A 861,040

Digitized by Google

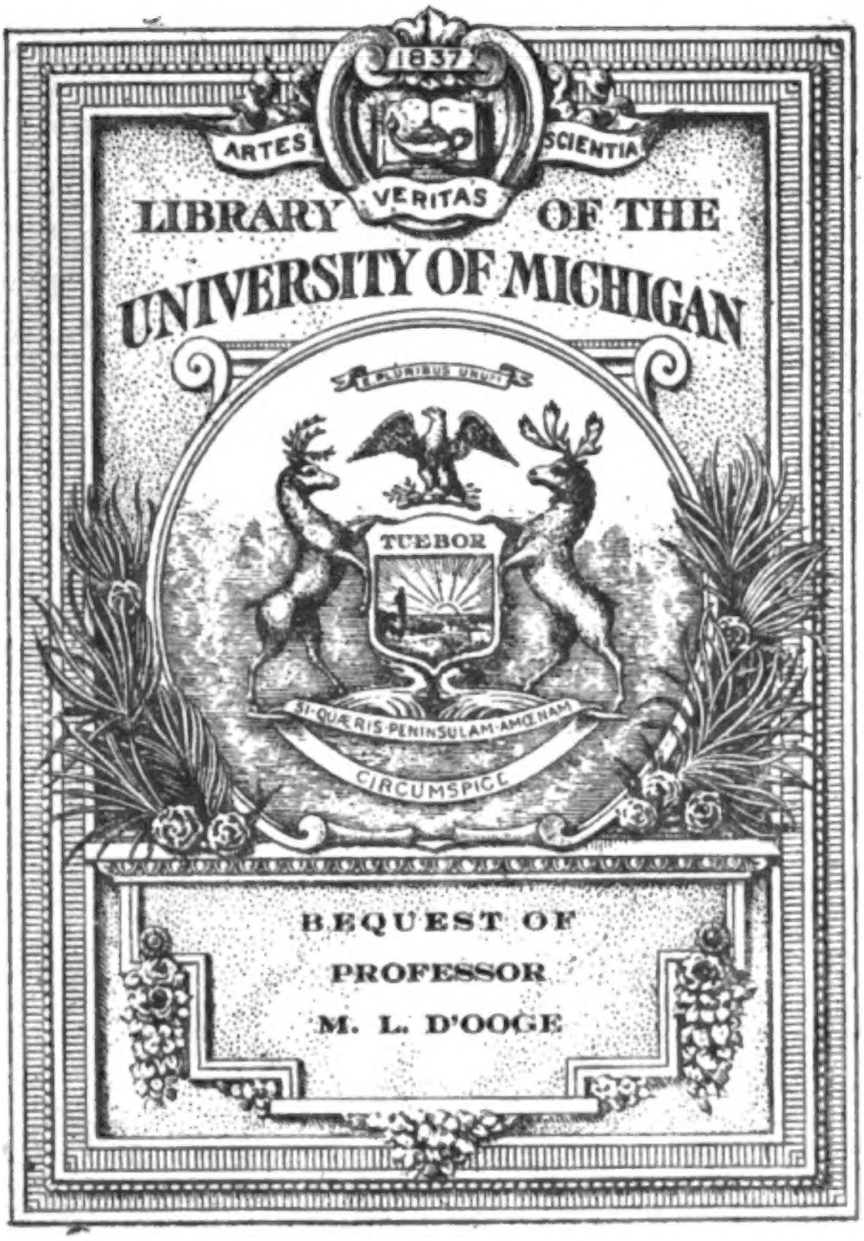

Digitized by Google

Grad. R. R. 1
885
G
K77

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

CORPUS

POETARUM EPICORUM GRAECORUM

CONSILIO ET STUDIO

ARMINII KOECHLY

EDITUM.

VOL. X.

QUINTI SMYRNAEI

POSTHOMERICA

RELEGIT

ARMINIUS KOECHLY.

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLIII.

Digitized by Google

QUINTI SMYRNAEI

POSTHOMERICORUM

LIBRI XIV.

RELEGIT

ARMINIUS KOECHLY.

ACCEDIT INDEX NOMINUM A FRANCISCO SPITZNERO CONFECTUS.

LIPSIAE
SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLIII.

Digitized by Google

Digitized by Google

KAROLO LEHRSIO

ARMINIUS KOECHLY S.

In hac poëtae tam diu frequenterque a me versati recognitione quod recensionem ante hos tres annos emissam paucis tantum mutatis repetiverim, tua potius culpa est, *vir illustrissime*, quam mea. Etenim cum neque e codicibus nova lux Quinto affulserit ulla, et viris doctis quamvis *nugaciores* interdum *nugas* — ut cum *Pauwio* nostro loquar — exosculantibus haec recentiorum epicorum provincia adhuc aut terra sit plane incognita aut fugitivo tantum festinantis hospitis oculo perlustretur, speraveram fore, ut tu ingenii, doctrinae, judicii opibus, quas in te uno summas esse fatentur omnes, clientem nondum a me in integrum restitutum ad pristinam dignitatem eveheres. Verum enim vero quoniam tu benevoli amici quam severi judicis partes agere et quae praetermisi aut perperam administravi semitecte in universum notare quam aperte singula exagitare maluisti, mihi quidem gratum fecisti — quidni enim

laetus sim laudari me abs te, amice, a laudato viro? —,

in Quintum tamen paullo iniquior fuisti. Quem postquam denuo edendum suscepi, non sine quodam taedio animadverti mentis aciem, si quae fuit, diuturno in eadem materia usu obtusam esse, ut mihi fere in omnibus, in quibus non jam olim verum viderim, caecutiendum etiam amplius videatur. Ita novis medendi instrumentis destitutus sedulo tamen operam dedi, ut nova haec editio suis quibusdam ne careret dotibus. Quae cujusmodi sint, jam a me — *si non fastidis* — accipe simul cum ceteris, qui hoc libro usuri sunt. —

Ac primum quidem ipsa poëtae verba iis mendis purgavi, quae sive mea sive correctoris quantumvis piissimi culpa in editione majore remanserant indicata jam illa in *praefatione* p. VIII—XIV. Tum et alia quaedam, quae latuerant, vitia sustuli, et ubicunque melior suppetebat lectio eam pro antiqua recepi. Hos locos jam omnes breviter et promiscue recensere sufficit ita, ut pristinae scripturae praemittantur:

I, 229 *Ιππαλμόν*] *Ἴππαλμόν*. 230 *Λαογόνον*] *Λαόγονον*. 272 *ἐσσύμενός*] *ἑέμενός*. Ante 390 versus olim legebatur

* * *Ἀχιλῆα ποτὶ κλυτὸν ὀτρύνουσα*,

nunc propius librorum vestigiis admotus est hoc modo:

* * *ποτὶ δῖον ἐποτρύνουσ' Ἀχιλῆα*.

404—406 *Ἱπποδάμειαν | Ἀντιμάχοιο θύγατρα μενεπτολέμοιο δ' ἄκοιτιν | Τισιφόνου*] — *ἱπποδάμοιο | Ἀ. θ., Μενεπτολέμοιο δ' ἄ. | Τισιφόνην*. 567 *ἐπὶ*] *ἐνὶ*. 599 *ἄμπνυε*] *ἄμπνειε* ex praecepto *Lobecki PHM.* p. 23 not. 35). 676 *ἀκηχεμένῳ*] *ἀκηχεμένου*. 732 *ἐσίδησθα*] *ἐσίδησθα*. 830 *ἠὼ*] *ἠῶ*.

II, 230 *εὖτε* * * * * *

* *γαίης μελάθροισιν ὑποχθονίοις ἐποροῦσῃ*]

Nunc lacunae signa accommodatius posui sic:

εὖτε * *μελάθροισιν ὑποχθονίην* * *
γαίης * * * *ἐποροῦσῃ*.

Quae facile lecta esse poterant olim hoc fere modo:

εὖτε θοὸς μελάθροισιν ὑποχθονίην στροφάλιγγα
γαίης παλλομένης ἄνεμος κλονέων ἐποροῦσῃ.

III, 94 *οἳ δ' αὖτ' Ἀργείοις*] *οἳ δ' ἄρα καὶ Δαναοῖς*. 413 *ἀλέντων*] *ἀλέντων*. 417 *τοίη τις*] *τοιαύτη*. 431 *φαίδιμον*] *φαίδιμος*. 536 *ἐρσήεντα*] *ἑρσήεντα*. 536 *ὦ*] *ὤ*.

IV, 37 *εἰσὶ γὰρ ἦ*] *εἰσέτι γὰρ*. 493 *οὐ γὰρ*] *οὐδ' ἄρ'*. 510 *ὑπεκίννον*] *ὑπεκίνεον* ex praecepto *Lobecki* l. c. p. 210. 519 *καπνῷ*] *ἢ καπνῷ*.

V, 21 *ἐΰ κτυπέοντας*] *ἐυκτυπέοντας*. 59 *δὲ μέγα*] *δ' ἐς μέγα*: cfr. 264. 110 *ἀμφὶ*] *ἄγχι*. Ante 159 lacuna hoc modo indicabatur:

ὅστις * * * * *

pronomen nunc omisi. 233 *μέσσοισιν*] *μέσσοις*. 399 *ὅτι οἱ*] *ἐπειὴ*: cfr. XIII, 429. 523 sq. *καί μιν ἄνασσαν | πάντων ἔμμεν ἔτευξεν*] *κ. μ. ἔτευξε | π. ἔ. ἄνασσαν*. 608 *ἔρδειν*] *ἔρδειν*.

VI, 101 *εἰσὶν*] *ὦσιν*: cfr. *prolegg.* p. LXXXV. 104 *κῦμα*] *χεῦ-*

μα: cfr. XIII, 62. XIV, 607. 118 φόνοιο] πόνοιο. 139 κεὶ] καὶ. 236 τεῦρος] ταῦρος. 611 ὣς] ὡς.

VII, 42 ἄνευθεν] ἄνευθε. 77 ὡς] ὣς. 135 ψυχρὸν] ψυχρὸς. 197 περί σφισι] περὶ σφίσι. 235 ἠὼ] ἠῶ. 363 αἰεὶ] αἰνὸν: cfr. not. ad I, 58. 397 δὲ νηῦς] δὲ καὶ. 475 σφισιν ἔπλετο] σφιν ἐείδετο. 523 ἄπωθεν] ἄπωθε. 692 σοι] σοὶ.

VIII, 84 ἐρικύδεος] ἐρικυδέος. 446 αὐτῶν] ἀνδρῶν.

IX, 36 καίεμεν] καιέμεν. 114 παρενήνεε] παρενήεε. 185 πίπτεν] πῖπτεν. 491 πάροιθεν] πάροιθε.

X, 62 ἄμπνυεν] ἄμπνειεν: vid. ad I, 599. 162. 163 vulgari ordine] 163. 162 inverso ordine. 201 ἦπαρ] ἧπαρ. 300 Λιταῖς] Λιτῆς: vid. *prolegg.* p. LI. 308 πάροιθεν] πάροιθε. 311 ἐστὶν] ἐστὶ. 373 πένθεϊ] πένθεσι. 402 Τρῶες καὶ Τρωαί] Τρωαὶ καὶ Τρῶες: femina feminae infestior! 456 ὀλοφύρατο] ὀλοφύρετο.

XI, 436 ἄμπεχ'] ἄμφεχ'. 481 Μέδοντα] Μένοντα.

XII, 68 ἀλεύαμενοι] ἀλευόμενοι.

XIII, 215 Τισίφονόν] Ἀντίφονόν ex emendatione *Struvii* in dissert. de argum. carmm. epicc. etc. part. II. p. 46, qui ad Ω 250. Apollod. III, 12, 5. Dict. Cret. II, 43. Tzetz. Posthom. 49 provocat. Quamquam et Apollodorum et Dictyn omittere debebat, apud quos non *Antiphonus*, sed *Antiphus* — ex Δ 489. Λ 101. 109 — memoretur. 231 ὀφελόν] ὄφελόν. 242 ἦ] ἦν. 252 ὑφηλοῖο] ὑψηλοῖο. 336 ἐρικύδεϊ] ἐρικυδέι. 488 καταείμενον] καταειμένον. 498 versum corruptum olim sine lacunae signis reliqueram.

XIV, 57 εὐηρέας] εὐήρεας. 135 νΐεα] νἷέα. 176 ἀλλήλους] ἀλλήλοις. 331 μηρὰ] μῆρα. 388 ἔστενεν] ἔστενον. 504 διέχευον] διέχευαν. 573 θεινόμενοι] θεινόμεναι. —

In rebus *orthographicis* eandem, quam in editione majore (cfr. *prolegg.* p. LIV), retinui rationem, nisi quod in punctis diaereseos et ponendis et omittendis jam plane ad eam, quae nunc invaluit, me accommodavi consuetudinem. Contra *interpunctionum* paullo liberalior fui, quamquam haud ignarus, quam parci in iis ponendis hodie nonnulli soleant esse, adeo ut vel ipsi naturae, cui *horrorem vacui* inesse docent periti, refragantes, ubicunque adhuc principes distinguendi notae figebantur, ibi *vacua* hiare spatia jubeant. Regnat scilicet non solum apud *viros formam cultumque professos*, sed etiam apud homines literis deditos ipsosque philologos dea illa, quam quo nomine omnium hodie gentium deliciae celebrant, eodem eam etiam

Latino sermone *Modam* appellare licet, quoniam pro arbitrio *modum* praescribit his rebus, quibus certa ratione leges statuere difficile est! Ei autem nec indulgere nimis, nec adversari decet. —

Restat, ut jam nonnulla addam supplemento futura haud ingrato, ut opinor, iis, quae aut in praefatione olim aut in prolegomenis scripsi. A re levicula initium facio. Etenim in praefatione p. VI haec verba leguntur imperfecta sententia: „In aliqua Tychsenii schedula, quae inter ceteras delituerat, his ipsis diebus adnotatum inveni.“ Addi debebat post *inveni:* „in *Seyboldi* praefatione Chrestomathiae poëticae gr. lat. Lemgov. 1775. notulas quasdam *Reitzii*, Prof. Lips., in Quintum Smyrnaeum legi.“ —

Majoris momenti est, quamquam *negativi* tantum, ut ajunt, quod *Nicolai Ignarrae* disputationem, cujus mentionem feci ibid. p. VI sq., nunc integram proponere licet. Factum id est grato *Eduardi Seiler amici in rebus incertis certissimi* beneficio, qui, cum librum Ignarrae ipsum de Phratriis Neapoli a. 1797 editum inspicere mihi non liceret, locum illum singularem de Quinto Alcibiadis nomen, si Diis placet, gerente ad verbum exscripsit. Eum hic repetendum duxi, quoniam et liber ille rarissimus est, et res ipsa certe risum movet in studiis per se satis jejunis. Etenim Neapoli inclusa dicitur sacello *Joviani Pontani* prope ecclesiam *S. Mariae Majoris* dictam haec inscriptio, primum a Grutero edita p. MLXXXIX, 4, tum melius ab Ignarra Romae 1760, postremo in corp. inscriptt. Graec. 5815; quam accuratissime infra repetitam vides:

ΕΝΘΑΔΕ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΚΕΦΑ
ΛΗΝ ΚΑΤΑ ΓΑΙΑ ΚΑΛΥΠΤΕΙ
ΑΝΔΡΩΝ ΗΡΩΩΝ ΚΟΣΜΙΤΟΡΑ
ΘΕΙΟΝ ΑΛΚΕΙΒΙΑΔΗΝ
ΑΥΡΗΛ. ΑΤΑΛΑΤΗΙ
ΙΔΙΩ ΠΑΤΡΩΝΙ
ΚΑΛΩΣ ΒΕΒΙΩΚΟΤΙ
ΕΠΟΗΣΕΝ

Apud Grutерum *ΚΟΣΜΗΤΟΡΑ* et *ΑΤΑΛΑΝΤΗ* legitur.

Miraberis, quomodo inde *Quintus* exsculpi possit *Alcibiadis* nomine appellatus. At „*nil mortalibus arduum est!*“ Audi enim, quaeso, ipsam Ignarrae disputationem p. 212 sqq.:

„Accedo nunc ad alterum titulum *Alcibiadi* poëtae positum. Nuspiam mihi quidem occurrit poëta Alcibiades et quidem tanti nominis ac celebritatis, ut habitus sit dignus, cujus in tumulo ipsissimum Homeri epitaphium inscriberetur. Memoriae proditum est in vita Homeri Herodoto tributa (c. 36.) hoc epigramma in ejus tumulo fuisse inscriptum: *ἐνθάδε — θεῖον Ὅμηρον.* Nunc autem si epitaphium Alcibiadis cum elogio Homeri contuleris, ac tantummodo a propriis utriusque nominibus abscesseris, cetera omnia, atque omnes litterarum apices, utrobique conspiciuntur aequalia. Num hujus elogii faber adeo excitate sensit de Alcibiade, ut hunc quasi parem cum Homero committeret? Nihil minus. Sed quicunque egregios viros sibi propalam decorandos susceperit, is jure meritoque *ἡρώων κοσμήτωρ* salutabitur: quo nempe elogio hic decoratur Alcibiades proditurque simul heroico carmine inclaruisse. At cur paludamentum, ut ita dicam, pro Homero contextum de industria humeris aptatur Alcibiadis? nimirum ut ex communione ejusdem elogii facile agnosceretur Alcibiades veluti alter Homerus heroas, qui tempestate Iliaca floruerunt, suis nobilitasse carminibus. Jam vel me tacente quivis perspiciet me in ea esse sententia, quae *Alcibiadem* sub *Quinti Calabri* persona delitescere suadet.

De Quinto Calabro, qui *Παραλειπόμενα Ὁμήρου* heroico carmine persecutus est, incerta sunt omnia, aetas, patria, quin ipsum nomen: namque auctori nomen *Calabri* fuit appositum, quia ejus poëma, jam pridem ignotum ac ferme deperditum, primitus in *Calabria* opera atque industria Cardinalis Bessarionis fuit repertum. Itaque cum in tanta rerum de Qu. Calabro ignoratione versemur, quis mihi falsi notam appinxerit, si proposuerim, auctorem Paralipomenon exstitisse Alcibiadem, qui veluti Homero succenturiatus reliquias belli Trojani stilo Homerico enarravit? Hinc intelligendi copia datur, quamobrem sepulcrale elogium, quod pro Homero concinnatum fuerat, ejus tumulo et quidem *πρὸς λέξιν* inscriberetur; nempe ut a comperta elogii Homerici communione caperetur indicium, Homeri *Paralipomena* fuisse ab Alcibiade continuata.

Alcibiades ergo transnominatur hodie Calaber, quia ejus opus *ἀδέσποτον* repertum fuit in Calabria, sed unde sibi *Quinti* praenomen

comparavit? Hic enim titulus in codice Calabro repertus fuit: *Ἡ ποίησις τοῦ Ὁμηρικοῦ Κοΐντου.* Ea de quaestione libere dicam quae sentio. Ennius patria Calaber eo ferme loco a Latinis, quo Homerus habebatur a Graecis, et quemadmodum Homeristae dicebantur ii, qui ad confluentis populi oblectamentum rhapsodias Homeri recitabant; ita qui Ennii, *Ennianistae:* vide Sueton. de clar. grammat. c. 2. et quae ibi Casaub. subnotavit. Pythagorica autem metempsychosis nusquam alibi profundiores egerat radices, quam in Calabria, ubi Pythagorici suas extrudebant merces. Cum porro Ennius ibi veluti redivivus Homerus reputaretur, facile fuit Pythagoricis persuadere plebeculae Homeri animam post tres alias migrationes in Ennium transmeasse, indeque hunc veluti *Quintum Homerum* esse judicandum. Quam vulgarem opinionem critico sale perfricuit Persius sat. 6. (10 sq.)

Cor jubet hoc Enni, postquam destertuit esse
Quintum Maeonidem . . .

Inde repete significationem praenominis *Quinti*, quod Ennio praefigitur; non quidem certe ex latina consuetudine, sed utique ex Pythagoricae scholae deliriis. Quo minus mirandum est, si posteriores Calabri vestigiis majorum suorum, qui Ennium *Quintum Homerum* salutarunt, insistentes, poetam incertum, qui carmine heroico *Paralipomena Homero* absolvit, potiore cum causa *Κόϊντον Ὁμηρικόν* nuncuparint. Ceterum hujus poematis auctor, ut mihi videtur, Alcibiades fuit, ut paulo ante conjiciebam, patria Smyrnaeus et fortasse etiam civitate *) Romanus. Quo denique tempore is floruerit, incertum est; plerique nullo certo indicio ducti ejus aetatem ad saec. V immo et VI rejiciunt. At si quis erudito oculo marmora Philippi et

*) „*Atalanta* (nomen Graecis auribus haud absonum), quae monumentum Alcibiadi *patrono suo* posuit, inscribitur *Aurelia.* Ergo Alcibiades etiam praenominabatur *Aurelius* pro more scilicet Romano, quo liberti nomen *patroni* manumittentis adoptabant. Cum ita se res habuerit, colligendum est, Alcibiadem patria Smyrnaeum oviumque pastorem (ut ex Paralip. Hom. XII, v. 306 non temere arguitur) serviisse servitutem cuidam generoso viro *e gente Aurelia*, a quo postea manumissus civis Romanus factus est; quemadmodum plures egregii grammatici et poetae Graeci oris, virtutis ergo manumissi a patronis, ut eorum nomen, ita quoque civitatem Romanam consequebantur. Consule Sueton. de illustr. grammat." — Habemus igitur jam poëtam nominis integri *Q. Aurelium Alcibiadem!!*

Alcibiadis, quae hodie in aedicula Joviani Pontani prostant, una simul contulerit, profecto nullus dubitarit, quin scriptio monumenti Alcibiadis multis annorum decadibus aetatem Philippi antevertat."

Ita ille quidem. Contra cujus somnia disputare nemo a nobis exiget. Itaque nec locum Persianum mire ab illo detortum vindicare nec de duabus illis inscriptionibus vel unum verbum adjicere hujus loci esset, quae sane quin genuinae sint dubitari non posse consulenti mihi respondit *Mommsenius* noster, acerrimus harum rerum judex.

Ad aliam rem transeo. *Eduardi Osenbrueggeni*, quem et ipsum fausta fatorum iniquitate nostrum factum esse nobis gratulor, benevolentia factum est, ut dissertationis *Struvianae* de argumento *carminum epicorum, quae res ab Homero in Iliade narratas longius prosecuta sunt*, particula altera, quae Casani a. 1850 prodiit, in manus meas pervenerit: cfr. *prolegg.* p. XI. Eodem auctor modo, quo in particula prima usus erat, cum quatuor postremis Quinti libris ceterorum scriptorum narrationes et testimonia composuit. Ex quibus quam „quaestionis de fontibus nostri poëtae ultimam rationem subduxerit," ipsis placet ejus verbis referre, quo clarius appareat, quantopere ea ratio a mea discrepet in *prolegg.* p. XXVI sq. exposita. Ita igitur ille p. 83: „Videmus Quintum *non anxie secutum esse antiquorum poëtarum cyclicorum narrationes*, multa omisisse, quae fusius illi tradiderant, multa addidisse iis ignota, alia immutasse, aliis fontibus innixum. Neque hoc mirandum est, si indolem ac finem totius Posthomericorum carminis animo comprehenderimus. Scilicet poëta idemque *doctus grammaticus* id maxime egisse videtur, ut lacunam expleret inter Iliadem et Odysseam perceptam, quia aut rara illis temporibus carmina cyclica erant, aut posterorum poëtarum novis commentis multis locis superata videbantur." Vides, quam parum haec congruant: etenim si Quinto hoc consilium fuisset, profecto *anxie secutus* esset cyclicorum vestigia, imo nihil aliud egisset, nisi ut prolixas illorum narrationes in compendium redigeret. Pergit Struvius: „Insigne studium in legendis Homeri carminibus ab eo consumptum esse, unicuique, qui Posthomerica leviter tantum inspexerit, statim patebit. Non alienus erat Quintus a variis grammaticorum illorum temporum quaestionibus et saepius doctum Homeri interpretem se exhibet, ita ut non parum momenti in re critica auctoritati ejus tribuendum sit, id quod primus Fr. Spitznerus in edenda Iliade probatum ivit." Magnopere vereor, ne Struvius

quarto p. Ch. saeculo nimium grammaticae doctrinae et Alexandrinae quandam aetatis speciem affinxerit a temporum illorum ingravescente barbarie satis alienam. Quam lectionem in controversis quibusdam Homeri locis et habuerit et secutus sit Quintus ut libenter concedo ex eo concludi posse, ita his lectionibus quidquam critici momenti inesse nec Spitznerus, quantum scio, probavit nec quemquam alium probaturum esse arbitror. Sed audi porro: „Itaque factum est, ut, quum in verba summi magistri non temere juraret, alia praetermitteret, quae non apte dicta ei videbantur, alia adderet a recentioribus bene novata, alia denique novaret." Paullo accuratius et clarius Homericae imitationis legem, quam sibi scripsisse videtur Quintus, iis comprehendisse mihi videor, quae in *prolegg.* p. XLIX disputationi de *dictione* ejus institutae praemisi. — Sed mire in eo, quod jam sequitur, judicio diversissimas opiniones, falsissimam unam, verissimam alteram inter se conjunxit: „Utut vero doctus ille vir *summam* certe *operam navaverat legendis carminibus epicis, lyricis, tragicis etiamtum superstitibus*, semper tamen ad *primarium Homeri fontem* rediit, idque propositum habuit, ut fabulas Posthomericas *ex primis lineamentis, quibus in Homero adumbrantur, ulterius persequeretur*." Postrema ut ad verbum fere conspirant cum iis, quae in *prolegg.* p. XXVI ipse dixi, ita unde Struvius intellexerit Quintum ingentem illam librorum copiam diurna nocturnaque manu versavisse, nescire me fateor. Nam ejusmodi lectionis nec ego *ulla* vestigia me detexisse ingenue fassus sum, nec detexit ipse Struvius in iis, quae diligentissime collegit. Quid, quod ipse identidem, quam parum commune habeat Quintus cum cyclicis, tam clare indicavit, ut jure mireris ab eodem Quintum dici narrationes illorum *non anxie secutum*, quas potius aut ignoravit aut data opera neglexit! Sed audi ipsum p. 11, postquam *discrepantias satis multas* enumeravit, sic concludentem: „Concedo sane, *non in multis discrepare* Quintum a Lesche et Arctino; attamen reputandum erit, has discrepantias jam in *exigua* illa veterum carminum *notitia*, quam ex epitome haurire possumus, apparere. *Forsan differentia maxima esset, si integra carmina componere liceret.*" Attende, quam recte! Tum p. 53: „Fuga Aeneae luculento nobis est exemplo, *quam parum anxie* Quintus veteres poëtas cyclicos *sit secutus*." Et ibid.: „Dixi jam p. 11 *plane recedere* Nostrum ab Arctino, quantum colligere licet ex epitome Procli." Postremo p. 62, ubi ex Proclo de Cassandra et Ajace

Oilei retulit: „*Quantopere* autem haec *differunt* ab iis, quae Quintus tradit!“ Ita igitur de cyclicis ipse sensit Struvius. Alios vero scriptores a Quinto inprimis tractatos et expressos esse demonstrare ne conatus quidem est, nisi quod locis quibusdam „vel ipsum Virgilium vel eum, quem in his maxime secutus est poëta Romanus, Quinto ante oculos versatum fuisse credidit“ (p. 34). Contra ego in *prolegg.* p. XXVI breviter pronuntiaveram ipsam libri duodecimi cum secundo Aeneidis comparationem docere, nihil ex poëtarum Latinorum lectione profecisse Quintum, sive res spectes sive narrandi rationem et artem. Poteram in hoc persistere securus judicio, etiamsi concederem *singulis* quibusdam locis — novem omnino composuit Struvius — Latinum a Graeco poëta respectum *videri*. Sed ne hoc quidem a me impetrare possum, quoniam non longa disputatione opus est, sed *brevi locorum compositione* facile efficitur, ut ex fortuita levique verborum in rebus iisdem similitudine nihil concludi posse videatur. Ut verbis parcam, diductis literis quae aliquam habere videantur similitudinem scribenda curavi.

P. 13 sq. „prope accedere“ dicitur ad Virg. Aen. II, 479 sqq.

Ipse inter primos conrepta dura *bipenni*
limina perrumpit, postesque *a cardine vellit*
aeratos; jamque excisa trabe firma cavavit
robora, et ingentem lato dedit ore fenestram.

Quintus XI, 388 sqq.

ὥρμηναν δὲ πύλῃσι θεηγενέος Πριάμοιο
ἀθρόοι ἐγχριμφθέντες ὑπ' ἀμφιτόμοις πελέκεσσι
ῥῆξαι τείχεα μακρά, πύλας δ' εἰς οὐδας ἐρεῖσαι
θαιρῶν ἐξερύσαντες.

et III, 26 sqq.

καὶ νύ κε πάντας ὄλεσσε, πύλας δ' εἰς οὖδας ἔρεισε
θαιρῶν ἐξερύσας, ἦ καὶ συνέαξεν ὀχῆας
δόχμιος ἐγχριμφθείς, Δαναοῖσι δὲ θῆκε κέλευθον —.

In his ego nihil simile video, nisi quod apud utrumque de *portis* effringendis sermo est ideoque et *bipennes* et *cardines* nominantur. Contra ratio apud utrumque diversissima est, dummodo ne in Virgilio explicando Heynii erroribus — eum omnino ducem in his comparandis secutus est Struvius — transvorsus agaris, qui et *limina* et *postes* pro ipsis foribus dictos accipit, quas forium partes proprio suo sensu accipiendas esse vel sequens membrum docere poterat,

quo alius irrumpendi conatus ipsis *valvis* infestus describitur. Itaque non „longius distant," sed propius accedunt Homerica M 257 *ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος* — 261 *τὰς (στήλας) οἵγ' ἀὐέρυον, ἔλποντο δὲ τεῖχος — ῥήξειν*, et 459 *ῥῆξε δ' ἄπ' ἀμφοτέρους θαιρούς*. 460 sq. *πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆες | ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἀλλη.* — Alteros locos Quint. XI, 394 sqq. Virg. II, 464 sqq. utpote nihil similes ibid. ne exscripsit quidem.

Tum p. 32—34 hi loci componuntur:

Virg. II, 63 sq.

Undique visendi studio Trojana juventus
circumfusa ruit, certantque illudere capto.

Quint. XII, 361 sqq.

καί μιν ἀνειρόμενοι Δαναῶν ὕπερ ἄλλοθεν ἄλλος
μέσσον ἐκυκλώσαντο περισταδόν· ἀμφὶ δὲ μύθοις
μειλιχίοις εἴροντο πάρος, μετέπειτα δ' ὁμοκλῇ
σμερδαλέῃ.

Nihil dissimilius, si a *circumvento* Sinone — quod quis non memoraverit? — discedimus, in re eadem narranda excogitari potest: apud Virgilium Sinon ludibrio habetur, apud Quintum legitimae quaestioni subjicitur: cfr. *prolegg.* p. XXXI. Vanissimum enim est, quod Struvius p. 34 putat „idem inesse posse in verbis Virgilii *certantque illudere capto*," abusus Heynii nota, qui ea verba Graeco *αἰκίζουσι* interpretatur!

Virg. 108 sq.

Saepe fugam Danai Troja cupiere relicta
moliri et *longo* fessi discedere *bello*.

Quint. 375 sq.

Ἀργεῖοι μὲν νηυσὶν ὑπὲρ πόντοιο φέβονται
μακρῷ ἀκηδήσαντες ἐπὶ πτολέμῳ καὶ ἀνίῃ.

Quis aliter de *bello Trojano?* Atqui nihil Quintus de repetito fugae molimine!

Virg. 182 sqq. Ita digerit omina *Calchas*.

Hanc pro Palladio moniti pro numine laeso
effigiem statuere, nefas quae triste piaret.

Quint. 377 sqq.

Κάλχαντος δ' ἰότητι δαΐφρονι Τριτογενείῃ
ἵππον ἐτεκτήναντο, θεῆς χόλον ὄφρ' ἀλέωνται
πάγχυ κοτεσσαμένης Τρώων ὕπερ.

Nihil hic de Palladio. Et in re eadem verba dissimilia!

Virg. 228 sqq.

Tum vero tremefacta novus per pectora cunctis
insinuat *pavor;* et scelus expendisse merentem
Laocoonta ferunt.

Quint. 415 sqq. *περιστενάχιξε δὲ λαὸς*
οἰκτείρων φίλον ἄνδρα, καὶ ἀθανάτην Ἀγελείην
ἐρριγώς, μὴ δή τι παρήλιτεν ἀφραδίῃσιν.

Quinti Laocoon, utpote qui *inscius* peccasse videtur, *misericordiam* popularium movet, qui apud Virgilium tantum *pavent*, ne justis *merentis* poenis implicentur.

Locum Quinti de Coroebo XIII, 174 sqq. potius ex *N* 363 sqq. quam ex Virgilio II, 341 sqq. traductum videri ipse concedit Struvius p. 44. Sed quod p. 57 pronuntiat illud Quinti de Deiphobo ibid. 355 *καρηβαρέοντα κιχήσας* „explicandum esse" ex Virgilio VI, 520 „me *confectum curis somnoque gravatum* infelix habuit thalamus," id paene ridiculum dixerim. Ipse se explicat Quintus: ut ceteri Trojani, ita etiam Deiphobus *ebrius* erat; vid. 1—20 et inprimis 14 *καρηβαρέων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν.*

Postremo p. 81 „ventorum emissio" apud Quintum XIV, 480 sqq. „egregie conspirare" dicitur cum Virg. Aen. I, 81 sqq. Singula non composuit: hinc nos quoque abstinebimus hoc tantum monentes, Aeolum Virgilii *cuspide* montem *in latus impellere*, Quinti τριαίνῃ percutere et perrumpere, scilicet imitatorem Neptuni Homerici *E* 506 sq.!

Redeo, unde egressus sum. Si etiam hi singuli loci, in quibus Quintus Virgilium ante oculos habuisse dicitur, Struvio eripiuntur, in tanto omnium rerum et personarum narrandique ordinis atque coloris inter illos poëtas discrimine neminem jam fore arbitror, qui fabulam inde ab Heynio toties decantatam repetere audeat.

Mirari subit, quid sit, quod Struvius, cum ipse tam prope a veritate abfuerit, eam tamen assequi non potuerit. Causam esse arbitror eandem, quam etiam apud alios valere animadverti: nostrates, qui docti et sunt et haberi volunt, haud raro nescio qua animi ducuntur propensione, ut etiam antiquis doctrinam quandam affingant ab eorum simplicitate alienissimam.

Pergit tum Struvius p. 84 his verbis: „Magnam praeterea copiam indigenarum fabularum collegerat, praesertim earum, quae ad

mythicam regionum Asiae historiam pertinent, et etiam topograph urbis Trojae studiosus certam quandam antiquae Priami sedis im ginem animo effinxerat.“ De illis fabulis in *prolegg.* p. II—IV XXVI dixi; topographiam Struvius recte *animo* Quinti adsignav eam enim vix praeter Homerum ex alio fonte hauserit. Postre Struvius novam de consilio Quinti hanc proposuit sententiam: „T autem Posthomericorum carmini ita tantum justam fieri aestimat nem puto, ut *in usum juventutis studiosae* conscriptum sumam quippe quo uno volumine aptoque ordine ante oculos ei ponerent quae ad Trojam post mortem Hectoris usque ad reditum Achaeor acta sunt. Ut en m constat Homeri carmina in ludis Graecorum Romanorum lectitata fuisse, ita jam mature fuerunt, qui Posthom rica persequerentur.“ (Hi qui fuerint, ignorare me fateor: Cycl enim magnopere vereor ne vixerint ante „Homeri carmina in lu lectitata!“) „Quem consilii finem ut consequatur, identidem M ster virtutem commendat, saepius, ut bonum praeceptorem dec ante narrata in breve colligit; et etiam tota oeconomia Posthome corum, quae non epici carminis sed historiae potius externa ep carminis veste indutae speciem prae se ferunt, ex hoc poëtae prop sito quandam habet excusationem.“ Haec ut libenter concedo p se haud improbabiliter esse disputata, ita tamen omni carent ce fundamento, ut iis ad judican[illegible]n poëmatis indolem excusandam exilitatem uti dubitaverim. Neque enim vereor, ne Struvius Rhod manni sit symbolicam celeberrimi loci XII, 308 sqq. interpretation resuscitaturus, ex quo loco egregius ille poëtae sospitator collige dum putabat „scholam in Ioniae litore isto nec infrequentem nec i celebrem“ a Quinto habitam esse.

Restat, ut de paucis quibusdam locis dicam, quos Struvius e dem illo libello tractavit. Ac primum quidem singulari excur p. 87—91 contra me disputavit, quod initio I, 8—14 et unum versu transposuerim et plures excidisse statuerim. Equidem nihil ab allatum vidi, quod non jam iis, quae ad eum locum exposui, refut tur. Itaque silentio ad legentium judicium rem remisissem, nisi ill quae ego ut „incerta“ addidissem „de laciniis deperditorum versuu in lectionis diversitatibus detegendis,“ ea „ridicula“ dixisset, ha memor quidem vernaculi illius proverbii, quo qui postremo ride optime ridere dicitur! Nolo jam mea pluribus defendere: sed iis nil dubito quin magis ridiculum sit, quod Struvius p. 87 dicit „vix crede

cere in ipso carminis initio librariorum negligentia aliquid exci-
isse" — quasi non experientia quotidiana quemque doceat prima
uaeque librorum folia facillime et lacerari et madore corrumpi —;
ut quod p. 88 refert „Monacensem fere consentientem cum vulgata
ectione offerre: *καὶ ἀμφείρυσσε πόλῃ*" — cum, quae ab eo *vulgata*
icitur, a Tychsenio demum ex ipso illo codice invecta sit —; aut
uod p. 87 ejusdem optimi codicis lectionem *ὁπόσων ἀπὸ θυμὸν*
ἄψεν pro correctione librarii habet, cui quod in pejoribus fontibus
itque etiam in Aldina legitur *ὁπόσων ἀπέταμνε κάρηνα* importunum
isum fuerit; aut quod p. 61*) „tutius esse putat retinere" oblatum
n codice Caes. A — omnium pessime interpolato — post XIV, 435
ersum inficetissimum

πολλὰ μάλ' ἄχνυται, οὕνεκ' ἐν ἀφραδίῃσι πιθήσας,

quam quae ego proposuerim. Sed nec ridere volo, nec irridere!

P. 28 quod XII, 331 pro falso *ἀνωίξαι* inusitatum medium *ἀνοίξασθαι* proposuit, spero jam eum mecum consentire in reponendo *ἀναπτύξαι*. — Tum haud improbabiliter p. 31*) in medio versu 167 ejusd. libri post *ὀδύνη δ' ἔχεν* unius versus defectum suspicatus est, quamquam res non tam videbatur esse in propatulo posita, ut signa figerentur. — Sed quod p. 71*) XII, 142 pro spurio a se haberi atque „ad exemplar XIV, 657 fictum" esse repetit, probare nequeo, quum nec ullam perspicere possim fingendi causam aut rationem, nec omnino in Quinto, si codicis Caesarei A foeturae non in censum veniunt, interpolationis exemplum ullum detegere potuerim. —

Ne quid praetermittatur, codicis *Neapolitani* optimi, qui II. F. (non J, ut male excusum in *prolegg.* p. CVI. III, 1, § 4) 10. inscribitur, collationem a *Gustavo Wolffio* viro amicissimo a. 1847 exeunte et a. 1848 ineunte usque ad III, 426 factam et in *annalibus antiquit.* 1851. Nr. 51 et 52 editam hic repetere placet. Quamquam, ut verum fatear, non sine gravi animi molestia hoc facio, cum insigni fortunae iniquitate acciderit, ut, quod amici benevolentia mihi obtulit Quinti emendandi instrumentum, me tamen defecerit. Etenim Wolffius eo ipso tempore, quo codicem illum tractare coeperat, literas ad me dedit, quibus de codicis praestantia pauca praefatus, si vellem, totum se eum collaturum atque eam collationem mihi concessurum esse promisit. Literae illae — proh dolor! — aut numquam Dresdam pervenerunt, aut me absente traditae inter variarum schedularum chartarumque farraginem, qua tunc diversissimis districtus negotiis obrue-

bar, abditae me latuerunt. Ita et ille tunc quidem nullo meo responso excitatus conferendi laborem interrupit, et ego post complures annos ejus rei certior factus sero dolui. Wolffius l. c. his verbis de eo codice dixit: „Scriptura bona est. Compendia neque multa neque insolita. Nomina propria quoque minusculis scribuntur. Initio annotavi, ubi iota subscr. deesset, qua re postea supersedi, ita tamen, ut annotarem, quando scriptum esset. Hoc enim rarius. Accentus gravis persaepe simillimus acuto, saepe etiam acutus pro gravi scriptus. Praepositiones cum substantivis suis saepe omisso accentu conjunguntur. Semper *ἀνδρᾶσι*, *οὕνεκα* praebet.“ Quoniam fere ubique cum Monac. idem praebet, Wolffius simul eos locos indicavit, in quibus ab illo discrepat, meam Monacensis collationem secutus in editione subscriptam. Quod, ubi de ejus lectione non liquebat nisi ex meo *silentio*, interrogationis signum adjecit, poterat plus fidei meae diligentiae habere. Nam collatio mea, uti jam in *prolegg.* p. CII dixi, tam accurata est, ut de singulis literis, accentibus, rasuris et quae sunt similes nugae prorsus in ea acquiescere, ubi nihil dixi, codicis scripturam cum editionis meae scriptura consentire persuasissimum tibi habere possis. Paucis tantum locis, in quibus operae mihi non paruerunt, Monacensis scriptura aut omissa aut non recte indicata est: eos infra correxi. Integram autem repetii Wolffii collationem cum editione Tychseniana institutam, sed eam, cum ipsas schedulas Neapoli conscriptas benigne mihi concesserit, locis aliquot, ubi annalium operae Wolffii manum perperam expresserunt, corrigere potui. Ubi N lectio aut melior est quam M, aut propius eo ad verum accedit, asteriscum posui. Contra discrepantes M scripturas omisi.

I. Titulus literis miniatis: *Κοίντου μεθ' ὅμηρον πρῶτον.* Recte Wolffius lineolam in N supra *Κοίντου*, in M supra *ὅμῆρον* ductam nominis proprii indicem dixit. — 1 *ὔθ'*, quoniam librarius initialem minio exornare volebat. — 3 *κατὰ πριάμοιο πόλ̈ηα* (non *πόλ̈ήα*, ut me invito in *prolegg.* p. CVII et etiam apud Wolffium!). — 4 *ηὖ*. — 8 *ἀναπτολ.* — *ὄμβριμον* (*ὄβριμον*, non *ὄμβριμον*, ut male excusum in mea editione, M). — 9 *μνήσαντες* *. — *ἀπὸ θυμὸν ἴαψεν.* — 10 *θέων.* — 11 *παίων.* — 12 *ἀμφείρυσσε πόλιι.* — 13 *οὖς.* — 14 *δή τά . . . φέρεν.* — 15 *ἀναπτ.* — 16 *σφῖσι.* — 18 *ῥεέθρων.* — 22 *χαλέψη.* — 27 *δέ τι οἱ* (non *οἵ*). . *ὁρμ.* — 28 *καθηρ.* — 32 *στρο-*

φῶντ'. ἔστι. — 37 ἄστρασι. — 38 ἀριζήλη. — 40 λαῦρον. — 41 πάντεσσι. — 42 ἄρα ἦν. — 43 εὐάδρη. — 44 ἤδε. — 45 δηαμάχεια. — 46 τῆς δ' ἐπι *. μετ'. — 47 τ. δ' ἄρ' ἀμφὶς. — 48 ἀπ' οὐλύμπου. — 51 ἐούσ" (i. e. ἐούσαις, non ἐούσ'). — 58 μειδιόων. — 60 παρηϊάδων δ' ἐφύπ. — 61 καταμειμένη. — 62 τό πάροιθεν. — 63 ἀγριῶται (οι ab ead. m.). — 67 ὑπηχλύνθη. — 69 τό π. (non το). — 79 ἠριγ. — 80 τό π. — 82 λελειμένον. — 84 εἰς ἔτι. — 85 ἄχυτ'. — 86 εὖτε. — 87 τηλόθεν. — 94 δηώσ. — 96 ἐϋμελίην. — 97 ἐνι. — 98 et 99 (non 97 et 98) translocati designantur literis β. α. — 98 ἐπάκουσεν. — 99 ἀνδρ. δὲ μ. τοῖα προσελέξατο. — 104 ἔστηκε. — 108 ἠδ'. τεκέεσσι. — 111 ἄρα ἄσπ. ὀϊζυρὸς. — 113 ἔθηκεν. — 118 ἕλισσ. aspiratum. — 119 ἄντο. — 120 καὶ τοίη δ' ὅτε. ποτοῦ καὶ δ. ἐ. — 123 ἐκάλυψε. — 126 λεύσουσα. — 130 ἀντ'. — 131 ἐναντίον. — 133 ἐκτελέσσειν. — 134 ὀϊζηρῶ. — 136 ἐνὶ. ἄδην ἐνικέρτομα. — 138 δὴ ἐπούρουσε. — 139 πενθεσίλειαν (i. e. expuncto ν). — 140 ἔδυνεν. — 143 κνημίδας. — 144 ἔσσατο. — 145 ὦ περὶ. — 146 ἤδ'. — 147 ἀσπίδα. — 148 ἀντέλλησιν. — 149 γναμπῆσι (non γνάμπησι) καιραίης. — 150 ἄσπετον. — 152 ὡς (non ὣς) sine spiritu. — 156 ἄληκτον. — 158 δεξιτερῆ. — 163 οἵ pro τοὶ δ'. — 165 περιδάμνατο. — 166 ἦ. ἀάσχετον. — 168 θρήκηνδέ. — 169 ἁρπυίαισι. — 172 ὅπως. — 176 προθέησι. — 177 ὣς δ'. — 180 ἀναστρὰτον. — 183 εὐς. — 186 ἀχαϊκὸν ἅματι τῶδε. — 187 ἀρηΐδος. — 188 δ' ἡμίν. — 189 ἀξόμ. — 190 τ' οὔνεκ'. — 191 ἐκπ. καὶ σεῖο. — 192 αἴδεσαι. — πολλά κακά. — 193 μοι om. — 197 ἐμπν. — 202 πολέμ. — 203 ἐτύτυμον ἅματι. — 207 ὄρεσσι. — 211 ἔειπε. — 212 δηωθ. — 215 μέσοισιν. — 216 φάης κε θ. ἔμμεναι. * — 218 μνησόμεθα. — 219 ἅματι. — 220 ὡς. — 223 εἰς. — 225 χρόα κα. sed in marg. ab ead. m. γρ. χαλκῷ. — 226 τύπτον sed ο perfosso duabus lineolis (sic χ) et supra scripto ε, quae correctio est, qua scriptura cum subjecto ἕτερος concinat. ἐρεύτο. — 227 μολέωνά. — 229 om. καὶ. — 231 φυλάκηθεν. — 232 ὅπως. ἐϋσθενέοισι. — 234 ἰφικληϊάδη. — 235 τῆς δε. — 243 εἰς ὀπίσω. — 245 ὅ δ' ἄρα (non ὅδ'). — 249 ἔπεσε. — 253 πολυάεσσιν. — 254 μηριόνη τέ θερμώδοσσαν et in marg. καὶ manu recentiore, quae eadem, ut videtur, passim argumenta paucis verbis latine adscripsit, ut h. l.

Euandra } a Merione
Thermodossa } interempta.

256 secundum *τῆ* sine *ι* subscr. — 257 *ἐγχρίψας* (et ita etiam AM, quod notare omisi in editione). — 258 *δηρινόην*, sed m. rec. ad marg. *δηριόνην*. — 259 *κληΐδα*. — 262 *λευγαλέω*. — 263 *ἀπαμέρσει*. — 264 *στιβαρῶ*. — 266 *ἀν πεδίον . νίσφι*, sed m. rec. ad marg. *νόσφι*. — 268 *σηστεῖο*. — 270 *δηωθ*. — 273 *ἄλλη ὅπη*. — 274 *χαλκεομΐ̈τρην* (sic! duo puncta supra priorem lineam literae *η* significant ejus correctionem in *ι* pr. m. factam). — 276 *φυλλῆος ἀγαυοῦ*. — 278 *δ' ἅμα*.* — 281 *νάστη*. — 282 *μυκαλέην . τιτάνοιό τε*. — 283 *τ' ἄγχεα* corr. m. rec. in *τ' εἴχεα* (non *τείχεα*). — 286 *πολυγνάμπτοισιν* (m. rec.) *. προχοῆσι*. — 290 *ἐφείη*. — 293 *σιπύλω*. — 294 *ἦχι . λάαν*. — 296 *συνστον*. — 297 *κορυκαῖσι πύλου*. — 299 *βροτοῖσῖ* (i. e. *βροτοῖσιν*). — 300 *οὕνεκ'*. — 302 *φής*. — 306 *ἀχνυμένη*. — 307 *ἐτίθοντο*. — 313 *τρώων τ'*. — 318 *ἀρηϊας᾽* (non *ἀρηϊασ᾽*), sed clariore atramento *ς* lineis productis sublatum et accentus gravis literae *α* suprascriptus. — 320 *ἔσπετ'. κύμα*. — 321 *νήεσσιν . πετάσῃ*. — 323 *ἠόνα*. — 330 *κείσεσθε . ἴξηται*. — 331 *πῆ*. — 332 *ποῦ δὲ καὶ*. — 334 *πελάσω*. — 335 *ὀνόρουσε*. — 339 *ἰοδόκην . αὐτῆ*. — 345 *ἢ ψεκάδεσσι*. — 348 *ἢ μελίῃσιν*. — 350 *δρακμοῖσι* et in marg. repetit. *χ*. — 355 *κυανέη*. — 356 *αἰγοκερῆϊ* (non *αἰγοκειρῆϊ*), sed in marg. m. rec. *ἄλλως αἰγοκερῶτι*. — 357 *μαψιδίης* (non *μαψιδίησ*). — 359 *τίς* (non *τις*). — 361 *ποῦ*. — 364 *τέ*. — 366 *κλυτὴν*. — 369 *πολλὰ κακὰ*. — 375 *οἳ*. — 376 *ἀμφιπέπ*. — 377 *ἀχιλεὺς*. — 380 *τίς . ἐρύτυε*. — 383 *ἐπαΐσσουσα*. — 384 *ἐπί πλέον*. — 385 *πότ' ἴθυνεν*. — 386 *ἦ*. — 388 *ἐπεσσυμένως*. — Ante 390 *οὕνεκα μοῖρα ποτί κλεινόν ὀτρύνουσα ἀχιλῆα*. — 391 *οὕνεκ'*. — 393 om. *μιν*. — 395 *κυδαίνουσα ἰδ'*. — 396 *ἔσω πιοῖος*, sed m. sec. ante *π* adj. *κῆ* et lineis duabus *σ* ultimum sustulit, eademque margini adscripsit *γρ. κηποῖο*. (Hic quidem, nescio num mea an operarum culpa, in editione majore excidit scriptura Monac., qui habet *κηπιοῖος* (sic!), sed ultimum *ς* m. sec. transfixum.) — 397 *ἐελδ*. — 401 *νῆας*. — 406 *τισιφόνην . φρεσὶ μεμαυῖα*. — 407 *ὁμίληκας*. — 410 *ἀνδρᾶσιν*. Ita *semper* N. — 413 *θυμον . μνησόμεθα*. — 419 *τῶ*. — 420 *ἦ οὐχ ὁρᾶτε*. — 421 *οὔτις*. — 422 *οὐ γὰρ*. — 427 *ὄλυνθ'. ὀδυρόμεθα*. — 428 *ἀκάχονται*. — 430 *δούλειον*. — 433 *ἦ*. — 434 *ὑπ'*. — 436 *μόχθοιο*, sed m. rec. suprascr. *γρ. μόθοιο*. — 440 *ἰΰζοσι*. — 445 *ὦτρυνον* (non *ωτρυνον*). — 448

ἀνδρᾶσι. — 454 ὄρνυθ (non ὄρνυθ'). — 455 ἡμῖν καὶ δανοιοῖσι δῆρις ἀμείλιχος, sed linea per ρις ἀμείλιχος ducta ad marg. script. ead. m. ἐπισταμένοισι μάχεσθαι. — 457 εὕαδεν. — 460 ἀνησξησε (non ἀνήσξησε). — 461 ἔμμεν. — 462 τῶ. — 463 τίς. — 466 φρεσιν. — 469 sq. Punctum om. post μελήσει, sed positum post ἀγαθοῖο (non ἀγαθοῖς). — 470 οὕνεκ'. — 472 κακὸν. — 474 γίνετ'. — 475 φᾶτο. ἐούσῃ. — 476 ὑσμίνην. — 478 πέλεν. — 479 βλοσυροῖσι γένυσι. — 481 ἤϊον ἄλλοι. — 483 τεύχεσι. — 486 γίνετο. — 491 κέχυται. — 495 τό τέ που. — 497 ἀπείρητος. — 504 τροίης. ἀγχείῃσι. — 506 ἡμετέροισιν. — 510 μαρμαιροντοσα, et illud o solito majus linea per superiorem partem ducta sublatum. Corr. ejusd. m. — 514 ἀτριτώνη. — 515 ἴδοον (et ita etiam M, sed altero o eraso; quod notare omissum in ed. majore). — 519 ὅπως. -ονται (ω m. rec.). — 520 τοίοι. — 525 ἐνὶ. — 526 πανσυδίη. — 527 πουχανδέα, sed m. rec. in marg. πολυχανδέα. — 530 φιλοπόλεμον, sed suprascr. m. rec. τ. — 540 κατεναντίον. — 541 πόρδαλις, sed m. rec. ad marg. γρ. πάρδαλις. — 542 περισαίνουσα θορῆ. — 547 ἔβαλε. — 548 δὲ σάκος. — 549 ἶξεν. ἀπεπλάχνη. — 551 φρεσὶ. — 553 ἔκθορε. — 554 τῶδε. — 558 ἶκεθ'. — 559 ὅρωρε. — 564 κνημίδα. — 565 ἦλυθ'. — 569 Πηλίωνι. — 572 ἴρικι. — 573 στενάχ. — 580 ἄποθεν. — 584 ὕστερον. — 587 ὁμαρτήσασα. — 588 ἦ. — 590 ἤ σευ. — 591 σοι. ἀμφιχάνωσιν. — 592 ὡς. κρατερῇ. — 594 δαΐφρα (linea per α ducta, corr. ead. m.). — 597 ἔβαλε. — 599 ἔξιδε. — 604 λισυθ (i. e. λισσθ) sequente rasura, in qua m. rec. σθ. — 606 εἰ καὶ. — 608 ἦ. — 612 συνέπειρεν. — 614 σπλάγχα. διαμπείρησε (et sic M, non, ut falso indicatum in editione majore, διαπείρησε). — 616 νηδέα (suprascr. ϋ ead. m.). — 618 πεύκης. — 629 θνητή. — 630 εἵδοντο δαϊκταμένη (sed ν suprascr. m. rec.). — 637 μόνω. τετρυμμένοι αἶψά) — sic! non αἶψά) — i. e. αἶψα δέ (non αἶψά δε), et ε suprascr., ut videtur, ead. m., quamquam hoc non diserte adnotavit Wolfius. — 641 κλαίοντες. — 643 νῦν. — 645 ἄντ'. — 647 περὶ. — 648 τό γε οἵ γε. — 649 ἐτέλεσαν. φέρτατοί εἰμεν.* — 650 ναοῖσι, sed suprascr. m. rec. δα. — 651 ἐπεὶ (non ἐπει). κῆρες ἐρυμναὶ. — 654 ὡς. — 657 δέ οι κρατός. — 658 ἀκτίσιν. ἦ. — 659 ἐνῴκον (duobus punctis γ deleri voluit). — 662 ἐῴκει. — 663 τεύχεσι. 668 om. τι. — 670 om. καὶ. παρα-

λεχέεσσιν. — 675 ἄρεϊ . ὑπὸ φρένας. — 676 ἀκαχημένου. — 679 ἦ . ἦ. — 682 τεύχεσιν ἐπὶ. — 690 φόβησε. — 698 ἥδε . ἐπικτυπέουσαι. — 699 λαῦρα κυλινδομένοις. — 706 ὀτρύν. — 707 ἀσχαλόωντος (ω m. rec.). — 713 ἔμελλε. — 715 εἰδὸς ἀθ. παρὲκ νόον. — 717 βεβρωτ. (ο m. rec.). — 723 τί. — 724 οὕνεκα. — 726 ἐνιφρεσὶ. — 728 γαμέσθαι. — 729 ὡς ὅφ. — 731 οὐδέ νυ σοι τὶ (οὐδέ νυ σοὶ τὶ M, quod omissum in editione majore). — 733 περὶ σθένος. — 737 ἰεμένης. — 740 φυγοπτολέμων. — 741 φῆ . νεικίων. — 743 γναμποῖο, sed m. sec. corr. γρ. γναθμοῖο. — 748 κακοῖσιν (ita etiam M, quod omissum in editione majore). — 750 ὧδ' (ita etiam M). — 751 βασιλείας. — 754 ἀιεὶ . ἄλγεσσιν. — 755 τίς (ita etiam M). — 756 ἔειπε (ita etiam M). — 757 κεῖσο νῦν. — 758 χρεώ. — 763 ἀμφεκάλυψε (ita etiam M). — 766 ἄτρομος. — 771 ἀδελφός. — 772 υἷα. — 773 ἐτύκτο.* — 774 περικαταμένοιο. — 778 ἑτέροθεν. — 779 ἐριδμαίνειν. — 780 ὠτρύνεσκε. — 782 μέγεικτείρ. (οἳ ej. m.). — 784 ἵλου. — 785 σφίσι τεύχεσιν. — 786 προϊόντος . οἷσι. — 787 τεύχεσι. — 792 εὐκταν. („Ita annotavi propter εὐ pro ἐϋ. Sed quia de accentu nihil addidi, jam credo N quoque ut M praebere εὐκτεάνω.“ WOLF.) βασιλείη, sed εἰη in ras. script. — 796 ἄλειφα. — 801 ἐΰτμητον. — 804 οἱ παρ . ἁμαξας. — 806 σφι. — 807 ἐϋπολ. ὅπασαν. — 810 ὅλυται. — 813 ἀναστόμα. — 819 περικάμβαλε. — 821 τεθναότων. — 822 ἀρίζηλον. — 826 βεβλήκει. — 830 τέρπονθ' . —

II. Titulus: *Κοΐντου μεθ' ὅμηρον δεύτερος* rubro colore (*Κοΐντου μεθ' ὅμηρον δεύτερον* M). — 6 ἔλαβε. — 13 τὸ πάροιθε. — 14 ἀχιλέος. — 15 ἄν. — 16 ἐδάμασεν (non ἐδάμασαν). — 21 φραξόμεθα. — 28 νύ τοι. — 30 που. — 32 αἰθιοπίαν. — 38 λῴϊόν ἐστι. — 40 αἴσχη. — 41 πολυδάμαντι. — 42 ἤνδ. — 51 μὴ δέ τι πάτρην. — 52 ὀρυγμαδοῦ (non ὀρυμαγδοῦ). — 56 δηθάκι. — 57 om. ἐκδόμεν. ὡς. — 59 ἐμοῖο. — 62 κατερύτιον. — 65 ἔφασαν. — 66 εἵνεκ'. — 68 φυγοπόλ. (τ supraser. m. sec.) — 72 δὴ om. — 78 νηπιάχῃσι. — 79 κείνης. — 81 φῆ . νεικίων . χοώμενος. — 85 πορφύρη. — 86 ἀμφαδίη. — 87 ὤ μοι. — 91 λάβη θάρσος. — 92 ὀφέλοι, sed m. sec. in marg. ὀφέλλοι. — 93 ὣς ἄρ' ἔφη . προσένεπε (non προσέν.). — 104 ἐξολοοῖο. — 106 ἔξα, sed m. sec. in marg. corr. ἔξοχα. — 107 — 109 ἔχων (ο ead. m.). — 111 ἄμωτον, sed m. sec. in marg.

corr. *ἄμοτον. κύδαινον.* — 116 *ἀθανάτου . ῥέθρα* (non *ῥεῖθρα*). — 123 *καί σφισι.* — 127 *μέμνον.* — 130 *τεῆσι.* — 131 *ἀτειρέσια.* — 134 *ἐπ' εἰλ. ἐμοῖσι.* — 137 *μέμνων . δέδεκτο*, cui anteposuit rec. m. ·̈· (sic!) i. e. adjice *δὲ*. — 140 *ὅπασεν.* — 142 *οἴλω*, sed supra *o* posuit ″ m. rec. — 145 *δοσέμεναι . ἐτέλεσσε.* — 149 *κατανεύσαιμεν.* — 154 *χαλεπῶς*, sed m. sec. in marg. corr. *χαλεπὸς . μάχεσθαι.* — 157 *μεταδείννο . δ' αὐτῷ.* — 158 *σε ἄκοντα.* — 161 *φάτο . ὅ δ'.* — 169 *ὀχέεσσι.* — 174 *πολ.* (quod Wolfius ad 177 adscripsit, huc sine dubio pertinet). — 175 *μή δέ ἑλισσ. ἠδὲ.* — 181 *καὶ λέχος.* — 182 *τανύσθαι.* — 184 om. *εὐρὺν.* — 189 *ἐθελοῦσα.* — 196 *τοὶ.* — 197 *προβόλοις.* — 199 *ἄπληκτοι.* — 200 *ὄμβριμοι.* — 203 *ἔσαντο.* — 206 *ἵπποισι καὶ ὄχεσφι.* — 209 *φαεσσίμβρ.* — 210 *παμφανόων.* — 213 *μαιμώωντι.* — 215 *ἄρ'* om. — 220 *δεδίει.* — 221 *στενάχωσι.* — 226 *ἀϋτμὴ*, sed ead. m. mutatum in *ἀϋτή.* — 229 *βάλλε.* — 230 *εὖτε γαίης μ. ὑποχθονί* (sic!) i. e. *ὑποχθονίην.* — 233 *ὅγ'*, sed in media voce adj. *ι* m. rec. — 237 *κακὴν.* — 241 *ἀλφεῖο ῥείθροις.* — 251 *θόας.* — 252 *ἀλγεινόεντ'.* — 254 *στέρνοισιν* * (in ipso textu). — 258 *ὅμ-*
ο
ριμον (sic). — 263 *κακότερον.* — 268 *ὄρσω* (*o* ead. m.). — 270 *σέβωμεν.* — 282 *ἀζευτῆρες.* — 283 *ἠλιβάτοιο.* — 287 *καὶ* om. *φρόνεε.* — 288 *κατα* om. — 289 *μελίῃσι . ἀπέπλαγχεν . αἰχμή.* — 296 *ἀκαμάτοισι.* — 298 *θῶες.* — 299 *βεβαῶτα*,* sed posterius *α* in rasura. (Ita ex conjectura scripsi pro *βεβαῶτε*, quod in ceteris codd. legitur.)
ϊ
— 300 *μεμαῶτες ἔτι.* — 303 *ὥρμηνε.* — 305 *περὶ* om. — 309 *καταντοῖα* (*ϊ* ead. m. supraser.). — 310 *γέ μεν.* — 313 *ἔμμεναι καὶ ἔργον*, sed lineam per *καὶ* m. pr. duxit. — 314 *στεγεροῦ*, sed prius *ε* in ras. —
ὸ
317 *μήδέ σε . μυθήσονται.* — 324 *ἵν γνώῃς ἐμων* (sic! *o* m. ead.).
ϊ
— 328 *ἠβώωντι.* — 333 *ἔτι.* — 334 *ἀγμαθύνεται.* — 336 *δέ τοι* (sic! *ϊ* ead. m.). — 338 *λίπε.* — 340 *πέλεν.* — 342 *ἐϋμελίης.* — 343 *οἱ δ' ἄλλοι.* — 346 *ὀρυγμαδῶ.* — 348 *κρονίων . δὲ.* — 353 *ἑλλησπόντοιο.* — 365 *κλύδων.* — 366 *μεμαῶτες.* — 369 *πηλείδης.* — 370 *πουλὴν.* — 371 *τίς . ἐπιβρίσας* *. — 373 *ἀγρομένοισιν . ὕστατον.* — 374 *ἐπικαγχαλόωσι.* — 375 *ὑλακιόωντες*, sed *ιό* in ras. atque spatii aliquantulum et ante et post *ό.* — 376 *κρεμμάς ὠκ.*, sed per *ρ* m. sec. lineolam duxit. — 385 *ἐξάλλονται.* — 388 *αἰακάδαο.* — 389 *παιδίον.* — 392 *τεθναότος . κυν.* in ras. scriptum. — 395 *πίνθος.* —

398 *τρῶας . δαΐξων.* — 400 *κατέναντα.* — 401 *οὔρ* pro *ἄρ'.* — 411 *ἐπέεσσι.* — 412 *οἵω . ὀλύθρω.* — 416 *σοι* sustulit linea perducta m. pr.; ad marg. add. m. sec. — 423 *ἠμὲν.* — 426 *κεθμῶνι.* — 429 *ἀθανάτοισιν*, sed *οι* mutat. in *η* fort. m. pr. — 430 *ἐνέπε.* — 431 *μέμνων.* — 433 *φύη γεν. τε φυῇ τε.* — 438 *ὑπέκδετο.* — 446 *βεβλήμένον.* — 448 *ὄλεσας.* — 449 *τι . ἀφραδέεσσι.* — 450 *ἑστάμεν.* — 451 *ἄρηος.* om. *δὲ.* — 453 *αὖ ἑτέρωθεν.* — 456 *ἐπέψανον.* — 459 *τεύξαι.* — 460 *ἄμφω.* — 462 *ὑψηλόφου.* — 466 *ἄβροτα.* — 475 *χειμάρρουν.* — 481 *τῶν.* — 486 *ἐπέτρεπετ'.** — 490 *ἄλλοτε.* — 491 *τε* pro *τέτατ'.* — 495 *ὑψόθεν.* — 497 *ποσσὶν.* — 509 *δ' ἄρ* (non *δ' ἄρ'*) *. ἑκάτερθεν.* — 510 *ἐρεμναί . ἡ μέν.* — 517 *θυμόθεν* pro *μόθον.* — 518 *μάρνασθ' ὥς τε.* — 520 *ἠμὲν . λᾶας.* — 522 *ἔτρεσσαν* (σ ead. m. suprascr.). — 525 *ἐτάνυσεν.* — 528 *νωλεμαίως.* — 531 *οὔδας* (sic). — 535 om. *δ'.* — 536 *τεθναότας στίβεσκον ἀπ' ἄ. φ. κατ' ἄλσος.* — 537 om. *σαν ὀπώρην*, pro quo — . . ponitur. — 542 *στέρνοι.* — 543 *τὸν δ'. ἄορ.* — 545 *βράχεν.* — 546 *ἀπεσμαράγ.* — 560 *παφλαγόνιον.* — 561 *πείρασιν.* — 562 *αἱματώδης . ἐπινῄσεται*, de qua scriptura vid. supra ad I, 274. — 567 *γένεσθ'.* — 568 *φέροντες.* — 571 *θεός*, sed ad marg. m. rec. *θεὸς αἶψα.* — 575 *ὅττ' ἀγρευτῆρος* (non *ἀγρευτῆρες*).* — 576 *γένυσι.* — 591 *πολλαὶ.* — 595 *δυώδεκα.* — 596 *ἔλισσ. ὑπερήονος.* — 598 *γίνεται.* — 602 *θέρεος* (non *θέρεοσ*), sed o in ras. m. sec. — 603 *δ' ὅτε.* — 605 *οὔρε*, sed *α* adject. m. sec. — 607 *μέσσοισιν.* — 613 *ποτηται* sine accentu. — 616 *νηρηΐδος* (sic! *ϊ* suprascr. m. pr.). — 617 *παντ'* bis sine accentu. — 624 *ἀεννάω.* — 626 *κατέκρυψεν.* — 629 *πείθεον.* — 632 *ἐϋμμελ. ἀχιλέα.* — 635 *δέοι.* — 638 *ἀνἄνθέα* (sic), sed spiritus duos post *ν* adjecit m. rec. — 648 *καθύπερθεν.* — 654 *δηώσονται.* — 656 *τοί* pro *τὰ . φαεσφόρος.* — 658 *εἰσανόρουσ'.* — 661 *λάθεσθ'.* — 662 *ἄληκτον.* — Versibus 663 et 664 appictum (*ῆ* ut saepe sententiis communibus sive ad morem pertinentibus.

III, 3 *μέγα.* — 10 *πηλήδης.* — 11 *τρόεσσι.* — 12 *ἐϋμελίην ἀχιλλῆα.* — 13 *μεμαῶτες.* — 15 *ἀϊδονῆος.* — 19 *μενεπτολέμῳ* (sed *ν* m. rec.). — 20 *μαιμώοντες* (? „Ego quidem tantum annotavi *μαι—τες.*“ WOLF.). — 25 *μέχρι.* — 27 *θερῶν.* — 36 *μάρμαιρεν ποσσί δ' ὑποκίνυτο.* — 37 *ὅφ'.* — 39 *ὑπ' ἐκ.* — 41 *ὀύσ' ἔτι.* — 44 *ἤδε.* — 45 *ἀλέϊζε . ἀϋτὴν.* — 48 *ὀρυγμαδοῦ* (sic! expunctum *δ* m. pr.). — 51 *τῆδε.* — 57 *μαίνεται . οἱ.* — 61 *ἐσσάμενος.* — 76 *ἀγανοτέρως.* —

80 τὸ πάροιθεν. — 81 ὀϊξυροῖσιν. — 82 σκαιῇσι. — 85 τειρομένοιο. — 90 κραιπνῶς. — 91 ἦχι. — 92 ἐσορόμενοι (non ἐσορ.). — 94 ἀχαιοῖσι διάνδιχα. — 100 σὺ δ' ἐνὶ μέσσοις. — 109 πηλῆϊ τε· ἧς. ἄρης. — 110 κρατεροῦ. — 111 βουκολέεσκε. — 118 ὀΐω. — 121 ἴκελος. — 122 πυλέσσιν. — 124 μεγήρας . πέλεν . ἄρδρων, sed in marg. m. rec. ἄνδρων. — 134 οὔλυμπον. — 137 ἤριις, sed in marg. m. rec. ἤρης. — 142 ἐφέστασαν. — 143 τεθηπότος. — 148 ἰός. — 153 ἀλλὰ καὶ δι'. — 154 κέασε. — 155 ἐρύσσας. — 165 ἐπδτοντο (supraser. τ ead. m.). — 169 τίσετε . ἐρινῆσιν — 171 ἐριβρύχμοιο. — 174 ὑποτρομέοντες. — 183 μαιμάασιν. — 184 ζῶντα. — 185 φοβέονται. — 190 ἀρήγεται. — 192 εἰρύσσωμεν. — 193 ἑκτορέῃσι. — 201 ἄμφω π. — 213 ἀμφέβασαν. — 215 δαίμονες. — 216 εἰρύσαι. — 217 ἄλλα. — 225 καπνῶ. — 227 μάλλ'. — 230 ὠκύθοον. — 231 περικλυτόν. — 233 ἄινον (sic). — 234 ἀντι ἄμασι κύτοιο. — 236 περιγνάπτωσι . πάτρας. — 238 παχνόδη, sed supra δ supraser. m. rec. θ. — 247 ἐπιφρονέουσι. — 250 ἤδει. — 253 ὦ, sed ᾶ supraser. ead. m.* οὔτι. — 259 παραφάμενος. — 261 οὔς ἐτ' (non οὔσ). — 263 ἄλλησοι (sic!), sed ι supraser. ead. m. — 267 ὡς . ὥς. — 269 αἶψα. — 275 μάρνατ'. — 284 εἰς ἰλ. — 289 ὀστέου. — 293 ἐναλίγκ. — 295 δὴν. — 297 φοβέοντο. — 299 οὔδας. — 302 ποταμοῦ, sed οῦ m. rec. in ras. — 303 πρωτέως. — 304 ναιετάασκεν. — 307 ἐπ' ἔγχεϊ μαιμώοντι. — 311 ἀλέϊξεν. — 312 γένεσθ' οὔνεκ' ἄρ (sic). — 313 ἰεμ. — 316 κονῄησι, vid. ad I, 274. — 318 θυμὸς linea perducta sublatum m. pr.; scilicet ad versum sequentem aberraverat. Tum ἔχροόν (non ἔχρόον) ἐξείρυσε. — 319 ἀπό . λίπεν. — 320 ὀδυσσέος. — 323 χείρεσσι. — 327 ὁπῶραι. — 328 δανοί, sed in marg. δαναοί. — 333 κάμβαλε . κρατός. — 335 μάρψε. om. ἰοὶ, pro quo m. sec. in textu lineolam —, in margine crucem + pinxit. — 337 παρεκτάνυστο. — 342 κόμισαν. — 345 χείρεσσιν ἧ. — 350 οἵ ῥ'. — 351 δέοι . χείρεσσιν. — 353 οὔτι δαναοῖς, sed corr. m. sec. οὐτιδανοῖς. γύπεσιν. φοβήσει. — 355 δαρδάπτουσι. — 361 ταρφέα. — 363 ἀκλεᾶ. — 367 ἐσέχ. πόληα. — 369 ἔρσας. — 372 ὅμῆλος i. e. η corr. ead. m. in ι. — 373 εὐρυχώροιο. — 374 λάχεν. — 375 ὣς. — 376 καταντόφι. — 378 ὅστις. — 383 πυρί. — 386 φορέοντο ἀπείρητον. — 388 στονάχοντο. — 389 κράτος. — 401 ἔβρεχε (voluitne ἔβραχε?). — 406 λεχέεσσι. — 408 ἔρως. — 409 αὖθ'. — 410 ἐχύμενοι (κ ead. m.). — 411 προθελίμνως. — 422 ἄληκτον. — 423 εἱλόμενοι. — 424 ἶσος. —

Comparanti hanc Neapolitani collationem cum Monacensi dubium esse nequit, quin uterque ad eundem fontem referendus sit: illum vero ex hoc ipso descriptum esse, quam sententiam Wolffius mihi adtribuit, id nunquam putavi.

Etiam alterius Neapolitani, qui signatur II. F. 11. — de quo vid. *prolegg.* p. CVII —, specimen paullo plenius Wolffii benevolentia mihi exhibuit, quo specimine satis probatur, quod jam l. c. ex alius amici nuntio retuli, hunc quidem codicem deterioris classis esse. De ejus conditione Wolffius haec adnotavit: „Aus dem 15ten Jahrhundert; gut erhalten; bis in die Mitte des 5ten Buches ſind lateiniſche Vocabeln mit blaſſerer Tinte im Texte übergeſchrieben; am Rande befinden ſich Varianten mit älteren Buchſtaben, die ſich den Majuskeln nähern." Contulit eum usque ad I, 120 itidem cum editione Tychseniana et has lectiones enotavit: 2 *πυρά . κέκανται* (sine dubio etiam *πάντα*). — 3 ad marg. *κατὰ πριάμοιο.* — 7 *ἰλαδόν π. καὶ ἀνὰ.* — 9 ad marg. *Ἀλλῶς* (sic!) *ὀπόσων ἀποθυν* — ceteris abscisis. — 10 *προχοῆς σκαμάδρου.* — 12 *καὶ ἦμαρ ἔρυσσε πόληων*; sed ad marg. *Ἀλλῶς καὶ ἀμφείρισε* — ceteris abscisis. — 13 *θ' οὓς.* — 16 *ἀνιηρὸν*, cui glossarum latinarum scriptor eadem, qua variantes marginales scribuntur, manu: ΠΕΠΌΤΗΤΕ (sic!). — 21 *μέγα αἰδομένη*, sed ad marg. + ΛΕ. — 22 *ἐλεγχείηι*, quod glossarum scriptor in *σι* mutavit. — 29 *ἰλάσσηται.* — 33 supra *πᾶσαι* glossator scripsit *οῦς* (?). — 39 *ἐριδούπων*, quod deest in textu, glossator ad marg. adscripsit. — 40 versum totum idem ad marg. adscripsit: *λαῦρον.* — 41 *πάσαισι.* — 42 *ἄρα ἦν.* — 43 *εὐάδρη.* — 44 *μετἄρμοθόη.* — 47 *πενθεσιλι̯* (i. e. *-λίαν*). — 48 *ἀπ ὄυλυμπου* (sic). — 49 *ἀγαλομ.* — 51 *ἀγαὸν*, sed ad marg. *ἄγλαον* (sic). — 60 *ἀμφερύθρηνε παρηϊαδω δε̣φυπ.* (sic). — 66 *ἀπαυ̣ένονται* (sic). — 75 *ἀκηχημένοιο.* — 77 *ἠὲ.* — 82 *λελειμένον.* — 86 *εὖτε* (haec unica est bona lectio!). — 90 *θανίῃσιν.* — 103 *ἄγχι*, quod om. in textu, a glossatore ad marg. adscriptum. — 104 *ἔστηκε.* — 119 *ἄνυτο.* — 120 *καὶ τοίη δὴ δ' ὅτε δὴ παύσαιτο ποτοῦ ἰδὲ δαιτὸς*, et a glossatore ad marg. adscriptum *ἐρατεινης.*

Ceterum patet his, quae allata sunt, quaestionem de codicibus Neapolitanis a me *prolegg.* p. CVII nondum absolutam ad finem perduci: Codex II. F. 10. idem est atque is, qui ab alio 11. cod. 18, et codex II. F. 11. idem est atque is, qui ab alio 11. cod. 21 signatur.

Schowius vero in lectionibus ad I, 12 et 16 e Neapolitano suo, qui haud dubie prior fuit, afferendis, ut saepius, negligentior fuisse censendus est. Sed haec satis sunto de codicibus!

Indicem, qui in majore editione aegre desideratur, certe *nominum propriorum* adjeci a beato *Spitznero* ante aliquot annos concinnatum, quod feci primum eo consilio, ut praestantissimi et in Quinto occupatissimi quondam viri — de quo vid. *praefat.* p. V sq. — aliqua symbola etiam huic editioni insereretur, tum propterea, quod ille index diligentissime confectus non solum omnes nominum, quotquot in Quinto leguntur, formas exhibet, sed etiam simul res maxime memorabiles scite complectitur. Totum vero ab initio usque ad finem accurate pertractavi et, ubi opus erat, auxi et emendavi.

Postremo, ut iis, qui rerum a Quinto narratarum ipsum ordinem brevi et perpetuo conspectu percurrere vellent, ejus rei copia fieret, argumenta subjeci Graeca a *Constantino Lascaride* confecta, quae e duobus codicibus Matritensibus XXVIII et LVII Iriarte in biblioth. Matrit. catal. vol. I, p. 125—127 protulit, leve hoc renascentium litterarum monumentum gratius tamen fore ratus argumentis Latinis a Tychsenio praemissis. In verbis ex Iriartis libro describendis tacite mutavi, quaecunque inerant scribendi et interpungendi menda apertissima: pauca quaedam, quae utrum ad Lascaridem an ad Iriartem referenda sint dubites, vilia diserte indicavi.

Scripsi Turici, d. XXIII. mens. Jul. MDCCCLIII.

ARMINIUS KOECHLY.

ΠΕΡΙΟΧΑΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΤΟΥ ΛΟΓΩΝ.

Ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ τῆς αὐτοῦ ποιήσεως διηγεῖται ὁ ποιητὴς Κόιντος, πῶς τοῦ Ἕκτορος κταθέντος ὑπὸ Ἀχιλλέως καὶ ταφέντος, ὡς Ὅμηρος ἐν τοῖς τελευταίοις τῆς Ἰλιάδος ἐδήλωσεν, οἱ Τρῶες ἐκλείσθησαν δεδιότες ἐξιέναι εἰς πόλεμον. ἐλθοῦσα δὲ ἡ Πενθεσίλεια Ἀμαζὼν ἐκ τοῦ Θερμώδοντος ποταμοῦ ἀνδρειοτάτη οὖσα καὶ πολέμων οὐκ ἄπειρος παρεθάρρυνε τοὺς Τρῶας, πολλά τε ὑποστᾶσα Πριάμῳ καὶ Τρωσὶν ἐν τῷ δείπνῳ ποιήσειν κατὰ τῶν Ἑλλήνων, τῇ τε ὑστεραίᾳ ὁπλισθεῖσα καὶ στρατηγοῦσα τῶν Τρώων ἐξῆει εἰς πόλε-

μον, πολέμου τε συστάντος δεινοῦ πολλὰ καὶ θαυμαστὰ ἔργα κατορθώσασα ὑπ' Ἀχιλλέως εὐχερῶς ἐκτάνθη (legitur ἐκταύθη) οἵα γυνή *), καὶ σὺν αὐτῇ πᾶσαι αἱ ἄλλαι Ἀμαζόνες καὶ πλεῖστοι τῶν Τρώων. οἱ δὲ Τρῶες λαβόντες τὸ σῶμα καὶ πενθήσαντες πολυτελῶς ἔθαψαν ἀπολέσαντες καὶ τὴν ἐλπίδα. ἐπὶ ταύτῃ κειμένῃ ὁ φλύαρος Θερσίτης ἐφάνη λοιδορούμενος καὶ ὀνειδίζων τῷ Ἀχιλλεῖ, ὃν αὐτὸς (num voluit οὗτος?) γρόνθῳ τύψας ἀπέκτεινε, καὶ πάντων τῶν ἄλλων χαιρόντων μόνος ὁ Διομήδης συγγενὴς ὢν τῷ Θερσίτῃ ἀλγήσας ἐπέθετο τῷ Ἀχιλλεῖ. εἶτα διαλλαγέντες ἔθαψαν τὸ φλύαρον ἐκεῖνο τέρας.

Ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ διαλαμβάνει ὁ ποιητὴς Κόϊντος, ὅτι τῆς Πενθεσιλείας ἀποκτανθείσης οἱ Τρῶες ἐγκεκλεισμένοι ἀπέβαλον καὶ τὴν ἐλπίδα. ἐκκλησίας δὲ γενομένης οἱ μὲν συνεβούλευσαν προλείπειν τὴν πόλιν καὶ ἀπιέναι, οἱ δὲ βέλτιον θανεῖν καὶ αἰχμαλώτους γενέσθαι ἢ οὕτως αἰσχρῶς φυγεῖν, Πολυδάμας δὲ ἀνέμνησε (legitur ἀνώμνησε) πάλιν τὴν Ἑλένην ἀποδοῦναι καὶ πάντα τὰ αὐτῆς (legitur ἑαυτῆς) ἄλλα τε προσθεῖναι χρήματα, οἷς πεισθέντες οἱ Ἕλληνες ἐπαναχωρήσωσι (legitur ἐπανηχ.). πάντων δὲ ἀθυμούντων ἀφίκετο Μέμνων στρατηγὸς ἐκ Συρίας μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἀνδρῶν κατὰ τοὺς ἱστορικούς, δέκα μὲν Ἰνδῶν, δέκα δὲ Αἰθιόπων, πεμφθεὶς παρὰ Τευτάμου (legitur τευθράμου) βασιλέως Ἀσσυρίων, ᾧ τὸ Ἴλιον ὑπέκειτο, συμμαχήσων τοῖς Τρωσίν **). οὗτος δὲ γενναιότατος ὢν στρατηγήσας τῶν Τρώων ἐπὶ τὸν πόλεμον (hic verbum finitum deesse videtur) πολλὰ κατορθώσας πολλούς τε ἀποκτείνας καὶ Ἀντίλοχον τὸν υἱὸν τοῦ Νέστορος φίλτατον μειράκιον τῷ Ἀχιλλεῖ, δι' ὃ πάντες ἤλγησαν καὶ αὐτὸς Ἀχιλλεύς, πρὸς τοῦ πατρός τε παρακληθεὶς μονομαχήσας τῷ Μέμνονι μόνος μόνῳ γενναίως αὐτὸν ἀπέκτεινε καὶ πλείστους τῶν μετ' αὐτοῦ ἐλθόντων βαρβάρων. οἱ δὲ Τρῶες λαβόντες τὸ σῶμα πολυτελῶς ἔθαψαν ταμάλιστα (sic!) λυπηθέντες καὶ πάλιν ἐγκλεισθέντες ἀπέβαλον καὶ τὰς ἐλπίδας.

Ἐν τῷ τρίτῳ διαλαμβάνει ὁ ποιητής, πῶς οἱ Ἕλληνες λαβόντες τὸ σῶμα τοῦ Ἀντιλόχου θάψαντες πολυτελῶς ταμάλιστα ἤλγη-

---

*) Cfr. Dict. Cret. IV, 3 „Achilles — Penthesileam — petit neque difficilius quam foeminam equo deturbat."

**) Haec ex Diodoro II, 22 desumpsit, nisi quod pro illius Susianis *Indos* substituit duce Dictye IV, 4, quem recentiores sequuntur. Cfr. Cephal. fragmm. 1 ed. Müller.

σαν καὶ αὐτὸς Ἀχιλλεύς, ὅθεν καὶ θυμωθεὶς ἐξῆλθεν ἐς πόλεμον καὶ πολλοὺς ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς ἀπέκλεισεν ἐν τῇ πόλει· ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐλεήσας τοὺς Τρῶας ἠπείλησε τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ μὴ ὑπακούσαντα ἔτρωσεν ἀδήλως οἱστῷ, καὶ πεσόντος (legitur -τας) ἕδραμον οἱ Τρῶες ἁρπάσαι τὸ σῶμα, ἵνα ἀτιμάσωσιν· οἱ δὲ Ἕλληνες οὐκ ἠμέλησαν, ἀλλὰ πάσῃ σπουδῇ χρησάμενοι μέγιστον πόλεμον περὶ τὸν νεκρὸν συνεστήσαντο, καὶ μάλιστα ὁ Τελαμώνιος Αἴας ἀνδρειότατος ὢν καὶ ἀνεψιός, ὃς πολλοὺς μὲν τῶν Τρώων ἀπέκτεινε καὶ Γλαῦκον δέ, ἔτρωσε δὲ Αἰνείαν καὶ Πάριν, ὅ τε Ὀδυσσεὺς σὺν αὐτῷ πολλὰ κατώρθωσε, καὶ ἀπελάσαντες τοὺς βαρβάρους εἰς τὰς ναῦς ἐκόμισαν τὸ σῶμα καὶ κηδεύσαντες ἔθαψαν, ὡς εἴθιστο. θρήνους δὲ διαφόρων περιέχει, Αἴαντος, Ἀγαμέμνονος, Φοίνικος, πάντων τῶν Ἑλλήνων, Βρισηίδος, γυναικῶν αἰχμαλωτίδων, Θέτιδος τῆς μητρός, Μουσῶν, Νηρεΐδων, ἀνέμων, καὶ τέλος ταφην ἔνδοξον παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον.

Ἐν τῷ τετάρτῳ διαλαμβάνει ὁ ποιητής (additur καὶ), ὅτι καὶ οἱ Τρῶες ἐθρήνησαν Γλαῦκον (legitur -κος) τὸν Ἱππολόχου ἄνδρα γενόμενον ἀγαθὸν τὰ πολεμικά. καὶ ὅσον οἱ Ἕλληνες ἤλγουν, τόσον οἱ Τρῶες ἔχαιρον ἐπὶ τῷ τοῦ Ἀχιλλέως θανάτῳ νομίζοντες (legitur νομίζαντες) ἀπηλλάχθαι πραγμάτων καὶ τοὺς Ἕλληνας ἀπράκτους ἀπιέναι, λόγους τε τῆς Ἥρας πρὸς Δία καὶ βουλήν, σύνοδόν τε τῶν Ἑλλήνων καὶ δημηγορίας τῶν πρώτων, παρουσίαν τε τῆς μητρὸς Θέτιδος καὶ ἐπαίνους αὐτῆς καὶ τοῦ Ἀχιλλέως, ἀγῶνάς τε παντοίους καὶ ἆθλα διάφορα, ἀφ' ὧν ἐστιν εἰδέναι καὶ τὰ τῶν ἀθλητῶν ὀνόματα καὶ τὰ τῶν ἄθλων.

Ἐν τῷ ε βιβλίῳ διηγεῖται ὁ ποιητής, ὅτι ἡ Θέτις ἐλθοῦσα καὶ δημηγορήσασα προέθηκεν ἆθλον (legitur ἆθλων) τὰ ὅπλα τοῦ Ἀχιλλέως, ἃ θαυμαστῶς ἐκφράζει (legitur ἐκφράτει) ὁ ποιητὴς μακρὸν πλάσας λόγον· βουλάς τε τῶν Ἑλλήνων περιέχει, καὶ ὅτι τοῖς πρώτοις ἔδοξε μὴ ποιῆσαι κρίσιν περὶ αὐτῶν, ἀλλ' ἀφεῖναι τοῖς αἰχμαλώτοις τοῖς Τρωσὶ δικάσαι, ἀντιλογίας (legitur -ίαι) τε Αἴαντος καὶ Ὀδυσσέως, μεθ' ἃς κρινάντων τῶν Τρώων τὸν Ὀδυσσέα τὰ ὅπλα λαβεῖν, ὃ Αἴας ταμάλιστα ἀλγῶν ἐφάνθη (legitur ἐφάντι)· καὶ μανεὶς ἐνέπεσε τοῖς ζῴοις δοκῶν ἀνθρώπους κτείνειν, ὕστερόν τε ἐννοήσας (legitur ὀνν.), ὃ κακὸν εἶχεν (legitur εἶχον), ἑαυτὸν ἀπέκτεινε ξίφει Ἕκτορέῳ, δι' ὃ Ἕλληνες ἀλγῆσαι ἔδοξαν καὶ αὐτὸς Ὀδυσσεύς· παρεισάγονται δὲ θρηνοῦντες Τεῦκρος ὁ ἀδελφός, Τέκμησα (sic!) παλλακὶς καὶ πάντες οἱ οἰκεῖοι, Νέστωρ τε παρηγορήσας καὶ παρα-

κινήσας (legitur παρακεϊνήσας) πάντας εἰς ταφήν· καὶ οὕτω πυ
καϊὰν ποιήσαντες ἔκαυσαν καὶ ἔθαψαν μεγαλοπρεπῶς.

Ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ διηγεῖται ὁ ποιητής, ὅτι ἀποθανόντ
τοῦ Αἴαντος δημηγορίαι τῶν Ἑλλήνων ἐγένοντο διάφοροι, Μεν
λάου παρακινοῦντος τοὺς Ἕλληνας ἀπράκτους ἀπιέναι, τοῦ Διομη
δους ἐπιπλήττοντος, τοῦ Κάλχαντος παραινοῦντος πέμψαι (legitu
πράψαι) πρὸς Νεοπτόλεμον τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχιλλέως· ἔπεμψαν (leg
tur ἔπρηψαν) δὲ Ὀδυσσέα καὶ Διομήδη· ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ἦλθεν Ει
ρύπυλος ἐκ Μυσίας, ὁ υἱὸς τοῦ Τηλέφου, ἀνὴρ τῶν πολεμικῶν ἔμ
πειρος, πολλὰ ἀνδραγαθήσας καὶ πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀποκτείνα

Ἐν τῷ ἑβδόμῳ διαλαμβάνει ὁ ποιητής, πῶς οἱ Ἕλληνες ἔθα
ψαν τὸν Μαχάονα καὶ Νιρέα ἐν τῷ αὐτῷ μνήματι, καὶ ὅτι ὁ ἀδελ
φὸς αὐτοῦ Ποδαλείριος τοσοῦτον ἤλγησεν, ὅτι ἄπαστος καὶ ἄποτο
ἔκειτο κλαίων βουλόμενος ἑαυτὸν ἀποκτεῖναι τῇ λύπῃ, καὶ ὅτι ἐλθὼ
ὁ Νέστωρ παρεμυθήσατο πολλὰ καὶ ἄξια εἰπών, καὶ ὅτι πόλεμο
ἐγένετο τοῖς Ἀχαιοῖς καὶ Τρωσὶ τοῦ Εὐρυπύλου ἀνδραγαθήσαντο
(legitur ἀνδραγηθέντος), καὶ ὅτι οἱ πρέσβεις εἰς Σκύρον ἀφίκοντο
ὅσα τε εἶπον Νεοπτολέμῳ καὶ ἤκουσαν θρήνους τε τῆς μητρὸς κα
τῶν ἄλλων, καὶ ὅτι τάχιστα εἰς Ἴλιον ἦκον εὑρόντες τοὺς Ἕλληνα
ἐν μεγίστῳ ἀγῶνι· ἐπαινεῖ δὲ καὶ τὸν Νεοπτόλεμον, ὃν ἀσμένως πάν
τες εἶδον καὶ ἐτίμησαν καὶ δῶρα πολυτελῆ ἐδωρήσαντο ἐπὶ δεῖπνον
καλέσαντες, καὶ ὅσα οἷόν τε ἰδεῖν τῷ ἀναγινώσκοντι.

Ἐν τούτῳ ὀγδόῳ ὄντι ὁ ποιητὴς διαλαμβάνει, ὅτι ἠοῦς γενομέ
νης ἀνέστησαν οἱ Τρῶες καὶ [illegible]Ἕλληνες οπλίζοντες ἑαυτοὺς εἰς πόλε
μον. καὶ τοὺς μὲν Ἕλληνας ...ραθαρρύνας ὁ Νεοπτόλεμος καὶ αὐτοὺς
τοὺς Μυρμιδόνας πολλὰ νουθετήσας, τοὺς δὲ Τρῶας Εὐρύπυλος ὁ
Τηλέφου πολλὰ κερτομήσας (legitur καραδομ.), καὶ ὅτι Νεοπτόλεμος
πολλοὺς ἀπέκτεινεν ἀνδρείως τῶν Τρώων καὶ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ
ὅτι τελευτῶν ὥρμησεν ὁ Νεοπτόλεμος κατὰ τοῦ Εὐρυπύλου· καὶ λόγων
πρῶτον ῥηθέντων ἀπέκτανε τὸν Εὐρύπυλον καὶ νίκην μεγίστην
ἐποίησε κατὰ τῶν Τρώων, οὓς ἐλεήσας ὁ Ἄρης ἀπ' Ὀλύμπου κατ-
ῆλθε βοηθήσων· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ τοῖς Ἕλλησιν ἐβοήθει· οὓς ὁ Ζεὺς
ἐφόβησε κεραυνοῖς, ὁμοίως καὶ τοὺς Ἕλληνας. οἱ δὲ Τρῶες νενικη-
μένοι ἐκλείσθησαν φυλακὰς πόλεως ποιήσαντες.

Ἐν τούτῳ ἐννάτῳ ὄντι διαλαμβάνει, ὅτι ἡμέρας γενομένης
οἱ Ἕλληνες ἀνέστησαν τὸ Ἴλιον ὁρῶντες, ὁ δὲ Ἀντήνωρ δεδιὼς εὔ-
ξατο τῷ Διὶ (legitur δεὶς) ὑπὲρ τῆς πόλεως, καὶ ὅτι οἱ Τρῶες ἔπεμ-
ψαν πρὸς Ἀγαμέμνονα δοῦναι τοὺς νεκρούς, οὓς ἔθαψαν δακρύσαν-

τες, αὐτόν τε Εὐρύπυλον θρηνήσαντες ἐταρίχευσαν· αὐτός τε ὁ Νεοπτόλεμος ἀπιὼν εἰς τὸν τοῦ πατρὸς τάφον μετὰ Φοίνικος καὶ ἄλλων ἐθρήνησε καὶ προσηύξατο· καὶ οὕτως ὁ ἥλιος ἔδυσε. τῇ ὑστεραίᾳ δὲ συνήχθησαν πάντες κατὰ τῶν Τρώων ἐγκεκλεισμένων· ὁ δὲ Δηίφοβος θαρρήσας παρήνεσε τὸν λαὸν ἐπὶ πόλεμον ἐξιέναι καὶ μὴ φοβεῖσθαι. ἐξῆεσαν δὲ καὶ πολλοὶ ἀπέθανον· ο δὲ Δηίφοβος ἠνδραγάθησε καί, εἰ μὴ Ἀπόλλων ἐρύσατο, ἀπεκτάνθη ἂν ὑπὸ Νεοπτολέμου. ἄλλοι δὲ εἰς φυγὴν ἐτράποντο, καὶ νίκη τῶν Ἑλλήνων (num quid deest?), εἰ μὴ Ἀπόλλων ἐφόβησεν. ἔπεμψαν δὲ οἱ Ἀτρεῖδαι Διομήδη καὶ Ὀδυσσέα εἰς Λῆμνον ἐπικαλέσοντας (legitur -έσαντας) τὸν Φιλοκτήτην ἐκεῖ ὄντα καὶ ἕλκει μοχθίζοντα· ἦλθε δὲ καὶ ὁ Φιλοκτήτης ἀσμένως δεχθεὶς ὑπὸ τούτων καὶ ἰανθεὶς παρὰ τοῦ Ποδαλειρίου (legitur -ρίονος, forlasse errore *Machaonis* nomen recordante).

Ἐν τούτῳ δεκάτῳ ὄντι διηγεῖται ὁ ποιητής, ὅτι οἱ Τρῶες ἔξω τῆς πόλεως ὄντες ἔθαψαν τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς, οἱ δὲ Ἕλληνες παρεσκευασμένοι ὥρμησαν κατ' αὐτῶν· καὶ ο Πολυδάμας συνεβούλευσεν ἐκείνοις εἰσιοῦσιν ἀπὸ τῶν τειχῶν μάχεσθαι· οὐ γὰρ οἷοί τε (legitur οἵτε) ἦσαν ἔξω τοῦτο ποιεῖν· ταῦτα δὲ ἀκούσας ὁ Αἰνείας ἐπιπλήττει τῷ Πολυδάμαντι καὶ παραθαρρύνει τοὺς Τρῶας καὶ ὁρμήσας πολλὰ ἀνδραγαθήματα ἐποίησεν αὐτὸς καὶ ἄλλοι· ὁμοίως Ἕλληνας (legitur et interpungitur αὐτὸς . καὶ ἄλλοι ὁμοίως ἕλληνες.) καὶ ὁ Φιλοκτήτης πολλὰ παραινέσας εἰς πόλεμον διήγειρε πάντας καὶ τὸν Πάριν τρώσας ἐφυγάδευσε τοῦ πολέμου, ὃς ἔξω τῆς πόλεως ἀπιὼν καὶ Οἰνώνην τὴν προτέραν γυναῖκα πολλὰ παρακαλέσας ἰάσασθαι (legitur ἰάσησθαι) τὸ τραῦμα οὐκ ἔτυχεν τῆς ἰάσεως. καὶ ὅτι Διομήδης σὺν Ὀδυσσεῖ ἥρπασαν τὸ Παλλάδιον ἐκ Τροίας καὶ ἐξήνεγκαν εἰς τὰς ναῦς. καὶ ἄλλα χρήσιμα ἔστιν ἐν τούτῳ ἰδεῖν.

Ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ ιᾶ ὄντι διηγεῖται, πῶς αἱ Τρῳάδες ἐθρήνουν τὸν Ἀλέξανδρον ἀποθανόντα καὶ ἐπιθυμοῦσαι ἀπιέναι εἰς τὴν ταφὴν ἐκείνου οὐκ ἠδυνήθησαν διὰ τὸν πόλεμον, ὃς ἠγέρθη πολὺς καὶ σφοδρός· πολλοὶ γὰρ τῶν ἡρώων ἠνδραγάθησαν· καὶ πολλοὶ Τρῶες καὶ μάλιστα Εὐρύμαχος καὶ Αἰνείας ἐπαινοῦνται φυγαδεύσαντες τοὺς Ἕλληνας, ἕως οὗ νοήσας ὁ Νεοπτόλεμος καὶ ἐπορούσας ὀνειδίσας τε τοῖς Ἕλλησιν ἔτρεψε τοὺς Τρῶας διώκων καὶ πολλοὺς ἀποκτείνας· ὁ δὲ Αἰνείας ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐξέφυγε (legitur ἐξύπαγε) καὶ οἱ Τρῶες ἐγκεκλεισμένοι ἐγένοντο· καὶ τῇ ἐπιούσῃ οἱ Ἕλληνες ὥρμησαν κατὰ τοῦ Ἰλίου τειχομαχοῦντες, οἵ τε Τρῶες ἀναγκασθέν-

τες ἐμάχοντο, ὅ τε Αἰνείας ἀνδρεῖος φανεὶς καὶ ἐξιὼν (? voluitne περιιὼν?) μεγάλα κατώρθωσε.

Ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ ιβ ὄντι διηγεῖται, ὅτι, ἐπεὶ οὐχ οἷόν τε ἐγένετο πολέμῳ λαβεῖν τὴν Τροίαν, ὁ Κάλχας μάντις ὢν ἀπὸ τέχνης εἰδὼς τὸ μέλλον προεῖπε τοῖς ἀριστεῦσι ζητεῖν τρόπον ἄλλον· οὐ γὰρ βίᾳ ἁλώσεται ἡ Τροία, ἀλλὰ δόλῳ. ἐλογίζοντο δὴ πάντες τὸν τρόπον· μόνος δὲ Ὀδυσσεὺς ἐφευρὼν τὸν δόλον ἔλεξεν, ὅτι δεῖ ποιῆσαι ξύλινον ἵππον δῶρον τῇ Ἀθηνᾷ, ἐν ᾧ ἐγκλείσομεν τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων· ἔπειτα πλεύσουσιν οἱ ἄλλοι, καὶ οἱ Τρῶες χαλάσουσι τὰ τείχη, ἵνα τὸν ἵππον σύρωσιν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἡμεῖς δ' (δ' addidi) ἐπανήκοντες ἀωρὶ τῆς νυκτὸς εἰσπηδήσαντες διὰ τοῦ τείχους αἱχμαλωτίσομεν τὴν πόλιν. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ μὲν ἐπῄνεσαν, οἱ δ' οὔ, καὶ ἔρις συνέστη· ἠβουλήθησαν δὲ πολεμῆσαι, τοῦ Διὸς δ' (δ' addidi) ἀπειλήσαντος (legitur ἀπαλήσ.) ἐπαύσαντο, καὶ τὸν ἵππον ἐτεκτήνατο ὁ Ἐπειὸς βουλῇ τῆς Ἀθηνᾶς δι' ἐνυπνίου· καὶ μετὰ ταῦτα ἀντιλογίαι πολλαί· τέλος ὁμονοήσαντες εἰσῆλθον οἱ ἄριστοι Σίνωνος σκευωρησαμένου τὸ πλάσμα. καὶ πολλῶν ἀντιλογιῶν τοῖς Τρωσὶ γενομένων τέλος ὁμονοήσαντες ἔσυραν τὸν ἵππον εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἑλλήνων ἀπιόντων.

Ἐν τούτῳ ιῆ ὄντι διαλαμβάνει, πῶς οἱ Τρῶες νομίσαντες ἀληθῶς τοὺς Ἕλληνας ἀποπλεῦσαι ἔχαιρον ἔμελπον καὶ μεθυσθέντες ἤρξαντο καθεύδειν. καὶ τότε ὁ Σίνων πυρσὸν ἦψεν, ὃν ἰδόντες ἐπανῆκον καὶ εἰσπηδήσαντες πάντα τὰ δεινὰ ἐποίησαν ἀποκτείνοντες ἀνηλεῶς πάντα τὸν παρατυχόντα· ὅ τε Νεοπτόλεμος ἀνεῖλε τὸν Πρίαμον, ὁ δὲ Μενέλαος τὸν Δηίφοβον, τὸν δὲ Ἀστυάνακτα ἀπὸ πύργου ἐκρήμνισαν· μόνης δὲ τῆς οἰκίας τοῦ Ἀντήνορος ἐφείσαντο· ὁ δὲ Αἰνείας μετὰ πάθη πολλὰ ἰδὼν τὴν πατρίδα ἁλοῦσαν ἁρπάσας τὸν πατέρα γέροντα καὶ τὸν υἱὸν ἔφυγε.

Ἐν τούτῳ διαλαμβάνει ὁ ποιητὴς ιδ ὄντι καὶ τελευταίῳ τῆς αὐτοῦ ποιήσεως τὴν ἐπάνοδον τῶν Ἑλλήνων καὶ φθορὰν ἐνίων καὶ πλάνην, καὶ πρῶτα τὰ δεινὰ τῶν Τρώων, καὶ τὰς ἡδονὰς τῶν Ἑλλήνων καὶ ἄσματα καὶ ἐπαίνους τῶν ἀνδραγαθησάντων, καὶ ὅτι ἐφάνη τὸ φάντασμα τοῦ Ἀχιλλέως τῷ υἱῷ καὶ ἐξήτησε τὴν Πολυξένην θῦμα, ἣν καὶ ἔθυσαν, καὶ ὅτι ἡ Ἑκάβη ἐγένετο κύων, καὶ ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ ὀργισθεῖσα Αἴαντι τῷ Λοκρῷ ἀπέπνιξεν (legitur ἀπέτνιξει) αὐτὸν ἀνηλεῶς· ἥ τε θάλασσα καὶ ἄνεμοι σφοδροὶ κινηθέντες πολλοὺς ναυαγῆσαι ἐποίησαν, τέχναις τε τοῦ Ναυπλίου καὶ ὀργῇ τῶν θεῶν πολλοὶ κακῶς διεφθάρησαν.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Εὖθ' ὑπὸ Πηλείωνι δάμη θεοείκελος Ἕκτωρ,
καί ἑ πυρὴ κατέδαψε, καὶ ὀστέα γαῖα κεκεύθει,
δὴ τότε Τρῶες ἔμιμνον ἀνὰ Πριάμοιο πόληα,
δειδιότες μένος ἠὺ θρασύφρονος Αἰακίδαο·
ἠύτ' ἐνὶ ξυλόχοισι βόες βλοσυροῖο λέοντος
ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλουσιν ἐναντίαι, ἀλλὰ φέβονται
ἰληδὸν πτώσσουσαι ἀνὰ ῥωπήια πυκνά·
ὣς οἳ ἀνὰ πτολίεθρον ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα,
μνησάμενοι προτέρων, ὁπόσων ἀπὸ θυμὸν ἵαψεν,
ὁππότε δὴ τὰ πρῶτα φέρε Τρώεσσιν ὄλεθρον
* * * * * *
* * * ὁπόσων ἀπέταμνε κάρηνα
θύων Ἰδαίοιο περὶ προχοῇσι Σκαμάνδρου,
ἠδ' ὅσσους φεύγοντας ὑπὸ μέγα τεῖχος ὄλεσσεν,
Ἕκτορά θ' ὡς ἐδάμασσε καὶ ἀμφείρυσσε πόληι,
ἄλλων θ', οὓς ἐδάιξε δι' ἀκαμάτοιο θαλάσσης
— — — — — —
τῶν οἵγε μνησθέντες ἀνὰ πτολίεθρον ἔμιμνον·
ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι πένθος ἀνιηρὸν πεπότητο
ὡς ἤδη στονόεντι καταιθομένης πυρὶ Τροίης.
καὶ τότε Θερμώδοντος ἀπ' εὐρυπόροιο ῥεέθρων

ἦλυθε Πενθεσίλεια θεῶν ἐπιειμένη εἶδος,
ἄμφω καὶ στονόεντος ἐελδομένη πολέμοιο
καὶ μέγ' ἀλευαμένη στυγερὴν καὶ ἀεικέα φήμην,
μή τις ἐὸν κατὰ δῆμον ἐλεγχείῃσι χαλέψῃ
ἀμφὶ κασιγνήτης, ἧς εἵνεκα πένθος ἄεξεν,
Ἱππολύτης· τὴν γάρ ῥα κατέκτανε δουρὶ κραταιῷ,
οὐ μὲν δή τι ἑκοῦσα, τιτυσκομένη δ' ἐλάφοιο·
τοὔνεκ' ἄρα Τροίης ἐρικυδέος ἵκετο γαῖαν.
πρὸς δ' ἔτι οἱ τόδε θυμὸς ἀρήιος ὁρμαίνεσκεν,
ὄφρα καθηραμένη περὶ λύματα λυγρὰ φόνοιο
σμερδαλέας θυέεσσιν Ἐρινύας ἱλάσσηται,
αἵ οἱ ἀδελφειῆς κεχολωμέναι αὐτίχ' ἕποντο
ἄφραστοι· κεῖναι γὰρ ἀεὶ περὶ ποσσὶν ἀλιτρῶν
στρωφῶντ', οὐδέ τιν' ἐστὶ θεὰς ἀλιτόνθ' ὑπαλύξαι.
σὺν δέ οἱ ἄλλαι ἕποντο δυώδεκα, πᾶσαι ἀγαυαί,
πᾶσαι ἐελδόμεναι πόλεμον καὶ ἀεικέα χάρμην,
αἵ οἱ δμωίδες ἔσκον ἀγακλειταί περ ἐοῦσαι·
ἀλλ' ἄρα πασάων μέγ' ὑπείρεχε Πενθεσίλεια·
ὡς δ' ὅτ' ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν ἀστράσι δῖα σελήνη
ἐκπρέπει ἐν πάντεσσιν ἀριζήλη γεγαυῖα,
αἰθέρος ἀμφιραγέντος ὑπὸ νεφέων ἐριδούπων,
εὖτ' ἀνέμων εὔδῃσι μένος μέγα λάβρον ἀέντων·
ὣς ἧγ' ἐν πάσῃσι μετέπρεπεν ἐσσυμένῃσιν.
ἔνθ' ἄρ' ἔην Κλονίη Πολεμοῦσά τε Δηριόη τε
Εὐάνδρη τε καὶ Ἀντάνδρη καὶ δῖα Βρέμουσα
ἠδὲ καὶ Ἱπποθόη, μετὰ δ' Ἁρμοθόη κυανῶπις,
Ἀλκιβίη τε καὶ Ἀντιβρότη καὶ Δηριμάχεια,
τῆς δ' ἔπι Θερμώδωσα μέγ' ἔγχεϊ κυδιόωσα·
τόσσαι ἄρ' ἀμφιέποντο δαΐφρονι Πενθεσιλείῃ.
οἵη δ' ἀκαμάτοιο κατέρχεται Οὐλύμποιο
Ἠὼς μαρμαρέοισιν ἀγαλλομένη φρένας ἵπποις
Ὡράων μετ' ἐυπλοκάμων, μετὰ δέ σφισι πάσαις

ἐκπρέπει ἀγλαὸν εἶδος ἀμωμήτοις περ ἐούσαις·
τοίη Πενθεσίλεια μόλεν ποτὶ Τρώιον ἄστυ
ἔξοχος ἐν πάσηισιν Ἀμαζόσιν. ἀμφὶ δὲ Τρῶες
πάντοθεν ἐσσύμενοι μέγ' ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
Ἄρεος ἀκαμάτοιο βαθυκνήμιδα θύγατρα
εἰδομένην μακάρεσσιν, ἐπεί ῥά οἱ ἀμφὶ προσώπῳ
ἄμφω σμερδαλέον τε καὶ ἀγλαὸν εἶδος ὀρώρει,
* * * * * *
μειδιόωσ' ἐρατεινόν, ὑπ' ὀφρύσι δ' ἱμερόεντες
ὀφθαλμοὶ μάρμαιρον ἀλίγκιον ἀκτίνεσσιν,
αἰδὼς δ' ἀμφερύθηνε παρήια, τῶν δ' ἐφύπερθε
θεσπεσίη ἐπέκειτο χάρις καταειμένη ἀλκήν.
λαοὶ δ' ἀμφεγάνυντο καὶ ἀχνύμενοι τὸ πάροιθεν·
ὡς δ' ὁπότ' ἀθρήσαντες ἀπ' οὔρεος ἀγροιῶται
Ἶριν ἀνεγρομένην ἐξ εὐρυπόροιο θαλάσσης,
ὄμβρου ὅτ' ἰσχανόωσι θεουδέος, ὁππότ' ἀλωαὶ
ἤδη ἀπαυαίνονται ἐελδόμεναι Διὸς ὕδωρ,
ὀψὲ δ' ὑπηχλύνθη μέγας οὐρανός, οἳ δ' ἐσιδόντες
ἐσθλὸν σῆμ' ἀνέμοιο καὶ ὑετοῦ ἐγγὺς ἐόντος
χαίρουσιν, τὸ πάροιθεν ἐπιστενάχοντες ἀρούραις·
ὣς ἄρα Τρῳοὶ υἷες, ὅτ' ἔδρακον ἔνδοθι πάτρης
δεινὴν Πενθεσίλειαν ἐπὶ πτόλεμον μεμανῖαν,
γήθεον· ἐλπωρὴ γὰρ ὅτ' ἐς φρένας ἀνδρὸς ἵκηται
ἀμφ' ἀγαθοῦ, στονόεσσαν ἀμαλδύνει κακότητα.
τοὔνεκα καὶ Πριάμοιο νόος πολέα στενάχοντος
καὶ μέγ' ἀκηχεμένοιο περὶ φρεσὶ τυτθὸν ἰάνθη·
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀλαοῖσιν ἐπ' ὄμμασι πολλὰ μογήσας,
ἱμείρων ἰδέειν ἱερὸν φάος ἢ θανέεσθαι,
ἢ πόνῳ ἰητῆρος ἀμύμονος ἠὲ θεοῖο
ὄμματ' ἀπαχλύσαντος ἴδῃ φάος ἠριγενείης,
οὐ μὲν ὅσον τὸ πάροιθεν, ὅμως δ' ἄρα βαιὸν ἰάνθη
πολλῆς ἐκ κακότητος, ἔχει δ' ἔτι πήματος ἄλγος

αἰνὸν ὑπὸ βλεφάροισι λελειμμένον· ὣς ἄρα δεινὴν
υἱὸς Λαομέδοντος ἐσέδρακε Πενθεσίλειαν·
παῦρον μὲν γήθησε, τὸ δὲ πλέον εἰσέτι παίδων
ἄχνυτ' ἀποκταμένων. ἄγε δ' εἰς ἑὰ δώματ' ἄνασσαν,
καί μιν προφρονέως τίεν ἔμπεδον, εὖτε θύγατρα
τηλόθι νοστήσασαν ἐεικοστῷ λυκάβαντι·
καί οἱ δόρπον ἔτευξε πανείδατον, οἷον ἔδουσι
κυδάλιμοι βασιλῆες, ὅτ' ἔθνεα δῃώσαντες
δαίνυντ' ἐν θαλίῃσιν ἀγαλλόμενοι περὶ νίκης·
δῶρα δέ οἱ πόρε καλὰ καὶ ὅλβια, πολλὰ δ' ὑπέστη
δωσέμεν, ἣν Τρώεσσι δαΐξομένοις ἐπαμύνῃ·
ἣ δ' ἄρ' ὑπέσχετο ἔργον, ὅ τ' οὔποτε θνητὸς ἐώλπει,
δῃώσειν Ἀχιλῆα καὶ εὐρέα λαὸν ὀλέσσειν
Ἀργείων, πυρσὸν δὲ νεῶν καθύπερθε βαλέσθαι·
νηπίη· οὐδέ τι ἤδη ἐυμμελίην Ἀχιλῆα,
ὅσσον ὑπέρτατος ἦεν ἐνὶ φθισήνορι χάρμῃ.

τῆς δ' ὡς οὖν ἐπάκουσεν ἐὺς πάις Ἠετίωνος
Ἀνδρομάχη, μάλα τοῖα φίλῳ προσελέξατο θυμῷ·

„ἆ δειλή, τί νυ τόσσα μέγα φρονέουσ' ἀγορεύεις;
οὐ γάρ τοι σθένος ἐστὶν ἀταρβέι Πηλείωνι
μάρνασθ', ἀλλὰ σοὶ ὦκα φόνον καὶ λοιγὸν ἐφήσει.
λευγαλέη, τί μέμηνας ἀνὰ φρένας; ἦ νύ τοι ἄγχι
ἕστηκεν Θανάτοιο τέλος καὶ δαίμονος Αἶσα·
Ἕκτωρ γὰρ σέο πολλὸν ὑπέρτερος ἔπλετο δουρί·
ἀλλ' ἐδάμη κρατερός περ ἐών, μέγα δ' ἤκαχε Τρῶας,
οἵ ἑ θεὸν ὣς πάντες ἀνὰ πτόλιν εἰσορόωντο·
καί μοι ἔην μέγα κῦδος ἰδ' ἀντιθέοις τοκέεσσι
ζωὸς ἐών· ὡς εἴ με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει,
πρίν ἑ δι' ἀνθερεῶνος ὑπ' ἔγχεϊ θυμὸν ὀλέσσαι.
νῦν δ' ἄρ' ἀάσπετον ἄλγος ὀιζυρῶς ἐσάθρησα,
κεῖνον ὅτ' ἀμφὶ πόληα ποδώκεες εἵρυον ἵπποι
ἀργαλέως Ἀχιλῆος, ὅ μ' ἀνέρος εὖνιν ἔθηκε

κουριδίου, τό μοι αἰνὸν ἄχος πέλει ἤματα πάντα."
ὣς φάθ' ἑὸν κατὰ θυμὸν ἐύσφυρος Ἠετιώνη,
μνησαμένη πόσιος· μάλα γὰρ μέγα πένθος ἀέξει
ἀνδρὸς ἀποφθιμένοιο σαόφροσι θηλυτέρῃσιν.
ἠέλιος δὲ θοῇσιν ἐλισσόμενος περὶ δίνῃς
δύσατ' ἐς ὠκεανοῖο βαθὺν ῥόον, ἤνυτο δ' ἠώς.
οἳ δ' ὅτε δὴ παύσαντο ποτοῦ δαιτός τ' ἐρατεινῆς,
δὴ τότε που δμωαὶ στόρεσαν θυμήρεα λέκτρα
ἐν Πριάμοιο δόμοισι θρασύφρονι Πενθεσιλείῃ·
ἣ δὲ κιοῦσ' εὕδεσκεν· ὕπνος δέ οἱ ὅσσε κάλυψε
νήδυμος ἀμφιπεσών· μόλε δ' αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο
Παλλάδος ἐννεσίῃσι μένος δολόεντος Ὀνείρου,
ὥππως μιν λεύσσουσα κακὸν Τρώεσσι γένηται
οἵ τ' αὐτῇ, μεμανῖα ποτὶ πτολέμοιο φάλαγγας·
καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε δαΐφρων Τριτογένεια·
τῇ δ' ἄρα λυγρὸς Ὄνειρος ἐφίστατο πατρὶ ἐοικώς,
καί μιν ἐποτρύνεσκε ποδάρκεος ἄντ' Ἀχιλῆος
θαρσαλέως μάρνασθαι ἐναντίον· ἣ δ' ἀίουσα
γήθεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· ὀίσσατο γὰρ μέγα ἔργον
ἐκτελέσειν αὐτῆμαρ ἀνὰ μόθον ὀκρυόεντα·
νηπίη· ἦ ῥ' ἐπίθησεν ὀιζυρῷ περ Ὀνείρῳ
ἐσπερίῳ, ὃς φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
θέλγει ἐνὶ λεχέεσσιν ἄδην ἐπικέρτομα βάζων,
ὅς μιν ἄρ' ἐξαπάφησεν ἐποτρύνων πονέεσθαι.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐπόρουσε ῥοδόσφυρος Ἠριγένεια,
δὴ τότε Πενθεσίλεια μέγ' ἐνθεμένη φρεσὶ κάρτος
ἐξ εὐνῆς ἀνέπαλτο καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἔδυνε
τεύχεα δαιδαλόεντα, τά οἱ θεὸς ὤπασεν Ἄρης·
πρῶτα μὲν ἂρ κνήμῃσιν ἐπ' ἀργυφέῃσιν ἔθηκε
κνημῖδας χρυσέας, αἳ οἱ ἔσαν εὖ ἀραρυῖαι·
ἔσσατο δ' αὖ θώρηκα παναίολον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοις
θήκατο κυδιόωσα μέγα ξίφος, ᾧ πέρι πάντῃ

κουλεὸς εὖ ἥσκητο δι᾽ ἀργύρου ἠδ᾽ ἐλέφαντος·
ἂν δ᾽ ἔλετ᾽ ἀσπίδα δῖαν ἀλίγκιον ἄντυγι μήνης,
ἣν ὑπὲρ ὠκεανοῖο βαθυρρόου ἀντέλλησιν
ἥμισυ πεπληθυῖα περὶ γναμπτῇσι κεραίῃς·
τοίη μαρμαίρεσκεν ἀάσπετον· ἀμφὶ δὲ κρατὶ
θῆκε κόρυν κομόωσαν ἐθείρῃσι χρυσέῃσιν·
ὣς ἣ μὲν μορόεντα περὶ χροΐ θήκατο τεύχη.
ἀστεροπῇ δ᾽ ἀτάλαντος ἐείδετο, τὴν ἀπ᾽ Ὀλύμπου
ἐς γαῖαν προΐησι Διὸς μένος ἀκαμάτοιο,
δεικνὺς ἀνθρώποισι μένος βαρυηχέος ὄμβρου,
ἠὲ πολυρροίζων ἀνέμων ἄλληκτον ἰωήν.
αὐτίκα δ᾽ ἐγκονέουσα διὲκ μεγάροιο νέεσθαι
δοιοὺς εἵλετ᾽ ἄκοντας ὑπ᾽ ἀσπίδα, δεξιτερῇ δὲ
βουπλῆγ᾽ ἀμφίτυπον, τόν οἱ Ἔρις ὤπασε δεινή,
θυμοβόρου πολέμοιο πελώριον ἔμμεναι ἄλκαρ·
τῷ ἐπικαγχαλόωσα τάχ᾽ ἤλυθεν ἔκτοθι πύργων,
Τρῶας ἐποτρύνουσα μάχην ἐς κυδιάνειραν
ἐλθέμεναι· τοὶ δ᾽ ὦκα συναγρόμενοι πεπίθοντο
ἄνδρες ἀριστῆες, καίπερ πάρος οὐκ ἐθέλοντες
στήμεναι ἄντ᾽ Ἀχιλῆος· ὃ γὰρ περιδάμνατο πάντας.
ἣ δ᾽ ἄρα κυδιάασκεν ἀάσχετον· ἕζετο δ᾽ ἵππῳ
καλῷ, ὠκυτάτῳ, τόν οἱ ἄλοχος Βορέαο
ὤπασεν Ὠρείθυια πάρος Θρῄκηνδε κιούσῃ
ξείνιον, ὅστε θοῇσι μετέπρεπεν Ἅρπυίῃσι·
τῷ ῥα τόθ᾽ ἑξομένη λίπεν ἄστεος αἰπὰ μέλαθρα
ἐσθλὴ Πενθεσίλεια· λυγραὶ δέ μιν ὀτρύνεσκον
Κῆρες ὁμῶς πρώτην τε καὶ ὑστατίην ἐπὶ δῆριν
ἐλθέμεν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες ἀνοστήτοισι πόδεσσι
πολλοὶ ἕποντ᾽ ἐπὶ δῆριν ἀναιδέα τλήμονι κούρῃ
ἰλαδόν, ἠύτε μῆλα μετὰ κτίλον, ὅσθ᾽ ἅμα πάντων
νισσομένων προθέῃσι δαημοσύνῃσι νομῆος·
ὣς ἄρα τῇγ᾽ ἐφέποντο βίῃ μέγα μαιμώωντες

Τρῶες ἐυσθενέες καὶ Ἀμαζόνες ὀβριμόθυμοι.
ἣ δ' οἵη Τριτωνίς, ὅτ' ἤλυθεν ἄντα Γιγάντων,
ἣ Ἔρις ἐγρεκύδοιμος ἀνὰ στρατὸν ἀίσσουσα,
τοίη ἐνὶ Τρώεσσι θοὴ πέλε Πενθεσίλεια.
καὶ τότε δὴ Κρονίωνι πολυτλήτους ἀναείρας
χεῖρας Λαομέδοντος ἐὺς γόνος ἀφνειοῖο
εὔχετ' ἐς ἱερὸν αἰπὺ τετραμμένος Ἰδαίοιο
Ζηνός, ὃς Ἴλιον αἰὲν ἑοῖς ἐπιδέρκεται ὄσσοις·
„κλῦθι, πάτερ, καὶ λαὸν Ἀχαικὸν ἤματι τῷδε
δὸς πεσέειν ὑπὸ χερσὶν Ἀρηιάδος βασιλείης,
καὶ δ' αὖ μιν παλίνορσον ἐμὸν ποτὶ δῶμα σάωσον
ἀξόμενος τεὸν υἷα πελώριον ὄβριμον Ἄρην,
αὐτήν θ', οὕνεκ' ἔοικεν ἐπουρανίῃσι θεῇσιν
ἐκπάγλως, καὶ σεῖο θεοῦ γένος ἐστὶ γενέθλης·
αἴδεσσαι δ' ἐμὸν ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ τέτληκα
παίδων ὀλλυμένων, οὕς μοι περὶ Κῆρες ἔμαρψαν
Ἀργείων παλάμῃσι κατὰ στόμα δηιοτῆτος·
αἴδεο δ', ἕως ἔτι παῦροι ἀφ' αἵματός εἰμεν ἀγαυοῦ
Δαρδάνου, ἕως ἀδάικτος ἔτι πτόλις, ὄφρα καὶ ἡμεῖς
ἐκ φόνου ἀργαλέοιο καὶ ἄρεος ἀμπνεύσωμεν.“
ἦ ῥα μέγ' εὐχόμενος· τῷ δ' αἰετὸς ὀξὺ κεκληγὼς
ἤδη ἀποπνείουσαν ἔχων ὀνύχεσσι πέλειαν
ἐσσυμένως οἴμησεν ἀριστερός· ἀμφὶ δὲ θυμῷ
τάρβησε Πριάμοιο νόος, φάτο δ' οὐκέτ' ἀθρήσειν
ζωὴν Πενθεσίλειαν ἀπὸ πτολέμοιο κιοῦσαν·
καὶ τὸ μὲν ὡς ἤμελλον ἐτήτυμον ἤματι κείνῳ
Κῆρες ὑπεκτελέειν· ὃ δ' ἄρ' ἄχνυτο θυμὸν ἐαγώς.
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
Τρῶας ἐπεσσυμένους καὶ Ἀρηίδα Πενθεσίλειαν,
τοὺς μὲν δὴ θήρεσσιν ἐοικότας, οἵτ' ἐν ὄρεσσι
ποίμνῃς εἰροπόκοισι φόνον στονόεντα φέρουσι,
τὴν δὲ πυρὸς ῥιπῇ ἐναλίγκιον, ἥτ' ἐπὶ θάμνοις

μαίνεται ἀξαλέοισιν ἐπειγομένου ἀνέμοιο·
καί τις ἅμ' ἀγρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·
„τίς δὴ Τρῶας ἔγειρε μεθ' Ἕκτορα δηωθέντα,
οὓς φάμεν οὐκέτι νῶιν ὑπαντιάσειν μεμαῶτας;
νῦν δ' ἄφαρ ἀίσσουσι λιλαιόμενοι μέγα χάρμης.
καί νύ τις ἐν μέσσοισιν ἐποτρύνει πονέεσθαι·
φαίης κεν θεὸν ἔμμεν, ἐπεὶ μέγα μήδεται ἔργον.
ἀλλ' ἄγε, θάρσος ἄατον ἐνὶ στέρνοισι λαβόντες
ἀλκῆς μνησώμεσθα δαΐφρονος· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
νόσφι θεῶν Τρώεσσι μαχησόμεθ' ἤματι τῷδε."
ὣς φάτο· τοὶ δὲ φαεινὰ περὶ σφίσι τεύχεα θέντες
νηῶν ἐξεχέοντο μένος καταειμένοι ὤμοις·
σὺν δ' ἔβαλον θήρεσσιν ἐοικότες ὠμοβόροισι
δῆριν ἐς αἱματόεσσαν, ὁμοῦ δ' ἔχον ἔντεα καλά,
ἔγχεα καὶ θώρηκας ἐυσθενέας τε βοείας
καὶ κόρυθας βριαράς, ἕτερος δ' ἑτέρου χρόα χαλκῷ
τύπτον ἀπηλεγέως· τὸ δ' ἐρεύθετο Τρώιον οὖδας.
ἔνθ' ἔλε Πενθεσίλεια Μολίονα Περσίνοόν τε
Εἰλισσόν τε καὶ Ἀντίθεον καὶ ἀγήνορα Λέρνον
Ἵππαλμόν τε καὶ Αἱμονίδην κρατερόν τ' Ἐλάσιππον·
Δηρινόη δ' ἕλε Λαόγονον, Κλονίη δὲ Μένιππον,
ὅς ῥα πάρος Φυλακῆθεν ἐφέσπετο Πρωτεσιλάῳ,
ὅππως κε Τρώεσσιν ἐυσθενέεσσι μάχηται·
τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο Ποδάρκεϊ θυμὸς ὀρίνθη
Ἰφικληιάδῃ· τὸν γὰρ μέγα φίλαθ' ἑταίρων·
αἶψα δ' ὅγ' ἀντιθέην Κλονίην βάλε, τῆς δὲ διαπρὸ
ἦλθε δόρυ στιβαρὸν κατὰ νηδύος, ἐκ δέ οἱ ὦκα
δουρὶ χύθη μέλαν αἷμα, συνέσπετο δ' ἔγκατα πάντα·
τῆς δ' ἄρα Πενθεσίλεια χολώσατο, καί ῥα Ποδάρκεα
οὔτασεν ἐς μυῶνα παχὺν περιμήκεϊ δουρὶ
χειρὸς δεξιτερῆς, διὰ δὲ φλέβας αἱματοέσσας
κέρσε, μέλαν δέ οἱ αἷμα δι' ἕλκεος οὐταμένοιο

ἔβλυσεν ἐσσυμένως· ὃ δ' ἄρα στενάχων ἀπόρουσεν
εἰσοπίσω· μάλα γάρ οἱ ἐδάμνατο θυμὸν ἀνίη·
τοῦ δ' ἄρ' ἀπεσσυμένοιο ποθὴ Φυλάκεσσιν ἐτύχθη
ἄσπετος· ὃς δ' ἄρα βαιὸν ἀπὸ πτολέμοιο λιασθεὶς
κάτθανε καρπαλίμως σφετέρων ἐν χερσὶν ἑταίρων.
Ἰδομενεὺς δὲ Βρέμουσαν ἐνήρατο δούρατι μακρῷ
* * * * * *
δεξιτερὸν παρὰ μαζόν, ἄφαρ δέ οἱ ἦτορ ἔλυσεν·
ἣ δ' ἔπεσεν μελίῃ ἐναλίγκιος, ἥντ' ἐν ὄρεσσι
δουροτόμοι τέμνουσιν ὑπείροχον, ἣ δ' ἀλεγεινὸν
ῥοῖζον ὁμῶς καὶ δοῦπον ἐρειπομένη προΐησιν·
ὣς ἣ ἀνοιμώξασα πέσεν, τῆς δ' ἄψεα πάντα
λῦσε μόρος, ψυχὴ δ' ἐμίγη πολυαϊσσιν αὔραις.
Εὐάνδρην δ' ἄρα Μηριόνης ἰδὲ Θερμώδωσαν
εἷλεν ἐπεσσυμένας ὁλοὴν ἀνὰ δηιοτῆτα,
τῇ μὲν ἄρ' ἐς κραδίην ἐλάσας δόρυ, τῇ δ' ὑπὸ νηδὺν
φάσγανον ἐγχρίμψας· τὰς δ' ἐσσυμένως λίπεν αἰών.
Δηρινόην δ' ἐδάμασσεν Ὀιλέος ὄβριμος υἱός,
ἔγχεϊ ὀκριόεντι διὰ κληῖδα τυχήσας.
Ἀλκιβίης δ' ἄρα Τυδείδης καὶ Δηριμαχείης
ἄμφω κρᾶτ' ἀπέκοψε σὺν αὐχέσιν ἄχρις ἐπ' ὤμους
ἄορι λευγαλέῳ· ταὶ δ' ἠύτε πόρτιες ἄμφω
κάππεσον, ἅστ' αἰζηὸς ἅφαρ ψυχῆς ἀπαμέρσῃ,
κόψας αὐχενίους στιβαρῷ βουπλῆγι τένοντας·
ὣς αἳ Τυδείδαο πέσον παλάμῃσι δαμεῖσαι
Τρώων ἄμ πεδίον σφετέρων ἀπὸ νόσφι καρήνων.
τῇσι δ' ἔπι Σθένελος κρατερὸν κατέπεφνε Κάβειρον,
ὃς κίεν ἐκ Σηστοῖο λιλαιόμενος πολεμίζειν
Ἀργείοις, οὐδ' αὖθις ἑὴν νοστήσατο πάτρην·
τοῦ δὲ Πάρις κραδίην ἐχολώσατο δῃωθέντος,
καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλοιο κατ' αντίον· οὐδ' ἄρα τόνγε
οὔτασεν ἱέμενός περ, ἀπεπλάγχθη γὰρ ὀιστὸς

ἄλλῃ, ὅπῃ μιν Κῆρες ἀμείλιχοι ἰθύνεσκον·
κτεῖνε δ' ἄρ' ἐσσυμένως Εὐήνορα χαλκεομίτρην,
ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίοιο κίεν Τρώεσσι μάχεσθαι.
τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο πάις Φυλῆος ἀγανὸς
ὠρίνθη· μάλα δ' ὦκα λέων ὡς πώεσι μήλων
ἔνθορε· τοὶ δ' ἅμα πάντες ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα·
κτεῖνε γὰρ Ἰτυμονῆα καὶ Ἱππασίδην Ἀγέλαον,
οἵ ῥ' ἀπὸ Μιλήτοιο φέρον Δαναοῖσιν ὁμοκλὴν
Νάστῃ ὑπ' ἀντιθέῳ καὶ ὑπ' Ἀμφιμάχῳ μεγαθύμῳ,
* * * * * *
οἳ Μυκάλην ἐνέμοντο Λάτμοιό τε λευκὰ κάρηνα
Βράγχου τ' ἄγκεα μακρὰ καὶ ἠιόεντα Πάνορμον
Μαιάνδρου τε ῥέεθρα βαθυρρόου, ὅς ῥ' ἐπὶ γαῖαν
Καρῶν ἀμπελόεσσαν ἀπὸ Φρυγίης πολυμήλου
εἶσι πολυγνάμπτοισιν ἑλισσόμενος προχοῇσι.
καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε Μέγης ἐν δηιοτῆτι·
ἄλλους δ' αὖτ' ἐδάμασσεν, ὅσους κίχε δουρὶ κελαινῷ·
ἐν γάρ οἱ στέρνοισι θράσος βάλε Τριτογένεια,
ὄφρα κε δυσμενέεσσιν ὀλέθριον ἦμαρ ἐφείη.
Δρησαῖον δ' ἐδάμασσεν ἀρηίφιλος Πολυποίτης,
τὸν τέκε δῖα Νέαιρα περίφρονι Θειοδάμαντι
μιχθεῖσ' ἐν λεχέεσσιν ὑπαὶ Σιπύλῳ νιφόεντι,
ᾗχι θεοὶ Νιόβην λᾶαν θέσαν, ἧς ἔτι δάκρυ
πουλὺ μάλα στυφελῆς καταλείβεται ὑψόθι πέτρης,
καί οἱ συστοναχοῦσι ῥοαὶ πολυηχέος Ἕρμου
καὶ κορυφαὶ Σιπύλου περιμήκεες, ὧν καθύπερθεν
ἐχθρὴ μηλονόμοισιν ἀεὶ περιπέπτατ' ὀμίχλη·
ἣ δὲ πέλει μέγα θαῦμα παρεσσυμένοισι βροτοῖσιν,
οὕνεκ' ἔοικε γυναικὶ πολυστόνῳ, ἥτ' ἐπὶ λυγρῷ
πένθεϊ μυρομένη μάλα μυρία δάκρυα χεύει·
καὶ τὸ μὲν ἀτρεκέως φὴς ἔμμεναι, ὁππότ' ἄρ' αὐτὴν
τηλόθεν ἀθρήσειας· ἐπὴν δέ οἱ ἐγγὺς ἵκηαι,

φαίνεται αἰπήεσσα πέτρη Σιπύλοιό τ' ἀπορρώξ·
ἀλλ' ἣ μὲν μακάρων ὀλοὸν χόλον ἐκτελέουσα
μύρεται ἐν πέτρῃσιν ἔτ' ἀχνυμένη εἰκυῖα.
ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλοισι φόνον καὶ κῆρα τίθεντο
ἀργαλέην· δεινὸς γὰρ ἐνεστρωφᾶτο Κυδοιμὸς
λαοῖς ἐν μέσσοισιν· ἀταρτηρὸν δέ οἱ ἄγχι
εἵστήκει Θανάτοιο τέλος· περὶ δέ σφισι Κῆρες
λευγαλέαι στρωφῶντο φόνον στονόεντα φέρουσαι.
πολλῶν δ' ἐν κονίῃσι λύθη κέαρ ἤματι κείνῳ
Τρώων τ' Ἀργείων τε, πολὺς δ' ἀλαλητὸς ὀρώρει·
οὐ γάρ πως ἀπέληγε μένος μέγα Πενθεσιλείης,
ἀλλ' ὥς τίς τε βόεσσι κατ' οὔρεα μακρὰ λέαινα
ἐνθόρῃ ἀίξασα βαθυσκοπέλου διὰ βήσσης
αἵματος ἱμείρουσα, τό οἱ μάλα θυμὸν ἰαίνει·
ὥς τῆμος Δαναοῖσιν Ἀρηιὰς ἔνθορε κούρη.
οἳ δ' ὀπίσω χάζοντο τεθηπότα θυμὸν ἔχοντες,
ἢ δ' ἔπετ' ἠύτε κῦμα βαρυγδούποιο θαλάσσης
νήεσιν ὠκείῃσιν, ὅθ' ἱστία λευκὰ πετάσσῃ
οὖρος ἐπειγόμενος, βοόωσι δὲ πάντοθεν ἄκραι
πόντου ἐρευγομένοιο ποτὶ χθονὸς ἠόνα μακρήν·
ὥς ἦγ' ἑσπομένη Δαναῶν ἐδάιζε φάλαγγας,
καί σφιν ἐπηπείλησε μέγα φρεσὶ κυδιόωσα·

„ὦ κύνες, ὡς Πριάμοιο κακὴν ἀποτίσετε λώβην
σήμερον· οὐ γάρ πώ τις ἐμὸν σθένος ἐξυπαλύξας
χάρμα φίλοις τοκέεσσι καὶ υἱάσιν ἠδ' ἀλόχοισιν
ἔσσεται· οἰωνοῖς δὲ βόσις καὶ θηρσὶ θανόντες
κείσεσθ', οὐδέ τι τύμβος ἐφ' ὑμέας ἴξεται αἴης.
πῇ νῦν Τυδείδαο βίη, πῇ δ' Αἰακίδαο,
ποῦ δὲ καὶ Αἴαντος; τοὺς γὰρ φάτις ἔμμεν ἀρίστους·
ἀλλ' ἐμοὶ οὐ τλήσονται ἐναντία δηριάασθαι,
μή σφιν ἀπὸ μελέων ψυχὰς φθιμένοισι πελάσσω."
ἦ ῥα καὶ Ἀργείοισι μέγα φρονέουσ' ἐνόρουσε

θηρὶ βίην εἰκυῖα, πολὺν δ' ὑπεδάμνατο λαόν,
ἄλλοτε μὲν βουπλῆγι βαρυστόμῳ, ἄλλοτε δ' αὖτε
πάλλουσ' ὀξὺν ἄκοντα· φέρεν δέ οἱ αἰόλος ἵππος
ἰοδόκην καὶ τόξον ἀμείλιχον, εἴ που ἄρ' αὐτῇ
χρειὼ ἀν' αἱματόεντα μόθον βελέων ἀλεγεινῶν
καὶ τόξοιο πέλοιτο· θοοὶ δέ οἱ ἄνδρες ἕποντο,
Ἕκτορος ἀγχεμάχοιο κασίγνητοί τε φίλοι τε,
ὄβριμον ἐν στέρνοισιν ἀναπνείοντες ἄρηα,
οἳ Δαναοὺς ἐδάιζον ἐυξέστῃς μελίῃσι·
τοὶ δὲ θοοῖς φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψεκάδεσσι
πῖπτον ἐπασσύτεροι, μέγα δ' ἔστενεν ἄσπετος αἶα
αἵματι δευομένη νεκύεσσί τε πεπληθυῖα·
ἵπποι δ' ἀμφὶ βέλεσσι πεπαρμένοι ἢ μελίῃσιν
ὑστάτιον χρεμέτιζον, ἑὸν μένος ἐκπνείοντες·
οἳ δὲ κόνιν λαχμοῖσι δεδραγμένοι ἀσπαίρεσκον·
τοὺς δ' ἄρα Τρῴοι ἵπποι ἐπεσσύμενοι μετόπισθεν
ἄντλον ὅπως στείβεσκον ὁμοῦ κταμένοισι πεσόντας.

καί τις ἐνὶ Τρῴεσσιν ἀγάσσατο μακρὰ γεγηθώς,
ὡς ἴδε Πενθεσίλειαν ἀνὰ στρατὸν αἴσσουσαν
λαίλαπι κυανέῃ ἐναλίγκιον, ἥτ' ἐνὶ πόντῳ
μαίνεθ', ὅτ' αἰγοκερῆι συνέρχεται ἠελίου ἴς·
καί ῥ' ὅγε μαψιδίῃσιν ἐπ' ἐλπωρῇσιν ἔειπεν·

„ὦ φίλοι, ὡς ἀναφανδὸν ἀπ' οὐρανοῦ εἰλήλουθε
σήμερον ἀθανάτων τις, ἵν' Ἀργείοισι μάχηται,
ἡμῖν ἦρα φέρουσα Διὸς κρατερόφρονι βουλῇ,
ὅς τάχα που μέμνηται ἐυσθενέος Πριάμοιο,
ὅς ῥά οἱ εὔχεται εἶναι ἀφ' αἵματος ἀθανάτοιο.
οὐ γὰρ τήνδε γυναῖκά γ' οἰόμαι εἰσοράασθαι
αὖτως θαρσαλέην τε καὶ ἀγλαὰ τεύχε' ἔχουσαν,
ἀλλ' ἄρ' Ἀθηναίην ἢ καρτερόθυμον Ἐνυὼ
ἢ Ἔριδ' ἢ κλειτὴν Λητωίδα· καί μιν οἴω
σήμερον Ἀργείοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι,

νῆάς τ' ἐμπρήσειν ὀλοῷ πυρί, τῇσι πάροιθεν
ἦλυθον ἐς Τροίην, νωϊν κακὰ πολλὰ φέροντες,
ἦλυθον, ἄσχετον ἄμμιν ὑπ' ἄρεϊ πῆμα φέροντες·
ἀλλ' οὐ μὰν παλίνορσοι ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες
πάτρην εὐφρανέουσιν, ἐπεὶ θεὸς ἄμμιν ἀρήγει."

ὣς ἄρ' ἔφη Τρώων τις ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγηθώς,
νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἐφράσσατ' ἐπεσσύμενον βαρὺ πῆμα
οἷ αὐτῷ καὶ Τρωσὶ καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείῃ·
οὐ γάρ πώ τι μόθοιο δυσηχέος ἀμφὶ πέπυστο
Αἴας ὀβριμόθυμος ἰδὲ πτολίπορθος Ἀχιλλεύς,
ἀλλ' ἄμφω περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο κέχυντο,
μνησάμενοι ἑτάροιο· γόος δ' ἔχεν ἄλλυδις ἄλλον.
τοὺς γὰρ δὴ μακάρων τις ἐρήτυε νύσφι κυδοιμοῦ,
ὕφρ' ἀλεγεινὸν ὄλεθρον ἀναπλήσωσι δαμέντες
πολλοὶ ὑπὸ Τρώεσσι καὶ ἐσθλῇ Πενθεσιλείῃ,
ἥ σφιν ἐπαΐσσουσα * * *
* * * κακὰ μήδετο, καί οἱ ἄεξεν
ἀλκὴ ὁμῶς καὶ θάρσος ἐπὶ πλέον, οὐδέ ποτ' αἰχμὴν
μαψιδίην ἴθυνεν, ἀεὶ δ' ἧ νῶτα δάιζε
φευγόντων, ἧ στέρνα καταντίον ἀισσόντων·
θερμῷ δ' αἵματι πάμπαν ἐδεύετο, γυῖα δ' ἑλαφρὰ
ἔπλετ' ἐπεσσυμένης· κάματος δ' οὐ δάμνατο θυμὸν
ἄτρομον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχεν μένος· εἰσέτι γάρ μιν
* * ποτὶ δῖον ἐποτρύνουσ' Ἀχιλῆα
Αἶσα λυγρὴ κύδαινεν, ἀπόπροθι δ' ἑστηυῖα
χάρμης κυδιάασκεν ὀλέθριον, οὕνεκ' ἔμελλε
κούρην οὐ μετὰ δηρὸν ὑπ' Αἰακίδαο χέρεσσι
δάμνασθ'· ἀμφὶ δέ μιν ζόφος ἔκρυφε· τὴν δ' ὀρόθυνεν
αἰὲν ἄιστος ἐοῦσα, καὶ ἐς κακὸν ἦγεν ὄλεθρον
ὕστατα κυδαίνουσ'· ἧ δ' ἄλλοθεν ἄλλον ἔναιρεν.
ὡς δ' ὁπόθ' ἑρσήεντος ἔσω κήποιο θοροῦσα
ποίης ἐλδομένη θυμηδέος εἴαρι πόρτις

ἀνέρος οὐ παρέοντος ἐπέσσυται ἄλλοθεν ἄλλη,
σινομένη φυτὰ πάντα νέον μάλα τηλεθόωντα,
καὶ τὰ μὲν ἂρ κατέδαψε, τὰ δ' ἐν ποσὶν ἠμάλδυνεν·
ὣς ἄρ' Ἀχαιῶν υἷας ἐπεσσυμένη καθ' ὅμιλον
κούρη Ἐνυαλίη τοὺς μὲν κτάνε, τοὺς δ' ἐφόβησε.
Τρωιάδες δ' ἀπάνευθεν ἀρήια ἔργα γυναικὸς
θαύμαζον, πολέμοιο δ' ἔρως λάβεν ἱπποδάμοιο
Ἀντιμάχοιο θύγατρα, Μενεπτολέμοιο δ' ἄκοιτιν
Τισιφόνην· κρατερῇσι δ' ὑπὸ φρεσὶν ἐμμεμανῖα
θαρσαλέον φάτο μῦθον ὁμήλικας ὀτρύνουσα
δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν· ἔγειρε δέ οἱ θράσος ἀλκήν·
„ὦ φίλαι, ἄλκιμον ἦτορ ἐνὶ στέρνοισι λαβοῦσαι
ἀνδράσιν ἡμετέροισιν ὁμοίιον, οἵ περὶ πάτρης
δυσμενέσιν μάρναντα ὑπὲρ τεκέων τε καὶ ἡμέων,
οὔποτ' ἀναπνείοντες ὀιζύος — ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
παρθέμεναι φρεσὶ θυμὸν ἴσης μνησώμεθα χάρμης·
οὐ γὰρ ἀπόπροθέν εἰμεν ἐυσθενέων αἰζηῶν,
ἀλλ' οἷον κείνοισι πέλει μένος, ἔστι καὶ ἡμῖν·
ἶσοι δ' ὀφθαλμοὶ καὶ γούνατα, πάντα δ' ὁμοῖα,
ξυνὸν δ' αὖ πάντεσσι φάος καὶ νήχυτος ἀήρ,
φορβὴ δ' οὐχ ἑτέρη· τί δ' ἐπ' ἀνδράσι λώιον ἄλλο
θῆκε θεός; τῷ μή τι φεβώμεθα δηιοτῆτα.
ἦ οὐχ ὁράατε γυναῖκα μέγ' αἰζηῶν προφέρουσαν
ἀγχεμάχων; τῆς δ' οὔτι πέλει σχεδὸν οὔτε γενέθλη,
οὔτ' ἄρ' ἐὸν πτολίεθρον, ὑπὲρ ξείνοιο δ' ἄνακτος
μάρναται ἐκ θυμοῖο, καὶ οὐκ ἐμπάζεται ἀνδρῶν
ἐνθεμένη φρεσὶ θάρσος ἀταρτηρόν τε νόημα.
ἡμῖν δ' ἄλλοθεν ἄλλα παραὶ ποσὶν ἄλγεα κεῖται·
τῆς μὲν γὰρ φίλα τέκνα καὶ ἀνέρες ἀμφὶ πόληι
ὤλλυνθ', αἳ δὲ τοκῆας ὀδυρόμεθ' οὐκέτ' ἐόντας,
ἄλλαι δ' αὖτ' ἀκάχηνται ἀδελφειῶν ἐπ' ὀλέθρῳ
καὶ πηῶν· οὐ γάρ τις ὀιζυρῆς κακότητος

ἄμμορος· ἐλπωρὴ δὲ πέλει, καὶ δούλιον ἦμαρ
εἰσιδέειν· τῷ μή τις ἔτ' ἀμβολίη πολέμοιο
εἴη τειρομένῃσιν· ἔοικε γὰρ ἐν δαΐ μᾶλλον
τεθνάμεν, ἢ μετόπισθεν ὑπ' ἀλλοδαποῖσιν ἄγεσθαι
νηπιάχοις ἅμα παισὶν ἀνιηρῇ ὑπ' ἀνάγκῃ,
ἄστεος αἰθομένοιο καὶ ἀνδρῶν οὐκέτ' ἐόντων."
ὣς ἄρ' ἔφη· πάσῃσι δ' ἔρως στυγεροῖο μόθοιο
ἔμπεσεν· ἐσσυμένως δὲ πρὸ τείχεος ὁρμαίνεσκον
βήμεναι ἐν τεύχεσσιν, ἀρηγέμεναι μεμαυῖαι
ἄστεΐ καὶ λαοῖσιν· ὀρίνετο δέ σφισι θυμός.
ὡς δ' ὅτ' ἔσω σίμβλοιο μέγ' ἰύζωσι μέλισσαι
χείματος οὐκέτ' ἐόντος, ὅτ' ἐς νομὸν ἐντύνονται
ἐλθέμεν, οὐδ' ἄρα τῇσι φίλον πέλει ἔνδοθι μίμνειν,
ἄλλη δ' αὖθ' ἑτέρην προκαλίζεται ἐκτὸς ἄγεσθαι·
ὣς ἄρα Τρωιάδες ποτὶ φύλοπιν ἐγκονέουσαι
ἀλλήλας ὤτρυνον· ἀπόπροθι δ' εἶρια θέντο
καὶ ταλάρους, ἀλεγεινὰ δ' ἐπ' ἔντεα χεῖρας ἴαλλον.
καί νύ κεν ἄστεος ἐκτὸς ἅμα σφετέροισιν ὄλοντο
ἀνδράσι καὶ σθεναρῇσιν Ἀμαζόσιν ἐν δαΐ κείνῃ,
εἰ μή σφεας κατέρυξε πύκα φρονέουσα Θεανὼ
ἐσσυμένας πινυτοῖσι παραυδήσασ' ἐπέεσσι·
„τίπτε ποτὶ κλόνον αἰνὸν ἐελδόμεναι πονέεσθαι,
σχέτλιαι, οὔτι πάροιθε πονησάμεναι περὶ χάρμης,
ἀλλ' ἄρα νηίδες ἔργον ἐπ' ἄτλητον μεμαυῖαι,
ὄρνυσθ' ἀφραδέως; οὐ γὰρ σθένος ἔσσεται ἶσον
ἡμῖν καὶ Δαναοῖσιν ἐπισταμένοισι μάχεσθαι.
αὐτὰρ Ἀμαζόσι δῆρις ἀμείλιχος ἱππασίαι τε
εὔαδον ἐξ ἀρχῆς, καὶ ὅσ' ἀνέρες ἔργα μέλονται·
τοὔνεκ' ἄρα σφίσι θυμὸς ἀρήιος αἰὲν ὄρωρεν,
οὐδ' ἀνδρῶν δεύονται, ἐπεὶ πόνος ἐς μέγα κάρτος
θυμὸν ἀνηέξησε καὶ ἄτρομα γούνατ' ἔθηκε.
τὴν δὲ φάτις καὶ Ἄρηος ἔμεν κρατεροῖο θύγατρα·

τῷ οἱ θηλυτέρην τιν' ἐριζέμεν οὔτι ἔοικεν·
ἠὲ τάχ' ἀθανάτων τις ἐπήλυθεν εὐχομένοισι.
πᾶσι δ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ὁμὸν γένος, ἀλλ' ἐπὶ ἔργα
στρωφῶντ', ἄλλος ἐπ' ἄλλα· πέλει δ' ἄρα κεῖνο φέ-
ριστον
ἔργον, ὅ τι φρεσὶν ἧῃσιν ἐπιστάμενος πονέηται·
τοὔνεκα δηιοτῆτος ἀποσχόμεναι κελαδεινῆς
ἱστὸν ἐπεντύνεσθε φίλων ἔντοσθε μελάθρων·
ἀνδράσι δ' ἡμετέροισι περὶ πτολέμοιο μελήσει.
ἐλπωρὴ δ' ἀγαθοῖο τάχ' ἔσσεται, οὕνεκ' Ἀχαιοὺς
δερκόμεθ' ὀλλυμένους, μέγα δὲ κράτος ὄρνυται ἀνδρῶν
ἡμετέρων· οὐδ' ἔστι κακοῦ δέος· οὔτι γὰρ ἄστυ
δήιοι ἀμφὶς ἔχουσιν ἀνηλέες, οὔτ' ἀλεγεινὴ
γίνετ' ἀναγκαίη καὶ θηλυτέρῃσι μάχεσθαι."

ὣς φάτο· ταὶ δ' ἐπίθοντο παλαιοτέρῃ περ ἐούσῃ,
ὑσμίνην δ' ἀπάνευθεν ἐσέδρακον. ἦ δ' ἔτι λαοὺς
δάμνατο Πενθεσίλεια, περιτρομέοντο δ' Ἀχαιοί,
οὐδέ σφιν θανάτοιο πέλε στονόεντος ἄλυξις,
ἀλλ' ἅτε μηκάδες αἶγες ὑπὸ βλοσυρῇσι γένυσσι
πορδάλιος κτείνοντο, ποθὴ δ' ἔχεν οὐκέτι χάρμης
ἀνέρας, ἀλλὰ φόβοιο, καὶ ἄλλυδις ἦιον ἄλλοι,
οἳ μὲν ἀπορρίψαντες ἐπὶ χθόνα τεύχε' ἀπ' ὤμων,
οἳ δ' ἄρα σὺν τεύχεσσι, καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθεν
ἵπποι ἴσαν φεύγοντες· ἐπεσσυμένοις δ' ἄρα χάρμα
ἔπλετ', ἀπολλυμένων δὲ πολὺς στόνος· οὐδέ τις ἀλκὴ
γίνετο τειρομένοισι· μινυνθάδιοι δὲ πέλοντο
πάντες, ὅσους ἐκίχανεν ἀνὰ κρυερὸν στόμα χάρμης.
ὡς δ' ὅτ' ἐπιβρίσασα μέγα στονόεσσα θύελλα
ἄλλα μὲν ἐκ ῥιζέων χαμάδις βάλε δένδρεα μακρὰ
ἄνθεσι τηλεθόωντα, τὰ δ' ἔκ πρέμνοιο κέδασσεν
ὑψόθεν, ἀλλήλοισι δ' ἐπὶ κλασθέντα κέχυνται·
ὣς Δαναῶν κέκλιντο πολὺς στρατὸς ἐν κονίῃσι

Μοιράων ἰότητι καὶ ἔγχεϊ Πενθεσιλείης.
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ νῆες ἐνιπρήσεσθαι ἔμελλον
χερσὶν ὕπο Τρώων, τότε που μενεδήιος Αἴας
οἰμωγῆς ἐσάκουσε καὶ Αἰακίδην προσέειπεν·
„ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ δή μοι ἀπείριτος ἤλυθεν αὐδὴ
οὔασιν, ὡς πολέμοιο συνεσταότος μεγάλοιο·
ἀλλ᾽ ἴομεν, μὴ Τρῶες ὑποφθάμενοι παρὰ νηυσὶν
Ἀργείους ὀλέσωσι, καταφλέξωσι δὲ νῆας·
νῶιν δ᾽ ἀμφοτέροισιν ἐλεγχείη ἀλεγεινὴ
ἔσσεται· οὐ γὰρ ἔοικε Διὸς μεγάλοιο γεγῶτας
αἰσχύνειν πατέρων ἱερὸν γένος, οἵ ῥα καὶ αὐτοὶ
Τροίης ἀγλαὸν ἄστυ διέπραθον ἐγχείῃσι
τὸ πρὶν ἅμ᾽ Ἡρακλῆι δαΐφρονι, Λαομέδοντος
* * * * * *
ὡς καὶ νῦν τελέεσθαι ὑφ᾽ ἡμετέρῃσιν ὀίω
χερσίν, ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀέξεται ἀμφοτέροισιν.“
ὣς φάτο· τῷ δ᾽ ἐπίθησε θρασὺ σθένος Αἰακίδαο·
κλαγγὴν γὰρ στονόεσσαν ἐσέκλυεν οὔασιν οἷσιν.
ἄμφω δ᾽ ὡρμήθησαν ἐπ᾽ ἔντεα μαρμαίροντα·
καὶ τὰ μὲν ἕσσάμενοι κατεναντίον ἔσταν ὁμίλου·
τῶν δ᾽ ἄρα τεύχεα καλὰ μέγ᾽ ἔβραχε· μαίνετο δέ σφιν
ἶσον θυμὸς Ἄρηι· τόσον σθένος ἀμφοτέροισι
δῶκεν ἐπειγομένοισι σακέσπαλος Ἀτρυτώνη.
Ἀργεῖοι δ᾽ ἐχάρησαν, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρε κραταιὼ
εἰδομένω παίδεσσιν Ἀλωῆος μεγάλοιο,
οἵ ποτ᾽ ἐπ᾽ εὐρὺν Ὄλυμπον ἔφαν θέμεν οὔρεα μακρά,
Ὄσσαν τ᾽ αἰπεινὴν καὶ Πήλιον ὑψικάρηνον,
ὅππως δὴ μεμαῶτε καὶ οὐρανὸν εἰσαφίκωνται·
τοῖοι ἄρ᾽ ἀντέστησαν ἀταρτηροῦ πολέμοιο
Αἰακίδαι, μέγα χάρμα λιλαιομένοισιν Ἀχαιοῖς,
ἄμφω ἐπειγόμενοι δηίων ἀπὸ λαὸν ὀλέσσαι.
πολλοὺς δ᾽ ἐγχείῃσιν ἀμαιμακέτῃσι δάμασσαν·

ὡς δ' ὅτε πίονα μῆλα βοοδμητῆρε λέοντε
εὑρόντ' ἐν ξυλόχοισι φίλων ἀπάνευθε νομήων
πανσυδίῃ κτείνωσιν, ἄχρις μέλαν αἷμα πιόντες
σπλάγχνων ἐμπλήσωνται ἑὴν πολυχανδέα νηδύν·
ὣς οἵγ' ἄμφω ὄλεσσαν ἀπειρέσιον στρατὸν ἀνδρῶν.
ἔνθ' Αἴας ἕλε Δηίοχον καὶ ἀρήιον Ὕλλον,
Εὐρύνομόν τε φιλοπτόλεμον καὶ Ἐννέα δῖον.
Ἀντάνδρην δ' ἄρα Πηλείδης ἕλε καὶ Πολεμοῦσαν
ἠδὲ καὶ Ἀντιβρότην, μετὰ δ' Ἱπποθόην ἐρίθυμον,
τῇσι δ' ἔφ' Ἁρμοθόην· ἐπὶ δ' ᾤχετο λαὸν ἅπαντα
σὺν Τελαμωνιάδῃ μεγαλήτορι· τῶν δ' ὑπὸ χερσὶ
πυκναί τε σθεναραί τε κατηρείποντο φάλαγγες
ῥεῖα καὶ ὀτραλέως, ὡσεὶ πυρὶ δάσκιος ὕλη
οὔρεος ἐν ξυνοχῇσιν ἐπισπέρχοντος ἀήτεω.
τοὺς δ' ὁπότ' εἰσενόησε δαΐφρων Πενθεσίλεια
θῆρας ὅπως θύοντας ἀνὰ μύθον ὀκρυόεντα,
ἀμφοτέρων ὥρμησε καταντίον, ἠύτε λυγρὴ
πόρδαλις ἐν ξυλόχοισιν ὀλέθριον ἦτορ ἔχουσα
αἰνὰ περισσαίνουσα θόρῃ κατέναντ' ἐπιόντων
ἀγρευτέων, οἵπερ μιν ἐν ἔντεσι θωρηχθέντες
ἐσσυμένην μίμνουσι πεποιθότες ἐγχείῃσιν·
ὣς ἄρα Πενθεσίλειαν ἀρήιοι ἄνδρες ἔμιμνον
δούρατ' ἀειράμενοι· περὶ δέ σφισι χαλκὸς ἀύτει
κινυμένων· πρώτη δ' ἔβαλεν περιμήκετον ἔγχος
ἐσθλὴ Πενθεσίλεια· τὸ δ' ἐς σάκος Αἰακίδαο
ἶξεν, ἀπεπλάγχθη δὲ διατρυφὲν εὖτ' ἀπὸ πέτρης·
τοῖ' ἔσαν Ἡφαίστοιο περίφρονος ἄμβροτα δῶρα.
ἣ δ' ἕτερον μετὰ χερσὶ τιτύσκετο θοῦρον ἄκοντα
Αἴαντος κατέναντα καὶ ἀμφοτέροισιν ἀπείλει·
„νῦν μὲν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἐτώσιον ἔκθορεν ἔγχος·
ἀλλ' οἴω τάχα τῷδε μένος καὶ θυμὸν ὀλέσσειν
ὑμέων ἀμφοτέρων, οἵτ' ἄλκιμοι εὐχετάασθε

ἔμμεναι ἐν Δαναοῖσιν· ἐλαφροτέρη δὲ μόθοιο
ἔσσεται ἱπποδάμοισι τότε Τρώεσσιν ὀιζύς.
ἀλλά μοι ἆσσον ἵκεσθε κατὰ κλόνον, ὄφρ' ἐσίδησθε,
ὅσσον Ἀμαζόσι κάρτος ἐνὶ στήθεσσιν ὄρωρε·
καὶ γάρ μευ γένος ἐστὶν Ἀρήιον, οὐδέ με θνητὸς
γείνατ' ἀνήρ, ἀλλ' αὐτὸς Ἄρης ἀκόρητος ὁμοκλῆς·
τοὔνεκά μοι μένος ἐστὶ πολὺ προφερέστατον ἀνδρῶν."
ἦ μέγα * * * * *
* τοὶ δ' ἐγέλασσαν, ἄφαρ δέ οἱ ἤλασεν αἰχμὴ
Αἴαντος κνημῖδα πανάργυρον· οὐδέ οἱ εἴσω
ἦλυθεν ἐς χρόα καλὸν ἐπειγομένη περ ἱκέσθαι·
οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο μιγήμεναι αἵματι κείνου
δυσμενέων στονόεσσαν ἐνὶ πτολέμοισιν ἀκωκήν.
Αἴας δ' οὐκ ἀλέγιζεν Ἀμαζόνος, ἀλλ' ἄρα Τρώων
ἐς πληθὺν ἀνόρουσε· λίπεν δ' ἄρα Πηλείωνι
οἴῳ Πενθεσίλειαν, ἐπεί ῥά οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
ἤδεεν, ὡς Ἀχιλῆι καὶ ἰφθίμῃ περ ἐοῦσα
ῥηίδιος πόνος ἔσσεθ', ὅπως ἴρηκι πέλεια.
ἣ δὲ μέγα στονάχησεν ἐτώσια δοῦρα βαλοῦσα·
καί μιν κερτομέων προσεφώνεε Πηλέος υἱός·
„ὦ γύναι, ὡς ἁλίοισιν ἀγαλλομένη ἐπέεσσιν
ἡμέων ἦλυθες ἄντα λιλαιομένη πολεμίζειν,
οἳ μέγα φέρτατοί εἰμεν ἐπιχθονίων ἡρώων·
ἐκ γὰρ δὴ Κρονίωνος ἐριγδούποιο γενέθλης
εὐχόμεθ' ἐκγεγάμεν· τρομέεσκε δὲ καὶ θοὺς Ἕκτωρ
ἡμέας, εἰ καὶ ἄπωθεν ἐσέδρακεν ἀίσσοντας
δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν· ἐμὴ δέ μιν ἔκτανεν αἰχμὴ
καὶ κρατερόν περ ἐόντα· σὺ δ' ἐν φρεσὶ πᾶγχυ μέμηνας,
ἦ μέγ' ἔτλης καὶ νῶιν ἐπηπείλησας ὄλεθρον
σήμερον· ἀλλὰ σοὶ εἶθαρ ἐλεύσεται ὕστατον ἦμαρ·
οὐδὲ γὰρ οὐδ' αὐτός σε πατὴρ ἔτι ῥύσεται Ἄρης
ἐξ ἐμέθεν· τίσεις δὲ κακὸν μόρον, εὖτ' ἐν ὄρεσσι

κεμμὰς ὁμαρτήσασα βοοδμητῆρι λέοντι.
ἦ οὔπω τόδ' ἄκουσας, ὅσων ὑποκάππεσε γυῖα
Ξάνθου πὰρ προχοῇσιν ὑφ' ἡμετέρῃς παλάμῃσιν;
ἦ σευ πευθομένης μάκαρες φρένας ἐξείλοντο
καὶ νύον, ὄφρα σε Κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφιχάνωσιν;"
ὣς εἰπὼν οἴμησε κραταιῇ χειρὶ τιταίνων
λαοφόνον δόρυ μακρὸν ὑπαὶ Χείρωνι πονηθέν·
αἶψα δ' ὑπὲρ μαζοῖο δαΐφρονα Πενθεσίλειαν
οὔτασε δεξιτεροῖο· μέλαν δέ οἱ ἔρρεεν αἷμα
ἐσσυμένως· ἦ δ' εἶθαρ ὑπεκλάσθη μελέεσσιν·
ἐκ δ' ἔβαλεν χειρὸς πέλεκυν μέγαν· ἀμφὶ δέ οἱ νὺξ
ὀφθαλμοὺς ἤχλυσε, καὶ ἐς φρένα δῦσαν ἀνῖαι.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἄμπνειε καὶ εἴσιδε δήιον ἄνδρα
ἤδη μιν μέλλοντα καθελκέμεν ὠκέος ἵππου·
ὥρμηνεν δ' ἦ χειρὶ μέγα ξίφος εἰρύσσασα
μεῖναι ἐπεσσυμένοιο θοοῦ Ἀχιλῆος ἐρωήν,
ἦ κραιπνῶς ἵπποιο κατ' ὠκυτάτοιο θοροῦσα
λίσσεσθ' ἀνέρα δῖον, ὑποσχέσθαι δέ οἱ ὦκα
χαλκὸν ἅλις καὶ χρυσόν, ἅτε φρένας ἔνδον ἰαίνει
θνητῶν ἀνθρώπων, εἰ καὶ μάλα τις θρασὺς εἴη,
τοῖς ἦν πως πεπίθοιτο θοὸν σθένος Αἰακίδαο,
ἦ καὶ ὑμηλικίην αἰδεσσάμενος κατὰ θυμὸν
δώῃ νόστιμον ἦμαρ ἐελδομένῃ περ ἀλύξαι.
καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε· θεοὶ δ' ἑτέρωσε βάλοντο.
τῇ γὰρ ἐπεσσύμενος μέγ' ἐχώσατο Πηλέος υἱός,
καί οἱ ἄφαρ συνέπειρεν ἀελλόποδος δέμας ἵππου·
εὖτέ τις ἀμφ' ὀβελοῖσιν ὑπὲρ πυρὸς αἰθαλόεντος
σπλάγχνα διαμπείρῃσιν ἐπειγόμενος ποτὶ δόρπον,
ἢ ὥς τις στονόεντα βαλὼν ἐν ὄρεσσιν ἄκοντα
θηρητὴρ ἐλάφοιο μέσην διὰ νηδύα κέρσῃ
ἐσσυμένως, πταμένη δὲ διαμπερὲς ὄβριμος αἰχμὴ
πρέμνον ἐς ὑψικόμοιο πάγῃ δρυὸς ἠέ νυ πεύκης·

ὣς ἄρα Πενθεσίλειαν ὁμῶς περικαλλέι ἵππῳ
ἀντικρὺ διάμησεν ὑπ' ἔγχεϊ μαιμώωντι
Πηλείδης· ἣ δ' ὦκα μίγη κονίῃ καὶ ὀλέθρῳ
εὐσταλέως ἐριποῦσα κατ' οὔδεος· οὐδέ οἱ αἰδὼς
ἤσχυνεν δέμας ἠύ· τάθη δ' ἐπὶ νηδύα μακρὴν
δουρὶ περισπαίρουσα, θοῷ δ' ἐπεκέκλιτο ἵππῳ·
εὖτ' ἐλάτη κλασθεῖσα βίῃ κρυεροῦ Βορέαο,
ἥντε που αἰπυτάτην ἀνά τ' ἄγκεα μακρὰ καὶ ὕλην,
οἷ αὐτῇ μέγ' ἄγαλμα, τρέφει παρὰ πίδακι γαῖα,
τοίη Πενθεσίλεια κατ' ὠκέος ἤριπεν ἵππου,
θηητή περ ἐοῦσα· κατεκλάσθη δέ οἱ ἀλκή.
Τρῶες δ' ὡς ἐσίδοντο δαϊκταμένην ἐνὶ χάρμῃ,
πανσυδίῃ τρομέοντες ἐπὶ πτόλιν ἐσσεύοντο
ἄσπετ' ἀκηχέμενοι μεγάλῳ περὶ πένθεϊ θυμόν·
ὡς δ' ὅτ' ἀν' εὐρέα πόντον ἐπιβρίσαντος ἀήτεω
ναῦται νῆ' ὀλέσαντες ὑπεκπροφύγωσιν ὄλεθρον,
παῦροι πολλὰ καμόντες ὀιζυρῆς ἁλὸς εἴσω,
ὀψὲ δ' ἄρα σφίσι γαῖα φάνη σχεδὸν ἠδὲ καὶ ἄστυ,
τοὶ δὲ μόγῳ στονόεντι τετρυμένοι ἄψεα πάντα
* * * * αἶψα δὲ πάντες
ἐξ ἁλὸς ἀίσσουσι μέγ' ἀχνύμενοι περὶ νηὸς
ἠδ' ἑτάρων, οὓς αἰνὸν ὑπὸ ζόφον ἤλασε κῦμα·
ὣς Τρῶες ποτὶ ἄστυ πεφυζότες ἐκ πολέμοιο
κλαῖον πάντες Ἄρηος ἀμαιμακέτοιο θύγατρα
καὶ λαούς, οἳ δῆριν ἀνὰ στονόεσσαν ὄλοντο.
τῇ δ' ἐπικαγχαλόων μεγάλ' εὔχετο Πηλέος υἱός·
„κεῖσό νυν ἐν κονίῃσι κυνῶν βόσις ἠδ' οἰωνῶν,
δειλαίη· τίς γάρ σε παρήπαφεν ἀντί' ἐμεῖο
ἐλθέμεν; ἦ που ἔφησθα μάχης ἄπο νοστήσασα
οἰσέμεν ἄσπετα δῶρα παρὰ Πριάμοιο γέροντος
κτείνασ' Ἀργείους· ἀλλ' οὐ τόδε σοίγε νόημα
ἀθάνατοι ἐτέλεσσαν, ἐπεὶ μέγα φέρτατοί εἰμεν

ἡρώων, Δαναοῖσι φάος μέγα, Τρωσὶ δὲ πῆμα
ἠδὲ σοὶ αἰνομόρῳ, ἐπειή νύ σε Κῆρες ἐρεμναὶ
καὶ νόος ἐξορόθυνε γυναικῶν ἔργα λιποῦσαν
βήμεναι ἐς πόλεμον, τόν περ τρομέουσι καὶ ἄνδρες."
ὣς εἰπὼν μελίην ἐξείρυσε Πηλέος υἱὸς
ὠκέος ἐξ ἵπποιο καὶ αἰνῆς Πενθεσιλείης·
ἄμφω δ' ἀσπαίρεσκον ὑφ' ἓν δόρυ δηωθέντες·
ἀμφὶ δέ οἱ κρατὸς κόρυν εἵλετο μαρμαίρουσαν
ἠελίου ἀκτῖσιν ἀλίγκιον ἢ Διὸς αἴγλῃ·
τῆς δὲ καὶ ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι πεπτηυίης
ἐξεφάνη ἐρατῇσιν ὑπ' ὀφρύσι καλὰ πρόσωπα
καίπερ ἀποκταμένης· οἳ δ' ὡς ἴδον ἀμφιέποντες
Ἀργεῖοι θάμβησαν, ἐπεὶ μακάρεσσιν ἐῴκει·
κεῖτο γὰρ ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονός, ἠύτ' ἀτειρὴς
Ἄρτεμις ὑπνώουσα Διὸς τέκος, εὖτε κάμῃσι
γυῖα κατ' οὔρεα μακρὰ θοοὺς βάλλουσα λέοντας·
αὐτὴ γάρ μιν ἔτευξε καὶ ἐν φθιμένοισιν ἀγητὴν
Κύπρις ἐυστέφανος, κρατεροῦ παράκοιτις Ἄρηος,
ὄφρα τι καὶ Πηλῆος ἀμύμονος υἷ' ἀκαχήσῃ.
πολλοὶ δ' εὐχετόωντο κατ' οἰκία νοστήσαντες
τοίης ἧς ἀλόχοιο παρὰ λεχέεσσιν ἰαῦσαι·
καὶ δ' Ἀχιλεὺς ἀλίαστον ἑῷ ἐνετείρετο θυμῷ,
οὕνεκά μιν κατέπεφνε καὶ οὐκ ἄγε δῖαν ἄκοιτιν
Φθίην εἰς εὔπωλον, ἐπεὶ μέγεθός τε καὶ εἶδος
ἔπλετ' ἀμώμητός τε καὶ ἀθανάτῃσιν ὁμοίη.
Ἀρεϊ δ' ἔμπεσε πένθος ὑπὸ φρένας, ἀμφὶ θυγατρὸς
θυμὸν ἀκηχεμένου· τάχα δ' ἔκθορεν Οὐλύμποιο
σμερδαλέῳ ἀτάλαντος ἐυκτυπέοντι κεραυνῷ,
ὅντε Ζεὺς προΐῃσιν, ὃ δ' ἀκαμάτης ἀπὸ χειρὸς
ἔσσυται ἢ ἐπὶ πόντον ἀπείριτον ἢ ἐπὶ γαῖαν
μαρμαίρων, τῷ δ' ἀμφὶ μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος·
τοῖος Ἄρης ταναοῖο δι' ἠέρος ἀσχαλόων κῆρ

ἔσσυτο σὺν τεύχεσσιν, ἐπεὶ μόρον αἰνὸν ἄκουσε
παιδὸς ἑῆς· τῷ γάρ ῥα κατ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐόντι
Αὖραι μυθήσαντο θοαὶ Βορέαο θύγατρες
κούρης αἰνὸν ὄλεθρον· ὃ δ' ὡς κλύεν, ἶσος ἀέλλῃ
Ἰδαίων ὀρέων ἐπεβήσατο· τοῦ δ' ὑπὸ ποσσὶν
ἄγκεα κίνυτο μακρὰ βαθύρρωχμοί τε χαράδραι
καὶ ποταμοὶ καὶ πάντες ἀπειρέσιοι πόδες Ἴδης·
καί νύ κε Μυρμιδόνεσσι πολύστονον ὤπασεν ἦμαρ,
εἰ μή μιν Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' Οὐλύμποιο φόβησε
σμερδαλέῃς στεροπῇσι καὶ ἀργαλέοισι κεραυνοῖς,
οἵ οἱ πρόσθε ποδῶν θαμέες ποτέοντο δι' αἴθρης
δεινὸν ἀπαιθόμενοι· ὃ δ' ἄρ' εἰσορόων ἐνόησε
πατρὸς ἐριγδούποιο μέγα βρομέουσαν ὁμοκλήν·
ἔστη δ' ἐσσύμενός περ ἐπὶ πτολέμοιο κυδοιμόν·
ὡς δ' ὅτ' ἀπ' ἠλιβάτου σκοπιῆς περιμήκεα λᾶαν
λάβρος ὁμῶς ἀνέμοισιν ἀπορρήξῃ Διὸς ὄμβρος,
ὄμβρος ἄρ' ἠὲ κεραυνός, ἐπικτυπέουσι δὲ βῆσσαι
λάβρα κυλινδομένοιο, ὃ δ' ἀκαμάτῳ ὑπὸ ῥοίζῳ
ἔσσυτ' ἀναθρώσκων μάλα ταρφέα, μέχρις ἵκηται
χῶρον ἐπ' ἰσόπεδον, σταίη δ' ἄφαρ οὐκ ἐθέλων περ·
ὣς Διὸς ὄβριμος υἱὸς Ἄρης ἀέκοντί γε θυμῷ
ἔστη ἐπειγόμενός περ, ἐπεὶ μακάρων μεδέοντι
πάντες ὁμῶς εἴκουσιν Ὀλύμπιοι, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶν
πολλὸν ὑπέρτατός ἐστι, πέλει δέ οἱ ἄσπετος ἀλκή.
πολλὰ δὲ πορφύροντα θοὸς νόος ὀτρύνεσκεν
ἄλλοτε μὲν Κρονίδαο μέγ' ἀσχαλόωντος ἐνιπὴν
σμερδαλέην τρομέοντα πρὸς οὐρανὸν ἀπονέεσθαι,
ἄλλοτε δ' οὐκ ἀλέγειν σφετέρου πατρός, ἀλλ' Ἀχιλῆι
μῖξαι ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας· ὀψὲ δέ οἱ κῆρ
μνήσαθ', ὅσοι καὶ Ζηνὸς ἐνὶ πτολέμοισι δάμησαν
υἱέες, οἷς οὐδ' αὐτὸς ἐπήρκεσεν ὀλλυμένοισι·
τοὔνεκ' ἄπ' Ἀργείων ἑκὰς ἤιεν· ἦ γὰρ ἔμελλε

κεῖσθαι ὁμῶς Τιτῆσι δαμεὶς στονόεντι κεραυνῷ,
εἰ Διὸς ἀθανάτοιο παρὲκ νόον ἄλλα μενοίνα.
καὶ τότ' ἀρήιοι υἷες ἐυσθενέων Ἀργείων
σύλεον ἐσσυμένως βεβροτωμένα τεύχεα νεκρῶν
πάντῃ ἐπεσσύμενοι· μέγα δ' ἄχνυτο Πηλέος υἱὸς
κούρης εἰσορόων ἐρατὸν σθένος ἐν κονίῃσι·
τοὔνεκά οἱ κραδίην ὀλοαὶ κατέδαπτον ἀνῖαι,
ὁππόσον ἀμφ' ἑτάροιο πάρος Πατρόκλοιο δαμέντος.
Θερσίτης δέ μιν ἄντα κακῷ μέγα νείκεσε μύθῳ·
„ὦ Ἀχιλεῦ φρένας αἰνέ, τίη νύ σευ ἤφαπε δαίμων
θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν Ἀμαζόνος εἵνεκα λυγρῆς,
ἣ νῶιν κακὰ πολλὰ λιλαίετο μητίσασθαι;
τῆς τοι ἐνὶ φρεσὶ σῇσι γυναιμανὲς ἦτορ ἔχοντι
μέμβλεται, ὡς ἀλόχοιο πολύφρονος, ἥντ' ἐπὶ ἔδνοις
κουριδίην μνήστευσας ἐελδόμενος γαμέεσθαι.
ὥς σ' ὄφελον κατὰ δῆριν ὑποφθαμένη βάλε δουρί,
οὕνεκα θηλυτέρῃσιν ἄδην ἐπιτέρπεαι ἦτορ,
οὐδέ νύ σοί τι μέμηλεν ἐνὶ φρεσὶν οὐλομένῃσιν
ἀμφ' ἀρετῆς κλυτὸν ἔργον, ἐπὴν ἐσίδῃσθα γυναῖκα.
σχέτλιε, ποῦ νύ τοί ἐστιν ἐὺ σθένος ἠὲ νόημα;
πῇ δὲ βίη βασιλῆος ἀμύμονος; οὐδέ τι οἶσθα,
ὅσσον ἄχος Τρώεσσι γυναιμανέουσι τέτυκται;
οὐ γὰρ τερπωλῆς ὀλοώτερον ἄλλο βροτοῖσιν
ἐς λέχος ἰεμένῃς, ἢτ' ἄφρονα φῶτα τίθῃσι
καὶ πινυτόν περ ἐόντα· πόνῳ δ' ἄρα κῦδος ὀπηδεῖ·
ἀνδρὶ γὰρ αἰχμητῇ νίκης κλέος ἔργα τ' Ἄρηος
τερπνά· φυγοπτολέμῳ δὲ γυναικῶν εὔαδεν εὐνή."
ἦ μέγα νεικείων· ὃ δέ οἱ περιχώσατο θυμῷ
Πηλείδης ἐρίθυμος· ἄφαρ δ' ὅγε χειρὶ κραταιῇ
τύψε κατὰ γναθμοῖο καὶ οὔατος· οἱ δ' ἅμα πάντες
ἐξεχύθησαν ὀδόντες ἐπὶ χθόνα, κάππεσε δ' αὐτὸς
πρηνής· ἐκ δέ οἱ αἷμα διὰ στόματος πεφόρητο

ἀθρόον· αἶψα δ' ἄναλκις ἀπὸ μελέων φύγε θυμὸς
ἀνέρος οὐτιδανοῖο· χάρη δ' ἄρα λαὸς Ἀχαιῶν·
τοὺς γὰρ νείκεε πάμπαν ἐπεσβολίῃσι κακῇσιν
αὐτὸς ἐὼν λωβητός· ὃ γὰρ Δαναῶν πέλεν αἰδώς.
καί ῥά τις ὧδ' εἶπεσκεν ἀρηιθόων Ἀργείων·
„οὐκ ἀγαθὸν βασιλῆας ὑβριζέμεν ἀνδρὶ χέρηι
ἀμφαδὸν οὔτε κρυφηδόν, ἐπεὶ χόλος αἰνὸς ὀπηδεῖ·
ἔστι Θέμις, καὶ γλῶσσαν ἀναιδέα τίνυται Ἄτη,
ἥτ' αἰεὶ μερόπεσσιν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἀέξει."
ὣς ἄρ' ἔφη Δαναῶν τις· ὃ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Πηλείδης ἐρίθυμος ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·
„κεῖσό νυν ἐν κονίῃσι λελασμένος ἀφροσυνάων·
οὐ γὰρ ἀμείνονι φωτὶ χρεὼ κακὸν ἀντί' ἐρίζειν·
ὣς καί που τὸ πάροιθεν Ὀδυσσῆος ταλαὸν κῆρ
ἀργαλέως ὤρινας ἐλέγχεα μυρία βάζων.
ἀλλ' οὐ Πηλείδης τοι ὁμοίιος ἐξεφαάνθην,
ὅς σευ θυμὸν ἔλυσα καὶ οὐκ ἐπὶ χειρὶ βαρείῃ
πληξάμενος· σὲ δὲ πότμος ἀμείλιχος ἀμφεκάλυψε,
σῇ δ' ὀλιγοδρανίῃ θυμὸν λίπες· ἀλλ' ἀπ' Ἀχαιῶν
ἔρρε καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐπεσβολίας ἀγόρευε."
ὣς ἔφατ' Αἰακίδαο θρασύφρονος ἄτρομος υἱός·
Τυδείδης δ' ἄρα μοῦνος ἐν Ἀργείοις Ἀχιλῆι
χώετο Θερσίταο δεδουπότος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
εὔχετ' ἀφ' αἵματος εἶναι, ἐπεὶ πέλεν ὃς μὲν ἀγαυοῦ
Τυδέος ὄβριμος υἱός, ὃ δ' Ἀγρίου ἰσοθέοιο,
Ἀγρίου, ὅστ' Οἰνῆος ἀδελφεὸς ἔπλετο δίου·
Οἰνεὺς δ' υἱέα γείνατ' ἀρήιον ἐν Δαναοῖσι
Τυδέα· τοῦ δ' ἐτέτυκτο πάις σθεναρὸς Διομήδης.
τοὔνεκα Θερσίταο περὶ κταμένοιο χαλέφθη.
καί νύ κε Πηλείωνος ἐναντίον ἤρατο χεῖρας,
εἰ μή μιν κατέρυξαν Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες
πολλὰ παρηγορέοντες ὁμιλαδόν· ὣς δὲ καὶ αὐτὸν

Πηλείδην ἑτέρωθεν ἐρήτνον· ἦ γὰρ ἔμελλον
ἤδη καὶ ξιφέεσσιν ἐριδμαίνειν οἱ ἄριστοι
Ἀργείων· τοὺς γάρ ῥα κακὸς χόλος ὀτρύνεσκεν.
ἀλλ' οἳ μὲν πεπίθοντο παραιφασίῃσιν ἑταίρων.
οἳ δὲ μέγ' οἰκτείραντες ἀγαυὴν Πενθεσίλειαν
Ἀτρεῖδαι βασιλῆες, ἀγασσάμενοί ἑ καὶ αὐτοί,
Τρωσὶ δόσαν ποτὶ ἄστυ φέρειν ἐρικυδέος Ἴλου
σὺν σφοῖσιν τεύχεσσιν, ἐπεὶ Πριάμοιο νόησαν
ἀγγελίην προϊέντος· ὃ γὰρ φρεσὶν ἧσι μενοίνα
κούρην ὀβριμόθυμον ὁμῶς τεύχεσσι καὶ ἵππῳ
ἐς μέγα σῆμα βαλέσθαι ἀφνειοῦ Λαομέδοντος·
καί οἱ πυρκαϊὴν νηήσατο πρόσθε πόληος
ὑψηλήν, εὐρεῖαν· ὕπερθε δὲ θήκατο κούρην
πολλοῖς σὺν κτεάτεσσιν, ὅσα κταμένῃ ἐπεφώκει
ἐν πυρὶ συγκείασθαι ἐυκτεάνῳ βασιλείῃ·
καὶ τὴν μὲν κατέδαψε θοὸν μένος Ἡφαίστοιο,
φλὸξ ὁλοή· λαοὶ δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλοι
πυρκαϊὴν σβέσσαντο θοῶς εὐώδεϊ οἴνῳ.
ὀστέα δ' ἀλλέξαντες ἄδην ἐπέχευαν ἄλειφα
ἠδὺ καὶ ἐς κοίλην χηλὸν θέσαν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῖς
πίονα δημὸν ὕπερθε βάλον βοός, ἦτ' ἀγέλῃσιν
Ἰδαίοις ἐν ὄρεσσι μετέπρεπε φερβομένῃσι.
Τρῶες δ' ὥστε θύγατρα φίλην περικωκύσαντες
ἀχνύμενοι τάρχυσαν ἐύδμητον παρὰ τεῖχος
πύργῳ ἐπὶ προὔχοντι παρ' ὀστέα Λαομέδοντος,
ἦρα φέροντες Ἄρηι καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείῃ·
καί οἱ παρκατέθαψαν Ἀμαζόνας, ὅσσαι ἅμ' αὐτῇ
ἑσπόμεναι ποτὶ δῆριν ὑπ' Ἀργείοισι δάμησαν·
οὐ γάρ σφιν τύμβοιο πολυκλαύτοιο μέγηραν
Ἀτρεῖδαι, Τρώεσσι δ' ἐυπτολέμοισιν ὄπασσαν
ἐκ βελέων ἐρύσασθαι ὁμῶς κταμένοισι καὶ ἄλλοις·
οὐ γὰρ ἐπὶ φθιμένοισι πέλει κότος, ἀλλ' ἐλεεινοὶ

δήιοι οὐκέτ' ἐόντες, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸς ὄληται.
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθε δόσαν πυρὶ πολλὰ κάρηνα
ἡρώων, οἳ δή σφιν ὁμοῦ κτάθεν ἠδ' ἐδάμησαν
Τρώων ἐν παλάμῃσιν ἀνὰ στόμα δηιοτῆτος,
πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι κταμένων ὕπερ, ἔξοχα δ' ἄλλων
ἀμφ' ἀγαθοῦ μύροντο Ποδάρκεος· οὐ γὰρ ἐπ' ἐσθλοῦ
δεύετ' ἀδελφειοῖο μάχῃ ἔνι Πρωτεσιλάου·
ἀλλ' ὃ μὲν ἤδη πρόσθεν ὑφ' Ἕκτορι κεῖτο δαϊχθείς,
ἠύς Πρωτεσίλαος· ὃ δ' ἔγχεϊ Πενθεσιλείης
βλήμενος Ἀργείοισι λυγρὸν περικάββαλε πένθος·
τοὔνεκά οἱ πληθὺν μὲν ἀπόπροθι ταρχύσαντο
τεθναότων· κείνῳ δὲ πέριξ ἐβάλοντο καμόντες
οἴῳ σῆμ' ἀρίδηλον, ἐπεὶ θρασὺς ἔπλετο θυμῷ.
νόσφι δὲ Θερσίταο λυγρὸν δέμας οὐτιδανοῖο
θάψαντες ποτὶ νῆας ἐυπρώρους ἀφίκοντο,
Αἰακίδην Ἀχιλῆα μέγα φρεσὶ κυδαίνοντες.
ἦμος δ' αἰγλήεσσα κατ' ὠκεανοῖο βεβήκει
ἠώς, ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἐκίδνατο θεσπεσίη νύξ,
δὴ τότ' ἄρ' ἐν κλισίῃς Ἀγαμέμνονος ἀφνειοῖο
δαίνυτο Πηλείδαο βίη· σὺν δ' ἄλλοι ἄριστοι
τέρποντ' ἐν θαλίῃς, μέχρις ἠῶ δῖαν ἱκέσθαι.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κορυφὰς ὀρέων ὕπερ ἠχηέντων
λαμπρὸν ὑπὲρ φάος ἦλθεν ἀτειρέος ἠελίοιο,
οἳ μὲν ἄρ' ἐν κλισίῃσιν Ἀχαιῶν ὄβριμοι υἷες
γήθεον ἀκαμάτῳ μέγ' ἐπευχόμενοι Ἀχιλῆι·
Τρῶες δ' αὖ μύροντο κατὰ πτόλιν· ἀμφὶ δὲ πύργους
ἑξόμενοι σκοπίαζον, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας,
μὴ δή που μέγα τεῖχος ὑπερθόρῃ ὄβριμος ἀνήρ,
αὐτούς τε κτείνῃ, κατά τε πρήσῃ πυρὶ πάντα.
τοῖσι δ' ἄρ' ἀχνυμένοισι γέρων μετέειπε Θυμοίτης·
„ὦ φίλοι, οὐκέτ' ἔγωγε περὶ φρεσὶν οἶδα νοῆσαι,
ὅππως ἔσσεται ἄλκαρ ἀνιηροῦ πολέμοιο
Ἕκτορος ἀγχεμάχοιο δεδουπότος, ὃς μέγα Τρώων
κάρτος ἔην τὸ πάροιθε· καὶ οὐδ' ὅγε Κῆρας ἄλυξεν,
ἀλλ' ἐδάμη παλάμῃσιν Ἀχιλλέος, ᾧ περ ὀίω
καὶ θεὸν ἀντιάσαντα μάχῃ ἔνι δῃωθῆναι·
οἵην τήνδ' ἐδάμασσεν ἀνὰ κλόνον, ἥνπερ οἱ ἄλλοι
Ἀργεῖοι φοβέοντο, δαΐφρονα Πενθεσίλειαν·
καὶ γὰρ ἔην ἔκπαγλος· ἔγωγέ μιν ὡς ἐνόησα,
ὠισάμην μακάρων τιν' ἀπ' οὐρανοῦ ἐνθάδ' ἱκέσθαι
ἡμῖν χάρμα φέρουσαν· ὃ δ' οὐκ ἄρ' ἐτήτυμον ἦεν.
ἀλλ' ἄγε φραζώμεσθα, τί λώιον ἄμμι γένηται,
ἦ ἔτι που στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσιν,
ἦ ἤδη φεύγωμεν ἀπ' ἄστεος ὀλλυμένοιο·

οὐ γὰρ ἔτ' Ἀργείοισι δυνησόμεθ' ἀντιφερίζειν
μαρναμένου κατὰ δῆριν ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος."
ὣς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' υἱὸς ἀμείβετο Λαομέδοντος·
„ὦ φίλος ἠδ' ἄλλοι Τρῶες σθεναροί τ' ἐπίκουροι,
μή νύ τι δειμαίνοντες ἑῆς χαζώμεθα πάτρης,
μηδ' ἔτι δυσμενέεσσι μαχώμεθα τῆλε πόληος,
ἀλλά που ἐκ πύργων καὶ τείχεος, εἰσόκεν ἔλθῃ
Μέμνων ὀβριμόθυμος ἄγων ἀπερείσια φῦλα
λαῶν, οἳ ναίουσι μελάμβροτον Αἰθιόπειαν·
ἤδη γάρ ῥα καὶ αὐτὸν ὀίομαι ἀγχόθι γαίης
ἔμμεναι ἡμετέρης· ἐπεὶ νύ οἱ οὔτι νέον γε
ἀγγελίην προέηκα μέγ' ἀχνύμενος περὶ θυμῷ·
αὐτὰρ ὅγ' ἀσπασίως μοι ὑπέσχετο πάντα τελέσσαι
ἐλθὼν ἐς Τροίην· καί μιν σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι.
ἀλλ' ἄγε τλῆτ' ἔτι βαιόν, ἐπεὶ πολὺ λωίόν ἐστι
θαρσαλέως ἀπολέσθαι ἀνὰ κλόνον, ἠὲ φυγόντας
ζώειν ἀλλοδαποῖσι παρ' ἀνδράσιν αἴσχε' ἔχοντας."
ἦ ῥ' ὁ γέρων· ἀλλ' οὔτι σαόφρονι Πουλυδάμαντι
ἤνδανεν εἰσέτι δῆρις, ἐύφρονα δ' ἔκφατο μῦθον·
„εἰ μὲν δὴ Μέμνων τοι ἀριφραδέως κατένευσεν
ἡμέων αἰνὸν ὄλεθρον ἀπωσέμεν, οὔτι μεγαίρω
μίμνειν ἀνέρα δῖον ἀνὰ πτόλιν· ἀλλ' ἄρα θυμῷ
δείδω, μὴ σὺν ἑοῖσι κιὼν ἑτάροισι δαμείη
κεῖνος ἀνήρ, πολλοῖς δὲ καὶ ἄλλοις πῆμα γένηται
ἡμετέροις· δεινὸν γὰρ ἐπὶ σθένος ὄρνυτ' Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἄγε, μηδὲ πόληος ἑῆς ἀπὸ τῆλε φυγόντες
αἴσχεα πολλὰ φέρωμεν ἀναλκείῃ ὑπὸ λυγρῇ
ἀλλοδαπὴν περόωντες ἐπὶ χθόνα, μηδ' ἔτι πάτρῃ
μίμνοντες κτεινώμεθ' ὑπ' Ἀργείων ὀρυμαγδοῦ·
ἀλλ' ἤδη Δαναοῖσι, καὶ εἰ βραδύ, λώιον εἴη
εἰσέτι κυδαλίμην Ἑλένην καὶ κτήματ' ἐκείνης,
ἡμὲν ὅσα Σπάρτηθεν ἀνήγαγεν ἠδὲ καὶ ἄλλα,

δισσάκι τόσσα φέροντας ὑπὲρ πόλιός τε καὶ αὐτῶν
[ἐκδόμεν,] ἕως οὐ κτῆσιν ἀνάρσια φῦλα δέδασται
ἡμετέρην, οὐδ' ἄστυ κατήνυκε πῦρ ἀίδηλον.
νῦν δ' ἄγ' ἐμοὶ πείθεσθε περὶ φρεσίν· οὐ γὰρ ὀίω
ἄλλον ἀμείνονα μῆτιν ἐνὶ Τρώεσσι φράσασθαι·
αἴθ' ὄφελον καὶ πρόσθεν ἐμῆς ἐπάκουσεν ἐφετμῆς
Ἕκτωρ, ὁππότε μιν κατερήτυον ἔνδοθι πάτρης."
ὣς φάτο Πουλυδάμαντος ἐὺ σθένος· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
ἤνεον εἰσαΐοντες ἐνὶ φρεσίν, οὐδ' ἀναφανδὸν
μῦθον ἔφαν· πάντες γὰρ ἔὸν τρομέοντες ἄνακτα
ἄζοντ' ἠδ' Ἑλένην, κείνης ἕνεκ' ὀλλύμενοί περ·
τὸν δὲ καὶ ἐσθλὸν ἐόντα Πάρις μέγα νείκεσεν ἄντην·
„Πουλυδάμα, σὺ μὲν ἐσσὶ φυγοπτόλεμος καὶ ἄναλκις,
οὐδὲ σοὶ ἐν στέρνοισι πέλει μενεδήιον ἦτορ,
ἀλλὰ δέος καὶ φύζα· σὺ δ' εὔχεαι εἶναι ἄριστος
ἐν βουλῇ· πάντων δὲ χερείονα μήδεα οἶδας.
ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ μὲν αὐτὸς ἀπόσχεο δηιοτῆτος,
μίμνε δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
ἀμφ' ἐμὲ θωρήξονται ἀνὰ πτόλιν, εἰσόκε μῆχος
εὕρωμεν θυμῆρες ἀνηλεγέος πολέμοιο·
οὐ γὰρ νόσφι πόνοιο καὶ ἀργαλέου πολέμοιο
ἀνθρώποις μέγα κῦδος ἀέξεται ἠδὲ καὶ ἔργον,
φύζα δὲ νηπιάχοισι μάλ' εὔαδεν ἠδὲ γυναιξί·
κείνης θυμὸν ἔοικας· ἐγὼ δέ τοι οὔτι πέποιθα
μαρναμένῳ· πάντων γὰρ ἀμαλδύνεις θρασὺ κάρτος."
φῆ μέγα νεικείων· ὃ δὲ χωόμενος φάτο μῦθον
Πουλυδάμας· οὐ γάρ οἱ ἐναντίον ἄζετ' ἀῦσαι
κεῖνος, ἐπεὶ στυγερὸς καὶ ἀτάσθαλος ἠδ' ἀεσίφρων,
ὃς φίλα μὲν σαίνῃσιν ἐνωπαδόν, ἄλλα δὲ θυμῷ
πορφύρῃ καὶ κρύβδα τὸν οὐ παρέοντα χαλέπτῃ,
τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίῃ μέγα νείκεσε δῖον ἄνακτα·
„ὦ μοι ἐπιχθονίων πάντων ὀλοώτατε φωτῶν,

σὸν θράσος ἤγαγε νῶιν ὀιζύα, σὸς νόος ἔτλη
δῆριν ἀπειρεσίην καὶ τλήσεται, εἰσόκε πάτρην
σὺν λαοῖς σφετέροισι δαϊζομένην ἐσίδηαι·
ἀλλ' ἐμὲ μὴ τοιόνδε λάβοι θράσος, ἀμφὶ δὲ τάρβος
ἀσφαλὲς αἰὲν ἔχοιμι, σόον δέ μοι οἶκον ὀφέλλοι."

ὣς ἄρ' ἔφη· ὃ δ' ἄρ' οὔτι προσέννεπε Πουλυδάμαντα·
μνήσατο γάρ, Τρώεσσιν ὅσας ἐφέηκεν ἀνίας
ἠδ' ὁπόσας ἔτ' ἔμελλεν, ἐπεί ῥά οἱ αἰθόμενον κῆρ
μᾶλλον ἐφώρμαινεν θανέειν ἢ νόσφι γενέσθαι
ἀντιθέης Ἑλένης, ἧς εἵνεκα Τρῶιοι υἷες
ὑψόθεν ἐσκοπίαζον ἀπ' ἄστεος αἰπεινοῖο,
δέγμενοι Ἀργείους ἠδ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα.

Τοῖσι δ' ἄρ' οὐ μετὰ δηρὸν ἀρήιος ἦλυθε Μέμνων,
Μέμνων κυανέοισι μετ' Αἰθιόπεσσιν ἀνάσσων,
ὃς κίε λαὸν ἄγων ἀπερείσιον· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
γηθόσυνοί μιν ἴδοντο κατὰ πτόλιν, ἠύτε ναῦται
χείματος ἐξ ὀλοοῖο δι' αἰθέρος ἀθρήσωσιν
ἤδη τειρόμενοι Ἑλίκης περιηγέος αἴγλην·
ὣς λαοὶ κεχάροντο περισταδόν, ἔξοχα δ' ἄλλων
Λαομεδοντιάδης· μάλα γάρ νύ οἱ ἦτορ ἐώλπει
δηώσειν πυρὶ νῆας ὑπ' ἀνδράσιν Αἰθιόπεσσιν,
οὕνεκ' ἔχον βασιλῆα πελώριον, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
πολλοὶ ἔσαν καὶ πάντες ἐς Ἄρεα μαιμώωντες·
τῷ ῥ' ἄμοτον κύδαινεν ἐὺν γόνον Ἠριγενείης
δωτίνῃς ἀγαθῇσι καὶ εὐφροσύνῃ τεθαλυίῃ.
ἀλλήλοις δ' ὀάριζον ἐπ' εἰλαπίνῃ καὶ ἐδωδῇ,
ὃς μὲν ἀριστῆας Δαναῶν καὶ ὅσ' ἄλγε' ἀνέτλη
ἐξενέπων, ὃ δὲ πατρὸς ἑοῦ καὶ μητέρος Ἠοῦς
ἀθάνατον βίον αἰέν, ἀπειρεσίης τε ῥέεθρα
Τηθύος, ὠκεανοῦ τε βαθυρρόου ἱερὸν οἶδμα,
ἠδὲ καὶ ἀκαμάτου πέρατα χθονὸς ἀντολίας τε
ἠελίου, καὶ πᾶσαν ἀπ' ὠκεανοῖο κέλευθον

μέχρις ἐπὶ Πριάμοιο πόλιν καὶ πρώονας Ἴδης,
ἠδὲ καὶ ὡς ἐδάιξεν ὑπὸ στιβαρῇσι χέρεσσιν
ἀργαλέων Σολύμων ἱερὸν στρατόν, οἵ μιν ἰόντα
εἶργον, ὃ καί σφισι πῆμα καὶ ασχετον ὤπασε πότμον·
καὶ τὰ μὲν ὣς ἀγόρευε, καὶ ὡς ἴδεν ἔθνεα φωτῶν
μυρία· τοῦ δ' αἰόντος ὑπὸ φρεσὶ τέρπετο θυμός,
καί ἑ καθαπτόμενος γεραρῷ προσεφώνεε μύθῳ·
„ὦ Μέμνον, τὸ μὲν ἄρ με θεοὶ ποίησαν ἰδέσθαι,
σὸν στρατὸν ἠδὲ καὶ αὐτὸν ἐν ἡμετέροισι μελάθροις·
ὥς μοι ἔτι κρήνειαν, ἵν' Ἀργείους ἐσίδωμαι
ὀλλυμένους ἅμα πάντας ὑπ' ἐγχείῃσι τεῇσι·
καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσιν ἀτειρέσι πάντα ἔοικας
ἐκπάγλως, ὡς οὔτις ἐπιχθονίων ἡρώων·
τῷ σ' οἰόω κείνοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι·
νῦν δ' ἄγε τέρπεο θυμὸν ἐπ' εἰλαπίνῃσιν ἐμῇσι
σήμερον· αὐτὰρ ἔπειτα μαχήσεαι, ὡς ἐπέοικεν.“
ὣς εἰπὼν παλάμῃσι δέπας πολυχανδὲς ἀείρας
Μέμνονα προφρονέως στιβαρῷ δείδεκτο κυπέλλῳ
χρυσείῳ, τό ῥα δῶκε περίφρων ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος κλυτὸν ἔργον, ὅτ' ἤγετο Κυπρογένειαν,
Ζηνὶ μεγασθενέι· ὃ δ' ἄρ' ὤπασεν υἱέι δῶρον
Λαρδάνῳ ἀντιθέῳ· ὃ δ' Ἐριχθονίῳ πόρε παιδί·
Τρωὶ δ' Ἐριχθόνιος μεγαλήτορι· αὐτὰρ ὅγ' Ἰλῷ
κάλλιπε σὺν κτεάτεσσιν· ὃ δ' ὤπασε Λαομέδοντι·
αὐτὰρ ὁ Λαομέδων Πριάμῳ πόρεν, ὅς μιν ἔμελλεν
υἱέι δωσέμεναι· τὸ δέ οἱ θεὸς οὐκ ἐτέλεσσε.
κεῖνο δέπας περικαλλὲς ἐθάμβεεν ἐν φρεσὶ Μέμνων
ἀμφαφόων, καὶ τοῖον ὑποβλήδην φάτο μῦθον·
„οὐ μὲν χρὴ παρὰ δαιτὶ πελώριον εὐχετάασθαι,
οὐδ' ἄρ' ὑποσχεσίην κατανευσέμεν, ἀλλὰ ἔκηλον
δαίνυσθ' ἐν μεγάροισι καὶ ἄρτια μηχανάασθαι·
εἴτε γὰρ ἐσθλός τ' εἰμὶ καὶ ἄλκιμος εἴτε καὶ οὐκί,

γνώσῃ ἐνὶ πτολέμῳ, ὁπότ' ἀνέρος εἴδεται ἀλκή·
νῦν δ' ἄγε δὴ κοίτοιο μεδώμεθα, μηδ' ἀνὰ νύκτα
πίνωμεν· χαλεπὸς γὰρ ἐπειγομένοισι μάχεσθαι
οἶνος ἀπειρέσιος καὶ ἀυπνοσύνη ἀλεγεινή."
ὣς φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀγασσάμενος προσέειπεν·
„αὐτὸς ὅπως ἐθέλεις μεταδαίνυσο, πείθεο δ' αὐτῷ·
οὐ γὰρ ἐγώ σ' ἀέκοντα βιήσομαι· οὐ γὰρ ἔοικεν
οὔτ' ἀπιόντ' ἀπὸ δαιτὸς ἐρυκέμεν, οὔτε μένοντα
σεύειν ἐκ μεγάροιο· θέμις νύ τοι ἀνδράσιν αὕτως."
ὣς φάθ'· ὃ δ' ἐκ δόρποιο μεθίστατο· βῆ δὲ πρὸς εὐνὴν
ὑστατίην· ἅμα δ' ἄλλοι ἔβαν κοίτοιο μέδεσθαι
δαιτυμόνες· τάχα δέ σφιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
αὐτὰρ ἐνὶ μεγάροισι Διὸς στεροπηγερέταο
ἀθάνατοι δαίνυντο· πατὴρ δ' ἐν τοῖσι Κρονίων
εὖ εἰδὼς ἀγόρευε δυσηχέος ἔργα μόθοιο·
„ἴστε θεοὶ περὶ πάντες ἐπεσσύμενον βαρὺ πῆμα
αὔριον ἐν πολέμῳ· μάλα γὰρ πολλῶν μένος ἵππων
ὄψεσθ' ἀμφ' ὀχέεσσι δαΐζομένων ἑκάτερθεν,
ἄνδρας τ' ὀλλυμένους· τῶν καὶ πέρι κηδόμενός τις
μιμνέτω ὑμείων, μηδ' ἀμφ' ἐμὰ γούνατ' ἰκάνων
λισσέσθω· Κῆρες γὰρ ἀμείλιχοί εἰσι καὶ ἡμῖν."
ὣς ἔφατ' ἐν μέσσοισιν ἐπισταμένοισι καὶ αὐτοῖς,
ὄφρα καὶ ἀσχαλόων τις ἀπὸ πτολέμοιο τράπηται,
μηδέ ἑ λισσόμενος περὶ υἱέος ἠὲ φίλοιο
μαψιδίως ἀφίκηται ἀτειρέος ἔνδον Ὀλύμπου.
καὶ τὰ μὲν ὡς ἐσάκουσαν ἐριγδούπου Κρονίδαο,
τλῆσαν ἐνὶ στέρνοισι καὶ οὐ βασιλῆος ἔναντα
μῦθον ἔφαν· μάλα γάρ μιν ἀπειρέσιον τρομέεσκον·
ἀχνύμενοι δ' ἵκανον ὅπῃ δόμος ἦεν ἑκάστου
καὶ λέχος· ἀμφὶ δὲ τοῖσι καὶ ἀθανάτοις περ ἐοῦσιν
ὕπνου βληχρὸν ὄνειαρ ἐπὶ βλεφάροισι τανύσθη.

ἦμος δ' ἠλιβάτων ὀρέων ὑπερέσσυται ἄκρας
λαμπρὸς ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν ἑωσφόρος, ὅστ' ἐπὶ ἔργον
ἠδὺ μάλα κνώσσοντας ἀμαλλοδετῆρας ἐγείρει,
τῆμος ἀρήιον υἷα φαεσφόρου Ἠριγενείης
ὕστατος ὕπνος ἀνῆκεν· ὃ δ' ἐν φρεσὶ κάρτος ἀέξων
ἤδη δυσμενέεσσι λιλαίετο δηριάασθαι.
Ἠὼς δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιεν οὐκ ἐθέλουσα.
καὶ τότε Τρῶες ἔσαντο περὶ χροΐ δήια τεύχη,
τοῖσι δ' ἅμ' Αἰθίοπές τε, καὶ ὁππόσα φῦλα πέλοντο
ἀμφὶ βίην Πριάμοιο συναγρομένων ἐπικούρων
πανσυδίῃ· μάλα δ' ὦκα πρὸ τείχεος ἐσσεύοντο
κυανέοις νεφέεσσιν ἐοικότες, οἷα Κρονίων
χείματος ὀρνυμένοιο κατ' ἠέρα πουλὺν ἀγείρει·
αἶψα δ' ἄρ' ἐπλήσθη πεδίοιο πᾶν· οἳ δ' ἐκέχυντο
ἀκρίσι πυροβόροισιν ἀλίγκιον, αἵτε φέρονται·
ὡς νέφος ἦ πολὺς ὄμβρος ὑπὲρ χθονὸς εὐρυπέδοιο
ἄπληστοι, μερόπεσσιν ἀεικέα λιμὸν ἄγουσαι·
ὣς οἳ ἴσαν πολλοί τε καὶ ὄβριμοι, ἀμφὶ δ' ἀγυιαὶ
στείνοντ' ἐσσυμένων, ὑπὸ δ' ἔγρετο ποσσὶ κονίη.
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
ἐσσυμένους· εἶθαρ δὲ περὶ χροΐ χαλκὸν ἔσαντο,
κάρτεϊ Πηλείδαο πεποιθότες· ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
ἤιε Τιτήνεσσι πολυσθενέεσσιν ἐοικώς,
κυδιόων ἵπποισι καὶ ἅρμασι· τοῦ δ' ἄρα τεύχη
πάντῃ μαρμαίρεσκον ἀλίγκιον ἀστεροπῇσιν·
οἷος δ' ἐκ περάτων γαιήοχου ὠκεανοῖο
ἔρχεται ἠέλιος φαεσίμβροτος οὐρανὸν εἴσω
παμφανόων, τραφερὴ δὲ γελᾷ πέρι γαῖα καὶ αἰθήρ·
τοῖος ἐν Ἀργείοισι τότ' ἔσσυτο Πηλέος υἱός.
ὣς δὲ καὶ ἐν Τρώεσσιν ἀρήιος ἤιε Μέμνων
Ἄρεϊ μαιμώωντι πανείκελος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
προφρονέως ἑφέποντο παρεσσύμενοι βασιλῆι.

αἶψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρων δολιχαὶ πονέοντο φάλαγγες
Τρώων καὶ Δαναῶν, μετὰ δ' ἔπρεπον Αἰθιοπῆες·
σὺν δ' ἔπεσον καναχηδὸν ὁμῶς, ἅτε κύματα πόντου
πάντοθεν ἐγρομένων ἀνέμων ὑπὸ χείματος ὥρῃ·
ἀλλήλους δ' ἐδάιζον ἐυξέστῃς μελίῃσι
βάλλοντες, μετὰ δέ σφι γόος καναχή τε δεδήει·
ὡς δ' ὅτ' ἐρίγδουποι ποταμοὶ μεγάλα στενάχωσιν
εἰς ἅλα χευόμενοι, ὅτε λαβρότατος πέλει ὄμβρος
ἐκ Διός, εὖτ' ἀλίαστον ἐπὶ νέφεα κτυπέωσι
θηγόμεν' ἀλλήλοισι, πυρὸς δ' ἐξέσσυτ' ἀυτμή·
ὣς τῶν μαρναμένων μέγ' ὑπαὶ ποσὶ γαῖα πελώρη
ἔβραχε, θεσπεσίου δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀυτὴ
σμερδαλέη· δεινὸν γὰρ ἀύτεον ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθ' ἕλε Πηλείδης Θάλιον καὶ ἀμύμονα Μέντην,
ἄμφω ἀριγνώτω, βάλε δ' ἄλλων πολλὰ κάρηνα·
εὖτε * μελάθροισιν ὑποχθονίην * *
γαίης * * * ἐπορούσῃ
λάβρος, ἄφαρ δέ τε πάντα κατὰ χθονὸς ἀμφιχέηται
ἐκ θεμέθλων· μάλα γάρ ῥα περιτρομέει βαθὺ γαῖα·
ὣς οἵγ' ἐν κονίῃσι κατήριπον ὠκέι πότμῳ
αἰχμῇ Πηλείωνος· ὃ γὰρ μέγα μαίνετο θυμῷ.
ὣς δ' αὕτως ἑτέρωθεν ἐὺς πάις Ἠριγενείης
Ἀργείους ἐδάιζε, κακῇ ἐναλίγκιος Αἴσῃ,
ἥτε φέρει λαοῖσι κακὸν καὶ ἀεικέα λοιγόν.
πρῶτον δ' εἷλε Φέρωνα διὰ στέρνοιο τυχήσας
δούρατι λευγαλέῳ, ἐπὶ δ' ἔκτανε δῖον Ἔρευθον,
ἄμφω ἐελδομένω πόλεμον καὶ ἀεικέα χάρμην,
οἳ Θρύον ἀμφενέμοντο παρ' Ἀλφειοῖο ῥεέθροις,
καί ῥ' ὑπὸ Νέστορι βῆσαν ἐς Ἴλιον ἱερὸν ἄστυ.
τοὺς δ' ὁπότ' ἐξενάριξεν, ἐπῴχετο Νηλέος υἷα,
κτεῖναί μιν μεμαώς· τοῦ δ' Ἀντίλοχος θεοειδὴς
πρόσθ' ἐλθὼν ἴθυνε μακρὸν δόρυ, καί οἱ ἄμαρτε

τυτθὸν ἀλευαμένοιο· φίλον δέ οἱ εἶλεν ἑταῖρον
Αἴθοπα Πυρρασίδην· ὃ δὲ χωσάμενος κταμένοιο
Ἀντιλόχῳ ἐπιᾶλτο, λέων ὣς ὀβριμόθυμος
καπρίῳ, ὅς ῥα καὶ αὐτὸς ἐναντίον οἶδε μάχεσθαι
ἀνδράσι καὶ θήρεσσι, πέλει δέ οἱ ἄσπετος ὁρμή·
ὣς ὃ θοῶς ἐπόρουσεν, ὃ δ' εὐρέι μιν βάλε πέτρῳ
Ἀντίλοχος· τοῦ δ' οὔτι λύθη κέαρ, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
ἀλγινόεντ' ἀπάλαλκε φόνον κρατερὴ τρυφάλεια·
σμερδαλέον δέ οἱ ἧτορ ἐνὶ στέρνοισιν ὀρίνθη
βλημένου· ἀμφὶ δέ οἱ κόρυς ἴαχε· καί ῥ' ἔτι μᾶλλον
μαίνετ' ἐπ' Ἀντιλόχῳ· κρατερὴ δέ οἱ ἔξεεν ἀλκή·
τοὔνεκα Νέστορος υἷα καὶ αἰχμητὴν περ ἐόντα
τύψεν ὑπὲρ μαζοῖο, διήλασε δ' ὄβριμον ἔγχος
ἐς κραδίην, θνητοῖσιν ὅπῃ πέλει ὠκὺς ὄλεθρος.
τοῦ δ' ὑποδηωθέντος ἄχος Δαναοῖσιν ἐτύχθη
πᾶσι, μάλιστα δὲ πατρὶ περὶ φρένας ἦλυθε πένθος
Νέστορι, παιδὸς ἑοῖο παρ' ὀφθαλμοῖσι δαμέντος·
οὐ γὰρ δὴ μερόπεσσι κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν,
ἢ ὅτε παῖδες ὄλωνται ἑοῦ πατρὸς εἰσορόωντος·
τοὔνεκα καὶ στερεῇσιν ἀρηράμενος φρεσὶ θυμὸν
ἄχνυτο παιδὸς ἑοῖο κακῇ περὶ Κηρὶ δαμέντος·
κέκλετο δ' ἐσσυμένως Θρασυμήδεα νόσφιν ἐόντα·
„ὄρσο μοι, ὦ Θρασύμηδες ἀγακλεές, ὄφρα φονῆα
σεῖο κασιγνήτοιο καὶ υἱέος ἡμετέροιο
νεκροῦ ἑκὰς σεύωμεν ἀεικέος, ἠὲ καὶ αὐτοὶ
ἀμφ' αὐτῷ στονόεσσαν ἀναπλήσωμεν ὀιζύν.
εἰ δὲ σοὶ ἐν στέρνοισι πέλει δέος, οὐ σύγ' ἐμεῖο
υἱὸς ἔφυς, οὐδ' ἐσσὶ Περικλυμένοιο γενέθλης,
ὅστε καὶ Ἡρακλῆι καταντίον ἐλθέμεν ἔτλη.
ἀλλ' ἄγε δὴ πονεώμεθ', ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀνάγκη
πολλάκι μαρναμένοισι καὶ οὐτιδανοῖσιν ὀπάζει.“
ὣς φάτο· τοῦ δ' ἀίοντος ὑπὸ φρεσὶ σύγχυτο θυμὸς

πένθεσι λευγαλέοισιν· ἄφαρ δέ οἱ ἦλυθεν ἄγχι
Φηρεύς, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν ἀποκταμένοιο ἄνακτος
εἶλεν ἄχος· κρατεροῖο δ' ἐναντία δηριάασθαι
Μέμνονος ὡρμήθησαν ἀν' αἱματόεντα κυδοιμόν·
ὡς δ' ὁπότ' ἀγρευτῆρε κατὰ πτύχας ὑληέσσας
οὔρεος ἠλιβάτοιο λιλαιόμενοι μέγα θήρης
ἢ συὸς ἢ ἄρκτοιο καταντίον ἀίσσουσι
κτεινέμεναι μεμαῶτες, ὃ δ' ἀμφοτέροις ἐπορούσας
θυμῷ μαιμώωντι βίην ἀπαμύνεται ἀνδρῶν·
ὣς τότε καὶ Μέμνων φρόνεεν μέγα· τοὶ δέ οἱ ἄγχι
ἦλυθον· ἀλλά μιν οὔτι κατακτανέειν ἐδύναντο
μακρῇσιν μελίῃσιν· ἀπέπλαγχθεν δέ οἱ αἰχμαὶ
τῆλε χροός· μάλα γάρ που ἀπέτραπεν Ἠριγένεια·
δούρατα δ' οὐχ ἁλίως χαμάδις πέσεν· ἀλλ' ὃ μὲν ὦκα
ἐμμεμαὼς κατέπεφνε Πολύμνιον υἷα Μέγητος
Φηρεὺς ὀβριμόθυμος, ὃ δ' ἔκτανε Λαομέδοντα
Νέστορος ὄβριμος υἱὸς ἀδελφειοῖο χολωθείς,
ὃν Μέμνων ἐδάιξε κατὰ μόθον, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι λύεν παγχάλκεα τεύχη,
οὔτε βίην ἀλέγων Θρασυμήδεος οὔτε μὲν ἐσθλοῦ
Φηρέος, οὕνεκα πολλὸν ὑπείροχος· οἳ δ' ἅτε θῶε
ἀμφ' ἔλαφον βεβαῶτα μέγαν φοβέοντο λέοντα
οὔτι πρόσω μεμαῶτες ἔτ' ἐλθέμεν· αἰνὰ δὲ Νέστωρ
ἐγγύθεν εἰσορόων ὀλοφύρετο, κέκλετο δ' ἄλλους
σφοὺς ἑτάρους δηίοισιν ἐπελθέμεν, ἠδὲ καὶ αὐτὸς
ὥρμηνεν πονέεσθαι ἀφ' ἅρματος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
παιδὸς ἀποφθιμένοιο ποθὴ ποτὶ μῶλον ἄγεσκε
πὰρ δύναμιν· μέλλεν δὲ φίλῳ περὶ παιδὶ καὶ αὐτὸς
κεῖσθαι ὁμῶς κταμένοις ἐναρίθμιος, εἰ μὴ ἄρ' αὐτὸν
Μέμνων ὀβριμόθυμος ἐπεσσύμενον προσέειπεν,
αἰδεσθεὶς ἀνὰ θυμὸν ὁμήλικα πατρὸς ἑοῖο·

„ὦ γέρον, οὔ μοι ἔοικε καταντία σεῖο μάχεσθαι

πρεσβυτέροιο γεγῶτος, ἐπεί γ' εὖ οἶδα νοῆσαι·
ἦ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην σε νέον καὶ ἀρήιον ἄνδρα
ἀντιάαν δηίοισι, θρασὺς δέ μοι ἔλπετο θυμὸς
χειρὸς ἐμῆς καὶ δουρὸς ἐπάξιον ἔμμεναι ἔργον·
ἀλλ' ἀναχάζεο τῆλε μόθου στυγεροῦ τε φόνοιο,
χάζεο, μή σε βάλοιμι καὶ οὐκ ἐθέλων περ ἀνάγκῃ,
μηδὲ τεῷ περὶ παιδὶ πέσῃς μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
μαρνάμενος, μὴ δή σε καὶ ἄφρονα μυθήσωνται
ἀνέρες· οὐ γὰρ ἔοικεν ὑπερτέρῳ ἀντιάασθαι."

ὣς φάτο· τὸν δ' ἑτέρωθι γέρων ἠμείβετο μύθῳ·
„ὦ Μέμνον, τὰ μὲν ἄρ που ἐτώσια πάντ' ἀγορεύεις·
οὐ μὲν γὰρ δηίοισι πονεύμενον εἵνεκα παιδὸς
ἀφραίνειν ἐρέει τις, ἀνηλέα παιδοφονῆα
νεκροῦ ἑκὰς σεύοντα κατὰ μόθον· ὡς ὄφελόν μοι
ἀλκὴ ἔτ' ἔμπεδος ἦεν, ἵνα γνώῃς ἐμὸν ἔγχος·
νῦν δὲ σὺ μὲν μάλα πάγχυ μέγ' εὔχεαι, οὕνεκα θυμὸς
θαρσαλέος νέου ἀνδρός, ἐλαφρότερον δὲ νόημα·
τῷ ῥα καὶ ὑψηλὰ φρονέων ἀποφώλια βάζεις.
εἰ δέ μοι ἠβώωντι καταντίον εἰληλούθεις,
οὐκ ἄν τοι κεχάροντο φίλοι κρατερῷ περ ἐόντι·
νῦν δ' ὥς τίς τε λέων ὑπὸ γήραος ἄχθομαι αἰνοῦ,
ὅντε κύων σταθμοῖο πολυρρήνοιο δίηται
θαρσαλέως, ὃ δ' ἄρ' οὔτι λιλαιόμενός περ ἀμύνει
οἷ αὐτῷ, οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἔμπεδοί εἰσιν ὀδόντες
οὐδὲ βίη, κρατερὸν δὲ χρόνῳ ἀμαθύνεται ἦτορ·
ὣς ἐμοὶ οὐκέτι κάρτος ἐνὶ στήθεσσιν ὄρωρεν,
οἷόν περ τὸ πάροιθεν· ὅμως δ' ἔτι φέρτερός εἰμι
πολλῶν ἀνθρώπων, παύροισι δὲ γῆρας ὑπείκει
* * * * * *

ὣς εἰπὼν ἀπὸ βαιὸν ἐχάσσατο· λεῖπε δ' ἄρ' υἷα
κείμενον ἐν κονίῃσιν, ἐπεί νύ οἱ οὐκέτι πάμπαν
γναμπτοῖς ἐν μελέεσσι πέλε σθένος, ὡς τὸ πάροιθε·

γήραϊ γὰρ καθύπερθε πολυτλήτῳ βεβάρητο.
ὣς δ' αὕτως ἀπόρουσεν ἐυμμελίης Θρασυμήδης,
Φηρεύς τ' ὀβριμόθυμος ἰδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι
δειδιότες· μάλα γάρ σφιν ἐπῴχετο λοίγιος ἀνήρ.
ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλων ὀρέων ποταμὸς βαθυδίνης
καχλάζων φορέηται ἀπειρεσίῳ ὀρυμαγδῷ,
ὁππότε συννεφὲς ἦμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι τανύσσῃ
Ζεὺς κλονέων μέγα χεῖμα, περικτυπέουσι δὲ πάντῃ
βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσιν ἄδην νεφέων συνιόντων
θεσπεσίων, κοῖλαι δὲ περικλύζονται ἄρουραι
ὄμβρου ἐπεσσυμένοιο δυσηχέος, ἀμφὶ δὲ μακραὶ
σμερδαλέου βοόωσι κατ' οὔρεα πάντα χαράδραι·
ὣς Μέμνων σεύεσκεν ἐπ' ἠόνας Ἑλλησπόντου
Ἀργείους· μετόπισθε δ' ἐπισπόμενος κεράιζε·
πολλοὶ δ' ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι θυμὸν ἔλειπον
Αἰθιόπων ὑπὸ χερσί· λύθρῳ δ' ἐφορύνετο γαῖα
ὀλλυμένων Δαναῶν· μέγα δ' ἐν φρεσὶ γήθεε Μέμνων
αἰὲν ἐπεσσύμενος δηίων στίχας· ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
στείνετο Τρώιον οὖδας· ὃ δ' οὐκ ἀπέληγε κυδοιμοῦ·
ἔλπετο γὰρ Τρώεσσι φάος, Δαναοῖσι δὲ πῆμα
ἔσσεσθ'· ἀλλά ἑ Μοῖρα πολύστονος ἠπερόπευεν
ἐγγύθεν ἱσταμένη καὶ ἐπὶ κλόνον ὀτρύνουσα.
ἀμφὶ δέ οἱ θεράποντες ἐυσθενέες πονέοντο,
Ἀλκυονεὺς Νύχιός τε καὶ Ἀσιάδης ἐρίθυμος
αἰχμητής τε Μένεκλος Ἀλέξιππός τε Κλύδων τε,
ἄλλοι τ' ἰωχμοῖο μεμαότες, οἵ ῥα καὶ αὐτοὶ
καρτύναντ' ἀνὰ δῆριν ἑῷ πίσυνοι βασιλῆι.
καὶ τότε δή ῥα Μένεκλον ἐπεσσύμενον Δαναοῖσι
Νηλείδης κατέπεφνεν· ὃ δ' ἀσχαλόων ἑτάροιο
Μέμνων ὀβριμόθυμος ἐνήρατο πουλὺν ὅμιλον·
ὡς δ' ὅτε τις κραιπνῇσιν ἐπιβρίσας ἐλάφοισι

* * * * * *

θηρητὴρ ἐν ὄρεσσι λίνων ἔντοσθεν ἐρεμνῶν
ἰλαδὸν ἀγρομένῃσιν ἐς ὑστάτιον δόλον ἄγρης
αἰζηῶν ἰότητι, κύνες δ' ἐπικαγχαλόωσι
πυκνὸν ὑλακτιόωντες, ὃ δ' ἐμμεμαὼς ὑπ' ἄκοντι
κεμμάσιν ὠκυτάτῃσι φόνον στονόεντα τίθησιν·
ὣς Μέμνων ἐδάιξε πολὺν στρατόν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
γήθεον· Ἀργεῖοι δὲ περικλυτὸν ἄνδρα φέβοντο.
ὡς δ' ὁπότ' ἐξεριπόντος ἀπ' οὔρεος ἠλιβάτοιο
πέτρου ἀπειρεσίοιο, τὸν ὑψόθεν ἀκάματος Ζεὺς
ὤσῃ ἀπὸ κρημνοῖο βαλὼν στονόεντι κεραυνῷ,
τοῦ δ' ἄρ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ἄγκεα μακρὰ ῥαγέντος
βῆσσαι ἐπικτυπέουσι, περιτρομέουσι δ' ἀν' ὕλην,
εἴ που μῆλ' ὑπένερθε κυλινδομένοιο νέμονται
ἢ βόες ἠέ τιν' ἄλλα, καὶ ἐξαλέονται ἰόντος
ῥιπὴν ἀργαλέην καὶ ἀμείλιχον· ὣς ἄρ' Ἀχαιοὶ
Μέμνονος ὄβριμον ἔγχος ἐπεσσυμένοιο φέβοντο.
καὶ τότε δὴ κρατεροῖο μόλε σχεδὸν Αἰακίδαο
Νέστωρ, ἀμφὶ δὲ παιδὶ μέγ' ἀχνύμενος φάτο μῦθον·
„ὦ Ἀχιλεῦ, μέγα ἔρκος ἐυσθενέων Ἀργείων,
ὤλετό μοι φίλος υἱός, ἔχει δέ μοι ἔντεα Μέμνων
τεθναότος, δείδω δὲ κυνῶν μὴ κύρμα γένηται·
ἀλλὰ θοῶς ἐπάμυνον, ἐπεὶ φίλος, ὅστις ἑταίρου
μέμνηται κταμένοιο καὶ ἄχνυται οὐκέτ' ἐόντος."
ὣς φάτο· τοῦ δ' ἀίοντος ὑπὸ φρένας ἔμπεσε πένθος·
Μέμνονα δ' ὡς ἐνόησεν ἀνὰ στονόεντα κυδοιμὸν
Ἀργείους ἰληδὸν ὑπ' ἔγχεϊ δηιόωντα,
αὐτίκα κάλλιπε Τρῶας, ὅσους ὑπὸ χερσὶ δάιξεν
ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι, καὶ ἰσχανόων πολέμοιο
ἦλυθέ οἱ κατέναντα, χολούμενος Ἀντιλόχοιο
ἠδ' ἄλλων κταμένων· ὃ δ' ἀνείλετο χείρεσι πέτρην,
τήν ῥα βροτοὶ θέσαν οὖρον ἐυστάχυος πεδίοιο,
καὶ βάλεν ἀκαμάτοιο κατ' ἀσπίδα Πηλείωνος,

δῖος ἀνήρ· ὃ δ' ἄρ' οὔτι τρέσας περιμήκεα πέτρην
αὐτίκα οἱ σχεδὸν ἦλθε, μακρὸν δόρυ πρόσθε τιταίνων,
πεζός, ἐπεί ῥά οἱ ἵπποι ἔσαν μετόπισθε κυδοιμοῦ,
καί οἱ δεξιὸν ὦμον ὑπὲρ σάκεος στυφέλιξεν·
ὃς δὲ καὶ οὐτάμενός περ ἀταρβέι μάρνατο θυμῷ·
τύψε δ' ἄρ' Αἰακίδαο βραχίονα δουρὶ κραταιῷ·
τοῦ δ' ἐχύθη φίλον αἷμα· χάρη δ' ἄρ' ἐτώσιον ἥρως,
καί μιν ἄφαρ προσέειπεν ὑπερφιάλοις ἐπέεσσι·
„νῦν σ' οἴω μόρον αἰνὸν ἀναπλήσειν ὑπ' ὀλέθρῳ
χερσὶν ἐμῇσι δαμέντα, καὶ οὐκέτι μῶλον ἀλύξαι·
σχέτλιε, τίπτε σὺ Τρῶας ἀνηλεγέως ὀλέεσκες
πάντων εὐχόμενος πολὺ φέρτατος ἔμμεναι ἀνδρῶν,
* * * * * *
μητρός τ' ἀθανάτης Νηρηίδος; ἀλλὰ σοὶ ἤδη
ἦλυθεν αἴσιμον ἦμαρ, ἐπεὶ θεόθεν γένος εἰμὶ
Ἠοῦς ὄβριμος υἱός, ὃν ἔκποθι λειριόεσσαι
Ἑσπερίδες θρέψαντο παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο·
τοὔνεκά σευ καὶ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεείνω,
εἰδὼς μητέρα δῖαν, ὅσον προφερεστέρη ἐστὶ
Νηρεΐδος, τῆς αὐτὸς ἐπεύχεαι ἔκγονος εἶναι·
ἣ μὲν γὰρ μακάρεσσι καὶ ἀνθρώποισι φαείνει,
τῇ ἐπὶ πάντα τελεῖται ἀτείρεος ἔνδον Ὀλύμπου
ἐσθλά τε καὶ κλυτὰ ἔργα, τά τ' ἀνδράσι γίνετ' ὄνειαρ·
ἣ δ' ἐν ἁλὸς κευθμῶσι καθημένη ἀτρυγέτοισι
ναίει ὁμῶς κήτεσσι μετ' ἰχθύσι κυδιόωσα
ἄπρηκτος καὶ ἄιστος· ἐγὼ δέ μιν οὐκ ἀλεγίζω,
οὐδέ μιν ἀθανάτῃσιν ἐπουρανίῃσιν εἴσκω."
ὣς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπε θρασὺς πάις Αἰακίδαο·
„ὦ Μέμνον, πῇ νῦν σε κακαὶ φρένες ἐξορόθυναν
ἐλθέμεν ἀντί' ἐμεῖο καὶ ἐς μόθον ἰσοφαρίζειν;
ὃς σέο φέρτερός εἰμι βίῃ γενεῇ τε φυῇ τε,
Ζηνὸς ὑπερθύμοιο λαχὼν ἀριδείκετον αἷμα

καὶ σθεναροῦ Νηρῆος, ὃς εἰναλίας τέκε κούρας
Νηρεΐδας, τὰς δή ῥα θεοὶ τίουσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
πασάων δὲ μάλιστα Θέτιν κλυτὰ μητιόωσαν,
οὕνεκά που Διόνυσον ἑοῖς ὑπέδεκτο μελάθροις,
ὁππότε δειμαίνεσκε βίην ὀλοοῖο Λυκούργου,
ἠδὲ καὶ ὡς Ἥφαιστον ἐύφρονα χαλκεοτέχνην
δέξαθ' ἑοῖσι δόμοισιν ἀπ' Οὐλύμποιο πεσόντα,
αὐτόν τ' Ἀργικέραυνον ὅπως ὑπελύσατο δεσμῶν·
τῶν μιμνησκόμενοι πανδερκέες Οὐρανίωνες
μητέρ' ἐμὴν τίουσι Θέτιν ξαθέῳ ἐν Ὀλύμπῳ.
γνώσῃ δ' ὡς θεός ἐστιν, ἐπὴν δύρυ χάλκεον εἴσω
ἐς τεὸν ἦπαρ ἵκηται ἐμῇ βεβλημένον ἀλκῇ·
Ἕκτορα γὰρ Πατρόκλοιο, σὲ δ' Ἀντιλόχοιο χολωθεὶς
τίσομαι· οὐ γὰρ ὄλεσσας ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταῖρον.
ἀλλὰ τί νηπιάχοισιν ἐοικότες ἀφραδέεσσιν
ἔσταμεν, ἡμετέρων μυθεύμενοι ἔργα τοκήων
ἠδ' αὐτῶν; ἐγγὺς καὶ Ἄρης, ἐγγὺς δὲ καὶ ἀλκή."

ὣς εἰπὼν παλάμῃσι λάβεν πολυμήκετον ἄορ,
Μέμνων δ' αὖθ' ἑτέρωθι, καὶ ὀτραλέως συνόρουσαν·
τύπτον δ' ἀλλήλων ἄμοτον φρεσὶ μαιμώωντες
ἀσπίδας, ἃς Ἥφαιστος ὑπ' ἀμβροσίῃ κάμε τέχνῃ,
πυκνὰ συναΐσσοντες· ἐπέψαυον δὲ λόφοισιν
ἀλλήλαιν ἑκάτερθεν ἐρειδόμεναι τρυφάλειαι·
Ζεὺς δὲ μέγ' ἀμφοτέροισι φίλα φρονέων βάλε κάρτος,
τεῦξε δ' ἄρ' ἀκμήτους καὶ μείζονας, οὐδὲν ὁμοίους
ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν· Ἔρις δ' ἐπεγήθεεν ἄμφω.
οἳ δ' αἰχμὴν μεμαῶτες ἄφαρ χροὸς ἐντὸς ἐλάσσαι
μεσσηγὺς σάκεός τε καὶ ὑψιλόφου τρυφαλείης
πολλάκις ἰθύνεσκον ἐὸν μένος, ἄλλοτε δ' αὖτε
βαιὸν ὑπὲρ κνημῖδος, ἔνερθε δὲ δαιδαλέοιο
θώρηκος βριαροῖσιν ἀρηρότος ἀμφὶ μέλεσσιν,
ἄμφω ἐπειγόμενοι· περὶ δέ σφισιν ἄμβροτα τεύχη

ἀμφ' ὤμοις ἀράβησε· βοὴ δ' ἴκετ' αἰθέρα δῖον
Τρώων Αἰθιόπων τε καὶ Ἀργείων ἐριθύμων
μαρναμένων ἑκάτερθε· κόνις δ' ὑπὸ ποσσὶν ὀρώρει
ἄχρις ἐς οὐρανὸν εὐρύν, ἐπεὶ μέγα κίνυτο ἔργον.
εὖτ' ὀμίχλη κατ' ὄρεσφιν ὀρινομένου ὑετοῖο
* * * * *
ὁππότε δὴ κελάδοντες ἐνιπλήθονται ἔναυλοι
ὕδατος ἐσσυμένοιο, βρέμει δ' ἄρα πᾶσα χαράδρη
ἄσπετον, οἵ δ' ἅμα πάντες ἐπιτρομέουσι νομῆες
χειμάρρους ὀμίχλην τε φίλην ὀλοοῖσι λύκοισιν
ἠδ' ἄλλοις θήρεσσιν, ὅσους τρέφει ἄσπετος ὕλη·
ὣς τῶν ἀμφὶ πόδεσσι κόνις πεπότητ' ἀλεγεινή,
ἣ ῥά τε καὶ φάος ἠὺ κατέκρυφεν ἠελίοιο
αἰθέρ' ἐπισκιάουσα· κακὴ δ' ὑπεδάμνατ' ὀιζὺς
λαοὺς ἐν κονίῃσι καὶ αἰνομόρῳ ὑσμίνῃ.
καὶ τὴν μὲν μακάρων τις ἀπώσατο δηιοτῆτος
ἐσσυμένως· ὀλοαὶ δὲ θοὰς ἑκάτερθε φάλαγγας
Κῆρες ἐποτρύνεσκον ἀπειρέσιον πονέεσθαι
δῆριν ἀνὰ στονόεσσαν· Ἄρης δ' οὐ λῆγε φόνοιο
λευγαλέου, πάντῃ δὲ πέριξ ἐφορύνετο γαῖα
αἵματος ἐκχυμένοιο· μέλας δ' ἐπετέρπετ' Ὄλεθρος·
στείνετο δὲ κταμένων πεδίον μέγα θ' ἱππόβοτόν τε,
ὁππόσον ἀμφὶ ῥοῇς Σιμόεις καὶ Ξάνθος ἐέργει,
Ἴδηθεν κατιόντες ἐς ἱερὸν Ἑλλήσποντον.
ἀλλ' ὅτε δὴ πολλὴ μὲν ἄδην μηκύνετο δῆρις
μαρναμένων, ἶσον δὲ μένος τέτατ' ἀμφοτέροισι,
δὴ τότε τούσγ' ἀπάνευθεν Ὀλύμπιοι εἰσορόωντες
οἳ μὲν θυμὸν ἔτερπον ἀτειρέι Πηλείωνι,
οἳ δ' ἄρα Τιθωνοῖο καὶ Ἠοῦς υἱέι δίῳ.
ὑψόθι δ' οὐρανὸς εὐρὺς ἐπέβραχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
ἴαχε· κυανέη δὲ πέριξ ἐλελίζετο γαῖα
ἀμφοτέρων ὑπὸ ποσσί· περιτρομέοντο δὲ πᾶσαι

ἀμφὶ Θέτιν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες
ὀβριμου ἀμφ' Ἀχιλῆος, ἰδ' ἄσπετα δειμαίνοντο·
δείδιε δ' Ἠριγένεια φίλῳ περὶ παιδὶ καὶ αὐτή,
ἵπποις ἐμβεβαυῖα δι' αἰθέρος· αἳ δέ οἱ ἄγχι
Ἠελίοιο θύγατρες ἐθάμβεον ἑστηυῖαι
θεσπέσιον περὶ κύκλον, ὃν ἠελίῳ ἀκάμαντι
Ζεὺς πόρεν εἰς ἐνιαυτὸν ἐὺν δρόμον, ᾧ περὶ πάντα
ξώει τε φθινύθει τε, περιπλομένοιο κατ' ἦμαρ
νωλεμέως αἰῶνος ἑλισσομένων ἐνιαυτῶν.
καί νύ κε δὴ μακάρεσσιν ἀμείλιχος ἔμπεσε δῆρις,
εἰ μὴ ὑπ' ἐννεσίῃσι Διὸς μεγαλοβρεμέταο
δοιαὶ ἄρ' ἀμφοτέροισι θοῶς ἑκάτερθε παρέσταν
Κῆρες· ἐρεμναίῃ μὲν ἔβη ποτὶ Μέμνονος ἦτορ,
φαιδρὴ δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· τοὶ δ' ἐσιδόντες
ἀθάνατοι μέγ' ἄυσαν, ἄφαρ δ' ἕλε τοὺς μὲν ἀνίη
λευγαλέη, τοὺς δ' ἠὺ καὶ ἀγλαὸν ἔλλαβε χάρμα·
ἥρωες δ' ἐμάχοντο καθ' αἱματόεντα κυδοιμὸν
ἔμπεδον, οὐδέ τι Κῆρας ἐποιχομέυας ἐνόησαν,
θυμὸν καὶ μέγα κάρτος ἐπ' ἀλλήλοισι φέροντες·
φαίης κε στονόεντα κατὰ μόθον ἤματι κείνῳ
μάρνασθ' ἠὲ Γίγαντας ἀτειρέας ἠὲ κραταιοὺς
Τιτῆνας· σθεναρὴ γὰρ ἐπὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει,
ἠμὲν ὅτε ξιφέεσσι συνέδραμον, ἠδ' ὅτε λᾶας
βάλλον ἀπεσσύμενοι περιμήκεας· οὐδέ τις αὐτῶν
χάζετο βαλλομένων, οὐδ' ἔτρεσαν, ἀλλ' ἅτε πρῶνες
ἔστασαν ἀκμῆτες καταειμένοι ἄσπετον ἀλκήν·
ἄμφω γὰρ μεγάλοιο Διὸς γένος εὐχετόωντο·
τοὔνεκ' ἄρα σφίσι δῆριν ἴσην ἐτάνυσσεν Ἐνυώ,
πολλὸν ἐρειδομένοισιν ἐπὶ χρόνον ἐν δαΐ κείνῃ,
αὐτοῖς ἠδ' ἑτάροισιν ἀταρβέσιν, οἳ μετ' ἀνάκτων
νωλεμέως πονέοντο μεμαότες, ἄχρι καμόντων
αἰχμαὶ ἀνεγνάμφθησαν ἐν ἀσπίσιν· οὐδέ τις ἦεν

θεινομένων ἑκάτερθεν ἀνούτατος, ἀλλ' ἅμα πάντων
ἐκ μελέων εἰς οὖδας ἀπέρρεεν αἷμα καὶ ἱδρὼς
αἰὲν ἐρειδομένων, κεκάλυπτο δὲ γαῖα νέκυσσιν,
οὐρανὸς ὡς νεφέεσσιν ἐς αἰγοκερῆα κιόντος
ἠελίου, ὅτε πόντον ὑποτρομέει μέγα ναύτης·
τοὺς δ' ἵπποι χρεμέθοντες ἐπεσσυμένοις ἅμα λαοῖς
τεθναότας στείβεσκον, ἅτ' ἄσπετα φύλλα κατ' ἄλσος
χείματος ἀρχομένου μετὰ τηλεθόωσαν ὀπώρην.
οἳ δέ που ἐν νεκύεσσι καὶ αἵματι δηριόωντο
υἱῆες μακάρων ἐρικυδέες, οὐδ' ἀπέληγον
ἀλλήλοις κοτέοντες· Ἔρις δ' ἴθυνε τάλαντα
ὑσμίνης ἀλεγεινά, τὰ δ' οὐκέτι ἶσα πέλοντο·
ἀλλ' ἄρα Μέμνονα δῖον ὑπὸ στέρνοιο θέμεθλα
Πηλείδης οὔτησε· τὸ δ' ἀντικρὺ μέλαν ἔγχος
ἐξέθορεν· τοῦ δ' αἶψα λύθη πολυήρατος αἰών·
κάππεσε δ' ἐς μέλαν αἷμα, βράχεν δέ οἱ ἄσπετα τεύχη·
γαῖα δ' ὑπεσμαράγησε, καὶ ἀμφεφόβηθεν ἑταῖροι·
τὸν δ' ἄρα Μυρμιδόνες μὲν ἐσύλεον· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
φεῦγον· ὃ δ' αἶψα δίωκε μένος μέγα λαίλαπι ἶσος.
Ἠὼς δ' ἐστονάχησε καλυψαμένη νεφέεσσιν·
ἠχλύνθη δ' ἄρα γαῖα· θοοὶ δ' ἅμα πάντες ἀῆται
μητρὸς ἐφημοσύνῃσι μιῇ φορέοντο κελεύθῳ
ἐς πεδίον Πριάμοιο καὶ ἀμφεχέοντο θανόντι,
ἦκα δ' ἀνηρείψαντο θοῶς Ἠώιον υἷα,
καί ἑ φέρον πολιοῖο δι' ἠέρος· ἄχνυτο δέ σφι
θυμὸς ἀδελφειοῖο δεδουπότος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰθὴρ
ἔστενε· τοῦ δ' ἐπὶ γαῖαν ὅσαι πέσον αἱματόεσσαι
ἐκ μελέων ῥαθάμιγγες, ἐν ἀνθρώποισι τέτυκται
σῆμα καὶ ἐσσομένοις· τὰς γὰρ θεοὶ ἄλλοθεν ἄλλην
εἰς Ἓν ἀγειράμενοι ποταμὸν θέσαν ἠχήεντα,
τόν ῥά τε Παφλαγόνειον ἐπιχθόνιοι καλέουσι
πάντες, ὅσοι ναίουσι μακρῆς ὑπὸ δειράσιν Ἴδης·

ὅστε καὶ αἱματόεις τραφερὴν ἐπινίσσεται αἶαν,
ὁππότε Μέμνονος ἦμαρ ἔῃ λυγρόν, ᾧ ἔνι κεῖνος
κάτθανε· λευγαλέη δὲ καὶ ἄσχετος ἔσσυται ὀδμὴ
ἐξ ὕδατος· φαίης κεν ἔθ' ἕλκεος οὐλομένοιο
πυθομένους ἰχῶρας ἀποπνείειν ἀλεγεινόν·
ἀλλὰ τὸ μὲν βουλῇσι θεῶν γένεθ'. οἳ δ' ἐπέτοντο
Ἠοῦς ὄβριμον υἷα θοοὶ φορέοντες ἀῆται
τυτθὸν ὑπὲρ γαίης, δνοφερῇ κεκαλυμμένον ὄρφνῃ.
οὐδὲ μὲν Αἰθιοπῆες ἀποκταμένοιο ἄνακτος
νόσφιν ἀπεπλάγχθησαν, ἐπεὶ θεὸς αἶψα καὶ αὐτοὺς
ἦγε, λιλαιομένοισι βαλὼν τάχος, οἷον ἔμελλον
οὐ μετὰ δηρὸν ἔχοντες ἐπηέριοι φορέεσθαι·
τοὔνεχ' ἕπονθ' ἀνέμοισιν ὀδυρόμενοι βασιλῆα·
ὡς δ' ὁπότ' ἀγρευτῆρος ἐνὶ ξυλόχοισι δαμέντος
ἢ συὸς ἠὲ λέοντος ὑπὸ βλοσυρῇσι γένυσσι
σῶμ' ἀναειρόμενοι μογεροὶ φορέουσιν ἑταῖροι
ἀχνύμενοι, μετὰ δέ σφι κύνες ποθέοντες ἄνακτα
κνυζηθμῷ ἐφέπονται ἀνιηρῆς ἕνεκ' ἄγρης·
ὣς οἵγε προλιπόντες ἀνηλέα δηιοτῆτα
λαιψηροῖς ἐφέποντο μέγα στενάχοντες ἀήταις,
ἀχλύι θεσπεσίῃ κεκαλυμμένοι· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
καὶ Δαναοὶ θάμβησαν ἅμα σφετέρῳ βασιλῆι
πάντας ἀιστωθέντας, ἀπειρεσίῃ δ' ἀνὰ θυμὸν
ἀμφασίῃ βεβόληντο. νέκυν δ' ἀκάμαντες ἀῆται
Μέμνονος ἀγχεμάχοιο θέσαν βαρέα στενάχοντες
πὰρ ποταμοῖο ῥέεθρα βαθυρρόου Αἰσήποιο,
ᾗχί τε Νυμφάων καλλιπλοκάμων πέλει ἄλσος
καλόν, ὃ δὴ μετόπισθε μακρὸν περὶ σῆμα βάλοντο
Αἰσηποῖο θύγατρες, ἄδην πεπυκασμένον ὕλῃ
παντοίῃ· καὶ πολλὰ θεαὶ περικωκύσαντο,
νίέα κυδαίνουσαι ἐυθρόνου Ἠριγενείης.
δύσατο δ' ἠελίοιο φάος· κατὰ δ' ἤλυθεν Ἠὼς

οὐρανόθεν κλαίουσα φίλον τέκος, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ
κοῦραι ἐυπλόκαμοι δυοκαίδεκα, τῇσι μέμηλεν
αἰὲν ἑλισσομένου Ὑπερίονος αἰπὰ κέλευθα,
νύξ τε καὶ ἠριγένεια, καὶ ἐκ Διὸς ὁππόσα βουλῆς
γίνεται, οὗ περὶ δῶμα καὶ ἀρρήκτους πυλεῶνας
στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα, πέριξ λυκάβαντα φέρουσαι
καρποῖσι βρίθοντα, κυλινδομένου περὶ κύκλον
χειμῶνος κρυεροῖο καὶ εἴαρος ἀνθεμόεντος
ἠδὲ θέρευς ἐρατοῖο πολυσταφύλοιό τ' ὀπώρης·
αἳ τότε δὴ κατέβησαν ἀπ' αἰθέρος ἠλιβάτοιο
ἄσπετ' ὀδυρόμεναι περὶ Μέμνονα, σὺν δ' ἄρα τῇσι
Πληιάδες μύροντο· περίαχε δ' οὔρεα μακρὰ
καὶ ῥόος Αἰσήποιο· γόος δ' ἄλληκτος ὀρώρει.
ἣ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσσῃσιν ἑῷ περὶ παιδὶ χυθεῖσα
μακρὸν ἀνεστονάχησε πολύστονος Ἠριγένεια·
„ὤλεό μοι, φίλε τέκνον, ἑῇ δ' ἄρα μητέρι πένθος
ἀργαλέον περίθηκας· ἐγὼ δ' οὐ σεῖο δαμέντος
τλήσομαι ἀθανάτοισιν ἐπουρανίοισι φαείνειν,
ἀλλὰ καταχθονίων ἐσδύσομαι αἰνὰ βέρεθρα,
ψυχὴ ὅπου σέο νόσφιν ἀποφθιμένοιο ποτᾶται,
* * * * *
πάντ' ἐπικιδναμένου χάεος καὶ ἀεικέος ὄρφνης,
ὄφρα τι καὶ Κρονίδαο περὶ φρένας ἄλγος ἵκηται·
οὐ γὰρ ἀτιμοτέρη Νηρηίδος, ἐκ Διὸς αὐτοῦ
πάντ' ἐπιδερκομένη, πάντ' ἐς τέλος ἄχρις ἄγουσα·
μαψιδίως· οὐ γὰρ καὶ ἐμὸν φάος ὠπίσατο Ζεύς·
τοὔνεχ' ὑπὸ ζόφον εἶμι· Θέτιν δ' ἐς Ὄλυμπον ἀγέσθω
ἐξ ἁλός, ὄφρα θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι φαείνῃ·
αὐτὰρ ἐμοὶ στονόεσσα μετ' οὐρανὸν εὔαδεν ὄρφνη,
μὴ δὴ σεῖο φονῆι φάος περὶ σῶμα βάλοιμι."
ὣς φαμένης ῥέε δάκρυ κατ' ἀμβροσίοιο προσώπου
ἀενάῳ ποταμῷ ἐναλίγκιον· ἀμφὶ δὲ νεκρῷ

δεύετο γαῖα μέλαινα· συνάχνυτο δ' ἀμβροσίη Νὺξ
παιδὶ φίλῃ, καὶ πάντα κατέκρυφεν οὐρανὸς ἄστρα
ἀχλύι καὶ νεφέεσσι, φέρων χάριν Ἠριγενείῃ.
Τρῶες δ' ἄστεος ἔνδον ἔσαν περὶ Μέμνονι θυμὸν
ἀχνύμενοι· πόθεον γὰρ ὁμῶς ἑτάροισιν ἄνακτα.
οὐδὲ μὲν Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθεον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἐν πεδίῳ κταμένοισι παρ' ἀνδράσιν αὖλιν ἔχοντες
ἄμφω ἐυμμελίην μὲν Ἀχιλλέα κυδαίνεσκον,
Ἀντίλοχον δ' ἄρα κλαῖον· ἔχον δ' ἅμα χάρματι πένθος.
παννυχίη δ' ἀλεγεινὸν ἀνεστονάχιζε γοῶσα
Ἠώς· ἀμφὶ δέ οἱ κέχυτο ζόφος· οὐδέ τι θυμῷ
ἀντολίης ἀλέγιζε, μέγαν δ' ἤχθηρεν Ὄλυμπον·
ἄγχι δέ οἱ μάλα πολλὰ ποδώκεες ἕστενον ἵπποι
γαῖαν ἐπιστείβοντες ἀήθεα, καὶ βασίλειαν
ἀχνυμένην ὁρόωντες, ἐελδόμενοι μέγα νόστου
* * * * * *
Ζεὺς δ' ἄμοτον βρόντησε χολούμενος, ἀμφὶ δὲ γαῖα
κινήθη περὶ πᾶσα· τρόμος δ' ἕλεν ἄμβροτον Ἠῶ.
τὸν δ' ἄρα καρπαλίμως μελανόχροες Αἰθιοπῆες
θάψαν ὀδυρόμενοι· τοὺς δ' Ἠριγένεια βοῶπις
πόλλ' ὀλοφυρομένους κρατεροῦ περὶ σήματι παιδὸς
οἰωνοὺς ποίησε καὶ ἠέρι δῶκε φέρεσθαι,
τοὺς καὶ νῦν καλέουσι βροτῶν ἀπερείσια φῦλα
Μέμνονας· οἵ ῥ' ἐπὶ τύμβον ἔτι σφετέρου βασιλῆος
ἐσσύμενοι γοόωσι κόνιν * * *
* * * * καθύπερθε χέοντες
σήματος· ἀλλήλοις δὲ περικλονέουσι κυδοιμὸν
Μέμνονι ἦρα φέροντες· ὃ δ' εἰν Ἀίδαο δόμοισιν
ἠέ που ἐν μακάρεσσι κατ' Ἠλύσιον πέδον αἴης
καγχαλάᾳ, καὶ θυμὸν ἰαίνεται ἄμβροτος Ἠὼς
δερκομένη· τοῖσιν δὲ πέλει πόνος, ἄχρι καμόντες
εἷς ἕνα δηώσωνται ἀνὰ κλόνον, ἠὲ καὶ ἄμφω

πότμον ἀναπλήσωσι πονεύμενοι ἀμφὶς ἄνακτα.
καὶ τὰ μὲν ἐννεσίῃσι φαεσφόρου Ἠριγενείης
οἰωνοὶ τελέουσι θοοί· τότε δ' ἄμβροτος Ἠὼς
οὐρανὸν εἰσανόρουσεν ὁμῶς πολυαλδέσιν Ὥραις,
αἳ ῥά μιν οὐκ ἐθέλουσαν ἀνήγαγον ἐς Διὸς οὐδὰς
παρφάμεναι μύθοισιν, ὅσοις βαρὺ πένθος ὑπείκει,
καίπερ ἔτ' ἀχνυμένην. ἣ δ' οὐ λάθεθ' οἷο δρόμοιο·
δείδιε γὰρ δὴ Ζηνὸς ἄδην ἄλληκτον ἐνιπήν,
ἐξ οὗ πάντα πέλονται, ὅσ' ὠκεανοῖο ῥέεθρα
ἐντὸς ἔχει καὶ γαῖα καὶ αἰθομένων ἕδος ἄστρων.
τῆς δ' ἄρα Πληιάδες πρότεραι ἴσαν· ἣ δὲ καὶ αὐτὴ
αἰθερίας ὤιξε πύλας, ἐκέδασσε δ' ἄρ' αἴγλην.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ φάος ἦλθεν ἐυθρόνου Ἠριγενείης,
δὴ τότ' ἄρ' Ἀντιλόχοιο νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικαν
αἰχμηταὶ Πύλιοι, μεγάλα στενάχοντες ἄνακτα,
καί μιν ταρχύσαντο παρ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου
πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι· περὶ δ' ἔστενον ὄβριμοι υἷες
Ἀργείων· πάντας γὰρ ἀμείλιχον ἄμφεχε πένθος
Νέστορι ἦρα φέροντας· ὃ δ' οὐ μέγα δάμνατο θυμῷ·
ἀνδρὸς γὰρ πινυτοῖο, περὶ φρεσὶ τλήμεναι ἄλγος
θαρσαλέως, καὶ μή τι κατηφιόωντ' ἀκαχῆσθαι.
Πηλείδης δ' ἑτάροιο χολούμενος Ἀντιλόχοιο

σμερδνὸν ἐπὶ Τρώεσσι κορύσσετο· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ
καίπερ ὑποτρομέοντες ἐυμμελίην Ἀχιλῆα
τείχεος ἐξεχέοντο μεμαότες, οὕνεκ' ἄρα σφι
Κῆρες ἐνὶ στέρνοισι θράσος βάλον· ἦ γὰρ ἔμελλον
πολλοὶ ἀνοστήτοιο κατελθέμεν Ἀιδονῆος
χερσὶν ὕπ' Αἰακίδαο δαΐφρονος, ὅς ῥα καὶ αὐτὸς
φθεῖσθαι ὁμῶς ἤμελλε παρὰ Πριάμοιο πόληι.
αἶψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρωθε συνήλυθον εἰς ἕνα χῶρον,
Τρώων ἔθνεα πολλὰ μενεπτολέμων τ' Ἀργείων,
μαιμώωντ' ἐς Ἄρηα διεγρομένου πολέμοιο.

Πηλείδης δ' ἐν τοῖσι πολὺν περιδάμνατο λαὸν
δυσμενέων· πάντῃ δὲ φερέσβιος αἵματι γαῖα
δεύετο, καὶ νεκύεσσι περιστείνοντο ῥέεθρα
Ξάνθου καὶ Σιμόεντος· ὃ δ' ἐσπόμενος κεράιζε
μέχρις ἐπὶ πτολίεθρον, ἐπεὶ φόβος ἄμφεχε λαούς·
καί νύ κε πάντας ὄλεσσε, πύλας δ' εἰς οὖδας ἔρεισε
θαιρῶν ἐξερύσας, ἢ καὶ συνέαξεν ὀχῆας
δόχμιος ἐγχριμφθείς, Δαναοῖσι δὲ θῆκε κέλευθον
ἐς Πριάμοιο πόληα, διέπραθε δ' ὄλβιον ἄστυ,
εἰ μή οἱ μέγα Φοῖβος ἀνηλέι χώσατο θυμῷ,
ὡς ἴδεν ἄσπετα φῦλα δαϊκταμένων ἡρώων·
αἶψα δ' ἀπ' Οὐλύμποιο κατήλυθε θηρὶ ἐοικώς,
ἰοδόκην ὤμοισιν ἔχων καὶ ἀναλθέας ἰούς·
ἔστη δ' Αἰακίδαο κατανtίον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
γωρυτὸς καὶ τόξα μέγ' ἴαχεν· ἐκ δέ οἱ ὄσσων
πῦρ ἄμοτον μάρμαιρε· ποσὶν δ' ὑπεκίνυτο γαῖα·
σμερδαλέον δ' ἤυσε μέγας θεός, ὄφρ' Ἀχιλῆα
τρέψῃ ἀπὸ πτολέμοιο θεοῦ ὄπα ταρβήσαντα
θεσπεσίην, καὶ Τρῶας ὑπὲκ θανάτοιο σαώσῃ·

„χάζεο, Πηλείδη, Τρώων ἑκάς, οὐ γὰρ ἔοικεν
οὔ σ' ἔτι δυσμενέεσσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰάλλειν,
μή σε καὶ ἀθανάτων τις ἀπ' Οὐλύμποιο χαλέψῃ."

ὣς ἄρ' ἔφη· ὃ δ' ἄρ' οὔτι θεοῦ τρέσεν ἄμβροτον αὐδήν·
ἤδη γάρ οἱ Κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφεπότωντο·
τοὔνεκ' ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε θεοῦ, μέγα δ' ἴαχεν ἄντην·
„Φοῖβε, τίη με θεοῖσι καὶ οὐ μεμαῶτα μάχεσθαι
ὀτρύνεις, Τρώεσσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνων;
ἦδη γὰρ καὶ πρόσθε μ' ἀποστρέψας ὀρυμαγδοῦ
ἤπαφες, ὁππότε πρῶτον ὑπεξεσάωσας ὀλέθρου
Ἕκτορα, τῷ μέγα Τρῶες ἀνὰ πτόλιν εὐχετόωντο.
ἀλλ' ἀναχάζεο τῆλε καὶ ἐς μακάρων ἕδος ἄλλων
ἔρχεο, μή σε βάλοιμι καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα."
ὣς εἰπὼν ἀπάτερθε θεὸν λίπε, βῆ δ' ἐπὶ Τρῶας,
οἳ ῥ' ἔτι που φεύγεσκον ἀεὶ προπάροιθε πόληος,
καὶ τοὺς μὲν σεύεσκεν· ὃ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Φοῖβος ἓὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
„ὦ πόποι, ὡς ὅγε μαίνετ' ἀνὰ φρένας· ἀλλά οἱ οὔτι
* * * * * *
οὐδ' αὐτὸς Κρονίδης ἔτ' ἀνέξεται, οὔτε τις ἄλλος
οὕτω μαργαίνοντα καὶ ἀντιόωντα θεοῖσιν."
ὣς ἄρ' ἔφη καὶ ἄιστος ὁμοῦ νεφέεσσιν ἐτύχθη·
ἠέρα δ' ἑσσάμενος στυγερὸν προέηκε βέλεμνον,
καί ἑ θοῶς οὔτησε κατὰ σφυρόν· αἶψα δ' ἀνῖαι
δῦσαν ὑπὸ κραδίην· ὃ δ' ἀνετράπετ' ἠύτε πύργος,
ὅντε βίη τυφῶνος ὑποχθονίῃ στροφάλιγγι
ῥήξῃ ὑπὲρ δαπέδοιο, κραδαινομένης βαθὺ γαίης·
ὣς ἐκλίθη δέμας ἠὺ κατ' οὔδεος Αἰακίδαο·
ἀμφὶ δὲ παπτήνας ὀλοὸν καὶ * *
* * * ἔπος ἀκράαντον ὁμόκλα·
„τίς νύ μοι αἰνὸν ὀιστὸν ἐπιπροέηκε κρυφηδόν;
τλήτω μευ κατέναντα καὶ εἰς ἀναφανδὸν ἰκέσθαι,
ὄφρα κέ οἱ μέλαν αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα χυθείη
ἡμετέρῳ περὶ δουρὶ καὶ Ἄιδα λυγρὸν ἵκηται·
οἶδα γάρ, ὡς οὔτις με δυνήσεται ἐγγύθεν ἐλθὼν

ἐγχείῃ δαμάσασθαι ἐπιχθονίων ἡρώων,
οὐδ' εἴπερ στέρνοισι μάλ' ἄτρομον ἦτορ ἔχῃσιν,
ἄτρομον ἦτορ ἔχῃσι λίην καὶ χάλκεος εἴη·
κρύβδα δ' ἀνάλκιδες αἰὲν ἀγαυοτέρους λοχόωσι·
τῷ μεν ἴτω κατέναντα, καὶ εἰ θεὸς εὔχεται εἶναι
χωόμενος Δαναοῖς, ἐπειή νύ μοι ἦτορ ἔολπεν
ἔμμεναι Ἀπόλλωνα λυγρῇ κεκαλυμμένον ὄρφνῃ.
ὣς γάρ μοι τὸ πάροιθε φίλη διεπέφραδε μήτηρ,
κείνου ὑπαὶ βελέεσσιν ὀιζυρῶς ἀπολέσθαι
Σκαιῇς ἀμφὶ πύλῃσι· τὸ δ' οὐκ ἀνεμώλιον ἦεν."

ἦ καὶ λυγρὸν ὀιστὸν ἀμειλίκτοισι χέρεσσιν
ἕλκεος ἐξείρυσσεν ἀναλθέος· ἐκ δέ οἱ αἷμα
ἔσσυτο τειρομένοιο· πότμος δέ οἱ ἦτορ ἐδάμνα·
ἀσχαλόων δ' ἔρριψε βέλος· τὸ δ' ἄρ' αἶψα κιοῦσαι
πνοιαὶ ἀνηρείψαντο, δόσαν δέ μιν Ἀπόλλωνι
ἐς Διὸς οἰχομένῳ ξάθεον πέδον· οὐ γὰρ ἐῴκει
ἄμβροτον ἰὸν ὀλέσθαι ἀπ' ἀθανάτοιο μολόντα·
δεξάμενος δ' ὄγε κραιπνὸς ἀφίκετο μακρὸν Ὄλυμπον
ἄλλων ἀθανάτων ἐς ὁμήγυριν, ἦχι μάλιστα
πανσυδίῃ ἀγέροντο μάχην ἐσορώμενοι ἀνδρῶν·
οἳ μὲν γὰρ Τρώεσσι μενοίνεον εὖχος ὀρέξαι
οἳ δ' ἄρα καὶ Δαναοῖς, διὰ δ' ἄνδιχα μητιόωντες
δέρκοντο κτείνοντας ἀνὰ μόθον ὀλλυμένους τε.

τὸν δ' ὁπότ' εἰσενόησε Διὸς πινυτὴ παράκοιτις,
αὐτίκα μιν νείκεσσεν ἀνιηροῖς ἐπέεσσι·
„Φοῖβε, τίη τόδ' ἔρεξας ἀτάσθαλον ἥματι τῷδε,
λησάμενος κείνοιο, τὸν ἀθάνατοι γάμον αὐτοὶ
ἀντιθέῳ Πηλῆι συνήρσαμεν; ἐν δὲ σὺ μέσσοις
δαινυμένοις ἤειδες, ὅπως Θέτιν ἀργυρόπεζαν
Πηλεὺς ἤγετ' ἄκοιτιν ἁλὸς μέγα λαῖτμα λιποῦσαν,
καί σευ φορμίζοντος ἐπήιεν ἀθρόα φῦλα,
θῆρές τ' οἰωνοί τε, βαθυσκόπελοί τε κολῶναι

καὶ ποταμοί, καὶ πᾶσα βαθύσκιος ἤιεν ὕλη·
ἀλλὰ τάγ' ἐξελάθου, καὶ ἀμείλιχον ἔργον ἔρεξας
κτείνας ἀνέρα δῖον, ὃν ἀθανάτοισι σὺν ἄλλοις
νέκταρ ἀποσπένδων ἠρήσαο παῖδα γενέσθαι
ἐκ Θέτιδος Πηλῆι· τεῆς δ' ἐπελήσαο ἀρῆς
ἦρα φέρων λαοῖσι κραταιοῦ Λαομέδοντος,
ᾧ πάρα βουκολέεσκες· ὃ δ' ἀθάνατόν περ ἐόντα
θνητὸς ἐὼν ἀκάχιζε· σὺ δ' ἀφρονέων ἐνὶ θυμῷ
ἦρα φέρεις Τρώεσσι, λελασμένος ὅσσ' ἐμόγησας.
σχέτλιος, οὔ νύ τι οἶδας ἐνὶ φρεσὶ λευγαλέῃσιν,
οὔθ' ὅτις ἀργαλέος καὶ ἐπάξιος ἄλγεα πάσχειν,
οὔθ' ὅτις ἀθανάτοισι τετιμένος· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
ἤπιος ἄμμι τέτυκτο καὶ ἐξ ἡμέων γένος ἦεν.
ἀλλ' οὐ μὰν Τρώεσσιν ἐλαφρότερον πόνον οἵω
ἔσσεσθ' Αἰακίδαο δεδουπότος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
υἱὸς ἀπὸ Σκύροιο θοῶς ἐς ἀπηνέα δῆριν
Ἀργείοις ἐπαρωγὸς ἐλεύσεται, εἴκελος ἀλκὴν
πατρὶ ἑῷ, πολέσιν δὲ κακὸν δηίοισι πελάσσει·
ἦ νυ σοὶ οὐ Τρώων ἐπιμέμβλεται, ἀλλ' Ἀχιλῆι
ἀμφ' ἀρετῆς ἐμέγηρας, ἐπεὶ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν;
νήπιε, πῶς ἔτι σοῖσιν ἐν ὄμμασι Νηρηίνην
ὄψει ἐν ἀθανάτοισι Διὸς ποτὶ δώματ' ἰοῦσαν,
ἤ σε πάρος κύδαινε καὶ ὡς φίλον ἔδρακεν υἷα;"
ἦ μέγα νεικείουσα πολυσθενέος Διὸς υἷα
Ἥρη ἀκηχεμένη· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπαμείβετο μύθῳ·
ἄζετο γὰρ παράκοιτιν ἑοῦ πατρὸς ἀκαμάτοιο·
οὐδέ οἱ ὀφθαλμοῖσι καταντίον εἰσοράασθαι
ἔσθενεν, ἀλλ' ἀπάνευθε θεῶν ἄλληκτον ἐόντων
ἧστο κατωπιόων· ἄμοτον δέ οἱ ἐσκύζοντο
ἀθάνατοι κατ' Ὄλυμπον, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄμυνον·
ὅσσοι δ' αὖ Τρώεσσι μενοίνεον εὖχος ὀρέξαι,
κεῖνοί μιν κύδαινον ἐνὶ φρεσὶ καγχαλόωντες

κρύβδ' Ἥρης· πάντες γὰρ ἐναντίον Οὐρανίωνες
ἄζοντ' ἀσχαλόωσαν. ὃ δ' οὔπω λήθετο θυμοῦ
Πηλείδης· ἔτι γάρ οἱ ἀμαιμακέτοις ἐνὶ γυίοις
ἔζεεν αἷμα κελαινὸν ἐελδομένοιο μάχεσθαι·
οὐδ' ἄρα οἱ Τρώων τις ἐτόλμα ἐγγὺς ἱκέσθαι
βλημένου, ἀλλ' ἀπάνευθεν ἀφέστασαν, εὖτε λέοντος
ἀγρόται ἐν ξυλόχοισι τεθηπότες, ὅντε βάλῃσι
θηρητήρ, ὃ δ' ἄρ' οὔτι πεπαρμένος ἦτορ ἄκοντι
λήθεται ἠνορέης, ἀλλὰ στρέφετ' ἄγριον ὄμμα,
σμερδαλέον βλοσυρῇσιν ὑπαὶ γενύεσσι βεβρυχώς·
ὣς ἄρα Πηλείδαο χόλος καὶ λοίγιον ἕλκος
θυμὸν ἄδην ὀρόθυνε· θεοῦ δέ μιν ἰὸς ἐδάμνα.
ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνόρουσε καὶ ἔνθορε δυσμενέεσσι
πάλλων ὄβριμον ἔγχος, ἕλεν δ' Ὀρυθάονα δῖον
Ἕκτορος ἐσθλὸν ἑταῖρον * * *
* * * ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο τυχήσας·
οὐ γάρ οἱ κόρυς ἔσχε μακρὸν δόρυ καὶ μεμαῶτος
* * * * * * *
ἀλλὰ δι' αὐτῆς αἶψα καὶ ὀστέου ἔνδον ἵκανεν
ἶνας ἐς ἐγκεφάλοιο, κέασσε δέ οἱ θαλερὸν κῆρ·
Ἱππόνοον δ' ἐδάμασσε κατ' ὀφρύος ἔγχος ἐρείσας
ἐς θέμεθλ' ὀφθαλμοῖο· χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε γλήνη
ἐκ βλεφάρων· ψυχὴ δέ κατ' Ἄιδος ἔξεποτήθη·
Ἀλκαθόου δ' ἄρ' ἔπειτα διὰ γναθμοῖο περήσας
γλῶσσαν ὅλην ἀπέκερσεν· ὃ δ' ἐς πέδον ἤριπε γαίης
ἐκπνείων· αἰχμὴ δὲ δι' οὔατος ἔξεφαάνθη.
καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε καταντίον ἀίσσοντας
δῖος ἀνήρ, πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων θυμὸν ἔλυσε
φευγόντων· ἔτι γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶν ἔζεεν αἷμα.
ἀλλ' ὅτε οἱ ψύχοντο μέλη καὶ ἀπήιε θυμός,
ἔστη ἐρεισάμενος μελίῃ ἔπι· τοὶ δ' ἐπέτοντο
ταρσυδίῃ τρομέοντες, ὃ δὲ σφισι τοῖον ὁμόκλα·

„ἦ δειλοὶ Τρῶες καὶ Δάρδανοι, οὐδὲ θανόντος
ἔγχος ἐμὸν φεύξεσθε ἀμείλιχον, ἀλλ' ἅμα πάντες
τίσετ' ἄρ' αἰνὸν ὄλεθρον Ἐριννύσιν ἡμετέρῃσιν."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀίοντες ὑπέτρεσαν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
φθόγγον ἐριβρύχοιο νεβροὶ τρομέωσι λέοντος,
δείλαιοι, μέγα θῆρα πεφυζότες· ὣς ἄρα λαοὶ
Τρώων ἱπποπόλων ἠδ' ἀλλοδαπῶν ἐπικούρων
ὑστατίην Ἀχιλῆος ὑποτρομέοντες ὁμοκλὴν
* * * * * * *
ἐλπόμενοί μιν ἔτ' ἔμμεν ἀνούτατον· ὃς δ' ὑπὸ πότμῳ
θυμὸν τολμήεντα καὶ ὄβριμα γυῖα βαρυνθεὶς
ἤριπεν ἀμφὶ νέκυσσιν, ἀλίγκιον οὔρεϊ μακρῷ·
γαῖα δ' ὑπεπλατάγησε, καὶ ἄσπετον ἔβραχε τεύχη
Πηλείδαο πεσόντος ἀμύμονος· οἳ δ' ἔτι θυμῷ
δῆιοι εἰσορόωντες ἀπειρέσιον τρομέεσκον·
ὡς δ' ὅτε θῆρα δαφοινὸν ὑπ' αἰζηοῖσι δαμέντα
μῆλα περιτρομέουσι, παρὰ σταθμὸν ἀθρήσαντα
βλήμενον, οὐδέ οἱ ἄγχι παρελθέμεναι μεμάασιν,
ἀλλά μιν ὡς ζώοντα νέκυν περιπεφρίκασιν·
ὣς Τρῶες φοβέοντο καὶ οὐκέτ' ἐόντ' Ἀχιλῆα.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐπέεσσι Πάρις μέγα θαρσύνεσκε
λαόν, ἐπεὶ φρεσὶν ἦσιν ἐγήθεεν· ἦ γὰρ ἐώλπει
Ἀργείους παύσασθαι ἀμαιμακέτοιο κυδοιμοῦ
Πηλείδαο πεσόντος· ὃ γὰρ Δαναοῖς πέλεν ἀλκή·
„ὦ φίλοι, εἰ ἐτεόν μοι ἀρήγετε εὐμενέοντες,
σήμερον ἠὲ θάνωμεν ὑπ' Ἀργείοισι δαμέντες,
ἠὲ σαωθέντες ποτὶ Ἴλιον εἰρύσσωμεν
ἵπποις Ἑκτορέοισι δεδουπότα Πηλείωνα,
οἵ μ' ἐς δηιοτῆτα κασιγνήτοιο θανόντος
ἀχνύμενοι φορέουσιν ἐὸν ποθέοντες ἄνακτα·
τοῖς εἴ πως ἐρύσαιμεν Ἀχιλλέα δηωθέντα,
ἵπποις μὲν μέγα κῦδος ὀρέξομεν ἠδὲ καὶ αὐτῷ

Ἕκτορι, εἴ γέ τίς ἐστι κατ' Ἄιδος ἀνθρώποισιν
ἦ νόος ἠὲ θέμιστες· ὅ γὰρ κακὰ μήσατο Τρῶας·
καί μιν Τρωιάδες μεγάλα φρεσὶ καγχαλόωσαι
ἀμφιπεριστήσονται ἀνὰ πτόλιν, ἠύτε λυγραὶ
πορδάλιες τεκέων κεχολωμέναι ἠὲ λέαιναι
ἀνδρὶ πολυκμήτῳ μογερῆς ἐπιίστορι θήρης
* * * * * *
ὣς Τρωαὶ περὶ νεκρὸν ἀποκταμένου Ἀχιλῆος
ἀθρόαι ἀΐξουσιν ἀπειρέσιον κοτέουσαι,
αἳ μὲν ὑπὲρ τοκέων κεχολωμέναι, αἳ δὲ καὶ ἀνδρῶν,
αἳ δ' ἄρ' ὑπὲρ παίδων, αἳ δὲ γνωτῶν ἐριτίμων.
γηθήσει δὲ μάλιστα πατὴρ ἐμὸς ἠδὲ γέροντες,
ὅσσους οὐκ ἐθέλοντας ἐν ἄστεϊ γῆρας ἐρύκει,
τόνδ' ἡμεῖς εἴπερ γε ποτὶ πτόλιν εἰρύσσαντες
θήσομεν οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτηισιν ἐδωδήν."

ὣς φάτο· τοὶ δὲ νέκυν κρατερόφρονος Αἰακίδαο
ἄμφεβαν ἐσσυμένως, οἵ μιν φοβέοντο πάροιθε,
Γλαῦκός τ' Αἰνείας τε καὶ ὀβριμόθυμος Ἀγήνωρ,
ἄλλοι τ' οὐλομένοιο δαήμονες ἰωχμοῖο,
εἰρύσσαι μεμαῶτες ἐς Ἰλίου ἱερὸν ἄστυ.
ἀλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε θεοῖς ἐναλίγκιος Αἴας,
ἀλλὰ θοῶς περίβη· πάντας δ' ὑπὸ δούρατι μακρῷ
ὤθει ἀπὸ νέκυος· τοὶ δ' οὐκ ἀπέληγον ὁμοκλῆς,
ἀλλά οἱ ἀμφεμάχοντο περισταδὸν αἴσσοντες
αἰὲν ἐπασσύτεροι, τανυχειλέες εὖτε μέλισσαι,
αἵ ῥά θ' ἑὸν περὶ σίμβλον ἀπειρέσιαι ποτέωνται
ἄνδρ' ἀπαμυνόμεναι, ὅ δ' ἄρ' οὐκ ἀλέγων ἐπιούσας·
κηρούς ἐκτάμνησι μελίχροας, αἳ δ' ἀκάχονται
καπνοῦ ὑπὸ ῥιπῆς ἠδ' ἀνέρος, ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς
ἀντίαι ἀίσσουσιν, ὅ δ' οὐκ ὄθετ' οὐδ' ἄρα βαιόν·
ὣς Αἴας τῶν οὔτι μάλ' ἐσσυμένων ἀλέγιζεν,
ἀλλ' ἄρα πρῶτον ἐνήραθ' ὑπὲρ μαζοῖο τυχήσας

Μαιονίδην Ἀγέλαον, ἔπειτα δὲ Θέστορα δῖον·
εἶλε δ' ἄρ' Ὠκύθοον καὶ Ἀγέστρατον ἠδ' Ἀγάνιππον
Ζωρόν τε Νίσσον τε περικλειτόν τ' Ἐρύμαντα,
ὃς Λυκίηθεν ἵκανεν ὑπὸ μεγαλήτορι Γλαύκῳ,
ναῖε δ' ὅγ' αἰπεινὸν Μελανίππιον ἱρὸν Ἀθήνης
ἀντία Μασσικύτοιο Χελιδονίης σχεδὸν ἄκρης,
τὴν μέγ' ὑποτρομέουσι τεθηπότες εἰν ἁλὶ ναῦται,
εὖτε περιγνάμπτωσι μάλα στυφελὰς περὶ πέτρας·
τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο κλυτὸς πάις Ἱπολόχοιο
παχνώθη κατὰ θυμόν, ἐπεί ῥά οἱ ἔσκεν ἑταῖρος·
καί ῥα θοῶς Αἴαντα κατ' ἀσπίδα πουλυβόειαν
οὔτασεν, ἀλλά οἱ οὔτι διήλασεν ἐς χρόα καλόν·
ῥινοὶ γάρ μιν ἔρυντο βοῶν καὶ ὑπ' ἀσπίδι θώρηξ,
ὅς ῥά οἱ ἀκαμάτοισι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει·
Γλαῦκος δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ
Αἰακίδην Αἴαντα δαμασσέμεναι μενεαίνων,
καί οἱ ἐπευχόμενος μέγ' ἀπείλεεν ἄφρονι θυμῷ·

„Αἶαν, ἐπεί νύ σέ φασι μέγ' ἔξοχον ἔμμεναι ἄλλων
Ἀργείων, σοὶ δ' αἰὲν ἐπιφρονέουσι μάλιστα
ἄσπετον, ὡς Ἀχιλῆι δαΐφρονι, τῷ σε θανόντι
οἷῳ συνθανέεσθαι ἐπ' ἤματι τῷδε καὶ αὐτόν,
* * * * * *
ὣς ἔφατ' ἀκράαντον ἰεὶς ἔπος· οὐδέ τι ἤδη,
ὅσσον ἀμείνονος ἀνδρὸς ἐναντίον ἔγχος ἐνώμα.
τὸν δ' ὑποδερκόμενος προσέφη μενεδήιος Αἴας·
„ἆ δειλ', οὔ νύ τι οἶδας, ὅσον σέο φέρτερος Ἕκτωρ
ἔπλετ' ἐνὶ πτολέμοισι; μένος δ' ἀλέεινε καὶ ἔγχος
ἡμέτερον· πινυτὸν γὰρ ὁμῶς ἔχε κάρτεϊ θυμόν·
σοὶ δ' ἤτοι νόος ἐστὶ ποτὶ ξύφον, ὅς ῥά μοι ἔτλης
ἐς μόθον ἐλθέμεναι μέγ' ἀμείνονί περ γεγαῶτι·
οὐ γάρ μευ ξεῖνος πατρώιος εὔχεαι εἶναι,
οὐδέ με δωτίνῃσι παραιφάμενος πολέμοιο

νόσφιν ἀποστρέψεις, ὡς Τυδέος ὄβριμον υἷα·
ἀλλὰ καὶ εἰ κείνοιο φύγες μένος, οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
ζωὸν ἀπὸ πτολέμοιο μεθήσομαι ἀπονέεσθαι.
ἢ ἄλλοισι πέποιθας ἀνὰ κλόνον, οἳ μετὰ σεῖο
μυίαις οὐτιδανῇσιν ἐοικότες ἀίσσουσιν
ἀμφὶ νέκυν Ἀχιλῆος ἀμύμονος; ἀλλ' ἄρα καὶ τοῖς
δώσω ἐπεσσύμενος θάνατον καὶ κῆρας ἐρεμνάς."
ὣς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐνεστρωφᾶτο, λέων ὡς
ἐν κυσὶν ἀγρευτῇσι κατ' ἄγκεα μακρὰ καὶ ὕλην·
πολλοὺς δ' αἶψ' ἐδάμασσε μεμαότας εὖχος ἀρέσθαι,
Τρῶας ὁμῶς Λυκίοισι· περιτρομέοντο δὲ λαοί,
ἰχθύες ὡς ἀνὰ πόντον ἐπερχομένου ἀλεγεινοῦ
κήτεος ἢ δελφῖνος ἁλιτρεφέος μεγάλοιο·
ὣς Τρῶες φοβέοντο βίην Τελαμωνιάδαο
αἰὲν ἐπεσσυμένοιο κατὰ κλόνον· ἀλλ' ἄρα καὶ ὡς
μάρναντ', ἀμφὶ δὲ νεκρὸν Ἀχιλλέος ἄλλοθεν ἄλλοι
μυρίοι ἐν κονίῃσιν, ὅπως σύες ἀμφὶ λέοντα,
κτείνοντ'· οὐλομένη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει.
ἔνθα καὶ Ἱππολόχοιο δαΐφρονα δάμνατο παῖδα
Αἴας ὀβριμόθυμος· ὃ δ' ὕπτιος ἀμφ' Ἀχιλῆα
κάππεσεν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι περὶ στερεὴν δρύα θάμνος·
ὣς ὅγε δουρὶ δαμεὶς περικάππεσε Πηλείωνι
βλήμενος· ἀμφὶ δέ οἱ κρατερὸς πάις Ἀγχίσαο
πολλὰ πονησάμενος σὺν ἀρηιφίλοις ἑτάροισιν
εἴρυσεν ἐς Τρῶας, καὶ ἐς Ἰλίου ἱερὸν ἄστυ
δῶκε φέρειν ἑτάροισι μέγ' ἀχνυμένοις περὶ θυμῷ·
αὐτὸς δ' ἀμφ' Ἀχιλῆι μαχέσκετο· τὸν δ' ἄρα δουρὶ
μυῶνος καθύπερθεν ἀρήιος οὔτασεν Αἴας
χειρὸς δεξιτερῆς· ὃ δ' ἄρ' ἐσσυμένως ἀπόρουσεν
ἐξ ὁλοοῦ πολέμοιο, κίεν δ' ἄφαρ ἄστεος εἴσω·
ἀμφὶ δέ οἱ πονέοντο περίφρονες ἰητῆρες,
οἵ ῥά οἱ αἷμα κάθηραν ἀφ' ἕλκεος, ἄλλα τε πάντα

τεῦχον, ὅσ' οὐταμένων ὀλοὰς ἀκέονται ἀνίας.
Αἴας δ' αἰὲν ἐμάρνατ' ἀλίγκιον ἀστεροπῇσι,
κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον, ἐπεὶ μέγα τείρετο θυμῷ
ἀχνύμενος κέαρ ἔνδον ἀνεψιοῖο δαμέντος.
ἄγχι δὲ Λαέρταο δαΐφρονος υἱὸς ἀμύμων
μάρνατο δυσμενέεσσι· φέβοντο δέ μιν μέγα λαοί·
κτεῖνε δὲ Πεισάνδροιο θοὸν καὶ ἀρήιον υἷα
Μαίναλον, ὃς ναίεσκε περικλυτὸν οὐδας Ἀβύδου·
τῷ δ' ἔπι δῖον ἔπεφνεν Ἀτύμνιον, ὃν ποτε Νύμφη
Πηγασὶς ἠύκομος σθεναρῷ τέκεν Ἡμαθίωνι
Γρηνίκου ποταμοῖο παρὰ ῥόον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Πρωτέος υἷα δάιξεν Ὀρέσβιον, ὅστε μακεδνῆς
Ἴδης ναιετάασκεν ὑπὸ πτύχας, οὐδέ ἑ μήτηρ
δέξατο νοστήσαντα περικλειτὴ Πανάκεια,
ἀλλ' ἐδάμη παλάμῃσιν Ὀδυσσέος, ὅστε καὶ ἄλλων
πολλῶν θυμὸν ἔλυσεν ὑπ' ἔγχεϊ μαιμώωντι
κτείνων, ὅν κε κίχῃσι περὶ νέκυν· ἀλλά μιν Ἄλκων
υἱὸς ἀρηιθόοιο Μεγακλέος ἔγχεϊ τύψε
πὰρ γόνυ δεξιτερόν· περὶ δὲ κνημῖδα φαεινὴν
ἔβλυσεν αἷμα κελαινόν· ὃ δ' ἔλκεος οὐκ ἀλέγιζεν,
ἀλλ' ἄφαρ οὐτήσαντι κακὸν γένεθ', οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
ἱέμενον πολέμοιο δι' ἀσπίδος οὔτασε δουρί·
ὣσε δέ μιν μεγάλῃ τε βίῃ καὶ κάρτεϊ χειρὸς
ὕπτιον ἐς γαῖαν· κανάχησε δέ οἱ πέρι τεύχη
βλημένου ἐν κονίῃσι, περὶ μελέεσσι δὲ θώρηξ
δεύετο φοινήεντι λύθρῳ· ὃ δὲ λοίγιον ἔγχος
ἐκ χροὸς ἐξείρυσσε καὶ ἀσπίδος, ἔσπετο δ' αἰχμῇ
θυμὸς ἀπὸ μελέων, ἔλιπεν δέ μιν ἄμβροτος αἰών.
τοῦ δ' ἑτάροις ἐπόρουσε καὶ οὐτάμενός περ Ὀδυσσεύς,
οὐδ' ἀπέληγε μόθοιο δυσηχέος· ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
πάντες ὁμῶς ἐπιμὶξ Δαναοὶ μέγαν ἀμφ' Ἀχιλῆα
προφρονέως ἐμάχοντο, πολὺν δ' ὑπὸ χείρεσι λαὸν

ἐσσυμένως ἐδάιζον ἐυξέστης μελίῃσιν·
εὖτ' ἄνεμοι θοὰ φύλλα κατὰ χθονὸς ἀμφιχέωνται
λάβρον ἐπιβρίσαντες ἀν' ἄλσεα ὑλήεντα
ἀρχομένου λυκάβαντος, ὅτε φθινύθουσιν ὀπῶραι·
ὣς τοὺς ἐγχείῃσι βάλον Δαναοὶ μενεχάρμαι·
μέμβλετο γὰρ πάντεσσιν Ἀχιλλέος ἀμφὶ θανόντος,
ἐκπάγλως δ' Αἴαντι δαΐφρονι· τοὔνεκ' ἄρ' ἔμπης
Τρῶας ἄδην ἐδάιξε κακῇ ἐναλίγκιος Αἴσῃ.
τῷ δ' ἔπι τόξ' ἐτίταινε Πάρις· τὸν δ' αἶψα νοήσας
κάββαλε χερμαδίῳ κατὰ κράατος· ἐν δ' ἄρ' ἔθλασσεν
ἀμφίφαλον κυνέην ὀλοὸς λίθος· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
μάρψεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι κατήριπεν, οὐδέ οἱ ἰοὶ
ἤρκεσαν ἰεμένῳ· ἐκέχυντο δ' ἄρ' ἄλλυδις ἄλλοι
ἐν κονίῃ· κενεὴ δὲ παρεκτετάνυστο φαρέτρη·
τόξον δ' ἔκφυγε χεῖρε· φίλοι δέ μιν ἁρπάξαντες
ἵπποις Ἑκτορέοισι φέρον ποτὶ Τρώιον ἄστυ
βαιὸν ἔτ' ἀμπνείοντα καὶ ἀργαλέον στενάχοντα·
οὐδὲ μὲν ἔντε' ἄνακτος ἑκὰς λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ
ἐκ πεδίοιο κόμισσαν ἑῷ βασιλῆι φέροντες.
τῷ δ' Αἴας ἐπὶ μακρὸν ἀύτεεν ἀσχαλόων κῆρ·

„ὦ κύον, ὡς θανάτοιο βαρὺ σθένος ἐξυπάλυξας
σήμερον· ἀλλὰ σοὶ εἶθαρ ἐλεύσεται ὕστατον ἦμαρ,
ἤ τινος Ἀργείων ὑπὸ χείρεσιν ἢ ἐμεῦ αὐτοῦ·
νῦν δ' ἐμοὶ ἄλλα μέμηλε περὶ φρεσίν, ὡς Ἀχιλῆος
ἐκ φόνου ἀργαλέοιο νέκυν Δαναοῖσι σαώσω."

ὣς εἰπὼν δηίοισι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴαλλεν,
οἵ ῥ' ἔτι δηριόωντο νέκυν πέρι Πηλείωνος.

οἳ δέ οἱ ὡς ἄθρησαν ὑπὸ σθεναρῇσι χέρεσσι
πολλοὺς ἐκπνείοντας, ὑπέτρεσαν οὐδ' ἔτ' ἔμιμνον,
οὐτιδανοῖς γύπεσσιν ἐοικότες, οὕστε φοβήσῃ
αἰετὸς οἰωνῶν προφερέστατος, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
πώεα δαρδάπτωσι λύκοις ὕπο δῃωθέντα·

ὣς τοὺς ἄλλυδις ἄλλον ἀπεσκέδασε θρασὺς Αἴας
χερμαδίοισι θοοῖσι καὶ ἄορι καὶ μένεϊ ᾧ·
οἳ δὲ μέγα τρομέοντες ἀπὸ πτολέμοιο φέβοντο
πανσυδίῃ, ψήρεσσιν ἐοικότες, οὔστε δαΐζων
κίρκος ἐπισσεύει, τοὶ δ' ἰλαδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
ταρφέες ἀίσσουσιν ἀλευόμενοι μέγα πῆμα·
ὣς οἵγ' ἐκ πολέμοιο ποτὶ Πριάμοιο πόληα
φεῦγον ὀιζυρῶς, ἐπιειμένοι ἀκλέα φύζαν,
Αἴαντος μεγάλοιο περιτρομέοντες ὁμοκλήν,
ὅς ῥ' ἔπετ' ἀνδρομέῳ πεπαλαγμένος αἵματι χεῖρας·
καί νύ κε δὴ μάλα πάντας ἐπασσυτέρους ἀπόλεσσεν,
εἰ μὴ πεπταμένῃσι πύλῃς ἐσέχυντο πόληα
βαιὸν ἀναπνείοντες, ἐπεὶ φόβος ἦτορ ἵκανε·
τοὺς δ' ἔλσας ἀνὰ ἄστυ, νομεὺς ὡς αἰόλα μῆλα,
ἤιεν ἐς πεδίον, χθόνα δ' οὐ ποσὶ μάρπτεν ἑοῖσιν
ἐμβαίνων τεύχεσσι καὶ αἵματι καὶ κταμένοισι·
κεῖτο γὰρ εὐρὺς ὅμιλος ἀπειρεσίῃ ἐπὶ γαίῃ
ἄχρις ἐφ' Ἑλλήσποντον ἀπ' εὐρυχόροιο πόληος
αἰζηῶν κταμένων, ὁπόσους λάχε δαίμονος Αἶσα·
ὡς δ' ὅτε λήιον αὖον ὑπ' ἀμητῆρσι πέσῃσι
πυκνὸν ἐόν, τὰ δὲ πολλὰ καταυτόθι δράγματα κεῖται
βριθόμενα σταχύεσσι, γέγηθε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ
ἀνέρος εἰσορόωντος, ὅ τις κλυτὸν οὖδας ἔχῃσιν·
ὣς οἵγ' ἀμφοτέρωθε κακῷ δμηθέντες ὀλέθρῳ
κεῖντο, πολυκλαύτοιο λελασμένοι ἰωχμοῖο,
πρηνέες· οὐδέ τι Τρῶας Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες
σύλεον ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι δῃωθέντας,
πρὶν Πηλήιον υἷα πυρῇ δόμεν, ὅς σφιν ὄνειαρ
ἔπλετ' ἐνὶ πτολέμοισιν ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων·
τοὔνεκά μιν βασιλῆες ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες
ἀμφὶ νέκυν πονέοντο ἀπείριτον, εὖ δὲ φέροντες
κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι νεῶν προπάροιθε θοάων·

ἀμφὶ δέ μιν μάλα πάντες ἀγειράμενοι στενάχοντο
ἀχνύμενοι κατὰ θυμόν· ὃ γὰρ πέλε κάρτος Ἀχαιῶν.
καὶ τότ' ἐνὶ κλισίῃσι λελασμένος ἐγχειάων
κεῖτο βαρυγδούποιο παρ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου,
οἷος ὑπερφίαλος Τιτυὸς πέσεν, ὁππότε Λητὼ
ἐρχομένην Πυθῶδε βιάζετο, καί ἑ χολωθεὶς
ἀκάματόν περ ἐόντα θοῶς ὑπεδάμνατ' Ἀπόλλων
λαιψηροῖς βελέεσσιν, ὃ δ' ἀργαλέῳ ἐνὶ λύθρῳ
πουλυπέλεθρος ἔκειτο κατὰ χθονὸς εὐρυπέδοιο,
μητρὸς ἑῆς· ἣ δ' υἷα περιστονάχησε πεσόντα
ἐχθόμενον μακάρεσσι, γέλασσε δὲ πότνια Λητώ·
τοῖος ἄρ' Αἰακίδης δηίων ἐπικάππεσε γαίῃ,
χάρμα φέρων Τρώεσσι, γόον δ' ἀλίαστον Ἀχαιοῖς·

* * * * * *

λαῶν μυρομένων· περὶ δ' ἔβρεμε βένθεα πόντου·
θυμὸς δ' αὐτίκα πᾶσι κατεκλάσθη φίλος ἔνδον,
ἐλπομένων κατὰ δῆριν ὑπὸ Τρώεσσιν ὀλέσθαι·
μνησάμενοι δ' ἄρα τοίγε φίλων παρὰ νηυσὶ τοκήων,
τοὺς λίπον ἐν μεγάροισι, νεοδμήτων τε γυναικῶν,
αἵ που ὀδυρόμεναι μίνυθον κενεοῖς λεχέεσσι
νηπιάχοις σὺν παισί, φίλους ποτιδέγμεναι ἄνδρας,
μᾶλλον ἀνεστενάχοντο· γόου δ' ἔρος ἔμπεσε θυμῷ·
κλαῖον δ' αὖτ' ἀλίαστον, ἐπὶ ψαμάθοισι βαθείαις
πρηνέες ἐκχύμενοι μεγάλῳ περὶ Πηλείωνι,
χαίτας ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους δηιόωντες,
χεύάμενοι δ' ἧσχυναν ἄδην ψαμάθοισι κάρηνα·
οἵη δ' ἐκ πολέμοιο βροτῶν ἐς τεῖχος ἀλέντων
οἰμωγὴ πέλεται, ὅτε δήιοι ἐμμεμαῶτες
καίωσιν μέγα ἄστυ, κατακτείνωσι δὲ λαοὺς
πανσυδίῃ, πάντῃ δὲ διὰ κτῆσιν φορέωνται·
τοιαύτη παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν ἔπλετ' ἀυτή,
οὔνεκ' ἀοσσητὴρ Δαναῶν, πάις Αἰακίδαο,

κεῖτο μέγας παρὰ νηυσὶ θεοκμήτοισι βελέμνοις,
οἷος Ἄρης, ὅτε μιν δεινὴ θεὸς ὀβριμοπάτρη
Τρώων ἐν πεδίῳ πολυαχθέι κάββαλε πέτρῃ.
Μυρμιδόνες δ' ἄλληκτον ἀνεστενάχοντ' Ἀχιλῆα
εἱλόμενοι περὶ νεκρὸν ἀμύμονος οἷο ἄνακτος,
ἠπίου, ὃς πάντεσσιν ἴσος πάρος ἦεν ἑταῖρος·
οὐ γὰρ ὑπερφίαλος πέλεν ἀνδράσιν, οὐδ' ὀλοόφρων,
ἀλλὰ σαοφροσύνῃ καὶ κάρτεϊ πάντα κέκαστο.
Αἴας δ' ἐν πρώτοισι μέγα στενάχων ἐγεγώνει,
πατροκασιγνήτοιο φίλου ποθέων ἅμα παῖδα,
βλήμενον ἐκ θεόφιν· θνητῶν γε μὲν οὔτινι βλητὸς
ἦεν, ὅσοι ναίουσιν ἐπὶ χθονὸς εὐρυπέδοιο·
τὸν τότε κῆρ ἀχέων ὀλοφύρετο φαίδιμος Αἴας,
ἄλλοτε μὲν κλισίας Πηληιάδαο δαμέντος
ἐσφοιτῶν, ὁτὲ δ' αὖτε παρὰ ψαμάθοισι θαλάσσης
ἐκχύμενος μάλα πουλύς, ἔπος δ' ὀλοφύρατο τοῖον·
„ὦ Ἀχιλεῦ, μέγα ἔρκος ἐυσθενέων Ἀργείων,
κάτθανες ἐν Τροίῃ Φθίης ἑκὰς εὐρυπέδοιο,
ἔκποθεν ἀπροφάτοιο λυγρῷ βεβλημένος ἰῷ,
τόν ῥα ποτὶ κλόνον ἄνδρες ἀνάλκιδες ἰθύνουσιν·
οὐ γάρ τις πίσυνός γε σάκος μέγα νωμήσασθαι,
ἠδὲ περὶ κροτάφοισιν ἐπισταμένως ἐς Ἄρηα
εὖ θέσθαι πήληκα, καὶ ἐν παλάμῃ δόρυ πῆλαι
καὶ χαλκὸν δηίοισι περὶ στέρνοισι δαΐξαι
ἰοῖσίν γ' ἀπάνευθεν ἐπεσσυμένους —
— — — — ἐσσύμενος πολεμίζειν·
εἰ γάρ σευ κατέναντα τότ' ἦλυθεν, ὅς σ' ἔβαλέν περ,
οὐκ ἄν ἀνουτητί γε τεοῦ φύγεν ἔγχεος ὁρμήν.
ἀλλὰ Ζεὺς τάχα που τάδε μήδετο πάντ' ἀπολέσσαι,
ἡμέων δ' ἐν καμάτοισιν ἐτώσια ἔργα τίθησιν·
ἤδη γὰρ Τρώεσσι κατ' Ἀργείων τάχα νίκην
νεύσει, ἐπεὶ τόσσον περ Ἀχαιῶν ἔρκος ἀπηύρα.

ὦ πόποι, ὡς ἄρα πάγχυ γέρων ἐν δώμασι Πηλεὺς
ὀχθήσει μέγα πένθος ἀτερπέι γήραϊ κύρσας·
* * * * *
αὐτῇ σὺν φήμῃ μιν ἀπορραίσει τάχα θυμόν·
ὣδε δέ οἱ καὶ ἄμεινον, ὀιζύος αἶψα λαθέσθαι·
εἰ δέ κεν οὐ φθίσῃ ἑ κακὴ περὶ υἱέος ὄσσα,
ἇ δειλὸς χαλεποῖς ἐνὶ πένθεσι γῆρας ἰάψει,
αἰὲν ἐπ' ἠσχαρόφιν βίοτον κατέδων ὀδύνῃσι,
Πηλεύς, ὃς μακάρεσσι φίλος περιώσιον ἦεν·
ἀλλ' οὐ πάντα τελοῦσι θεοὶ μογεροῖσι βροτοῖσιν."
ὣς ὃ μὲν ἀσχαλόων ὀλοφύρετο Πηλείωνα·
Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γεραιὸς ἀάσπετα κωκύεσκεν,
ἀμφιχυθεὶς δέμας ἠὺ θρασύφρονος Αἰακίδαο·
καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄυσε μέγ' ἀχνύμενος πινυτὸν κῆρ·
„ὤλεό μοι, φίλε τέκνον, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄφυκτον
κάλλιπες· ὡς ὄφελόν με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει,
πρὶν σέο πότμον ἰδέσθαι ἀμείλιχον· οὐ γὰρ ἔμοιγε
ἄλλο χερειότερόν ποτ' ἐσήλυθεν ἐς φρένα πῆμα,
οὐδ' ὅτε πατρίδ' ἐμὴν λιπόμην ἀγανούς τε τοκῆας,
φεύγων ἐς Πηλῆα δι' Ἑλλάδος, ὅς μ' ὑπέδεκτο,
καί μοι δῶρα πόρεν, Δολόπεσσι δὲ θῆκεν ἀνάσσειν·
καὶ σέγ' ἐν ἀγκοίνῃσι φορεύμενος ἀμφὶ μέλαθρον
κόλπῳ ἐμῷ κατέθηκε, καὶ ἐνδυκέως ἐπέτελλε
νηπίαχον κομέειν, ὡσεὶ φίλον υἷα γεγῶτα·
τῷ πιθόμην· σὺ δ' ἐμοῖσι περὶ στέρνοισι γεγηθὼς
πολλάκι παππάξεσκες ἔτ' ἄκριτα χείλεσι βάζων,
καί μευ νηπιέῃσιν ἄδην ἐνὶ σῇσι δίηνας
στήθεά τ' ἠδὲ χιτῶνας· ἔχον δέ σε χερσὶν ἐμῇσι
πολλὸν καγχαλόων, ἐπειή νύ μοι ἦτορ ἐώλπει
θρέψειν κηδεμονῆα βίου καὶ γήραος ἄλκαρ·
καὶ τὰ μὲν ἐλπομένῳ βαιὸν χρόνον ἔπλετο πάντα·
νῦν δὲ σύγ' οἴχῃ ἄιστος ὑπὸ ζόφον· ἀμφὶ δ' ἐμὸν κῆρ

ἄχνυτ' ὀιζυρῶς, ἐπειή νύ με θυμὸν ἰάπτει
* * * * * *
λευγαλέον· τὸ καὶ εἴθε καταφθίσειε γοῶντα,
πρὶν Πηλῆα πυθέσθαι ἀμύμονα, τόν περ ὀίω
κωκύσειν ἀλίαστον, ὅτ' ἀμφί ἑ φῆμις ἵκηται·
οἴκτιστον γὰρ νῶιν ὑπὲρ σέθεν ἔσσεται ἄλγος,
πατρί τε σῷ καὶ ἐμοί, τοί περ μέγα σεῖο θανόντος
ἀχνύμενοι τάχα γαῖαν ὑπὲρ Διὸς ἄσχετον Αἶσαν
δυσόμεθ' ἐσσυμένως· καί κεν πολὺ λώιον εἴη,
ἢ ζώειν ἀπάνευθεν ἀοσσητῆρος ἑοῖο."
ἦ ῥ' ὁ γέρων, ἀλίαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἀέξων·
πὰρ δέ οἱ Ἀτρεΐδης ὀλοφύρετο δάκρυα χεύων·
ὤμωξεν δ' ὀδύνῃσι μέγ' αἰθόμενος κέαρ ἔνδον·
„ὤλεο, Πηλείδη, Δαναῶν μέγα φέρτατε πάντων,
ὤλεο, καὶ στρατὸν εὐρὺν ἀνερκέα θῆκας Ἀχαιῶν·
ῥηίτεροι δ' ἄρα σεῖο καταφθιμένοιο πέλονται
δυσμενέσιν· σὺ δὲ χάρμα πεσὼν μέγα Τρωσὶν ἔθηκας,
οἵ σε πάρος φοβέοντο, λέονθ' ὡς αἰόλα μῆλα·
νῦν δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι λιλαιόμενοι μαχέονται.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τι καὶ σὺ βροτοὺς ψευδέσσι λόγοισι
θέλγεις, ὃς κατένευσας ἐμοὶ Πριάμοιο ἄνακτος
ἄστυ διαπραθέειν, νῦν δ' οὐ τελέεις ὅσ' ὑπέστης,
ἀλλὰ λίην ἀπάφησας ἐμὰς φρένας· οὐ γὰρ ὀίω
εὑρέμεναι πολέμοιο τέκμωρ φθιμένου Ἀχιλῆος."
ὣς ἔφατ' ἀχνύμενος κέαρ ἔνδοθεν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
κώκυον ἐκ θυμοῖο θρασὺν περὶ Πηλείωνα·
τοῖς δ' ἄρ' ἐπεβρόμεον νῆες περιμυρομένοισιν·
ἠχὴ δ' ἄσπετος ὦρτο δι' αἰθέρος ἀκαμάτοιο·
ὡς δ' ὅτε κύματα μακρὰ βίῃ μεγάλου ἀνέμοιο
ὀρνύμεν' ἐκ πόντοιο πρὸς ἠιόνας φορέονται
σμερδαλέον, πάντῃ δὲ προσαγνυμένης ἁλὸς αἰεὶ
ἀκταὶ ὁμῶς ῥηγμῖσιν ἀπειρέσιαι βοόωσι·

τοῖος ἄρ' ἀμφὶ νέκυν Δαναῶν στόνος αἰνὸς ὀρώρει,
μυρομένων ἄλληκτον ἀταρβέα Πηλείωνα.
καί σφιν ὀδυρομένοισι τάχ' ἤλυθε κυανέη νύξ,
εἰ μὴ ἄρ' Ἀτρείδην προσεφώνεε Νηλέος υἱὸς
Νέστωρ, ὅς ῥά τ' ἔχεσκεν ἐνὶ φρεσὶ μυρίον ἄλγος
μνησάμενος σφοῦ παιδὸς ἐύφρονος Ἀντιλόχοιο·
„Ἀργείων σκηπτοῦχε, μέγα κρατέων Ἀγάμεμνον,
νῦν μὲν ἀποσχώμεσθα δυσηχέος αἶψα γόοιο
σήμερον· οὐ γὰρ ἔτ' αὖθις ἐρωήσει τις Ἀχαιοὺς
κλαυθμοῦ ἄδην κορέσασθαι ἐπ' ἤματα πολλὰ γοῶντας·
ἀλλ' ἄγε δὴ βρότον αἰνὸν ἀταρβέος Αἰακίδαο
λούσαντες λεχέεσσ' ἐνιθείομεν· οὐ γὰρ ἔοικεν
αἰσχύνειν ἐπὶ δηρὸν ἀκηδείῃσι θανόντας.“
καὶ τὰ μὲν ὣς ἐπέτελλε περίφρων Νηλέος υἱός·
αὐτὰρ ὅγ' οἷς ἑτάροισιν ἐπισπέρχων ἐκέλευεν
ὕδατος ἐν πυρὶ θέντας ἄφαρ κρυεροῖο λέβητας
θερμῆναι, λοῦσαί τε νέκυν, περί θ' εἵματα ἕσσαι
καλά, τά οἱ πόρε παιδὶ φίλῳ ἁλιπόρφυρα μήτηρ
ἐς Τροίην ἀνιόντι· θοῶς δ' ἐπίθησαν ἄνακτι·
ἐνδυκέως δ' ἄρα πάντα πονησάμενοι κατὰ κόσμον
κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι δεδουπότα Πηλείωνα.
τὸν δ' ἐσιδοῦσ' ἐλέησε περίφρων Τριτογένεια·
στάξε δ' ἄρ' ἀμβροσίην κατὰ κράατος, ἣν ῥά τέ φασι
δηρὸν ἐρυκακέειν νεαρὸν χρόα κηρὶ δαμέντων·
θῆκε δ' ἄρ' ἔρσήεντα καὶ εἴκελον ἀμπνείοντι·
σμερδαλέον δ' ἄρ' ἐπισκύνιον νεκρῷ περ ἔτευξεν,
οἷόν τ' ἀμφ' ἑτάροιο δαϊκταμένου Πατρόκλοιο
χωομένῳ ἐπέκειτο κατὰ βλοσυροῖο προσώπου·
βριθύτερον δ' ἄρ' ἔθηκε δέμας καὶ ἄρειον ἰδέσθαι.
Ἀργείους δ' ἕλε θάμβος ὁμιλαδὸν ἀθρήσαντας
Πηλείδην ζώοντι πανείκελον, ὅς ῥ' ἐπὶ λέκτροις
ἐκχύμενος μάλα πουλὺς ἄδην εὕδοντι ἐῴκει.

ἀμφὶ δέ μιν μογεραὶ λητίδες, ἅς ῥά ποτ' αὐτὸς
Λῆμνόν τε ξαθέην Κιλίκων τ' αἰπὺ πτολίεθρον
Θήβην Ἠετίωνος ἑλὼν λητίσσατο κούρας,
ἱστάμεναι γοάασκον ἀμύσσουσαι χρόα καλόν,
στήθεά τ' ἀμφοτέρῃσι πεπληγυῖαι παλάμῃσιν
ἐκ θυμοῦ στενάχεσκον ἐύφρονα Πηλείωνα·
τὰς γὰρ δὴ τίεσκε καὶ ἐκ δηίων περ ἐούσας.
πασάων δ' ἔκπαγλον ἀκηχεμένη κέαρ ἔνδον
Βρισηὶς παράκοιτις ἐυπτολέμου Ἀχιλῆος
ἀμφὶ νέκυν στρωφᾶτο, καὶ ἀμφοτέρῃς παλάμῃσι
δρυπτομένη χρόα καλὸν ἀύτεεν· ἐκ δ' ἀπαλοῖο
στήθεος αἱματόεσσαι ἀνὰ σμώδιγγες ἄερθεν
θεινομένης· φαίης κεν ἐπὶ γλάγος αἷμα χέασθαι
φοίνιον· ἀγλαΐῃ δὲ καὶ ἀχνυμένης ἀλεγεινῶς
ἱμερόεν μάρμαιρε· χάρις δέ οἱ ἄμφεχεν εἶδος·
τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον ὀιζυρὸν γοόωσα·
„ὤ μοι ἐγὼ πάντων περιώσιον αἰνὰ πάθοῦσα·
οὐ γάρ μοι τόσσον περ ἐπήλυθεν ἄλλο τι πῆμα,
οὔτε κασιγνήτων, οὔτ' εὐρυχόρου περὶ πάτρης,
ὅσσον σεῖο θανόντος· ἐπεὶ σύ μοι ἱερὸν ἦμαρ
καὶ φάος ἠελίοιο πέλες καὶ μείλιχος αἰὼν
ἐλπωρή τ' ἀγαθοῖο καὶ ἄσπετον ἄλκαρ ἀνίης,
πάσης τ' ἀγλαΐης πολὺ φέρτερος ἠδὲ τοκήων
ἔπλεο· πάντα γὰρ οἷος ἔης δμωῇ περ ἐούσῃ·
καί ῥά μ' ἔθηκας ἄκοιτιν ἑλὼν ἄπο δούλια ἔργα.
νῦν δέ τις ἐν νήεσσιν Ἀχαιῶν ἄξεται ἄλλος
Σπάρτην εἰς ἐρίβωλον ἢ ἐς πολυδίψιον Ἄργος·
καί νύ κεν ἀμφιπολεῦσα κακὰς ὑποτλήσομ' ἀνίας,
σεῦ ἀπονοσφισθεῖσα δυσάμμορος· ὣς ὄφελόν με
γαῖα χυτὴ ἐκάλυψε, πάρος σέο πότμον ἰδέσθαι.“
ὣς ἡ μὲν δμηθέντ' ὀλοφύρετο Πηλείωνα
δμωῇς σὺν μογερῇσι καὶ ἀχνυμένοισιν Ἀχαιοῖς,

μυρομένη καὶ ἄνακτα καὶ ἀνέρα· τῆς δ' ἀλεγεινὸν
οὔποτ' ἐτέρσετο δάκρυ, κατείβετο δ' ἄχρις ἐπ' οὖδας
ἐκ βλεφάρων, ὡσεί τε μέλαν κατὰ πίδακος ὕδωρ
πετραίης, ἧς πουλὺς ὕπερ παγετός τε χιών τε
ἐκκέχυται στυφελοῖο κατ' οὔδεος, ἀμφὶ δὲ πάχνη
τήκεθ' ὁμῶς εὔρῳ τε καὶ ἠελίοιο βολῇσι.
καὶ τότε δή ῥ' ἐσάκουσαν ὀρινομένοιο γόοιο
θυγατέρες Νηρῆος, ὅσαι μέγα βένθος ἔχουσι·
πάσῃσιν δ' ἀλεγεινὸν ὑπὸ κραδίην πέσεν ἄλγος·
οἰκτρὸν δ' ἐστονάχησαν, ἐπίαχε δ' Ἑλλήσποντος·
ἀμφὶ δὲ κυανέοισι καλυψάμεναι χρόα πέπλοις
ἐσσυμένως οἵμησαν, ὅπῃ στόλος ἔπλετ' Ἀχαιῶν,
πανσυδίῃ πολιοῖο δι' οἴδματος· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι
νισσομένῃσι θάλασσα διίστατο· ταὶ δ' ἐφέροντο
κλαγγηδόν, κραιπνῇσιν ἐειδόμεναι γεράνοισιν
ὀσσομένῃς μέγα χεῖμα· περιστενάχοντο δὲ λυγρὸν
κήτεα μυρομένῃσιν· ἔσαν δ' ἄφαρ, ἦχι νέοντο,
παῖδα κασιγνήτης κρατερόφρονα κωκύουσαι
ἐκπάγλως. Μοῦσαι δὲ θοῶς Ἑλικῶνα λιποῦσαι
ἦλυθον, ἄλγος ἄλαστον ἐνὶ στέρνοισιν ἔχουσαι,
ἀρνύμεναι τιμὴν ἑλικώπιδι Νηρηίνῃ·
Ζεὺς δὲ μέγ' Ἀργείοισι καὶ ἄτρομον ἔμβαλε θάρσος,
ὄφρα μὴ ἐσθλὸν ὅμιλον ὑποδδείσωσι θεάων
ἀμφαδὸν ἀθρήσαντες ἀνὰ στρατόν· αἳ δ' Ἀχιλῆος
ἀμφὶ νέκυν στενάχοντο καὶ ἀθάνατοί περ ἐοῦσαι,
πᾶσαι ὁμῶς· ἀκταὶ δὲ περίαχον Ἑλλησπόντου·
δεύετο δὲ χθὼν πᾶσα περὶ νέκυν Αἰακίδαο
δάκρυσιν· ὣς μέγα πένθος ἀνέστενον· ἀμφὶ δὲ λαῶν
μυρομένων δακρύοισι φορύνετο τεύχεα πάντα
καὶ κλισίαι καὶ νῆες, ἐπεὶ μέγα πένθος ὀρώρει.
μήτηρ δ' ἀμφιχυθεῖσα κύσε στόμα Πηλείωνος
παιδὸς ἑοῦ, καὶ τοῖον ἔπος φάτο δακρυχέουσα·

„γηθείτω ῥοδόπεπλος ἀν' οὐρανὸν Ἠριγένεια,
γηθείτω φρεσὶν ἧσι μεθεὶς χόλον Ἀστεροπαίου
Ἄξιος εὐρυρέεθρος ἰδὲ Πριάμοιο γενέθλη·
αὐτὰρ ἐγὼ πρὸς Ὄλυμπον ἀφίξομαι, ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
κείσομαι ἀθανάτοιο Διὸς μεγάλα στενάχουσα,
οὕνεκά μ' οὐκ ἐθέλουσαν ὑπ' ἀνέρι δῶκε δαμῆναι,
ἀνέρι, τὸν τάχα γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρπε,
Κῆρές τ' ἐγγὺς ἔασι τέλος θανάτοιο φέρουσαι·
ἀλλά μοι οὐ κείνοιο μέλει τόσον, ὡς Ἀχιλῆος,
ὅν μοι Ζεὺς κατένευσεν ἐν Αἰακίδαο δόμοισιν
ἴφθιμον θήσειν, ἐπεὶ οὔτι μοι ἤνδανεν εὐνή·
ἀλλ' ὁτὲ μὲν ζαὴς ἄνεμος πέλον, ἄλλοτε δ' ὕδωρ,
ἄλλοτε δ' οἰωνῷ ἐναλίγκιος ἢ πυρὸς ὁρμῇ·
οὐδέ με θνητὸς ἀνὴρ δύνατ' ἐν λεχέεσσι δαμάσσαι
φαινομένην, ὅσα γαῖα καὶ οὐρανὸς ἐντὸς ἐέργει,
μέσφ' ὅτε μοι κατένευσεν Ὀλύμπιος υἱέα δῖον
ἔκπαγλον θήσειν καὶ ἀρήιον· ἀλλὰ τὸ μέν που
ἀτρεκέως ἐτέλεσσεν· ὃ γὰρ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν·
ἀλλά μιν ὠκύμορον ποιήσατο καί μ' ἀκάχησε·
τοὔνεκ' ἐς οὐρανὸν εἶμι· Διὸς δ' ἐς δώματ' ἰοῦσα
κωκύσω φίλον υἷα, καὶ ὁππόσα πρόσθε μόγησα
ἀμφ' αὐτῷ καὶ παισὶν ἀεικέα τειρομένοισι,
μνήσω ἀκηχεμένη, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνω."
ὣς ἔφατ' αἰνὰ γοῶσ' ἁλίη Θέτις· ἣ δέ οἱ αὐτὴ
Καλλιόπη φάτο μῦθον ἀρηραμένη φρεσὶ θυμόν·
„ἴσχεο κωκυτοῖο, θεὰ Θέτι, μηδ' ἀλύουσα
εἵνεκα παιδὸς ἑοῖο θεῶν μεδέοντι καὶ ἀνδρῶν
σκύζεο· καὶ γὰρ Ζηνὸς ἐριβρεμέταο ἄνακτος
υἷες ὁμῶς ἀπόλοντο κακῇ περὶ κηρὶ δαμέντες·
κάτθανε δ' υἱὸς ἐμεῖο καὶ αὐτῆς ἀθανάτοιο
Ὀρφεύς, οὗ μολπῇσιν ἐφέσπετο πᾶσα μὲν ὕλη,
πᾶσα δ' ἄρ' ὀκριόεσσα πέτρη ποταμῶν τε ῥέεθρα,

πνοιαί τε λιγέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀέντων,
οἰωνοί τε θοῇσι διεσσύμενοι πτερύγεσσιν·
ἀλλ' ἔτλην μέγα πένθος, ἐπεὶ θεὸν οὔτι ἔοικε
πένθεσι λευγαλέοισι καὶ ἄλγεϊ θυμὸν ἀχεύειν·
τῷ σε καὶ ἀχνυμένην μεθέτω γόος υἱέος ἐσθλοῦ·
καὶ γάρ οἱ κλέος αἰὲν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
καὶ μένος ἀείσουσιν ἐμῇ τ' ἰοτῆτι καὶ ἄλλων
Πιερίδων· σὺ δὲ μή τι κελαινῷ πένθεϊ θυμὸν
δάμνασο θηλυτέρῃσιν ἴσον γοόωσα γυναιξίν·
ἦ οὐκ ἀίεις, ὅτι πάντας, ὅσοι χθονὶ ναιετάουσιν,
ἀνθρώπους ὀλοὴ περιπέπταται ἄσχετος Αἶσα,
οὐδὲ θεῶν ἀλέγουσα; τόσον σθένος ἔλλαχε μούνη·
ἦ καὶ νῦν Πριάμοιο πολυχρύσοιο πόληα
ἐκπέρσει, Τρώων τε καὶ Ἀργείων ὀλέσασα
ἀνέρας, ὅν κ' ἐθέλῃσι· θεῶν δ' οὔτις μιν ἐρύξει."
ὣς φάτο Καλλιόπη, πινυτὰ φρεσὶ μητιόωσα·
ἠέλιος δ' ἀπόρουσεν ἐς ὠκεανοῖο ῥέεθρα·
ὦρτο δὲ νὺξ μεγάλοιο κατ' ἠέρος ὀρφνήεσσα,
ἥτε καὶ ἀχνυμένοισι πέλει θνητοῖσιν ὄνειαρ·
αὐτοῦ δ' ἐν ψαμάθοισιν Ἀχαιῶν ἕδραθον υἷες
ἱλαδὸν ἀμφὶ νέκυν, μεγάλῃ βεβαρηότες ἄτῃ·
ἀλλ' οὐχ ὕπνος ἔμαρπτε θεὴν Θέτιν· ἄγχι δὲ παιδὸς
ἧστο σὺν ἀθανάτῃς Νηρηίσιν· ἀμφὶ δὲ Μοῦσαι
ἀχνυμένην ἀνὰ θυμὸν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη
πολλὰ παρηγορέεσκον, ὅπως λελάθοιτο γόοιο.
ἀλλ' ὅτε καγχαλόωσα δι' αἰθέρος ἦλυθεν ἠὼς
λαμπρότατον πᾶσίν τε φάος Τρώεσσι φέρουσα
καὶ Πριάμῳ — Δαναοὶ δὲ μέγ' ἀχνύμενοι Ἀχιλῆα
κλαῖον ἐπ' ἤματα πολλά, περιστενάχοντο δὲ μακραὶ
ἠιόνες πόντοιο, μέγας δ' ὀλοφύρετο Νηρεὺς
ἦρα φέρων κούρῃ Νηρηίδι, σὺν δέ οἱ ἄλλοι
εἰνάλιοι μύροντο θεοὶ φθιμένου Ἀχιλῆος —,

καὶ τότε δὴ μεγάλοιο νέκυν Πηληιάδαο
Ἀργεῖοι πυρὶ δῶκαν, ἀάσπετα νηήσαντες
δοῦρα, τά οἱ φορέοντες ἀπ᾽ οὔρεος Ἰδαίοιο
πάντες ὁμῶς ἐμόγησάν, ἐπεί σφεας ὀτρύνοντες
Ἀτρεῖδαι προέηκαν ἀπείριτον οἰσέμεν ὕλην,
ὄφρα θοῶς καίοιτο νέκυς κταμένου Ἀχιλῆος·
ἀμφὶ δὲ τεύχεα πολλὰ πυρῇ περινηήσαντο
αἰζηῶν κταμένων, πολλοὺς δ᾽ ἐφύπερθε βάλοντο
Τρώων δηώσαντες ὁμῶς περικαλλέας υἷας,
ἵππους τε χρεμέθοντας ἐυσθενέας θ᾽ ἅμα ταύρους,
σὺν δ᾽ ὄιάς τε σύας τ᾽ ἔβαλον βρίθοντας ἀλοιφῇ·
φάρεα δ᾽ ἐκ χηλῶν φέρον ἄσπετα κωκύουσαι
δμωιάδες, καὶ πάντα πυρῆς καθύπερθε βάλοντο,
χρυσόν τ᾽ ἤλεκτρόν τ᾽ ἐπενήεον· ἀμφὶ δὲ χαίτας
Μυρμιδόνες κείραντο, νέκυν δ᾽ ἐκάλυψαν ἄνακτος·
καὶ δ᾽ αὐτὴ Βρισηὶς ἀκηχεμένη περὶ νεκρῷ
κειραμένη πλοκάμους πύματον πόρε δῶρον ἄνακτι·
πολλοὺς δ᾽ ἀμφιφορῆας ἀλείφατος ἀμφεχέοντο,
ἄλλους δ᾽ ἀμφὶ πυρῇ μέλιτος θέσαν ἠδὲ καὶ οἴνου
ἡδέος, οὗ μέθυ λαρὸν ὀδώδεε νέκταρι ἶσον·
ἄλλα δὲ πολλὰ βάλοντο θυώδεα θαῦμα βροτοῖσιν,
ὅσσα χθὼν φέρει ἐσθλὰ καὶ ὁππόσα δῖα θάλασσα.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ περὶ πάγχυ πυρὴν διεκοσμήσαντο,
πεζοὶ ἅμ᾽ ἱππήεσσι σὺν ἔντεσιν ἐρρώσαντο
ἀμφὶ πυρὴν πολύδακρυν· ὃ δ᾽ ἔκποθεν Οὐλύμποιο
Ζεὺς ψεκάδας κατέχευεν ὑπὲρ νέκυν Αἰακίδαο
ἀμβροσίας, δίῃ δὲ φέρων Νηρηίδι τιμὴν
Ἑρμείην προέηκεν ἐς Αἴολον, ὄφρα καλέσσῃ
λαιψηρῶν ἀνέμων ἱερὸν μένος· ἦ γὰρ ἔμελλε
καίεσθ᾽ Αἰακίδαο νέκυς· τοῦ δ᾽ αἶψα μολόντος
Αἴολος οὐκ ἀπίθησε· καλεσσάμενος δ᾽ ἀλεγεινὸν
καρπαλίμως Βορέην Ζεφύροιό τε λάβρον ἀήτην

ἐς Τροίην προέηκε θοῇ θύοντας ἀέλλῃ·
οἳ δὲ θοῶς οἵμησαν ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι
ῥιπῇ ἀπειρεσίῃ· περὶ δ' ἴαχεν ἐσσυμένοισι
πόντος ὁμοῦ καὶ γαῖα· περικλονέοντο δ' ὕπερθε
πάντα νέφη μεγάλοιο δι' ἠέρος ἀίσσοντα·
οἳ δὲ Διὸς βουλῇσι δαϊκταμένου Ἀχιλῆος
αἶψα πυρῇ ἐνόρουσαν ἀολλέες, ὦρτο δ' ἀυτμὴ
Ἡφαίστου μαλεροῖο· γόος δ' ἀλίαστος ὀρώρει
Μυρμιδόνων· ἄνεμοι δὲ καὶ ἐσσύμενοί περ ἀέλλῃ
πᾶν ἦμαρ καὶ νύκτα νέκυν περιποιπνύοντες
καῖον ἐυπνείοντες ὁμῶς· ἀνὰ δ' ἔγρετο πουλὺς
καπνὸς ἐς ἠέρα δῖαν, ἐπέστενε δ' ἄσπετος ὕλη
δαμναμένη πυρὶ πᾶσα, μέλαινα δὲ γίνετο τέφρη·
οἳ δὲ μέγ' ἐκτελέσαντες ἀτειρέες ἔργον ἀῆται
εἰς ἑὸν ἄντρον ἕκαστος ὁμοῦ νεφέεσσι φέροντο.

Μυρμιδόνες δ', ὅτ' ἄνακτα πελώριον ὕστατον ἄλλων
ἤνυσε πῦρ ἀίδηλον ἀποκταμένων περὶ νεκρῷ,
ἵππων τ' αἰζηῶν τε, καὶ ἄλλ' ὅσα δακρυχέοντες
ὄβριμον ἀμφὶ νέκυν κειμήλια θῆκαν Ἀχαιοί,
δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτοῦ
φαίνετ' ἀριφραδέως, ἐπεὶ οὐχ ἑτέροισιν ὁμοῖα
ἦν, ἀλλ' οἷα γίγαντος ἀτειρέος, οὐδὲ μὲν ἄλλα
σὺν κείνοις ἐμέμικτ', ἐπειὴ βόες ἠδὲ καὶ ἵπποι
καὶ παῖδες Τρώων μίγδα κταμένοισι καὶ ἄλλοις
βαιὸν ἄπωθε κέοντο περὶ νέκυν, ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
ῥιπῇ ὕφ' Ἡφαίστοιο δεδμημένος οἷος ἔκειτο.
τοῦ δὲ καὶ ὀστέα πάντα περιστενάχοντες ἑταῖροι
ἄλλεγον ἐς χηλὸν πολυχανδέα τε βριαρήν τε,
ἀργυρέην, χρυσῷ δὲ διαυγέι πᾶσα κέκαστο·
καὶ τὰ μὲν ἀμβροσίῃ καὶ ἀλείφασι πάγχυ δίηναν
κοῦραι Νηρῆος, μέγ' Ἀχιλλέα κυδαίνουσαι,
ἐς δὲ βοῶν δημὸν θέσαν ἀθρόα πάγχυ χέασαι

σὺν μέλιτι λιαρῷ· μήτηρ δέ οἱ ἀμφιφορῆα
ὤπασε, τόν ῥα πάροιθε Διώνυσος πόρε δῶρον,
Ἡφαίστου κλυτὸν ἔργον ἐύφρονος· ᾧ ἔνι θῆκαν
ὀστέ' Ἀχιλλῆος μεγαλήτορος· ἀμφὶ δὲ τύμβον
Ἀργεῖοι καὶ σῆμα πελώριον ἀμφεβάλοντο
ἀκτῇ ἐπ' ἀκροτάτῃ παρὰ βένθεσιν Ἑλλησπόντου
Μυρμιδόνων βασιλῆα θρασὺν περικωκύοντες.
οὐδὲ μὲν ἄμβροτοι ἵπποι ἀταρβέος Αἰακίδαο
μίμνον ἀδάκρυτοι παρὰ νήεσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
μύροντο σφετέροιο δαϊκταμένου βασιλῆος,
οὐδ' ἔθελον μογεροῖσιν ἔτ' ἀνδράσιν, οὐδὲ μὲν ἵπποις
μίσγεσθ' Ἀργείων, ὀλοὸν περὶ πένθος ἔχοντες,
ἀλλ' ὑπὲρ ὠκεανοῖο ῥοὰς καὶ Τηθύος ἄντρα
ἀνθρώπων ἀπάτερθεν ὀιζυρῶν φορέεσθαι,
ἦχί σφεας τὸ πάροιθεν ἐγείνατο δῖα Ποδάργη
ἄμφω ἀελλόποδας, Ζεφύρῳ κελάδοντι μιγεῖσα·
καί νύ κεν αἶψ' ἐτέλεσσαν, ὅσα σφίσι μήδετο θυμός,
εἰ μή σφεας κατέρυξε θεῶν νόος, ὅφρ' Ἀχιλῆος
ἔλθῃ ἀπὸ Σκύροιο θοὸς πάις, ὅν ῥα καὶ αὐτοὶ
δέχνυνθ', ὁππόθ' ἵκοιτο ποτὶ στρατόν, οὕνεκ' ἄρα σφι
θέσφατα γεινομένοισι Χάους ἱεροῖο θύγατρες
Μοῖραι ἐπεκλώσαντο καὶ ἀθανάτοις περ ἐοῦσι,
πρῶτα Ποσειδάωνι δαμήμεναι, αὐτὰρ ἔπειτα
θαρσαλέῳ Πηλῆι καὶ ἀκαμάτῳ Ἀχιλῆι,
τέτρατον αὖτ' ἐπὶ τοῖσι Νεοπτολέμῳ μεγαθύμῳ,
τὸν καὶ ἐς Ἠλύσιον πεδίον μετόπισθεν ἔμελλον
Ζηνὸς ὑπ' ἐννεσίῃσι φέρειν μακάρων ἐπὶ γαῖαν·
τοὔνεκα καὶ στυγερῇ βεβολημένοι ἦτορ ἀνίῃ
μίμνον πὰρ νήεσσιν, ἑὸν κατὰ θυμὸν ἄνακτα
τὸν μὲν ἀκηχέμενοι, τὸν δ' αὖ ποθέοντες ἰδέσθαι.
καὶ τότ' ἐριγδούποιο λιπὼν ἁλὸς ὄβριμον οἶδμα
ἦλυθεν Ἐννοσίγαιος ἐπ' ἠόνας· οὐδέ μιν ἄνδρες

ἔδρακον, ἀλλὰ θεῇσι παρίστατο Νηρηίνῃς·
καί ῥα Θέτιν προσέειπεν ἔτ' ἀχνυμένην Ἀχιλῆος·
„ἴσχεο νῦν περὶ παιδὸς ἀπειρέσιον γοόωσα·
οὐ γὰρ ὅγε φθιμένοισι μετέσσεται, ἀλλὰ θεοῖσιν
ὡς ἠὺς Διόνυσος ἰδὲ σθένος Ἡρακλῆος·
οὐ γάρ μιν μόρος αἰνὸς ὑπὸ ζόφον αἰὲν ἐρύξει,
οὐδ' Ἄιδης, ἀλλ' αἶψα καὶ ἐς Διὸς ἵξεται αὐγάς·
καί οἱ δῶρον ἔγωγε θεουδέα νῆσον ὀπάσσω
Εὔξεινον κατὰ πόντον, ὅπῃ θεὸς ἔσσεται αἰεὶ
σὸς πάις· ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων μέγα λαῶν
κεῖνον κυδαίνοντα θυηπολίῃς ἐρατεινῇς
ἶσον ἐμοὶ τίσουσι· σὺ δ' ἴσχεο κωκύουσα
ἐσσυμένως καὶ μή τι χαλέπτεο πένθεϊ θυμόν."
ὣς εἰπὼν ἐπὶ πόντον ἀπήιεν εἴκελος αὔρῃ,
παρφάμενος μύθοισι Θέτιν· τῆς δ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
βαιὸν ἀνέπνευσεν· τὰ δέ οἱ θεὸς ἐξετέλεσσεν.
Ἀργεῖοι δὲ γοῶντες ἀπήιον, ᾗχι ἑκάστῳ
νῆες ἔσαν, τὰς ἦγον ἀφ' Ἑλλάδος· αἳ δ' Ἑλικῶνα
Πιερίδες νίσσοντο, καὶ εἰς ἄλα Νηρῆναι
δῦσαν ἀναστενάχουσαι εὐφρονα Πηλείωνα.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

Οὐδὲ μὲν Ἱπολόχοιο δαΐφρονος ὄβριμον υἷα
Τρῶες ἀδάκρυτον δειλοὶ λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Δαρδανίης προπάροιθε πύλης ἐρικυδέα φῶτα
πυρκαϊῆς καθύπερθε βάλον· τὸν δ' αὐτὸς Ἀπόλλων
ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο μάλ' ἐσσυμένως ἀναείρας
δῶκε θοοῖς Ἀνέμοισι φέρειν Λυκίης σχεδὸν αἴης·
οἳ δέ μιν αἶψ' ἀπένεικαν ὑπ' ἄγκεα Τηλάνδροιο
χῶρον ἐς ἱμερόεντα, πέτρην δ' ἐφύπερθε βάλοντο
ἄρρηκτον· Νύμφαι δὲ περίβλυσαν ἱερὸν ὕδωρ
ἀενάου ποταμοῖο, τὸν εἰσέτι φῦλ' ἀνθρώπων
Γλαῦκον ἐπικλείουσιν ἑύρροον· ἀλλὰ τὰ μέν που
ἀθάνατοι τεύξαντο γέρας Λυκίων βασιλῆι.

Ἀργεῖοι δ' ἐρίθυμον ἀνεστενάχοντ' Ἀχιλῆα
νηυσὶ παρ' ὠκυπόροισιν· ἔτειρε δὲ πάντας ἀνίη
λευγαλέη καὶ πένθος, ἐπεί ῥά μιν ὡς ἐὸν υἷα
δίζοντ', οὐδέ τις ἦεν ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ἄδακρυς·
Τρῶες δ' αὖτ' ἀλίαστον ἐγήθεον εἰσορόωντες
τοὺς μὲν ἀκηχεμένους, τὸν δ' ἐν πυρὶ δηωθέντα·
καί τις ἐπευχόμενος μῦθον ποτὶ τοῖον ἔειπε·

„νῦν πάντεσσιν ἄελπτον ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
ἡμῖν ὤπασε χάρμα, λιλαιομένοισιν ἰδέσθαι
ἐν Τροίῃ Ἀχιλῆα δεδουπότα· τοῦ γὰρ οἵω
βλημένου ἀμπνεύσειν Τρώων ἐρικυδέα φῦλα
αἵματος ἐξ ὀλοοῖο καὶ ἀνδροφόνου ὑσμίνης·

αἰεὶ γὰρ φρεσὶν ἦσιν ἐμήδετο * *
αἰεὶ δ' ἐν χερσίν οἱ ἐμαίνετο λοίγιον ἔγχος
λύθρῳ ὑπ' ἀργαλέῳ πεπαλαγμένον· οὐδέ τις ἡμέων
κείνῳ ἔναντα κιὼν ἔτ' ἐπέδρακεν Ἠριγένειαν·
νῦν δ' οἰόω φεύξεσθαι Ἀχαιῶν ὄβριμα τέκνα
νηυσὶν ἐυπρῴροισι δαϊκταμένου Ἀχιλῆος·
ὡς ὄφελον μένος ἦεν ἔθ' Ἕκτορος, ὄφρ' ἅμα πάντας
Ἀργείους σφετέρῃσιν ἐνὶ κλισίῃσιν ὄλεσσεν."

ὣς ἄρ' ἔφη Τρώων τις ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγηθώς·
ἄλλος δ' αὖθ' ἑτέρωθι πύκα φρονέων φάτο μῦθον·

„φῆσθα σὺ μὲν Δαναῶν ὀλοὸν στρατὸν ἔνδοθι νηῶν
πόντον ἐπ' ἠερόεντα πεφυζότας αἶψα νέεσθαι·
ἀλλ' οὐ μὰν δείσουσι λιλαιόμενοι μέγα χάρμης·
εἰσέτι γὰρ κρατεροί τε καὶ ὄβριμοι ἀνέρες ἄλλοι,
Τυδείδης Αἴας τε καὶ Ἀτρέος ὄβριμοι υἷες·
τοὺς ἔτ' ἐγὼ δείδοικα κατακταμένου Ἀχιλῆος·
τοὺς εἴθ' ἀργυρότοξος ἀναιρήσειεν Ἀπόλλων,
καί κεν ἀνάπνευσις πολέμου καὶ ἀεικέος οἴτου
ἡμῖν εὐχομένοισιν ἐλεύσεται ἤματι κείνῳ."

„ὣς ἔφατ'· ἀθάνατοι δὲ κατ' οὐρανὸν ἐστενάχοντο,
ὅσσοι ἔσαν Δαναοῖσιν ἐυσθενέεσσιν ἀρωγοί,
ἀμφὶ δὲ κρᾶτ' ἐκάλυψαν ἀπειρεσίοις νεφέεσσι
θυμὸν ἀκηχέμενοι· ἑτέρωθι δὲ γήθεον ἄλλοι,
εὐχόμενοι Τρώεσσι πέρας θυμηδὲς ὀρέξαι.
καὶ τότε δὴ Κρονίωνα κλυτὴ προσεφώνεεν Ἥρη·

„Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, τίη Τρώεσσιν ἀρήγεις
κούρης ἠυκόμοιο λελασμένος, ἣν ῥα πάροιθεν
ἀντιθέῳ Πηλῆι πόρες θυμήρε' ἄκοιτιν
Πηλίου ἐν βήσσῃσι; γάμον δέ οἱ αὐτὸς ἔτευξας
ἄμβροτον, οἳ δέ νυ πάντες ἐδαινύμεθ' ἤματι κείνῳ
ἀθάνατοι, καὶ πολλὰ δόμεν περικαλλέα δῶρα·
ἀλλὰ τάγ' ἐξελάθου, μέγα δ' Ἑλλάδι μήσαο πένθος."

ὣς ἄρ' ἔφη· τὴν δ' οὔ τι προσέννεπεν ἀκάματος Ζεύς·
ἧστο γὰρ ἀχνύμενος κραδίην καὶ πολλὰ μενοινῶν,
οὕνεκεν ἤμελλον Πριάμου πόλιν ἐξαλαπάξειν
Ἀργεῖοι, τοῖς αἰνὸν ἐμήδετο λοιγὸν ὀπάσσαι
ἐν πολέμῳ στονόεντι καὶ ἐν βαρυηχέι πόντῳ·
καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε, τὰ δὴ μετόπισθε τέλεσσεν.
ἠὼς δ' ὠκεανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσαφίκανε,
κυανέην δ' ἄρα γαῖαν ἐπήιεν ἄσπετος ὄρφνη,
ἦμος ἀναπνείουσι βροτοὶ βαιὸν καμάτοιο·
Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶν ἐδόρπεον ἀχνύμενοί περ·
οὐ γὰρ νηδύος ἐστὶν ἀπωσέμεναι μεμανίης
λιμὸν ἀταρτηρόν, ὁπόταν στέρνοισιν ἵκηται·
ἀλλ' εἶθαρ θοὰ γυῖα βαρύνεται, οὐδέ τι μῆχος
γίνεται, ἢν μή τις κορέσῃ θυμαλγέα νηδύν·
τοὔνεκα δαῖτ' ἐπάσαντο καὶ ἀχνύμενοι Ἀχιλῆος·
αἰνὴ γὰρ μάλα πάντας ἐποτρύνεσκεν ἀνάγκη·
τοῖσι δὲ πασσαμένοισιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος,
λῦσε δ' ἀπὸ μελέων ὀδύνας, ἐπὶ δὲ σθένος ὦρσεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ κεφαλὰς μὲν ἐπ' ἀντολίην ἔχον ἄρκτοι,
δέγμεναι ἠελίοιο θοὸν φάος, ἔγρετο δ' ἠώς,
δὴ τότ' ἀνέγρετο λαὸς ἐυσθενέων Ἀργείων,
πορφύρων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρ' ἀίδηλον·
κίνυτο δ' ἠύτε πόντος ἀπείριτος Ἰκαρίοιο,
ἠὲ καὶ αὐαλέου βαθὺ λήιον, ὁππόθ' ἵκηται
ῥιπὴ ἀπειρεσίη νεφεληγερέος Ζεφύροιο·
ὣς ἄρα κίνυτο λαὸς ἐπ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου.
καὶ τότε Τυδέος υἱὸς ἐελδομένοισιν ἔειπεν·
„ὦ φίλοι, εἰ ἐτεόν γε μενεπτόλεμοι πελόμεσθα,
νῦν μᾶλλον στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσι,
μή πως θαρσήσωσιν Ἀχιλλέος οὐκέτ' ἐόντος
* * * * * *
ἀλλ' ἄγε, σὺν τεύχεσσι καὶ ἅρμασιν ἠδὲ καὶ ἵπποις

ἴομεν ἀμφὶ πόληα· πόνος δ' ἄρα κῦδος ὀρέξει."
ὣς ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν· ἀμείβετο δ' ὄβριμος Αἴας·
„Τυδείδη, σὺ μὲν ἐσθλὰ καὶ οὐκ ἀνεμώλια βάξεις,
ὀτρύνων Τρώεσσιν ἐυπτολέμοισι μάχεσθαι
ἀγχεμάχους Δαναούς, οἵπερ μεμάασι καὶ αὐτοί·
ἀλλὰ χρὴ ἐν νήεσσι μένειν, ἄχρις ἐξ ἁλὸς ἔλθῃ
δῖα Θέτις· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ μήδεται ἥτορ
υἱέος ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα·
ὣς χθιζή μοι ἔειπεν, ὅτ' εἰς ἁλὸς ἦιε βένθος,
νόσφ' ἄλλων Δαναῶν· καί ἑ σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι
ἐσσυμένην· Τρῶες δέ, καὶ εἰ θάνε Πηλέος υἱός,
οὐ μάλα θαρσήσουσιν ἔτι ζώοντος ἐμεῖο
καὶ σέθεν ἠδὲ καὶ αὐτοῦ ἀμύμονος Ἀτρείδαο
* * * * ἔκτοθι μίμνειν."
ὣς ἄρ' ἔφη Τελαμῶνος ἐὺς πάις, οὐδέ τι ᾔδη,
ὅττι ῥά οἱ μετ' ἄεθλα κακὸν μόρον ἔντυε δαίμων,
ἀργαλέον· τὸν δ' αὖθις ἀμείβετο Τυδέος υἱός·
„ὦ φίλος, εἰ ἐτεὸν Θέτις ἔρχεται ἤματι τῷδε
υἱέος ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα,
πὰρ νήεσσι μένωμεν ἐρυκανόωντε καὶ ἄλλους·
καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσι θεοῖς πείθεσθαι ἔοικε·
καὶ δ' ἄλλως Ἀχιλῆι καὶ ἀθανάτων ἀέκητι
αὐτοὶ φραζώμεσθα δόμεν θυμηδέα τιμήν."
ὣς φάτο Τυδείδαο δαΐφρονος ὄβριμον ἦτορ.
καὶ τότ' ἄρ' ἐκ πόντοιο κίεν Πηλῆος ἄκοιτις,
αὔρῃ ὑπηώῃ ἐναλίγκιον· αἶψα δ' ἵκανεν
Ἀργείων ἐς ὅμιλον, ὅπῃ μεμαῶτες ἔμιμνον,
οἳ μὲν ἀεθλεύσοντες ἀπειρεσίῳ ἐν ἀγῶνι,
οἳ δὲ φρένας καὶ θυμὸν ἀεθλητῆρσιν ἰῆναι·
τοῖσι δ' ἅμ' ἀγρομένοισι Θέτις κυανοκρήδεμνος
θῆκεν ἄεθλα φέρουσα καὶ ὀτρύνεσκεν Ἀχαιοὺς
αὐτίκ' ἀεθλεύειν· τοὶ δ' ἀθανάτῃ πεπίθοντο.

Πρῶτος δ' ἐν μέσσοισιν ἀνίστατο Νηλέος υἱός,
οὐ μὲν πυγμαχίῃσι λιλαιόμενος πονέεσθαι,
οὔτε παλαισμοσύνῃ πολυτειρέι· τοῦ γὰρ ὕπερθε
γυῖα καὶ ἄψεα πάντα λυγρὸν κατεδάμνατο γῆρας·
ἀλλά οἱ ἐν στέρνοισιν ἔτ' ἔμπεδος ἔπλετο θυμὸς
καὶ νόος, οὐδέ τις ἄλλος ἐριδμαίνεσκεν Ἀχαιῶν
κείνῳ, ὅτ' εἰν ἀγορῇ ἐπέων πέρι δῆρις ἐτύχθη·
τῷ καὶ Λαέρταο κλυτὸς πάις εἵνεκα μύθων
εἰν ἀγορῇ ὑπόεικε, καὶ ὃς βασιλεύτατος ἦεν
πάντων Ἀργείων, μέγ' ἐυμμελίης Ἀγαμέμνων·
τοὔνεκ' ἐνὶ μέσσοισιν ἐύφρονα Νηρηίνην
ὕμνεεν, ὡς πάσῃσι μετέπρεπεν εἰναλίῃσιν
εἵνεκ' ἐυφροσύνης τε καὶ εἴδεος· ἣ δ' ἀίουσα
τέρπεθ'· ὃ δ' ἱμερόεντα γάμον Πηλῆος ἔνισπε,
τόν ῥά οἱ ἀθάνατοι μάκαρες συνετεκτήναντο
Πηλίου ἀμφὶ κάρηνα, καὶ ἄμβροτον ὡς ἐπάσαντο
δαῖτα παρ' εἰλαπίνῃσιν, ὅτ' εἴδατα θεῖα φέρουσαι
χερσὶν ὑπ' ἀμβροσίῃσι θεαὶ παρενήεον Ὧραι
χρυσείοις κανέοισι, Θέμις δ' ἄρα καγχαλόωσα
ἀργυρέας ἐτίταινεν ἐπισπέρχουσα τραπέξας,
πῦρ δ' Ἥφαιστος ἔκαιεν ἀκήρατον, ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
ἀμβροσίην ἐκέραιον ἐνὶ χρυσέοισι κυπέλλοις,
αἳ δ' ἄρ' ἐς ὀρχηθμὸν Χάριτες τράπεν ἱμερόεντα,
Μοῦσαι δ' ἐς μολπήν, ἐπετέρπετο δ' οὔρεα πάντα
καὶ ποταμοὶ καὶ θῆρες, ἰαίνετο δ' ἄφθιτος αἰθὴρ
ἄντρα τε Χείρωνος περικαλλέα καὶ θεοὶ αὐτοί.

καὶ τὰ μὲν ἂρ Νηλῆος ἐὺς πάις Ἀργείοισι
πάντα μάλ' ἱεμένοις κατελέξατο· τοὶ δ' ἀίοντες
τέρποντ'· ὃς δ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἄφθιτα ἔργα
μέλπε μέσῳ ἐν ἀγῶνι· πολὺς δ' ἀμφίαχε λαὸς
ἀσπασίως· ὃ δ' ἄρ' ἔνθεν ἑλὼν ἐρικυδέα φῶτα
ἐκπάγλως κύδαινεν ἀρηραμένοις ἐπέεσσι,

δώδεχ' ὅπως διέπερσε κατὰ πλόον ἄστεα φωτῶν,
ἕνδεκα δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ὡς δ' ἐδάιξε
Τήλεφον, ἠδὲ βίην ἐρικυδέος Ἠετίωνος
Θήβης ἐν δαπέδοισι, καὶ ὡς Κύκνον ἔκτανε δουρί,
υἷα Ποσειδάωνος, ἰδ' ἀντίθεον Πολύδωρον,
καὶ Τρώιλον θηητόν, ἀμύμονά τ' Ἀστεροπαῖον,
αἵματι δ' ὡς ἐρύθηνεν ἄδην ποταμοῖο ῥέεθρα
Ξάνθου, καὶ νεκύεσσιν ἀπειρεσίοισι κάλυψε
πάντα ῥόον κελάδοντα, Λυκάονος ὁππότε θυμὸν
νοσφίσατ' ἐκ μελέων ποταμοῦ σχεδὸν ἡχήεντος,
Ἕκτορά θ' ὡς ἐδάμασσε, καὶ ὡς ἕλε Πενθεσίλειαν,
ἠδὲ καὶ υἱέα δῖον ἐυθρόνου Ἠριγενείης.
καὶ τὰ μὲν Ἀργείοισιν ἐπισταμένοισι καὶ αὐτοῖς
μέλπε, καὶ ὡς ἐτέτυκτο πελώριος, ὥς τέ οἱ οὔτις
ἔσθενε δηριάασθαι ἐναντίον, οὔτ' ἐν ἀέθλοις
αἰζηῶν, ὅτε ποσσὶ νέοι περιδηριόωνται,
οὐδὲ μὲν ἱππασίῃ, οὐδὲ σταδίῃ ἐνὶ χάρμῃ,
κάλλεϊ θ' ὡς Δαναοὺς μέγ' ὑπείρεχεν, ὥς τέ οἱ ἀλκὴ
ἔπλετ' ἀπειρεσίη, ὁπότ' Ἄρεος ἔσσυτο δῆρις.
εὔχετο δ' ἀθανάτοισι καὶ υἱέα τοῖον ἰδέσθαι
κείνου, ἀπὸ Σκύροιο πολυκλύστοιο μολόντα.

Ἀργεῖοι δ' ἄρα πᾶσιν ἐπευφήμησαν ἔπεσσιν,
αὐτή τ' ἀργυρόπεζα Θέτις, καί οἱ πόρεν ἵππους
ὠκύποδας, τοὺς πρόσθεν ἐυμμελίῃ Ἀχιλῆι
Τήλεφος ὤπασε δῶρον ἐπὶ προχοῇσι Καΐκου,
εὖτέ ἑ μοχθίζοντα κακῷ περὶ ἕλκεϊ θυμὸν
ἠκέσατ' ἐγχείῃ, τῇ μιν βάλε δηριόωντα
αὐτὸς ἔσω μηροῖο, διήλασε δ' ὄβριμον αἰχμήν·
καὶ τοὺς μὲν Νέστωρ Νηλήιος οἷς ἑτάροισιν
ὤπασεν· οἳ δ' ἐς νῆας ἄγον μέγα κυδαίνοντες
ἀντίθεον βασιλῆα. Θέτις δ' ἐς μέσσον ἀγῶνα
θῆκεν ἄρ' ἀμφὶ δρόμοιο βόας δέκα· τῇσι δὲ πάσαις

καλαὶ πόρτιες ἦσαν ὑπὸ μαζοῖσιν ἰοῦσαι·
τάς ποτε Πηλείδαο θρασὺ σθένος ἀκαμάτοιο
ἤλασεν ἐξ Ἴδης μεγάλῳ ἐπὶ δουρὶ πεποιθώς.
τῶν πέρι δοιοὶ ἀνέσταν ἐελδόμενοι μέγα νίκης·
Τεῦκρος μὲν πρῶτος Τελαμώνιος, ἂν δὲ καὶ Αἴας,
Αἴας, ὅστε Λοκροῖσι μετέπρεπεν ἰοβόλοισιν·
ἀμφὶ δ' ἄρα ζώσαντο θοῶς περὶ μήδεα χερσὶ
φάρεα, πάντα δ' ἔνερθεν, ἅπερ θέμις, ἐκρύψαντο,
αἰδόμενοι Πηλῆος ἐυσθενέος παράκοιτιν
ἄλλας τ' εἰναλίας Νηρηίδας, ὅσσαι ἅμ' αὐτῇ
ἦλυθον Ἀργείων κρατερουὺς ἐσιδέσθαι ἀέθλους.
τοῖσι δὲ σημαίνεσκε δρόμου τέλος ὠκυτάτοιο
Ἀτρείδης, ὃς πᾶσι μετ' Ἀργείοισιν ἄνασσε·
τοὺς δ' ἔρις ὀτρύνεσκεν ἐπήρατος· οἳ δ' ἀπὸ νύσσης
καρπαλίμως οἴμησαν ἐοικότες ἰρήκεσσι·
τῶν δὲ καὶ ἀμφήριστος ἔην δρόμος· οἳ δ' ἑκάτερθεν
Ἀργεῖοι λεύσσοντες ἐπίαχον ἄλλυδις ἄλλος·
ἀλλ' ὅτε τέρματ' ἔμελλον ἱκανέμεναι μεμαῶτες,
δὴ τότε που Τεύκροιο μένος καὶ γυῖα πέδησαν
ἀθάνατοι· τὸν γάρ ῥα θεὸς βάλεν ἠέ τις ἄτη
ὄζον ἐς ἀλγινόεντα βαθυρρίζοιο μυρίκης·
τῷ δ' ἄρ' ἐνιχριμφθεὶς χαμάδις πέσε· τοῦ δ' ἀλεγεινῶς
ἄκρον ἀνεγνάμφθη λαιοῦ ποδός, αἳ δ' ὑπανέσταν
οἰδαλέαι ἑκάτερθε περὶ φλέβες· οἳ δ' ἰάχησαν
Ἀργεῖοι κατ' ἀγῶνα· παρήιξεν δέ μιν Αἴας
γηθόσυνος· λαοὶ δὲ συνέδραμον, οἵ οἱ ἕποντο,
Λοκροί· αἶψα δὲ χάρμα περὶ φρένας ἦλυθε πάντων·
ἐκ δ' ἔλασαν κατὰ νῆας ἀγοῦ βόας, ὄφρα νέμωνται·
Τεῦκρον δ' ἐσσυμένως ἕταροι περιποιπνύοντες
ἦγον ἐπισκάζοντα· θοῶς δέ οἱ ἰητῆρες
ἐκ ποδὸς αἷμ' ἀφέλοντο, θέσαν δ' ἐφύπερθε μοτάων
εἴρι' ἄδην δεύσαντες ἀλείφασιν· ἀμφὶ δὲ μίτρην

δήσαντ' ἐνδυκέως· ὀλοὰς δ' ἐκέδασσαν ἀνίας.
ἄλλῳ δ' αὖθ' ἑτέρωθι παλαισμοσύνης ὑπερόπλου
καρπαλίμως μνώοντο δύω κρατερόφρονε φῶτε,
Τυδέος ἱπποδάμοιο πάις καὶ ὑπέρβιος Αἴας,
οἵ ῥ' ἴσαν ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν ἀθρήσαντας
Ἀργείους· ἄμφω γὰρ ἔσαν μακάρεσσιν ὁμοῖοι·
σὺν δ' ἔβαλον θήρεσσιν ἐοικότες, οἵτ' ἐν ὄρεσσιν
ἀμφ' ἐλάφοιο μάχονται ἐδητύος ἰσχανόωντες,
ἶσον δ' ἀμφοτέροισι πέλει σθένος, οὐδέ τις αὐτῶν
λείπεται οὐδ' ἠβαιὸν ἀταρτηρῶν μάλ' ἐόντων·
ὣς οἵγ' ἶσον ἔχον κρατερὸν μένος· ὀψὲ δ' ἄρ' Αἴας
Τυδείδην συνέμαρψεν ὑπὸ στιβαρῇσι χέρεσσιν
ἆξαι ἐπειγόμενος· ὃ δ' ἄρ' ἰδρείῃ τε καὶ ἀλκῇ
πλευρὸν ὑποκλίνας, Τελαμώνιον ὄβριμον υἷα
ἐσσυμένως ἀνάειρεν ὑπὸ μυῶνος ἐρείσας
ὦμον, καὶ ποδὶ μηρὸν ὑποπλίξας ἑτέρωσε
κάββαλεν ὄβριμον ἄνδρα κατὰ χθονός· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ἕζετο· τοὶ δ' ὁμάδησαν· ὃ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Αἴας ὀβριμόθυμος ἀνίστατο, δεύτερον αὖθις
ὁρμαίνων ἐς δῆριν ἀμείλιχον· αἶψα δὲ χερσὶ
σμερδαλέῃσι κόνιν κατεχεύατο, καὶ μέγα θύων
Τυδείδην ἐς μέσσον ἀΰτεεν· ὃς δέ μιν οὔτι
ταρβήσας οἴμησε κατανtίον· ἀμφὶ δὲ πολλὴ
ποσσὶν ὕπ' ἀμφοτέρων κόνις ὤρνυτο· τοὶ δ' ἑκάτερθε
ταῦροι ὅπως συνόρουσαν ἀταρβέες, οἵτ' ἐν ὄρεσσι
θαρσαλέου μένεος πειρώμενοι εἰς ἓν ἵκωνται
ποσσὶ κονιόμενοι, περὶ δὲ βρομέουσι κολῶναι
βρυχῇ ὕπ' ἀμφοτέρων, τοὶ δ' ἄσχετα μαιμώωντες
κράατα συμφορέουσιν ἀτειρέα καὶ μέγα κάρτος
δηρὸν ἐπ' ἀλλήλοισι πονεύμενοι, ἐκ δὲ μόγοιο
λάβρον ἀνασθμαίνοντες ἀμείλιχα δηριόωνται,
πουλὺς δ' ἐκ στομάτων χαμάδις καταχεύεται ἀφρός·

ὣς οἶγε στιβαρῇσιν ἄδην πονέοντο χέρεσσιν·
ἀμφοτέρων δ' ἄρα νῶτα καὶ αὐχένες ἀλκήεντες
χερσὶ περικτυπέοντο τετριγότες, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
δένδρε' ἐπ' ἀλλήλοισι βαλόντ' ἐριθηλέας ὄζους·
πολλάκι δ' Αἴαντος μεγάλου στιβαροὺς ὑπὸ μηροὺς
κάββαλε Τυδείδης κρατερὰς χέρας, ἀλλά μιν οὔτι
ἄψ ὧσαι δύνατο στιβαροῖς ποσὶν ἐμβεβαῶτα·
τὸν δ' Αἴας καθύπερθεν ἐπεσσύμενος ποτὶ γαῖαν
ἐξ ὤμων ἐτίνασσε, κατὰ χθονὸς οὐδας ἐρείδων·
ἄλλοτε δ' ἀλλοίως ὑπὸ χείρεσι δηριόωντο.
λαοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα μέγ' ἴαχον εἰσορόωντες,
οἳ μὲν Τυδείδην ἐρικυδέα θαρσύνοντες,
οἳ δὲ βίην Αἴαντος· ὃ δ' ἄλκιμον ἄνδρα τινάξας
ἐξ ὤμων ἑκάτερθε, βαλὼν δ' ὑπὸ νηδύα χεῖρα,
ἐσσυμένως ἐφέηκε κατὰ χθονὸς ἠύτε πέτρην
ἀλκῇ ὑπὸ σθεναρῇ· μέγα δ' ἴαχε Τρώιον οὖδας
Τυδείδαο πεσόντος· ἐπηὔτησε δὲ λαός·
ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνόρουσεν ἐελδόμενος πονέεσθαι
τὸ τρίτον ἀμφ' Αἴαντα πελώριον· ἀλλ' ἄρα Νέστωρ
ἔστη ἐνὶ μέσσοισι καὶ ἀμφοτέροισι μετηύδα·
„ἴσχεσθ', ἀγλαὰ τέκνα, παλαισμοσύνης ὑπερόπλου·
ἴδμεν γὰρ δὴ πάντες, ὅσον προφερέστεροί ἐστε
Ἀργείων, μεγάλοιο καταφθιμένου Ἀχιλῆος."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἴσχοντο πονεύμενοι· ἐκ δὲ μετώπων
χερσὶν ἄδην μόρξαντο κατεσσύμενόν περ ἱδρῶτα·
κύσσαν δ' ἀλλήλους, φιλότητι δὲ δῆριν ἔθεντο·
τοῖς δ' ἄρα λιάδας πίσυρας πόρε πότνα θεάων,
δῖα Θέτις· τὰς δ' αὐτοὶ ἐθηήσαντο ἰδόντες
ἥρωες κρατεροὶ καὶ ἀταρβέες, οὕνεκα πασέων
λιάδων προφέρεσκον ἐυφροσύνῃ τε καὶ ἔργοις
νόσφιν ἐυπλοκάμου Βρισηίδος, ἅς ποτ' Ἀχιλλεὺς
λήισατ' ἐκ Λέσβοιο, νόον δ' ἐπετέρπετο τῇσι·

καί ῥ' ἣ μὲν δόρποιο πέλεν ταμίη καὶ ἐδωδῆς,
ἣ δ' ἄρα δαινυμένοισι παροινοχόει μέθυ λαρόν,
ἄλλη δ' αὖ μετὰ δόρπον ὕδωρ ἐπέχευε χέρεσσιν,
ἣ δ' ἑτέρη ἀπὸ δαιτὸς ἀεὶ φορέεσκε τράπεζαν·
τὰς δ' ἄρα Τυδείδαο μένος καὶ ὑπέρβιος Αἴας
δασσάμενοι προέηκαν ἐυπρώρους ἐπὶ νῆας·

ἀμφὶ δὲ πυγμαχίης πρῶτον σθένος Ἰδομενῆος
ὤρνυτ', ἐπεί οἱ θυμὸς ἴδρις πέλε παντὸς ἀέθλου·
τῷ δ' οὔτις κατέναντα κίεν· μάλα γάρ μιν ἅπαντες
αἰδόμενοι ὑπόειξαν, ἐπεί ῥα γεραίτερος ἦεν·
τῷ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσσοισι Θέτις πόρεν ἅρμα καὶ ἵππους
ὠκύποδας, τοὺς πρόσθε βίη μεγάλου Πατρόκλοιο
ἤλασεν ἐκ Τρώων, Σαρπηδόνα δῖον ὀλέσσας·
καὶ τοὺς μὲν θεράποντι πόρεν ποτὶ νῆας ἄγεσθαι
Ἰδομενεύς· αὐτὸς δὲ κλυτῷ ἐν ἀγῶνι μένεσκε·
Φοῖνιξ δ' Ἀργείοισιν ἐυσθενέεσσι μετηύδα·

„νῦν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆι θεοὶ δόσαν ἐσθλὸν ἄεθλον
αὖτως, οὔτι καμόντι βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ὤμοις,
ἀλλ' ἄρ' ἀναιμωτὶ προγενέστερον ἄνδρα τίοντες·
ἄλλ' ἄλλον, νέοι ἄνδρες, ἐπεντύνεσθαι ἄεθλον,
χεῖρας ἐπ' ἀλλήλοισι δαήμονας ἰθύνοντες
πυγμαχίης, καὶ θυμὸν ἰήνατε Πηλείωνος."

ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀίοντες ἐπέδρακον ἀλλήλοισιν·
ἦκα δὲ πάντες ἔμιμνον ἀναινόμενοι τὸν ἄεθλον,
εἰ μή σφεας ἐνένιπεν ἀγαυοῦ Νηλέος υἱός·

„ὦ φίλοι, οὔτι ἔοικε δαήμονας ἄνδρας ἀυτῆς
πυγμαχίην ἀλέασθαι ἐπήρατον, ἥτε νέοισι
τερπωλὴ πέλεται, καμάτῳ δ' ἐπὶ κῦδος ἀγινεῖ·
ὡς εἴθ' ἐν γυίοισιν ἐμοῖς ἔτι κάρτος ἔκειτο,
οἷον ὅτ' ἀντίθεον Πελίην κατεθάπτομεν ἡμεῖς,
αὐτὸς ἐγὼ καὶ Ἄκαστος, ἀνεψιοὶ εἰς ἓν ἰόντες,
ὁππότ' ἄρ' ἀμφήριστος ἐγὼ Πολυδεύκεϊ δίῳ

πυγμαχίῃ γενύμην, ἔλαβον δέ οἱ ἶσον ἄεθλον·
ἐν δὲ παλαισμοσύνῃ με καὶ ὁ κρατερώτατος ἄλλων
Ἀγκαῖος θάμβησε καὶ ἔτρεσεν, οὐδέ μοι ἔτλη
ἀντίον ἐλθέμεναι νίκης ὕπερ, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
ἤδη που τὸ πάροιθε παρ' ἀγχεμάχοισιν Ἐπειοῖς
νίκησ' ἠὺν ἐόντα, πεσὼν δ' ἐκονίσατο νῶτα
σῆμα πάρα φθιμένου Ἀμαρυγκέος, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
πολλοὶ θηήσαντο βίην καὶ κάρτος ἐμεῖο·
τῷ νύ μοι οὐκέτι κεῖνος ἐναντίον ἤρατο χεῖρας
καὶ κρατερός περ ἐών, ἔλαβον δ' ἀκόνιτος ἄεθλον·
νῦν δέ με γῆρας ἔπεισι καὶ ἄλγεα· τοὔνεκ' ἄνωγα
ὑμέας, οἷσιν ἔοικεν, ἀέθλια χερσὶν ἀρέσθαι·
κῦδος γὰρ νέῳ ἀνδρί, φέρειν ἀπ' ἀγῶνος ἄεθλον."

ὡς φαμένοιο γέροντος ἀνίστατο θαρσαλέος φώς,
υἱὸς ὑπερθύμοιο καὶ ἀντιθέου Πανοπῆος,
ὅστε καὶ ἵππον ἔτευξε κακὸν Πριάμοιο πόληι
ὕστερον· ἀλλ' οὔ οἵ τις ἐτόλμα ἐγγὺς ἱκέσθαι
εἵνεκα πυγμαχίης· πολέμου δ' οὐ πάγχυ δαήμων
ἔπλετο λευγαλέου, ὁπότ' Ἄρεος ἔσσυτο δῆρις·
καί κεν ἀνιδρωτὶ περικαλλέα δῖος Ἐπειὸς
ἤμελλεν τότ' ἄεθλα φέρειν ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν,
εἰ μή οἱ σχεδὸν ἦλθεν ἀγαυοῦ Θησέος υἱός,
αἰχμητὴς Ἀκάμας, μέγ' ἐνὶ φρεσὶ κάρτος ἀέξων,
ἀξαλέους ἱμάντας ἔχων περὶ χερσὶ θοῇσι,
τούς οἱ ἐπισταμένως Εὐηνορίδης Ἀγέλαος
ἀμφέβαλεν παλάμῃσιν, ἐποτρύνων βασιλῆα.
ὣς δ' αὕτως ἕταροι Πανοπηιάδαο ἄνακτος
θαρσύνεσκον Ἐπειόν· ὃ δ' ἐν μέσσοισι, λέων ὥς,
εἵστήκει περὶ χερσὶν ἔχων βοὸς ἶφι δαμέντος
ῥινοὺς ἀξαλέας· μέγα δ' ἴαχον ἔνθα καὶ ἔνθα
λαοί, ἐποτρύνοντες ἐυσθενέων μένος ἀνδρῶν,
μῖξαι ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ

ἔσταν μαιμώωντες ἐνὶ ξυνοχῇσιν ἀγῶνος,
ἄμφω χεῖρας ἐὰς πειρώμενοι, εἴπερ ἔασιν
ὥς ποτ' ἐυτρόχαλοι, μηδ' ἐκ πολέμου βαρύθοιεν·
αἶψα δ' ἄρ' ἀλλήλοισι καταντία χεῖρας ἄειραν,
ταρφέα παπταίνοντες, ἐπ' ἀκροτάτοις δὲ πόδεσσι
βαίνοντες κατὰ βαιὸν ἀεὶ γόνυ γουνὸς ἄμειβον,
ἀλλήλων ἐπὶ δηρὸν ἀλευόμενοι μέγα κάρτος·
σὺν δ' ἔβαλον νεφέλῃσιν ἐοικότες αἰψηρῇσιν,
αἵτ' ἀνέμων ῥιπῇσιν ἐπ' ἀλλήλῃσι θοροῦσαι
ἀστεροπὴν προϊᾶσι, μέγας δ' ὀροθύνεται αἰθὴρ
θηγομένων νεφέων, βαρὺ δὲ κτυπέουσιν ἄελλαι·
ὣς τῶν ἀξαλέῃσι περικτυπέοντο γένεια
ῥινοῖς· αἷμα δὲ πουλὺ κατέρρεεν· ἐκ δὲ μετώπων
ἱδρῶς αἱματόεις θαλερὰς ἐρύθαινε παρειάς·
οἳ δ' ἄμοτον πονέοντο μεμαότες· οὐδ' ἄρ' Ἐπειὸς
λῆγεν, ἐπέσσυτο δ' αἰὲν ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων·
τὸν δ' ἄρα Θησέος υἱὸς ἐυφρονέων ἐν ἀέθλῳ
πολλάκις ἐς κενεὸν κρατερὰς χέρας ἰθύνεσθαι
θῆκε, καὶ ἱδρείῃσι διατμήξας ἑκάτερθε
χεῖρας, ἐς ὀφρύα τύψεν ἐπάλμενος, ἄχρις ἱκέσθαι
ὀστέον· ἐκ δέ οἱ αἷμα κατέρρεεν ὀφθαλμοῖο·
ἀλλὰ καὶ ὡς Ἀκάμαντα βαρείῃ χειρὶ τυχήσας
τύψε κατὰ κροτάφοιο, χαμαὶ δέ οἱ ἤλασε γυῖα·
αὐτὰρ ὅγ' αἶψ' ἀνόρουσε καὶ ἔνθορε φωτὶ κραταιῷ,
πλῆξε δέ οἱ κεφαλήν· ὃ δ' ἄρ' ἔμπαλιν ἀίσσοντος
βαιὸν ὑποκλίνας σκαιῇ χερὶ τύψε μέτωπον,
ἄλλῃ δ' ἤλασε ῥῖνας ἐπάλμενος· ὃς δὲ καὶ αὐτὸς
μήτι παντοίῃ χέρας ὤρεγε· τοὺς δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἀλλήλων ἀπέρυξαν ἐελδομένους πονέεσθαι
νίκης ἀμφ' ἐρατῆς· τῶν δ' ἐσσυμένως θεράποντες
ῥινοὺς αἱματόεντας ἄφαρ σθεναρῶν ἀπὸ χειρῶν
λῦσαν· τοὶ δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν καμάτοιο,

μορξάμενοι σπόγγοισι πολυτρήτοισι μέτωπα·
τοὺς δ' ἕταροί τε φίλοι τε παρηγορέοντες ἄγεσκον
ἀντικρὺς ἀλλήλων, ὥς κεν χόλου ἀλγινόεντος
ἐσσυμένως λελάθωνται ἀρεσσάμενοι φιλότητι·
ἀλλ' οἳ μὲν πεπίθοντο παραιφασίῃσιν ἑταίρων·
ἀνδράσι γὰρ πινυτοῖσι πέλει νόος ἤπιος αἰεί·
κύσσαν δ' ἀλλήλους, ἔριδος δ' ἐπελήθετο θυμὸς
λευγαλέης. τοῖς δ' αἶψα Θέτις κυανοκρήδεμνος
ἀργυρέους κρητῆρας ἐελδομένοισιν ὄπασσε
δοιώ, τοὺς Εὔνηος, Ἰήσονος ὄβριμος υἱός,
ὤνον ὑπὲρ κρατεροῖο Λυκάονος ἐγγυάλιξεν
ἀντιθέῳ Ἀχιλῆι περικλύστῳ ἐνὶ Λήμνῳ·
τοὺς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἀριπρεπέι Διονύσῳ
δῶρον, ὅτ' εἰς Οὔλυμπον ἀνήγαγε δῖαν ἄκοιτιν,
Μίνωος κούρην ἐρικυδέα, τήν ποτε Θησεὺς
κάλλιπεν οὐκ ἐθέλων γε περικλύστῳ ἐνὶ Δίῃ·
τοὺς δ' ἠὺς Διόνυσος ἑῷ πόρεν υἱέι δῶρον
νέκταρος ἐμπλήσας, ὃ δ' ἄρ' ὤπασεν Ὑψιπυλείῃ
πολλοῖς σὺν κτεάτεσσι Θόας, ἣ δ' υἱέι δίῳ
κάλλιπεν, ὃς δ' Ἀχιλῆι Λυκάονος εἵνεκα δῶκε·
τῶν δ' ἕτερον μὲν ἔλεσκεν ἀγανοῦ Θησέος υἱός,
ἄλλον δ' ἠὺς Ἐπειὸς ἐὰς ἐπὶ νῆας ἴαλλε
γηθόσυνος. τῶν δ' ἀμφιδεδρυμμένα τύμματα πάντα
ἠκέσατ' ἐνδυκέως Ποδαλείριος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸς
πρῶτα μὲν ἐκμύζησεν, ἔπειτα δὲ χερσὶν ἑῇσι
ῥάψεν ἐπισταμένως, καθύπερθε δὲ φάρμακ' ἔθηκε
κεῖνα, τά οἱ τὸ πάροιθε πατὴρ ἑὸς ἐγγυάλιξε·
τοῖσι δ' ἄρ' ἐσσυμένως καὶ ἀναλθέα τύμματα φωτῶν
αὐτῆμαρ μορόεντος ὑπὲκ κακοῦ ἰαίνονται·
τῶν δ' ἄφαρ ἀμφὶ πρόσωπα καὶ εὐκομόωντα κάρηνα
τύμματ' ἀπαλθαίνοντο, κατηπιόωντο δ' ἀνῖαι.
ἀμφὶ δὲ τοξοσύνης Τεῦκρος καὶ Ὀιλέος υἱὸς

ἔστασαν, οἳ καὶ πρόσθε δρόμου πέρι πειρήσαντο·
τῶν δ' ἄρα τηλόσε θῆκεν ἐυμμελίης Ἀγαμέμνων
ἱππόκομον τρυφάλειαν, ἔφη δέ τε· „πολλὸν ἀμείνων
ἔσσεται, ὃς κέρσειεν ἄπο τρίχας ὀξέι χαλκῷ."
Αἴας δ' αὐτίκα πρῶτος ἐὸν προέηκε βέλεμνον,
πλῆξε δ' ἄρα τρυφάλειαν, ἐπηῢτησε δὲ χαλκὸς
ὀξύτατον· Τεῦκρος δὲ μέγ' ἐγκονέων ἐνὶ θυμῷ
δεύτερος ἦκεν ὀιστόν, ἄφαρ δ' ἀπέκερσεν ἐθείρας
ὀξὺ βέλος· λαοὶ δὲ μέγ' ἴαχον ἀθρήσαντες,
καί μιν κυδαίνεσκον ἀπείριτον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
πληγὴ ἔτ' ἀλγύνεσκε θοοῦ ποδός, ἀλλά μιν οὔτι
βλάψεν ὑπαὶ παλάμῃσι θοὸν βέλος ἰθύνοντα·
καί οἱ τεύχεα καλὰ πόρεν Πηλῆος ἄκοιτις
ἀντιθέου Τρωίλοιο, τὸν ἠιθέων μέγ' ἄριστον
Τροίῃ ἐν ἠγαθέῃ Ἑκάβη τέκετ', οὐδ' ἀπόνητο
ἀγλαΐης· δὴ γάρ μιν ἀταρτηροῦ Ἀχιλῆος
ἔγχος ὁμοῦ καὶ κάρτος ἀπήμερσαν βιότοιο·
ὡς δ' ὁπόθ' ἑρσήεντα καὶ εὐθαλέοντ' ἀνὰ κῆπον
ὑδρηλῆς καπέτοιο μάλ' ἀγχόθι τηλεθάοντα
ἢ στάχυν ἢ μήκωνα, πάρος καρποῖο τυχῆσαι,
κέρσῃ τις δρεπάνῳ νεοθηγέι, μηδ' ἄρ' ἐάσῃ
ἐς τέλος ἡδὺ μολεῖν, μηδ' ἐς σπόρον ἄλλον ἱκέσθαι,
ἀμήσας κενεόν τε καὶ ἄσπορον αἰθομένοισιν
* * * * * * *
μέλλονθ' ἑρσήεντος ὑπ' εἴαρος ἀλδαίνεσθαι·
ὣς υἱὸν Πριάμοιο θεοῖς ἐναλίγκιον εἶδος
Πηλείδης κατέπεφνεν, ἔτ' ἄχνοον, εἰσέτι νύμφης
νηίδα, νηπιάχοισιν ὁμῶς ἔτι κουρίζοντα·
ἀλλά μιν ἐς πόλεμον φθισίμβροτον ἤγαγε Μοῖρα
ἧβης ἀρχόμενον πολυγηθέος, ὁππότε φῶτες
θαρσαλέοι τελέθουσιν, ὅτ' οὐκέτι δεύεται ἦτορ.
αὐτίκα δ' αὖτε σόλον περιμήκεά τε βριαρόν τε

πολλοὶ πειρήσαντο θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἰῆλαι·
τὸν δ' οὔτις βαλέειν δύνατο στιβαρὸν μάλ' ἐόντα
Ἀργείων· οἷος δ' ἔβαλεν μενεδήιος Αἴας
χειρὸς ἀπὸ κρατερῆς, ὡσεὶ δρυὸς ἀγρονόμοιο
ὄζον ἀπαυανθέντα θέρευς εὐθαλπέος ὥρῃ,
ὁππότε λήια πάντα κατὰ χθονὸς αὐαίνηται·
θάμβησαν δ' ἄρα πάντες, ὅσον χερὸς ἐξεποτήθη
χαλκός, ὃν ἀνέρε χερσὶ δύω μογέοντες ἄειραν·
τόν ῥα μὲν Ἀνταίοιο βίη ῥίπτασκε πάροιθε
ῥηιδίως ἀπὸ χειρός, ἕῃς πειρώμενος ἀλκῆς,
πρὶν κρατερῇσι χέρεσσι δαμήμεναι Ἡρακλῆος·
Ἡρακλέης δέ μιν ἠὺς ἑλὼν σὺν ληίδι πολλῇ
ἀκαμάτης ἔχε χειρὸς ἀέθλιον, ἀλλά μιν ἐσθλῷ
ὕστερον Αἰακίδῃ δῶρον πόρεν, ὁππότ' ἄρ' αὐτῷ
Ἰλίου εὐπύργοιο συνέπραθε κύδιμον ἄστυ,
κεῖνος δ' υἱέι δῶκεν, ὃ δ' ὠκυπόροις ἐνὶ νηυσὶν
ἐς Τροίην μιν ἔνεικεν, ἵνα σφετέροιο τοκῆος
μνωόμενος Τρῴεσσιν ἐυσθενέεσσι μάχηται
προφρονέως, εἴη δὲ πόνος πειρωμένῳ ἀλκῆς·
τόν ῥ' Αἴας μάλα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρός·
καὶ τότε οἱ Νηρηὶς ἀγακλυτὰ τεύχεα δῶκε
Μέμνονος ἀντιθέοιο, τὰ καὶ μέγα θηήσαντο
Ἀργεῖοι· λίην γὰρ ἔσαν περιμήκεα πάντα·
καὶ τάγε καγχαλόων ὑπεδέξατο κύδιμος ἀνήρ·
οἴῳ γὰρ κείνῳ γε περὶ βριαροῖσι μέλεσσιν
ἥρμοσεν, ἀπλήτοιο κατὰ χροὸς ἀμφιτεθέντα·
αὐτὸς δ' αὖτ' ἀνάειρε μέγαν σόλον, ὄφρα οἱ εἴη
τερπωλὴ μένος ἠύ, λιλαιομένῳ πονέεσθαι.
οἳ δ' ἄρα δηριόωντες ἐφ' ἅλματι πολλοὶ ἀνέσταν·
τῶν δ' ἄρ' ὑπέρθορε πολλὸν ἐυμμελίης Ἀγαπήνωρ
σήματα· τοὶ δ' ὁμάδησαν ἐπ' ἀνέρι μακρὰ θοróντι·
καί οἱ τεύχεα καλὰ πόρεν μεγάλοιο Κύκνοιο

δῖα Θέτις· τὸν γάρ ῥα φόνῳ ἔπι Πρωτεσιλάου
πολλῶν θυμὸν ἑλόντα κατέκτανε Πηλέος υἱός,
πρῶτον ἀριστήων· Τρῶας δ' ἄχος ἀμφεκάλυψεν.
αἰγανέῃ δ' ἄρα πολλὸν ὑπέρβαλε δηριόωντας
Εὐρύαλος· λαοὶ δὲ μέγ' ἴαχον· οὐ γὰρ ἔφαντο
κεῖνον ὑπερβαλέειν οὐδὲ πτερόεντι βελέμνῳ·
τοὔνεκά οἱ φιάλην πολυχανδέα δῶκε φέρεσθαι
μήτηρ Αἰακίδαο δαΐφρονος, ἣν ποτ' Ἀχιλλεὺς
ἀργυρέην κτεάτισσε, βαλὼν ὑπὸ δουρὶ Μύνητα,
ὁππότε Λυρνησσοῖο διέπραθε Τρώιον ἄστυ.
Αἴας δ' ὀβριμόθυμος ἐελδόμενος πονέεσθαι
χερσὶν ὁμῶς καὶ ποσσίν, ἀνιστάμενος καλέεσκεν
ἐς μέσον ἡρώων τὸν ὑπέρτατον· οἱ δ' ὁρόωντες
θάμβεον ὄβριμον ἄνδρα καὶ ἄλκιμον· οὐδέ τις ἔτλη
ἄντα μολεῖν· πάντων γὰρ ὑπέκλασε δεῖμ' ἀλεγεινὸν
ἠνορέην, φοβέοντο δ' ἀνὰ φρένα, μή τινα χερσὶ
τύψας ἀκαμάτῃσιν ὑπὸ πληγῇσι πρόσωπον
συγχέῃ ἐσσυμένως, μέγα δ' ἀνέρι πῆμα γένηται·
ὀψὲ δὲ πάντες ἔνευσαν ἐπ' Εὐρυάλῳ μενεχάρμῃ
ἴδμονι πυγμαχίης, εὖ εἰδότες· ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
τοῖον ἔπος προέηκεν ὑποτρομέων θρασὺν ἄνδρα·
„ὦ φίλοι, ἄλλον μέν τιν' Ἀχαιῶν, ὅν κ' ἐθέλητε,
τλήσομαι ἀντιόωντα, μέγαν δ' Αἴαντα τέθηπα·
πολλὸν γὰρ προβέβηκε· διαρραίσει δέ μοι ἦτορ,
ἤν μιν ἐπιβρίσαντα λάβῃ χόλος· οὐδ' ἄρ' ὀίω
ἀνδρὸς ἀπ' ἀκαμάτοιο σόος ποτὶ νῆας ἱκέσθαι."
ὣς φαμένοιο γέλασσαν· ὃ δ' ἐν φρεσὶ πάμπαν ἰάνθη,
Αἴας ὀβριμόθυμος· ἄειρε δὲ δοιὰ τάλαντα
ἀργύρου αἰγλήεντος, ἃ οἱ Θέτις εἵνεκ' ἀέθλου
δῶκεν ἄτερ καμάτοιο· φίλου δ' ἐμνήσατο παιδὸς
Αἴαντ' εἰσορόωσα· γόος δέ οἱ ἔμπεσε θυμῷ.
οἳ δ' αὖθ' ἱππασίῃ μεμελημένον ἦτορ ἔχοντες

ἐσσυμένως ἀνόρουσαν ἐποτρύνοντος ἀέθλου·
πρῶτος μὲν Μενέλαος ἰδ' Εὐρύπυλος θρασυχάρμης,
Εὔμηλος δὲ Θόας τε καὶ ἰσόθεος Πολυποίτης·
ἵπποις δ' ἀμφὶ λέπαδνα βάλον καὶ ὑφ' ἅρματ' ἔρυσσαν
πάντες, ἐπειγόμενοι πολυγηθέος εἵνεκα νίκης·
αἶψα δ' ἄρ' εἰς ἓν ἅμα ξύνισαν δίφροις βεβαῶτες
χῶρον ἀν' ἠμαθόεντ'· ἐπὶ νύσσης δ' ἔσταν ἕκαστοι·
καρπαλίμως δ' εὔληρα λάβον κρατερῇς παλάμῃσιν·
ἵπποι δ' ἐγχριμφθέντες ἐν ἅρμασι ποιπνύοντες
* * * * * *
ὄππως τις προάλοιτο, πόδας δ' ὑπεκίνεον αὖτως,
οὔατα δ' ὠρθώσαντο καὶ ἄμπυκας ἀφρῷ ἔδευσαν·
οἳ δ' ἄφαρ ἐγκονέοντες ἐλαφροπόδων μένος ἵππων
μάστιον· οἳ δὲ θοῇσιν ἐοικότες Ἅρπυίῃσι
καρπαλίμως ζεύγλῃσι μέγ' ἔκθορον ἀσχαλόωντες,
ἅρματα δ' ὦκα φέρεσκον ἀπὸ χθονὸς αἴσσοντα·
οὐδ' ἁρματροχιὰς ἰδέειν σθένον, οὐδὲ ποδοῖιν
ἐν χθονὶ σήματα, τόσσον ὑπεξέφερον δρόμον ἵπποι·
πουλὺς δ' αἰθέρ' ἵκανε κονίσαλος ἐκ πεδίοιο,
ἢ καπνῷ ἢ ὀμίχλῃ ἐναλίγκιος, ἥντ' ἐν ὄρεσσιν
ἀμφιχέῃ πρώνεσσι Νότου μένος ἢ Ζεφύροιο,
χείματος ἐγρομένου, ὁπότ' οὔρεα δεύεται ὄμβρῳ.
ἵπποι δ' Εὐμήλοιο μέγ' ἔκθορον· αἳ δ' ἐφέποντο
ἀντιθέοιο Θόαντος· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ἀύτει
ἅρματι· τοὶ δ' ἐφέροντο δι' εὐρυχόρου πεδίοιο
— — — — — — —
ὅντινα δήιοι ἄνδρες ὑποτρομέουσι μάλιστα
— — — — — — —
Ἠλιδος ἐκ δίης, ἐπειὴ μέγα ἔργον ἔρεξε,
παρφθάμενος θοὸν ἅρμα κακόφρονος Οἰνομάοιο,
ὅς ῥα τότ' ἠιθέοισιν ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον
κούρης ἀμφὶ γάμοιο, περίφρονος Ἱπποδαμείης·

ἀλλ᾽ οὐ μὰν κεῖνός γε καὶ ἱππασίῃσι μεμηλὼς
ἵππους ὠκύποδας τοίους ἔχεν, ἀλλ᾽ ἄρα πολλὸν
ποσσὶν ἀφαυροτέρους· οἳ γάρ τ᾽ εἴδοντ᾽ ἀνέμοισιν.“
ἦ μέγα κυδαίνων ἵππων μένος ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Ἀτρείδην· ὃ γὰρ ᾗσι περὶ φρεσὶ γήθεε θυμῷ·
τοὺς δὲ μέγ᾽ ἀσθμαίνοντας ἄφαρ θεράποντες ἔλυσαν
ζεύγλης· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀελλόποδας λύον ἵππους
πάντες, ὅσοις ἐν ἀγῶνι δρόμου πέρι δῆρις ἐτύχθη·
ἀντίθεον δὲ Θόαντα καὶ Εὐρύπυλον μενεχάρμην
ἠκέσατ᾽ ἐσσυμένως Ποδαλείριος ἕλκεα πάντα,
ὅσσα περιδρύφθησαν ἀπὲκ δίφροιο πεσόντες·
Ἀτρείδης δ᾽ ἀλίαστον ἐγήθεεν εἵνεκα νίκης·
καί οἱ ἐυπλόκαμος Θέτις ὤπασε καλὸν ἄλεισον
χρύσεον, ἀντιθέοιο μέγα κτέαρ Ἠετίωνος,
πρὶν Θήβης κλυτὸν ἄστυ διαπραθέειν Ἀχιλῆα.
ἄλλοι δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθι μονάμπυκας ἔντυον ἵππους
ἐς δρόμον ἰθύνοντες, ἕλοντο δὲ χερσὶ βοείας
μάστιγας, καὶ πάντες ἀναΐξαντες ἐφ᾽ ἵππων
ἕζονθ᾽· οἳ δὲ χαλινὰ γενειάσιν ἀφρίζοντες
δάπτον, καὶ ποσὶ γαῖαν ἐπέκτυπον ἐγκονέοντες
ἐκθορέειν· τοῖς δ᾽ αἶψα τάθη δρόμος· οἳ δ᾽ ἀπὸ νύσσης
καρπαλίμως οἴμησαν ἐριδμαίνειν μεμαῶτες,
εἴκελοι ἢ Βορέαο μέγα πνείοντος ἀέλλαις,
ἠὲ Νότου κελάδοντος, ὅτ᾽ εὐρέα πόντου ὀρίνει
λαίλαπι καὶ ῥιπῇσι, θυτήριον εὖτ᾽ ἀλεγεινὸν
ἀντέλλῃ, ναύτῃσι φέρον πολύδακρυν ὀιζύν·
ὣς οἵγ᾽ ἐσσεύοντο κόνιν ποσὶ καρπαλίμοισιν
ἐν πεδίῳ κλονέοντες ἀπείριτον· οἳ δ᾽ ἐλατῆρες
ἵπποις οἷσιν ἕκαστος ἐκέκλετο, τῇ μὲν ἱμάσθλην
ταρφέα πεπληγώς, ἑτέρῃ δ᾽ ἐνὶ χειρὶ τινάσσων
νωλεμὲς ἀμφὶ γένυσσι μέγα κτυπέοντα χαλινόν·
ἵπποι δ᾽ ἐρρώοντο· βοὴ δ᾽ ἀνὰ λαὸν ὀρώρει

ἄσπετος· οἳ δ' ἐπέτοντο διὰ πλατέος πεδίοιο·
καί νύ κεν ἐσσυμένως ἐξ Ἄργεος αἰόλος ἵππος
νίκησεν μάλα πολλὸν ἐφεζομένου Σθενέλοιο,
εἰ μὴ ἄρ' ἐξήρπαξε δρόμου, πεδίον δ' ἀφίκανε
πολλάκις· οὐδέ μιν ἐσθλὸς ἐὼν Καπανήιος υἱὸς
κάμψαι ἐπέσθενε χερσίν, ἐπεί ῥ' ἔτι νῆις ἀέθλων
ἵππος ἔην· γενεῇ γε μὲν οὐ κακός, ἀλλὰ θοοῖο
θεσπέσιον γένος ἔσκεν Ἀρίονος, ὃν τέκεν ἵππων
Ἅρπυια Ζεφύρῳ πολυηχέι φέρτατον ἄλλων
πολλόν, ἐπεὶ ταχέεσσιν ἐριδμαίνεσκε πόδεσσι
πατρὸς ἑοῖο θοῇσι καταιγίσι, καί μιν Ἄδρηστος
ἐκ μακάρων ἔχε δῶρον, ὅθεν γένος ἔπλετο κείνου·
— — — — — —
καί μιν Τυδέος υἱὸς ἑῷ πόρε δῶρον ἑταίρῳ
Τροίῃ ἐνὶ ζαθέῃ· ὃ δέ οἱ μέγα ποσσὶ πεποιθὼς
ὠκὺν ἐόντ' ἐς ἀγῶνα καὶ εἰς ἔριν ἤγαγεν ἵππων,
αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ὀιόμενος μέγα κῦδος
ἱππασίης ἀνελέσθαι· ὃ δ' οὔτι οἱ ἦτορ ἴηνεν
ἀμφ' Ἀχιλῆος ἄεθλα πονεύμενος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
* * * * * ἱκάνειν
δεύτερος, Ἀτρεΐδης δὲ παρήλασεν ὠκὺν ἐόντα
ἰδρείῃ· λαοὶ δ' Ἀγαμέμνονα κυδαίνεσκον,
ἵππον τε Σθενελοῖο θρασύφρονος ἠδὲ καὶ αὐτόν,
οὕνεκα δεύτερος ἦλθε, καὶ εἰ μάλα πολλάκι νύσσης
ἐξέθορεν, μεγάλῳ περὶ κάρτεϊ οἷς ποσὶ θύων.
καὶ τότ' ἄρ' Ἀτρεΐδῃ Θέτις ὤπασε καγχαλόωντι
ἀργύρεον θώρηκα θεηγενέος Πολυδώρου·
δῶκε δ' ἄρα Σθενέλῳ βριαρὴν κόρυν Ἀστεροπαίου
χαλκείην καὶ δοῦρε δύω καὶ ἀτειρέα μίτρην.
ἄλλοις δ' ἱππήεσσι, καὶ ὁππόσοι ἥματι κείνῳ
ἦλθον ἀεθλεύσοντες Ἀχιλλῆος ποτὶ τύμβον,
δῶρα πόρεν πάντεσσιν· ἐπὶ σφίσι δ' ἄχνυτο θυμὸν

υἱὸς Λαέρταο δαΐφρονος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
ἀλκῆς ἱέμενον κρατερῶν ἀπέρυξεν ἀέθλων
ἔλκος ἀνιηρόν, τό μιν οὔτασεν ὄβριμος Ἄλκων
ἀμφὶ νέκυν κρατεροῖο πονεύμενον Αἰακίδαο.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ.

Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄλλοι μὲν ἀπηνύσθησαν ἄεθλοι,
δὴ τότ' Ἀχιλλῆος μεγαλήτορος ἄμβροτα τεύχη
θῆκεν ἐνὶ μέσσοισι θεὰ Θέτις· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
δαίδαλα μαρμαίρεσκεν, ὅσα σθένος Ἡφαίστοιο
ἀμφὶ σάκος ποίησε θρασύφρονος Αἰακίδαο·
καὶ τὰ μὲν εὖ ἤσκητο θεοκμήτῳ ἐπὶ ἔργῳ·
οὐρανὸς ἠδ' αἰθήρ, γαίη δ' ἅμα κεῖτο θάλασσα·
ἐν δ' ἄνεμοι νεφέλαι τε σελήνη τ' ἠέλιός τε
κεκριμέν' ἄλλυδις ἄλλα, τέτυκτο δὲ τείρεα πάντα,
ὁππόσα δινήεντα κατ' οὐρανὸν ἀμφιφέρονται·
τῷ δ' ἄρ' ὁμῶς ὑπένερθεν ἀπειρέσιος κέχυτ' ἀήρ·
ἐν τῷ δ' ὄρνιθες τανυχειλέες ἀμφεποτῶντο·
φαίης κε ζώοντας ἅμα πνοιῇσι φέρεσθαι·
Τηθὺς δ' ἀμφετέτυκτο καὶ Ὠκεανοῦ βαθὺ χεῦμα·
τοῦ δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο ῥοαὶ ποταμῶν κελαδεινῶν
κυκλόθεν ἄλλυδις ἄλλη ἑλισσομένων διὰ γαίης.
ἀμφὶ δ' ἄρ' εὖ ἤσκηντο κατ' οὔρεα μακρὰ λέοντες
σμερδαλέοι καὶ θῶες ἀναιδέες· ἐν δ' ἀλεγειναὶ

ἄρκτοι πορδάλιές τε, σύες θ' ἅμα τῇσι πέλοντο
ὄβριμοι, ἀλγινόεντας ὑπὸ βλοσυρῇσι γένυσσι
θήγοντες καναχηδὸν ἐυκτυπέοντας ὀδόντας·
ἐν δ' ἀγρόται μετόπισθε κυνῶν μένος ἰθύνοντες,
ἄλλοι δ' αὖ λάεσσι καὶ αἰγανέῃσι θοῇσι
βάλλοντες πονέοντο καταντίον, ὡς ἐτεόν περ.
ἐν δ' ἄρα καὶ πόλεμοι φθισήνορες, ἐν δὲ κυδοιμοὶ
ἀργαλέοι ἐνέκειντο· περικτείνοντο δὲ λαοὶ
μίγδ' ἅμ' ἐοῖς ἵπποισι· πέδον δ' ἅπαν αἵματι πολλῷ
δευομένῳ ἤικτο κατ' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο·
ἐν δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἔσαν, στονόεσσά τ' Ἐννώ,
αἵματι λευγαλέῳ πεπαλαγμένη ἄψεα πάντα,
ἐν δ' Ἔρις οὐλομένη καὶ Ἐριννύες ὀβριμόθυμοι,
ἣ μὲν ἑποτρύνουσα ποτὶ κλόνον ἄσχετον ἄνδρας
ἐλθέμεν, αἳ δ' ὁλοοῖο πυρὸς πνείουσαι ἀυτμήν·
ἀμφὶ δὲ Κῆρες ἔθυνον ἀμείλιχοι, ἐν δ' ἄρα τῇσι
φοίτα λευγαλέου Θανάτου μένος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Ὑσμῖναι ἐνέκειντο δυσηχέες, ὧν περὶ πάντῃ
ἐκ μελέων εἰς οὖδας ἀπέρρεεν αἷμα καὶ ἱδρώς.
ἐν δ' ἄρα Γοργόνες ἔσκον ἀναιδέες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι
σμερδαλέοι πεπόνηντο περὶ πλοχμοῖσι δράκοντες
αἰνὸν λιχμώωντες· ἀπειρέσιον δ' ἄρα θαῦμα
δαίδαλα κεῖνα πέλοντο, μέγ' ἀνδράσι δεῖμα φέροντα,
οὕνεκ' ἔσαν ζωοῖσιν ἐοικότα κινυμένοισι.
καὶ τὰ μὲν ἂρ πολέμοιο τεράατα πάντα τέτυκτο.
εἰρήνης δ' ἀπάνευθεν ἔσαν περικαλλέος ἔργα·
ἀμφὶ δὲ μυρία φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
ἄστεα καλὰ νέμοντο· δίκη δ' ἐπίκετο πάντα·
ἄλλοι δ' ἄλλ' ἐπὶ ἔργα χέρας φέρον· ἀμφὶ δ' ἀλωαὶ
καρποῖς ἐβρίθοντο· μέλαινα δὲ γαῖα τεθήλει.
αἰπύτατον δ' ἐτέτυκτο θεοκμήτῳ ἐπὶ ἔργῳ
καὶ τρηχὺ ζαθέης Ἀρετῆς ὄρος· ἐν δὲ καὶ αὐτὴ

εἱστήκει φοίνικος ἐπεμβεβαυῖα κατ᾽ ἄκρης,
ὑψηλή, ψαύουσα πρὸς οὐρανόν· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
ἀτραπιτοὶ θαμέεσσι διειργόμεναι σκοπέλοισιν
ἀνθρώπων ἀπέρυκον ἐὺν πάτον, οὕνεκα πολλοὶ
εἰσοπίσω χάζοντο τεθηπότες αἰπὰ κέλευθα,
παῦροι δ᾽ ἱερὸν οἶμον ἀνήιον ἱδρώοντες.
ἐν δ᾽ ἔσαν ἀμητῆρες ἀνὰ πλατὺν ὄγμον ἰόντες,
σπεύδοντες δρεπάνῃσι νεηκέσι, τῶν δ᾽ ὑπὸ χερσὶ
* * * * * *
πολλοὶ ἀμαλλοδετῆρες· ἀέξετο δ᾽ ἐς μέγα ἔργον·
ἐν δὲ βόες ζεύγλῃσιν ὑπ᾽ αὐχένας αἰὲν ἔχοντες,
οἳ μὲν ἀπήνας εἵλκον ἐυσταχύεσσιν ἀμάλλαις
βριθομένας, οἳ δ᾽ αὖθις ἀροτρεύεσκον ἀρούρας·
τῶν δὲ πέδον μετόπισθε μελαίνετο, τοὶ δ᾽ ἐφέποντο
αἰζηοὶ μετὰ τοῖσι, βοοσσόα κέντρα φέροντες
χερσὶν ἀμοιβαδίῃς· ἀνεφαίνετο δ᾽ ἄσπετον ἔργον.
ἐν δ᾽ αὐλοὶ κιθάραι τε παρ᾽ εἰλαπίνῃσι πέλοντο·
ἐν δὲ χοροὶ ἵσταντο νέων * * *
— — — — — —
* * * * παρὰ ποσσὶ γυναικῶν·
αἳ δ᾽ ἄρ᾽ ἔσαν ζωῇσιν ἀλίγκια ποιπνύουσαι.
ἄγχι δ᾽ ἄρ᾽ ὀρχηθμοῦ τε καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς
ἀφρὸν ἔτ᾽ ἀμφὶ κόμῃσιν ἔχουσ᾽ ἀνεδύετο πόντου
Κύπρις ἐυστέφανος, τὴν δ᾽ Ἵμερος ἀμφεποτᾶτο,
* * * * * *
μειδιόωσ᾽ ἐρατεινὰ σὺν ἠυκόμοις Χαρίτεσσιν.
ἐν δ᾽ ἄρ᾽ ἔσαν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες,
ἐξ ἁλὸς εὐρυπόροιο κασιγνήτην ἀνάγουσαι
ἐς γάμον Αἰακίδαο δαΐφρονος· ἀμφὶ δὲ πάντες
ἀθάνατοι δαίνυντο μακρὴν ἀνὰ Πηλίου ἄκρην·
ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὕδρηλοί τε καὶ εὐθαλέες λειμῶνες
ἔσκον, ἀπειρεσίοισι κεκασμένοι ἄνθεσι ποίης,

ἄλσεά τε, κρῆναί τε διειδέες ὕδατι καλῷ.
νῆες δὲ στονόεσσαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο,
αἳ μὲν ἄρ' ἐσσύμεναι ἐπικάρσιαι, αἳ δὲ κατ' ἰθὺ
νισσόμεναι· περὶ δέ σφιν ἀέξετο κῦμ' ἀλεγεινὸν
ὀρνύμενον· ναῦται δὲ τεθηπότες ἄλλοθεν ἄλλος
ἐσσυμένας φοβέοντο καταιγίδας, ὡς ἐτεόν περ,
λαίφεα λεύκ' ἐρύοντες, ἵν' ἐκ θανάτοιο φύγωσιν·
οἳ δ' ἔξοντ' ἐπ' ἐρετμὰ πονεύμενοι· ἀμφὶ δὲ νηυσὶ
πυκνὸν ἐρεσσομένῃσι μέλας λευκαίνετο πόντος.
τοῖς δ' ἔπι κυδιόων μετὰ κήτεσιν εἰναλίοισιν
ἤσκητ' Ἐννοσίγαιος· ἀελλόποδες δέ μιν ἵπποι
ὡς ἐτεὸν σπεύδοντες ὑπὲρ πόντοιο φέρεσκον,
χρυσείῃ μάστιγι πεπληγότες· ἀμφὶ δὲ κῦμα
στόρνυτ' ἐπεσσυμένων, ὁμαλὴ δ' ἄρα πρόσθε γαλήνη
ἔπλετο· τοὶ δ' ἑκάτερθεν ἀολλέες ἀμφὶς ἄνακτα
ᾄγρόμενοι δελφῖνες ἀπειρέσιον κεχάροντο,
σαίνοντες βασιλῆα, κατ' ἠερόεν δ' ἁλὸς οἶδμα
νηχομένοις εἴδοντο καὶ ἀργύρεοί περ ἐόντες.
ἄλλα δὲ μυρία κεῖτο κατ' ἀσπίδα τεχνήεντα
χερσὶν ὑπ' ἀθανάτης πυκινόφρονος Ἡφαίστοιο·
πάντα δ' ἄρ' ἐστεφάνωτο βαθὺς ῥόος Ὠκεανοῖο,
οὔνεκ' ἔην ἔκτοσθε κατ' ἄντυγος, ᾗ ἔνι πᾶσα
ἀσπὶς ἐνεστήρικτο, δέδεντο δὲ δαίδαλα πάντα.
τῇ δ' ἄρα παρκατέκειτο κόρυς μέγα βεβριθυῖα·
Ζεὺς δέ οἱ ἀμφετέτυκτο μέγ' ἀσχαλόωντι ἐοικώς,
οὐρανῷ ἐμβεβαώς· περὶ δ' ἀθάνατοι πονέοντο
Τιτήνων ἐριδαινομένων Διὶ συμμεμαῶτες·
τοὺς δ' ἤδη κρατερὸν πῦρ ἄμφεχεν· ἐκ δὲ κεραυνοὶ
ἄλληκτοι νιφάδεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
οὐρανόθεν· Ζηνὸς γὰρ ἀάσπετον ὤρνυτο κάρτος·
οἳ δ' ἄρ' ἔτ' αἰθομένοισιν ἐοικότες ἀμπνείεσκον.
ἄγχι δὲ θώρηκος γύαλον παρεκέκλιτο καλὸν

ἄρρηκτον βριαρόν τε, τὸ χάνδανε Πηλείωνα.
κνημῖδες δ' ἥσκηντο πελώριαι· ἀμφὶ δ' ἑλαφραὶ
μούνῳ ἔσαν Ἀχιλῆι μάλα στιβαραί περ ἐοῦσαι.
ἀγχόθι δ' ἄσχετον ἆορ ἄδην περιμαρμαίρεσκε,
χρυσείῳ τελαμῶνι κεκασμένον ἀργυρέῳ τε
κουλεῷ, ᾧ ἔπι κώπη ἀρηραμένη ἐλέφαντος
θεσπεσίοις τεύχεσσι μετέπρεπε παμφανόωσα.
τοῖς δὲ παρεκτετάνυστο κατὰ χθονὸς ὄβριμον ἔγχος,
Πηλιὰς ὑψικόμῃσιν ἐειδομένη ἐλάτῃσι,
λύθρου ἔτι πνείουσα καὶ αἵματος Ἑκτορέοιο.
καὶ τότ' ἐν Ἀργείοισι Θέτις κυανοκρήδεμνος
θεσπέσιον φάτο μῦθον ἀκηχεμένη Ἀχιλῆος·
„νῦν μὲν δὴ κατ' ἀγῶνος ἀέθλια πάντα τελέσθη,
ὅσσ' ἐπὶ παιδὶ θανόντι μέγ' ἀχνυμένη κατέθηκα·
ἀλλ' ἴτω ὅς τ' ἐσάωσε νέκυν καὶ ἄριστος Ἀχαιῶν,
καί νύ κέ οἱ θητὰ καὶ ἄμβροτα τεύχε' ἔσασθαι
δώσω, ἃ καὶ μακάρεσσι μέγ' εὔαδεν ἀθανάτοισιν."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀνόρουσαν ἐριδμαίνοντ' ἐπέεσσιν,
υἱὰς Λαέρταο καὶ ἀντιθέου Τελαμῶνος
Αἴας, ὃς μέγα πάντας ὑπείρεχεν ἐν Δαναοῖσιν,
ἀστὴρ ὡς ἀρίδηλος ἀν' οὐρανὸν αἰγλήεντα
ἕσπερος, ὃς μέγα πᾶσι μετ' ἀστράσι παμφαίνῃσι·
τῷ εἰκὼς τεύχεσσι παρίστατο Πηλείδαο·
ἤτεε δ' Ἰδομενῆ' αὐτὸς καὶ Νηλέος υἷα
* * * * * *
ἠδ' ἄρα μητιόεντ' Ἀγαμέμνονα· τοὺς γὰρ ἐώλπει
ἴδμεναι ἀτρεκέως ἐρικυδέος ἔργα μόθοιο·
ὣς δ' αὖτως Ὀδυσεὺς κείνοις ἐπὶ πάγχυ πεποίθει·
οἳ γὰρ ἔσαν πινυτοὶ καὶ ἀμύμονες ἐν Δαναοῖσι.
Νέστωρ δ' Ἰδομενῆι καὶ Ἀτρέος υἱέι δίῳ
ἄμφω ἐελδομένοισιν ἔπος φάτο νόσφιν ἀπ' ἄλλων·
„ὦ φίλοι, ἦ μέγα πῆμα καὶ ἄσχετον ἤματι τῷδε

ἡμῖν συμφορέουσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες,
Αἴαντος μεγάλοιο περιφραδέος τ' Ὀδυσῆος
ἑσσυμένων ἐπὶ δῆριν ἀάσχετον ἀργαλέην τε·
τῶν γάρ θ' ὁπποτέρῳ δώῃ θεὸς εὖχος ἀρέσθαι,
γηθήσει κατὰ θυμόν, ὃ δ' αὖ μέγα πένθος ἀέξει
πάντας ἀτεμβόμενος Δαναούς, περὶ δ' ἔξοχα πάντων
ἡμέας· οὐδ' ἔτι κεῖνος ἐν ἡμῖν, ὡς τὸ πάροιθε,
στήσεται ἐν πολέμῳ· μέγα δ' ἔσσεται ἄλγος Ἀχαιοῖς,
κείνων ὅντινα δεινὸς ἕλῃ χόλος, οὕνεκα πάντων
ἡρώων προφέρουσιν, ὃ μὲν πολέμῳ, ὃ δὲ βουλῇ.
ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ πείθεσθον, ἐπεί ῥα γεραίτερός εἰμι
λίην, οὐκ ὀλίγον περ, ἔχω δ' ἐπὶ γήραϊ πολλῷ
καὶ νόον, οὕνεκεν ἐσθλὰ καὶ ἄλγεα πολλὰ μόγησα·
αἰεὶ δ' ἐν βουλῇσι γέρων πολύιδρις ἀμείνων
ὁπλοτέρου πέλει ἀνδρός, ἐπεὶ μάλα μυρία οἶδε·
τοὔνεκα Τρωσὶν ἐφῶμεν ἐύφροσι τήνδε δικάσσαι

* * * * * *

ἀντιθέῳ τ' Αἴαντι φιλοπτολέμῳ τ' Ὀδυσῆι,

* * * * * *

ἠδ' ὅτις ἐξεσάωσε νέκυν Πηληιάδαο
ἐξ ὁλοοῦ πολέμοιο· δορύκτητοι γὰρ ἐν ἡμῖν
πολλοὶ Τρῶες ἔασι νεοδμήτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ·
οἵ ῥα δίκην ἰθεῖαν ἐπὶ σφίσι ποιήσονται
οὔτινι ἦρα φέροντες, ἐπεὶ μάλα πάντας Ἀχαιοὺς
ἶσον ἀπεχθαίρουσι κακῆς μεμνημένοι ἄτης."
ὣς φάμενον προσέειπεν ἐυμμελίης Ἀγαμέμνων·
„ὦ γέρον, ὡς οὔτις πινυτώτερος ἄλλος ἐν ἡμῖν
σεῖο πέλει Δαναῶν, οὔτ' ἄρ νέος οὔτε παλαιός,
ὃς φὴς Ἀργείοισιν ἀνηλεγέως χαλεπῆναι
ἄνδρα τόν, ὅντινα τῶνδε θεοὶ μετόπισθε βάλωνται
νίκης· οἱ γὰρ ἄριστοι ἐπὶ σφίσι δηριόωνται·
καί ῥά μοι ἔνδοθεν ἦτορ ἐνὶ φρεσὶ ταῦτα μενοινᾷ,

ὄφρα δορυκτήτοισι δικασπολίην ὀπάσωμεν·
τοὺς καὶ ἀτεμβόμενός τις ὀλέθρια μήσεται ἔργα
Τρωσὶν ἐυπτολέμοισι, χόλον δ' οὐκ ἄμμιν ὀπάσσει."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἕνα θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν ἔχοντες
ἀμφαδὸν ἠνήναντο δικασπολίην ἐρατεινήν·
τῶν δ' ἄρ' ἀναινομένων Τρώων ἐρικυδέες υἷες
ἔζοντ' ἐν μέσσοισι, δορύκτητοί περ ἐόντες,
ὄφρα θέμιν καὶ νεῖκος ἀρήιον ἰθύνωσιν.
Αἴας δ' ἐν μέσσοισι μέγ' ἀσχαλόων φάτο μῦθον·
„ὦ Ὀδυσεῦ φρένας αἰνέ, τί τοι νόον ἤπαφε δαίμων
ἶσον ἐμοὶ φρονέειν περὶ κάρτεος ἀκαμάτοιο;
ἦ φῂς αἰνὸν ὅμιλον ἐρυκακέειν Ἀχιλῆος
βλημένου ἐν κονίῃσιν, ὅτ' ἀμφί ἑ Τρῶες ἔβησαν,
ὁππότ' ἐγὼ κείνοισι φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
σεῖο καταπτώσσοντος; ἐπεί νύ σε γείνατο μήτηρ
δείλαιον καὶ ἄναλκιν, ἀφαυρότερόν περ ἐμεῖο,
ὅσσον τίς τε κύων μεγαλοβρύχοιο λέοντος·
οὐ γάρ τοι στέρνοισι πέλει μενεδήιον ἦτορ,
οὐδὲ σοὶ ἀμφιμέμηλε θράσος * *
ἀλλὰ * * * καὶ ἀτάσθαλα ἔργα.
ἦὲ τόδ' ἐξελάθου, ὅτ' ἐς Ἰλίου ἱερὸν ἄστυ
ἐλθέμεναι ἀλέεινες ἅμ' ἀγρομένοισιν Ἀχαιοῖς,
καί σε καταπτώσσοντα καὶ οὐκ ἐθέλοντ' ἐφέπεσθαι
ἤγαγον Ἀτρεῖδαι; ὡς μὴ ὄφελες ἱκέσθαι·
σῇς γὰρ ὑπ' ἐννεσίῃσι κλυτὸν Ποιάντιον υἷα
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ λίπομεν μεγάλα στενάχοντα·
οὐκ οἴῳ δ' ἄρα τῷγε λυγρὴν ἐπεμήσαο λώβην,
ἀλλὰ καὶ ἀντιθέῳ Παλαμήδεϊ θῆκας ὄλεθρον,
ὃς σέο φέρτερος ἔσκε βίῃ καὶ ἐύφρονι βουλῇ·
νῦν δ' ἤδη καὶ ἐμεῖο καταντίον ἐλθέμεν ἔτλης,
οὔτ' εὐεργεσίης μεμνημένος, οὔτε τι θυμῷ
ἀζομένος σέο πολλὸν ὑπέρτερον, ὅς σ' ἐνὶ χάρμῃ

ἐξεσάωσα πάροιθεν ὑποτρομέοντα κυδοιμὸν
δυσμενέων, ὅτε σ' ἄλλοι ἀνὰ μόθον οἰωθέντα
κάλλιπον ἐν δηίων ὁμάδῳ φεύγοντα καὶ αὐτόν·
ὡς ὄφελον καὶ ἐμεῖο θρασὺ σθένος ἐν δαΐ κείνῃ
αὐτὸς Ζεὺς ἐφόβησεν ἀπ' αἰθέρος, ὄφρα σε Τρῶες
ἀμφιτόμοις ξιφέεσσι διαμελεϊστὶ κέδασσαν
δαῖτα κυσὶ σφετέροισι, καὶ οὐκ ἂν ἔμειο μενοίνας
ἐλθέμεναι κατέναντα δολοφροσύνῃσι πεποιθώς.
σχέτλιε, τίπτε βίῃ πολὺ φέρτατος ἔμμεναι ἄλλων
εὐχόμενος μέσσοισιν ἔχεις νέας, οὐδέ τι θυμῷ
ἔτλης, ὥσπερ ἔγωγε, θοὰς ἔκτοσθεν ἐρύσσαι
νῆας; ἐπεί νύ σε τάρβος ἐπήιεν. οὐδὲ μὲν αἰνὸν
πῦρ νηῶν ἀπάλαλκες· ἐγὼ δ' ὑπ' ἀταρβέι θυμῷ
ἔστην καὶ πυρὸς ἄντα καὶ Ἕκτορος, ὅς μοι ὕπεικε
πάντῃ ἐν ὑσμίνῃ· σὺ δέ μιν περιδείδιες αἰεί.
ὡς ὄφελον τύδε νῶιν ἐνὶ πτολέμῳ τις ἄεθλον
θῆκεν, ὅτ' ἀμφ' Ἀχιλῆι δεδουπότι δῆρις ὀρώρει,
ὄφρ' ἐκ δυσμενέων με καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
ἕδρακες ἔντεα καλὰ ποτὶ κλισίας φορέοντα
αὐτῷ ὑμῶς Ἀχιλῆι δαΐφρονι· νῦν δ' ἄρα μύθων
ἰδρείῃ πίσυνος μεγάλων ἐπιμαίεαι ἔργων·
οὐ γάρ τοι σθένος ἐστὶν ἐν ἔντεσιν ἀκαμάτοισι
δύμεναι Αἰακίδαο δαΐφρονος, οὐδὲ μέγ' ἔγχος
νωμῆσαι παλάμῃσιν· ἐμοὶ δ' ἄρα πάντα τέτυκται
ἄρμενα, καί μοι ἔοικε φορήμεναι ἀγλαὰ τεύχη
οὔτι καταισχύνοντι θεοῦ περικαλλέα δῶρα.
ἀλλὰ τίη μύθοισιν ἐριδμαίνοντε κακοῖσιν
ἕσταμεν ἀμφ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀγλαὰ τεύχη;

* * * * * *

ὅστις φέρτερός ἐστιν ἐνὶ φθισήνορι χάρμῃ.
ἀλκῆς γὰρ τόδ' ἄεθλον ἀρήιον, οὐκ ἀλεγεινῶν
θῆκεν ἐνὶ μέσσοις ἐπέων Θέτις ἀργυρόπεζα·

μύθων δ' εἰν ἀγορῇ χρειὼ πέλει ἀνθρώποισιν·
οἶδα γάρ, ὡς σέο πολλὸν ἀγαυότερος καὶ ἀρείων
εἰμί· γένος δέ μοί ἐστιν, ὅθεν μεγάλῳ Ἀχιλῆι."
ὣς φάτο· τὸν δ' ἀλεγεινὰ παραβλήδην ἐνένιπεν
υἱὸς Λαέρταο πολύτροπα μήδεα νωμῶν·
„Αἶαν ἀμετροεπές, τί νύ μοι τόσα μὰψ ἀγορεύεις;
οὐτιδανόν τέ μ' ἔφησθα καὶ ἀργαλέον καὶ ἄναλκιν
ἔμμεναι, ὃς σέο πολλὸν ὑπέρτερος εὔχομαι εἶναι
μήδεσι καὶ μύθοισι, τάτ' ἀνδράσι κάρτος ἀέξει·
καὶ γάρ τ' ἠλίβατον πέτρην ἄρρηκτον ἐοῦσαν
μήτι ὑποτμήγουσιν ἐν οὔρεσι λατόμοι ἄνδρες
ῥηιδίως, μήτι δὲ μέγαν βαρυηχέα πόντον
ναῦται ὑπεκπερόωσιν, ὅτ' ἄσπετα κυμαίνηται·
τέχνῃσιν δ' ἀγρόται κρατεροὺς δαμόωσι λέοντας
πορδάλιάς τε σύας τε καὶ ἄλλων ἔθνεα θηρῶν·
ταῦροι δ' ὀβριμόθυμοι ὑπὸ ζεύγλῃς δαμόωνται
ἀνθρώπων ἰότητι· νόῳ δέ τε πάντα τελεῖται·
αἰεὶ δ' ἀφραδέος πέλει ἀνέρος ἀμφὶ πόνοισι
πᾶσι καὶ ἐν βουλῇσιν ἀνὴρ πολύιδρις ἀμείνων·
τοὔνεκ' ἐυφρονέοντα θρασὺς πάις Οἰνείδαο
λέξατό μ' ἐκ πάντων ἐπιτάρροθον, ὄφρ' ἀφίκωμαι
ἐς φύλακας· μέγα δ' ἔργον ὁμῶς ἐτελέσσαμεν ἄμφω·
καὶ δ' αὐτὸν Πηλῆος ἐυσθενέος κλυτὸν υἷα
ἤγαγον Ἀτρείδῃσιν ἐπίρροθον· ἦν δὲ καὶ ἄλλου
ἥρωος χρειὼ τις ἐν Ἀργείοισι πέληται,
οὐδ' ὅγε χερσὶ τεῇσιν ἐλεύσεται, οὐδὲ μὲν ἄλλων
Ἀργείων βουλῇσιν, ἐγὼ δέ ἑ μοῦνος Ἀχαιῶν
ἄξω μειλιχίοισι παραυδήσας ἐπέεσσι
δῆριν ἐς αἰζηῶν· μέγα γὰρ κράτος ἀνδράσι μῦθος
γίνετ' ἐυφροσύνῃ μεμελημένος· ἠνορέη δὲ
ἄπρηκτος τελέθει μέγεθός τ' εἰς οὐδὲν ἀέξει
ἀνέρος, εἰ μή οἱ πινυτὴ ἐπὶ μῆτις ἔπηται.

αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ κάρτος ὁμῶς καὶ μῆτιν ὄπασσαν
ἀθάνατοι· τεῦξαν δὲ μέγ' Ἀργείοισιν ὄνειαρ.
οὐδὲ μὲν ὡς σύ μ' ἔφησθα πάρος φεύγοντα σάωσας
δηίου ἐξ ἐνοπῆς· οὐ γὰρ φύγον, ἀλλ' ἅμα πάντας
Τρῶας ἐπεσσυμένους μένον ἔμπεδον· οἱ δ' ἐπέχυντο
ἀλκῇ μαιμώωντες· ἐγὼ δ' ὑπὸ κάρτεϊ χειρῶν
πολλῶν θυμὸν ἔλυσα· σὺ δ' οὐκ ἄρ' ἐτήτυμα βάξεις·
οὐ γὰρ ἔμοιγ' ἐπάμυνας ἀνὰ μόθον, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
ἔστης ἦρα φέρων, μή τίς νύ σε δουρὶ δαμάσσῃ
φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο. νέας δ' ἐς μέσσον ἔρυσσα
οὔτι περιτρομέων δηίων μένος, ἀλλ' ἵνα μῆχος
αἰὲν ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ὑπὲρ πολέμοιο φέρωμαι·
καὶ σὺ μὲν ἔκτοσθε στήσας νέας· αὐτὰρ ἔγωγε
αὐτὸν ἀεικίσσας πληγῇς ὑπὸ λευγαλέῃσιν
ἐς Τρώων πτολίεθρον ἐσήλυθον, ὄφρα πύθωμαι,
ὁππόσα μητιόωνται ὑπὲρ πολέμου ἀλεγεινοῦ.
οὐδὲ μὲν Ἕκτορος ἔγχος ἐδείδιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
ἐν πρώτοις ἀνόρουσα μαχέσσασθαι μενεαίνων
κείνῳ, ὅτ' ἠνορέῃ πίσυνος προκαλέσσατο πάντας.
νῦν δέ σευ ἀμφ' Ἀχιλῆι πολὺ πλέονας κτάνον ἄνδρας
δυσμενέων, ἐσάωσα δ' ὁμῶς τεύχεσσι θανόντα.
οὐδὲ μὲν ἐγχείην τρομέω σέθεν, ἀλλά με λυγρὸν
ἔλκος ἔτ' ἀμφ' ὀδύνῃς περινίσσεται εἵνεκα τευχέων
τῶνδ' ὑπεροὐτηθέντα δαϊκταμένου τ' Ἀχιλῆος·
καὶ δ' ἐμοὶ ὡς Ἀχιλῆι πέλει Διὸς ἔξοχον αἷμα."
ὣς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' αὖθις ἀμείβετο καρτερὸς Αἴας·
„ὦ Ὀδυσεῦ δολομῆτα καὶ ἀργαλεώτατε πάντων,
οὔ νύ σ' ἐκεῖσ' ἐνόησα πονεύμενον, οὐδέ τις ἄλλος
Ἀργείων, ὅτε Τρῶες Ἀχιλλέα δηωθέντα
ἕλκεμεναι μενέαινον· ἐγὼ δ' ὑπὸ δουρὶ καὶ ἀλκῇ
τῶν μὲν γούνατ' ἔλυσα κατὰ μόθον, οὓς δ' ἐφόβησα
αἰὲν ἐπεσσύμενος· τοὶ δ' ἀργαλέως φοβέοντο

χήνεσιν ἢ γεράνοισιν ἐοικότες, οἷς ἐπορούσῃ
αἰετὸς ἠιόεν πεδίον κάτα βοσκομένοισιν·
ὣς Τρῶες πτώσσοντες ἐμὸν δόρυ καὶ θοὸν ἄορ
Ἴλιον ἐσκατέδυσαν ἀλευάμενοι μέγα πῆμα·
σοὶ δὲ καὶ εἰ τότε κάρτος ἐπήλυθεν, οὔτι μευ ἄγχι
μάρναο δυσμενέεσσιν, ἑκὰς δέ που ἦσθα, καὶ αὐτὸς
ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι πονεύμενος, οὐ περὶ νεκρῷ
ἀντιθέου Ἀχιλῆος, ὅπου μάλα δῆρις ὀρώρει."
ὣς φάτο· τὸν δ' Ὀδυσῆος ἀμείβετο κερδαλέον κῆρ·
„Αἶαν, ἐγὼν οὐ σεῖο κακώτερος ἔλπομαι εἶναι
οὐ νόον οὐδὲ βίην, εἰ καὶ μάλα φαίδιμος ἐσσί·
ἀλλὰ νόῳ μὲν ἔγωγε πολὺ προφερέστερός εἰμι
σεῖο μετ' Ἀργείοισι, βίῃ δέ τοι ἀμφήριστος
ἢ καὶ ἀγανότερος· τὸ δέ που καὶ Τρῶες ἴσασιν,
οἵ με μέγα τρομέουσι, καὶ ἣν ἀπάτερθεν ἴδωνται.
καὶ δ' αὐτὸς σάφα οἶδας ἐμὸν μένος, ἠδὲ καὶ ἄλλοι,
ἀμφὶ παλαισμοσύνῃ πολυτειρέι πολλὰ μογήσας,
ὁππότε δὴ περὶ σῆμα δαϊκταμένου Πατρόκλοιο
Πηλείδης ἐρίθυμος ἀγακλυτὰ θῆκεν ἄεθλα."
ὣς φάτο Λαέρταο κλυτὸς πάις ἀντιθέοιο.
καὶ τότε Τρῴοι υἷες ἔριν δικάσαντ' ἀλεγεινὴν
αἰζηῶν· νίκην δὲ καὶ ἄμβροτα τεύχεα δῶκαν
πάντες ὁμοφρονέοντες ἐυπτολέμῳ Ὀδυσῆι·
τοῦ δ' ἄμοτον γήθησε νόος· στονάχησε δὲ λαός·
παχνώθη δ' Αἴαντος ἐὺ σθένος· αἶψα δ' ἄρ' αὐτῷ
ἄτη ἀνιηρὴ περικάππεσε· πᾶν δέ οἱ εἴσω
ἔζεσε φοίνιον αἷμα· χολὴ δ' ὑπερέβλυσεν αἰνή·
ἤπατι δ' ἔγκατ' ἔμικτο· περὶ κραδίην δ' ἀλεγεινὸν
ἶξεν ἄχος, καὶ δριμὺ δι' ἐγκεφάλοιο θεμέθλων
ἐσσύμενον μήνιγγας ἄδην ἀμφήλυθεν ἄλγος,
σὺν δ' ἔχεεν νόον ἀνδρός· ἐπὶ χθονὶ δ' ὄμματα πήξας
ἔστη ἀκινήτῳ ἐναλίγκιος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι

ἀχνύμενοί μιν ἄγεσκον ἐυπρώρους ἐπὶ νῆας
πολλὰ παρηγορέοντες· ὃ δ' ὑστατίην ποσὶν οἶμον
ἤιεν οὐκ ἐθέλων· σχεδόθεν δέ οἱ ἔσπετο Μοῖρα.
ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας ἔβη καὶ ἀπείρονα πόντον,
* * * * * *
Ἀργεῖοι, δόρποιο μεμαότες ἠδὲ καὶ ὕπνου·
καὶ τότ' ἔσω μεγάλοιο Θέτις κατεδύσατο πόντου·
σὺν δέ οἱ ἄλλαι ἴσαν Νηρηίδες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι
νήχετο κήτεα πολλά, τάτε τρέφει ἁλμυρὸν οἶδμα·
αἳ δὲ μέγα σκύζοντο Προμηθέι μητιόεντι,
μνώμεναι, ὡς κείνοιο θεοπροπίῃσι Κρονίων
δῶκε Θέτιν Πηλῆι καὶ οὐκ ἐθέλουσαν ἄγεσθαι·
Κυμοθόη δ' ἐν τῇσι μέγ' ἀσχαλόωσ' ἀγόρευεν·
„ὦ πόποι, ὡς ὅγε λυγρὸς ἐπάξια πήματ' ὑπέτλη
δεσμῷ ἐν ἀρρήκτῳ, ὅτε οἱ μέγας αἰετὸς ἦπαρ
κεῖρεν ἀεξόμενον, κατὰ νηδύος ἔνδοθι δύνων."
ὣς φάτο Κυμοθόη κυανοπλοκάμοις ἁλίῃσιν.
ἠέλιος δ' ἀπόρουσεν, ἐπεσκιόωντο δ' ἀλωαὶ
νυκτὸς ἐπεσσυμένης, ἐπεκίδνατο δ' οὐρανὸν ἄστρα·
Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶ τανυπρώροισιν ἴαυον
ὕπνῳ ὑπ' ἀμβροσίῳ δεδμημένοι ἠδὲ καὶ οἴνῳ
ἡδέι, τὸν Κρήτηθε παρ' Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ
ναῦται ὑπὲρ πόντοιο πολυκλύστοιο φέρεσκον.
Αἴας δ' Ἀργείοισι χολούμενος οὔτ' ἄρα δόρπου
μνήσατ' ἐνὶ κλισίῃ μελιηδέος, οὔτε μιν ὕπνος
ἄμφεχεν, ἀλλ' ὅγ' ἔοῖσιν ἐν ἔντεσι δύσατο θύων·
εἵλετο δὲ ξίφος ὀξύ, καὶ ἄσπετα πορφύρεσκεν,
ἢ ὅγ' ἐνιπρήσῃ νῆας καὶ πάντας ὀλέσσῃ
Ἀργείους, ἢ μοῦνον ὑπὸ ξίφεϊ στονόεντι
δηώσῃ μελεΐστι ταμὼν δολόεντ' Ὀδυσῆα·
καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε, τὰ δὴ τάχα πάντα τέλεσσεν,
εἰ μή οἱ Τριτωνὶς ἀάσχετον ἔμβαλε λύσσαν·

κήδετο γὰρ φρεσὶν ἧσι πολυτλήτου Ὀδυσῆος
ἱρῶν μνωομένη, τά οἱ ἔμπεδα κεῖνος ἔρεξε·
τοὔνεκα δὴ μεγάλοιο μένος Τελαμωνιάδαο
τρέψεν ἀπ' Ἀργείων· ὃ δ' ἄρ' ἤιε λαίλαπι ἶσος
σμερδαλέῃ, στυγερῇσι καταιγίσι βεβριθυίῃ,
ἥτε φέρει ναύτῃσι τέρας κρυεροῖο φόβοιο,
Πληιὰς εὖτ' ἀκάμαντος ἐς Ὠκεανοῖο ῥέεθρα
δύεθ', ὑποπτώσσουσα περικλυτὸν Ὠρίωνα,
ἠέρα συγκλονέουσα, μέμηνε δὲ χείματι πόντος·
τῇ εἰκὼς οἴμησεν, ὅπῃ μιν γυῖα φέρεσκον·
πάντῃ δ' ἀμφιθέεσκεν ἀναιδέι θηρὶ ἐοικώς,
ὅστε βαθυσκοπέλοιο διέσσυται ἄγκεα βήσσης,
ἀφριόων γενύεσσι καὶ ἄλγεα πολλὰ μενοινῶν
ἢ κυσὶν ἢ ἀγρόταις, οἵ οἱ τέκνα δηώσωνται
ἄντρων ἐξερύσαντες, ὃ δ' ἀμφὶ γένυσσι βεβρυχὼς
* * * * * *
εἴ που ἔτ' ἐν ξυλόχοισιν ἴδοι θυμήρεα τέκνα·
τῷ δ' εἴ τις κύρσειε μεμηνότα θυμὸν ἔχοντι,
αὐτοῦ οἱ βιότοιο λυγρὸν περιτέλλεται ἦμαρ·
ὣς ὅγ' ἀμείλιχα θῦνε, μέλαν δέ οἱ ἔξεεν ἦτορ,
εὖτε λέβης ἀλίαστον ἐπ' ἐσχάρῃ Ἡφαίστοιο
ῥοιβδηδὸν μαίνηται ὑπαὶ πυρὸς αἰθομένοιο,
γάστρην ἀμφὶς ἅπασαν ὅτε ξύλα πολλὰ θέρηται,
ἐννεσίης δρηστῆρος ἐπειγομένου ἐνὶ θυμῷ,
εὐτραφέος σιάλοιο περὶ τρίχας ὡς κεν ἀμέρσῃ·
ὣς τοῦ ὑπὸ στέρνοισι πελώριος ἔζεε θυμός·
μαίνετο δ' ἠύτε πόντος ἀπείριτος ἠὲ θύελλα,
ἢ πυρὸς ἀκαμάτοιο θοὸν μένος, εὖτ' ἀλίαστον
μαίνηται κατ' ὄρεσφι βίη μεγάλου ἀνέμοιο,
πίπτῃ δ' αἰθομένη πυρὶ πάντοθεν ἄσπετος ὕλη·
ὣς Αἴας ὀδύνῃσι πεπαρμένος ὄβριμον ἦτορ
μαίνετο λευγαλέως· ἄπλετος δέ οἱ ἔρρεεν ἀφρὸς

ἐκ στόματος· βρυχὴ δὲ περὶ γναθμοῖσιν ὀρώρει·
τεύχεα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐπέβραχε· τοὶ δ' ὁρόωντες
πάντες ὁμῶς ἑνὸς ἀνδρὸς ὑποτρομέεσκον ὁμοκλήν.
καὶ τότ' ἀπ' Ὠκεανοῖο κίε χρυσήνιος Ἠώς·
Ὕπνος δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιεν εἴκελος αὔρῃ,
Ἥρῃ δὲ ξύμβλητο νέον πρὸς Ὄλυμπον ἰούσῃ
Τηθύος ἐξ ἱερῆς, ὅθι που προτέρῃ μόλεν ἠοῖ·
ἣ δέ ἑ κύσσεν ἑλοῦσ', ἐπειὴ πέλε γαμβρὸς ἀμύμων,
ἐξ οὗ οἱ Κρονίωνα κατεύνασεν ἐν λεχέεσσιν
Ἴδης ἀμφὶ κάρηνα χολούμενον Ἀργείοισιν·
αἶψα δ' ἄρ' ἣ μὲν ἔβη Ζηνὸς δόμον, ὃς δ' ἐπὶ λέκτρα
Πασιθέης οἴμησεν· ἀνέγρετο δ' ἔθνεα φωτῶν.
Αἴας δ' ἀκαμάτῳ ἐναλίγκιος Ὠρίωνι
φοίτα, ἐνὶ στέρνοισιν ἔχων ὀλοόφρονα λύσσαν·
ἐν δ' ἔθορεν μήλοισι, λέων ὣς ὀβριμόθυμος
λιμῷ ὑπ' ἀργαλέῳ δεδμημένος ἄγριον ἦτορ·
καὶ τὰ μὲν ἐν κονίῃσιν ἐπασσύτερ' ἄλλοθεν ἄλλα
κάββαλεν, ἠύτε φύλλα μένος κρατεροῦ Βορέαο
χεύῃ, ὅτ' ἀνομένου θέρεος μετὰ χεῖμα τράπηται·
ὣς Αἴας μήλοισι μέγ' ἀσχαλόων ἐνόρουσεν,
ἐλπόμενος Δαναοῖσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰάλλειν.
καὶ τότε δὴ Μενέλαος ἀδελφεῷ ἄγχι παραστὰς
κρύβδ' ἄλλων Δαναῶν τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
„σήμερον ἦ τάχα πᾶσιν ὀλέθριον ἔσσεται ἦμαρ,
Αἴαντος μεγάλοιο περὶ φρεσὶ μαινομένοιο,
ὅς τάχα νῆας ἐνιπρήσει, κτανέει δὲ καὶ ἡμέας
πάντας ἐνὶ κλισίῃσι κοτεσσάμενος περὶ τευχέων·
ὡς ὄφελον μὴ τῶνδε Θέτις πέρι δῆριν ἔθηκε,
μηδ' ἄρα Λαέρταο πάις μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
ἔτλη δηριάασθαι ἐναντίον ἄφρονι θυμῷ·
νῦν δὲ μέγ' ἀασάμεσθα, κακὸς δέ τις ἦπαφε δαίμων·
ἔρκος γὰρ πολέμοιο δεδουπότος Αἰακίδαο

μοῦνον ἔτ' ἦν Αἴαντος ἐὺ σθένος· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
ἡμῖν ἐξολέσουσι θεοὶ κακὰ νῶιν ἄγοντες,
ὥς κεν πάντες ἄιστον ἀναπλήσωμεν ὄλεθρον."

ὣς φάμενον προσέειπεν ἐυμμελίης Ἀγαμέμνων·
„μὴ νῦν, ὦ Μενέλαε, μέγ' ἀχνύμενος περὶ θυμῷ
σκύζεο μητιόεντι Κεφαλλήνων βασιλῆι·
οὐ γὰρ ὅγ' αἴτιός ἐστιν, ἐπεὶ μάλα πολλάκις ἡμῖν
γίνεται ἐσθλὸν ὄνειαρ, ἄχος δ' ἄρα δυσμενέεσσιν."

ὣς οἳ μὲν Δαναῶν ἀκαχήμενοι ἠγορόωντο·
μηλονόμοι δ' ἀπάνευθε παρὰ Ξάνθοιο ῥεέθροις
πτῶσσον ὑπὸ μυρίκῃσιν ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα·
ὡς δ' ὅταν αἰετὸν ὠκὺν ὑποπτώσσωσι λαγωοὶ
θάμνοις ἐν λασίοισιν, ὃ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ κεκληγὼς
πωτᾶτ' ἔνθα καὶ ἔνθα, τανυσσάμενος πτερύγεσσιν·
ὣς οἵγ' ἄλλοθεν ἄλλος ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα·
ὀψὲ δ' ὅγ' ἀρνειοῖο κατακταμένου σχεδὸν ἔστη,
καί ῥ' ὀλοὸν γελάσας τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·

„κεῖσό νυν ἐν κονίῃσι, κυνῶν βόσις ἠδ' οἰωνῶν·
οὐ γάρ σ' οὐδ' Ἀχιλῆος ἐρύσσατο κύδιμα τεύχη,
ὧν ἕνεκ' ἀφραδέων μέγ' ἀμείνονι δηριάασκες·
κεῖσο, κύον· σὲ γὰρ οὔτι γοήσεται ἀμφιπεσοῦσα
κουριδίη μετὰ παιδὸς ἀάσχετον ἀσχαλόωσα,
οὐ τοκέες· τοῖς οὔτι μετέσσεαι ἐλδομένοισι
γήραος ἐσθλὸν ὄνειαρ, ἐπεί νύ σε τήλ' ἀπὸ πάτρης
οἰωνοί τε κύνες τε δεδουπότα δαρδάψουσιν."

ὣς ἄρ' ἔφη δολόεντα μετὰ κταμένοις Ὀδυσῆα
κεῖσθαι ὀιόμενος μεμορυγμένον αἵματι πολλῷ·
καὶ τότε οἱ Τριτωνὶς ἀπὸ φρενὸς ἠδὲ καὶ ὄσσων
ἐσκέδασεν Μανίην βλοσυρήν, πνείουσαν ὄλεθρον·
ἣ δὲ θοῶς ἵκανε ποτὶ Στυγὸς αἰπὰ ῥέεθρα,
ἧχι θοαὶ ναίουσιν Ἐριννύες, αἵτε βροτοῖσιν
αἰὲν ὑπερφιάλοισι κακὰς ἐφιᾶσιν ἀνίας.

Αἴας δ', ὡς ἴδε μῆλα κατὰ χθονὸς ἀσπαίροντα,
θάμβεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· ὀίσατο γὰρ δόλον εἶναι
ἐκ μακάρων· πάντεσσι δ' ὑπεκλάσθη μελέεσσι
βλήμενος ἄλγεσι θυμὸν ἀρήιον· οὐδ' ἄρα πρόσσω
ἔσθενεν ἀσχαλόων ἐπιβήμεναι, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω,
ἀλλ' ἔστη σκοπιῇ ἐναλίγκιος, ἥτ' ἐν ὄρεσσι
πασάων μάλα πολλὸν ὑπερτάτη ἐρρίζωται.
ἀλλ' ὅτε οἱ πάλι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη,
λυγρὸν ἀνεστονάχησεν, ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·
„ὤ μοι ἐγώ, τί νυ τόσσον ἀπέχθομαι ἀθανάτοισιν;
οἵ με φρένας βλάψαντο, κακὴν δ' ἐπὶ λύσσαν ἔθεντο,
μῆλα κατακτεῖναι, τά μοι οὐκ ἔσαν αἴτια θυμοῦ·
ὡς ὄφελον τίσασθαι Ὀδυσσέος ἀργαλέον κῆρ
χερσὶν ἐμῇς, ἐπεί με κακῇ περικάββαλεν ἄτῃ
λυγρὸς ἐὼν μάλα πάγχυ· πάθοι γε μὲν ἄλγεα θυμῷ,
ὁππόσα μητιόωνται Ἐριννύες ἀνθρώποισιν
ἀργαλέοις· δοῖεν δὲ καὶ ἄλλοις Ἀργείοισιν
ὑσμίνας ὀλοὰς καὶ πένθεα δακρυόεντα,
αὐτῷ τ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι· μηδ' ὅγ' ἀπήμων
ἔλθοι ἑὸν ποτὶ δῶμα λελαιόμενός περ ἱκέσθαι.
ἀλλὰ τί μοι στυγεροῖσι μετέμμεναι ἐσθλὸν ἐόντα;
ἐρρέτω Ἀργείων ὁλοὸς στρατός, ἐρρέτω αἰὼν
ἄσχετος· οὐ γὰρ ἔτ' ἐσθλὸς ἔχει γέρας, ἀλλὰ χερείων
τιμήεις τε πέλει καὶ φίλτερος· ἦ γὰρ Ὀδυσσεὺς
τίετ' ἐν Ἀργείοισιν, ἐμεῦ δ' ἐπὶ πάγχυ λάθοντο
ἔργων θ', ὁππόσ' ἔρεξα καὶ ἔτλην εἵνεκα λαῶν."
ὣς εἰπὼν πάις ἐσθλὸς ἐυσθενέος Τελαμῶνος
Ἕκτόρεον ξίφος ὦσε δι' αὐχένος· ἐκ δέ οἱ αἷμα
ἐσσύμενον κελάρυξεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι τανύσθη
Τυφὼν ὥς, τὸν Ζηνὸς ἐνεπρήσαντο κεραυνοί·
ἀμφὶ δὲ γαῖα μέλαινα μέγα στονάχησε πεσόντος.
καὶ τότε δὴ Δαναοὶ κίον ἀθρόοι, ὡς ἐσίδοντο

κείμενον ἐν κονίῃσι· πάρος δέ οἱ οὔτις ἴκανεν
ἐγγύς, ἐπεὶ μάλα πάντας ἔχεν δέος εἰσορόωντας·
αἶψα δ' ἄρα κταμένῳ περικάππεσον· ἀμφὶ δὲ κρᾶτα
πρηνέες ἐκχύμενοι κόνιν ἄσπετον ἀμφεχέοντο,
καί σφιν ὀδυρομένων γόος αἰθέρα δῖον ἴκανεν·
ὡς δ' ὅταν εἰροπόκων ὀίων ἄπο νήπια τέκνα
ἀνέρες ἐξελάσωσιν, ἵνα σφίσι δαῖτα κάμωνται,
αἳ δὲ μέγα σκαίρουσι διηνεκέως μεμακυῖαι
μητέρες ἐκ τεκέων σηκοὺς πέρι χηρωθέντας·
ὣς οἵγ' ἀμφ' Αἴαντα μέγα στένον ἤματι κείνῳ
πανσυδίῃ· μέγα δέ σφιν ἐπέβραχε δάσκιος Ἴδη
καὶ πεδίον καὶ νῆες ἀπειρεσίη τε θάλασσα.

Τεῦκρος δ' ἀμφ' αὐτῷ μάλα μήδετο κῆρας ἐπισπεῖν
ἀργαλέας· τὸν δ' ἄλλοι ἀπὸ ξίφεος μεγάλοιο
εἶργον· ὃ δ' ἀσχαλόων περικάππεσε τεθνειῶτι,
δάκρυα πολλὰ χέων ἀδινώτερα νηπιάχοιο,
ὅστε παρ' ἐσχαρεῶνι τέφρην περιειμένος ὤμοις
κὰκ κεφαλῆς μάλα πάμπαν ὀδύρεται ὀρφανὸν ἦμαρ
μητρὸς ἀποφθιμένης, ἥ μιν τρέφε νηίδα πατρός·
ὣς ὅγε κωκύεσκε κασιγνήτοιο δαμέντος
ἑρπύζων περὶ νεκρόν, ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·

„Αἶαν καρτερόθυμε, τίη νύ τοι ἔβλαβεν ἦτορ
* * * * * *
οἷ αὐτῷ στονόεντα φόνον καὶ πῆμα βαλέσθαι;
ἦ ἵνα Τρῶιοι υἷες ὀιζύος ἀμπνεύσωσιν,
Ἀργείους δ' ὀλέσωσι σέθεν κταμένοιο κιόντες;
οὐ γὰρ τοῖσδ' ἔτι θάρσος, ὅσον πάρος, ὀλλυμένοισιν
ἔσσεται ἐν πολέμῳ· σὺ γὰρ ἔπλεο πήματος ἄλκαρ·
οὐδ' ἔτ' ἐμοὶ νόστοιο τέλος σέο δεῦρο θανόντος
ἀνδάνει, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐέλδομαι ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
ὄφρα με σὺν σοὶ γαῖα φερέσβιος ἀμφικαλύπτῃ·
οὐ γάρ μοι τοκέων τόσσον μέλει, εἴ που ἔτ' εἰσίν,

εἴ που ἔτ' ἀμφινέμονται ἔτι ζωοὶ Σαλαμῖνα,
ὅσσον σεῖο θανόντος, ἐπεὶ σύ μοι ἔπλεο κῦδος."
ἦ ῥα μέγα στενάχων· ἐπὶ δ' ἔστενε δῖα Τέκμησσα,
Αἴαντος παράκοιτις ἀμύμονος, ἥνπερ ἐοῦσαν
ληιδίην σφετέρην ἄλοχον θέτο, καί μιν ἔτευξε
πάντων ἔμμεν ἄνασσαν, ὅσων ἀνὰ δῶμα γυναῖκες
ἔδνωταὶ μεδέουσι παρ' ἀνδράσι κουριδίοισιν·
ἣ δέ οἱ ἀκαμάτῃσιν ὑπ' ἀγκοίνῃσι δαμεῖσα
Εὐρυσάκην τέκεθ' υἱόν, ἐοικότα πάντα τοκῆι·
ἀλλ' ὃ μὲν οὖν ἔτι τυτθὸς ἐνὶ λεχέεσσι λέλειπτο·
ἣ δὲ μέγα στενάχουσα φίλῳ περικάππεσε νεκρῷ
ἐντυπὰς ἐν κονίῃσι, καλὸν δέμας αἰσχύνουσα·
καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄυσε μέγ' ἀχνυμένη κέαρ ἔνδον·
„ὤ μοι ἐγὼ δύστηνος, ἐπεὶ θάνες, οὔτι δαΐχθεὶς
δυσμενέων παλάμῃσιν ἀνὰ μόθον, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ·
τῷ μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται· οὐ γὰρ ἐώλπειν
σεῖο καταφθιμένοιο πολύστονον ἦμαρ ἰδέσθαι
ἐν Τροίῃ· τὰ δὲ πάντα κακαὶ διὰ Κῆρες ἔχευαν·
ὥς μ' ὄφελον τὸ πάροιθε περὶ τραφερὴ χάνε γαῖα,
πρὶν σέο πότμον ἰδέσθαι ἀμείλιχον· οὐ γὰρ ἔμοιγε
ἄλλο χερειότερόν ποτ' ἐσήλυθεν ἐς φρένα πῆμα,
οὐδ' ὅτε με πρώτιστον ἐμῆς ἀποτηλόθι πάτρης
καὶ τοκέων εἴρυσσας ἅμ' ἄλλῃς λῃάδεσσι
πόλλ' ὀλοφυρομένην, ἐπειή νύ με τὸ πρὶν ἄνασσαν
αἰδοίην περ ἐοῦσαν ἐπήιε δούλιον ἦμαρ·
ἀλλά μοι οὔτε πάτρης θυμηδέος, οὔτε τοκήων
μέμβλεται οἰχομένων, ὁπόσον σέο δῃωθέντος,
οὕνεκά μοι δειλῇ θυμήρεα πάντα μενοίνας,
καί ῥά μ' ἔθηκας ἄκοιτιν ὁμόφρονα, καί ῥά μ' ἔφησθα
τεύξειν αὐτίκ' ἄνασσαν ἐυκτιμένης Σαλαμῖνος
νοστήσας Τροίηθε· τὰ δ' οὐ θεὸς ἄμμι τέλεσσεν·
ἀλλὰ σὺ μέν μοι ἄιστος ἀποίχεαι, οὐδέ νύ σοί περ

μέμβλετ' ἐμεῦ καὶ παιδός, ὃς οὐ πατρὶ τέρψεται ἦτορ,
οὐ σέο κοιρανίης ἐπιβήσεται, ἀλλά μιν ἄλλοι
δμωᾶα λυγρὸν τεύξουσιν, ἐπεὶ πατρὸς οὐκέτ' ἐόντος
νηπίαχοι κομέονται ὑπ' ἄνδρεσσιν μάλα πολλὸν
χειροτέροις· ὀλοῇ γὰρ ὑπ' ὀρφανίῃ βαρὺς αἰὼν
παισὶ πέλει, καὶ πήματ' ἐπ' ἄλλοθεν ἄλλα χέονται.
καὶ δέ με δειλαίην τάχα δούλιον ἵξεται ἦμαρ
οἰχομένου σέο πρόσθεν, ὅ μοι θεὸς ὣς ἐτέτυξο."

ὣς φαμένην προσέειπε φίλα φρονέων Ἀγαμέμνων·
„ὦ γύναι, οὔ νύ σέ τις δμωὴν ποτε θήσεται ἄλλος,
Τεύκρου ἔτι ξώοντος ἀμύμονος ἠδ' ἐμεῦ αὐτοῦ·
ἀλλά σε τίσομεν αἰὲν ἀπειρεσίοις γεράεσσι,
τίσομεν ὥστε θεήν, καὶ σὸν τέκος, ὡς ἔτ' ἐόντος
ἀντιθέου Αἴαντος, ὃς ἔπλετο κάρτος Ἀχαιῶν.
αἴθ' ὄφελον μηδ' ἄλγος Ἀχαιΐδι θήκατο πάσῃ,
αὐτὸς ἑῇ ὑπὸ χειρὶ δαμείς· οὐ γάρ μιν ἀπείρων
δυσμενέων σθένε λαὸς ὑπ' Ἄρεϊ δηώσασθαι."

ὣς ἔφατ' ἀχνύμενος κέαρ ἔνδοθεν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
οἰκτρὸν ἀνεστονάχησαν, ἐπίαχε δ' Ἑλλήσποντος
μυρομένων, ὀλοὴ δὲ περὶ σφίσι πέπτατ' ἀνίη·
καὶ δ' αὐτὸν λάβε πένθος Ὀδυσσέα μητιόεντα
κείνου ἀποκταμένοιο, καὶ ἀχνύμενος κατὰ θυμὸν
τοῖον ἔπος μετέειπεν ἀκηχεμένοισιν Ἀχαιοῖς·

„ὦ φίλοι, ὡς οὔπω τι κακώτερον ἄλλο χόλοιο
γίνεται, ὅστε βροτοῖσι κακὴν ἐπὶ δῆριν ἀέξει·
ὃς καὶ νῦν Αἴαντα πελώριον ἐξορόθυνεν
ἀμφ' ἐμοὶ ἐν φρεσὶν ἧσι χολούμενον· ὡς ὄφελόν μοι
μή ποτε Τρῳοὶ υἷες Ἀχιλλέος εἵνεκα τευχέων
νίκην ἀμφεβάλοντ' ἐρικυδέα, τῆς πέρι θυμὸν
ἀχνύμενος πάις ἐσθλὸς ἐυσθενέος Τελαμῶνος
ὤλετο χερσὶν ἑῇσι· χόλου δέ οἱ οὔτι ἔγωγε
αἴτιος, ἀλλά τις Αἶσα πολύστονος, ἥ μιν ἐδάμνα·

εἰ γάρ μοι κέαρ ἔνδον ἐνὶ στέρνοισιν ἐώλπει
κεῖνον ἀλαστήσειν καθ' ἑὸν νόον, οὔτ' ἂν ἔγωγε
ἦλθον ἐριδμαίνων νίκης ὕπερ, οὔτε τιν' ἄλλον
ἐν Δαναοῖσιν ἔασα μεμαότα δηριάασθαι,
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔγωγε θεουδέα τεύχε' ἀείρας
προφρονέως ἂν ὄπασσα, καὶ εἴ τί περ ἄλλο μενοίνα.
νῦν δέ μιν οὔτι ἔγωγε μέγ' ἀχνύμενον χαλεπῆναι
ὠισάμην μετόπισθεν, ἐπεί ῥά οἱ οὔτε γυναικός,
οὔτε περὶ πτόλιος μαχόμην, οὔτ' εὐρέος ὄλβου,
ἀλλά μοι ἀμφ' ἀρετῆς νεῖκος πέλεν, ἧς πέρι δῆρις
τερπνὴ γίνεται αἰὲν ἐύφροσιν ἀνθρώποισι·
κεῖνος δ' ἐσθλὸς ἐὼν στυγερῇ ὑπὸ δαίμονος Ἄτῃ
ἤλιτεν· οὐ γὰρ ἔοικε μέγ' ἀσχαλάαν ἐνὶ θυμῷ·
ἀνδρὸς γὰρ πινυτοῖο, καὶ ἄλγεα πόλλ' ἐπιόντα
τλῆναι ὑπὸ κραδίῃ στερεῇ φρενί, μηδ' ἀκάχησθαι."
ὣς φάτο Λαέρταο κλυτὸς πάις ἀντιθέοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ κορέσαντο γόου καὶ πένθεος αἰνοῦ,
δὴ τότε Νηλέος υἱὸς ἔτ' ἀχνυμένοισιν ἔειπεν·
„ὦ φίλοι, ὡς ἄρα Κῆρες ἀνηλέα θυμὸν ἔχουσαι
ἡμῖν αἶψ' ἐβάλοντο λυγρῷ ἐπὶ πένθεϊ πένθος,
Αἴαντος φθιμένοιο πολυσθενέος τ' Ἀχιλῆος
ἄλλων τ' Ἀργείων ἠδ' υἱέος ἡμετέροιο
Ἀντιλόχου· ἀλλ' οὔτι θέμις κταμένους ἐνὶ χάρμῃ
κλαίειν ἤματα πάντα καὶ ἀσχαλάαν ἐνὶ θυμῷ,
ἀλλὰ γόου λήσασθαι ἀεικέος, οὕνεκ' ἄμεινον
ἔρδειν, ὅσσα βροτοῖσιν ἐπὶ φθιμένοισιν ἔοικε,
πυρκαϊὴν καὶ σῆμα, καὶ ὀστέα ταρχύσασθαι·
νεκρὸς δ' οὔτι γόοισιν ἀνέγρεται, οὐδέ τι οἶδε
φράσσασθ', εὖτέ ἑ Κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφιχάνωσιν."
ἦ ῥα παρηγορέων· περὶ δ' ἀντίθεοι βασιλῆες
ἀθρόοι αἶψ' ἀγέροντο, μέγ' ἀχνύμενοι κέαρ ἔνδον,
καί ἑ μέγαν περ ἐόντα θοῶς ποτὶ νῆας ἔνεικαν

πολλοὶ ἀείραντες· κατὰ δὲ σπείροισι κάλυψαν
αἶμ' ἀποφαιδρύναντες, ὅ οἱ βριαροῖς μελέεσσι
τερσόμενον περίκειτο καὶ ἔντεσι σὺν κονίῃσι.
καὶ τότ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων φέρον ἄσπετον ὕλην
αἰζηοί, πάντῃ δὲ νέκυν πέρι νηήσαντο·
πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκαν ξύλα, πολλὰ δὲ μῆλα
φάρεά τ' εὐποίητα βοῶν τ' ἐρικυδέα φῦλα,
ἠδὲ καὶ ὠκυτάτοισιν ἀγαλλομένους ποσὶν ἵππους,
χρυσόν τ' αἰγλήεντα καὶ ἄσπετα τεύχεα φωτῶν,
ὅσσα πάρος κταμένων ἀποαίνυτο φαίδιμος ἀνήρ,
ἤλεκτρόν τ' ἐπὶ τοῖσι διειδέα, τόν ῥά τέ φασιν
ἔμμεναι Ἠελίοιο πανομφαίοιο θυγατρῶν
δάκρυ, τὸ δὴ Φαέθοντος ὑπὲρ κταμένοιο χέαντο
μυρόμεναι μεγάλοιο παρὰ ῥόον Ἠριδάνοιο,
καὶ τὸ μὲν Ἠέλιος γέρας ἄφθιτον υἱέι τεύχων
ἤλεκτρον ποίησε μέγα κτέαρ ἀνθρώποισι,
τόν ῥα τότ' εὐρυπέδοιο πυρῆς καθύπερθε βάλοντο
Ἀργεῖοι κλυτὸν ἄνδρα δεδουπότα κυδαίνοντες
Αἴαντ'· ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλα στενάχοντες ἔθεντο
τιμήεντ' ἐλέφαντα καὶ ἄργυρον ἱμερόεντα,
ἠδὲ καὶ ἀμφιφορῆας ἀλείφατος, ἄλλα τε πάντα,
ὁππόσα κυδήεντα καὶ ἀγλαὸν ὄλβον ὀφέλλει·
ἐν δ' ἔβαλον κρατεροῖο πυρὸς μένος· ἦλθε δὲ πνοιὴ
ἐξ ἁλός, ἣν προέηκε θεὰ Θέτις, ὄφρα θέρηται
Αἴαντος μεγάλοιο βίη· ὃ δὲ νύκτα καὶ ἠῶ
καίετο πὰρ νήεσσιν ἐπειγομένου ἀνέμοιο·
οἷός που τὸ πάροιθε Διὸς στονόεντι κεραυνῷ
Ἐγκέλαδος δέδμητο κατ' ἀκαμάτοιο θαλάσσης
Θρινακίης ὑπένερθεν, ὕλη δ' ὑπετύφετο νῆσος·
ἢ οἷος ζώοντα μέλη πυρὶ δῶκε θέρεσθαι
Ἡρακλέης Νέσσοιο δολοφροσύνῃσι χαλεφθείς,
ὁππότ' ἔτλη μέγα ἔργον, ὕλη δ' ἀμφέστενεν Οἴτη

ξωοῦ καιομένοιο, μίγη δέ οἱ ἠέρι θυμὸς
ἄνδρα λιπὼν ἀρίδηλον, ἐνεκρίνθη δὲ θεοῖσιν
αὐτός, ἐπεί οἱ σῶμα πολύκμητον χάδε γαῖα·
τοῖος ἄρ' ἐν πυρὶ κεῖτο λελασμένος ἰωχμοῖο
Αἴας σὺν τεύχεσσι· πολὺς δ' ἐστείνετο λαὸς
αἰγιαλοῖς· Τρῶες δ' ἐγάνυντ', ἀκάχοντο δ' Ἀχαιοί.
ἀλλ' ὅτε δὴ δέμας ἠὺ κατήνυσε πῦρ ἀίδηλον,
δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτοῦ
χηλῷ ἐνὶ χρυσέῃ θῆκαν· περὶ δέ σφισι γαῖαν
χεῦαν ἀπειρεσίην Ῥοιτηίδος οὐχ ἑκὰς ἀκτῆς·
αὐτίκα δ' ἐσκίδναντο πολυσκάρθμους ἐπὶ νῆας
θυμὸν ἀκηχεμένοι· τὸν γὰρ τίον ἶσον Ἀχιλλεῖ.
νὺξ δ' ἐπόρουσε μέλαινα μετ' ἀνέρας ὕπνον ἄγουσα·
οἳ δ' ἄρα δαῖτ' ἐπάσαντο καὶ ἠριγένειαν ἔμιμνον,
βαιὸν ἀποβρίξαντες ἀραιοῖσι βλεφάροισιν·
αἰνῶς γὰρ φοβέοντο κατὰ φρένα, μή σφισι Τρῶες
νυκτὸς ἐπέλθωσιν Τελαμωνιάδαο θανόντος.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΕΚΤΟΣ.

Ἠὼς δ' Ὠκεανοῖο ῥόον καὶ λέκτρα λιποῦσα
Τιθωνοῦ προσέβη μέγαν οὐρανόν, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κίδνατο παμφανόωσα· γέλασσε δὲ γαῖα καὶ αἰθήρ·
τοὶ δ' εἰς ἔρ. α τράποντο βροτοὶ ῥεῖα φθινύθοντες,
ἄλλος δ' ἀλλοίοισιν ἐπῴχετο· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

εἰς ἀγορὴν ἐχέοντο καλεσσαμένου Μενελάου·
καί ῥ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἀνὰ στρατὸν ἠγερέθοντο,
δὴ τότ' ἐνὶ μέσσοισιν ἀγειρομένοισι μετηύδα·
„κέκλυτε μῦθον ἐμεῖο, θεηγενέες βασιλῆες,
ὡς ἐρέω· μέγα γάρ μοι ἐνὶ φρεσὶ τείρεται ἦτορ
λαῶν ὀλλυμένων, οἵ ῥ' ἦλυθον εἵνεκ' ἐμεῖο
δῆριν ἐς ἀργαλέην, τοὺς οὐχ ὑποδέξεται οἶκος,
οὐ τοκέες· πολέας γὰρ ὑπέκλασε δαίμονος Αἶσα·
ὡς ὄφελον Θανάτοιο βαρὺ σθένος ἀτλήτοιο
αὐτῷ ἐμοὶ ἐπόρουσε, πρὶν ἐνθάδε λαὸν ἀγεῖραι·
νῦν δέ μοι ἀλλήκτους ὀδύνας ἐνεθήκατο δαίμων,
ὄφρ' ὁρόω κακὰ πολλά· τίς ἂν φρεσὶ γηθήσειεν
εἰσορόων ἐπὶ δηρὸν ἀμήχανα ἔργα μόθοιο;
ἀλλ' ἄγεθ', ὅσσοι ἔτ' εἰμέν, ἐπ' ὠκυπόροισι νέεσσι
καρπαλίμως φεύγωμεν ἐὴν ἐπὶ γαῖαν ἕκαστος,
Αἴαντος φθιμένοιο πολυσθενέος τ' Ἀχιλῆος,
τῶν ἐγὼ οὐκ ὀίω κταμένων ὑπαλύξαι ὄλεθρον
ἡμέας, ἀλλ' ὑπὸ Τρωσὶ δαμήμεναι ἀργαλέοισιν
εἵνεκ' ἐμεῦ Ἑλένης τε κυνώπιδος, ἧς νύ μοι οὔτι
μέμβλεται ὡς ὑμέων, ὁπότε κταμένους ἐσίδωμαι
ἐν πολέμῳ· κείνη δ' ἀλαπαδνοτάτῳ σὺν ἀκοίτῃ
ἐρρέτω· ἐκ γάρ οἱ πινυτὰς φρένας εἵλετο δαίμων
ἐκ κραδίης, ὅτ' ἐμεῖο λίπεν δύμον ἠδὲ καὶ εὐνήν.
ἀλλὰ τὰ μὲν κείνης Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ μελήσει·
ἡμεῖς δ' αἶψα νεώμεθ', ἐπεὶ πολὺ λώϊόν ἐστιν
ἐκφυγέειν πολέμοιο δυσηχέος, ἢ ἀπολέσθαι."
ὣς ἔφατ' Ἀργείων πειρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ἐν κραδίῃ πόρφυρε περὶ ξηλήμονι θυμῷ,
Τρῶας ὅπως ὀλέσῃ, καὶ τείχεα μακρὰ πόληος
ῥήξῃ ὑπὲκ θεμέθλων, μάλα δ' αἵματος ἄσῃ Ἄρηα,
δίου Ἀλεξάνδροιο μετὰ φθιμένοισι πεσόντος·
οὐ γάρ τι ξήλοιο πέλει στυγερώτερον ἄλλο.

καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινεν, ἑῇ δ' ἐπιίξανεν ἔδρῃ·
καὶ τότε Τυδείδης ἐγχέσπαλος ὦρτ' ἐνὶ μέσσοις,
καί ῥα θοῶς νείκεσσεν ἀρηίφιλον Μενέλαον·
„ἆ δείλ' Ἀτρέος υἱέ, τίη νύ σε δεῖμα κιχάνει
ἀργαλέον, καὶ τοῖα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις,
ὡς πάις ἠὲ γυνή, τῶνπερ σθένος ἔστ' ἀλαπαδνόν;
ἀλλὰ σοὶ οὐ πείσονται Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,
* * * * * *
πρὶν Τροίης κρήδεμνα ποτὶ χθόνα πάντα βαλέσθαι·
θάρσος γὰρ μερόπεσσι κλέος μέγα, φύζα δ' ὄνειδος.
εἰ δ' ἄρα τις καὶ τῶνδ' ἐπιπείσεται, ὡς ἐπιτέλλεις,
αὐτίκα οἱ κεφαλὴν τεμέω ἰόεντι σιδήρῳ,
ῥίψω δ' οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτῃσιν ἐδωδήν·
ἀλλ' ἄγεθ', οἷσι μέμηλεν ὀρινέμεναι μένε' ἀνδρῶν,
λαοὺς αὐτίκα πάντας ὀτρυνάντων κατὰ νῆας
δούρατα θηγέμεναι, παρά τ' ἀσπίδας ἄλλα τε πάντα
εὖ θέσθαι, καὶ δεῖπνον ἐφοπλίσσασθαι ἅπαντας
* * * * * *
ἀνέρας ἠδ' ἵππους, οἵτ' ἐς πόλεμον μεμάασιν·
ἐν πεδίῳ δ' ὤκιστα διακρινέει μένος Ἄρης."
ὣς φάτο Τυδείδης· κατὰ δ' ἕζετο, ἦχι πάρος περ·
τοῖσι δὲ Θέστορος υἱὸς ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
ἀνστὰς ἐν μέσσοισιν, ὅπῃ θέμις ἔστ' ἀγορεύειν·
„κέκλυτέ μευ, φίλα τέκνα μενεπτολέμων Ἀργείων·
ἴστε γάρ, ὡς σάφα οἶδα θεοπροπίας ἀγορεύειν·
ἤδη μὲν καὶ πρόσθ' ἐφάμην δεκάτῳ λυκάβαντι
πέρσειν Ἴλιον αἰπύ· τὸ δὴ νῦν ἐκτελέουσιν
ἀθάνατοι· νίκη δὲ πέλει παρὰ ποσσὶν Ἀχαιῶν·
ἀλλ' ἄγε, Τυδέος υἷα μενεπτόλεμόν τ' Ὀδυσῆα
πέμψωμεν Σκῦρόνδε θοῶς ἐν νηὶ μελαίνῃ,
οἵ ῥα παραιπεπίθοντες Ἀχιλλέος ὄβριμον υἷα
ἄξουσιν· μέγα δ' ἄμμι φάος πάντεσσι πελάσσει."

ὣς φάτο Θέστορος υἱὸς ἐύφρονος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
γηθόσυνοι κελάδησαν, ἐπεί σφισιν ἦτορ ἐώλπει
Κάλχαντος φάτιν ἔμμεν ἐτήτυμον, ὡς ἀγόρευε·
καὶ τότε Λαέρταο πάις μετέειπεν Ἀχαιοῖς·
„ὦ φίλοι, οὐκέτ' ἔοικε μεθ' ὑμῖν πόλλ' ἀγορεύειν
σήμερον· ἐν γὰρ δὴ κάματος πέλει εἰσαΐουσιν·
οἶδα γάρ, ὡς λαοῖσι κεκμηκόσιν οὔτ' ἀγορητὴς
ἀνδάνει, οὔτ' ἄρ' ἀοιδός, ὃν ἀθάνατοι φιλέουσι
Πιερίδες· παύρων δ' ἐπέων ἔρος ἀνθρώποισι
* * * * * *
νῦν δ', ὅπερ εὔαδε πᾶσι κατὰ στρατὸν Ἀργείοισι,
Τυδείδαο μάλιστα συνεσπομένου τελέσαιμι·
ἄμφω γάρ κεν ἰόντε φιλοπτολέμου Ἀχιλῆος
ἄξομεν ὄβριμον υἷα παρακλίναντ' ἐπέεσσιν,
εἰ καί μιν μάλα πολλὰ κινυρομένη κατερύκει
μήτηρ ἐν μεγάροισιν, ἐπεὶ κρατεροῖο τοκῆος
ἐλπομένη κατὰ θυμὸν ἀρήιον ἔμμεναι υἷα
* * * * * *
ὣς φάμενον προσέειπε πύκα φρονέων Μενέλαος·
„ὦ Ὀδυσεῦ, μέγ' ὄνειαρ ἐυσθενέων Ἀργείων,
ἦπερ Ἀχιλλῆος μεγαλόφρονος ὄβριμος υἱὸς
ἔλθοι ἀπὸ Σκύροιο, πόροι δέ τις οὐρανιώνων
νίκην εὐχομένοισι καὶ Ἑλλάδα γαῖαν ἱκέσθαι,
δώσω οἱ παράκοιτιν ἐμὴν ἐρικυδέα κούρην
Ἑρμιόνην, καὶ πολλὰ καὶ ὄλβια δῶρα σὺν αὐτῇ
προφρονέως· οὐ γάρ μιν ὀίομαι οὔτε γυναῖκα,
οὔτ' ἄρα πενθερὸν ἐσθλὸν ὑπερφιάλως ὀνόσασθαι."
ὣς ἄρ' ἔφη· Δαναοὶ δὲ συνευφήμησαν ἔπεσσι.
καὶ τότε λῦτ' ἀγορή· τοὶ δ' ἐσκίδναντ' ἐπὶ νῆας
ἱέμενοι δείπνοιο, τὸ δὴ πέλει ἀνδράσιν ἀλκή·
καί ῥ' ὅτε δὴ παύσαντο κορεσσάμενοι μέγ' ἐδωδῆς,
δὴ τόθ' ὁμῶς Ὀδυσῆι περίφρονι Τυδέος υἱὸς

νῆα θοὴν εἴρυσσεν ἀπειρεσίης ἁλὸς εἴσω·
καρπαλίμως δ' ἤια καὶ ἄρμενα πάντα βαλόντες
* * * * * *
ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαν, μετὰ δέ σφισιν εἴκοσι φῶτες
ἴδμονες εἰρεσίης, ὁπότ' ἀντίαι ὦσιν ἄελλαι,
ἠδ' ὁπότ' εὐρέα πόντον ὑποστορέῃσι γαλήνη·
καί ῥ' ὅτε δὴ κληῖσιν ἐπ' εὐτύκτοισι κάθισσαν,
τύπτον ἁλὸς μέγα χεῦμα· πολὺς δ' ἀμφέζεεν ἀφρός·
ὑγραὶ δ' ἀμφ' ἐλάτῃσι διεπρήσσοντο κέλευθοι
νηὸς ἐπεσσυμένης· τοὶ δ' ἱδρώοντες ἔρεσσον·
ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ζεύγλῃσι βόες μέγα κεκμηῶτες
δουρατέην ἐρύσσωσι πρόσω μεμαῶτες ἀπήνην
ἄχθεϊ τετριγυῖαν ὑπ' ἄξονι δινήεντι
τειρόμενοι, πουλὺς δὲ κατ' αὐχένος ἠδὲ καὶ ὤμων
ἱδρὼς ἀμφοτέροισι κατέσσυται ἄχρις ἐπ' οὐδας·
ὣς τῆμος μογέεσκον ὑπὸ στιβαρῇς ἐλάτῃσιν
αἰζηοί· μάλα δ' ὦκα διήννυον εὐρέα πόντον.
τοὺς δ' ἄλλοι μὲν Ἀχαιοὶ ἀποσκοπίαζον ἰόντας·
θῆγον δ' αἰνὰ βέλεμνα καὶ ἔγχεα, τοῖσι μάχοντο.
Τρῶες δ' ἄστεος ἐντὸς ἀταρβέες ἐντύνοντο,
ἐς πόλεμον μεμαῶτες ἰδ' εὐχόμενοι μακάρεσσι
λωφῆσαί τε πόνοιο καὶ ἀμπνεῦσαι καμάτοιο.
τοῖσι δ' ἐελδομένοισι θεοὶ μέγα πήματος ἄλκαρ
ἤγαγον Εὐρύπυλον κρατεροῦ γένος Ἡρακλῆος·
καί οἱ λαοὶ ἕποντο δαήμονες ἰωχμοῖο
πολλοί, ὅσοι δολιχοῖο παρὰ προχοῇσι Καΐκου
ναίεσκον, κρατερῇσι πεποιθότες ἐγχείῃσιν.
ἀμφὶ δέ οἱ κεχάροντο μέγα φρεσὶ Τρῳάδες υἷες·
ὡς δ' ὁπόθ' ἕρκεος ἐντὸς ἐεργμένοι ἀθρήσωσιν
ἤμεροι ἀνέρα χῆνες, ὅτις σφίσιν εἴδατα βάλλῃ,
* * * * * *
σαίνουσιν, τοῦ δ' ἧτορ ἰαίνεται εἰσορόωντος·

ὣς ἄρα Τρῶιοι υἷες ἐγήθεον, εὖτ' ἐσίδοντο
ὄβριμον Εὐρύπυλον, τοῦ δ' ἐν φρεσὶ θαρσαλέον κῆρ
τέρπετ' ἀγειρομένοισιν· ἀπὸ προθύρων δὲ γυναῖκες
θάμβεον ἀνέρα δῖον· ὃ δ' ἔξοχος ἔσσυτο λαῶν,
ἠύτε τις θώεσσι λέων ἐν ὄρεσσι μετελθών·
τὸν δὲ Πάρις δείδεκτο, τίεν δέ μιν Ἕκτορι ἶσον·
τοῦ γὰρ ἀνεψιὸς ἔσκεν, ἰῆς τ' ἐτέτυκτο γενέθλης·
τὸν γὰρ δὴ τέκε δῖα κασιγνήτη Πριάμοιο
Ἀστυόχη, κρατερῇσιν ὑπ' ἀγκοίνῃσι μιγεῖσα
Τηλέφου, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν ἀταρβέι Ἡρακλῆι
λάθρῃ ἑοῖο τοκῆος ἐυπλόκαμος τέκεν Αὔγη·
καί μιν τυτθὸν ἐόντα καὶ ἰσχανόωντα γάλακτος
θρέψε θοή ποτε κεμμάς, ἑῷ δ' ἴσα φίλατο νεβρῷ,
μαζὸν ὑποσχομένη βουλῇ Διός· οὐ γὰρ ἐῴκει
ἔκγονον Ἡρακλῆος ὀιζυρῶς ἀπολέσθαι·
τοῦ δ' ἄρα κύδιμον υἷα Πάρις μάλα πρόφρονι θυμῷ
ἦγεν ἐὸν ποτὶ δῶμα δι' εὐρυχόροιο πόληος
σῆμα πάρ' Ἀσσαράκοιο καὶ Ἕκτορος αἰπὰ μέλαθρα
νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἔνθα οἱ ἄγχι
δώματ' ἔσαν καὶ βωμὸς ἀκήρατος Ἑρκείοιο·
καί μιν ἀδελφειῶν πηῶν θ' ὕπερ ἠδὲ τοκήων
εἴρετο προφρονέως· ὃ δέ οἱ μάλα πάντ' ἀγόρευεν·
ἄμφω δ' ὣς ὀάριζον ἅμ' ἀλλήλοισι κιόντες.
ἦλθον δ' ἐς μέγα δῶμα καὶ ὄλβιον· ἔνθα δ' ἄρ' ἧστο
ἀντιθέη Ἑλένη Χαρίτων ἐπιειμένη εἶδος·
καί ῥά μιν ἀμφίπολοι πίσυρες περιποιπνύεσκον,
ἄλλαι δ' αὖτ' ἀπάνευθεν ἔσαν κλειτοῦ θαλάμοιο
ἔργα τιτυσκόμεναι, ὁπόσα δμωῇσιν ἔοικεν·
Εὐρύπυλον δ' Ἑλένη μέγ' ἐθάμβεεν εἰσορόωσα,
κεῖνος δ' αὖθ' Ἑλένην· μετὰ δ' ἀλλήλους ἐπέεσσιν
ἄμφω δεικανόωντο δόμῳ ἐνὶ κηώεντι·
δμῶες δ' αὖτε θρόνους δοιὼ θέσαν ἐγγὺς ἀνάσσης·

αἶψα δ' Ἀλέξανδρος κατ' ἄρ' ἔζετο, πὰρ δ' ἄρα τῷγε
Εὐρύπυλος. λαοὶ δὲ πρὸ ἄστεος αὖλιν ἔθεντο,
ἦχι φυλακτῆρες Τρώων ἔσαν ὀβριμόθυμοι·
αἶψα δὲ τεύχεα θῆκαν ἐπὶ χθόνα, πὰρ δὲ καὶ ἵππους
στῆσαν ἔτι πνείοντας ὀιζυροῖο μόγοιο·
ἐν δὲ φάτνῃσι βάλοντο, τάτ' ὠκέες ἵπποι ἔδουσι.
καὶ τότε νὺξ ἐπόρουσε, μελαίνετο δ' αἶα καὶ αἰθήρ·
οἳ δ' ἄρα δαῖτ' ἐπάσαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
Κήτειοι Τρῶές τε· πολὺς δ' ἐπὶ μῦθος ὀρώρει
δαινυμένων· πάντῃ δὲ πυρὸς μένος αἰθαλόεντος
δαίετο πὰρ κλισίῃσιν· ἐπίαχε δ' ἠπύτα σύριγξ,
αὐλοί τε λιγυροῖσιν ἀρηράμενοι καλάμοισιν,
ἀμφὶ δὲ φορμίγγων ἰαχὴ πέλεν ἱμερόεσσα·
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον εἰσορόωντες
* * * * εἰσαΐοντες
αὐλῶν φορμίγγων τ' ἰαχήν, ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων,
σύριγγός θ', ἣ δαιτὶ μεταπρέπει ἠδὲ νομεῦσι·
τοὔνεκ' ἄρ' οἷσιν ἕκαστος ἐπὶ κλισίῃσι κέλευσε
νῆας ἀμοιβαίῃσι φυλασσέμεν ἄχρις ἐς ἠῶ,
μή σφεας Τρῶες ἀγαυοὶ ἐνιπρήσωσι κιόντες,
οἵ ῥα τότ' αἰπεινοῖο πρὸ τείχεος εἰλαπίναζον.
ὣς δ' αὕτως κατὰ δώματ' Ἀλεξάνδροιο δαΐφρων
δαίνυτο Τηλεφίδης μετ' ἀγακλειτῶν βασιλήων·
πολλὰ δ' ἄρα Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρώιοι υἷες
ἐξείης ηὔχοντο μιγήμεναι Ἀργείοισιν
* * * * * *
αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ· ὃ δ' ὑπέσχετο πάντα τελέσσειν·
αὐτὰρ ἐπεὶ δόρπησαν, ἔβαν ποτὶ δώμαθ' ἕκαστος·
Εὐρύπυλος δ' αὐτοῦ κατελέξατο βαιὸν ἄπωθεν,
* * * * * *
ἐς τέγος εὐποίητον, ὅπῃ πάρος αὐτὸς ἴαυεν
ἠὺς Ἀλέξανδρος μετ' ἀγακλειτῆς ἀλόχοιο·

κεῖνο γὰρ ἔκπαγλόν τε καὶ ἔξοχον ἔπλετο πάντων·
ἔνθ' ὅγε λέξατ' ἰών· τοὶ δ' ἄλλοσε κοῖτον ἔλοντο
μέχρις ἐπ' ἠριγένειαν ἐύθρονον. αὐτὰρ ἅμ' ἠοῖ
Τηλεφίδης ἀνόρουσε καὶ ἐς στρατὸν εὐρὺν ἵκανε
σύν τ' ἄλλοις βασιλεῦσιν, ὅσοι κατὰ Ἴλιον ἦσαν·
λαοὶ δ' αὐτίκ' ἔδυσαν ἐν ἔντεσι μαιμώωντες,
πάντες ἐνὶ πρώτοισι λιλαιόμενοι πονέεσθαι.
ὣς δὲ καὶ Εὐρύπυλος μεγάλοις περικάτθετο γυίοις
τεύχεα μαρμαρέῃσιν ἐειδόμενα στεροπῇσι·
καί οἱ δαίδαλα πολλὰ κατ' ἀσπίδα δῖαν ἔκειτο,
ὁππόσα πρόσθεν ἔρεξε θρασὺ σθένος Ἡρακλῆος.

ἐν μὲν ἔσαν βλοσυρῇσι γενειάσι λιχμώωντες
δοιὼ κινυμένοισιν ἐοικότες οἶμα δράκοντες,
σμερδαλέον μεμαῶτες· ὃ δέ σφεας ἄλλοθεν ἄλλον
νηπιαχός περ ἐὼν ὑπεδάμνατο· καί οἱ ἀταρβὴς
ἔσκε νόος καὶ θυμός, ἐπεὶ Διὶ κάρτος ἐῴκει
ἐξ ἀρχῆς· οὐ γάρ τι θεῶν γένος οὐρανιώνων
ἄπρηκτον τελέθει καὶ ἀμήχανον, ἀλλά οἱ ἀλκὴ
ἔσπετ' ἀπειρεσίη καὶ νηδύος ἔνδον ἐόντι.

ἐν δὲ Νεμειαίοιο βίη ἐτέτυκτο λέοντος,
ὀβριμου Ἡρακλῆος ὑπὸ στιβαρῇσι χέρεσσι
τειρόμενος κρατερῶς· βλοσυρῇς δέ οἱ ἀμφὶ γένυσσιν
αἱματόεις ἀφρὸς ἔσκεν· ἀποπνείοντι δ' ἐῴκει.

ἄγχι δέ οἱ πεπόνητο μένος πολυδειράδος ὕδρης
αἰνὸν λιχμώωσα· καρήατα δ' ἀλγινόεντα
ἄλλα μὲν ἄρ δέδμητο κατὰ χθονός, ἄλλα δ' ἄεξεν
ἐξ ὀλίγων μάλα πολλά· πόνος δ' ἔχεν Ἡρακλῆα
θαρσαλέον τ' Ἰόλαον, ἐπεὶ κρατερὰ φρονέοντε
ἄμφω, ὃ μὲν τέμνεσκε καρήατα μαιμώωντα
ἅρπῃ ὑπ' ἀγκυλόδοντι θοῶς, ὃ δὲ καῖε σιδήρῳ
αἰθομένῳ· κρατερὴ δὲ κατήνυτο θηρὸς ὁμοκλή.

ἐξείης δ' ἐτέτυκτο βίη συὸς ἀκαμάτοιο,

ἀφριόων γενύεσσι· φέρεν δέ μιν, ὡς ἐτεόν περ,
ξωὸν ἐς Εὐρυσθῆα μέγα σθένος Ἀλκείδαο.
κεμμὰς δ' εὖ ἤσκητο θοὴ πόδας, ἦτ' ἀλεγεινῶν
ἀμφὶ περικτιόνων μέγ' ἐσίνετο πᾶσαν ἀλωήν·
καὶ τὴν μὲν χρυσέοιο κεράατος ὄβριμος ἵμερος
ἄμφεχεν, οὐλομένοιο πυρὸς πνείουσαν ἀυτμήν.
ἀμφὶ δ' ἄρα στυγεραὶ Στυμφηλίδες, αἳ μὲν ὀιστοῖς
βλήμεναι ἐν κονίῃσιν ἀπέπνεον, αἳ δ' ἔτι φύζης
μνωόμεναι πολιοῖο δι' ἠέρος ἐσσεύοντο·
τῇσι δ' ἔφ' Ἡρακλέης κεχολωμένος ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
ἰὸν ἀεὶ προΐαλλε, μάλα σπεύδοντι ἐοικώς.
ἐν δὲ καὶ Αὐγείαο μέγας σταθμὸς ἀντιθέοιο
τεχνήεις ἤσκητο κατ' ἀκαμάτοιο βοείης·
τῷ δ' ἄρα θεσπεσίοιο βαθὺν ῥόον Ἀλφειοῖο
ὄβριμος Ἡρακλέης ἐπαγίνεεν· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
θάμβεον ἄσπετον ἔργον. ἀπόπροθι δ' ἔπλετο ταῦρος
πυρπνόος, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν ἀμαιμάκετόν περ ἐόντα
γνάμπτε βίῃ κρατεροῖο κεράατος· οἳ δέ οἱ ἄμφω
ἀκάματοι μυῶνες ἐρειδομένοιο τέταντο·
καί ῥ' ὃ μὲν ὡς μυκηθμὸν ἰεὶς πέλεν. ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
ἀμφὶ σάκος πεπόνητο θεῶν ἐπιειμένη εἶδος
Ἱππολύτη· καὶ τὴν μὲν ὑπὸ κρατερῇσι χέρεσσι
δαιδαλέου ζωστῆρος ἀμερσέμεναι μενεαίνων
εἵλκε κόμης ἵπποιο κατ' ὠκέος· αἳ δ' ἀπάτερθεν
ἄλλαι ὑποτρομέεσκον Ἀμαζόνες. ἀμφὶ δὲ λυγραὶ
Θρηικίην ἀνὰ γαῖαν ἔσαν Διομήδεος ἵπποι
ἀνδροβόροι· καὶ τὰς μὲν ἐπὶ στυγερῇσι φάτνῃσιν
αὐτῷ σὺν βασιλῆι κακὰ φρονέοντι δάιξεν.
ἐν δὲ καὶ ἀκαμάτοιο δέμας πέλε Γηρυονῆος
τεθναότος παρὰ βουσί· καρήατα δ' ἐν κονίῃσιν
αἱματόεντα κέχυντο, βίῃ ῥοπάλοιο δαμέντα·
πρόσθε δέ οἱ δέδμητο κύων ὀλοώτατος ἄλλων,

Ὄρθρος, ἀνιηρῷ ἐναλίγκιος ὄβριμον ἀλκὴν
Κερβέρῳ, ὅς ῥά οἱ ἔσκεν ἀδελφεός· ἀμφὶ δ' ἔκειτο
βουκόλος Εὐρυτίων μεμορυγμένος αἵματι πολλῷ.
ἀμφὶ δὲ χρύσεα μῆλα τετεύχατο μαρμαίροντα
Ἑσπερίδων ἀνὰ πρέμνον ἀκήρατον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
σμερδαλέος δέδμητο δράκων· ταὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλαι
πτώσσουσαι θρασὺν υἷα Διὸς μεγάλοιο φέβοντο.
ἐν δ' ἄρ' ἔην, μέγα δεῖμα καὶ ἀθανάτοισιν ἰδέσθαι,
Κέρβερος, ὅν ῥ' ἀκάμαντι Τυφωέι γείνατ' Ἔχιδνα
ἄντρῳ ὑπ' ὀκρυόεντι μελαίνης ἀγχόθι νυκτός,
ἀμφ' ὁλοῇσι πύλῃσι πολυκλαύτου Ἀίδαο,
εἴργων νεκρὸν ὅμιλον ὑπ' ἠερόεντι βερέθρῳ·
ῥεῖα δέ μιν Διὸς υἱὸς ὑπὸ πληγῇσι δαμάσσας
ἦγε καρηβαρέοντα παρὰ Στυγὸς αἰπὰ ῥέεθρα,
ἕλκων οὐκ ἐθέλοντα βίῃ πρὸς ἀήθεα χῶρον,
θαρσαλέως. ἐτέτυκτο δ' ἀπόπροθεν ἄγκεα μακρὰ
Καυκάσου· ἀμφὶ δὲ δεσμὰ Προμηθέος ἄλλυδις ἄλλα
αὐτῆς σὺν πέτρῃσιν ἀναρρήξας ἀραρυίαις
λῦε μέγαν Τιτῆνα· λυγρὸς δέ οἱ ἀγχόθι κεῖτο
αἰετός, ἀλγινόεντι δέμας βεβλημένος ἰῷ.
Κενταύρων δ' ἐτέτυκτο πολυσθενέων μέγα κάρτος
ἀμφὶ Φόλοιο μέλαθρον· ἔρις δ' ὀρόθυνε καὶ οἶνος,
ἀντίον Ἡρακλῆι τεράατα κεῖνα μάχεσθαι·
καί ῥ' οἳ μὲν πεύκῃσι περὶ δμηθέντες ἔκειντο,
τὰς ἔχον ἐν χείρεσσι, μάχης ἄκος· οἳ δ' ἔτι μακρῇς
δηριόωντ' ἐλάτῃσι μεμαότες, οὐδ' ἀπέληγον
ὑσμίνης· πάντων δὲ καρήατα δεύετο λύθρῳ
θεινομένων ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον, ὥς ἑτεόν περ·
οἴνῳ δ' αἷμα μέμικτο, συνηλοίητο δὲ πάντα
εἴδατα καὶ κρητῆρες ἐύξεστοί τε τράπεζαι.
Νέσσον δ' αὖθ' ἑτέρωθι παρὰ ῥόον Εὐηνοῖο
κείνης ἐκπροφυγόντα μάχης ὑπεδάμνατ' ὀιστῷ,

ἀμφ' ἐρατῆς ἀλόχοιο χολούμενος. ἐν δ' ἐτέτυκτο
ὀβριμου Ἀνταίοιο μέγα σθένος, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν
ἀμφὶ παλαισμοσύνης ἄμοτον περιδηριόωντα
ὑψοῦ ἀειράμενος κρατερῇς συνέαξε χέρεσσι.
κεῖτο δ' ἐπὶ προχοῇσιν ἐυρρόου Ἑλλησπόντου
ἀργαλέον μέγα κῆτος ἀμειλίκτοισιν ὀιστοῖς
βλήμενον· Ἡσιόνης δὲ κακοὺς ἀπελύετο δεσμούς.
ἄλλα δ' ἄρ' Ἀλκείδαο θρασύφρονος ἄσπετα ἔργα
ἄμφεχεν Εὐρυπύλοιο διοτρεφέος σάκος εὐρύ.
φαίνετο δ' ἶσος Ἄρηι μετὰ στίχας ἀίσσοντι·
Τρῶες δ' ἀμφιέποντες ἐγήθεον, εὖτ' ἐσίδοντο
τεύχεά τ' ἠδὲ καὶ ἄνδρα θεῶν ἐπιειμένον εἶδος·
τὸν δὲ Πάρις ποτὶ δῆριν ἐποτρύνων προσέειπε·
„χαίρω σεῖο κιόντος, ἐπεί νύ μοι ἦτορ ἔολπεν
Ἀργείους μάλα πάντας ὀιζυρῶς ἀπολέσθαι
αὐτῆς σὺν νήεσσιν, ἐπεὶ βροτὸν οὔποτε τοῖον
ἔδρακον ἐν Τρώεσσιν ἐυπτολέμοισί τ' Ἀχαιοῖς·
ἀλλὰ σύ, πρὸς μεγάλοιο καὶ ὀβριμου Ἡρακλῆος,
τῷ μέγεθός τε βίην τε καὶ ἀγλαὸν εἶδος ἔοικας,
κείνου μνωόμενος φρονέων τ' ἀντάξια ἔργα
θαρσαλέως Τρώεσσι δαϊζομένοις ἐπάμυνον,
ἤν πως ἀμπνεύσωμεν· ἐπεὶ σέγε μοῦνον ὀίω
ἄστεος ὀλλυμένοιο κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀλέξαι."
ἦ μέγ' ἐποτρύνων· ὃ δέ μιν προσεφώνεε μύθῳ·
„Πριαμίδη μεγάθυμε, δέμας μακάρεσσιν ἐοικώς,
ταῦτα μὲν ἀθανάτων ἐνὶ γούνασιν ἑστήρικται,
ὅς τε θάνῃ κατὰ δῆριν ὑπέρβιον ἠὲ σαωθῇ·
ἡμεῖς δ', ὥσπερ ἔοικε καὶ ὡς σθένος ἐστὶ μάχεσθαι,
στησόμεθα πρὸ πόληος· ἔπειτα δὲ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
μὴ πρὶν ὑποστρέψειν, πρὶν ἢ κτάμεν ἢ ἀπολέσθαι."
ὣς φάτο θαρσαλέως· Τρῶες δ' ἐπὶ μακρὰ χάροντο.
καὶ τότ' Ἀλέξανδρόν τε καὶ Αἰνείαν ἐρίθυμον

Πουλυδάμαντά τ' ἐυμμελίην καὶ Πάμμονα δῖον,
Δηίφοβόν τ' ἐπὶ τοῖσι καὶ Αἴθικον, ὃς περὶ πάντων
Παφλαγόνων ἐκέκαστο μάχῃ ἔνι τλῆναι ὅμιλον,
τοὺς ἅμα λέξατο πάντας ἐπισταμένους πονέεσθαι,
ὅππως δυσμενέεσσιν ἐνὶ πρώτοισι μάχωνται
ἐν πολέμῳ· μάλα δ' ὦκα κίον προπάροιθεν ὁμίλου·
προφρονέως δ' οἱμησαν ἀπ' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
πολλοὶ ἕπονθ', ὡσείτε μελισσάων κλυτὰ φῦλα
ἡγεμόνεσσιν ἑοῖσι κατηρεφέος σίμβλοιο
ἐκχύμεναι καναχηδόν, ὅτ' εἴαρος ἦμαρ ἵκηται·
ὣς ἄρα τοῖσιν ἕποντο βροτοὶ ποτὶ δῆριν ἰοῦσι·
τῶν δ' ἄρα νισσομένων πολὺς αἰθέρα δοῦπος ἵκανεν
αὐτῶν ἠδ' ἵππων· περὶ δ' ἔβρεμεν ἄσπετα τεύχη.
ὡς δ' ὁπόταν μεγάλοιο βίη ἀνέμοιο θοροῦσα
κινήσῃ προθέλυμνον ἁλὸς βυθὸν ἀτρυγέτοιο,
κύματα δ' ὦκα κελαινὰ πρὸς ἠιόνας βοόωντα
φῦκος ἀποπτύωσιν ἐρευγομένοῖο κλύδωνος,
ἠχὴ δ' ἀτρυγέτοισι παρ' αἰγιαλοῖσιν ὄρωρεν·
ὣς τῶν ἐσσυμένων μέγ' ὑπέβραχε γαῖα πελώρη.

Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθε πρὸ τείχεος ἑστιχόωντο
ἀμφ' Ἀγαμέμνονα δῖον· ἀυτὴ δ' ἔπλετο λαῶν
ἀλλήλοις ἐπικεκλομένων, ὁλοοῦ πολέμοιο
ἀντιάαν καὶ μήτι καταπτώσσοντας ἐνιπὴν
μίμνειν πὰρ νήεσσιν· ἐπειγομένῳ δὲ μάχεσθαι

* * * * * *

Τρωσὶ δ' ἄρ' ἐσσυμένοισι συνήντεον, εὖτε βόεσσι
πόρτιες ἐκ ξυλόχοιο ποτὶ σταθμὸν ἐρχομένῃσιν
ἐκ νομοῦ εἰαρινοῖο κατ' οὔρεος, ὁππότ' ἄρουραι
πυκνὸν τηλεθάουσι, βρύει δ' ἅλις ἄνθεσι γαῖα,
πλήθει δ' αὖτε κύπελλα βοῶν γλάγος ἠδὲ καὶ οἰῶν,
μυκηθμὸς δ' ἄρα πουλὺς ὀρίνεται ἔνθα καὶ ἔνθα
μισγομένων, γάνυνται δὲ μετὰ σφίσι βουκόλος ἀνήρ·

ὣς τῶν ἀλλήλοισι μετεσσυμένων ὀρυμαγδὸς
ὠρώρει· δεινὸν γὰρ ἀύτεον ἀμφοτέρωθεν.
σὺν δὲ μάχην ἐτάνυσσαν ἀπείριτον· ἐν δὲ Κυδοιμὸς
στρωφᾶτ' ἐν μέσσοισι μετ' ἀργαλέοιο Φόνοιο·
σὺν δ' ἔπεσον ῥινοί τε καὶ ἔγχεα καὶ τρυφάλειαι
πλησίον· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἴσον πυρὶ μαρμαίρεσκε·
φρῖξε δ' ἄρ' ἐγχείῃσι μάχη· περὶ δ' αἵματι πάντῃ
δεύετο γαῖα μέλαινα δαϊζομένων ἡρώων
ἵππων τ' ὠκυπόδων, οἵθ' ἅρμασιν ἀμφεκέχυντο,
οἳ μὲν ἔτ' ἀσπαίροντες ὑπ' ἄξοσιν, οἳ δ' ἐφύπερθεν
πίπτοντες· στυγερὴ δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀυτή·
ἐν γὰρ δὴ χάλκειος ἔρις πέσεν ἀμφοτέροισι·
καί ῥ' οἳ μὲν λάεσσιν ἀταρτηρῶς ἐμάχοντο,
οἳ δ' αὖτ' αἰγανέῃσι νεηκέσιν ἠδὲ βελέσσιν,
ἄλλοι δ' ἀξίνῃσι καὶ ἀμφιτόμοις πελέκεσσι
καὶ κρατεροῖς ξιφέεσσι καὶ ἀγχεμάχοις δοράτεσσιν,
ἄλλος δ' ἄλλο χέρεσσι μάχης ἀλκτήριον εἶχε.
πρῶτοι δ' Ἀργεῖοι Τρώων ὤσαντο φάλαγγας
βαιὸν ἀπὸ σφείων· τοὶ δ' ἔμπαλιν ὁρμήσαντες
αἵματι δεῦον Ἄρηα μετ' Ἀργείοισι θοróντες·
Εὐρύπυλος δ' ἐν τοῖσι μελαίνῃ λαίλαπι ἶσος
λαὸν ἐπῴχετο πάντα καὶ Ἀργείους ἐνάριζε
θαρσαλέως· μάλα γάρ οἱ ἀάσπετον ὦπασε κάρτος
Ζεὺς ἐπίηρα φέρων ἐρικυδέι Ἡρακλῆι·
ἔνθ' ὅγε καὶ Νιρῆα θεοῖς ἐναλίγκιον ἄνδρα
μαρνάμενον Τρώεσσι βάλεν περιμήκεϊ δουρὶ
βαιὸν ὑπὲρ πρότμησιν· ὃ δ' ἐς πέδον ἤριπε γαίης·
ἐκ δέ οἱ αἷμ' ἐχύθη, δεύοντο δέ οἱ κλυτὰ τεύχη,
δεύετο δ' ἀγλαὸν εἶδος ἅμ' εὐθαλέεσσι κόμῃσι·
κεῖτο δ' ἄρ' ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι σὺν κταμένοισιν,
ἔρνος ὅπως ἐριθηλὲς ἐλαίης εὐκεάτοιο,
ἥντε βίη ποταμοῖο κατὰ ῥόον ἠχήεντα

σύν τ' ὄχθῃς ἐλάσῃσι βόθρον διὰ πάντα κεδάσσας
ῥιζόθεν, ἣ δ' ἄρα κεῖται ὑπ' ἄνθεσι βεβριθυῖα·
ὣς τῆμος Νιρῆος ἐπὶ χθονὸς ἄσπετον οὖδας
ἐξεχύθη δέμας ἠὺ καὶ ἀγλαΐῃ ἐρατεινῇ·
τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Εὐρύπυλος μεγάλ' εὔχετο δῃωθέντι·
„κεῖσό νυν ἐν κονίῃσιν, ἐπεί νύ τοι εἶδος ἀγητὸν
οὔτι λιλαιομένῳ περ ἐπήρκεσεν, ἀλλά σ' ἔγωγε
νοσφισάμην βιότοιο λιλαιόμενόν περ ἀλύξαι·
σχέτλιος, οὐδ' ἐνόησας ἀμείνονος ἀντίον ἐλθών·
οὐ γὰρ κάρτεϊ κάλλος ἀνὰ κλόνον ἰσοφαρίζει."
ὣς εἰπὼν κταμένοιο περικλυτὰ τεύχε' ἑλέσθαι
μήδετ' ἐπεσσύμενος· τοῦ δ' ἀντίος ἦλθε Μαχάων
χωόμενος Νιρῆος, ὅ οἱ σχεδὸν αἶσαν ἀνέτλη·
δουρὶ δέ μιν στονόεντι κατ' εὐρέος ἤλασεν ὤμου
δεξιτεροῦ, σύτο δ' αἷμα πολυσθενέος περ ἐόντος·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπόρουσεν ἀταρτηρόῖο κυδοιμοῦ,
ἀλλ' ὥς τίς τε λέων ἢ ἄγριος οὔρεσι κάπρος
* * * * * *
μαίνετ' ἐνὶ μέσσοισιν, ἕως κ' ἐπιόντα δαμάσσῃ,
ὅς ῥά μιν οὔτασε πρῶτος ὑποφθάμενος δι' ὁμίλου·
τὰ φρονέων ἐπόρουσε Μαχάονι, καί ῥά μιν ὦκα
οὔτασεν ἐγχείῃ περιμήκεϊ τε στιβαρῇ τε
δεξιτερὸν κατὰ γλουτόν· ὃ δ' οὐκ ἀνεχάζετ' ὀπίσσω,
οὐδ' ἐπιόντ' ἀλέεινε, καὶ αἵματος ἐσσυμένοιο·
ἀλλ' ἄρα καρπαλίμως περιμήκεα λᾶαν ἀείρας
κάββαλε κὰκ κεφαλῆς μεγαθύμου Τηλεφίδαο·
τοῦ δὲ κόρυς στονόεντα φόνον καὶ κῆρ' ἀπάλαλκεν
ἐσσυμένως· ὃ δ' ἔπειτα κραταιῷ χώσατο φωτὶ
Εὐρύπυλος μᾶλλον, μέγα δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
ὠκὺ διὰ στέρνοιο Μαχάονος ἤλασεν ἔγχος·
αἰχμὴ δ' αἱματόεσσα μετάφρενον ἄχρις ἵκανεν·
ἤριπε δ' ὡς ὅτε ταῦρος ὑπὸ γναθμοῖσι λέοντος·

ἀμφὶ δέ οἱ μελέεσσι μέγ' ἔβραχεν αἰόλα τεύχη·
Εὐρύπυλος δέ οἱ αἶψα πολύστονον εἰρύσατ' αἰχμὴν
ἐκ χροὸς οὐταμένοιο, καὶ εὐχόμενος μέγ' ἀύτει·
„ἆ δείλ', οὔ νύ τοι ἦτορ ἀρηράμενον φρεσὶ πάμπαν
ἔπλετ', ὃς οὐτιδανός περ ἐὼν μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
ἄντα κίες· τῷ καί σε κακὴ λάχε δαίμονος Αἶσα·
ἀλλὰ σοὶ ἔσσετ' ὄνειαρ, ὅτ' οἰωνοὶ δατέονται
σάρκα τεὴν κταμένοιο κατὰ μόθον· ἦ ἔτ' ἐέλπῃ
νοστήσειν καὶ ἐμεῖο μένος καὶ χεῖρας ἀλύξειν;
ἐσσὶ μὲν ἰητήρ, μάλα δ' ἤπια φάρμακα οἶδας,
τοῖς πίσυνος τάχ' ἔολπας ὑπεκφυγέειν κακὸν ἦμαρ·
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' αὐτὸς ἀπ' ἠνεμόεντος Ὀλύμπου
σεῖο πατὴρ τεὸν ἦτορ ἔτ' ἐκ θανάτοιο σαώσει,
οὐδ' εἴ τοι νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην καταχεύῃ."
ὣς φάτο· τὸν δ' ὄγε βαιὸν ἀναπνείων προσέειπεν·
„Εὐρύπυλ', οὐδ' ἄρα σοὶ πουλὺν χρόνον αἴσιμόν ἐστι
ζώειν, ἀλλὰ σοὶ ἄγχι παρίσταται οὐλομένη Κὴρ
Τρώιον ἄμ πεδίον, τῷ καὶ νῦν αἴσυλα ῥέξεις."
ὣς φάμενον λίπε θυμός· ἔβη δ' ἄφαρ Ἄιδος εἴσω·
τὸν δὲ καὶ οὐκέτ' ἐόντα προσηύδα κύδιμος ἀνήρ·
„νῦν μὲν δὴ σύγε κεῖσο κατὰ χθονός· αὐτὰρ ἔγωγε
ὕστερον οὐκ ἀλέγω, εἰ καὶ παρὰ ποσσὶν ὄλεθρος
σήμερον ἡμετέροισι πέλει λυγρός· οὔτι γὰρ ἄνδρες
ζώομεν ἤματα πάντα· πότμος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται."
ὣς εἰπὼν οὔταζε νέκυν· μέγα δ' ἴαχε Τεῦκρος,
ὡς ἴδεν ἐν κονίῃσι Μαχάονα· τοῦ γὰρ ἄπωθεν
εἱστήκει μάλα πάγχυ πονεύμενος· ἐν γὰρ ἔκειτο
δῆρις ἐνὶ μέσσοισιν· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ὀρώρει·
ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀμέλησε δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγαυοῦ
Νιρῆός θ', ὃς κεῖτο παραυτόθι· τὸν δ' ἐνόησεν
ὕστερον ἀντιθέοιο Μαχάονος ἐν κονίῃσιν·
αἶψα δ' ὅγ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὰ βοήσας·

„ἔσσυσθ', Ἀργεῖοι, μηδ' εἴκετε δυσμενέεσσιν
ἐσσυμένοις· νῶιν γὰρ ἀάσπετον ἔσσετ' ὄνειδος,
αἴ κε Μαχάονα δῖον ἅμ' ἀντιθέῳ Νιρῆι
Τρῶες ἐρυσσάμενοι ποτὶ Ἴλιον ἀπονέωνται·
ἀλλ' ἄγε, δυσμενέεσσι μαχώμεθα πρόφρονι θυμῷ,
ὄφρα δαϊκταμένους εἰρύσσομεν, ἠὲ καὶ αὐτοὶ
κείνοις ἀμφιθάνωμεν, ἐπεὶ θέμις ἀνδράσιν αὔτη·
* * * * * *
οἷσιν ἀμυνέμεναι, δηίοις μὴ κύρμα γενέσθαι·
οὐ γὰρ ἀνιδρωτί γε μετ' ἀνδράσι κῦδος ἀέξει."
ὣς ἄρ' ἔφη· Δαναοῖσι δ' ἄχος γένετ'· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῖς
πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον ὑπ' Ἄρεϊ δηωθέντες
μαρναμένων ἑκάτερθεν· ἴση δ' ἐπὶ δῆρις ὀρώρει.
ὀψὲ δ' ἀδελφειοῖο φόνον στονόεντα νόησε
βλημένου ἐν κονίῃ Ποδαλείριος, οὕνεκα νηυσὶν
ἧστο παρ' ὠκυπόροισι τετυμμένα δούρασι φωτῶν
ἕλκε' ἀκειόμενος· περὶ δ' ἔντεα δύσατο πάντα,
θυμὸν ἀδελφειοῖο χολούμενος· ἐν δέ οἱ ἀλκὴ
σμερδαλέον στέρνοισιν ἀέξετο μαιμώωντι
ἐς πόλεμον στονόεντα· μέλαν δέ οἱ ἔζεεν αἷμα
λάβρον ὑπὸ κραδίῃ· τάχα δ' ἔνθορε δυσμενέεσσι,
χερσὶ θοῇσιν ἄκοντα τανυγλώχινα τινάσσων·
εἷλε δ' ἄρ' ἐσσυμένως Ἀγαμήστορος υἱέα δῖον
Κλεῖτον, ὃν ἠύκομος Νύμφη τέκεν ἀμφὶ ῥεέθροις
Παρθενίου, ὅστ' εἶσι διὰ χθονὸς ἠύτ' ἔλαιον
πόντον ἐπ' Εὔξεινον προχέων καλλίρροον ὕδωρ·
ἄλλον δ' ἀμφὶ κασιγνήτῳ κτάνε δήιον ἄνδρα
Λᾶσσον, ὃν ἀντίθεος Προνόη τέκεν ἀμφὶ ῥεέθροις
Νυμφαίου ποταμοῖο μάλα σχεδὸν εὐρέος ἄντρου,
ἄντρου θηητοῖο, τὸ δὴ φάτις ἔμμεναι αὐτῶν
ἱρὸν Νυμφάων, ὁπόσαι περὶ μακρὰ νέμονται

οὔρεα Παφλαγόνων καὶ ὅσαι περὶ βοτρυόεσσαν
ναίουσ' Ἡράκλειαν· ἔοικε δὲ κεῖνο θεοῖσιν
ἄντρον, ἐπεί ῥα τέτυκται ἀπειρέσιον μὲν ἰδέσθαι
λαΐνεον, ψυχρὸν δὲ διὰ σπέος ἔρχεται ὕδωρ
κρυστάλλῳ ἀτάλαντον, ἐνὶ μυχάτοισι δὲ πάντῃ
λαΐνεοι κρητῆρες ἐπὶ στυφελῇσι πέτρῃσιν,
αἰζηῶν ὡς χερσὶ τετυγμένοι, ἰνδάλλονται·
ἀμφ' αὐτοῖσι δὲ Πᾶνες ὁμῶς Νύμφαι τ' ἐρατειναί,
ἰστοί τ' ἠλακάται τε, καὶ ἄλλ' ὅσα τεχνήεντα
ἔργα πέλει θνητοῖσι, τὰ καὶ περὶ θαῦμα βροτοῖσιν
εἴδεται ἐρχομένοισιν ἔσω ἱεροῖο μυχοῖο·
τῷ ἔνι δοιαὶ ἔνεισι καταιβασίαι τ' ἄνοδοί τε,
ἣ μὲν πρὸς βορέαο τετραμμένη ἠχήεντος
πνοιάς, ἣ δὲ νότοιο καταντίον ὑγρὸν ἀέντος,
τῇ θνητοὶ νίσσονται ὑπὸ σπέος εὐρὺ θεάων·
ἣ δ' ἑτέρη μακάρων πέλεται ὁδός, οὐδέ μιν ἄνδρες
ῥηιδίως πατέουσιν, ἐπεὶ χάος εὐρὺ τέτυκται
μέχρις ἐπ' Ἀιδονῆος ὑπερθύμοιο βέρεθρον·
ἀλλὰ τὰ μὲν μακάρεσσι πέλει θέμις εἰσοράασθαι.

* * * * * *

ἀμφὶ Μαχάονα δῖον ἰδ' Ἀγλαΐης κλυτὸν υἷα
μαρναμένων ἑκάτερθεν ἀπέφθιτο πουλὺς ὅμιλος·
ὀψὲ δὲ δὴ Δαναοί σφεας εἴρυσαν ἀθλήσαντες
πολλά περ· αἶψα δὲ νῆας ἐπὶ σφετέρας ἐκόμισσαν
παῦροι, ἐπεὶ πλεόνεσσι κακὴ περιπέπτατ' ὀιζὺς
ἀργαλέου πολέμοιο· πόνῳ δ' ἐνέμιμνον ἀνάγκη.
ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλοὶ ἐνεπλήσαντο κελαινὰς
κῆρας ἀν' αἱματόεντα καὶ ἀλγινόεντα κυδοιμόν,
δὴ τότ' ἄρ' Ἀργείων πολέες φύγον ἔνδοθι νηῶν,
ὅσσους Εὐρύπυλος μέγ' ἐπῴχετο πῆμα κυλίνδων·
παῦροι δ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἀτρέος υἷε κραταιὼ
μίμνον ἐν ὑσμίνῃ· καὶ δὴ τάχα πάντες ὄλοντο

δυσμενέων παλάμῃσι περιστρωφῶντες ὁμίλῳ,
εἰ μὴ Ὀιλέος υἱὸς ἐύφρονα Πουλυδάμαντα
ἔγχεϊ τύψε παρ' ὦμον ἀριστερὸν ἀγχόθι μαζοῦ·
ἐκ δέ οἱ αἷμ' ἐχύθη· ὃ δ' ἐχάσσατο τυτθὸν ὀπίσσω.
Δηίφοβον δ' οὔτησε περικλειτὸς Μενέλαος
δεξιτερὸν παρὰ μαζόν· ὃ δ' ἔκφυγε ποσσὶ θοοῖσιν
ἔνθ' Ἀγαμέμνων δῖος ἐνήρατο πουλὺν ὅμιλον
πληθύος ἐξ ὁλοῆς· μετὰ δ' Αἴθικον ὤχετο δῖον,
θύων ἐγχείῃσιν· ὃ δ' εἰς ἑτάρους ἀλέεινε.

τοὺς δ' ὁπότ' Εὐρύπυλος λαοσσόος εἰσενόησε
χαζομένους ἅμα πάντας ἀπὸ στυγεροῖο κυδοιμοῦ,
αὐτίκα κάλλιπε λαόν, ὅσον κατὰ νῆας ἔλασσε,
καί ῥα θοῶς οἴμησεν ἐπ' Ἀτρέος υἷε κραταιὼ
παῖδά τε καρτερόθυμον Ὀιλέος, ὃς περὶ μὲν θεῖν
ἔσκε θοός, περὶ δ' αὖτε μάχῃ ἔνι φέρτατος ἦεν·
τοῖς ἔπι κραιπνὸν ὄρουσεν ἔχων περιμήκετον ἔγχος·
σὺν δέ οἱ ἦλθε Πάρις τε καὶ Αἰνείας ἐρίθυμος,
ὅς ῥα θοῶς Αἴαντα βάλεν περιμήκεϊ πέτρῃ
κὰκ κόρυθα κρατερήν· ὃ δ' ἄρ' ἐν κονίῃσι τανυσθεὶς
ψυχὴν οὔτι κάπυσσεν, ἐπεί νύ οἱ αἴσιμον ἦμαρ
ἐν νόστῳ ἐτέτυκτο Καφηρίσιν ἀμφὶ πέτρῃσι·
καί ῥά μιν ἁρπάξαντες ἀρηίφιλοι θεράποντες
βαιὸν ἔτ' ἀμπνείοντα φέρον ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν.
καὶ τότ' ἄρ' οἰώθησαν ἀγακλειτοὶ βασιλῆες
Ἀτρεΐδαι· περὶ δέ σφιν ὀλέθριος ἴσταθ' ὅμιλος
βαλλόντων ἑκάτερθεν, ὅ τι σθένε χερσὶν ἑλέσθαι·
οἳ μὲν γὰρ στονόεντα βέλη χέον, οἳ δέ νυ λᾶας,
ἄλλοι δ' αἰγανέας· τοὶ δ' ἐν μέσσοισιν ἐόντες
στρωφῶντ', εὖτε σύες μέσῳ ἔρκεϊ ἠὲ λέοντες
ἤματι τῷ, ὅτ' ἄνακτες ἀολλίσσωσ' ἀνθρώπους
ἀργαλέως τ' εἰλέωσι κακὸν τεύχοντες ὄλεθρον
θηρσὶν ὑπὸ κρατεροῖς, οἳ δ' ἔρκεος ἐντὸς ἐόντες

δμῶας δαρδάπτουσιν, ὅ τις σφίσιν ἐγγὺς ἵκηται·
ὣς οἵγ' ἐν μέσσοισιν ἐπεσσυμένους ἐδάιζον.
ἀλλ' οὐδ' ὡς μένος εἶχον ἐελδόμενοί περ ἀλύξαι,
εἰ μὴ Τεῦκρος ἵκανε καὶ Ἰδομενεὺς ἐρίθυμος
Μηριόνης τε Θόας τε καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης,
οἵ ῥα πάρος φοβέοντο θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο,
καί κε φύγον κατὰ νῆας ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα,
εἰ μὴ ἄρ' Ἀτρείδῃσι περιδδείσαντες ἵκοντο
ἄντην Εὐρυπύλοιο· μάχη δ' ἀίδηλος ἐτύχθη.
ἔνθα τότ' Αἰνείαο κατ' ἀσπίδος ἔγχος ἔρεισε
Τεῦκρος ἐυμμελίης· τοῦ δ' οὐ χρόα καλὸν ἔλυψεν·
ἤρκεσε γάρ οἱ πῆμα σάκος μέγα τετραβόειον·
ἀλλὰ καὶ ὣς δείσας ἀνεχάσσατο τυτθὸν ὀπίσσω.
Μηριόνης δ' ἐπόρουσεν ἀμύμονι Λαοφόωντι
Παιονίδῃ, τὸν ἐγείνατ' ἐυπλόκαμος Κλεομήδη
Ἀξιοῦ ἀμφὶ ῥέεθρα· κίεν δ' ὅγ' ἐς Ἴλιον ἱρὴν
Τρωσὶν ἀρηξέμεναι μετ' ἀμύμονος Ἀστεροπαίου·
τὸν δ' ἄρα Μηριόνης νύξ' ἔγχεϊ ὀκριόεντι
αἰδοίων ἐφύπερθε· θοῶς δέ οἱ εἴρυσεν αἰχμὴ
ἔγκατα· τοῦ δ' ὦκιστα ποτὶ ξόφον ἔσσυτο θυμός.
Αἴαντος δ' ἄρ' ἑταῖρος Ὀιλιάδαο δαΐφρων
Ἀλκιμέδης ἐς ὅμιλον ἐυσθενέων βάλε Τρώων·
ἦκε δ' ἐπευξάμενος δηίων ἐς φύλοπιν αἰνὴν
σφενδόνῃ ἀλγινόεντα λίθον· διὰ δ' ἔτρεσαν ἄνδρες
ῥοῖζον ὁμῶς καὶ λᾶα περιδδείσαντες ἰόντα·
τὸν δ' ὀλοὴ φέρε Μοῖρα ποτὶ θρασὺν ἡνιοχῆα
Πάμμονος Ἱππασίδην· τὸν δ' ἡνία χερσὶν ἔχοντα
πλῆξε κατὰ κροτάφοιο· θοῶς δέ μιν ἔκβαλε δίφρου
πρόσθεν ἑοῖο τροχοῖο· θοὸν δέ οἱ ἅρμα πεσόντος
λυγρὸν ἐπισσώτροισι δέμας διελίσσετ' ὀπίσσω
ἵππων ἰεμένων· θάνατος δέ μιν αἰνὸς ἐδάμνα
ἐσσυμένως μάστιγα καὶ ἡνία νόσφι λιπόντα·

Πάμμονι δ' ἔμπεσε πένθος· ἄφαρ δέ ἑ θῆκεν ἀνάγκη
ἄμφω καὶ βασιλῆα καὶ ἡνιοχεῖν θοὸν ἅρμα·
καί νύ κεν αὐτοῦ κῆρα καὶ ὕστατον ἦμαρ ἀνέτλη,
εἰ μή οἱ Τρώων τις ἀνὰ κλόνον αἱματόεντα
ἡνία δέξατο χερσὶ καὶ ἐξεσάωσεν ἄνακτα
ἤδη τειρόμενον δηίων ὀλοῇσι χέρεσσιν.
ἀντίθεον δ' Ἀκάμαντα καταντίον αἴσσοντα
Νέστορος ὄβριμος υἱὸς ὑπὲρ γόνυ δούρατι τύψεν·
ἕλκεϊ δ' οὐλομένῳ στυγερὰς ὑπεδύσατ' ἀνίας·
χάσσατο δ' ἐκ πολέμοιο· λίπεν δ' ἑτάροισι κυδοιμὸν
δακρυόεντ'· οὐ γάρ οἱ ἔτι πτολέμοιο μεμήλει.
καὶ τότε δὴ θεράπων ἐρικυδέος Εὐρυπύλοιο
τύψε Θόαντος ἑταῖρον Ἐχέμμονα * *
* * * ἀνὰ δηιοτῆτα
ὦμου τυτθὸν ἔνερθε· περὶ κραδίην δέ οἱ ἔγχος
ἶξεν ἀνιηρόν· σὺν δ' αἵματι κήκιεν ἰδρὼς
ψυχρὸς ἀπὸ μελέων· καί μιν στρεφθέντα φέρεσθαι
εἰσοπίσω κατέμαρψε μέγα σθένος Εὐρυπύλοιο·
κόψε δέ οἱ θοὰ νεῦρα· πόδες δ' ἀέκοντες ἔμιμνον
αὐτοῦ, ὅπῃ μιν τύψε· λίπεν δέ μιν ἄμβροτος αἰών.
ἐσσυμένως δὲ Θόας νύξεν Πάριν ὀξέι δουρὶ
δεξιτερὸν κατὰ μηρόν· ὃ δ' ᾤχετο τυτθὸν ὀπίσσω
οἰσόμενος θοὰ τόξα, τά οἱ μετόπισθε λέλειπτο.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα λᾶαν, ὅσον σθένε, χερσὶν ἀείρας
κάββαλεν Εὐρυπύλοιο βραχίονα· τοῦ δὲ χαμᾶζε
κάππεσε λοίγιον ἔγχος· ἄφαρ δ' ἀνεχάσσατ' ὀπίσσω
οἰσέμεν ἐγχείην· τὴν γάρ τ' ἔχεν, ἔκβαλε χειρός.
Ἀτρεΐδαι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο.
τῷ δὲ θοῶς θεράποντες ἔβαν σχεδόν, οἵ οἱ ἔνεγκαν
ἀαγὲς δόρυ μακρόν, ὃ πολλῶν γούνατ' ἔλυσε·
δεξάμενος δ' ὅγε λαὸν ἐπῴχετο κάρτεϊ θύων,
κτείνων, ὅν κε κίχῃσι, πολὺν δ' ὑπεδάμναθ' ὅμιλον.

ἔνθ' οὔτ' Ἀτρεΐδαι μένον ἔμπεδον, οὔτε τις ἄλλος
ἀγχεμάχων Δαναῶν· μάλα γὰρ δέος ἔλλαβε πάντας
ἀργαλέον· πᾶσιν γὰρ ἐπέσσυτο πῆμα κορύσσων
Εὐρύπυλος· μετόπισθε δ' ἐπισπόμενος κεράιζε·
κέκλετο δ' αὖ Τρώεσσιν ἰδ' ἱπποδάμοις ἑτάροισιν·
„ὦ φίλοι, εἰ δ' ἄγε θυμὸν ἐνὶ στέρνοισι λαβόντες
τεύξωμεν Δαναοῖσι φόνον καὶ κῆρ' ἀίδηλον,
οἳ δὴ νῦν μήλοισιν ἐοικότες ἀπονέονται
νῆας ἐπὶ σφετέρας· ἀλλὰ μνησώμεθα πάντες
ὑσμίνης ὀλοῆς, ἧς παιδόθεν ἴδμονές εἰμεν."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐπόρουσαν ἀολλέες Ἀργείοισιν·
οἳ δὲ μέγα τρομέοντες ἀπ' ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
φεῦγον· τοὶ δ' ἐφέποντο κύνες ὡς ἀργιόδοντες
κεμμάσιν ἀγροτέρῃσιν ἀν' ἄγκεα μακρὰ καὶ ὕλην·
πολλοὺς δ' ἐν κονίῃσι βάλον μάλα περ μεμαῶτας
ἐκφυγέειν ὀλοοῖο φόνου στονόεσσαν ὁμοκλήν·
Εὐρύπυλος μὲν ἔπεφνεν ἀμύμονα Βουκολίωνα
Νῆσόν τε Χρόμιόν τε καὶ Ἄντιφον· οἳ δὲ Μυκήνην
ᾤκεον εὐκτέανον, τοὶ δ' ἐν Λακεδαίμονι ναῖον·
τοὺς ἄρ' ὅγ' ἐξενάριξεν ἀριγνώτους περ ἐόντας.
ἐκ δ' ἄρα πληθύος εἷλεν ἀάσπετα φῦλ' ἀνθρώπων,
ὅσσα μοι οὐ σθένος ἐστὶ λιλαιομένῳ περ ἀεῖσαι,
οὐδ' εἴ μοι στέρνοισι σιδήρεον ἦτορ ἐνείη.
Αἰνείας δὲ Φέρητα καὶ Ἀντίμαχον κατέπεφνεν,
ἀμφοτέρους Κρήτηθεν ἅμ' Ἰδομενῆι κιόντας.
αὐτὰρ Ἀγήνωρ δῖος ἀμύμονα Μῶλον ἔπεφνεν,
ὅσπερ ἀπ' Ἄργεος ἦλθεν ὑπὸ Σθενέλῳ βασιλῆι·
τὸν βάλεν αἰγανέῃ νεοθηγέι πολλὸν ὀπίσσω
φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο τυχὼν ὑπὸ νείατα κνήμης
δεξιτερῆς· αἰχμὴ δὲ διὰ πλατὺ νεῦρον ἔκερσεν
ἀντικρὺς ἰεμένη· παρὰ δ' ἔθρισεν ὀστέα φωτὸς
ἀργαλέως· ὀδύνῃ δὲ μίγη μόρος, ἔφθιτο δ' ἀνήρ.

ἔνθα Πάρις Μόσυνόν τ' ἔβαλεν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
ἄμφω ἀδελφειούς, οἵτ' ἐκ Σαλαμῖνος ἵκοντο
Αἴαντος νήεσσι, καὶ οὐκέτι νόστον ἔλοντο·
τοῖσι δ' ἔπι Κλεόλαον, ἐὺν θεράποντα Μέγητος,
εἶλε βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
μάρψε κακή, καὶ θυμὸς ἀπέπτατο· τοῦ δὲ δαμέντος
ἔνδον ὑπὸ στέρνοισιν ἔτι κραδίη ἀλεγεινὴ
ταρφέα παλλομένη πτερόεν πελέμιξε βέλεμνον·
ἄλλον δ' ἰὸν ἀφῆκεν ἐπὶ θρασὺν Ἠετίωνα
ἐσσυμένως· τοῦ δ' αἶψα διὰ γναθμοῖο πέρησε
χαλκός· ὃ δ' ἐστονάχησε· μίγη δέ οἱ αἵματι δάκρυ.
ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε· πολὺς δ' ἐστείνετο χῶρος
Ἀργείων ἰληδὸν ἐπ' ἀλλήλοισι πεσόντων.
καί νύ κε δὴ τότε Τρῶες ἐνέπρησαν πυρὶ νῆας,
εἰ μὴ νὺξ ἐπόρουσε βαθύσκιον ἠέρ' ἄγουσα·
χάσσατο δ' Εὐρύπυλος, σὺν δ' ἄλλοι Τρῶιοι υἷες
νηῶν βαιὸν ἄπωθε ποτὶ προχοὰς Σιμόεντος,
ᾗχί περ αὖλιν ἔθεντο γεγηθότες· οἳ δ' ἐνὶ νηυσὶν
Ἀργεῖοι γοάασκον ἐπὶ ψαμάθοισι πεσόντες
πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι κταμένων ὕπερ, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶν
πολλοὺς ἐν κονίῃσι μέλας ἐκιχήσατο πότμος.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ.

Ἦμος δ' οὐρανὸς ἄστρα κατέκρυφεν, ἔγρετο δ' ἠὼς
λαμπρὸν παμφανόωσα, κνέφας δ' ἀνεχάσσατο νυκτός,
δὴ τότ' ἀρήιοι υἷες ἐυσθενέων Ἀργείων,
οἳ μὲν ἔβαν προπάροιθε νεῶν κρατερὴν ἐπὶ δῆριν
ἀντίον Εὐρυπύλοιο μεμαότες, οἳ δ' ἀπάτερθεν
αὐτοῦ πὰρ νήεσσι Μαχάονα ταρχύσαντο
Νιρέα θ', ὃς μακάρεσσιν ἀειγενέεσσιν ἐώικει
κάλλεΐ τ' ἀγλαΐῃ τε· βίῃ δ' οὐκ ἄλκιμος ἦεν·
οὐ γὰρ ἅμ' ἀνθρώποισι θεοὶ τελέουσιν ἅπαντα·
ἀλλ' ἐσθλῷ κακὸν ἄγχι παρίσταται ἔκ τινος αἴσης·
ὣς Νιρῆι ἄνακτι παρ' ἀγλαΐῃ ἐρατεινῇ
κεῖτ' ἀλαπαδνοσύνη· Δαναοὶ δέ οἱ οὐκ ἀμέλησαν,
ἀλλά ἑ ταρχύσαντο καὶ ὠδύραντ' ἐπὶ τύμβῳ,
ὅσσα Μαχάονα δῖον, ὃν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἶσον ἀεὶ τίεσκον, ἐπεὶ πυκνὰ μήδεα ἤδη
* * * * * *
ἀλλὰ καὶ ἀμφοτέροις αὐτὸν περὶ σῆμα βάλοντο.
καὶ τότ' ἄρ' ἐν πεδίῳ ἔτι μαίνετο λοίγιος Ἄρης·
ὦρτο δ' ἄρ' ἀμφοτέρωθε μέγας κόναβος καὶ ἀυτὴ
ῥηγνυμένων λάεσσι καὶ ἐγχείῃσι βοειῶν·
καί ῥ' οἳ μὲν πονέοντο πολυκμήτῳ ὑπ' Ἄρηι·
νωλεμέως δ' ἄρ' ἅπαστος ἐδητύος ἐν κονίῃσι
κεῖτο μέγα στενάχων Ποδαλείριος· οὐδ' ὅγε σῆμα
λεῖπε κασιγνήτοιο· νόος δέ οἱ ὁρμαίνεσκε

χερσὶν ὑπὸ σφετέρῃσιν ἀνηλεγέως ἀπολέσθαι·
καί ῥ' ὁτὲ μὲν βάλε χεῖρας ἐπὶ ξίφος, ἄλλοτε δ' αὖτε
δίζετο φάρμακον αἰνόν· ἑοὶ δέ μιν εἶργον ἑταῖροι
πολλὰ παρηγορέοντες· ὃ δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀνίης·
καί νύ κε θυμὸν ἔῃσιν ὑπαὶ παλάμῃσιν ὄλεσσεν
ἐσθλοῦ ἀδελφειοῖο νεοκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
εἰ μὴ Νηλέος υἱὸς ἐπέκλυεν, οὐδ' ἀμέλησεν
αἰνῶς τειρομένοιο· κίχεν δέ μιν ἄλλοτε μέν που
ἐκχύμενον περὶ σῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἀμφὶ κάρῃ χεύοντα κόνιν καὶ στήθεα χερσὶ
θεινόμενον κρατερῇσι καὶ οὔνομα κικλήσκοντα
οἷο κασιγνήτοιο· περιστενάχοντο δ' ἄνακτα
δμῶες ὁμῶς ἑτάροισι· κακὴ δ' ἔχε πάντας ὀιζύς·
καί ῥ' ὅγε μειλιχίοισι μέγ' ἀχνύμενον προσέειπεν·
„Ἴσχεο λευγαλέοιο γόου καὶ πένθεος αἰνοῦ,
ὦ τέκος· οὐ γὰρ ἔοικε περίφρονα φῶτα γεγῶτα
μύρεσθ', οἷα γυναῖκα, παρ' οὐκέτ' ἐόντι πεσόντα·
οὐ γὰρ ἀναστήσεις μιν ἔτ' ἐς φάος, οὕνεκ' ἄιστος
ψυχή οἱ πεπότηται ἐς ἠέρα, σῶμα δ' ἄνευθε
πῦρ ὀλοὸν κατέδαψε καὶ ὀστέα δέξατο γαῖα·
αὕτως δ', ὡς ἀνέθηλε, καὶ ἔφθιτο· τέτλαθι δ' ἄλγος
ἄσπετον, ὥσπερ ἔγωγε Μαχάονος οὕτι χερείω
παῖδ' ὀλέσας δηίοισιν ὑπ' ἀνδράσιν, εὖ μὲν ἄκοντι,
εὖ δὲ σαοφροσύνῃσι κεκασμένον· οὐδέ τις ἄλλος
αἰζηῶν φιλέεσκεν ἑὸν πατέρ', ὡς ἐμὲ κεῖνος,
κάτθανε δ' εἵνεκ' ἐμεῖο σαωσέμεναι μενεαίνων
ὃν πατέρ'· ἀλλά οἱ εἶθαρ ἀποκταμένοιο πάσασθαι
σῖτον ἔτλην καὶ ζωὸς ἔτ' ἠριγένειαν ἰδέσθαι,
εὖ εἰδώς, ὅτι πάντες ὁμὴν Ἀίδαο κέλευθον
νισσόμεθ' ἄνθρωποι, πᾶσίν τ' ἐπὶ τέρματα κεῖται
λυγρὰ μόρου στονόεντος· ἔοικε δὲ θνητὸν ἐόντα
πάντα φέρειν, ὁπόσ' ἐσθλὰ διδοῖ θεὸς ἠδ' ἀλεγεινά.“

ὣς φάθ'· ὃ δ' ἀχνύμενός μιν ἀμείβετο· τοῦ δ' ἀλε-
γεινὸν
ἔξεεν εἰσέτι δάκρυ καὶ ἀγλαὰ δεῦε γένεια·
„ὦ πάτερ, ἄσχετον ἄλγος ἐμὸν καταδάμναται ἦτορ
ἀμφὶ κασιγνήτοιο περίφρονος, ὅς μ' ἀτίταλλεν
οἰχομένοιο τοκῆος ἐς οὐρανόν, ὡς ἐὸν υἷα,
σφῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι καὶ ἰητήρια νούσων
ἐκ θυμοῖο δίδαξε· μιῇ δ' ἐνὶ δαιτὶ καὶ εὐνῇ
τερπόμεθα ξυνοῖσιν ἰαινόμενοι κτεάτεσσι·
τῷ μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται· οὐδ' ἔτι κείνου
τεθνειότος φάος ἐσθλὸν ἐέλδομαι εἰσοράασθαι.“
ὣς φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀκηχέμενον προσέειπε·
„πᾶσι μὲν ἀνθρώποισιν ἴσον κακὸν ὤπασε δαίμων
ὀρφανίην, πάντας δὲ καὶ ἡμέας αἶα καλύψει,
οὐ μὲν ἄρ' ἐκτελέσαντας ὁμὴν βιότοιο κέλευθον,
οὐδ' οἵην τις ἕκαστος ἐέλδεται, οὕνεχ' ὕπερθεν
ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια θεῶν ἐν γούνασι κεῖται
μυρία, εἰς ἓν πάντα μεμιγμένα· καὶ τὰ μὲν οὔτις
δέρκεται ἀθανάτων, ἀλλ' ἀπροτίοπτα τέτυκται
ἀχλύι θεσπεσίῃ κεκαλυμμένα· τοῖς δ' ἐπὶ χεῖρας
οἵη Μοῖρα τίθησι καὶ οὐχ ὁρόωσ' ἀπ' Ὀλύμπου
ἐς γαῖαν προΐησι· τὰ δ' ἄλλυδις ἄλλα φέρονται
πνοιῇς ὡς ἀνέμοιο· καὶ ἀνέρι πολλάκις ἐσθλῷ
ἀμφεχύθη μέγα πῆμα, λυγρῷ δ' ἐπικάππεσεν ὄλβος
* * * * * *
οὔτι ἑκών· ἀλαὸς δὲ πέλει βίος ἀνθρώποισι·
τοὔνεκ' ἄρ' ἀσφαλέως οὐ νίσσεται, ἀλλὰ πόδεσσι
πυκνὰ ποτιπταίει· τρέπεται δέ οἱ αἰόλον ἴχνος
ἄλλοτε μὲν ποτὶ πῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ' αὖτε
εἰς ἀγαθόν· μερόπων δὲ πανόλβιος οὔτις ἐτύχθη
ἐς τέλος ἐξ ἀρχῆς· ἑτέρῳ δ' ἕτερ' ἀντιόωσι.
παῦρον δὲ ζώοντας ἐν ἄλγεσιν οὔτι ἔοικε

ζωέμεν * * * * *
* ἔλπεο δ' αἰὲν ἀρείονα, μηδ' ἐπὶ λυγρῷ
θυμὸν ἔχειν· καὶ γάρ ῥα πέλει φάτις ἀνθρώποισιν,
ἐσθλὸν μὲν νίσσεσθαι ἐς οὐρανὸν ἄφθιτον αἰεί,
ἀργαλέον δὲ ποτὶ στυγερὸν ζόφον· ἔπλετο δ' ἄμφω
σεῖο κασιγνήτῳ· καὶ μείλιχος ἔσκε βροτοῖσι,
καὶ πάις ἀθανάτοιο· θεῶν δ' ἐς φῦλον ὀΐω
κεῖνον ἀνελθέμεναι σφετέρου πατρὸς ἐννεσίῃσιν."
ὣς εἰπών μιν ἔγειρεν ἀπὸ χθονὸς οὐκ ἐθέλοντα
παρφάμενος μύθοισιν, ἄγεν δ' ἀπὸ σήματος αἰνοῦ
ἐντροπαλιζόμενον καὶ ἔτ' ἀργαλέα στενάχοντα·
ἐς δ' ἄρα νῆας ἵκοντο· πόνον δ' ἔχον ἄλλοι Ἀχαιοὶ
ἀργαλέον καὶ Τρῶες ὀρινομένου πολέμοιο.
Εὐρύπυλος δ' ἀτάλαντος ἀτειρέα θυμὸν Ἄρηι
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι καὶ ἔγχεϊ μαιμώωντι
δάμνατο δήια φῦλα· νεκρῶν δ' ἐστείνετο γαῖα
κτεινομένων ἑκάτερθεν· ὃ δ' ἐν νεκύεσσι βεβηκὼς
μάρνατο θαρσαλέως πεπαλαγμένος αἵματι χεῖρας
καὶ πόδας· οὐδ' ἀπέληγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ·
ἀλλ' ὅγε Πηνέλεων κρατερόφρονα δουρὶ δάμασσεν
ἀντιόωντ' ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον· ἀμφὶ δὲ πολλοὺς
ἔκτανεν· οὐδ' ὅγε χεῖρας ἀπέτρεπε δηιοτῆτος,
ἀλλ' ἔπετ' Ἀργείοισι χολούμενος, εὖτε πάροιθεν
ὄβριμος Ἡρακλέης Φολόης ἀνὰ μακρὰ κάρηνα
Κενταύροις ἐπόρουσεν ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων,
τοὺς ἅμα πάντας ἔπεφνε καὶ ὠκυτάτους περ ἐόντας
καὶ κρατεροὺς ὀλοοῦ τε δαήμονας ἰωχμοῖο·
ὣς ὅγ' ἐπασσύτερον Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
δάμνατ' ἐπεσσύμενος· τοὶ δ' ἰλαδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
ἀθρόοι ἐν κονίῃσι δεδυπότες ἔξεχέοντο.
ὣς δ' ὅτ' ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ποταμοῖο
ὄχθαι ἀποτμήγονται ἐπὶ ψαμμώδεϊ χώρῳ

μυρίαι ἀμφοτέρωθεν, ὅ δ' εἰς ἁλὸς ἔσσυται οἶδμα
παφλάζων ἀλεγεινὸν ἀνὰ ῥόον, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κρημνοὶ ἐπικτυπέουσι, βρέμει δ' ἄρα μακρὰ ῥέεθρα
αἰὲν ἐρειπομένων, εἴκει δέ οἱ ἔρκεα πάντα·
ὣς ἄρα κύδιμοι υἷες ἐυπτολέμων Ἀργείων
πολλοὶ ὑπ' Εὐρυπύλοιο κατήριπον ἐν κονίῃσι,
τοὺς κίχεν αἱματόεντα κατὰ μόθον· οἳ δ' ὑπάλυξαν,
ὅσσους ἐξεσάωσε ποδῶν μένος· ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς
Πηνέλεων ἐρύσαντο δυσηχέος ἐξ ὁμάδοιο
νῆας ἐπὶ σφετέρας, καίπερ ποσὶ καρπαλίμοισι
κῆρας ἀλευόμενοι στυγερὰς καὶ ἀνηλέα πότμον·
πανσυδίῃ δ' ἔντοσθε νεῶν φύγον· οὐδέ τι θυμῷ
ἔσθενον Εὐρυπύλοιο καταντία δηριάασθαι,
οὕνεκ' ἄρα σφίσι φύζαν ὀιζυρὴν ἐφέηκεν
Ἡρακλέης υἱωνὸν ἀτειρέα πάμπαν ἀέξων.
οἳ δ' ἄρα τείχεος ἐντὸς ὑποπτώσσοντες ἔμιμνον,
αἶγες ὅπως ὑπὸ πρῶνα φοβεύμεναι αἰνὸν ἀήτην,
ὅστε φέρει νιφετόν τε πολὺν κρυερήν τε χάλαζαν
ψυχρὸς ἐπαΐσσων, ταὶ δ' ἐς νομὸν ἐσσύμεναί περ
ῥιπῆς οὔτι κατιθὺς ὑπερκύπτουσι κολώνης,
ἀλλ' ἄρα χεῖμα μένουσιν ὑπὸ σκέπας ἠδὲ φάραγγας
ἀγρόμεναι, θάμνοισι δ' ὑπὸ σκιεροῖσι νέμονται
ἰλαδόν, ὅφρ' ἀνέμοιο κακαὶ λήξωσιν ἄελλαι·
ὣς Δαναοὶ πύργοισιν ὑπὸ σφετέροισιν ἔμιμνον
Τηλέφου ὄβριμον υἷα μετεσσύμενον τρομέοντες.
αὐτὰρ ὃ νῆας ἔμελλε θοὰς καὶ λαὸν ὀλέσσειν,
εἰ μὴ Τριτογένεια θράσος βάλεν Ἀργείοισιν
ὀψέ περ· οἳ δ' ἄλληκτον ἀφ' ἔρκεος αἰπεινοῖο
δυσμενέας βάλλοντες ἀνιηροῖς βελέεσσι
κτεῖνον ἐπασσυτέρους· δεύοντο δὲ τείχεα λύθρῳ
λευγαλέῳ· στοναχὴ δὲ δαϊκταμένων πέλε φωτῶν.
αὕτως δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα δηριόωντο

Κήτειοι Τρῶές τε καὶ Ἀργεῖοι μενεχάρμαι,
ἄλλοτε μὲν προπάροιθε νεῶν, ὁτὲ δ' ἀμφὶ μακεδνὸν
τεῖχος, ἐπεὶ πέλε μῶλος ἀάσχετος· ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς
ἤματα δοιὰ φόνοιο καὶ ἀργαλέης ὑσμίνης
παύσανθ', οὔνεχ' ἵκανεν ἐς Εὐρύπυλον βασιλῆα
ἀγγελίη Δαναῶν, ὥς κεν πολέμοιο μεθέντες
πυρκαϊῇ δώωσι δαϊκταμένους ἐνὶ χάρμῃ·
αὐτὰρ ὅγ' αἶψ' ἐπίθησε· καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
παυσάμενοι ἑκάτερθε νεκροὺς περιταρχύσαντο
ἐν κονίῃ ἐριπόντας· Ἀχαιοὶ δ' ἔξοχα πάντων
Πηνέλεων μύροντο· βάλον δ' ἐπὶ σῆμα θανόντι
εὐρὺ μάλ', ὑψηλόν τε καὶ ἐσσομένοις ἀρίδηλον·
πληθὺν δ' αὖτ' ἀπάνευθε δαϊκταμένων ἡρώων
θάψαν ἀκηχέμενοι μεγάλῳ περὶ πένθεϊ θυμὸν
πυρκαϊὴν ἅμα πᾶσι μίαν περινηήσαντες
καὶ τάφον· ὣς δὲ καὶ αὐτοὶ ἀπόπροθι Τρῳάδες υἷες
τάρχυσαν κταμένους· ὁλοὴ δ' Ἔρις οὐκ ἀπέληγεν,
ἀλλ' ἔτ' ἐποτρύνεσκε θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο
ἀντιάαν δηίοισιν· ὃ δ' οὔπω χάζετο νηῶν,
ἀλλ' ἔμενεν, Δαναοῖσι κακὴν ἐπὶ δῆριν ἀέξων.

τοὶ δ' ἐς Σκῦρον ἵκοντο μελαίνῃ νηὶ θέοντες·
εὗρον δ' υἷ' Ἀχιλῆος ἑοῦ προπάροιθε δόμοιο,
ἄλλοτε μὲν βελέεσσι καὶ ἐγχείῃσιν ἱέντα,
ἄλλοτε δ' αὖθ' ἵπποισι πονεύμενον ὠκυπόδεσσι·
γήθησαν δ' ἐσιδόντες ἀταρτηροῦ πολέμοιο
ἔργα μετοιχόμενον, καίπερ μέγα τειρόμενον κῆρ
ἀμφὶ πατρὸς κταμένοιο· τὸ γὰρ τὸ πάροιθε πέπυστο·
αἶψα δέ οἱ κίον ἄντα τεθηπότες, οὔνεχ' ὁρῶντο
θαρσαλέῳ Ἀχιλῆι δέμας περικαλλὲς ὁμοῖον·
τοὺς δ' ἄρ' ὑποφθάμενος τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·

„ὦ ξεῖνοι, μέγα χαίρετ' ἐμὸν ποτὶ δῶμα κιόντες·
εἴπατε δ', ὁππόθεν ἐστὲ καὶ οἵτινες, ἠδ' ὅ τι χρειὼ

ἦλθετ' ἔχοντες ἐμεῖο δι' οἴδματος ἀτρυγέτοιο."
ὣς ἔφατ' εἰρόμενος· ὃ δ' ἀμείβετο δῖος Ὀδυσσεύς·
„ἦμεῖς τοι φίλοι εἰμὲν ἐυπτολέμου Ἀχιλῆος,
τῷ νύ σέ φασι τεκέσθαι ἐύφρονα Δηιδάμειαν·
καὶ δ' αὐτοὶ τεὸν εἶδος ἐίσκομεν ἀνέρι κείνῳ
πάμπαν· ὃ δ' ἀθανάτοισι πολυσθενέεσσιν ἐῴκει.
εἰμὶ δ' ἐγὼν Ἰθάκηθεν, ὃ δ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
εἴ ποτε Τυδείδαο δαΐφρονος οὔνομ' ἄκουσας,
ἦ καὶ Ὀδυσσῆος πυκιμήδεος, ὅς νύ τοι ἄγχι
αὐτὸς ἐγὼν ἔστηκα θεοπροπίης ἕνεκ' ἐλθών·
ἀλλ' ἐλέαιρε τάχιστα καὶ Ἀργείοις ἐπάμυνον
ἐλθὼν ἐς Τροίην· ὣς γὰρ τέλος ἔσσετ' ἄρηι.
καί τοι δῶρ' ὑπάσουσιν ἀάσπετα δῖοι Ἀχαιοί·
τεύχεα δ' αὐτὸς ἔγωγε τεοῦ πατρὸς ἀντιθέοιο
δώσω, ἅπερ φορέων μέγα τέρψεαι· οὐ γὰρ ἔοικε
θνητῶν τεύχεσι κεῖνα, θεοῦ δέ που Ἄρεος ὅπλοις
ἶσα πέλει· πουλὺς δὲ περὶ σφίσι πάμπαν ἄρηρε
χρυσὸς δαιδαλέοισι κεκασμένος, οἷσι καὶ αὐτὸς
Ἥφαιστος μέγα θυμὸν ἐν ἀθανάτοισιν ἰάνθη
τεύχων ἄμβροτα κεῖνα, τὰ σοὶ μέγα θαῦμα ἰδόντι
ἔσσεται, οὕνεκα γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα
ἀμφὶ σάκος πεπόνηται ἀπειρεσίῳ περὶ κύκλῳ·
— — — — — —
ζῶα πέριξ ἤσκηνται ἐοικότα κινυμένοισι
— — — — — —
θαῦμα καὶ ἀθανάτοισι· βροτῶν δ' οὐπώποτε τοῖα
οὔτε τις ἔδρακε πρόσθεν ἐν ἀνδράσιν, οὔτ' ἔφόρησεν,
εἰ μὴ σός γε πατήρ, τὸν ἴσον Διὶ τῖον Ἀχαιοὶ
πάντες, ἐγὼ δὲ μάλιστα φίλα φρονέων ἀγάπαζον·
καί οἱ ἀποκταμένοιο νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικα,
πολλοῖς δυσμενέεσσιν ἀνηλέα πότμον ὀπάσσας·
τοὔνεκά μοι κείνοιο περικλυτὰ τεύχεα δῶκε

δῖα Θέτις· τὰ δ' ἄρ' αὖθις ἐελδόμενός περ ἔγωγε
δώσω προφρονέως, ὑπότ' Ἴλιον εἰσαφίκηαι.
καί νύ σε καὶ Μενέλαος, ἐπὴν Πριάμοιο πόληα
πέρσαντες νήεσσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσωμεν,
αὐτίκα οἱ γαμβρὸν ποιήσεται, ἣν ἐθέλῃσθα,
ἀμφ' εὐεργεσίης· δώσει δέ τοι ἄσπετ' ἄγεσθαι
κτήματά τε χρυσόν τε μετ' ἠυκόμοιο θυγατρός,
ὅσσ' ἐπέοικεν ἕπεσθαι ἐυκτεάνῳ βασιλῆι."
ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
„εἰ μὲν δὴ καλέουσι θεοπροπίῃσιν Ἀχαιοί,
αὔριον αἶψα νεώμεθ' ἐπ' εὐρέα βένθεα πόντου,
ἤν τι φάος Δαναοῖσι λιλαιομένοισι γένωμαι·
νῦν δ' ἴομεν ποτὶ δώματ' ἐύξεινόν τε τράπεζαν,
οἵην περ ξείνοισι θέμις παρατεκτήνασθαι·
ἀμφὶ δ' ἐμοῖο γάμοιο θεοῖς μετόπισθε μελήσει."
ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ'· οἳ δ' ἑσπόμενοι μέγα χαῖρον·
καί ῥ' ὅτε δὴ μέγα δῶμα κίον καὶ κάλλιμον αὐλήν,
εὗρον Δηιδάμειαν ἀκηχεμένην ἐνὶ θυμῷ
τηκομένην θ', ὡσεί τε χιὼν κατατήκετ' ὄρεσσιν
εὖρου ὑπὸ λιγέος καὶ ἀτειρέος ἠελίοιο·
ὣς ἧγε φθινύθεσκε δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγανοῦ·
καί μιν ἔτ' ἀχνυμένην περ ἀγακλειτοὶ βασιλῆες
ἠσπάζοντ' ἐπέεσσι· πάις δέ οἱ ἐγγύθεν ἐλθὼν
μυθεῖτ' ἀτρεκέως γενεὴν καὶ οὔνομ' ἑκάστου.
χρειὼ δ', ἥντιν' ἴκανον, ἐπέκρυφε μέχρις ἐς ἠῶ,
ὄφρα μὴ ἀχνυμένην μιν ἔλῃ πολύδακρυς ἀνίη,
καί μιν ἀπεσσύμενον μάλα λισσομένη κατερύκῃ.
αἶψα δὲ δαῖτ' ἐπάσαντο καὶ ὕπνῳ θυμὸν ἴηναν
πάντες, ὅσοι Σκύροιο πέδον περιναιετάασκον
εἰναλίης, τὴν μακρὰ περιβρομέουσι θαλάσσης
κύματα ῥηγνυμένοιο πρὸς ἠόνας Αἰγαίοιο·
ἀλλ' οὐ Δηιδάμειαν ἐπήρατος ὕπνος ἔμαρπτεν

οὔνομα κερδαλέου μιμνησκομένην Ὀδυσῆος
ἠδὲ καὶ ἀντιθέου Διομήδεος, οἵ ῥά μιν ἄμφω
εὖνιν ποιήσαντο φιλοπτολέμου Ἀχιλῆος
παρφάμενοι κείνοιο θρασὺν νόον, ὄφρ' ἀφίκηται
δήιον εἰς ἐνοπήν· τῷ δ' ἄτροπος ἥντετο Μοῖρα,
ἣ οἱ ὑπέκλασε νόστον, ἀπειρέσιον δ' ἄρα πένθος
πατρὶ πόρεν Πηλῆι καὶ αὐτῇ Δηιδαμείῃ·
τοὔνεκά μιν κατὰ θυμὸν ἀάσπετον ἄμφεχε δεῖμα
παιδὸς ἐπεσσυμένοιο ποτὶ πτολέμοιο κυδοιμόν,
μή οἱ λευγαλέῳ ἐπὶ πένθεϊ πένθος ἵκηται.

Ἠὼς δ' εἰσανέβη μέγαν οὐρανόν· οἳ δ' ἀπὸ λέκτρων
καρπαλίμως ὤρνυντο· νόησε δὲ Δηιδάμεια·
αἶψα δέ οἱ στέρνοισι περὶ πλατέεσσι χυθεῖσα
ἀργαλέως γοάασκεν, ἐς αἰθέρα μακρὰ βοῶσα·
ἠύτε βοῦς ἐν ὄρεσσιν ἀπειρέσιον μεμακυῖα
πόρτιν ἣν δίζηται ἐν ἄγκεσιν, ἀμφὶ δὲ μακραὶ
οὔρεος αἰπεινοῖο περιβρομέουσι κολῶναι·
ὣς ἄρα μυρομένης ἀμφίαχεν αἰπὺ μέλαθρον
πάντοθεν ἐκ μυχάτων, μέγα δ' ἀσχαλόωσ' ἀγόρευε·

„τέκνον, ποῖ δὴ νῦν σοὶ ἐὺς νόος ἐκπεπότηται,
Ἴλιον ἐς πολύδακρυ μετὰ ξείνοισιν ἔπεσθαι,
ἦχι πολεῖς ὀλέκονται ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,
καίπερ ἐπιστάμενοι πόλεμον καὶ ἀεικέα χάρμην;
νῦν δὲ σὺ μὲν νέος ἐσσὶ καὶ οὔπω δήια ἔργα
οἶδας, ἅτ' ἀνθρώποισιν ἀλάλκουσιν κακὸν ἦμαρ·
ἀλλὰ σὺ μέν μευ ἄκουσον, ἑοῖς δ' ἐνὶ μίμνε δόμοισι,
μὴ δή μοι Τροίηθε κακὴ φάτις οὔαθ' ἵκηται
σεῖο καταφθιμένοιο κατὰ μόθον· οὐ γὰρ ὀίω
ἐλθέμεναί σ' ἔτι δεῦρο μετάτροπον ἐξ ὁμάδοιο·
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ πατὴρ τεὸς ἔκφυγε κῆρ' ἀίδηλον,
ἀλλ' ἐδάμη κατὰ δῆριν, ὅπερ καὶ σεῖο καὶ ἄλλων
ἡρώων προφέρεσκε, θεὰ δέ οἱ ἔπλετο μήτηρ.

τῶνδε δολοφροσύνῃ καὶ μήδεσιν, οἵ σε καὶ αὐτὸν
δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν ἐποτρύνουσι νέεσθαι·
τοὔνεκ' ἐγὼ δείδοικα περὶ κραδίῃ τρομέουσα,
μή μοι καὶ σέο, τέκνον, ἀποφθιμένοιο πέληται,
εὖνιν καλλειφθεῖσαν ἀεικέα πήματα πάσχειν·
οὐ γάρ πώ τι γυναικὶ κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν,
ἢ ὅτε παῖδες ὄλωνται ἀποφθιμένοιο καὶ ἀνδρός,
χηρωθῇ δὲ μέλαθρον ὑπ' ἀργαλέου θανάτοιο·
αὐτίκα γὰρ περὶ φῶτες ἀποτμήγουσιν ἀρούρας,
κείρουσιν δέ τε πάντα καὶ οὐκ ἀλέγουσι θέμιστας·
τοὔνεκ' ἄρ' οὔ τι τέτυκται ὀιζυρώτερον ἄλλο
χήρης ἐν μεγάροισιν ἀκιδνότερόν τε γυναικός."

ἦ μέγα κωκύουσα· πάις δέ μιν ἀντίον ηὔδα·
„θάρσει, μῆτερ ἐμεῖο, κακὴν δ' ἀποπέμπεο φήμην·
οὐ γὰρ ὑπὲρ κῆράς τις ὑπ' ἄρεϊ δάμναται ἀνήρ·
εἰ δέ μοι αἴσιμόν ἐστι δαμήμεναι εἵνεκ' Ἀχαιῶν,
τεθναίην ῥέξας τι καὶ ἄξιον Αἰακίδῃσιν."

ὣς φάτο· τῷ δ' ἄγχιστα κίεν γεραρὸς Λυκομήδης,
καί ῥά μιν ἰωχμοῖο λιλαιόμενον προσέειπεν·
„ὦ τέκος ὀβριμόθυμον, ἑῷ πατρὶ κάρτος ἐοικώς,
οἶδ', ὅτι καρτερός ἐσσι καὶ ὄβριμος· ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς
καὶ πόλεμον δείδοικα πικρὸν καὶ κῦμα θαλάσσης
λευγαλέον· ναῦται γὰρ ἀεὶ σχεδόν εἰσιν ὀλέθρου.
ἀλλὰ σὺ δείδιε, τέκνον, ἐπὴν πλόον εἰσαφίκηαι
ὕστερον ἢ Τροίηθεν ἢ ἄλλοθεν, οἷά τε πολλὰ
* * * * * *
τῆμος, ὅτ' αἰγοκερῆι συνέρχεται ἠερόεντι
ἠέλιος μετόπισθε βαλὼν ῥυτῆρα βελέμνων
τοξευτήν, ὅτε χεῖμα λυγρὸν κλονέουσιν ἄελλαι,
ἢ ὁπότ' ὠκεανοῖο κατὰ πλατὺ χεῦμα φέρονται
ἄστρα κατερχομένοιο ποτὶ κνέφας Ὠρίωνος·
δείδιε δ' ἐν φρεσὶ σῇσιν ἰσημερίην ἀλεγεινήν,"

ἦ ἔνι συμφορέονται ἀν' εὐρέα βένθεα πόντου
* * * * * *
ἔκποθεν ἀίσσουσαι ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
ἦ ὅτε Πληιάδων πέλεται δύσις, ἦν ῥα καὶ αὐτὴν
δείδιθι μαιμώωσαν ἔσω ἁλός, ἠδὲ καὶ ἄλλα
ἄστρα, τά που μογεροῖσι πέλει δέος ἀνθρώποισι
δυόμεν' ἢ ἀνιόντα κατὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης."
ὣς εἰπὼν κύσε παῖδα καὶ οὐκ ἀνέεργε κελεύθου
ἱμείροντα μόθοιο δυσηχέος· ὃς δ' ἐρατεινὸν
μειδιόων ἐπὶ νῆα θοὼς ὥρμαινε νέεσθαι·
ἀλλά μιν εἰσέτι μητρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἔρυκε
δακρυόεις ὀαρισμὸς ἐπισπεύδοντα πόδεσσιν·
ὡς δ' ὅτε τις θοὸν ἵππον ἐπὶ δρόμον ἰσχανόωντα
εἴργει ἐφεζόμενος, ὃ δ' ἐρυκανόωντα χαλινὸν
δάπτει ἐπιχρεμέθων, στέρνον δέ οἱ ἀφριόωντος
δεύεται, οὐδ' ἵστανται ἐελδόμενοι πόδες οἵμης,
πουλὺς δ' ἀμφ' ἕνα χῶρον ἐλαφροτάτοις ὑπὸ ποσσὶ
ταρφέα κινυμένοιο πέλει κτύπος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ῥώοντ' ἐσσυμένοιο, κάρη δ' εἰς ὕψος ἀείρει
φυσιόων μάλα πολλά, νόος δ' ἐπιτέρπετ' ἄνακτος·
ὣς ἄρα κύδιμον υἷα μενεπτολέμου Ἀχιλῆος
μήτηρ μὲν κατέρυκε, πόδες δέ οἱ ἐγκονέεσκον·
ἣ δὲ καὶ ἀχνυμένη περ ἑῷ ἐπαγάλλετο παιδί.
ὃς δέ μιν ἀμφικύσας μάλα μυρία κάλλιπε μούνην,
μυρομένην ἀλεγεινὰ φίλου κατὰ δώματα πατρός·
οἵη δ' ἀμφὶ μέλαθρα μέγ' ἀσχαλόωσα χελιδὼν
μύρεται αἰόλα τέκνα, τά που μάλα τετριγῶτα
αἰνὸς ὄφις κατέδαψε καὶ ἥκαχε μητέρα κεδνήν,
ἡ δ' ὁτὲ μὲν χήρην περιπέπταται ἀμφὶ καλιήν,
ἄλλοτε δ' εὐτύκτοισι περὶ προθύροισι ποτᾶται
αἰνὰ κινυρομένη τεκέων ὕπερ· ὣς ἄρα κείνου
μύρετο Δηιδάμεια, καὶ υἱέος ἄλλοτε μέν που

εὐνὴν ἀμφιχυθεῖσα μέγ' ἴαχεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
κλαῖεν ἐπὶ φλιῇσι· φίλῳ δ' ἐγκάτθετο κόλπῳ,
εἴ τί οἱ ἐν μεγάροισι τετυγμένον ἦεν ἄθυρμα,
ᾧ ἔπι τυτθὸς ἐὼν ἀταλὰς φρένας ἰαίνεσκεν·
ἀμφὶ δέ οἱ καὶ ἄκοντα λελειμμένον εἴ που ἴδοιτο,
ταρφέα μιν φιλέεσκε, καὶ εἴ τί περ ἄλλο γοῶσα
ἔδρακε παιδὸς ἑοῖο δαΐφρονος. οὐδ' ὅγε μητρὸς
ἄσπετ' ὀδυρομένης ἔτ' ἐπέκλυεν, ἀλλ' ἀπάτερθε
βαῖνε θοὴν ἐπὶ νῆα· φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα
ἀστέρι παμφανόωντι πανείκελον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ἕσπετ' ὁμῶς Ὀδυσῆι δαΐφρονι Τυδέος υἱός,
ἄλλοι τ' εἴκοσι φῶτες ἀρηράμενοι φρεσὶ θυμόν,
τοὺς ἔχε κεδνοτάτους ἐν δώμασι Δηιδάμεια,
καί σφας ἑῷ πόρε παιδὶ θοοὺς ἔμεναι θεράποντας,
οἳ τότ' Ἀχιλλέος υἷα θρασὺν περιποιπνύεσκον
ἐσσύμενον ποτὶ νῆα δι' ἄστεος· ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
ἤιε καγχαλόων· κεχάροντο δὲ Νηρηΐναι
ἀμφὶ Θέτιν· καὶ δ' αὐτὸς ἐγήθεε Κυανοχαίτης
εἰσορόων Ἀχιλῆος ἀμύμονος ὄβριμον υἷα,
ὡς ἤδη πολέμοιο λιλαίετο δακρυόεντος
καίπερ ἐὼν ἔτι παιδνός, ἔτ' ἄχνοος· ἀλλά μιν ἀλκὴ
καὶ μένος ὀτρύνεσκεν· ἑῆς δ' ἐξέσσυτο πάτρης,
οἷος Ἄρης, ὅτε μῶλον ἐπέρχεται αἱματόεντα
χωόμενος δηίοισι, μέμηνε δέ οἱ μέγα θυμός,
καί οἱ ἐπισκύνιον βλοσυρὸν πέλει, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ὄμματα μαρμαίρουσιν ἴσον πυρί, ταὶ δὲ παρειαὶ
κάλλος ὁμοῦ κρυόεντι φόβῳ καταειμέναι αἰνὸν
φαίνονθ' ἑσσυμένου, τρομέουσι δὲ καὶ θεοὶ αὐτοί·
τοῖος ἦην Ἀχιλῆος ἐὺς πάις· οἳ δ' ἀνὰ ἄστυ
εὔχονθ' ἀθανάτοισι σαωσέμεν ἐσθλὸν ἄνακτα
ἀργαλέου παλίνορσον ἀπ' ἄρεος· οἳ δ' ἐσάκουσαν
εὐχομένων· ὃ δὲ πάντας ὑπείρεχεν, οἵ οἱ ἔποντο.

ἐλθόντες δ' ἐπὶ θῖνα βαρυγδούποιο θαλάσσης
εὗρον ἔπειτ' ἐλατῆρας ἐυξόου ἔνδοθι νηός,
ἱστία τ' ἐντύνοντας ἐπειγομένους τ' ἀνὰ νῆα·
αἶψα δ' ἀν' αὐτὸς ἔβη· τοὶ δ' ἔκτοθι πείσματ' ἔλυσαν
εὐνάς θ', αἳ νήεσσι μέγα σθένος αἰὲν ἔπονται·
τοῖσι δ' ἄρ' εὐπλοΐην πόσις ὤπασεν Ἀμφιτρίτης
προφρονέως· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχαιῶν
τειρομένων ὑπὸ Τρωσὶ καὶ Εὐρυπύλῳ μεγαθύμῳ·
οἳ δ' Ἀχιλήιον υἷα παρεξόμενοι ἑκάτερθε
τέρπεσκον μύθοισιν, ἑοῦ πατρὸς ἔργ' ἐνέποντες,
ὅσσα τ' ἀνὰ πλόον εὐρὺν ἐμήσατο καὶ ποτὶ γαίῃ
Τηλέφου ἀγχεμάχοιο, καὶ ὁππόσα Τρῶας ἔρεξεν
ἀμφὶ πόλιν Πριάμοιο — — —
* * * τε καὶ ὅσσ' * *
— — — φέρων κλέος Ἀτρείδῃσι·
τοῦ δ' ἄρ' ἰαίνετο θυμὸς ἐελδομένοιο καὶ αὐτοῦ
πατρὸς ἀταρβήτοιο κλέος καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
ἦ δέ που ἐν θαλάμοισιν ἀκηχεμένη περὶ παιδὶ
ἐσθλὴ Δηιδάμεια πολύστονα δάκρυα χεῦε,
καί οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ὑπ' ἀργαλέῃσιν ἀνίῃς
τήκεθ', ὅπως ἀλαπαδνὸς ἐπ' ἀνθρακίῃσι μόλιβδος
ἠὲ τρύφος κηροῖο· γόος δέ μιν οὔποτ' ἔλειπε
δερκομένην ἐπὶ πόντον ἀπείριτον· οὕνεκα μήτηρ
ἄχνυθ' ἑῷ περὶ παιδί, καὶ ἦν ἐπὶ δαῖτ' ἀφίκηται
* * * * * *
καί ῥά οἱ ἱστία νηὸς ἀπόπροθι πολλὸν ἰούσης
ἤδη ἀπεκρύπτοντο καὶ ἠέρι φαίνεθ' ὁμοῖα·
ἀλλ' ἣ μὲν στονάχιζε πανημερίη γοόωσα.
νηῦς δ' ἔθεεν κατὰ πόντον ἐπισπομένου ἀνέμοιο
τυτθὸν ἐπιψαύουσα πολυρροθίοιο θαλάσσης·
πορφύρεον δ' ἑκάτερθε περὶ τρόπιν ἔβραχε κῦμα·
αἶψα δὲ καὶ μέγα λαῖτμα διήνυσε ποντοποροῦσα·

ἀμφὶ δέ οἱ πέσε νυκτὸς ἔπι κνέφας· ἣ δ' ὑπ' ἀήτῃ
πλῶε κυβερνήτῃ τε, διαπρήσσουσα θαλάσσης
βένθεα· θεσπεσίῃ δὲ πρὸς οὐρανὸν ἤλυθεν Ἠώς.
τοῖσι δ' ἄρ' Ἰδαίων ὀρέων φαίνοντο κολῶναι,
Χρῦσά τε καὶ Σμίνθειον ἔδος καὶ Σιγιὰς ἄκρη,
τύμβος τ' Αἰακίδαο δαΐφρονος· ἀλλά μιν οὔτι
υἱὸς Λαέρταο πύκα φρονέων ἐνὶ θυμῷ
δεῖξε Νεοπτολέμῳ, ἵνα οἱ μὴ πένθος ἀέξῃ
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι· παρημείβοντο δὲ νήσους
αἶψα Καλυδναίας· Τένεδος δ' ἀπελείπετ' ὀπίσσω·
φαίνετο δ' αὖτ' Ἐλεοῦντος ἔδος, τόθι Πρωτεσιλάου
σῆμα πέλει πτελέῃσι κατάσκιον αἰπεινῇσιν,
αἵ ῥ' ὁπότ' ἀθρήσωσιν ἀνερχόμεναι δαπέδοιο
Ἴλιον, αὐτίκα τῇσι θοῶς αὐαίνεται ἄκρα·
νῆα δ' ἐρεσσομένην ἄνεμος φέρεν ἀγχόθι Τροίης·
ἵκετο δ', ἦχι καὶ ἄλλαι ἔσαν παρὰ θίνεσι νῆες
Ἀργείων, οἳ τῆμος ὀιζυρῶς πονέοντο
μαρνάμενοι περὶ τεῖχος, ὅπερ πάρος αὐτοὶ ἔδειμαν
νηῶν ἔμμεναι ἕρκος ἐυσθενέων θ' ἅμα λαῶν
ἐν πολέμῳ· τὸ δ' ἄρ' ἤδη ὑπ' Εὐρυπύλοιο χέρεσσι
μέλλεν ἁμαλδύνεσθαι ἐρειπόμενον ποτὶ γαίῃ,
εἰ μὴ ἄρ' αἶψ' ἐνόησε κραταιοῦ Τυδέος υἱὸς
βαλλόμεν' ἔρκεα μακρά, θοῆς δ' ἄφαρ ἔκθορε νηός,
θαρσαλέως δ' ἐβόησεν, ὅσον χάδε οἱ κέαρ ἔνδον·

„ὦ φίλοι, ἦ μέγα πῆμα κυλίνδεται Ἀργείοισι
σήμερον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἐς αἰόλα τεύχεα δύντες
ἴομεν ἐς πολέμοιο πολυκμήτοιο κυδοιμόν·
ἤδη γὰρ πύργοισιν ἐφ' ἡμετέροισι μάχονται
Τρῶες ἐυπτόλεμοι, τοὶ δὴ τάχα τείχεα μακρὰ
ῥηξάμενοι πυρὶ νῆας ἐνιπρήσουσι μάλ' αἰνῶς·
νῶιν δ' οὐκέτι νόστος ἐελδομένοις ἀνὰ θυμὸν
ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπὲρ μόρον αἶψα δαμέντες

κεισόμεθ' ἐν Τροίῃ, τεκέων ἑκὰς ἠδὲ γυναικῶν."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ὤκιστα θοῆς ἐκ νηὸς ὄρουσαν
πανσυδίῃ· πάντας γὰρ ἔλε τρόμος εἰσαΐοντας
νόσφι Νεοπτολέμοιο δαΐφρονος, οὕνεκ' ἐώκει
πατρὶ φίλῳ μέγα κάρτος· ἔρως δέ οἱ ἔμπεσε χάρμης·
καρπαλίμως δ' ἵκοντο ποτὶ κλισίην Ὀδυσῆος·
ἦ γὰρ ἔην ἄγχιστα νεὼς κυανοπρώροιο·
* * * * * *
πολλὰ γὰρ ἐξημοιβὰ παραυτόθι τεύχεα κεῖτο,
ἠμὲν Ὀδυσσῆος πυκιμήδεος ἠδὲ καὶ ἄλλων
ἀντιθέων ἑτάρων, ὁπόσα κταμένων ἀφέλοντο·
ἔνθ' ἐσθλὸς μὲν ἔδυ καλὰ τεύχεα, τοὶ δὲ χέρεια
δῦσαν, ὅσοις ἀλαπαδνὸν ὑπὸ κραδίῃ πέλεν ἦτορ·
αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς δύσαθ', ἃ οἱ Ἰθάκηθεν ἕποντο·
δῶκε δὲ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κάλλιμα τεύχη
κεῖνα, τὰ δὴ Σώκοιο βίην εἴρυσσε πάροιθεν·
υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἐδύσατο τεύχεα πατρός,
καί οἱ φαίνετο πάμπαν ἀλίγκιος· ἀμφὶ δ' ἐλαφρὰ
Ἡφαίστου παλάμῃσι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει,
καίπερ ἐόνθ' ἑτέροισι πελώρια· τῷ δ' ἅμα πάντα
φαίνετο τεύχεα κοῦφα· κάρη γε μὲν οὔτι βάρυνε
πήληξ * * * * *
Πηλιάς, ἀλλά ἑ χερσὶ καὶ ἠλίβατόν περ ἐοῦσαν
ῥηιδίως ἀνάειρεν ἔθ' αἵματος ἰσχανόωσαν.
Ἀργείων δέ μιν ὅσσοι ἐπέδρακον, οὔτι δύναντο
καίπερ ἐελδόμενοι σχεδὸν ἐλθέμεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
πᾶν περὶ τεῖχος ἔτειρε βαρὺς πολέμοιο κυδοιμός·
ὡς δ' ὅτ' ἀν' εὐρέα πόντον ἐρημαίῃ περὶ νήσῳ
ἀνθρώπων ἀπάτερθεν ἐεργμένοι ἀσχαλόωσιν
ἀνέρες, οὕστ' ἀνέμοιο καταιγίδες ἀντιόωσαι
εἴργουσιν μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον, οἵ δ' ἀλεγεινοὶ
νηὶ περιτρωχῶσι, καταφθινύθει δ' ἄρα πάντα·

ἤια, τειρομένοισι δ' ἐπιπνεύσῃ λιγὺς οὖρος,
* * * * * *
ὣς ἄρ' Ἀχαιῶν ἔθνος ἀκηχέμενον τὸ πάροιθεν
ἀμφὶ Νεοπτολέμοιο βίῃ κεχάροντο μολόντι,
ἐλπόμενοι στονόεντος ἀναπνεύσειν καμάτοιο·
ὅσσε δέ οἱ μάρμαιρεν ἀναιδέος εὖτε λέοντος,
ὅστε κατ' οὔρεα μακρὰ μέγ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
ἔσσυται ἀγρευτῆσιν ἐναντίον, οἵτε οἱ ἤδη
ἄντρῳ ἐπεμβαίνωσιν ἐρύσσασθαι μεμαῶτες
σκύμνους οἰωθέντας ἑῶν ἀπὸ τῆλε τοκήων
βήσσῃ ἐνὶ σκιερῇ, ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔκ τινος ἄκρης
ἀθρήσας ὀλοοῖσιν ἐπέσσυται ἀγρευτῆσι
σμερδαλέον βλοσυρῇσιν ὑπαὶ γενύεσσι βεβρυχώς·
ὣς ἄρα φαίδιμος υἱὸς ἀταρβέος Αἰακίδαο
θυμὸν ἐπὶ Τρώεσσιν ἐυπτολέμοισιν ὄρινεν·
οἴμησεν δ' ἄρα πρῶτον, ὅπῃ μάλα δῆρις ὀρώρει
ἄμ πεδίον· τῇ γάρ σφιν ἐείδετο τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥηίτερον δηίοισι κατὰ κλόνον ἐσσυμένοισιν,
οὕνεκ' ἀκιδνοτέρῃσιν ἐπάλξεσιν ἠρήρειστο.
σὺν δέ οἱ ἄλλοι ἔβαν μέγα μαιμώωντες ἄρηι·
εὗρον δ' Εὐρύπυλον κρατερόφρονα, τῷ δ' ἅμ' ἑταίρους
πύργῳ ἐπεμβεβαῶτας, ὀιομένους περὶ θυμῷ
ῥήξειν τείχεα μακρὰ καὶ Ἀργείους ἀπολέσσειν
πανσυδίῃ· τοῖς δ' οὔτι θεοὶ τελέεσκον ἐέλδωρ·
ἀλλά σφεας Ὀδυσεύς τ' ἠδὲ σθεναρὸς Διομήδης
ἰσόθεός τε Νεοπτόλεμος διός τε Λεοντεὺς
ἄψ ἀπὸ τείχεος ὦσαν ἀπειρεσίοις βελέεσσιν.
ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σταθμοῖο κύνες μογεροί τε νομῆες
κάρτεϊ καὶ φωνῇ κρατερούς σεύουσι λέοντας
πάντοθεν ἐσσύμενοι, τοὶ δ' ὄμμασι γλαυκιόωντες
στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα, λιλαιόμενοι μέγα θυμῷ
πόρτιας ἠδὲ βόας μετὰ γαμφηλῇσι λαφύξαι,

ἀλλὰ καὶ ὣς εἴκουσι κυνῶν ὑπὸ καρτεροθύμων
σευόμενοι, μάλα γάρ σφιν ἐπαΐσσουσι νομῆες·
* * * * * *
βαιόν, ὅσον τις ἵησι χερὸς περιμήκεα λᾶαν·
οὐ γὰρ Τρῶας ἔα νηῶν ἀπὸ νόσφι φέβεσθαι
Εὐρύπυλος, δηίων δὲ μάλα σχεδὸν ὀτρύνεσκε
μίμνειν, εἰσόκε νῆας ἕλῃ καὶ πάντας ὀλέσσῃ
Ἀργείους· Ζεὺς γάρ οἱ ἀπειρέσιον βάλε κάρτος·
αὐτίκα δ' ὀκριόεσσαν ἑλὼν καὶ ἀτειρέα πέτρην
ἧκεν ἐπεσσυμένως κατὰ τείχεος ἠλιβάτοιο·
σμερδαλέον δ' ἄρα πάντα περιπλατάγησε θέμεθλα
ἕρκεος αἰπεινοῖο· δέος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιούς,
τείχεος ὡς ἤδη συνοχωκότος ἐν κονίῃσιν·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπόρουσαν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
ἀλλ' ἔμενον θώεσσιν ἐοικότες ἠὲ λύκοισι,
μήλων ληιστῆρσιν ἀναιδέσιν, οὕστ' ἐν ὄρεσσιν
ἄντρων ἐξελάσωσιν ὁμῶς κυσὶν ἀγροιῶται
ἱέμενοι σκύμνοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι
ἐσσυμένως, τοὶ δ' οὔτι βιαζόμενοι βελέεσσι
χάζονθ', ἀλλὰ μένοντες ἀμύνουσιν τεκέεσσιν·
ὣς οἵ ἀμυνόμενοι νηῶν ὕπερ ἠδὲ καὶ αὐτῶν
μίμνον ἐν ὑσμίνῃ· τοῖς δ' Εὐρύπυλος θρασυχάρμης
ἠπείλει μέγα πᾶσι νεῶν προπάροιθε θοάων·
„ὦ δειλοὶ καὶ ἄναλκιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
οὐκ ἂν δὴ βελέεσσι νεῶν ἄπο ταρβήσαντα
ἠλάσατ', εἰ μὴ τεῖχος ἐμὴν ἀπέρυκεν ὁμοκλήν·
νῦν δέ μοι εὖτε λέοντι κύνες πτώσσοντες ἐν ὕλῃ
μάρνασθ' ἔνδον ἐόντες, ἀλευόμενοι φόνον αἰπύν·
ἦν δέ ποτ' ἐκ νηῶν ἐς Τρώιον οὔδας ἵκησθε,
ὡς τὸ πάρος, μεμαῶτες ἐπὶ μόθον, οὔ νύ τις ὑμέας
ῥύσεται ἐκ θανάτοιο δυσηχέος, ἀλλ' ἅμα πάντες
κείσεσθ' ἐν κονίῃσιν ἐμεῦ ὕπο δηωθέντες."

ὣς ἔφατ' ἀκράαντον ἰεὶς ἔπος· οὐδέ τι ἤδη,
ὅττι ῥά οἱ μέγα πῆμα κυλίνδετο βαιὸν ἄπωθε
χερσὶ Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, ὅς μιν ἔμελλε
δάμνασθ' οὐ μετὰ δηρὸν ὑπ' ἔγχεϊ μαιμώωντι·
οὐδὲ μὲν οὐδὲ τότ' ἔσκεν ἄτερ κρατεροῖο πόνοιο,
ἀλλ' ἄρα Τρῶας ἔναιρεν ἀφ' ἕρκεος· οἱ δ' ἐφέβοντο
βαλλόμενοι καθύπερθε· περικλονέοντο δ' ἀνάγκῃ
Εὐρυπύλῳ· πάντας γὰρ ἀνιηρὸν δέος ἦρει·
ὡς δ' ὅτε νηπίαχοι περὶ γούνασι πατρὸς ἑοῖο
πτώσσουσι βροντὴν μεγάλου Διὸς ἀμφὶ νέφεσσι
ῥηγνυμένην, ὅτε δεινὸν ἐπιστοναχίζεται αἰθήρ·
ὣς ἄρα Τρώιοι υἷες ἐν ἀνδράσι Κητείοισιν
ἀμφὶ μέγαν βασιλῆα μενεπτόλεμον *
* * * Νεοπτόλεμον φοβέοντο
* * * * * *
πᾶν ὅ, τι χερσὶν ἔηκεν· ἐς ἰθὺ γὰρ ἔπτατο πῆμα,
δυσμενέων κεφαλῇσι φέρον πολύδακρυν ἄρηα·
οἳ δ' ἄρ' ἀμηχανίῃ βεβολημένοι ἔνδοθεν ἦτορ
Τρῶες ἔφαντ' Ἀχιλῆα πελώριον εἰσοράασθαι
αὐτὸν ὁμῶς τεύχεσσι· καὶ ἀμφασίην ἀλεγεινὴν
κεῦθον ὑπὸ κραδίῃ, ἵνα μὴ δέος αἰνὸν ἵκηται
ἐς φρένα Κητείων, μηδ' Εὐρυπύλοιο ἄνακτος·
αὐτοῦ δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀπειρέσιον τρομέοντες
μεσσηγὺς κακότητος ἔσαν κρυεροῦ τε φόβοιο·
αἰδὼς γὰρ κατέρυκεν ὁμῶς καὶ δεῖμ' ἀλεγεινόν,
* * * * * *
ὡς δ' ὅτε παιπαλόεσσαν ὁδὸν κάτα ποσσὶν ἰόντες
ἀνέρες ἀθρήσωσιν ἀπ' οὔρεος αἴσσοντα
χείμαρρον, καναχὴ δὲ περιβρομέει περὶ πέτρῃ,
οὐδ' ἔτι οἱ μεμάασιν ἀνὰ ῥόον ἠχήεντα
δύμεναι ἐγκονέοντες, ἐπεὶ παρὰ ποσσὶν ὄλεθρον
δερκόμενοι τρομέουσι καὶ οὐκ ἀλέγουσι κελεύθου·

ὣς ἄρα Τρῶες ἔμιμνον ἐελδόμενοί περ ἀυτῆς
* * * * * *
τεῖχος ὕπ' Ἀργείων· τοὺς δ' Εὐρύπυλος θεοειδὴς
αἰὲν ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον· ἦ γὰρ ἐώλπει
πολλοὺς δηιόωντα πελώριον ἐν δαῒ φῶτα
χεῖρα καμεῖν καὶ κάρτος· ὃ δ' οὐκ ἀπέληγε μόθοιο.
τῶν δ' ἄρ' Ἀθηναίη κρατερὸν πόνον εἰσορόωσα
κάλλιπεν Οὐλύμποιο θυώδεος αἰπὰ μέλαθρα·
βῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς ὀρέων· οὐδ' ἴχνεσι γαίης
ψαῦε μέγ' ἐγκονέουσα· φέρεν δέ μιν ἱερὸς ἀὴρ
εἰδομένην νεφέεσσιν, ἐλαφροτέρην δ' ἀνέμοιο·
Τροίην δ' αἶψ' ἀφίκανε, πόδας δ' ἐπέθηκε κολώνῃ
Σιγέου ἠνεμόεντος· ἐδέρκετο δ' ἔνθεν ἀυτὴν
ἀγχεμάχων ἀνδρῶν· κύδαινε δὲ πολλὸν Ἀχαιούς·
υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἔχεν πολὺ φέρτατον ἄλλων
θάρσος ὁμοῦ καὶ κάρτος, ἅτ' ἀνδράσιν εἰς ἓν ἰόντα
τεύχουσιν μέγα κῦδος· ὃ δ' ἀμφοτέροισι κέκαστο,
οὕνεκ' ἔην Διὸς αἷμα, φίλῳ δ' ἤικτο τοκῆι·
τῷ καὶ ἄτρεστος ἐὼν πολέας κτάνεν ἀγχόθι πύργων.
ὡς δ' ἁλιεὺς κατὰ πόντον ἀνὴρ λελιημένος ἄγρης
τεύχων ἰχθύσι πῆμα φέρει μένος Ἡφαίστοιο
νηὸς ἑῆς ἔντοσθε, διεγρομένῃ δ' ὑπ' ἀυτμῇ
μαρμαίρει περὶ νῆα πυρὸς σέλας, οἱ δὲ κελαίνης
ἐξ ἁλὸς ἀίσσουσι μεμαότες ὕστατον αἶγλην
εἰσιδέειν, τοὺς γάρ ῥα τανυγλώχινι τριαίνῃ
κτείνει ἐπεσσυμένους, γάνυται δέ οἱ ἦτορ ἐπ' ἄγρῃ·
ὣς ἄρα κύδιμος υἱὸς ἐυπτολέμου Ἀχιλῆος
λαΐνεον περὶ τεῖχος ἐδάμνατο δήια φῦλα
ἀντί' ἐπεσσυμένων. πονέοντο δὲ πάντες Ἀχαιοὶ
ἄλλοι ὁμῶς ἄλλῃσιν ἐπάλξεσιν· ἔβραχε δ' εὐρὺς
αἰγιαλὸς καὶ νῆες· ἐπεστενάχοντο δὲ μακρὰ
τείχεα βαλλομένων· κάματος δ' ὑπεδάμνατο λαοὺς

ἄσπετος ἀμφοτέρωθε, λύοντο δὲ γυῖα καὶ ἀλκὴ
αἰζηῶν· ἀλλ' οὔτι μενεπτολέμου Ἀχιλῆος
ἄμφεχεν υἱέα δῖον, ἐπεί ῥά οἱ ὄβριμον ἦτορ
πάμπαν ἔην ἄτρυτον· ἀνιηρὸν δέ οἱ οὔτι
ἤψατο μαρναμένοιο δέος * *
* * * μένος δ' ἀκάμαντι ἐῴκει
ἀενάῳ ποταμῷ, τὸν ἀπειρεσίη πυρὸς ὁρμὴ
οὔποτ' ἰοῦσ' ἐφόβησε, καὶ ἦν μέγα μαίνετ' ἀήτης
Ἡφαίστου κλονέων ἱερὸν μένος — ἦν γὰρ ἵκηται
ἐγγὺς ἐπὶ προχοῇσι, μαραίνεται, οὐδέ οἱ ἀλκὴ
ἄψασθ' ἀργαλέη σθένει ὕδατος ἀκαμάτοιο —·
ὣς ἄρα Πηλείδαο δαΐφρονος υἱέος ἐσθλοῦ
οὔτε μόγος στονόεις οὔτ' ἄρ δέος ἤψατο γούνων,
αἰὲν ἐρειδομένοιο καὶ ὀτρύνοντος ἑταίρους·
οὐ μὴν οὐδὲ βέλος κείνου χρόα καλὸν ἵκανε
πολλῶν βαλλομένων· ἀλλ' ὡς νιφάδες περὶ πέτρην
πολλάκις ἠίχθησαν ἐτώσια· πάντα γὰρ εὐρὺ
εἶργε σάκος βριαρή τε κόρυς, κλυτὰ δῶρα θεοῖο·
τοῖς ἐπικαγχαλόων κρατερὸς πάις Αἰακίδαο
φοίτα μακρὰ βοῶν περὶ τείχεϊ, πολλὰ κελεύων
ἐς μόθον Ἀργείοισιν ἀταρβέα * *
* * * * οὕνεκα πάντων
πολλὸν ἔην ὄχ' ἄριστος, ἔχεν δ' ἔτι θυμὸν ὁμοκλῆς
λευγαλέης ἀκόρητον, ἑοῦ δ' ἄρα μήδετο πατρὸς
τίσεσθ' ἀλγινόεντα φόνον· κεχάροντο δ' ἄνακτι
Μυρμιδόνες· στυγερὴ δὲ πέλεν περὶ τεῖχος ἀυτή.

ἔνθα δύω κτάνε παῖδε πολυχρύσοιο Μέγητος,
ὃς γόνος ἔσκε Λύμαντος, ἔχεν δ' ἐρικυδέας υἷας,
εἰδότας εὖ μὲν ἄκοντα βαλεῖν, εὖ δ' ἵππον ἐλάσσαι
ἐν πολέμῳ καὶ μακρὸν ἐπισταμένως δόρυ πῆλαι,
τοὺς τέκε οἱ Περίβοια μιῇ ὠδῖνι παρ' ὄχθῃς
Σαγγαρίου, Κέλτον τε καὶ Εὔβιον· οὐδ' ἀπόναντο

ὅλβου ἀπειρεσίοιο πολὺν χρόνον, οὕνεκα Μοῖραι
παῦρον ἐπὶ σφίσι πάγχυ τέλος βιότοιο βάλοντο·
ἄμφω δ' ὡς ἴδον ἦμαρ ὁμῶς, ὡς κάτθανον ἄμφω
χερσὶ Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, ὃς μὲν ἄκοντι
βλήμενος ἐς κραδίην, ὃ δὲ χερμαδίῳ ἀλεγεινῷ
κὰκ κεφαλῆς· βριαρὴ δὲ περιθραυσθεῖσα καρήνῳ
ἐθλάσθη τρυφάλεια καὶ ἐγκέφαλον συνέχευεν.
ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι φῦλα περικτείνυντο καὶ ἄλλων
μυρία δυσμενέων· μέγα δ' Ἄρεος ἔργον ὀρώρει,
μέσφ' ὅτε δὴ βουλυτὸς ἐπήλυθεν, ἤνυτο δ' ἠὼς
ἀμβροσίη, καὶ λαὸς ἀταρβέος Εὐρυπύλοιο
χάσσατο τυτθὸν ἄπωθε νεῶν· οἳ δ' ἀγχόθι πύργων
βαιὸν ἀνέπνευσαν· καὶ δ' αὐτοὶ Τρῶιοι υἷες
ἀμπαύοντο μόθοιο δυσηχέος, οὕνεκ' ἐτύχθη
φύλοπις ἀργαλέη περὶ τείχεϊ. καί νύ χ' ἅπαντες
Ἀργεῖοι τότε νηυσὶν ἐπὶ σφετέρῃσιν ὄλοντο,
εἰ μὴ Ἀχιλλῆος κρατερὸς πάις ἤματι κείνῳ
δυσμενέων ἀπάλαλκε πολὺν στρατὸν ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Εὐρύπυλον· τῷ δ' αἶψα γέρων σχεδὸν ἦλυθε Φοῖνιξ,
καί μιν ἰδὼν θάμβησεν ἐοικότα Πηλείωνι·
ἀμφὶ δέ οἱ μέγα χάρμα καὶ ἄσπετον ἄλγος ἵκανεν,
ἄλγος μὲν μνησθέντι ποδώκεος ἀμφ' Ἀχιλῆος,
χάρμα δ' ἄρ', οὕνεκά οἱ κρατερὸν παῖδ' εἰσενόησε
* * * * * *
κλαῖε δ' ὅγ' ἀσπασίως, ἐπεὶ οὔποτε φῦλ' ἀνθρώπων
νόσφι γόου ζώουσι, καὶ εἴ ποτε χάρμα φέρονται·
ἀμφεχύθη δέ οἱ, εὖτε πατὴρ περὶ παιδὶ χυθείη,
ὅστε θεῶν ἰότητι πολὺν χρόνον ἄλγε' ἀνατλὰς
ἔλθῃ ἑὸν ποτὶ δῶμα φίλῳ μέγα χάρμα τοκῆι·
ὣς ὁ Νεοπτολέμοιο κάρη καὶ στήθεα κύσσεν
ἀμφιχυθείς· καὶ τοῖον ἀγασσάμενος φάτο μῦθον·
„χαῖρέ μοι, ὦ τέκος ἐσθλὸν Ἀχιλλέος, ὅν ποτ' ἔγωγε

τυτθὸν ἐόντ' ἀτίταλλον ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐμῇσι
προφρονέως· ὃ δ' ἄρ' ὥκα θεῶν ἐρικυδέι βουλῇ
ἔρνος ὅπως ἐριθηλὲς ἀέξετο· καί οἱ ἔγωγε
γήθεον εἰσορόων ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ ἀλκήν·
ἔσκε δέ μοι μέγ' ὄνειαρ· ἴσον δέ ἑ παιδὶ τίεσκον
τηλυγέτῳ· ὃ δ' ἄρ' ἶσον ἐῷ πατρὶ τῖεν ἐμὸν κῆρ·
κείνῳ μὲν γὰρ ἔγωγε πατήρ, ὃ δ' ἄρ' υἱὸς ἔμοιγε
ἔσκε νόῳ· φαίης κεν ἰδὼν ἑνὸς αἵματος εἶναι
εἵνεχ' ὁμοφροσύνης· ἀρετῇ δ' ὅγε φέρτερος ἦεν
πολλόν, ἐπεὶ μακάρεσσι δέμας καὶ κάρτος ἐῴκει·
τῷ σύγε πάμπαν ἔοικας· ἐγὼ δ' ἄρα κεῖνον ὀίω
ζωὸν ἔτ' Ἀργείοισι μετέμμεναι· οὔ μ' ἄχος ὀξὺ
ἀμφέχει ἤματα πάντα, λυγρῷ δ' ἐπὶ γήραϊ θυμὸν
τείρομαι· ὡς ὄφελόν με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει
κείνου ἔτι ζώοντος· ὃ καὶ πέλει ἀνέρι κῦδος
κηδεμονῆος ἑοῦ ὑπὸ χείρεσι ταρχυθῆναι.
ἀλλά, τέκος, κείνου μὲν ἐγὼν οὐ λήσομαι ἦτορ
ἀχνύμενος· σὺ δὲ μήτι χαλέπτεο πένθεϊ θυμόν·
ἀλλ' ἄγε Μυρμιδόνεσσι καὶ ἱπποδάμοισιν Ἀχαιοῖς
τειρομένοις ἐπάμυνε, μέγ' ἀμφ' ἀγαθοῖο τοκῆος
χωόμενος δηίοισι· κλέος δέ τοι ἔσσεται ἐσθλόν,
Εὐρύπυλον δαμάσαντι μάχης ἀκόρητον ἐόντα·
τοῦ γὰρ ὑπέρτερός ἐσσι καὶ ἔσσεαι, ὅσσον ἀρείων
σεῖο πατὴρ κείνοιο πέλεν μογεροῖο τοκῆος."

Ὣς φάμενον προσέειπε πάις ξανθοῦ Ἀχιλῆος·
„ὦ γέρον, ἡμετέρην ἀρετὴν ἀνὰ δηιοτῆτα
Αἶσα διακρινέει κρατερὴ καὶ ὑπέρβιος Ἄρης."

Ὣς εἰπὼν αὐτῆμαρ ἐέλδετο τείχεος ἐκτὸς
σεύεσθ' ἐν τεύχεσσιν ἑοῦ πατρός· ἀλλά μιν ἔσχε
νύξ, ἥτ' ἀνθρώποισι λύσιν καμάτοιο φέρουσα
ἔσσυτ' ἀπ' ὠκεανοῖο καλυψαμένη δέμας ὄρφνῃ.

Ἀργείων δέ μιν υἷες ἴσον κρατερῷ Ἀχιλῆι

κύδαινον παρὰ νηυσὶ γεγηθότες, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
θαρσαλέους κατέτευξεν ἰὼν ἐπὶ δῆριν ἑτοίμως·
τοὔνεκά μιν τίεσκον ἀγακλειτοῖς γεράεσσιν
ἄσπετα δῶρα διδόντες, ἅτ' ἀνέρι πλοῦτον ὀφέλλει·
οἳ μὲν γὰρ χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, οἳ δὲ γυναῖκας
δμωίδας, οἳ δ' ἄρα χαλκὸν ἀάσπετον, οἳ δὲ σίδηρον,
ἄλλοι δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἐν ἀμφιφορεῦσιν ὄπασσαν,
ἵππους τ' ὠκύποδας καὶ ἀρήια τεύχεα φωτῶν,
φάρεά τ' εὐποίητα γυναικῶν κάλλιμα ἔργα·
τοῖς ἔπι θυμὸν ἴαινε Νεοπτολέμοιο φίλον κῆρ·
καί ῥ' οἳ μὲν δόρποιο ποτὶ κλισίῃσι μέλοντο
υἱὸν Ἀχιλλῆος θεοειδέα κυδαίνοντες
ἶσον ἐπουρανίοισιν ἀτειρέσι· τῷ δ' Ἀγαμέμνων
πόλλ' ἐπικαγχαλόων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
„ἀτρεκέως πάις ἐσσὶ θρασύφρονος Αἰακίδαο,
ὦ τέκος, οὕνεκά οἱ κρατερὸν μένος ἠδὲ καὶ εἶδος
καὶ μέγεθος καὶ θάρσος ἰδὲ φρένας ἔνδον ἔοικας·
τῷ σοὶ ἐγὼ μέγα θυμὸν ἰαίνομαι· ἦ γὰρ ἔολπα
σῇσιν ὑπαὶ παλάμῃσι καὶ ἔγχεϊ δήια φῦλα
καὶ Πριάμοιο πόληα περικλειτὴν ἐναρίξαι,
οὕνεκα πατρὶ ἔοικας· ἐγὼ δ' ἄρα κεῖνον ὀίω
εἰσοράαν παρὰ νηυσίν, ὅτε Τρώεσσιν ὁμόκλα
χωόμενος Πατρόκλοιο δεδουπότος· ἀλλ' ὃ μὲν ἤδη
ἐστὶ σὺν ἀθανάτοισι· σὲ δ' ἐκ μακάρων προέηκε
σήμερον Ἀργείοισιν ἀπολλυμένοις ἐπαμῦναι."
ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
„εἴθε μιν, ὦ Ἀγάμεμνον, ἔτι ζώοντα κίχανον,
ὅφρα καὶ αὐτὸς ἄθρησεν ἑὸν θυμήρεα παῖδα
οὔτι καταισχύνοντα βίην πατρός, ὥσπερ ὀίω
ἔσσεσθ', ἥν με σάωσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες."
ὣς ἄρ' ἔφη πινυτῇσιν ἀρηράμενος φρεσὶ θυμόν·
λαοὶ δ' ἀμφιέποντες ἐθάμβεον ἀνέρα δῖον·

ἀλλ᾽ ὅτε δὴ δόρποιο καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
δὴ τότ᾽ ἄρ᾽ Αἰακίδαο θρασύφρονος ὄβριμος υἱὸς
ἀνστὰς ἐκ δόρποιο ποτὶ κλισίην ἀφίκανε
πατρὸς ἑοῦ· τὰ δὲ πολλὰ δαϊκταμένων ἡρώων
ἔντεά οἱ παρέκειντ᾽· αἳ δ᾽ ἀμφί μιν ἄλλοθεν ἄλλαι
χήρην λιηάδες κλισίην ἐπιπορσύνεσκον,
ὡς ζώοντος ἄνακτος· ὃ δ᾽ ὡς ἴδεν ἔντεα Τρώων
καὶ δμωάς, στονάχησεν· ἔρως δέ μιν εἶλε τοκῆος·
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ἄγκεα ῥωπήεντα
σμερδαλέοιο λέοντος ὑπ᾽ ἀγρευτῆσι δαμέντος
σκύμνος ἐς ἄντρον ἵκηται ἐύσκιον, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
ταρφέα παπταίνει κενεὸν σπέος, ἀθρόα δ᾽ αὐτοῦ
ὀστέα δερκόμενος κταμένων πάρος οὐκ ὀλίγων περ
ἵππων ἠδὲ βοῶν μεγάλ᾽ ἄχνυται ἀμφὶ τοκῆος·
ὣς ἄρα θαρσαλέοιο πάις τότε Πηλείδαο
θυμὸν ἐπαχνώθη· δμωαὶ δέ μιν ἀμφαγάσαντο·
καὶ δ᾽ αὐτὴ Βρισηίς, ὅτ᾽ ἔδρακεν υἷ᾽ Ἀχιλῆος,
ἄλλοτε μὲν θυμῷ μέγ᾽ ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
ἄχνυτ᾽ Ἀχιλλῆος μεμνημένη· ἐν δέ οἱ ἦτορ
ἀμφασίῃ βεβόλητο κατὰ φρένας, ὡς ἐτεόν περ
αὐτοῦ ἔτι ζώοντος ἀταρβέος Αἰακίδαο.

Τρῶες δ᾽ αὖτ᾽ ἀπάνευθε γεγηθότες ὄβριμον ἄνδρα
Εὐρύπυλον κύδαινον ἐνὶ κλισίῃσι καὶ αὐτοί,
ὁππόσον Ἕκτορα δῖον, ὅτ᾽ Ἀργείους ἐδάιζε,
ῥυόμενος πτολίεθρον ἑὸν καὶ κτῆσιν ἅπασαν·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μερόπεσσιν ἐπὶ γλυκὺς ἦλυθεν ὕπνος,
δὴ τότε Τρῶιοι υἷες ἰδ᾽ Ἀργεῖοι μενεχάρμαι
νόσφι φυλακτήρων εὗδον βεβαρηότες ὕπνῳ.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΟΓΔΟΟΣ.

Ἧμος δ' ἠελίοιο φάος περικίδνατο γαῖαν
ἐκ περάτων ἀνιόντος, ὅθι σπέος Ἠριγενείης,
δὴ τότε που Τρῶες καὶ Ἀχαιῶν ὄβριμοι υἷες
θωρήσσονθ' ἑκάτερθεν ἐπειγόμενοι ποτὶ δῆριν·
καὶ τοὺς μὲν πάις ἐσθλὸς Ἀχιλλέος ὀτρύνεσκεν
ἀντιάαν Τρωέσσιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντας,
τοὺς δ' ἄρα Τηλεφίδαο μέγα σθένος· ἦ γὰρ ἐώλπει
τεῖχος μὲν χαμάδις βαλέειν νηάς τ' ἀμαθύνειν
ἐν πυρὶ λευγαλέῳ, λαοὺς δ' ὑπὸ χερσὶ δαΐξαι·
ἀλλά οἱ ἐλπωρὴ μὲν ἔην ἐναλίγκιος αὔρῃ
μαψιδίῃ· Κῆρες δὲ μάλα σχεδὸν ἑστηυῖαι
πολλὸν καγχαλάασκον ἐτώσια μητιόωντι.

καὶ τότε Μυρμιδόνεσσιν Ἀχιλλέος ἄτρομος υἱὸς
θαρσαλέον φάτο μῦθον ἐποτρύνων πονέεσθαι·

„κέκλυτέ μευ, θεράποντες, ἀρήιον ἐν φρεσὶ θυμὸν
θέντες, ἵν' Ἀργείοισιν ἄκος πολέμου ἀλεγεινοῦ,
δυσμενέεσσι δὲ πῆμα γενώμεθα· μηδέ τις ἡμέων
ταρβείτω· κρατερὴ γὰρ ἄδην ἐκ θάρσεος ἀλκὴ
γίνεται ἀνθρώποισι, δέος δὲ βίην ἀμαθύνει
καὶ νόον· ἀλλ' ἄγε πάντες ἐς ἄρεα καρτύνασθε,
ὄφρα μὴ ἀμπνεύσῃ Τρώων στρατός, ἀλλ' Ἀχιλῆα
φαίη ἔτι ζώοντα μετέμμεναι Ἀργείοισιν."

ὣς εἰπὼν ὤμοισι πατρώια δύσατο τεύχη
πάντοθε μαρμαίροντα· Θέτις δ' ἠγάλλετο θυμῷ

ἐξ ἁλὸς εἰσορόωσα μέγα σθένος υἱωνοῖο·
καί ῥα θοῶς οἵμησε πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
ἐμβεβαὼς ἵπποισιν ἑοῦ πατρὸς ἀθανάτοισιν·
οἷος δ' ἐκ περάτων ἀναφαίνεται ὠκεανοῖο
ἠέλιος θηητὸν ἐπὶ χθόνα πῦρ ἀμαρύσσων,
πῦρ, ὅτε οἱ πώλοισι καὶ ἅρμασι συμφέρετ' ἀστὴρ
Σείριος, ὅστε βροτοῖσι φέρει πολυκηδέα νοῦσον·
τοῖος ἐπὶ Τρώων στρατὸν ἤιεν ὄβριμος ἥρως,
υἱὸς Ἀχιλλῆος· φόρεον δέ μιν ἄμβροτοι ἵπποι,
τούς οἱ ἐελδομένῳ νηῶν ἄπο λαὸν ἐλάσσαι
ὤπασεν Αὐτομέδων· ὃς γάρ σφεας ἡνιόχευεν·
ἵπποι δ' αὖτ' ἐχάρησαν ἑὸν φορέοντες ἄνακτα
εἴκελον Αἰακίδῃ· τῶν δ' ἄφθιτον ἦτορ ἐώλπει
ἔμμεναι ἀνέρ. κεῖνον Ἀχιλλέος οὔτι χερείω.
ὣς δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγα καγχαλόωντες ἄγερθεν
ἀμφὶ Νεοπτολέμοιο βίην ἄμοτον μεμαῶτες,
λευγαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οὕστε κλονήσῃ
* * * * * *
χηραμοῦ ἐκποτέονται, ἐελδόμενοι χρόα θεῖναι
ἀνδρόμεον, πάντες δὲ περὶ στέγος ὁρμαίνοντες
τεύχουσιν μέγα πῆμα παρεσσυμένοισι βροτοῖσιν·
ὣς οἵγ' ἐκ νηῶν καὶ τείχεος ἐξεχέοντο
μαιμώωντες ἄρηι· πολὺς δ' ἐστείνετο χῶρος.
πᾶν πεδίον δ' ἀπάνευθεν ἐλάμπετο τεύχεσι φωτῶν,
ἠελίου καθύπερθεν ἀπείριτα μαρμαίροντος·
οἷον δὲ νέφος εἶσι δι' ἠέρος ἀπλήτοιο
πνοιῇσιν μεγάλῃσιν ἐλαυνόμενον Βορέαο,
ἦμος δὴ νιφετός τε πέλει καὶ χείματος ὥρη
ἀργαλέη, πάντῃ δὲ περιστέφει οὐρανὸν ὄρφνη·
ὣς τῶν πλήθετο γαῖα συνερχομένων ἑκάτερθε
νηῶν βαιὸν ἄπωθε· κόνις δ' εἰς οὐρανὸν εὐρὺν
πέπτατ' ἀειρομένη· κανάχιζε δὲ τεύχεα φωτῶν,

σὺν δὲ καὶ ἅρματα πολλά· διεσσύμενοι δ' ἐπὶ μῶλον
ἵπποι ἐπεχρεμέτιζον· ἐὴ δ' ἐκέλευεν ἕκαστον
ἀλκὴ ἀνιηρὴν ἐς φύλοπιν ὀτρύνουσα.

ὡς δ' ὅτε κύματα μακρὰ δύο κλονέουσιν ἀῆται
σμερδαλέον βρομέοντες ἀνὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης
ἔκποθεν ἀλλήλοισι περιρρηγνύντες ἀέλλας,
ὁππότε χεῖμ' ἀλεγεινὸν ἀν' εὐρέα βένθεα πόντου
μαίνετ', ἀμαιμακέτη δὲ περιστένει ἀμφιτρίτη
κύμασι λευγαλέοισι, τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα φέρονται
οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἐοικότα, τῶν δ' ἀλεγεινὴ
ὀρνυμένων ἑκάτερθε πέλει κατὰ πόντον ἰωή·
ὣς οἵγ' ἀμφοτέρωθεν ἐπ' ἄρεα συμφορέοντο
σμερδαλέον μεμαῶτες· Ἔρις δ' ὀρόθυνε καὶ ἀλκή·
σὺν δ' ἔβαλον βροντῇσιν ἐοικότες ἢ στεροπῇσιν,
αἵτε μέγα κτυπέουσι δι' ἠέρος, ὁππότ' ἀῆται
λάβροι ἐριδμαίνωσι, καὶ ὁππότε λάβρον ἀέντες
σὺν νέφεα ῥήξωσι Διὸς μέγα χωομένοιο
ἀνδράσιν, οἵτ' ἐρίτιμον ὑπὲρ Θέμιν ἔργα κάμωνται·
ὣς οἵγ' ἀλλήλοισιν ἐπέχραον· ἔγχεϊ δ' ἔγχος
συμφέρετ', ἀσπίδι δ' ἀσπίς, ἐπ' ἀνέρα δ' ἤιεν ἀνήρ.

πρῶτος δ' ὄβριμος υἱὸς ἐυπτολέμου Ἀχιλῆος
δάμνατ' ἐὺν Μελανῆα καὶ ἀγλαὸν Ἀλκιδάμαντα,
υἷας Ἀλεξινόμοιο δαΐφρονος, ὅστ' ἐνὶ κοίλῃ
Καύνῳ ναιετάασκε διειδέος ἀγχόθι λίμνης
Ἴμβρῳ ὑπὸ νιφόεντι παραὶ ποσὶ Ταρβήλοιο·
κτεῖνε δὲ Κασσάνδροιο θοὸν ποσὶ παῖδα Μένητα,
ὃν τέκε δῖα Κρέουσα παρὰ προχοῇς ποταμοῖο
Λίνδου ἐυρρείταο, μενεπτολέμων ὅθι Καρῶν
πείρατα καὶ Λυκίης ἐρικυδέος ἄκρα πέλονται·
εἷλε δ' ἄρ' αἰχμητῆρα Μόρυν Φρυγίηθε μολόντα·
τῷ δ' ἄρ' ὁμῶς Πόλυβόν τε καὶ Ἱππομέδοντα κατέκτα,
τὸν μὲν ὑπὸ κραδίην, τὸν δ' ἐς κληῖδα τυχήσας·

δάμνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλον· ἐπέστενε δ' αἶα νέκυσσι
Τρώων· οἳ δ' ὑπόεικον ἐοικότες αὐαλέοισι
θάμνοις, οὓς ὁλοοῖο πυρὸς κατεδάμνατ' ἀυτμή,
ῥηιδίως ἐπιόντος ὀπωρινοῦ Βορέαο·
ὣς τοῦ ἐπεσσυμένοιο κατηρείποντο φάλαγγες.
Αἰνείας δ' ἐδάμασσεν Ἀριστόλοχον μενεχάρμην
πλήξας χερμαδίῳ κατὰ κράατος· ἐν δ' ἄρ' ἔθλασσεν
ὀστέα σὺν πήληκι· λίπεν δ' ἄφαρ ὀστέα θυμός.
Τυδείδης δ' Εὔμαιον ἔλεν θοόν, ὅς ῥά τ' ἔναιε
Δάρδανον αἰπήεσσαν, ἵν' Ἀγχίσαο πέλονται
εὐναί, ὅπου Κυθέρειαν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασσεν.
ἔνθ' Ἀγαμέμνων κτεῖνεν ἐὺν Στράτον· οὐδ' ὅγε Θρῄκην
ἵκετ' ἀπὸ πτολέμοιο, φίλης δ' ἑκὰς ἔφθιτο πάτρης.
Μηριόνης δ' ἐδάμασσε Χλέμον Πεισήνορος υἷα,
ἀντιθέου Γλαύκοιο φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
ὅς ῥά τε ναιετάασκε παρὰ προχοῇς Λιμυροῖο,
καί ῥά μιν ὡς βασιλῆα περικτίονες τίον ἄνδρες
Γλαύκου ἀποκταμένοιο καὶ οὐκέτι κοιρανέοντος,
πάντες, ὅσοι Φοίνικος ἔδος περὶ πάγχυ νέμοντο
αἰπύ τε Μασσικύτοιο ῥίον ῥωχμόν τε Χιμαίρης.
ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε κατὰ μόθον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Εὐρύπυλος πολέεσσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴαλλε
δυσμενέσιν· πρῶτον δὲ μενεπτόλεμον κατέπεφνεν
Εὔρυτον, αὐτὰρ ἔπειτα Μενοίτιον αἰολομίτρην,
ἀντιθέους ἑτάρους Ἐλεφήνορος, ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν
Ἄρπαλον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἐύφρονος ἔσκεν ἑταῖρος·
ἀλλ' ὃ μὲν οὖν ἀπάτερθεν ἔχεν πόνον, οὐδ' ἐπαμύνειν
ἔσθενεν ᾧ θεράποντι δεδουπότι· τοῦ δ' ἄρ' ἑταῖρος
Ἄντιφος ὀβριμόθυμος ἀποκταμένοιο χολώθη,
καὶ βάλεν Εὐρυπύλοιο καταντίον· ἀλλά μιν οὔτι
οὔτασεν, οὕνεκά οἱ κρατερὸν δόρυ τυτθὸν ἄπωθεν
ἔμπεσε Μειλανίωνι δαΐφρονι, τόν ποτε μητὴρ

γείνατο πὰρ προχοῇσιν ἐυρρείταο Καΐκου,
Κλείτη καλλιπάρῃος ὑποδμηθεῖσ' Ἐρυλάῳ.
Εὐρύπυλος δ' ἑτάροιο χολωσάμενος κταμένοιο
Ἀντίφῳ αἶψ' ἐπόρουσεν· ὃ δ' ἔκφυγε ποσσὶ θοοῖσιν
ἐς πληθὺν ἑτάρων· κρατερὸν δέ μιν οὔτι δάμασσεν
ἔγχος Τηλεφίδαο δαΐφρονος, οὕνεκ' ἔμελλεν
ἀργαλέως ὀλέεσθαι ὑπ' ἀνδροφόνοιο Κύκλωπος
ὕστερον· ὣς γάρ που στυγερῇ ἐπιήνδανε Μοίρῃ·
Εὐρύπυλος δ' ἑτέρωθεν ἐπῴχετο· τοῦ δ' ὑπὸ δουρὶ
αἰὲν ἑπεσσυμένοιο κατήριπε πουλὺς ὅμιλος·
ἠύτε δένδρεα μακρὰ βίῃ δμηθέντα σιδήρου
οὔρεσιν ἐν λασίοισιν ἀναπλήσωσι φάραγγας
κεκλιμέν' ἄλλοθεν ἄλλα κατὰ χθονός· ὣς ἄρ' Ἀχαιοὶ
δάμναντ' Εὐρυπύλοιο δαΐφρονος ἐγχείῃσι,
μέσφ' ὅτε οἱ κίεν ἄντα μέγα φρονέων ἐνὶ θυμῷ
υἱὸς Ἀχιλλῆος· τὼ δ' ἄμφω δούρατα μακρὰ
ἐν παλάμῃσι τίνασσον ἐπὶ σφίσι μαιμώωντες·
Εὐρύπυλος δέ ἑ πρῶτος ἀνειρόμενος προσέειπε·
„τίς πόθεν εἰλήλουθας ἐναντίον ἄμμι μάχεσθαι;
ἦ σε πρὸς Ἄιδα Κῆρες ἀμείλικτοι φορέουσιν·
οὐ γάρ τίς μ' ὑπάλυξεν ἐν ἀργαλέῃ ὑσμίνῃ·
ἀλλά μοι ὅσσοι ἔναντα λιλαιόμενοι μαχέσασθαι
δεῦρο κίον, πάντεσσι φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
ἀργαλέως, πάντων δὲ παρὰ Ξάνθοιο ῥέεθρα
ὀστέα τε σάρκας τε κύνες διὰ πάντα δάσαντο.
ἀλλά μοι εἰπέ, τίς ἐσσι, τίνος δ' ἐπαγάλλεαι ἵπποις;“
ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
„τίπτε μ' ἐπισπεύδοντα ποτὶ κλόνον αἱματόεντα
ἐχθρὸς ἐὼν ὡσεί τε φίλα φρονέων ἐρεείνεις
εἰπέμεναι γενεήν, ἣνπερ μάλα πολλοὶ ἴσασιν;
υἱὸς Ἀχιλλῆος κρατερόφρονος, ὅστε τοκῆα
σεῖο πάροιθ' ἐφόβησε βαλὼν περιμήκεϊ δουρί·

καί νύ κέ μιν θανάτοιο κακαὶ περὶ Κῆρες ἔμαρψαν,
εἰ μή οἱ στονόεντα θοῶς ἰήσατ' ὄλεθρον·
ἵπποι δ', οἳ φορέουσιν, ἐμοῦ πατρὸς ἀντιθέοιο,
οὓς τέκεθ' Ἅρπυια Ζεφύρῳ πάρος εὐνηθεῖσα,
οἵτε καὶ ἀτρύγετον πέλαγος διὰ ποσσὶ θέουσιν
ἀκρουνχὶ ψαύοντες, ἴσον δ' ἀνέμοισι φέρονται·
νῦν δ' ἐπεὶ οὖν γενεὴν ἐδάης ἵππων τε καὶ αὐτοῦ,
καὶ δόρατος πείρησαι ἀτειρέος ἡμετέροιο
γνώμεναι ἄντα βίην· γενεὴ δέ οἱ ἐν κορυφῇσι
Πηλίου αἰπεινοῖο, τομὴν ὅθι λεῖπε καὶ ὕλην."

ἦ ῥα καὶ ἐξ ἵππων χαμάδις θόρε κύδιμος ἀνήρ,
πάλλων ἐγχείην περιμήκετον· ὃς δ' ἑτέρωθεν
χερσὶν ὑπὸ κρατερῇσιν ἀπειρεσίην λάβε πέτρην,
καί ῥα Νεοπτολέμοιο κατ' ἀσπίδος ἧκε φέρεσθαι
χρυσείης· τὸν δ' οὔτι προσεσσυμένη στυφέλιξεν,
ἀλλ' ἅτε πρὼν εἱστήκει ἀπείριτος οὔρεϊ μακρῷ,
τόν ῥα διιπετέων ποταμῶν μένος οὐδ' ἅμα πάντων
ἄψ ὤσαι δύναται, ὃ γὰρ ἔμπεδον ἐρρίζωται·
ὣς ἄρα μίμνεν ἄτρεστος Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
ἀλλ' οὐδ' ὣς τάρβησε θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο
ἄσπετον υἷ' Ἀχιλῆος, ἐπεί ῥά μιν ὀτρύνεσκε
θάρσος ἓὸν καὶ Κῆρες· ὑπὸ κραδίῃσι δὲ θυμὸς
ἔζεεν ἀμφοτέροισι· περὶ σφίσι δ' αἰόλα τεύχη
ἔβραχεν· οἳ δ' ἅτε θῆρες ἐπήεσαν ἀλλήλοισι,
σμερδαλέοι, τοῖσίντε κατ' οὔρεα δῆρις ἀέξει,
ὁππότε λευγαλέῳ λιμῷ βεβολημένοι ἦτορ
ἢ βοὸς ἢ ἐλάφοιο περὶ κταμένου πονέωνται
ἄμφω παιφάσσοντες, ἐπικτυπέουσι δὲ βῆσσαι
μαρναμένων· ὣς οἵγε συνήεσαν ἀλλήλοισι
δῆριν συμφορέοντες ἀμείλιχον. ἀμφὶ δὲ μακραὶ
λαῶν ἀμφοτέρωθεν ἄδην πονέοντο φάλαγγες
ἐς μόθον· ἀργαλέη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει·

οἳ δ' ἀνέμων ῥιπῇσιν ἐοικότες αἰψηρῇσι
σύν ῥ' ἔβαλον μελίῃσι, μεμαότες αἷμα κεδάσσαι
ἀλλήλων· τοὺς δ' αἰὲν ἐποτρύνεσκεν Ἐνυὼ
ἐγγύθεν ἱσταμένη· τοὶ δ' οὐκ ἀπέληγον ὁμοκλῆς,
ἀλλά σφεας ἐδάιζον ἐς ἀσπίδας, ἄλλοτε δ' αὖτε
οὔταζον κνημῖδας ἰδ' ὑψιλόφους τρυφαλείας·
καί τις καὶ χροὸς ἧψατ', ἐπεὶ πόνος αἰνὸς ἔπειγε
θαρσαλέους ἥρωας· Ἔρις δ' ἐπετέρπετο θυμῷ
κείνους εἰσορόωσα· πολὺς δ' ἐξέρρεεν ἱδρὼς
ἀμφοτέρων· οἳ δ' αἰὲν ἐκαρτύνοντο μένοντες·
ἄμφω γὰρ μακάρων ἔσαν αἵματος· οἳ δ' ἀπ' Ὀλύμπου
* * * * * *
οἳ μὲν γὰρ κύδαινον Ἀχιλλέος ὄβριμον υἷα,
οἳ δ' αὖτ' Εὐρύπυλον θεοειδέα· τοὶ δ' ἑκάτερθεν
μάρναντ' ἀκμήτοισιν ἐειδόμενοι σκοπέλοισιν
ἠλιβάτων ὀρέων· μέγα δ' ἔβραχον ἀμφοτέρωθεν
θεινόμεναι μελίῃσι θάμ' ἀσπίδες· ὀψὲ δὲ μακρὴ
Πηλιὰς Εὐρυπύλοιο διήλυθεν ἀνθερεῶνος
πολλὰ πονησαμένη· τοῦ δ' ἔκχυτο φοίνιον αἷμα
ἐσσυμένως· ψυχὴ δὲ δι' ἕλκεος ἐξεποτήθη
ἐκ μελέων, ὀλοὴ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν πέσεν ὄρφνη·
ἤριπε δ' ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονός, ἠύτε βλωθρὴ
ἢ πίτυς ἢ ἐλάτη κρυεροῦ Βορέαο βίηφιν
ἐκ ῥιζέων ἐριποῦσα· τόσην ἐπικάππεσε γαῖαν
Εὐρυπύλοιο δέμας· μέγα δ' ἔβραχε Τρώιον οὖδας
καὶ πεδίον· χλοερὴ δὲ θοῶς κατεχεύατο νεκρῷ
ἀχροίη καὶ καλὸν ἀπημάλδυνεν ἔρευθος·
τῷ δ' ἐπικαγχαλόων μεγάλ' εὔχετο καρτερὸς ἥρως·
„Εὐρύπυλ', ἦ που ἔφης Δαναῶν νέας ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
δηώσειν καὶ πάντας ὀιζυρῶς ἀπολέσσειν
ἡμέας· ἀλλὰ σοὶ οὔτι θεοὶ τελέεσκον ἐέλδωρ,
ἀλλ' ὑπ' ἐμοί σ' ἐδάμασσε καὶ ἀκάματόν περ ἐόντα

πατρὸς ἐμοῖο μέγ' ἔγχος, ὅπερ βροτὸς οὔτις ἀλύξει
ἡμῖν ἄντα μολών, οὐδ' εἰ παγχάλκεος ἦεν."
ἦ ῥα καὶ ἐκ νέκυος περιμήκετον εἴρυσεν αἰχμὴν
ἐσσυμένως· Τρῶες δὲ μέγ' ἔτρεσαν εἰσορόωντες
ἀνέρα καρτερόθυμον· ὃ δ' αὐτίκα τεύχε' ἀπούρας
δῶκε θοοῖς ἑτάροισι φέρειν ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν·
αὐτὸς δ' ἐς θοὸν ἅρμα θορὼν καὶ ἀτειρέας ἵππους
ἤιεν, οἷός τ' εἶσι δι' αἰθέρος ἀπλήτοιο
ἐκ Διὸς ἀκαμάτοιο σὺν ἀστεροπῇσι κεραυνός,
ὅντε περιτρομέουσι καὶ ἀθάνατοι κατιόντα
νόσφι Διὸς μεγάλοιο, ὃ δ' ἐσσύμενος ποτὶ γαῖαν
δένδρεά τε ῥήγνυσι καὶ οὔρεα παιπαλόεντα·
ὣς ὁ θοῶς Τρώεσσιν ἐπέσσυτο πῆμα κορύσσων·
δάμνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλος, ὅσους κίχον ἄμβροτοι ἵπποι·
πλήθετο δὲ χθονὸς οὖδας, ἄδην δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ.
ὡς δ' ὅτε μυρία φύλλα κατ' οὔρεος ἐν βήσσῃσι
ταρφέα πεπτηῶτα χυτὴν κατὰ γαῖαν ἐρέψῃ·
ὣς Τρώων τότε λαὸς ἀάσπετος ἐν χθονὶ κεῖτο
χερσὶ Νεοπτολέμοιο καὶ Ἀργείων ἐριθύμων,
ὧν ἄπλετον μετὰ χερσὶν ὑπέρρεεν αἷμα κελαινὸν
ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· μάλα δ' ἄντυγες ἀμφ' ὀχέεσσι
κινύμεναι δεύοντο περὶ στροφάλιγξιν ἑῇσι.
καί νύ κε Τρῳοὶ υἷες ἔσω πυλέων ἀφίκοντο,
πόρτιες εὖτε λέοντα φοβεύμεναι ἢ σύες ὄμβρον,
εἰ μὴ Ἄρης ἀλεγεινὸς ἀρηγέμεναι μενεαίνων
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι κατήλυθεν Οὐλύμποιο
κρύβδ' ἄλλων μακάρων· φόρεον δέ μιν ἐς μόθον ἵπποι,
Αἴθων καὶ Φλόγιος, Κόναβος δ' ἐπὶ τοῖσι Φόβος τε,
τοὺς Βορέῃ κελάδοντι τέκε βλοσυρῶπις Ἐριννὺς
πῦρ ὀλοὸν πνείοντας· ὑπέστενε δ' αἰόλος αἰθὴρ
ἐσσυμένων ποτὶ δῆριν· ὃ δ' ὀτραλέως ἀφίκανεν
ἐς Τροίην· ὑπὸ δ' αἷα μέγ' ἔκτυπε θεσπεσίοισιν

ἵππων ἀμφὶ πόδεσσι· μολὼν δ' ἄγχιστα κυδοιμοῦ
πῆλε δόρυ βριαρόν· μέγα δ' ἴαχε Τρωσὶ κελεύων
ἀντιάαν δηίοισι κατὰ κλόνον· οἳ δ' ἀίοντες
θεσπεσίην ὄπα πάντες ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἴδοντο
ἄμβροτον ἀθανάτοιο θεοῦ δέμας, οὐδὲ μὲν ἵππους·
ἠέρι γὰρ κεκάλυπτο· νόησε δὲ θέσκελον αὐδὴν
ἔκποθεν ἀίσσουσαν ἄδην εἰς οὔατα Τρώων
ἀντιθέου Ἑλένοιο κλυτὸς νόος· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
γήθησεν καὶ λαὸν ἀπεσσύμενον μέγ' ἀύτει·

„ἆ δειλοί, τί φέβεσθε φιλοπτολέμου Ἀχιλῆος
υἱέα θαρσαλέον; θνητός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτός,
οὐδέ οἱ ἶσον Ἄρηι πέλει σθένος, ὃς μέγ' ἀρήγει
ἡμιν ἐελδομένοισι· βοᾷ δ' ὅγε μακρὰ κελεύων
μάρνασθ' Ἀργείοισι κατὰ κλόνον· ἀλλ' ἄγε θυμῷ
τλῆτε φίλοι καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε·
οὐ γὰρ ἀμείνονα Τρωσὶν ὀίομαι ἄλλον ἱκέσθαι
ἀλκτῆρα πτολέμοιο· τί γὰρ ποτὶ δῆριν Ἄρηος
λώιον, εὖτε βροτοῖσι κορυσσομένοις ἐπαμύνει;
ὃς νῦν ἄμμιν ἵκανεν ἐπίρροθος· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
μνήσασθε πτολέμοιο, δέος δ' ἀπὸ νόσφι βάλεσθε."

ὣς φάτο· τοὶ δ' ἵσταντο καταντίον Ἀργείοισιν·
ἠύτ' ἐνὶ ξυλόχοισι κύνες κατέναντα λύκοιο
φεύγοντες τὸ πάροιθε βίην τρέψωσι μάχεσθαι,
ταρφέα μηλονόμοιο παροτρύνοντος ἔπεσσιν·
ὣς ἄρα Τρῳοὶ υἷες ἀνὰ μόθον αἰνὸν Ἄρηος
δείματος ἐκτὸς ἔσαν· κατὰ δ' ἀντίον ἀνέρος ἀνὴρ
μάρναθο θαρσαλέως· περὶ δ' ἔκτυπεν ἔντεα φωτῶν
θεινόμενα ξιφέεσσι καὶ ἔγχεσι καὶ βελέεσσιν·
αἱχμαὶ δ' ἐς χρόα δῦνον· ἐδεύετο δ' αἵματι πολλῷ
δεινὸς Ἄρης· ὀλέκοντο δ' ἀνὰ μόθον ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
μαρναμένων ἑκάτερθε· μάχη δ' ἔχεν ἶσα τάλαντα.
ὡς δ' ὁπότ' αἰζηοὶ μεγάλης ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς

ὄρχατον ἀμπελόεντα διατμήξωσι σιδήρῳ
σπερχόμενοι, τῶν δ' ἶσον ἀέξεται εἰς ἔριν ἔργον,
οὔνεκ' ἴσοι τελέθουσιν ὁμηλικίῃ τε βίῃ τε·
ὣς τῶν ἀμφοτέρωθε μάχης ἀλεγεινὰ τάλαντα
ἶσα πέλεν· Τρῶες γὰρ ὑπέρβιον ἐνθέμενοι κῆρ
μίμνον ἀταρβήτοιο πεποιθότες Ἄρεος ἀλκῇ,
Ἀργεῖοι δ' ἄρα παιδὶ μενεπτολέμου Ἀχιλῆος·
κτεῖνον δ' ἀλλήλους· ὁλοὴ δ' ἀνὰ μέσσον Ἐννὼ
στρωφᾶτ' ἀλγινόεντι λύθρῳ πεπαλαγμένη ὤμους
καὶ χέρας· ἐκ δέ οἱ αἰνὸς ἀπὸ μελέων ῥέεν ἱδρώς·
οὐδ' ἑτέροισιν ἄμυνεν, ἴσῃ δ' ἐπετέρπετο χάρμῃ
ἀξομένη φρεσὶν ἧσι Θέτιν καὶ δῖον Ἄρηα.

ἔνθα Νεοπτόλεμος τηλέκλειτον Περιμήδεα
δάμναθ', ὃς οἰκί' ἔναιε παρὰ Σμινθήιον ἄλσος·
τῷ δ' ἔπι Κέστρον ἔπεφνε μενεπτόλεμόν τε Φάληρον
καὶ κρατερὸν Περίλαον ἐυμμελίην τε Μενάλκην,
ὃν τέκετ' Ἰφιάνασσα παρὰ ξάθεον πόδα Κίλλης
τεχνήεντι Μέδοντι δαήμονι τεκτοσυνάων·
ἀλλ' ὃ μὲν οἰκοῖ ἔμιμνε φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ·
παιδὸς δ' οὐκ ἀπόνητο· δόμον δέ οἱ ἔργα τε πάντα
χηρωσταὶ μετόπισθεν ἀποφθιμένοιο δάσαντο.
Δηίφοβος δὲ Λυκῶνα μενεπτόλεμον κατέπεφνε
τυτθὸν ὑπὲρ βουβῶνα τυχών· περὶ δ' ἔγχεϊ μακρῷ
ἔγκατα πάντ' ἐχύθησαν· ὅλη δ' ἐξέσσυτο νηδύς.
Αἰνείας δὲ Δάμαντα κατέκτανεν, ὃς τὸ πάροιθεν
Αὐλίδα ναιετάασκε, συνέσπετο δ' Ἀρκεσιλάῳ
ἐς Τροίην· ἀλλ' οὔτι φίλην πάλιν ἔδρακε γαῖαν.
Εὐρύαλος δ' ἐδάμασσε βαλὼν ἀλεγεινὸν ἄκοντα
Ἀστραῖον· τοῦ δ' αἶψα διὰ στέρνοιο ποτήθη
αἰχμὴ ἀνιηρή, στομάχου δ' ἀπέκερσε κελεύθους
ἀνέρι κῆρα φέρουσα· μίγη δέ οἱ εἴδατα λύθρῳ.
τοῦ δ' ἄρα βαιὸν ἄπωθεν ἔλεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ

Ἱππομένην, Τεύκροιο δαΐφρονος ἐσθλὸν ἑταῖρον,
τύψας ἐς κληῖδα θοῶς· σὺν δ' αἵματι θυμὸς
ἔκθορεν ἐκ μελέων· ὀλοὴ δέ μιν ἀμφεχύθη νύξ.
Τεύκρῳ δ' ἔμπεσε πένθος ἀποκταμένου ἑτάροιο,
καὶ βάλεν ὠκὺν ὀιστὸν Ἀγήνορος ἄντα τανύσσας·
ἀλλά οἱ οὔτι τύχησεν ἀλευαμένου μάλα τυτθόν·
ἔμπεσε δ' ἐγγὺς ἐόντι δαΐφρονι Δηιοφόντῃ
λαιὸν ἐς ὀφθαλμόν, διὰ δ' οὔατος ἔξεπέρησε
δεξιτεροῦ, γλήνην δὲ διέτμαγεν, οὔνεκα Μοῖραι
ἀργαλέον βέλος ὦσαν, ὅπῃ φίλον· ὃς δ' ἔτι ποσσὶν
ὀρθὸς ἀνασκαίρεσκε· βαλὼν δ' ὅγε δεύτερον ἰὸν
* * * * * *
λαιμῷ ἐπερροίζησε· διέθρισε δ' αὐχένος ἶνας
ἀντικρὺς ἀίξας· τὸν δ' ἀργαλέη κίχε Μοῖρα.
Ἄλλος δ' ἄλλῳ τεῦχε φόνον· κεχάροντο δὲ Κῆρες
καὶ Μόρος, ἀλγινόεσσα δ' Ἔρις μέγα μαιμώωσα
ἤυσεν μάλα μακρόν, Ἄρης δέ οἱ ἀντεβόησε
σμερδαλέον, Τρώεσσι δ' ἐνέπνευσεν μέγα θάρσος,
Ἀργείοισι δὲ φύζαν, ἄφαρ δ' ἐλέλιξε φάλαγγας·
ἀλλ' οὐχ υἱα φόβησεν Ἀχιλλέος· ἀλλ' ὅγε μίμνων
μάρνατο θαρσαλέως, ἐπὶ δ' ἔκτανεν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ·
ὡς δ' ὅτε τις μυίῃσι περὶ γλάγος ἐρχομένῃσι
χεῖρα περιρρίψῃ κοῦρος νέος, αἳ δ' ὑπὸ πληγῇ
τυτθῇ δαμνάμεναι σχεδὸν ἀθρόαι ἄλλοθεν ἄλλαι
θυμὸν ἀποπνείουσι, πάις δ' ἐπιτέρπεται ἔργῳ·
ὣς ἄρα φαίδιμος υἱὸς ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος
γήθεεν ἀμφὶ νέκυσσι καὶ οὐκ ἀλέγιζεν Ἄρηος
Τρωσὶν ἐποτρύνοντος· ἐτίνυτο δ' ἄλλοθεν ἄλλον
λαοῦ ἐπαΐσσοντος· ὅπως δ' ἀνέμοιο θυέλλας
μίμνῃ ἐπεσσυμένας ὄρεος μεγάλοιο κολώνη,
ὣς ἄρα μίμνεν ἄτρεστος· Ἄρης δέ οἱ ἐμμεμαῶτι
χώετο, καί οἱ ἔμελλεν ἐναντία δηριάασθαι

αὐτὸς ἀποῤῥίψας ἱερὸν νέφος, εἰ μὴ Ἀθήνη
ἔκποθεν Οὐλύμποιο θόρεν ποτὶ δάσκιον Ἴδην·
ἔτρεμε δὲ χθὼν δῖα καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα
Ξάνθου· τόσσον ἔσεισε· δέος δ' ἀμφέκλασε θυμὸν
Νυμφάων, φοβέοντο δ' ὑπὲρ Πριάμοιο πόληος·
τεύχεα δ' ἀμβροσίοισι περὶ στέρνοισι *
* * * * στεροπαὶ ποτέονται·
σμερδαλέοι δὲ δράκοντες ἀπ' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο
πῦρ ἄμοτον πνείεσκον· ἄνω δ' ἔψαυε νέφεσσι
θεσπεσίη τρυφάλεια· θοῷ δ' ἤμελλεν Ἄρηι
μάρνασθ' ἐσσυμένως, εἰ μὴ Διὸς ἠὺ νόημα
ἀμφοτέρους ἐφόβησεν, ἀπ' αἰθέρος αἰπεινοῖο
βροντήσας ἀλεγεινόν· Ἄρης δ' ἀπεχάζετο χάρμης·
δὴ γάρ οἱ μεγάλοιο Διὸς διεφαίνετο θυμός·
ἵκετο δ' ἐς Θρῄκην δυσχείμερον, οὐδ' ἔτι Τρώων
μέμβλετό οἱ κατὰ θυμὸν ὑπέρβιον· οὐδὲ μὲν ἐσθλὴ
Παλλὰς ἔτ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
ἶξεν Ἀθηναίων ἱερὸν πέδον· οἳ δ' ἔτι χάρμης
μνώοντ' οὐλομένης· δεύοντο δὲ Τρῶιοι υἷες
ἀλκῆς· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἱέμενοι πολέμοιο
χαζομένοισιν ἔποντο κατ' ἴχνιον, ἠύτ' ἀῆται
νήεσιν ἐσσυμένῃς ὑπὸ λαίφεσιν εἰς ἁλὸς οἶδμα
ὄβριμον, ἢ θάμνοισι πυρὸς μένος, ἢ κεμάδεσσιν
ὀτρηροὶ κατ' ὄρεσφι κύνες λελιημένοι ἄγρης·
ὣς Δαναοὶ δηίοισιν ἐπήιον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
υἱὸς Ἀχιλλῆος μεγάλῳ δορὶ θαρσύνεσκε
κτείνων, ὅν κε κίχῃσι κατὰ κλόνον· οἳ δ' ἐπὶ φύξαν
χασσάμενοι κατέδυσαν ἐς ὑψίπυλον πτολίεθρον.

Ἀργεῖοι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο,
ἔλσαντες Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα Τρώων,
ἄρνας ὅπως σταθμοῖσιν ἐπ' οἰοπόλοισι νομῆες·
ὡς δ' ὁπότ' ἀμπνείωσι βόες μέγα κεκμηῶτες

ἄχθος ἀνειρύσσαντες ἄνω ποτὶ δύσβατον ἄκρην
πυκνὸν ἀνασθμαίνοντες ὑπὸ ζυγόν· ὣς ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἄμπνευον ἐν τεύχεσσι κεκμηκότες· ἀμφὶ δὲ πύργους
μάρνασθαι μεμαῶτες ἐκυκλώσαντο πόληα·
οἳ δ' ἄρ' ἔῃσι πύλῃσιν ἐπειρύσσαντες ὀχῆας
ἐν τείχεσσιν ἔμιμνον ἐπεσσυμένων μένος ἀνδρῶν·
ὡς δ' ὅτε μηλοβοτῆρες ἐνὶ σταθμοῖσι μένωσι
λαίλαπα κυανέην, ὅτε χείματος ἦμαρ ἵκηται
λάβρον ὁμοῦ στεροπῇσι καὶ ὕδατι καὶ νιφάδεσσι
ταρφέσιν, οἳ δὲ μάλ' οὔτι λιλαιόμενοί περ ἱκέσθαι
ἐς νομὸν ἀίσσουσιν, ἄχρις μέγα λωφήσειε
χεῖμα καὶ εὐρύποροι ποταμοὶ μεγάλα βρομέοντες·
ὣς οἵγ' ἐν τείχεσσι μένον τρομέοντες ὁμοκλὴν
δυσμενέων· λαοὶ δὲ θοῶς ἐπέχυντο πόληι·
ὡς δ' ὁπότε ψῆρες τανυσίπτεροι ἠὲ κολοιοὶ
καρπῷ ἐλαϊνέῳ θαμέες περὶ πάγχυ πέσωσι
βρώμης ἱέμενοι θυμηδέος, οὐδ' ἄρα τούσγε
αἴζηοὶ βοόωντες ἀποτρωπῶσι φέβεσθαι,
πρὶν φαγέειν, λιμὸς γὰρ ἀναιδέα θυμὸν ἀέξει·
ὣς Δαναοὶ Πριάμοιο τότ' ἀμφεχέοντο πόληι
ὄβριμοι· ἐν δὲ πύλῃσι πέσον μεμαῶτες ἐρύσσαι
ἔργον ἀπειρέσιον κρατερόφρονος Ἐννοσιγαίου.

Τρῶες δ' οὐ λήθοντο μάχης μάλα περ δεδιῶτες,
ἀλλὰ καὶ ὣς πύργοισιν ἐφεσταότες πονέοντο
νωλεμέως· αἰεὶ δὲ θεοδμήτων ἀπὸ τειχέων
* ἰοὶ δὲ πολυκμήτων ἀπὸ χειρῶν
θρῶσκον ὁμῶς λάεσσι καὶ αἰγανέῃσι θοῇσι
δυσμενέων ἐς ὅμιλον, ἐπεί σφισι τλήμονα Φοῖβος
ἧκε βίην· ἔτι γάρ οἱ ἀμύνειν ἤθελε θυμὸς
Τρωσὶν ἐυπτολέμοισι καὶ Ἕκτορος οἰχομένοιο.

ἔνθ' ἄρα Μηριόνης στυγερὸν προέηκε βέλεμνον,
καὶ βάλε Φυλοδάμαντα φίλου κρατεροῖο Πολίτεω

τυτθὸν ὑπὸ γναθμοῖο· πάγη δ' ὑπὸ λαιμὸν ὀιστός·
κάππεσε δ' αἰγυπιῷ ἐναλίγκιος, ὅντ' ἀπὸ πέτρης·
ἰῷ ἐυγλώχινι βαλὼν αἰζηὸς ὀλέσσῃ·
ὣς ὁ θοῶς πύργοιο κατήριπεν αἰπεινοῖο·
γυῖα δέ οἱ λίπε θυμός· ἐπέβραχε δ' ἔντεα νεκρῷ·
τῷ δ' ἐπικαγχαλόων υἱὸς κρατεροῖο Μόλοιο
ἄλλον ἀφῆκεν ὀιστὸν ἐελδόμενος μέγα θυμῷ
νἷα βαλεῖν Πριάμοιο πολυτλήτοιο Πολίτην·
ἀλλ' ὃ μὲν αἶψ' ἀλέεινε παρακλίνας ἑτέρωσε
ὄν δέμας, οὐδέ οἱ ἰὸς ἐπὶ χρόα καλὸν ἵαψεν·
ὡς δ' ὅθ' ἁλὸς κατὰ βένθος ἐπειγομένης νεὸς οὔρῳ
ναύτης παιπαλόεσσαν ἰδὼν ἐν χεύματι πέτρην
νῆα παρατρέψῃ λελιημένος ἐξυπαλύξαι,
χειρὶ παρακλίνας οἰήιον, ᾗχί ἑ θυμὸς
ὀτρύνει, τυτθὴ δὲ βίη μέγα πῆμ' ἀπερύκει·
ὣς ἄρ' ὅγε προϊδὼν ὀλοὸν βέλος ἔκφυγε πότμον.
οἳ δ' αἰεὶ μάρναντο· λύθρῳ δ' ἐρυθαίνετο τείχη
πύργοι θ' ὑψηλοὶ καὶ ἐπάλξιες, ᾗχί τε Τρῶες
ἷοῖσι κτείνοντο πολυσθενέων ὑπ' Ἀχαιῶν·
οὐδὲ μὲν οἵγ' ἀπάνευθε πόνων ἔσαν, ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν
πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον· ὀρώρει δ' αἰπὺς ὅλεθρος
βαλλομένων ἑκάτερθε· λυγρὴ δ' ἐπετέρπετ' Ἐνυὼ
δῆριν ἐπικλονέουσα, κασιγνήτη Πολέμοιο·
καί νύ κε δὴ ῥήξαντο πύλας καὶ τείχεα Τροίης
Ἀργεῖοι, μάλα γάρ σφιν ἀάσπετον ἔπλετο κάρτος,
εἰ μὴ ἄρ' αἶψ' ἐβόησεν ἀγακλειτὸς Γανυμήδης
οὐρανοῦ ἐκκατιδών· μάλα γὰρ περιδείδιε πάτρης·
„Ζεῦ πάτερ, εἰ ἐτεόν γε τεῆς ἔξ εἰμι γενέθλης,
σῇσι δ' ὑπ' ἐννεσίῃσι λιπὼν ἐρικυδέα πάτρην
εἰμὶ μετ' ἀθανάτοισι, πέλει δέ μοι ἄμβροτος αἰών,
τῷ μευ νῦν ἐσάκουσον ἀκηχεμένου μέγα θυμῷ·
οὐ γὰρ τλήσομαι ἄστυ καταιθόμενον προσιδέσθαι,

οὐδ' ἄρ' ἀπολλυμένην γενεὴν ἐν δηιοτῆτι
λευγαλέῃ, τοῦ δ' οὔ τι χερειότερον πέλει ἄλγος·
σοὶ δὲ καὶ εἰ μέμονε κραδίη τάδε μηχανάασθαι,
ἔρξον ἐμεῦ ἄπο νόσφιν· ἐλαφρότερον δέ μοι ἄλγος
ἔσσεται, ἢν μὴ ἔγωγε μετ' ὄμμασιν οἷσιν ἴδωμαι·
κεῖνο γὰρ οἰκτιστον καὶ κύντατον, ὁππότε πάτρην
δυσμενέων παλάμῃσιν ἐρειπομένην τις ἴδηται."

ἦ ῥα μέγα στενάχων Γανυμήδεος ἀγλαὸν ἦτορ.
καὶ τότ' ἄρα Ζεὺς αὐτὸς ἀπειρεσίοις νεφέεσσι
νωλεμέως ἐκάλυψε κλυτὴν Πριάμοιο πόληα·
ἠχλύνθη δὲ μάχη φθισίμβροτος· οὐδέ τις ἀνδρῶν
ἐξιδέειν ἐπὶ τεῖχος ἔτ' ἔσθενεν, ἦχι τέτυκτο·
ταρφέσι γὰρ νεφέεσσι διηνεκέως κεκάλυπτο·
ἀμφὶ δ' ἄρα βρονταί τε καὶ ἀστεροπαὶ κτυπέοντο
οὐρανόθεν· Δαναοὶ δὲ Διὸς κτύπον εἰσαΐοντες
θάμβεον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι μέγ' ἴαχε Νηλέος υἱός·

„ὦ κλυτοὶ Ἀργείων σημάντορες, οὐκέτι νῶιν
ἔσσεται ἔμπεδα γυῖα Διὸς μέγα θαρσαλέοισι
Τρωσὶν ἀμύνοντος· μάλα γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδει
ἡμῖν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἐὰς ἐπὶ νῆας ἰόντες
παυσώμεσθα πόνοιο καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ,
μὴ δὴ πάντας ἐνιπρήσῃ μάλα περ μενεαίνων·
τοῦ νῦν μὲν τεράεσσι πιθώμεθα· τῷ γὰρ ἔοικε
πάντας ἀεὶ πεπιθέσθαι, ἐπεὶ μάλα φέρτατός ἐστιν
ἰφθίμων τε θεῶν ὀλιγοσθενέων τ' ἀνθρώπων·
καὶ γὰρ Τιτήνεσσιν ὑπερφιάλοισι χολωθεὶς
οὐρανόθεν κατέχευε πυρὸς μένος· ἣ δ' ὑπένερθε
καίετο πάντοθε γαῖα, καὶ ὠκεανοῦ πλατὺ χεῦμα
ἔξεεν ἐκ βυσσοῖο καὶ ἐς πέρατ' ἄχρις ἱκέσθαι·
καὶ ποταμῶν τέρσοντο ῥοαὶ μάλα μακρὰ ῥεόντων·
δάμνατο δ', ὁππόσα φῦλα φερέσβιος ἔτρεφε γαῖα,
ἠδ' ὅσα πόντος ἔφερβεν ἀπείριτος, ἠδ' ὁπόσ' ὕδωρ

ἀενάων ποταμῶν· ἐπὶ δέ σφισιν ἄσπετος αἰθὴρ
τέφρῃ ὑπεκρύφθη καὶ λιγνύι· τείρετο δὲ χθών·
τοὔνεκ' ἐγὼ δείδοικα Διὸς μένος ἤματι τῷδε.
ἀλλ' ἴομεν ποτὶ νῆας, ἐπεὶ Τρώεσσιν ἀρήγει
σήμερον· αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἡμῖν κῦδος ὀρέξει·
ἄλλοτε γάρ τε φίλη πέλει ἠὼς, ἄλλοτε δ' ἐχθρή·
καὶ δ' οὔπω δὴ μοῖρα διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ,
εἰ ἐτεὸν Κάλχαντος ἐτήτυμος ἔπλετο μῦθος,
τόν ῥα πάρος κατέλεξεν ὁμηγερέεσσιν Ἀχαιοῖς
δηῶσαι Πριάμοιο πόλιν δεκάτῳ ἐνιαυτῷ."

ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀπάνευθε περικλυτὸν ἄστυ λιπόντες
χάσσαντ' ἐκ πολέμοιο Διὸς τρομέοντες ὁμοκλήν·
ἀνέρι γὰρ πεπίθοντο παλαιῶν ἴστορι μύθων.
ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀμέλησαν ἀποκταμένων ἐνὶ χάρμῃ·
ἀλλά σφεας τάρχυσαν ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες·
οὐ γὰρ δὴ κείνους νέφος ἄμφεχεν, ἀλλὰ πόληα
ὑψηλὴν καὶ τεῖχος ἀνέμβατον, ᾧ πέρι πολλοὶ
Τρώων υἷες ἄρηι καὶ Ἀργείων ἐδάμησαν·
ἐλθόντες δ' ἐπὶ νῆας ἀρήια τεύχεα θέντο,
καί ῥα κόνιν καὶ ἱδρῶτα λύθρον τ' ἀποφαιδρύναντο
κύμασιν ἐμβεβαῶτες ἐυρρόου Ἑλλησπόντου.

ἠέλιος δ' ἀκάμαντας ὑπὸ ζόφον ἤλασεν ἵππους·
νὺξ δ' ἐχύθη περὶ γαῖαν, ἀπέτραπε δ' ἀνέρας ἔργων·
Ἀργεῖοι δ' Ἀχιλῆος ἐυπτολέμου θρασὺν υἷα
ἷσα τοκῆι τίεσκον· ὃ δ' ἐν κλισίῃσιν ἀνάκτων
δαίνυτο καγχαλόων· κάματος δέ μιν οὔτι βάρυνεν,
οὕνεκά οἱ στονόεντα Θέτις μελεδήματα γυίων
ἐξέλετ', ἀκμήτῳ δ' ἐναλίγκιον εἰσοράασθαι
τεῦξεν· ὃ δ' ἐκ δόρποιο κορεσσάμενος κρατερὸν κῆρ
ἐς κλισίην ἀφίκανεν ἑοῦ πατρός, ἔνθα οἱ ὕπνος
ἀμφεχύθη· Δαναοὶ δὲ νεῶν προπάροιθεν ἴανον
αἰὲν ἀμειβόμενοι φυλακάς· φοβέοντο γὰρ αἰνῶς,

Τρώων μή ποτε λαὸς ἢ ἀγχεμάχων ἐπικούρων
νῆας ἐνιπρήσῃ, νόστου δ' ἀπὸ πάντας ἀμέρσῃ.
ὣς δ' αὕτως Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα Τρώων
ἀμφὶ πύλας καὶ τεῖχος ἀμοιβαδὸν ὑπνώεσκον,
Ἀργείων στονόεσσαν ὑποτρομέοντες ὁμοκλήν.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΕΝΝΑΤΟΣ.

Ἦμος δ' ἤνυτο νυκτὸς ἄπο κνέφας, ἔγρετο δ' ἠὼς
ἐκ περάτων, μάρμαιρε δ' ἀπείριτον ἄσπετος αἰθήρ,
δὴ τότ' ἀρήιοι υἷες ἐυσθενέων Ἀργείων
ἂμ πεδίον πάπταινον, ἴδοντο δὲ Ἰλίου ἄκρην
ἀννέφελον, χθιζὸν δὲ τέρας μέγα θαυμάξεσκον·
Τρῶες δ' οὐκέτ' ἔφαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
στήμεναι ἐν πολέμῳ· μάλα γὰρ δέος ἔλλαβε πάντας.
Ἀντήνωρ δ' ἐν τοῖσι θεῶν ἠρήσατ' ἄνακτι·
„Ζεῦ, Ἴδης μεδέων ἠδ' οὐρανοῦ αἰγλήεντος,
κλῦθί μευ εὐχομένοιο, καὶ ὄβριμον ἄνδρα πόληος
τρέψον ἀφ' ἡμετέρης ὀλοὰ φρεσὶ μητιόωντα,
εἴθ' ὅγ' Ἀχιλλεύς ἐστι καὶ οὐ κίε δῶμ' Ἀίδαο,
εἴτε τις ἄλλος Ἀχαιὸς ἀλίγκιος ἀνέρι κείνῳ·
λαοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο
πολλοὶ ἀποφθινύθουσι, κακοῦ δ' οὐ γίνετ' ἐρωή,
ἀλλὰ φόνος τε καὶ οἶτος ἐπὶ πλέον αἰὲν ἀέξει·
Ζεῦ πάτερ, οὐδέ νυ σοί τι δαϊζομένων ὑπ' Ἀχαιοῖς

μέμβλεται, ἀλλ' ἄρα καὶ σὺ λελασμένος υἷος ἑοῖο
Δαρδάνου ἀντιθέοιο μέγ' Ἀργείοισιν ἀρήγεις.
ἀλλὰ σοὶ εἰ τόδε θυμὸς ἐνὶ κραδίῃ μενεαίνει,
Τρῶας ὑπ' Ἀργείοισιν ὀιζυρῶς ἀπολέσσαι,
ἔρξον ἄφαρ, μηδ' ἄμμι πολὺν χρόνον ἄλγεα τεῦχε."
ἦ ῥα μέγ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυεν οὐρανόθι Ζεύς·
καὶ τὸ μὲν αἶψ' ἐτέλεσσε, τὸ δ' οὐκ ἤμελλε τελέσσειν·
δὴ γάρ οἱ κατένευσεν, ὅπως ἀπὸ πολλοὶ ὄλωνται
Τρῶες ὁμῶς τεκέεσσι, δαΐφρονα δ' υἷ' Ἀχιλῆος
τρεψέμεν οὐ κατένευσεν ἀπ' εὐρυχόροιο πόληος,
ἀλλά ἑ μᾶλλον ἔγειρεν, ἐπεί νύ ἑ θυμὸς ἀνώγει
ἦρα φέρειν καὶ κῦδος ἐύφρονι Νηρηίνῃ.
καὶ τὰ μὲν ὣς ὥπμαινε θεῶν μέγα φέρτατος ἄλλων·
μεσσηγὺς δὲ π[illegible]ος ἰὼ εὐρέος Ἑλλησπόντου
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ
καῖον ὁμῶς ἵπποισι· μάχη δ' ἐπέπαυτο φόνοιο,
οὕνεκα δὴ Πριάμοιο βίη κήρυκα Μενοίτην
εἰς Ἀγαμέμνονα πέμψε καὶ ἄλλους πάντας Ἀχαιοὺς
λισσόμενος νέκυας πυρὶ καιέμεν· οἳ δ' ἐπίθοντο
αἰδόμενοι κταμένους· οὐ γάρ σφισι μῆνις ὀπηδεῖ·
ἦμος δὲ φθιμένοισι πυρὰς ἐκάμοντο θαμειάς,
δὴ τότ' ἄρ' Ἀργεῖοι μὲν ἐπὶ κλισίας ἀφίκοντο,
Τρῶες δ' ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο μέλαθρα,
ἀχνύμενοι μάλα πολλὰ δεδουπότος Εὐρυπύλοιο·
τὸν γὰρ δὴ τίεσκον ἶσον Πριάμοιο τέκεσσι·
τοὔνεκά μιν τάρχυσαν ἀποκταμένων ἑκὰς ἄλλων
Δαρδανίης προπάροιθε πύλης, ὅθι μακρὰ ῥέεθρα
* * * * * *
δινήεις προΐησιν ἀεξόμενος Διὸς ὄμβρῳ.
υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἀταρβέος ἵκετο πατρὸς
τύμβον ἐς εὐρώεντα· κύσεν δ' ὅγε δάκρυα χεύων
στήλην εὐποίητον ἀποφθιμένοιο τοκῆος·

καί ῥα περιστενάχων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
„χαῖρε πάτερ καὶ ἔνερθε κατὰ χθονός· οὐ γὰρ ἔγωγε
λήσομαι οἰχομένοιο σέθεν ποτὶ δῶμ' Ἀίδαο·
ὡς εἶθε ζωόν σε μετ' Ἀργείοισι κίχανον·
τῷ κε τάχ' ἀλλήλοισι φρένας τερφθέντ' ἐνὶ θυμῷ
Ἰλίου ἐξ ἱερῆς λησσάμεθ' ἄσπετον ὄλβον·
νῦν δ' οὔτ' ἄρ σύγ' ἐσεῖδες ἐὸν τέκος, οὔτε σ' ἔγωγε
εἶδον ζωὸν ἐόντα λιλαιόμενός περ ἰδέσθαι·
ἀλλὰ καὶ ὣς σέο νόσφι καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐόντος
σὸν δόρυ καὶ τεὸν υἷα μέγ' ἐν δαΐ πεφρίκασι
δυσμενέες, Δαναοὶ δὲ γεγηθότες εἰσορόωσι
σοὶ δέμας ἠδὲ φυὴν ἐναλίγκιον ἠδὲ καὶ ἔργα.“
ὣς εἰπὼν ἀπὸ θερμὸν ὀμόρξατο δάκρυ παρειῶν·
βῆ δὲ θοῶς ἐπὶ νῆας ὑπερθύμοιο τοκῆος
οὐκ οἷος· ἅμα γάρ οἱ ἴσαν δυοκαίδεκα φῶτες
Μυρμιδόνων, Φοῖνιξ δ' ὁ γέρων μετὰ τοῖσιν ὀπήδει
λυγρὸν ἀναστενάχων περικυδέος ἀμφ' Ἀχιλῆϊ.
νὺξ δ' ἐπὶ γαῖαν ἴκανεν, ἐπέσσυτο δ' οὐρανὸν ἄστρα·
οἳ δ' ἄρα δορπήσαντες ἔλονθ' ὕπνον· ἔγρετο δ' ἠώς·
Ἀργεῖοι δ' ἄρ' ἔδυσαν ἐν ἔντεσι· τῆλε δ' ἀπ' αὐτῶν
αἴγλη μαρμαίρεσκεν ἐς αἰθέρα μέχρις ἰοῦσα·
καί ῥα θοῶς ἔκτοσθε πυλάων ἐσσεύοντο
πανσυδίῃ νιφάδεσσιν ἐοικότες, αἵτε φέρονται
ταρφέες ἐκ νεφέων κρυερῇ ὑπὸ χείματος ὥρῃ·
ὣς οἵγ' ἐξεχέοντο πρὸ τείχεος, ὦρτο δ' ἀυτὴ
σμερδαλέη· μέγα δ' αἶα περιστεναχίζετ' ἰόντων.
Τρῶες δ' εὖτ' ἐπύθοντο βοὴν καὶ λαὸν ἴδοντο,
θάμβησαν· πᾶσιν δὲ κατεκλάσθη κέαρ ἔνδον
πότμον ὀιομένων· περὶ γὰρ νέφος ὣς ἐφαάνθη
λαὸς δυσμενέων· κανάχιζε δὲ τεύχεα φωτῶν
κινυμένων· ἄμοτον δὲ κονίσαλος ὦρτο ποδοῖιν·
καὶ τότ' ἄρ' ἠὲ θεῶν τις ὑπὸ φρένας ἔμβαλε θάρσος

Δηιφόβῳ καὶ θῆκε μάλ' ἄτρομον, ἠὲ καὶ αὐτοῦ
θυμὸς ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον, ὅφρ' ἀπὸ πάτρης
δυσμενέων ἀλεγεινὸν ὑπ' ἔγχεϊ λαὸν ἐλάσσῃ·
θαρσαλέον δ' ἄρα μῦθον ἐνὶ Τρώεσσιν ἔειπεν·
„ὦ φίλοι, εἰ δ' ἄγε θυμὸν ἀρήιον ἐν φρεσὶ θέσθε,
μνησάμενοι, στονύεντος ὅσα πτολέμοιο τελευτὴ
ἄλγε' ἐπ' ἀνθρώποισι δορυκτήτοισι τίθησιν·
οὐ γὰρ Ἀλεξάνδροιο πέλει πέρι μοῦνον ἄεθλος,
οὐδ' Ἑλένης, ἀλλ' ἔστι περὶ πτόλιός τε καὶ αὐτῶν,
ἠδ' ἀλόχων τεκέων τε φίλων γεραρῶν τε τοκήων,
πάσης τ' ἀγλαΐης καὶ κτήσιος ἠδ' ἐρατεινῆς
γαίης, ἥ με δαμέντα κατὰ κλόνον ἀμφικαλύψοι
μᾶλλον, ἢ ἀθρήσαιμι φίλην ὑπὸ δούρασι πάτρην
δυσμενέων· οὐ γάρ τι κακώτερον ἔλπομαι ἄλλο
πῆμα μετ' ἀνθρώποισιν ὀιζυροῖσι τετύχθαι·
τοὔνεκ' ἀπωσάμενοι στυγερὸν δέος ἀμφ' ἐμὲ πάντες
καρτύνασθ' ἐπὶ δῆριν ἀμείλιχον· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
ζωὸς ἔθ' ἡμῖν ἄντα μαχήσεται, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
πῦρ ὀλοὸν κατέδαψε· πέλει δέ τις ἄλλος Ἀχαιῶν,
ὅς νῦν λαὸν ἔγειρεν, ἔοικε δὲ πάντ' Ἀχιλῆι·
* * * * * *
μήτε τιν' ἄλλον Ἀχαιὸν ὑποτρομέειν περὶ πάτρης
μαρναμένους· τῷ μή τι φεβώμεθα μῶλον Ἄρηος,
εἰ καὶ πολλὰ πάροιθεν ἀνέτλημεν μογέοντες·
ἦ οὔπω τόδε οἶδατ' ἀνὰ φρένας, ὡς ἀλεγεινοῖς
ἀνδράσιν ἐκ καμάτοιο πέλει θαλίη τε καὶ ὄλβος,
ἐκ δ' ἄρα λευγαλέων ἀνέμων καὶ χείματος αἰνοῦ
Ζεὺς ἐπάγει μερόπεσσι δι' ἠέρος εὔδιον ἦμαρ,
ἔκ τ' ὀλοῆς νούσοιο πέλει σθένος, ἔκ τε μόθοιο
εἰρήνη; τὰ δὲ πάντα χρόνῳ μεταμείβεται ἔργα."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐς Ἄρηα μεμαύτες ἐντύναντο
ἐσσυμένως· καναχὴ δὲ κατὰ πτόλιν ἔπλετο πάντῃ

μῶλον ἐς ἀλγινόεντα κορυσσομένων αἰζηῶν·
ἔνθ' ἄρα τῷ μὲν ἄκοιτις ὑποτρομέουσα κυδοιμὸν
ἔντε' ἀποιχομένῳ παρενήεε δακρυχέουσα·
τῷ δ' ἄρα νήπιοι υἷες ἐπειγόμενοι περὶ πατρὶ
τεύχεα πάντα φέρεσκον· ὃ δέ σφισιν ἄλλοτε μέν που
ἄχνυτ' ὀδυρομένοις, ὁτὲ δ' ἔμπαλι μειδιάασκε
παισὶν ἀγαλλόμενος· κραδίη δέ οἱ ἐν δαΐ μᾶλλον
ὥρμαινεν πονέεσθαι ὑπὲρ τεκέων τε καὶ αὐτοῦ·
ἄλλῳ δ' αὖτε γεραιὸς ἐπισταμένῃς παλάμῃσιν
ἀμφετίθει μελέεσσι κακῆς ἀλκτήρια χάρμης
πολλὰ παρηγορέων φίλον υἱέα, μηδενὶ εἴκειν
ἐν πολέμῳ, καὶ στέρνα τετυμμένα δείκνυε παιδὶ
ταρφέα σήματ' ἔχοντα παλαιῆς δηιοτῆτος.
ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἐν ἔντεσι θωρήχθησαν,
ἄστεος ἐξεχέοντο μέγ' ἱέμενοι πολέμοιο
λευγαλέου· ταχέεσσι δ' ἐφ' ἱππήεσσιν ὄρουσαν
ἱππῆες, πεζοῖσι δ' ἐπέχραον ἔθνεα πεζῶν,
ἅρμασι δ' ἅρμαθ' ἵκοντο καταντίον· ἔβραχε δὲ χθὼν
ἐς μόθον ἐσσυμένων· ἐπαΰτεε δ' οἷσιν ἕκαστος
κεκλόμενος· τοὶ δ' αἶψα συνήιον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι
τεύχε' ἐπεσμαράγησε· μίγη δ' ἑκάτερθεν ἀυτὴ
λευγαλέη· τὰ δὲ πολλὰ θοῶς ποτέοντο βέλεμνα
βαλλόμεν' ἀμφοτέρωθεν· ὑπ' ἔγχεσι δ' ἀσπίδες ἀνδρῶν
θεινόμεναι κτυπέεσκον ἀάσχετον, αἱ δ' ὑπ' ἀκόντων
καὶ ξιφέων· πολέες δὲ καὶ ἀξίνῃσι θοῇσιν
ἀνέρες οὐτάζοντο· φορύνετο δ' ἔντεα φωτῶν
αἵματι. Τρωιάδες δ' ἀπὸ τείχεος ἐσκοπίαζον
αἰζηῶν στονόεντα μόθον· πάσῃσι δὲ γυῖα
ἔτρεμεν εὐχομένῃσιν ὑπὲρ τεκέων τε καὶ ἀνδρῶν
ἠδὲ κασιγνήτων· πολιοὶ δ' ἅμα τῇσι γέροντες
ἔζοντ' εἰσορόωντες· ἔχον δ' ὑπὸ χείρεσι *
* * * ἔδον δ' ὑπὸ πένθεσι θυμὸν

παίδων ἀμφὶ φίλων· Ἑλένη δ' ἐν δώμασι μίμνεν
οἴη ἅμ' ἀμφιπύλοισιν· ἔρυκε γὰρ ἄσπετος αἰδώς.
οἳ δ' ἄμοτον πονέοντο πρὸ τείχεος· ἀμφὶ δὲ Κῆρες
γήθεον· οὐλομένη δ' ἐπαΰτεεν ἀμφοτέροισι
μακρὸν Ἔρις βοόωσα· κόνις δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ
κτεινομένων· ὀλέκοντο δ' ἀνὰ κλόνον ἄλλοθεν ἄλλος.
ἔνθ' ἄρα Δηίφοβος κρατερὸν κτάνεν ἡνιοχῆα
* Ἱππασίδην, ὃ δ' ἀφ' ἅρματος αἰψηροῖο
ἤριπεν ἀμφὶ νέκυσσιν· ἄχος δέ οἱ ἔσχεν ἄνακτα·
δείδιε γάρ, μὴ δή μιν ἐφ' ἡνία χεῖρας ἔχοντα
υἱὸς ἐὺς Πριάμοιο κατακτείνῃσι καὶ αὐτόν·
ἀλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε Μελάνθιος· ἀλλ' ἐπὶ δίφρου
ἅλτο θοῶς, ἵπποισι δ' ἐκέκλετο μακρὰ τινάσσων
εὔληρ', οὐδ' ἔχε μάστιν, ἔλαυνε δὲ δούρατι θείνων·
καὶ τοὺς μὲν Πριάμοιο πάις λίπεν, ἵκετο δ' ἄλλων
ἐς πληθύν· πολέεσσι δ' ὀλέθριον ὤπασεν ἦμαρ
ἐσσυμένως· ὀλοῇ γὰρ ἀλίγκιος αἰὲν ἀέλλῃ
θαρσαλέως δηίοισιν ἐπῴχετο· τοῦ δ' ὑπὸ χερσὶ
μυρίοι ἐκτείνοντο· πέδον δ' ἐστείνετο νεκρῶν·
ὡς δ' ὅτ' ἀν' οὔρεα μακρὰ θοροὼν εἰς ἄγκεα βήσσης
ὀρυτόμος ἐγκονέων νεοθηλέα δάμναται ὕλην,
ἄνθρακας ὄφρα κάμῃσι κατακρύψας ὑπὸ γαῖαν
σὺν πυρὶ δούρατα πολλά· τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πεσόντα
πρῶνας ὕπερθε κάλυψαν, ἀνὴρ δ' ἐπιτέρπεται ἔργῳ·
ὣς ἄρα Δηιφόβοιο θοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιοὶ
ἰλαδὸν ὀλλύμενοι περικάππεσον ἀλλήλοισι·
καί ῥ' οἳ μὲν Τρώεσσιν ὁμίλεον, οἳ δ' ἐφέβοντο
εὐρὺν ἐπὶ Ξάνθοιο ῥόον· τοὺς δ' ὕδατος εἴσω
Δηίφοβος συνέλασσε καὶ οὐκ ἀπέληγε φόνοιο·
ὡς δ' ὁπότ' ἰχθυόεντος ἐπ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου
δίκτυον ἐξερύωσι πολύκμητοι ἁλιῆες
κολπωθὲν ποτὶ γαῖαν, ἔσω δ' ἁλὸς εἰσέτ' ἐόντος

ἐνθόρῃ αἰζηὸς γναμπτὸν δόρυ χερσὶ μεμαρπὼς
αἰνὸν ἐπὶ ξιφίῃσι φέρειν φόνον * *
* * * * ἄλλοθεν ἄλλον
δάμναται ὅν κε κίχῃσι, φόνῳ δ' ἐρυθαίνεται ὕδωρ·
ὣς τοῦ ὑπαὶ παλάμῃσι περὶ Ξάνθοιο ῥέεθρα
αἵματι φοινίχθησαν, ἐνεστείνοντο δὲ νεκροί.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄρα Τρῶες ἀναιμωτὶ πονέοντο,
ἀλλά σφεας ἐδάιξεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱὸς
ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι· Θέτις δέ που εἰσορόωσα
τέρπετ' ἐφ' υἱωνῷ, ὅσον ἄχνυτο Πηλείωνι·
τοῦ γὰρ ὑπὸ μελίῃ πουλὺς στρατὸς ἐν κονίῃσι
πῖπτεν ὁμῶς ἵπποισιν· ὃ δ' ἐσπόμενος κεράιζεν·
ἔνθ' Ἀμίδην ἐδάιξε περικλυτόν, ὅς ῥά οἱ ἵππῳ
ἑξόμενος συνέκυρσε καὶ οὐκ ἀπόνητ' ἐρατεινῆς
ἱππασίης· δὴ γάρ μιν ὑπ' ἔγχεϊ τύψε φαεινῷ
ἐς νηδύν· αἰχμὴ δὲ ποτὶ ῥάχιν ἐξεπέρησεν·
ἔγκατα δ' ἐξεχύθησαν· ἕλεν δέ μιν οὐλομένη Κὴρ
ἐσσυμένως ἵπποιο θοοῦ παρὰ ποσσὶ πεσόντα.
εἷλε δ' ἄρ' Ἀσκάνιόν τε καὶ Οἴνοπα, τὸν μὲν ἐλάσσας
δουρὶ μέγα στομάχοιο ποτὶ στόμα, τὸν δ' ὑπὸ λαιμόν,
καίριος ἔνθα μάλιστα πέλει μόρος ἀνθρώποισιν.
ἄλλους δ' ἔκτανεν αἰέν, ὅσους κίχε· τίς κεν ἐκείνους
ἀνδρῶν μυθήσαιτο, κατὰ κλόνον ὅσσοι ὄλοντο
χερσὶ Νεοπτολέμοιο; κάμεν δέ οἱ οὔποτε γυῖα·
ὡς δ' ὁπότ' αἰζηῶν τις ἀγρῷ ἐνὶ τηλεθάοντι
πᾶν ἦμαρ κρατερῇσι πονησάμενος παλάμῃσιν
ἐς γαῖαν κατέχευεν ἀπείρονα καρπὸν ἐλαίης
ῥάβδῳ ἐπισπέρχων, ἐκάλυψε δὲ χῶρον ὕπερθεν·
ὣς τοῦ ὑπαὶ παλάμῃσι κατήριπε πουλὺς ὅμιλος.
Τυδείδης δ' ἑτέρωθεν ἐυμμελίης τ' Ἀγαμέμνων
ἄλλοι τ' ἐν Δαναοῖσιν ἀριστῆες πονέοντο
προφρονέως ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον· οὐδὲ μὲν ἐσθλοῖς

Τρώων ἡγεμόνεσσι δέος πέλεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἐκ θυμοῖο μάχοντο καὶ ἀνέρας αἰὲν ἔρυκον
χαζομένους· πολέες γε μὲν οὐκ ἀλέγοντες ἄνακτων
ἐκ πολέμοιο φέβοντο μένος τρομέοντες Ἀχαιῶν.
ὀψὲ δ' ἄρ' εἰσενόησε περὶ προχοῇσι Σκαμάνδρου
ὀλλυμένους Δαναοὺς κρατερὸς πάις Αἰακίδαο
αἰὲν ἐπασσυτέρους· λίπε δ' οὓς πάρος αὐτόθ' ἔναιρε,
φεύγοντας ποτὶ ἄστυ, καὶ Αὐτομέδοντι κέλευε
κεῖσ' ἐλάαν, ὅθι πουλὺς ἐδάμνατο λαὸς Ἀχαιῶν·
αὐτὰρ ὅγ' αἶψ' ἐπίθησε καὶ ἀθανάτων μένος ἵππων
σεύεσκεν μάστιγι ποτὶ κλόνον· οἱ δ' ἐπέτοντο
ῥίμφα διὰ κταμένων κρατερὸν φορέοντες ἄνακτα·
οἷος δ' ἐς πόλεμον φθισίμβροτον ἔρχεται Ἄρης
ἐμβεβαὼς ἵπποισι, περιτρομέει δ' ἄρα γαῖα
ἐσσυμένου, καὶ θεῖα περὶ στέρνοισι θεοῖο
τεύχε' ἐπιβρομέουσιν ἴσον πυρὶ μαρμαίροντα·
τοῖος Ἀχιλλῆος κρατεροῦ πάις ἤιεν ἄντην
ἐσθλοῦ Δηιφόβοιο· κόνις δ' ἐπαείρετο πολλὴ
ἵππων ἀμφὶ πόδεσσιν· ἰδὼν δέ μιν ἄλκιμος ἀνὴρ
Αὐτομέδων ἐνόησεν, ὅτις πέλεν· αἶψα δ' ἄνακτι
τοῖον ἔπος κατέλεξε περικλυτὸν ἄνδρα πιφαύσκων·
„ὦ ἄνα, Δηιφόβοιο πέλει στρατὸς ἠδὲ καὶ αὐτός,
* * * * * *
σεῖο πάροιθε τοκῆος ὑπέτρεμε· νῦν δέ οἱ ἐσθλὸν
ἢ θεὸς ἢ δαίμων τις ὑπὸ κραδίην βάλε θάρσος."
ὣς ἄρ' ἔφη· ὃ δ' ἄρ' οὔτι προσέννεπεν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
ἵππους ὀτρύνεσκεν ἐλαυνέμεν, ὄφρα τάχιστα
ὀλλυμένοις Δαναοῖσιν ἀεικέα πότμον ἀλάλκοι.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀφίκοντο μάλα σχεδὸν ἀλλήλοισι,
δὴ τότε Δηίφοβος μάλα περ χατέων πολέμοιο
ἔστη, ὅπως πῦρ αἰνόν, ὅθ' ὕδατος ἐγγὺς ἵκηται·

θάμβεε δ' εἰσορόων κρατερόφρονος Αἰακίδαο
ἵππους ἠδὲ καὶ υἷα πελώριον, οὔτι τοκῆος
μείονα· τοῦ δ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ φρεσὶν ὁρμαίνεσκεν
ἄλλοτε μὲν φεύγειν, ὁτὲ δ' ἀνέρος ἅντα μάχεσθαι·
ὡς δ' ὅτε σῦς ἐν ὄρεσσι νεηγενέων ἀπὸ τέκνων
θῶας ἀποσσεύῃσι, λέων δ' ἐτέρωθι φανείη
ἔκποθεν ἐσσύμενος, τοῦ δ' ἵσταται ἄσπετος ὁρμὴ
οὔτε πρόσω μεμαῶτος ἔτ' ἐλθέμεν, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω,
θήγει δ' ἀφριόωντας ὑπὸ γναθμοῖσιν ὀδόντας·
ὣς υἱὸς Πριάμοιο σὺν ἄρμασι μίμνε καὶ ἵπποις
πορφύρων φρεσὶ πολλὰ καὶ ἀμφαφόων δόρυ χερσί·
τὸν δ' υἱὸς προσέειπεν ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος·

„Πριαμίδη, τί νυ τόσσον ἐπ' Ἀργείοισι μέμηνας
χειροτέροις, οἳ σεῖο περιτρομέοντες ὁμοκλὴν
φεῦγον ἐπεσσυμένοιο, σὺ δ' ἔλπεο πολλὸν ἄριστος
ἔμμεναι; ἀλλὰ σοὶ εἴπερ ὑπὸ κραδίῃ μένος ἐστίν,
ἡμετέρης πείρησαι ἀνὰ κλόνον ἀσχέτου αἰχμῆς."

ὣς εἰπὼν οἴμησε λέων ὡς ἄντ' ἐλάφοιο,
ἐμβεβαὼς ἵπποισι καὶ ἅρμασι πατρὸς ἑοῖο·
καί νύ κέ μιν τάχα δουρὶ σὺν ἡνιόχῳ κατέπεφνεν,
εἰ μή οἱ μέλαν αἶψα νέφος κατέχευεν Ἀπόλλων
ἔκποθεν Οὐλύμποιο, καὶ ἐξ ὀλοοῖο μόθοιο
ἥρπασε, καί μιν ἔθηκε ποτὶ πτόλιν, ἦχι καὶ ἄλλοι
Τρῶες ἴσαν φεύγοντες· ὃ δ' ἐς κενεὸν δόρυ τύψας
Πηλείδαο πάις τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·

„ὦ κύον, ἐξήλυξας ἐμὸν μένος· οὐδὲ σοὶ ἀλκὴ
ἰεμένῳ περ ἄλαλκε, θεῶν δέ τις, ὅς σ' ἐκάλυψε
νύκτα βαλὼν καθύπερθε, καὶ ἐκ κακότητος ἐρύσσας
* * * * * ἔρυξεν."

ὣς ἄρ' ἔφη· δνοφερὸν δὲ νέφος καθύπερθε Κρονίων
εὖτ' ὀμίχλην διέχευε· λύθη δ' εἰς ἠέρα μακρήν·
αὐτίκα δ' ἐξεφάνη πεδίον καὶ πᾶσα περὶ χθών·

Τρῶας δ' εἰσενόησεν ἀπόπροθι πολλὸν ἐόντας
Σκαιῇς ἀμφὶ πύλῃσιν· ἔβη δ' ἄρα πατρὶ ἐοικὼς
ἀντία δυσμενέων, οἵ μιν φοβέοντο κιόντα·
ἠύτε κῦμ' ἀλεγεινὸν ἐπεσσύμενον τρομέουσι
ναῦται, ὅ τ' ἐξ ἀνέμοιο διεγρόμενον φορέηται
εὐρὺ μάλ' ὑψηλόν τε, μέμηνε δὲ λαίλαπι πόντος·
ὣς τοῦ ἐπερχομένοιο κακὸν δέος ἄμφεχε Τρῶας·
τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον ἐποτρύνων ἑτάροισι·

„κλῦτε φίλοι καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε
ἄτρομον, οἷον ἔοικε φορήμεναι ἀνέρας ἐσθλοὺς
νίκην ἱεμένους ἐρικυδέα χερσὶν ἀρέσθαι
καὶ κλέος ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλ' ἄγε θυμὸν
παρθέμενοι πονεώμεθ' ὑπὲρ μένος, εἰσόκε Τροίης
πέρσωμεν κλυτὸν ἄστυ καὶ ἐκτελέσωμεν ἐέλδωρ·
αἰδὼς γάρ, μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔνθα μένοντας
ἔμμεναι ἀπρήκτους καὶ ἀνάλκιδας, οἷα γυναῖκας·
τεθναίην γὰρ μᾶλλον ἢ ἀπτόλεμος καλεοίμην."

ὣς φάτο· τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐς Ἄρεος ἔργον ὄρουσαν
θαρσαλέως, Τρώεσσι δ' ἐπέδραμον· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
προφρονέως μάρναντο περὶ πτόλιν, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἔντοσθεν πυλέων ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἀπέληγε
δεινὸς Ἄρης, Τρώων μὲν ἐελδομένων ἀπερύξαι
δυσμενέων στρατὸν αἰνόν, ἐυσθενέων δ' Ἀργείων
ἄστυ διαπραθέειν· ὁλοὴ δ' ἔχε πάντας ὀιζύς.

καὶ τότε δὴ Τρώεσσιν ἀρηγέμεναι μενεαίνων
ἔκθορεν Οὐλύμποιο καλυψάμενος νεφέεσσι
Λητοΐδης· τὸν δ' αἶψα θοὰ φορέεσκον ἄελλαι
τεύχεσι χρυσείοισι κεκασμένον· ἀμφὶ δὲ μακραὶ
μάρμαιρον κατιόντος ἴσον στεροπῇσι κέλευθοι·
ἀμφὶ δέ οἱ γωρυτὸς ἐπέκτυπεν· ἔβραχε δ' αἰθὴρ
θεσπέσιον καὶ γαῖα μέγ' ἴαχεν, εὖτ' ἀκάμαντας
θῆκε παρὰ Ξάνθοιο ῥόον πόδας· ἐκ δ' ἐβόησε

σμερδαλέον, Τρωσὶν δὲ θράσος βάλε, δεῖμα δ' Ἀχαιοῖς
μίμνειν αἱματόεντα κατὰ κλόνον· οὐδ' Ἐνοσίχθων
ὄβριμος ἠγνοίησε· μένος δ' ἐνέπνευσεν Ἀχαιοῖς
ἤδη τειρομένοισι· μάχη δ' ἀίδηλος ἐτύχθη
ἀθανάτων βουλῇσιν· ὅλοντο δὲ μυρία φῦλα
αἰζηῶν ἑκάτερθε· κοτεσσάμενος δ' ἄρ' Ἀπόλλων
Ἀργείοις ὥρμαινε βαλεῖν θρασὺν υἱ' Ἀχιλῆος
αὐτοῦ, ὅπου καὶ πρόσθεν Ἀχιλλέα· τοῦ δ' ἄρα θυμὸν
οἰωνοὶ κατέρυκον ἀριστερὰ κεκλήγοντες,
ἄλλα τε σήματα πολλά· χόλος δέ οἱ οὐκέτ' ἔμελλε
πείθεσθαι τεράεσσι· τὸ δ' οὐ λάθε Κυανοχαίτην·
* * * * * *
ἠέρι θεσπεσίῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
νισσομένοιο ἄνακτος ἐρεμνὴ κίνυτο γαῖα·
τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον ἐελδόμενός μιν ἐρύξαι·
„ἴσχε τέκος, καὶ μήτι πελώριον υἱ' Ἀχιλῆος
κτείνῃς· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς Ὀλύμπιος ὀλλυμένοιο
γηθήσει· μέγα δ' ἄλγος ἐμοὶ καὶ πᾶσι θεοῖσιν
ἔσσεται εἰναλίοισιν, ὅπως πάρος ἀμφ' Ἀχιλῆα·
ἀλλ' ἀναχάζεο δῖον ἐς αἰθέρα, μή με χολώσῃς,
αἶψα δ' ἀναρρήξας μεγάλης χθονὸς αἰνὰ βέρεθρα
αὐτὴν Ἴλιον εἶθαρ ἑοῖς ἅμα τείχεσι πᾶσαν
θήσω ὑπὸ ζόφον εὐρύν· ἄχος δέ τοι ἔσσεται αὐτῷ."
ὣς φάθ'· ὃ δ' ἀζόμενος μέγ' ἀδελφεὸν οἷο τοκῆος
δείσας τ' ἀμφὶ πόληος ἐυσθενέων θ' ἅμα λαῶν
χάσσατ' ἐς οὐρανὸν εὐρύν, ὃ δ' εἰς ἅλα· τοὶ δ' ἐμάχοντο
ἀλλήλους ὀλέκοντες, Ἔρις δ' ἐπετέρπετο χάρμῃ,
μέσφ' ὅτε δὴ Κάλχαντος ὑπ' ἐννεσίῃσιν Ἀχαιοὶ
ἐς νῆας χάσσαντο καὶ ἐξελάθοντο μόθοιο·
οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο δαμήμεναι Ἰλίου ἄστυ,
πρίν γε Φιλοκτήταο βίην ἐς ὅμιλον Ἀχαιῶν
ἐλθέμεναι, πολέμοιο δαήμονα δακρυόεντος.

καὶ τὸ μὲν ἢ ἀγαθοῖσιν ἐπέφρασατ' οἰωνοῖσιν,
ἠὲ καὶ ἐν σπλάγχνοισιν ἐπέδρακεν· οὐ γὰρ ἄιδρις
μαντοσύνης ἐτέτυκτο· θεὸς δ' ὣς ἤδεε πάντα.
τῷ πίσυνοι στονόεντος ἀποιχόμενοι πολέμοιο
Ἀτρεῖδαι προέηκαν ἐυκτιμένην ποτὶ Λῆμνον
Τυδέος ὄβριμον υἷα μενεπτόλεμόν τ' Ὀδυσῆα
νηὶ θοῇ· τοὶ δ' αἶψα ποτὶ πτόλιν Ἡφαίστοιο
ἦλυθον Αἰγαίοιο διὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης,
Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν, ὅπῃ πάρος αἰνὸν ὄλεθρον
ἀνδράσι κουριδίοισιν ἐμητίσαντο γυναῖκες
ἔκπαγλον κοτέουσαι, ἐπεί σφεας οὔτι τίεσκον,
ἀλλ' ἄρα δμωιάδεσσι παρευνάζοντο γυναιξὶ
Θρηικίης, τὰς δουρὶ καὶ ἠνορέῃ κτεάτισσαν
πέρθοντές ποτε γαῖαν ἀρηιφίλων Θρηίκων·
αἳ δὲ μέγα ζήλοιο περὶ κραδίῃσι πεσόντος
θυμὸν ἀνοιδήσαντο, φίλους δ' ἀνὰ δώματ' ἀκοίτας
κτεῖνον ἀνηλεγέως ὑπὸ χείρεσιν, οὐδ' ἐλέησαν
κουριδίους περ ἐόντας· ἐπεὶ μέγα μαίνεται ἦτορ
ἀνέρος ἠδὲ γυναικός, ὅτε ζηλήμονι νούσῳ
ἀμφιπέσῃ· κρατεραὶ γὰρ ἐποτρύνουσιν ἀνῖαι·
ἀλλ' αἴγε σφετέροισιν ἐπ' ἀνδράσι πῆμα βάλοντο
νυκτὶ μιῇ, καὶ πᾶσαν ἐχηρώσαντο πόληα
παρθέμεναι φρεσὶ θυμὸν ἀταρβέα καὶ μέγα κάρτος.
οἳ δ' ὅτε δὴ Λῆμνον — — —
— — — κοῖλον κίον ἠδὲ καὶ ἄντρον
λαΐνεον, τόθι κεῖτο πάις Ποίαντος ἀγαυοῦ,
δὴ τότ' ἄρα σφίσι θάμβος ἐπήλυθεν, εὖτ' ἐσίδοντο
ἀνέρα λευγαλέῃσιν ἐπιστενάχοντ' ὀδύνῃσι
κεκλιμένον στυφελοῖο κατ' οὔδεος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
οἰωνῶν πτερὰ πολλὰ περὶ λεχέεσσι κέχυντο·
ἄλλα δέ οἱ συνέραπτο περὶ χροΐ, χείματος ἄλκαρ
λευγαλέου· δὴ γάρ μιν ἐπὴν ἕλε λιμὸς ἀτερπής,

βάλλεν ἀάσχετον ἰόν, ὅπῃ νόος ἰθύνεσκε·
καὶ τὰ μὲν ἂρ κατέδαπτε, τὰ δ' ἕλκεος οὐλομένοιο
* * * * * *
ἀμφετίθει καθύπερθε μελαίνης ἄλκαρ ἀνίης·
αὐαλέαι δέ οἱ ἀμφὶ κόμαι περὶ κρατὶ κέχυντο
θηρὸς ὅπως ὀλοοῖο, τὸν ἀργαλέης δόλος ἄγρης
μάρψῃ νυκτὸς ἰόντα θοοῦ ποδός, ὃς δ' ὑπ' ἀνάγκης
τειρόμενος ποδὸς ἄκρον ἀταρτηροῖσιν ὀδοῦσι
κόψας εἰς ἑὸν ἄντρον ἀφίκεται, ἀμφὶ δέ οἱ κῆρ
τείρει ὁμοῦ λιμός τε καὶ ἀργαλέαι μελεδῶναι·
ὣς τὸν ὑπὸ σπέος εὐρὺ κακὴ περιδάμνατ' ἀνίη·
καί οἱ πᾶν μεμάραντο δέμας, περὶ δ' ὀστέα μοῦνον
ῥινὸς ἔην, ὀλοὴ δὲ παρηίδας ἀμφέχυτ' αὐχμὴ
λευγαλέον ῥυπόωντος· ἀνιηρὸν δέ μιν ἄλγος
δάμνατο· κοῖλαι δ' ἔσκον ὑπ' ὀφρύσιν ἀνδρὸς ὀπωπαὶ
αἰνῶς τειρομένοιο· γόος δέ μιν οὔποτ' ἔλειπεν,
οὕνεκά οἱ μέλαν ἕλκος, ἐς ὀστέον ἄχρις ἱκέσθαι,
* * * * * *
πυθόμενον καθύπερθε· λυγραὶ δ' ὑπέρεπτον ἀνῖαι.
ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβολῇσι πολυκλύστοιο θαλάσσης
πέτρην παιπαλόεσσαν ἀπειρεσίης ἁλὸς ἄλμη
δάμναθ', ὑποτμήγουσα μάλα στερεὴν περ ἐοῦσαν,
θεινομένης δ' ἄρα τῆς ἀνέμῳ καὶ χείματι λάβρῳ
χηραμὰ κοιλαίνονται ὑποβρωθέντα θαλάσσῃ·
ὣς τοῦ ὑπίχνιον ἕλκος ἀέξετο πυθομένοιο
ἰοῦ ἄπο, στυφελοῖς τόν οἱ ἐνομόρξατ' ὀδοῦσι
λυγρὸς ὕδρος, τόν φασιν ἀναλθέα τε στυγερόν τε
ἔμμεναι, ὁππότε μιν τέρσῃ περὶ χέρσον ἰόντα
ἠελίοιο μένος· τῷ καὶ μέγα φέρτατον ἄνδρα
τεῖρε δυσαλθήτοισιν ὑποδμηθέντ' ὀδύνῃσιν·
ἐκ δέ οἱ ἕλκεος αἰὲν ἐπὶ χθόνα λειβομένοιο
ἰχῶρος πεπάλακτο πέδον πολυχανδέος ἄντρου,

θαῦμα μέγ' ἀνθρώποισι καὶ ὕστερον ἐσσομένοισι.
καί οἱ πὰρ κλισίην φαρέτρη παρεκέκλιτο μακρή,
ἰῶν πεπληθυῖα· πέλοντο δ' ἄρ' οἳ μὲν ἐπ' ἄγρην,
οἳ δ' ἐς δυσμενέας, τοὺς ἄμφεχε λοίγιον ὕδρου
φάρμακον αἰνομόροιο· πάροιθε δέ οἱ μέγα τόξον
κεῖτο πέλας, γναμπτοῖσιν ἀρηράμενον κεράεσσι,
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι τετυγμένον Ἡρακλῆος.

τοὺς δ' ὁπότ' εἰσενόησε ποτὶ σπέος εὐρὺ κιόντας,
ἐσσυμένως οἴμησεν, ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσσαι
ἀλγινόεντα βέλεμνα, χόλου μεμνημένος αἰνοῦ,
οὕνεκά μιν τὸ πάροιθε μέγα στενάχοντα λίποντο
μοῦνον ἐρημαίοισιν ἐπ' αἰγιαλοῖσι θαλάσσης·
καί νύ κεν αἶψ' ἐτέλεσσεν, ἃ οἱ θρασὺς ἤθελε θυμός,
εἰ μή οἱ στονόεντα χόλον διέχευεν Ἀθήνη,
ἀνέρας εἰσορόωντος ὁμήθεας· οἳ δέ οἱ ἄγχι
ἦλυθον ἀχνυμένοισιν ἐοικότε· καί ῥά μιν ἄμφω
ἄντρου ἔσω κοίλοιο παρεξόμενοι ἑκάτερθεν
ἕλκεος ἀμφ' ὀλοοῖο καὶ ἀργαλέων ὀδυνάων
εἴροντ'· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἐὰς διεπέφραδ' ἀνίας·
οἳ δέ ἑ θαρσύνεσκον· ἔφαντο δέ οἱ λυγρὸν ἕλκος
ἐξ ὀλοοῖο μόγοιο καὶ ἄλγεος ἰήσασθαι,
ἢν στρατὸν εἰσαφίκηται Ἀχαιικόν, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν
φάντο μέγ' ἀσχαλάαν παρὰ νήεσιν ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
Ἀτρείδας ἅμα τοῖσι· κακῶν δέ οἱ οὔτιν' Ἀχαιῶν
αἴτιον ἔμμεν ἔφαντο [κατὰ στρατόν], ἀλλ' ἀλεγεινὰς
Μοίρας, ὧν ἑκὰς οὔτις ἀνὴρ ἐπινίσσεται αἶαν,
ἀλλ' αἰεὶ μογεροῖσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἀπροτίοπτοι
στρωφῶντ' ἤματα πάντα, βροτῶν μένος ἄλλοτε μέν που
βλάπτουσαι κατὰ θυμὸν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἔκποθι κυδαίνουσαι· ἐπεὶ μάλα πάντα βροτοῖσι
κεῖναι καὶ στονόεντα καὶ ἤπια μηχανόωνται,
αὐταὶ ὅπως ἐθέλουσιν· ὃ δ' εἰσαΐων Ὀδυσῆος

μδὲ καὶ ἀντιθέου Διομήδεος αὐτίκα θυμὸν
ῥηιδίως κατέπαυσεν ἀνιηροῖο χόλοιο,
ἔκπαγλον τὸ πάροιθε χολούμενος, ὅσσ' ἐπεπόνθει.
οἳ δέ μιν αἶψ' ἐπὶ νῆα καὶ ἠιόνας βαρυδούπους
καγχαλόωντες ἔνεικαν ὁμῶς σφετέροισι βελέμνοις·
καί ῥά οἱ ἀμφεμάσαντο δέμας καὶ ἀμείλιχον ἔλκος
σπόγγῳ ἐυτρήτῳ, κατὰ δ' ἔκλυσαν ὕδατι πολλῷ.
ἀμπνύνθη δ' ἄρα τυτθόν· ἄφαρ δέ οἱ ἐγκονέοντες
δόρπον ἐὺν τεύξαντο μεμαότι· σὺν δὲ καὶ αὐτοὶ
δαίνυντ' ἔνδοθι νηός· ἐπήλυθε δ' ἀμβροσίη νύξ·
τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνος ὄρουσε· μένον δ' ἄχρις ἠριγενείης
ἀμφιάλου Λήμνοιο παρ' ἠόσιν· αὐτὰρ ἅμ' ἠοῖ
πείσμαθ' ὁμῶς εὐνῇσιν ἐυγνάμπτοισιν ἄειραν
ἔκπ[illegible]εν ἐγκονέοντες· ἐπιπροέηκε δ' Ἀθήνη
ἐξό[illegible]ι μεν πνείοντα ταννυπρώρου νεὸς οὖρον·
ἱστία δ' αἶψ' ἐτάνυσσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι,
νῆα κατιθύνοντες ἐύξυγον· ἣ δ' ὑπ' ἰωῇ
ἔσσυτ' ἐπὶ πλατὺ χεῦμα· μέλαν δ' ἀμφέστενε κῦμα
ῥηγνύμενον· πολιὸς δὲ περίζεε πάντοθεν ἀφρός·
ἀμφὶ δέ οἱ δελφῖνες ἀολλέες ἐσσεύοντο
ῥίμφα διαπρήσσοντες ἁλὸς πολιοῖο κέλευθα.
οἳ δ' ἄφαρ Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντ' ἀφίκοντο,
ἦχι καὶ ἄλλαι νῆες ἔσαν· κεχάροντο δ' Ἀχαιοί,
ὡς ἴδον, οὓς ποθέεσκον ἀνὰ στρατόν· οἳ δ' ἄρα νηὸς
ἀσπασίως ἀπέβησαν· ἔχεν δ' ἄρα χεῖρας ἀραιὰς
Ποίαντος θρασὺς υἱὸς ἐπ' ἀνέρας, οἵ ῥά μιν ἄμφω
λυγρὸν ἐπισκάζοντα ποτὶ χθόνα δῖαν ἄγεσκον
ἀμφοτέρων κρατερῇσιν ἐπικλινθέντα χέρεσσιν·
ἠύτ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἐς ἤμισυ μέχρι κοπεῖσαν
φηγὸν ὑφ' ὑλοτόμοιο βίης, ἣ πίονα πεύκην
τυτθὸν ἔθ' ἑστηυῖαν, ὅσον λίπε δρυτόμος ἀνὴρ
πρέμνον ὑποτμήγων λιπαρόν, δάος ὄφρα πέληται

πίσσα πυρὶ δμηθεῖσα * * *
* * * κατ᾽ οὔρεα, τὴν δ᾽ ἀλεγεινῶς
ἀχθομένην ἄνεμός τε καὶ ἀδρανίη ποτικλίνῃ·
ὣς ἄρ᾽ ὑπ᾽ ἀτλήτῳ βεβαρημένον ἄλγεϊ φῶτα
θαρσαλέοι ἥρωες ἐπικλινθέντα φέρεσκον
Ἀργείων ἐς ὅμιλον ἀρήιον· οἳ δ᾽ ἐσιδόντες
ὤκτειραν μάλα πάντες ἑκηβόλον ἀνέρα λυγρῷ
ἕλκεϊ τειρόμενον· τὸν δὲ στερεὸν καὶ ἄνουσον
ὠκύτερον ποίησε νοήματος αἰψηροῖο
ἶσος ἐπουρανίοις Ποδαλείριος, εὖ μὲν ὕπερθε
πάσσων φάρμακα πολλὰ καθ᾽ ἕλκεος, εὖ δὲ κικλήσκων
οὔνομα πατρὸς ἑοῖο· θοῶς δ᾽ ἰάχησαν Ἀχαιοὶ
πάντες κυδαίνοντες ὁμῶς Ἀσκληπιοῦ υἷα·
καί μιν φαιδρύναντο καὶ ἀμφί ἑ χρῖσαν ἐλαίῳ
προφρονέως· ὀλοὴ δὲ κατηφείη καὶ ὀιζὺς
ἀθανάτων ἰότητι κατέφθιτο· τοὶ δ᾽ ἀνὰ θυμὸν
τέρποντ᾽ εἰσορόωντες· ὃ δ᾽ ἄμπνυεν ἐκ κακότητος·
ἀχροίῃ δ᾽ ἄρ᾽ ἔρευθος ἐπήλυθεν, ἀργαλέῃ δὲ
ἀδρανίῃ μέγα κάρτος· ἀέξετο δ᾽ ἄψεα πάντα·
ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ἀλδαίνηται ἐπὶ σταχύεσσιν ἄρουρα,
ἣν τὸ πάρος φθινύθουσαν ἐπέκλυσε χείματος αἰνοῦ
ὄμβρος ἐπιβρίσας, ἣ δ᾽ ἀλδομένη ἀνέμοισι
μειδιάᾳ τεθαλυῖα πολυκμήτῳ ἐν ἀλωῇ·
ὣς ἄρα τειρὸμένοιο Φιλοκτήταο πάροιθε
πᾶν δέμας αἶψ᾽ ἀνέθηλεν· ἐντροχάλῳ δ᾽ ἐνὶ κοίλῃ
κάλλιπε κήδεα πάντα, τά οἱ περιδάμνατο θυμόν.
Ἀτρεῖδαι δ᾽ ὁρόωντες ἄτ᾽ ἐκ θανάτου ἀνιόντα
ἀνέρα θαυμάζεσκον· ἔφαντο γὰρ ἔμμεναι ἔργον
ἀθανάτων· τὸ δ᾽ ἄρ᾽ ἦεν ἐτήτυμον, ὡς ἐνόησαν·
καὶ γάρ οἱ μέγεθός τε καὶ ἀγλαΐην κατέχευεν
ἐσθλὴ Τριτογένεια· φάνη δ᾽ ἄφαρ, οἷος ἔην περ
τὸ πρὶν ἐν Ἀργείοισι, πάρος κακότητι δαμῆναι·

καὶ τότ' ἄρ' ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος ἀφνειοῖο
πάντες ὁμῶς οἱ ἄριστοι ἄγον Ποιάντιον υἷα·
καί μιν κυδαίνοντες ἐπ' εἰλαπίνῃσι γέραιρον·
ἀλλ' ὅτε δὴ κορέσαντο ποτοῦ καὶ ἐδητύος ἐσθλῆς,
δὴ τότε μιν προσέειπεν ἐυμμελίης Ἀγαμέμνων·
„ὦ φίλ', ἐπειδή περ σὲ θεῶν ἰότητι πάροιθε
Λήμνῳ ἐν ἀμφιάλῳ λίπομεν, βλαφθέντε νόημα,
μηδ' ἡμῖν χόλον αἰνὸν ἐνὶ φρεσὶ σῇσι βαλέσθαι,
* * * * * *
οὐ γὰρ ἄνευ μακάρων τάδ' ἐρέξαμεν, ἀλλά που αὐτοὶ
ἤθελον ἀθάνατοι νῶιν κακὰ πολλὰ βαλέσθαι
σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος, ἐπεὶ περίοιδας ὀιστοῖς
δυσμενέας δάμνασθαι, ὅτ' ἀντία σεῖο μάχονται.
— — — — — —
πᾶσαν ἀν' ἤπειρον πέλαγός τ' ἀνὰ μακρὸν ἄιστοι
Μοιράων ἰότητι πολυσχιδέες τε πέλονται,
πυκναί τε σκολιαί τε, τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη·
τῶν δὲ δι' αἰζηοὶ φορέονθ' ὑπὸ δαίμονος Αἴσῃ,
εἰδόμενοι φύλλοισιν ὑπὸ πνοιῇς ἀνέμοιο
σευομένοις· ἀγαθὸς δὲ κακῇ ἐνέκυρσε κελεύθῳ
πολλάκις, οὐκ ἐσθλὸς δ' ἀγαθῇ· τὰς δ' οὔτ' ἀλέασθαι,
οὔτ' ἄρ' ἑκὼν τις ἕλέσθαι ἐπιχθόνιος δύνατ' ἀνήρ·
χρὴ δὲ σαόφρονα φῶτα, καὶ ἢν φορέηθ' ὑπ' ἀέλλαις
οἶμην ἀργαλέην, στερεῇ φρενὶ τλῆναι ὀιζύν.
ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμεσθα καὶ ἠλίτομεν τόδε ἔργον,
ἐξαῦτις δώροισιν ἀρεσσόμεθ' ἀπλήτοισι,
Τρώων ἦν ποθ' ἕλωμεν ἐυκτίμενον πτολίεθρον·
νῦν δὲ λάβ' ἑπτὰ γυναῖκας ἐείκοσί τ' ὠκέας ἵππους
ἀθλοφόρους τρίποδάς τε δυώδεκα, τοῖς ἐπὶ θυμὸν
τέρψεις ἤματα πάντα· καὶ ἐν κλισίῃσιν ἐμῇσιν
αἰεί τοι παρὰ δαιτὶ γέρας βασιλήιον ἔσται."
ὣς εἰπὼν ἤρωι πόρεν περικαλλέα δῶρα·

τὸν δ' ἄρα Ποίαντος προσέφη κρατερόφρονος υἱός·
„ὦ φίλος, οὔ τοι ἐγὼν ἔτι χώομαι, οὐδὲ μὲν ἄλλῳ
Ἀργείων, τῶν εἴ τις ἔτ' ἤλιτεν εἵνεκ' ἐμεῖο·
οἶδα γάρ, ὡς στρεπτὸς νόος ἀνδράσι γίνεται ἐσθλοῖς,
οὐδ' αἰεὶ χαλεπὸν θέμις ἔμμεναι οὐδ' ἀσύφηλον,
ἀλλ' ὁτὲ μὲν σμερδνὸν τελέθειν, ὁτὲ δ' ἤπιον εἶναι·
νῦν δ' ἴομεν ποτὶ κοῖτον, ἐπεὶ χατέοντι μάχεσθαι
βέλτερον ὑπνώειν, ἢ ἐπὶ πλέον εἰλαπινάζειν."
ὣς εἰπὼν ἀπόρουσε καὶ ἐς κλισίην ἀφίκανε
σφῶν ἑτάρων· οἳ δ' αἶψα φιλοπτολέμῳ βασιλῆι
εὐνὴν ἐντύνοντο μέγα φρεσὶ καγχαλόωντες·
αὐτὰρ ὅγ' ἀσπασίως κατελέξατο μέχρις ἐπ' ἠῶ.
νὺξ δ' ἀνεχάσσατο δῖα· φάος δ' ἐρύθηνε κολώνας
ἠελίου· καὶ πάντα βροτοὶ περιποίπνυον ἔργα.
Ἀργεῖοι δ' ὁλοοῖο μέγ' ἱέμενοι πολέμοιο,
οἳ μὲν δούρατα θῆγον ἐύξοα, τοὶ δὲ βέλεμνα,
ἄλλοι δ' αἰγανέας· ἅμα δ' ἠοῖ δαῖτα πένοντο
αὐτοῖς ἠδ' ἵπποισι· πάσαντο δὲ πάντες ἐδωδήν.
τοῖσιν δὴ Ποίαντος ἀμύμονος ὄβριμος υἱὸς
τοῖον ἔπος μετέειπεν ἐποτρύνων πονέεσθαι·
„εἰ δ' ἄγε νῦν πολέμοιο μεδώμεθα· μηδέ τις ἡμέων
μιμνέτω ἐν νήεσσι, πάρος κλυτὰ τείχεα λῦσαι
Τροίης εὐπύργοιο, καταπρῆσαί τε πόληα."
ὣς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἰάνθη·
δῦσαν δ' ἐν τεύχεσσι καὶ ἀσπίσιν· ἐκ δ' ἄρα νηῶν
πανσυδίῃ μελίῃσι κεκασμένοι ἐσσεύοντο
καὶ βοέοις σακέεσσι καὶ ἀμφιφάλοις κορύθεσσιν·
ἄλλος δ' ἄλλον ἔρειδε κατὰ στίχας· οὐδέ κε φαίης
κείνων ἐσσυμένων ἑκὰς ἔμμεναι ἄλλον ἀπ' ἄλλου·
ὣς ἄρ' ἴσαν θαμινοὶ καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ.

Τρῶες δ' αὖτ' ἔκτοσθεν ἔσαν Πριάμοιο πόληος
πάντες σὺν τεύχεσσι καὶ ἅρμασιν ἠδὲ καὶ ἵπποις
ὠκυτάτοις· καῖον γὰρ ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ
δειδιότες, μὴ λαὸς ἐπιβρίσειεν Ἀχαιῶν·
τοὺς δ' ὡς οὖν ἐσίδοντο ποτὶ πτόλιν ἀίσσοντας,
ἐσσυμένως κταμένοισι χυτὸν περὶ σῆμα βάλοντο
σπερχόμενοι· δεινὸν γὰρ ὑποτρομέεσκον ἰδόντες.
τοῖσι δ' ἄρ' ἀχνυμένοισιν ὑπὸ φρεσὶ μῦθον ἔειπε
Πουλυδάμας, ὃ γὰρ ἔσκε λίην πινυτὸς καὶ ἐχέφρων·
„ὦ φίλοι, οὐκέτ' ἀνεκτὸς ἐφ' ἡμῖν μαίνεται ἄρης·
ἀλλ' ἄγε δὴ φραξώμεθ', ὅπως πολέμοιό τι μῆχος
εὕρωμεν· Δαναοὶ γὰρ ἐπικρατέουσι μένοντες·
νῦν δ' ἄγε δὴ πύργοισιν ἐυδμήτοις ἐπιβάντες
μίμνωμεν νύκτας τε καὶ ἤματα δηριόωντες,
εἰσόκε δὴ Δαναοὶ Σπάρτην ἐρίβωλον ἵκωνται,
ἢ αὐτοῦ παρὰ τεῖχος ἀκηδήσωσι μένοντες
ἀκλεὲς ἑξόμενοι· ἐπεὶ οὐ σθένος ἔσσεται αὐτοῖς
ῥῆξαι τείχεα μακρά, καὶ εἰ μάλα πολλὰ κάμωσιν·
οὐ γὰρ ἀβληχρὰ θεοῖσι τετεύχαται ἄφθιτα ἔργα·
οὐδέ τί που βρώμης ἐπιδευόμεθ', οὐδὲ ποτῆτος·
πολλὰ γὰρ ἐν Πριάμοιο πολυχρύσοιο μελάθροις
ἔμπεδον εἴδατα κεῖται, ἅπερ πολέεσσι καὶ ἄλλοις
πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔσσετ' ἀγειρομένοισιν ἐδωδὴ
ἐς κόρον, εἰ καὶ ἔτ' ἄλλος ἐελδομένοισιν ἵκηται

τρὶς τόσος ἐνθάδε λαὸς ἀρηγέμεναι μενεαίνων.“
ὣς φάτο· τὸν δ᾽ ἐνένισπε θρασὺς πάις Ἀγχίσαο·
„Πουλυδάμα, πῶς γάρ σε σαόφρονά φασι τετύχθαι,
ὅς κέλεαι ποτὶ δηρὸν ἀνὰ πτόλιν ἄλγεα πάσχειν;
οὐ γὰρ ἀκηδήσουσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ᾽ Ἀχαιοί,
ἀλλ᾽ ἄρ᾽ ἐπιβρίσουσιν ἀλευομένους ἐσιδόντες·
νῶιν δ᾽ ἔσσεται ἄλγος ἀποφθιμένων ἐνὶ πάτρῃ,
ἤν πως ἐνθάδε πουλὺν ἐπὶ χρόνον ἀμφιμάχωνται·
οὐ γάρ τις Θήβηθε μελίφρονα σῖτον ὀπάσσει
ἧμιν, ἐπὴν εἰρχθῶμεν ἀνὰ πτόλιν, οὐδέ τις οἴσει
οἶνον Μαιονίηθεν· ἀνιηρῷ δ᾽ ὑπὸ λιμῷ
φθισόμεθ᾽ ἀργαλέως, εἰ καὶ μάλα τεῖχος ἀμύνει.
ἀλλ᾽ εἰ μὲν θάνατόν τε κακὸν καὶ Κῆρας ἀλύξαι,
εἰ δ᾽ ἄρ᾽ ὀιζυρῶς θαμέειν πολυηχέι μώλῳ
μέλλομεν, εἰν ἔντεσσι σὺν ἡμετέροις τεκέεσσι
καὶ γεραροῖς πατέρεσσι μαχώμεθα· καί ῥά ποθι Ζεὺς
χραισμήσει· κείνου γὰρ ἀφ᾽ αἵματός εἰμεν ἀγαυοῦ·
εἰ δέ κεν ἂρ καὶ κείνῳ ἀπεχθόμενοι τελέθωμεν,
εὐκλειῶς τάχ᾽ ὀλέσθαι ἀμυνομένους περὶ πάτρης
βέλτερον, ἢὲ μένοντας ὀιζυρῶς ἀπολέσθαι.“
ὣς φάτο· τῷ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπίαχον εἰσαΐοντες·
αἶψα δὲ δὴ κορύθεσσι καὶ ἀσπίσι καὶ δοράτεσσι
φράχθεν ἐπ᾽ ἀλλήλους· ἐπὶ δ᾽ ἀκαμάτου Διὸς ὄσσε
δέρκετ᾽ ἀπ᾽ Οὐλύμποιο κορυσσομένους ἐς ἄρηα
Τρῶας ἐπ᾽ Ἀργείοισιν· ἔγειρε δὲ θυμὸν ἑκάστου,
ὄφρα μάχην ἀλίαστον ἐπ᾽ ἀμφοτέροισι τανύσσῃ
λαοῖς· ἦ γὰρ ἔμελλεν Ἀλέξανδρος θανέεσθαι
χερσὶ Φιλοκτήταο πονεύμενος ἀμφ᾽ ἀλόχοιο.
τοὺς δ᾽ ἄγεν εἰς ἕνα χῶρον Ἔρις μεθέπουσα κυδοιμὸν
οὔτινι φαινομένη· περὶ γὰρ νέφος ἄμφεχεν ὤμους
αἱματόεν· φοίτα δὲ μέγαν κλονέουσα κυδοιμὸν
ἄλλοτε μὲν Τρώων ἐς ὁμήγυριν, ἄλλοτ᾽ Ἀχαιῶν·

τὴν δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἀταρβέες ἀμφεπένοντο
πατροκασιγνήτην κρατερόφρονα κυδαίνοντες·
ἣ δὲ μέγ' ἐξ ὀλίγοιο κορύσσετο μαιμώωσα·
τεύχεα δ' ἐξ ἀδάμαντος ἔχεν πεπαλαγμένα λύθρῳ·
πάλλε δὲ λοίγιον ἔγχος ἐς ἠέρα· τῆς δ' ὑπὸ ποσσὶ
κίνυτο γαῖα μέλαινα· πυρὸς δ' ἄμπνειεν ἀυτμὴν
σμερδαλέου· μέγα δ' αἰὲν ἀύτεεν ὀτρύνουσα
αἰζηούς· οἳ δ' αἶψα συνήιον ἀρτύνοντες
ὑσμίνην· δεινὴ γὰρ ἄγεν θεὸς ἐς μέγα ἔργον.
τῶν δ' ὡς ἢ ἀνέμων ἰαχὴ πέλε λάβρον ἀέντων
εἴαρος ἀρχομένου, ὅτε δένδρεα μακρὰ καὶ ὕλη
φύλλα φύει, ἢ ὡς ὅτ' ἀν' ἀξαλέην ξύλοχον πῦρ
αἰθόμενον βρομέει, ἢ ὡς μέγα πόντος ἀπείρων
μαίνεται ἐξ ἀνέμοιο δυσηχέος, ἀμφὶ δὲ ῥοῖβδος
γίνετ' ἀπειρέσιος, τρομέει δ' ὕπο γούνατα ναυτέων·
ὣς τῶν ἐσσυμένων μέγ' ὑπέβραχε γαῖα πελώρη·
ἐν δέ σφιν πέσε δῆρις· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ὄρουσε.
πρῶτος δ' Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν Ἀρπαλίωνα
υἱὸν Ἀριζήλοιο, τὸν Ἀμφινόμη τέκε μήτηρ
γῇ ἔνι Βοιωτῶν, ὃ δ' ἅμα Προθοήνορι δίῳ
ἐς Τροίην ἵκανεν ἀμυνέμεν Ἀργείοισι·
τόν ῥα τότ' Αἰνείας ἀπαλὴν ὑπὸ νηδύα τύψας
νοσφίσατ' ἐκ θυμοῖο καὶ ἡδέος ἐκ βιότοιο·
τῷ δ' ἔπι Θερσάνδροιο δαΐφρονος υἷα δάμασσεν
Ὕλλον, ἐυγλώχινι βαλὼν κατὰ λαιμὸν ἄκοντι,
ὃν τέκε δῖ' Ἀρέθουσα παρ' ὕδασι Ληθαίοιο
Κρήτῃ ἐν ἀμφιάλῳ· μέγα δ' ἤκαχεν Ἰδομενῆα.
αὐτὰρ Πηλείδαο πάις δυοκαίδεκα φῶτας
Τρώων αὐτίκ' ὄλεσσεν ὑπ' ἔγχεϊ πατρὸς ἑοῖο·
Κέβρον μὲν πρώτιστα καὶ Ὄρμονα Πασίθεόν τε
Ὑσμινόν τε καὶ Ἰμβράσιον Σχέδιόν τε Φλέγην τε
Μνήσαιόν τ' ἐπὶ τοῖσι καὶ Εὔνομον Ἀμφίνοόν τε

καὶ Φάσιν ἠδὲ Γαληνόν, ὃς οἰκία ναιετάασκε
Γαργάρῳ αἰπεινῇ, μετὰ δ' ἔπρεπε μαρναμένοισι
Τρωσὶν ἐυσθενέεσσι, κίεν δ' ἅμ' ἀπείρονι λαῷ
ἐς Τροίην· μάλα γάρ οἱ ὑπέσχετο πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Δαρδανίδης Πρίαμος δώσειν περικαλλέα δῶρα,
νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἐφράσσαθ' ἑὸν μόρον· ἦ γὰρ ἔμελλεν
ἐσσυμένως ὀλέεσθαι ὑπ' ἀργαλέου πολέμοιο,
πρὶν δόμον ἐκ Πριάμοιο περικλυτὰ δῶρα φέρεσθαι.

καὶ τότε Μοῖρ' ἀίδηλος ἐπέτραπεν Ἀργείοισιν
Εὐρυμένην, ἕταρον κρατερόφρονος Αἰνείαο·
ὦρσε δέ οἱ μέγα θάρσος ὑπὸ φρένας, ὄφρα δαμάσσας
πολλοὺς αἴσιμον ἦμαρ ἀναπλήσῃ ὑπ' ὀλέθρῳ·
δάμνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλον ἀνηλέι θηρὶ ἐοικώς·
οἳ δέ μιν οὐχ ὑπέμειναν ἐφ' ὑστατίῃ βιότοιο
αἰνὸν μαιμώωντα καὶ οὐκ ἀλέγοντα μόροιο·
καί νύ κεν ἔργον ἔρεξεν ἀπείριτον ἐν δαΐ κείνῃ,
εἰ μή οἱ χεῖρές τε κάμον καὶ δούρατος αἰχμὴ
πάμπαν ἀνεγνάμφθη· ξίφεος δέ οἱ οὐκέτι κώπη
ἔσθενεν· ἀλλά μιν Αἶσα διέκλασε· τὸν δ' ὑπ' ἄκοντι
τύψε κατὰ στομάχοιο Μέγης· ἀνὰ δ' ἔβλυσεν αἷμα
ἐκ στόματος· τῷ δ' αἶψα σὺν ἄλγεϊ Μοῖρα παρέστη.

τοῦ δ' ἄρ' ἀποκταμένοιο δύω θεράποντες Ἐπειοῦ
Δηιλέων τε καὶ Ἀμφίων ἀπὸ τεύχε' ἐλέσθαι
ὥρμαινον· τοὺς δ' αὖτε θρασὺ σθένος Αἰνείαο
δάμνατο μαιμώωντας ὀιζυρῶς περὶ νεκρῷ·
ὡς δ' ὅτ' ἐν οἰνοπέδῳ τις ἐπαΐσσοντας ὀπώρῃ
σφῆκας τερσομένῃσι περὶ σταφυλῇσι δαμάσσῃ,
οἳ δ' ἄρ' ἀποπνείουσι, πάρος γεύσασθαι ὀπώρης·
ὣς τοὺς αἶψ' ἐδάμασσε, πρὶν ἔντεα λήισασθαι.

Τυδείδης δὲ Μένοντα καὶ Ἀμφίνοον κατέπεφνεν
ἄμφω ἀμύμονε φῶτε· Πάρις δ' ἔλε Δημολέοντα
Ἱππασίδην, ὃς πρόσθε Λακωνίδα γαῖαν ἔναιε

πὰρ προχοῆς ποταμοῖο βαθυρρόου Εὐρώταο,
ἦλυθε δ᾽ ἐς Τροίην ὑπ᾽ ἀρηιθόῳ Μενελάῳ·
καί ἑ Πάρις κατέπεφνε τυχὼν ὑπὸ μαζὸν ὀιστῷ
δεξιόν, ἐκ δέ οἱ ἦτορ ἀπὸ μελέων ἐκέδασσε.
Τεῦκρος δὲ Ζέχιν εἶλε περικλυτὸν υἱα Μέδοντος,
ὅς ῥά τε ναιετάασκεν ἐνὶ Φρυγίῃ πολυμήλῳ
ἄντρον ὑπὸ ζάθεον καλλιπλοκάμων Νυμφάων,
ἦχί ποτ᾽ Ἐνδυμίωνα παρυπνώοντα βόεσσιν
ὑψόθεν ἀθρήσασα κατήλυθε δῖα Σελήνη
οὐρανόθεν· δριμὺς γὰρ ἄγεν πόθος ἠιθέοιο
ἀθανάτην πονέουσαν * * *
* * * * ἧς ἔτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα τέτυκται ὑπὸ δρυσίν· ἀμφὶ γὰρ αὐτῇ
ἐκκέχυτ᾽ ἐν ξυλόχοισι βοῶν γλάγος· οἳ δέ νυ φῶτες
θηεῦντ᾽ εἰσέτι κεῖνο· τὸ γὰρ μάλα τηλόθι φαίης
ἔμμεναι εἰσορόων πολιὸν γάλα, κεῖνο δ᾽ ἵησι
λευκὸν ὕδωρ, καὶ βαιὸν ἀπόπροθεν ὁππόθ᾽ ἵκηται,
πήγνυται ἀμφὶ ῥέεθρα, πέλει δ᾽ ἄρα λάινον οὖδας.
Ἀλκαίῳ δ᾽ ἐπόρουσε Μέγης Φυλήιος υἱός·
καί ῥά μιν ἀσπαίρουσαν ὑπὸ κραδίην ἐπέρησεν
ἐγχείῃ· τοῦ δ᾽ ὦκα λύθη πολυήρατος αἰών·
οὐδέ μιν ἐκ πολέμοιο πολυκλαύτοιο μολόντα
καίπερ ἐελδόμενοι μογεροὶ δέξαντο τοκῆες,
Φύλλις εὐζώνος καὶ Μάργασος, οἵ ῥ᾽ ἐνέμοντο
Ἀρπάσου ἀμφὶ ῥέεθρα διειδέος, οὗ ἀλεγεινῷ
Μαιάνδρῳ κελάδοντα ῥόον καὶ ἀπείριτον οἶδμα
συμφέρετ᾽, ἤματα πάντα λάβρῳ περὶ χεύματι θύων.
Γλαύκου δ᾽ ἐσθλὸν ἑταῖρον ἐυμμελίην Σκυλακῆα
υἱὸς Ὀιλῆος σχεδὸν οὔτασεν ἀντιόωντα
βαιὸν ὑπὲρ σάκεος· διὰ δὲ πλατὺν ἧλασεν ὦμον
αἰχμὴ ἀνιηρή· περὶ δ᾽ ἔβλυσεν αἷμα βοείῃ·
ἀλλά μιν οὔτι δάμασσεν· ἐπεί ῥά ἑ μόρσιμον ἦμαρ

δέχνυτο νοστήσαντα φίλης παρὰ τείχεσι πάτρης·
εὖτε γὰρ Ἴλιον αἰπὺ θοοὶ διέπερσαν Ἀχαιοί,
δὴ τότ' ἄρ' ἐκ πολέμοιο φυγὼν Λυκίην ἀφίκανεν
οἷος ἄνευθ' ἑτάρων· τὸν δ' ἄστεος ἄγχι γυναῖκες
ἀγρόμεναι τεκέων σφετέρων ὕπερ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
εἴροντθ'· ὃς δ' ἄρα τῇσι μόρον κατέλεξεν ἁπάντων·
αἱ δ' ἄρα χερμαδίοισι περισταδὸν ἀνέρα κεῖνον
δάμναντ', οὐδ' ἀπόνητο μολὼν ἐς πατρίδα νόστου,
ἀλλά ἑ λᾶες ὕπερθε μέγα στενάχοντα κάλυψαν·
καί ῥά οἱ ἐκ βελέων ὀλοὸς περὶ τύμβος ἐτύχθη,
τῷ ἔνι, κυδαλίμης Τιτηνίδος ἀγχόθι πέτρης,
πὰρ τέμενος καὶ σῆμα κραταιοῦ Βελλεροφόντου·
ἀλλ' ὃ μὲν αἴσιμον ἦμαρ ἀναπλήσας ὑπ' ὀλέθρῳ
ὕστερον ἐννεσίῃσιν ἀγαυοῦ Λητοΐδαο
τίεται ὥστε θεός, φθινύθει δέ οἱ οὔποτε τιμή.

Ποίαντος δ' ἐπὶ τοῖσι πάις κτάνε Δηιονῆα
ἠδ' Ἀντήνορος υἱὸν ἐυμμελίην Ἀκάμαντα·
ἄλλων δ' αἰζηῶν ὑπεδάμνατο πουλὺν ὅμιλον·
θῦνε γὰρ ἐν δηίοισιν ἀτειρέι ἶσος Ἄρηι
ἢ ποταμῷ κελάδοντι, ὃς ἔρκεα μακρὰ δαΐζει
πλημμύρων, ὅτε λάβρον ὀρινόμενος περὶ πέτρῃς
ἐξ ὀρέων ἀλεγεινὰ μεμιγμένος ἔρχεται ὄμβρῳ,
ἀέναός περ ἐὼν καὶ ἀγάρροος, οὐδέ νυ τόνγε
εἴργουσιν προβλῆτες ἀάσπετα παφλάζοντα·
ὣς οὔτις Ποίαντος ἀγακλειτοῦ θρασὺν υἷα
ἔσθενεν ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν καὶ ἄπωθε πελάσσαι·
ἐν γάρ οἱ στέρνοισι μένος περιώσιον ἦεν·
τεύχεσι δ' ἀμφεκέκαστο δαΐφρονος Ἡρακλῆος
δαιδαλέοις· περὶ γάρ οἱ ἐνὶ ζωστῆρι φαεινῷ
ἄρκτοι ἔσαν βλοσυραὶ καὶ ἀναιδέες· ἀμφὶ δὲ θῶες
σμερδαλέοι, καὶ λυγρὸν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωσαι
πορδάλιες· τῶν δ' ἄγχι λύκοι ἔσαν ὀβριμόθυμοι

καὶ σύες ἀργιόδοντες ἐυσθενέες τε λέοντες,
ἐκπάγλως ζωοῖσιν ἐοικότες· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
ὑσμῖναι ἐνέκειντο μετ' ἀργαλέοιο φόνοιο·
δαίδαλα μέν οἱ τόσσα περὶ ζωστῆρα τέτυκτο.
ἄλλα δέ οἱ γωρυτὸς ἀπείριτος ἀμφεκέκαστο·
ἐν μὲν ἔην Διὸς υἱὸς ἀελλοπόδης Ἑρμείης
Ἰνάχου ἀμφὶ ῥέεθρα κατακτείνων μέγαν Ἄργον,
Ἄργον, ὃς ὀφθαλμοῖσιν ἀμοιβαδὸν ὑπνώεσκεν·
ἐν δὲ βίῃ Φαέθοντος ἀνὰ ῥόον Ἠριδανοῖο
βλήμενος ἐκ δίφροιο· καταιθομένης δ' ἄρα γαίης,
ὡς ἐτεόν περ, ἄητο μέλας ἐνὶ ἠέρι καπνός·
Περσεὺς δ' ἀντίθεος βλοσυρὴν ἐδάιζε Μέδουσαν,
ἄστρων ἧχι λοετρὰ πέλει καὶ τέρματα γαίης
πηγαί τ' ὠκεανοῖο βαθυρρόου, ἔνθ' ἀκάμαντι
ἠελίῳ δύνοντι συνέρχεται ἑσπερίη νύξ·
ἐν δὲ καὶ ἀκαμάτοιο μέγας πάις Ἰαπετοῖο
Καυκάσου ἠλιβάτοιο παρηώρητο κολώνῃ
δεσμῷ ἐν ἀρρήκτῳ· κεῖρεν δέ οἱ αἰετὸς ἧπαρ
αἰὲν ἀεξόμενον· ὃ δ' ἄρα στενάχοντι ἐῴκει·
καὶ τὰ μὲν ἂρ τεύξαντο κλυταὶ χέρες Ἡφαίστοιο
ὀβριμῷ Ἡρακλῆι· ὃ δ' ὤπασε παιδὶ φορῆναι
Ποίαντος, μάλα γάρ οἱ ὁμωρόφιος φίλος ἦεν.
αὐτὰρ ὁ κυδιόων ἐνὶ τεύχεσι δάμνατο λαούς·
ὀψὲ δέ οἱ ἐπόρουσε Πάρις, στονόεντας ὀιστοὺς
νωμῶν ἐν χείρεσσι μετὰ γναμπτοῖο βιοῖο
θαρσαλέως· τῷ γάρ ῥα συνήιεν ὕστατον ἦμαρ·
ἧκε δ' ἀπὸ νευρῆφι θοὸν βέλος· ἣ δ' ἰάχησεν
ἰοῦ ἀπεσσυμένοιο· τὸ δ' οὐχ ἅλιον φύγε χειρῶν·
καί ῥ' αὐτοῦ μὲν ἅμαρτεν ἀλεναμένου μάλα τυτθόν,
ἀλλ' ἔβαλεν Κλεόδωρον ἀγακλειτόν περ ἐόντα
βαιὸν ὑπὲρ μαζοῖο, διήλασε δ' ἄχρις ἐς ὦμον·
οὐ γὰρ ἔχεν σάκος εὐρύ, τό οἱ λυγρὸν ἔσχεν ὄλεθρον·

ἀλλ' ὅγε γυμνὸς ἐὼν ἀνεχάζετο· τοῦ γὰρ ἀπ' ὤμων
Πουλυδάμας ἀπάραξε σάκος τελαμῶνα δαΐξας
βουπλῆγι στιβαρῷ· ὃ δ' ἐχάσσατο μαρνάμενός περ
αἰχμῇ ἀνιηρῇ· στονόεις δέ οἱ ἔμπεσεν ἰὸς
ἄλλοθεν ἀΐξας· ὣς γάρ νύ που ἤθελε δαίμων
θήσειν αἰνὸν ὄλεθρον ἐύφρονος υἱέι Λέρνου,
ὃν τέκετ' Ἀμφιάλη Ῥοδίων ἐν πίονι γαίῃ.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐδάμασσε Πάρις στονόεντι βελέμνῳ,
δὴ τότε που Ποίαντος ἀμύμονος ὄβριμος υἱὸς
ἐμμεμαὼς θοὰ τόξα τιταίνων οἱ μέγ' ἀύτει·
„ὦ κύον, ὡς σοὶ ἔγωγε φόνον καὶ κῆρ' ἀίδηλον
δώσω, ἐπεί νύ μοι ἄντα λιλαίεαι ἰσοφαρίζειν·
καί κεν ἀναπνεύσουσιν, ὅσοι σέθεν εἵνεκα λυγροῦ
τείρουτ' ἐν πολέμῳ· τάχα γὰρ λύσις ἔσσετ' ὀλέθρου
ἐνθάδε σεῖο θανόντος, ἐπεί σφισι πῆμα τέτυξαι."
ὣς εἰπὼν νευρὴν μὲν ἐύστροφον ἀγχόθι μαζοῦ
εἵρυσε, κυκλώθη δὲ κέρας, καὶ ἀμείλιχος ἰὸς
ἰθύνθη, τόξον δ' ἄκρη ὑπερέσχεν ἀκωκὴ
τυτθὸν ὑπ' αἰζηοῖο βίῃ· μέγα δ' ἔβραχε νευρὴ
ἰοῦ ἀπεσσυμένοιο δυσηχέος· οὐδ' ἀφάμαρτε
δῖος ἀνήρ· τοῦ δ' οὔτι λύθη κέαρ, ἀλλ' ἔτι θυμῷ
ἔσθενεν· οὐ γάρ οἱ τότε καίριος ἔμπεσεν ἰός,
ἀλλὰ παρέθρισε χειρὸς ἐπιγράβδην χρόα καλόν·
ἐξαῦτις δ' ὅγε τόξα τιτύσκετο· τὸν δὲ παραφθὰς
ἰῷ ἐυγλώχινι βάλεν βουβῶνος ὕπερθε
Ποίαντος φίλος υἱός· ὃ δ' οὐκέτι μίμνε μάχεσθαι,
ἀλλὰ θοῶς ἀπόρουσε, κύων ὥς, ὅστε λέοντα
ταρβήσας χάσσηται ἐπεσσύμενος τὸ πάροιθεν·
ὣς ὅγε λευγαλέῃσι πεπαρμένος ἤτορ ἀνίῃς
χάζετ' ἀπὸ πτολέμοιο· συνεκλονέοντο δὲ λαοὶ
ἀλλήλους ὀλέκοντες· ἐν αἵματι δ' ἔπλετο δῆρις
κτεινομένων ἑκάτερθε· νεκροὶ δ' ἐπέκειντο νέκυσσι

πανσυδίῃ, ψεκάδεσσιν ἐοικότες ἠὲ χαλάζῃ
ἢ χιόνος νιφάδεσσιν, ὅτ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλην
Ζηνὸς ὑπ' ἐννεσίῃς ξέφυρος καὶ χεῖμα παλύνει·
ὣς οἵγ' ἀμφοτέρωθεν ἀνηλέι Κηρὶ δαμέντες
ἀθρόοι ἀλλήλοισι δεδουπότες ἀμφεχέοντο.

αἰνὰ δ' ἀνεστενάχιξε Πάρις· περὶ δ' ἔλκεϊ θυμὸν
τείρετο· τὸν δ' ἀλύοντα τάχ' ἄμφεπον ἰητῆρες.
Τρῶες δ' εἰς ἐὸν ἄστυ κίον· Δαναοὶ δ' ἐπὶ νῆας
κυανέας ἀφίκοντο θοὰς· τοὺς γάρ ῥα κυδοιμοῦ
νὺξ ἀπέπαυσε μέλαινα, μόγον δ' ἐξείλετο γυίων
ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισι πόνου ἀλκτῆρα χέασα.

ἀλλ' οὐχ ὕπνος ἔμαρπτε θοὸν Πάριν ἄχρις ἐς ἠώ·
οὐ γάρ οἵ τις ἄλαλκε λιλαιομένων περ ἀμύνειν
παντοίοις ἀκέεσσιν, ἐπεί ῥά οἱ αἴσιμον ἦεν
Οἰνώνης ὑπὸ χερσὶ μόρον καὶ κῆρας ἀλύξαι,
ἢν ἐθέλῃ· ὃ δ' ἄρ' αἶψα θεοπροπίῃσι πιθήσας
ἤιεν οὐκ ἐθέλων· ὀλοὴ δέ μιν ἦγεν ἀνάγκη
κουριδίης εἰς ὦπα· λυγροί γε μὲν ἀντιόωντες
κὰκ κορυφῆς ὄρνιθες ἀύτεον, οἳ δ' ἀνὰ χεῖρα
σκαιὴν ἀίσσοντες· ὃ δέ σφεας ἄλλοτε μέν που
δείδιεν εἰσορόων, ὁτὲ δ' ἀκράαντα πέτεσθαι
ἔλπετο· τοὶ δέ οἱ αἰνὸν ὑπ' ἄλγεσι φαῖνον ὄλεθρον.
ἶξε δ' ἐς Οἰνώνην ἐρικυδέα· τὸν δ' ἐσιδοῦσαι
ἀμφίπολοι θάμβησαν ἀολλέες ἠδὲ καὶ αὐτὴ
Οἰνώνη· ὃ δ' ἄρ' αἶψα πέσεν παρὰ ποσσὶ γυναικὸς

— — — — — —

ἀμφὶ μέλαιν' ἐφύπερθε καὶ ἔνδοθι, μέχρις ἱκέσθαι
μυελὸν ἐς λιπόωντα δι' ὀστέου, οὕνεκα νηδὺν
φάρμακον αἰνὸν ἔπυθε κατ' οὐτάμενον χρόα φωτός·
τείρετο δὲ στυγερῇ βεβολημένος ἦτορ ἀνίῃ·
ὡς δ' ὅτε τις νούσῳ τε καὶ ἀργαλέῃ μέγα δίψῃ
αἰθόμενος κραδίην ἀδινὸν κέαρ αὐαίνηται,

ὅντε περιζείουσα χολὴ φλέγει, ἀμφὶ δὲ νωθὴς
ψυχή οἱ πεπότητ᾽ ἐπὶ χείλεσιν αὐαλέοισιν
ἀμφότερον, βιότου τε καὶ ὕδατος ἱμείρουσα·
ὣς τοῦ ὑπὸ στέρνοισι καταίθετο θυμὸς ἀνίῃ·
καί ῥ᾽ ὀλιγοδρανέων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
„ὤ γύναι αἰδοίη, μὴ δή νύ με τειρόμενόν περ
ἐχθήρῃς, ἐπεὶ ἄρ σε πάρος λίπον ἐν μεγάροισι
χήρην, οὐκ ἐθέλων περ· ἄγον δέ με Κῆρες ἄφυκτοι
εἰς Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πάρος λεχέεσσι μιγῆναι
σῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι θανὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσα·
ἀλλ᾽ ἄγε, πρός τε θεῶν, οἵτ᾽ οὐρανὸν ἀμφινέμονται,
πρός τε τεῶν λεχέων καὶ κουριδίης φιλότητος
ἧπιον ἔνθεο θυμόν, ἄχος δ᾽ ἀλεγεινὸν ἄλαλκε
φάρμακ᾽ ἀλεξήσοντα καθ᾽ ἕλκεος οὐλομένοιο
θεῖσα, τά μοι μεμόρηται ἀπωσέμεν ἄλγεα θυμοῦ,
ἢν ἐθέλῃς· σῇσιν γὰρ ἐπὶ φρεσίν, εἴτε σαῶσαι
μήδεαι ἐκ θανάτοιο δυσηχέος, εἴτε καὶ οὐκί·
ἀλλ᾽ ἐλέαιρε τάχιστα καὶ ὠκυμόρων σθένος ἰῶν
ἐξάκεσ᾽, ἕως μοι ἔτ᾽ ἀμφὶ μένος καὶ γυῖα τέθηλε·
μηδέ τί με ξήλοιο λυγροῦ μεμνημένη ἔμπης
καλλείψῃς θανέεσθαι ἀμειλίκτῳ ὑπὸ πότμῳ
πὰρ ποσὶ σοῖσι πεσόντα· Λιτῇς δ᾽ ἀποθύμια ῥέξεις,
αἵ ῥα καὶ αὐταὶ Ζηνὸς ἐριγδούποιο θύγατρες
εἰσί, καὶ ἀνθρώποισιν ὑπερφιάλοις κοτέουσαι
ἐξόπιθε στονόεσσαν ἐπιθύνουσιν Ἐρινὺν
καὶ χόλον· ἀλλὰ σύ, πότνα, κακὰς ἀπὸ Κῆρας ἔρυκε
ἐσσυμένως, εἰ καί τι παρήλιτον ἀφραδίῃσιν.“
ὣς ἄρ᾽ ἔφη· τῆς δ᾽ οὔτι φρένας παρέπεισε κελαινάς,
ἀλλά ἑ κερτομέουσα μέγ᾽ ἀχνύμενον προσέειπε·
„τίπτε μοι εἰλήλουθας ἐναντίον, ἦν ῥα πάροιθε
κάλλιπες ἐν μεγάροισιν ἀάσπετα κωκύουσαν
εἵνεκα Τυνδαρίδος πολυκηδέος, ἣ παριαύων

τέρπεο καγχαλόων, ἐπειὴ πολὺ φερτέρη ἐστὶ
τῆς σέο κουριδίης· τὴν γὰρ φάτις ἔμμεν ἀγήρω·
κείνην ἐσσυμένως γουνάζεο, μηδέ νύ μοί περ
δακρυόεις ἐλεεινὰ καὶ ἀλγινόεντα παραύδα·
αἰ γάρ μοι μέγα θηρὸς ὑπὸ κραδίῃ μένος εἴη
δαρδάψαι σέο σάρκας, ἔπειτα δέ θ' αἷμα λαφύξαι,
οἷά με πήματ' ἔοργας ἀτασθαλίῃσι πιθήσας.
σχέτλιε, ποῦ νύ τοί ἐστιν ἐυστέφανος Κυθέρεια;
πῇ δὲ πέλει γαμβροῖο λελασμένος ἀκάματος Ζεύς;
τοὺς ἔχ' ἀοσσητῆρας· ἐμῶν δ' ἀπὸ τῆλε μελάθρων
χάζεο, καὶ μακάρεσσι καὶ ἀνδράσι πῆμ' ἀλεγεινόν·
σεῖο γὰρ εἵνεκ', ἀλιτρέ, καὶ ἀθανάτους ἔλε πένθος,
τοὺς μὲν ἐφ' υἱωνοῖς, τοὺς δ' υἱάσιν ὀλλυμένοισιν.
ἀλλά μοι ἔρρε δόμοιο καὶ εἰς Ἑλένην ἀφίκανε,
ἥς σε χρεὼ νυκτός τε καὶ ἤματος ἀσχαλόωντα
τρύζειν πὰρ λεχέεσσι πεπαρμένον ἄλγεϊ λυγρῷ,
εἰσόκε σ' ἰήνειεν ἀνιηρῶν ὀδυνάων."

ὣς φαμένη γοόωντα φίλων ἀπέπεμπε μελάθρων,
νηπίη· οὐδ' ἄρ' ἐφράσσαθ' ἑὸν μόρον· ἦ γὰρ ἔμελλον
κείνου ἀποφθιμένοιο καὶ αὐτῇ Κῆρες ἔπεσθαι
ἐσσυμένως· ὣς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν Διὸς Αἶσα.

τὸν δ' ἄρ' ἀπεσσύμενον λασίης ὑπὲρ ἄκριας Ἴδης
λυγρὸν ἐπισκάζοντα καὶ ἀχνύμενον μέγα θυμῷ
Ἥρη τ' εἰσενόησε καὶ ἄμβροτον ἦτορ ἰάνθη,
ἑξομένη κατ' Ὄλυμπον, ὅπῃ Διὸς ἔπλετ' ἀλωή·
καί ῥά οἱ ἀμφίπολοι πίσυρες σχεδὸν ἑδριόωντο,
τάς ποτ' ἄρ' Ἠελίῳ χαροπὴ δμηθεῖσα Σελήνη
γείνατ' ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν ἀτειρέας, οὐδὲν ὁμοίας
ἀλλήλῃς· μορφῇ δὲ διέκριθεν ἄλλη ἀπ' ἄλλης·

* * * * * *

ἣ δ' ἑτέρῃ χειμῶνι καὶ αἰγοκερῇι μέμηλε·

* * * * * *

* * * * * *

τέτρασι γὰρ μοίρῃσι βροτῶν διαμείβεται αἰών,
ἃς κεῖναι ἐφέπουσιν ἀμοιβαδόν· ἀλλὰ τὰ μέν που
αὐτῷ Ζηνὶ μέλοιτο κατ' οὐρανόν· αἳ δ' ὀάριζον,
ὁππόσα λοίγιος Αἶσα περὶ φρεσὶν οὐλομένῃσι
μήδετο, Τυνδαρίδος στυγερὸν γάμον ἐντύνουσα
Δηιφόβῳ, καὶ μῆνιν ἀνιηρὴν Ἑλένοιο
καὶ χόλον ἀμφὶ γυναικός, ὅπως τέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
ἤμελλον μάρψαντες ἐν ὑψηλοῖσιν ὄρεσσι
χωόμενον Τρώεσσι θοὰς ἐπὶ νῆας ἄγεσθαι,
ὥς τέ οἱ ἐννεσίῃσι κραταιοῦ Τυδέος υἱὸς
ἑσπομένου Ὀδυσῆος ὑπὲρ μέγα τεῖχος ὀρούσας
Ἀλκαθόῳ στονόεντα φέρειν ἤμελλεν ὄλεθρον
ἁρπάξας ἐθέλουσαν ἐύφρονα Τριτογένειαν,
ἦτ' ἔρυμα πτόλιός τε καὶ αὐτῶν ἔπλετο Τρώων·
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ θεῶν τις ἀπειρέσιον χαλεπήνας
ἔσθενεν ὄλβιον ἄστυ διαπραθέειν Πριάμοιο
ἀθανάτης ἔμπροσθεν ἀκηδέος ἐμβεβαυίης·
οὐδέ οἱ ἄμβροτον εἶδος ἐτεκτήναντο σιδήρῳ
ἀνέρες, ἀλλά μιν αὐτὸς ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
κάββαλεν ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο πόληα.

καὶ τὰ μὲν ὥς ὀάριζε Διὸς δάμαρ ἀμφιπόλοισιν,
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖσι. Πάριν δ' ἄρα θυμὸς ἐν Ἴδῃ
κάλλιπεν, οὐδ' Ἑλένη μιν ἐσέδρακε νοστήσαντα·
ἀμφὶ δέ μιν Νύμφαι μέγ' ἐκώκυον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
εἰσέτι που μέμνηντο κατὰ φρένας, ὅσσα πάροιθεν
ἐξέτι νηπιάχοιο συναγρομένης ὀάριζε·
σὺν δέ σφιν μύροντο βοῶν θοοὶ ἀγροιῶται
ἀχνύμενοι κατὰ θυμόν· ἐπεστενάχοντο δὲ βῆσσαι.

καὶ τότε δὴ Πριάμοιο πολυτλήτοιο γυναικὶ
δεινὸν Ἀλεξάνδροιο μόρον φάτο βουκόλος ἀνήρ·
τῆς δ' ἄφαρ, ὡς ἐσάκουσε, τρόμῳ περιπάλλετο θυμός,

γυῖα δ' ὑπεκλάσθησαν· ἔπος δ' ὀλοφύρατο τοῖον·
„ὤλεό μοι, φίλε τέκνον, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πένθεσι πένθος
κάλλιπες αἰὲν ἄφυκτον, ἐπεὶ πολὺ φέρτατος ἄλλων
παίδων ἔσκες ἐμεῖο μεθ' Ἕκτορα· τῷ νύ σε λυγρὴ
κλαύσομαι, εἰσόκε μοι κραδίῃ ἔνι πάλλεται ἦτορ·
οὐ γὰρ ἄνευ μακάρων τάδε πάσχομεν, ἀλλά τις Αἶσα
μήδετο λοίγια ἔργα, τὰ μὴ ὤφειλον ὀτλῆσαι,
ἀλλ' ἔθανον τὸ πάροιθεν ἐν εἰρήνῃ τε καὶ ὅλβῳ·
* * * * * *
ἐλπομένη καὶ ἔτ' ἄλλα κακώτερα θηήσασθαι,
παῖδας μὲν κταμένους, κεραϊζομένην δὲ πόληα
καὶ πυρὶ δαιομένην Δαναῶν ὑπὸ καρτεροθύμων,
σύν τε νυοὺς θύγατράς τε μετὰ Τρωῇσι καὶ ἄλλῃς
ἑλκομένας ἅμα παισὶ δορυκτήτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ."
ὣς φάτο κωκύουσα· πόσις δέ οἱ οὔ τι πέπυστο·
ἀλλ' ὃ παρ' Ἕκτορος ἦστο τάφῳ ἐπὶ δάκρυα χεύων,
οὕνεκ' ἄριστος ἔην καὶ ἐρύετο δούρατι πάτρην·
τοῦ πέρι πευκαλίμας ἀχέων φρένας οὔ τι πέπυστο.
ἀλλ' Ἑλένη μάλα πολλὰ διηνεκέως γοόωσα
ἄλλα μὲν ἐν Τρώεσσιν ἀύτεεν, ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ἐν κραδίῃ μενέαινε· φίλου δ' ἀνὰ θυμὸν ἔειπεν·
„ἦνερ, ἐμοὶ καὶ Τρωσὶ καὶ αὐτῷ σοὶ μέγα πῆμα,
ὤλεο λευγαλέως· ἐμὲ δ' ἐν στυγερῇ κακότητι
κάλλιπες ἐλπομένην ὀλοώτερα πήματ' ἰδέσθαι·
ὥς ὄφελόν μ' Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο πάροιθεν,
ὁππότε σοίγ' ἑπόμην ὀλοῇ ὑπὸ δαίμονος Αἴσῃ·
νῦν δ' ἄρα καὶ σοὶ πῆμα θεοὶ δόσαν ἠδ' ἐμοὶ αὐτῇ
αἰνομόρῳ· πάντες δέ μ' ἀάσπετον ἐρρίγασι,
πάντες δ' ἐχθαίρουσιν ἐμὸν κέαρ· οὐδέ πῃ οἶδα
ἐκφυγέειν· εἰ γάρ κε φύγω Δαναῶν ἐς ὅμιλον,
αὐτίκ' ἀεικίσσουσιν ἐμὸν δέμας· εἰ δέ κε μίμνω,
Τρωαὶ καὶ Τρῳὲς με περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλοι

αἶψα διαρραίσουσι· νέκυν δ' οὐ γαῖα καλύψει,
ἀλλὰ κύνες δάψουσι καὶ οἰωνῶν θοὰ φῦλα·
ὡς ὄφελόν μ' ἐδάμασσε, πάρος τάδε πήματ' ἰδέσθαι“
* * * * * *
ὣς ἔφατ', οὔτι γοῶσα πόσιν τόσον, ὁππόσον αὐτῆς
μύρετ' ἀλιτροσύνης μεμνημένη· ἀμφὶ δὲ Τρωαὶ
ὡς κεῖνον στενάχοντο, μετὰ φρεσὶ δ' ἄλλα μενοίνων,
αἳ μὲν ὑπὲρ τοκέων μεμνημέναι, αἳ δὲ καὶ ἀνδρῶν,
αἳ δ' ἄρ' ὑπὲρ παίδων, αἳ δὲ γνωτῶν ἐριτίμων.
οἵη δ' ἐκ θυμοῖο δαΐζετο κυδαλίμοιο
Οἰνώνη· ἀλλ' οὔτι μετὰ Τρωῇσιν ἐοῦσα
κώκυεν, ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐνὶ σφετέροισι μελάθροις
κεῖτο βαρυστενάχουσα παλαιοῦ λέκτρον ἀκοίτεω·
οἵη δ' ἐν ξυλόχοισι περιτρέφεται κρύσταλλος
αἰπυτάτων ὀρέων, ἥτ' ἄγκεα πολλὰ παλύνει
χευαμένη ξεφύροιο καταιγίσιν· * *
* * * * ἀμφὶ δὲ μακραὶ
ἄκριες ὑδρηλῇσι κατειβόμεναι λιβάδεσσι
δεύονθ', ἣ δὲ νάπῃσιν ἀπειρεσίη περ ἐοῦσα
πίδακος ἐσσυμένης κρυερὸν περιτήκεται ὕδωρ·
ὣς ἧγ' ἀσχαλόωσα μέγα στυγερῇ ὑπ' ἀνίῃ
τήκετ' ἀκηχεμένη πόσιος περὶ κουριδίοιο·
αἰνὰ δ' ἀναστενάχουσα φίλον προσελέξατο θυμόν·
„ὤ μοι ἀτασθαλίης, ὤ μοι στυγεροῦ βιότοιο,
ἣ πόσιν ἀμφαγάπησα δυσάμμορον, ᾧ σὺν ἐώλπειν
γήραϊ τειρομένη βιότου κλυτὸν οὐδὸν ἱκέσθαι
αἰὲν ὁμοφρονέουσα· θεοὶ δ' ἑτέρωσε βάλοντο·
ὥς μ' ὄφελόν ποτε Κῆρες ἀνηρείψαντο μέλαιναι,
ὁππότε νόσφιν ἔμελλον Ἀλεξάνδροιο πέλεσθαι·
ἀλλὰ καὶ εἰ ζωός μ' ἔλιπεν, μέγα τλήσομαι ἔργον,
ἀμφ' αὐτῷ θανέειν, ἐπεὶ οὔτι μοι εὔαδεν ἠώς.“
ὣς φαμένης ἐλεεινὰ κατὰ βλεφάροιιν ἔχυντο

δάκρυα, κουριδίοιο δ' ἀναπλήσαντος ὄλεθρον
μνωομένη, ἅτε κηρὸς ὑπαὶ πυρί, τήκετο λάθρῃ
— ἄξετο γὰρ πατέρα σφὸν ἰδ' ἀμφιπόλους εὐπέπλους —,
μέχρις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἀπ' εὐρέος ὠκεανοῖο
νὺξ ἐχύθη, μερόπεσσι λύσιν καμάτοιο φέρουσα.
καί ῥα τόθ' ὑπνώοντος ἐνὶ μεγάροισι τοκῆος
καὶ δμώων πυλεῶνας ἀναρρήξασα μελάθρων
ἔκθορεν, ἠύτ' ἄελλα· φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα·
ὡς δ' ὅτ' ἀν' οὔρεα πόρτιν ἐρασσαμένην μέγα ταύρου
θυμὸς ἐποτρύνει ποσὶ καρπαλίμοισι φέρεσθαι
ἐσσυμένως, ἣ δ' οὔτι λιλαιομένη φιλότητος
ταρβεῖ βουκόλον ἄνδρα, φέρει δέ μιν ἄσχετος ὁρμή,
εἴ που ἐνὶ ξυλόχοισιν ὁμήθεα ταῦρον ἴδοιτο·
ὣς ἣ ῥίμφα θέουσα διήνυε μακρὰ κέλευθα,
διζομένη τάχα ποσσὶ πυρῆς ἐπιβήμεναι αἰνῆς·
οὐδέ τί οἱ κάμε γούνατ'· ἐλαφρότεροι δ' ἐφέροντο
ἐσσυμένης πόδες αἰέν· ἔπειγε γὰρ οὐλομένη Κὴρ
καὶ Κύπρις· οὐδέ τι θῆρας ἐδείδιε λαχνήεντας
ἀντομένους ὑπὸ νύκτα, πάρος μέγα πεφρικυῖα·
πᾶσα δέ οἱ λασίων ὀρέων ἐστείβετο πέτρη
καὶ κρημνοί, πᾶσαι δὲ διεπρήσσοντο χαράδραι·
τὴν δέ που εἰσορόωσα τόθ' ὑψόθι δῖα Σελήνη
μνησαμένη κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἐνδυμίωνος
πολλὰ μάλ' ἐσσυμένην ὀλοφύρετο· καί οἱ ὕπερθε
λαμπρὸν παμφανόωσα μακρὰς ἀνέφαινε κελεύθους.
ἵκετο δ' ἐμβεβαυῖα δι' οὔρεος, ᾗχι καὶ ἄλλαι
νύμφαι Ἀλεξάνδροιο πυρὴν περικωκύεσκον·
τὸν δ' ἔτι που κρατερὸν πῦρ ἄμφεχεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῷ
μηλονόμοι ξυνιόντες ἀπ' οὔρεος ἄλλοθεν ἄλλοι
ὕλην θεσπεσίην παρενήεον, ὄφρα φέροντες

— — — — — —

ὑστατίην καὶ πένθος ὁμῶς ἑτάρῳ καὶ ἄνακτι,

κλαίοντες μάλα πολλὰ περισταδόν· ἣ δέ μιν οὔτι
ἀμφαδὸν ὡς ἄθρησε, γοήσατο τειρομένη περ,
ἀλλὰ καλυψαμένη περὶ φάρεϊ καλὰ πρόσωπα
αἶψα πυρῇ ἐνέπαλτο· γόον δ' ἄρα πουλὺν ὄρινε·
καίετο δ' ἀμφὶ πόσει· Νύμφαι δέ μιν ἄλλοθεν ἄλλαι
θάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο μετ' ἀνέρι πεπτηυῖαν·
καί τις ἑὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·

„ἀτρεκέως Πάρις ἦεν ἀτάσθαλος, ὃς μάλα κεδνὴν
κάλλιπε κουριδίην καὶ ἀνήγαγε μάργον ἄκοιτιν,
οἳ αὐτῷ καὶ Τρωσὶ καὶ ἄστεϊ λοίγιον ἄλγος,
νήπιος· οὐδ' ἀλόχοιο περίφρονος ἄξετο θυμὸν
τειρομένης, ἥπερ μιν ὑπὲρ φάος ἠελίοιο
καίπερ ἀπεχθαίροντα καὶ οὐ φιλέοντα τίεσκεν."

ὣς ἄρ' ἔφη Νύμφη τις ἀνὰ φρένας· οἳ δ' ἐνὶ μέσσῃ
πυρκαϊῇ καίοντο λελασμένοι ἠριγενείης·
ἀμφὶ δὲ βουκόλοι ἄνδρες ἐθάμβεον, εὖτε πάροιθεν
Ἀργεῖοι θάμβησαν ἀολλέες, ἀθρήσαντες
Εὐάδνην Καπανῆος ἐπεκχυμένην μελέεσσιν
ἀμφὶ πόσιν δμηθέντα Διὸς στονόεντι κεραυνῷ.
ἀλλ' ὁπότ' ἀμφοτέρους ὁλοὴ πυρὸς ἧνυσε ῥιπή,
Οἰνώνην τε Πάριν τε, μιῇ δ' ὑποκάββαλε τέφρῃ,
δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτῶν
χρυσέῳ ἐν κρητῆρι θέσαν· περὶ δέ σφισι σῆμα
ἐσσυμένως τεύξαντο· θέσαν δ' ἄρα δοιὼ ὕπερθε
στήλας, αἵπερ ἔασι τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΣ.

Τρωαὶ δὲ στενάχοντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἐδύναντο
ἐλθέμεναι ποτὶ τύμβον, ἐπεὶ μάλα τηλόθ' ἔκειτο
ἄστεος αἰπεινοῖο· νέοι δ' ἔκτοσθε πόληος
νωλεμέως πονέοντο· μάχη δ' οὐ λῆγε φόνοιο,
καίπερ Ἀλεξάνδροιο δεδουπότος, οὕνεκ' Ἀχαιοὶ
Τρωσὶν ἐπεσσεύοντο ποτὶ πτόλιν, οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
τείχεος ἧιον ἐκτός, ἐπεί σφεας ἦγεν ἀνάγκη·
ἐν γὰρ δὴ μέσσοισιν Ἔρις στονόεσσά τ' Ἐνυὼ
στρωφῶντ', ἀργαλέῃσιν Ἐριννύσιν εἴκελαι ἄντην,
ἄμφω ἀπὸ στομάτων ὀλοὸν πνείουσαι ὄλεθρον·
ἀμφ' αὐτοῖσι δὲ Κῆρες ἀναιδέα θυμὸν ἔχουσαι
ἀργαλέως μαίνοντο· Φόβος δ' ἑτέρωθι καὶ Ἄρης
λαοὺς ὀτρύνεσκον· ἐφέσπετο δέ σφισι Δεῖμος
φοινήεντι λύθρῳ πεπαλαγμένος, ὅφρα ἑ φῶτες
οἳ μὲν καρτύνωνται ὁρώμενοι, οἳ δὲ φέβωνται·
πάντῃ δ' αἰγανέαι τε καὶ ἔγχεα καὶ βέλε' ἀνδρῶν,
ἄλλυδις ἄλλα χέοντο κακοῦ μεμαῶτα φόνοιο·
ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι δοῦπος ἐρειδομένοισιν ὀρώρει,
μαρναμένων ἑκάτερθε κατὰ φθισήνορα χάρμην.
ἔνθ' ἄρα Λαοδάμαντα Νεοπτόλεμος κατέπεφνεν,
ὃς τράφη ἐν Λυκίῃ Ξάνθου παρὰ καλὰ ῥέεθρα,
ὅν ποτ' ἐριγδούποιο Διὸς δάμαρ ἀνθρώποισι
Λητὼ δῖ' ἀνέφηνεν, ἀναρρήξασα χέρεσσι
τρηχὺ πέδον Λυκίης ἐρικυδέος, ὀππόθ' ἑοῖο

θεσπεσίου τοκετοῖο πολυτλήτῃσιν ἀνίῃ
δάμναθ' ὑπ' ὠδίνεσσιν, ὅσην ὠδῖνες ἔγειρον.
τῷ δ' ἔπι Νῖρον ὄλεσσε βαλὼν ἀνὰ δηιοτῆτα
δουρὶ διὰ γναθμοῖο· πέρησε δέ οἱ στόμα χαλκὸς
γλῶσσάν τ' αὐδήεσσαν· ὃ δ' ἔγχεος ἄσχετον αἰχμὴν
ἄμφεχε βεβρυχώς· περὶ δ' ἔρρεεν αἷμα γένυσσι
φθεγγομένου· καὶ τὸν μὲν ὑπὸ κρατερῆς χερὸς ἀλκῇ
ἐγχείῃ στονόεσσα ποτὶ χθονὸς οὐδας ἔρεισε
δευόμενον θυμοῖο· βάλεν δ' Εὐήνορα δῖον
τυτθὸν ὑπὲρ λαπάρην, διὰ δ' ἤλασεν ἐς μέσον ἦπαρ
αἰχμήν· τῷ δ' ἀλεγεινὸς ἄφαρ συνέκυρσεν ὄλεθρος.
εἷλε δ' ἄρ' Ἰφιτίωνα, καὶ Ἱππομέδοντα δάμασσε
Μαινάλου ὄβριμον υἷα, τὸν Ὠκυρόη τέκε Νύμφη
Σαγγαρίου ποταμοῖο παρὰ ῥόον· οὐδέ νυ τόνγε
δέξατο νοστήσαντα· κακὴ δέ ἑ Κὴρ ἀπάμερσε
παιδὸς ἀνιηρῶς, μέγα δ' υἱέος ἔμβαλε πένθος.

Αἰνείας δὲ Βρέμοντα καὶ Ἀνδρόμαχον κατέπεφνεν,
ὃς τράφη ἐν Κνωσσῷ, ὃ δ' ἄρα ξαθέῃ ἐνὶ Λύκτῳ·
ἄμφω δ' εἰς ἕνα χῶρον ἀπ' ὠκυπόδων πέσον ἵππων·
καί ῥ' ὃ μὲν ἀσπαίρεσκε πεπαρμένος ἔγχεϊ μακρῷ
λαιμόν, ὃ δ' ἀλγινόεντος ἀνὰ κροτάφοιο θέμεθλα
χερμαδίῳ στονόεντι μάλα κρατερῆς ἀπὸ χειρὸς
βλήμενος ἐκπνείεσκε, μέλας δέ μιν ἄμφεχε πότμος·
ἵπποι δ' ἐπτοίηντο καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθε
φεύγοντες πολλοῖσιν ἐνεπλάζοντο νέκυσσι·
καὶ τοὺς μὲν θεράποντες ἀμύμονος Αἰνείαο
μάρψαντες κεχάροντο φίλῃ περὶ λῃίδι θυμόν.

ἔνθα Φιλοκτήτης ὀλοῷ βάλε Πείρασον ἰῷ
φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο· διέθρισε δ' ἀγκύλα νεῦρα
γούνατος ἐξόπιθεν, κατὰ δ' ἔκλασεν ἀνέρος ὁρμήν·
καὶ τὸν μὲν Δαναῶν τις ὅτ' ἔδρακε γυιωθέντα,
ἐσσυμένως ἀπάμερσε καρήατος ἄορι τύψας

ἀλγινόεντα τένοντα· κόλον δ' ὑπεδέξατο γαῖα
σῶμα· κάρη δ' ἀπάτερθε κυλινδομένη πεφόρητο
φωνῆς ἰεμένοιο· ταχὺς δ' ἅμ' ἀπέπτατο θυμός.
Πουλυδάμας δὲ Κλέωνα καὶ Εὐρύμαχον βάλε δουρί,
οἳ Σύμηθεν ἵκανον ὑπὸ Νιρῆι ἄνακτι,
ἄμφω ἐπιστάμενοι δόλον ἰχθύσι μητίσασθαι
αἰνοῦ ὑπ' ἀγκίστροιο, βαλέσθαι δ' εἰς ἅλα δῖαν
δίκτυα, καὶ παλάμῃσι περιφραδέως ἀπὸ νηὸς
ἰθὺ καὶ αἶψα τρίαιναν ἐπ' ἰχθύσι νωμήσασθαι·
ἀλλ' οὔ σφιν τότε πῆμα θαλάσσια ἤρκεσεν ἔργα.
Εὐρύπυλος δὲ μενεπτόλεμος βάλε φαίδιμον Ἕλλον,
τόν ῥα παρὰ λίμνῃ Γυγαίῃ γείνατο μήτηρ
Κλειτὼ καλλιπάρῃος· ὃ δ' ἐν κονίῃσι τανύσθη
πρηνής· τοῦ δ' ἀπάτερθεν ὁμῶς δόρυ κάππεσε μακρὸν
— — — — — —
ὤμου ἀπὸ βριαροῖο κεκομμένη ἄορι λυγρῷ
χεὶρ ἔτι μαιμώωσα ποτὶ κλόνον ἔγχος ἀεῖραι
μαψιδίως· οὐ γάρ μιν ἀνὴρ εἰς ἔργον ἐνώμα,
ἀλλ' αὖτως ἥσπαιρεν, ἅτε βλοσυροῖο δράκοντος
οὐρὴ ἀποτμηθεῖσ' ἀναπάλλεται, οὐδέ οἱ ἀλκὴ
ἕσπεται ἐς πόνον αἰπύν, ἵνα χραύσαντα διώξῃ·
ὣς ἄρα δεξιτερὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐς αἰχμὴν
ὥρμαινεν πονέεσθαι· ἀτὰρ μένος οὐκέτ' ὀπήδει.
αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς Αἶνον ἐνήρατο καὶ Πολύιδον
ἄμφω Κητείους, τὸν δούρατι, τὸν δ' ἀλεγεινῷ
ἄορι δηώσας. Σθένελος δ' ἕλε δῖον Ἄβαντα
αἰγανέην προϊείς· ἣ δ' ἀσφαράγοιο διαπρὸ
ἐσσυμένη ἀλεγεινὸν ἐς ἰνίου ἦλθε τένοντα·
λῦσε δ' ἄρ' ἀνέρος ἦτορ, ὑπέκλασε δ' ἄψεα πάντα.
Τυδείδης δ' ἕλε Λαοδόκον, Μέλιον δ' Ἀγαμέμνων,
Δηίφοβος δὲ Δρύαντα καὶ Ἄλκιμον· αὐτὰρ Ἀγήνωρ
Ἵππασον ἐξενάριξεν ἀγακλειτόν περ ἐόντα,

ὅς ῥ' ἀπὸ Πηνειοῦ ποταμοῦ κίεν· οὐδ' ἐρατεινὰ
θρέπτρα τοκεῦσιν ἔδωκεν, ἐπεί ῥά μιν ἔκλασε δαίμων.
ἔνθα Θόας ἐδάμασσε Λάλον καὶ ἀγήνορα Λύγκον,
Μηριόνης δὲ Λυκῶνα, καὶ Ἀρχίλοχον Μενέλαος,
ὅς ῥά τε Κωρυκίην ὑπὸ δειράδα ναιετάασκε
πέτρην θ' Ἡφαίστοιο περίφρονος, ἥτε βροτοῖσι
θαῦμα πέλει· δὴ γάρ οἱ ἐναίθεται ἀκάματον πῦρ,
ἄσβεστον νυκτός τε καὶ ἤματος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
φοίνικες θαλέθουσι, φέρουσι δ' ἀπείρονα καρπόν,
ῥίζης καιομένης ἅμα λάεσιν· ἀλλὰ τὸ μὲν που
ἀθάνατοι τεύξαντο καὶ ἐσσομένοισιν ἰδέσθαι.
Τεῦκρος δ' Ἱπποµέδοντος ἀμύμονος υἷα Μενοίτην
ἐσσυμένως ὤρμαινε βαλεῖν ἐπιόντα βελέμνῳ·
καί ῥα νόῳ καὶ χερσὶ καὶ ὄμμασιν ἰθύνεσκεν
ἰὸν ἀπὸ γναμπτοῖο κεράατος· ὃς δ' ἀλεγεινὸν
ἅλτο θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἐς ἀνέρα· τῷ δ' ὕπο νευρὴ
εἰσέτι που κανάχιζεν· ὃ δ' ἀντίον ἀσπαίρεσκε
βλήμενος, οὕνεκα Κῆρες ὁμῶς φορέοντο βελέμνῳ
καίριον ἐς κραδίην, ὅθι περ νόος ἔζεται ἀνδρῶν
καὶ μένος, ὀτραλέαι δὲ ποτὶ μόρον εἰσὶ κέλευθοι.
Εὐρύαλος δ' ἄρα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρὸς
λᾶα μέγαν, Τρώων δὲ θοὰς ἐλέλιξε φάλαγγας·
ὡς δ' ὅτε τις γεράνοισι τανυφθόγγοισι χολωθεὶς
οὖρος ἀνὴρ πεδίοιο μέγ' ἀσχαλόων ἐπορούσῃ
* * * * * *
δινήσας περὶ κρατὶ θοῇ χερὶ νεῦρα βόεια
λᾶα βάλῃ κατέναντα, διασκεδάσῃ δ' ὑπὸ ῥοίζῳ
ἠέρι πεπταμένας δολιχὰς στίχας, αἳ δὲ φέβονται,
ἄλλη δ' εἰς ἑτέρην εἰλεύμεναι ἀίσσουσι
κλαγγηδὸν μάλα πάγχυ, πάρος κατὰ κόσμον ἰοῦσαι·
ὣς ἄρα δυσμενέες φοβερὸν βέλος ἀμφεφόβηθεν
ὀβρίμου Εὐρυάλοιο· τὸ δ' οὐχ ἅλιον φέρε δαίμων,

ἀλλ᾽ ἄρα σὺν πήληκι κάρη κρατεροῖο Μέλητος
θλάσσε περὶ πληγῇσι· μόρος δ᾽ ἐκίχανεν ἀρητός.
ἄλλος δ᾽ ἄλλον ἔπεφνε, περιστεναχίζετο δ᾽ αἶα·
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ἀνέμοιο
λάβρον ὑπὸ ῥιπῆς βαρυηχέος ἄλλυδις ἄλλα
δένδρεα μακρὰ πέσῃσιν ὑπὲκ ῥιζέων ἐριπόντα
ἄλσεος εὐρυπέδοιο, βρέμει δέ τε πᾶσα περὶ χθών·
ὣς οἵγ᾽ ἐν κονίῃσι πέσον, κανάχησε δὲ τεύχη
ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ γαῖα μέγ᾽ ἔβραχεν· οἱ δὲ κυδοιμοῦ
ἀργαλέου μνώοντο, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ Αἰνείαο μόλε σχεδὸν ἠὺς Ἀπόλλων
ἠδ᾽ Ἀντηνορίδαο δαΐφρονος Εὐρυμάχοιο·
οἳ γὰρ δὴ μάρναντο πολυσθενέεσσιν Ἀχαιοῖς
ἄγχι μάλ᾽ ἑσταότες κατὰ φύλοπιν, εὖθ᾽ ὑπ᾽ ἀπήνῃ
δοιοὶ ὁμηλικίη κρατεροὶ βόες, οὐδ᾽ ἀπέληγον
ὑσμίνης· τοὺς δ᾽ αἶψα θεὸς ποτὶ μῦθον ἔειπεν
μάντεϊ εἰδόμενος Πολυμήστορι, τόν ποτε μήτηρ
γείνατ᾽ ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῇς θεράποντ᾽ Ἑκάτοιο·
„Εὐρύμαχ᾽ Αἰνεία τε, θεῶν γένος, οὔτι ἔοικεν
ὑμέας Ἀργείοισιν ὑπεικέμεν· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
ὔμμιν ὑπαντιάσας κεχαρήσεται ὄβριμος Ἄρης,
ἢν ἐθέλητε μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον, οὕνεκα Μοῖραι
μακρὸν ἐπ᾽ ἀμφοτέροισι βίου τέλος ἐκλώσαντο.“
ὣς εἰπὼν ἀνέμοισι μίγη καὶ ἄϊστος ἐτύχθη·
οἱ δὲ νόῳ φράσσαντο θεοῦ μένος· αἶψα γὰρ αὐτοῖς
θάρσος ἀπειρέσιον κατεχεύατο, μαίνετο δέ σφι
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔνθορον Ἀργείοισιν,
ἀργαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οἵτ᾽ ἀλεγεινὸν
ἐκ θυμοῦ κοτέοντες ἐπιβρίσωσι μελίσσαις,
ἄστε περὶ σταφυλῇς αὐαινομένῃς ἐν ὀπώρῃ
ἐρχομένας ἐσίδωσιν ἢ ἐκ σίμβλοιο θορούσας·
ὣς ἄρα Τρῶιοι υἷες ἐυπτολέμοισιν Ἀχαιοῖς

ἔνθορον ἐσσυμένως· κεχάροντο δὲ Κῆρες ἐρεμναὶ
μαρναμένων· ἐγέλασσε δ᾽ Ἄρης· ἰάχησε δ᾽ Ἐννὼ
σμερδαλέον· μέγα δέ σφιν ἐπέβραχεν αἰόλα τεύχη·
οἳ δ᾽ ἄρα δυσμενέων ἀπερείσια φῦλα δάιζον
χερσὶν ἀμαιμακέτῃσι· κατηρείποντο δὲ λαοὶ
αὕτως, ἠύτ᾽ ἄμαλλα θέρευς εὐθαλπέος ὥρῃ,
ἣν ῥά τ᾽ ἐπισπέρχωσι θοοὶ χέρας ἀμητῆρες
δασσάμενοι κατ᾽ ἄρουραν ἀπείρονα μακρὰ πέλεθρα·
ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ χερσὶ κατηρείποντο φάλαγγες
μυρίαι· ἀμφὶ δὲ γαῖα νεκρῶν περιπεπληθυῖα
αἵματι πλημμύρεσκεν· Ἔρις δ᾽ ἄρ᾽ ἰαίνετο θυμῷ
ὀλλυμένων· οἳ δ᾽ οὔτι κακοῦ παύοντο μόθοιο,
ἀλλ᾽ ἅτε μῆλα λέοντες ἀπηνέες * *
* * * ἐπήιον· οἳ δ᾽ ἄρα φύζης
λευγαλέης μνώοντο καὶ ἐξ ὁλοοῦ πολέμοιο
φεῦγον, ὅσοις ἀδάικτον ἔτι σθένος ἐν ποσὶ κεῖτο·
υἱὸς δ᾽ Ἀγχίσαο δαΐφρονος αἰὲν ὀπήδει,
δυσμενέων μετόπισθεν ὑπ᾽ ἔγχεϊ νῶτα δαΐζων,
Εὐρύμαχος δ᾽ ἑτέρωθεν· ἰαίνετο δ᾽ ἄμβροτον ἦτορ
ὑψόθεν εἰσορόωντος ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος.

ὡς δ᾽ ὅτε τις σιάλοισιν ἀνὴρ ἐς λήιον αὖον
ἐρχομένοις, πρὶν ἄμαλλαν ὑπ᾽ ἀμητῆρσι δαμῆναι,
ἀντί᾽ ἐπισσεύῃ κρατεροὺς κύνας, οἳ δ᾽ ὁρόωντες
ἐσσυμένους τρομέουσι, καὶ οὐκέτι μέμβλεται αὐτοῖς
εἴδατος, ἀλλὰ τρέπονται ἀνιηρὴν ἐπὶ φύζαν
πανσυδίῃ, τοὺς δ᾽ αἶψα κύνες κατὰ ποσσὶ κιχόντες
ἐξόπιθεν δάπτουσιν ἀμείλιχα, τοὶ δὲ φέβονται
μακρὸν ἀνιύζοντες, ἄναξ δ᾽ ἐπιτέρπετ᾽ ἀρούρης·
ὣς ἄρ᾽ ἰαίνετο Φοῖβος, ὅτ᾽ ἔδρακεν ἐκ πολέμοιο
φεύγοντ᾽ Ἀργείων πουλὺν στρατόν· οὐ γὰρ ἔτ᾽ αὐτοῖς
ἔργα μόθων μεμέλητο· πόδας δ᾽ εὔχοντο θεοῖσιν
ὦκα φέρειν· μούνοις γὰρ ἔτ᾽ ἐν ποσὶν ἔπλετο νόστου

ἐλπωρή· πάντας γὰρ ἐπήιεν ἔγχεϊ θύων
Εὐρύμαχός τε καὶ Αἰνείας, σὺν δέ σφιν ἑταῖροι.
ἔνθα τις Ἀργείων, ἢ κάρτεϊ πάγχυ πεποιθώς,
ἢ Μοίρης ἰότητι λιλαιομένης μιν ὀλέσσαι,
φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος ἵππον ἔρυκε
γνάμψαι ἐπειγόμενος ποτὶ φύλοπιν, ὄφρα μάχηται
ἀντία δυσμενέων· τὸν δ' ὀβριμόθυμος Ἀγήνωρ
παρφθάμενος μυῶνα κατ' ἀλγινόεντα δάιξεν
ἀμφιτύμῳ βουπλῆγι· βίῃ δ' ὑπόειξε σιδήρου
ὀστέον οὐταμένοιο βραχίονος· ἀμφὶ δὲ νεῦρα
ῥηιδίως ἤμησε· φλέβες δ' ὑπερέβλυσαν αἷμα·
ἀμφεχύθη δ' ἵπποιο κατ' αὐχένος· αἶψα δ' ἄρ' αὐτὸς
κάππεσεν ἀμφὶ νέκυσσι· λίπεν δ' ἄρα χεῖρα κραταιὴν
στερρὸν ἔτ' ἐκπεφυυῖαν ἐυγνάμπτοιο χαλινοῦ,
οἵη ἔτι ζώοντος ἔην· μέγα δ' ἔπλετο θαῦμα,
οὕνεκα δὴ ῥυτῆρος ἀπεκρέμαθ' αἱματόεσσα,
Ἄρεος ἐννεσίῃσι φόβον δηίοισι φέρουσα·
φαίης κεν χατέουσαν ἔθ' ἱππασίης πονέεσθαι·
σῆμα δέ μιν φέρεν ἵππος ἀποκταμένοιο ἄνακτος.
Αἰνείας δ' ἐδάμασσε βαλὼν ὑπὲρ ἰξύα δουρὶ
Αἰθαλίδην· αἰχμὴ δὲ παρ' ὀμφαλὸν ἔξεπέρησεν
ἔγκατ' ἐφελκομένη· ὃ δ' ἄρ' ἐν κονίῃσι τανύσθη
συμμάρψας χείρεσσιν ὁμῶς χολάδεσσιν ἀκωκήν,
δεινὰ μάλα στενάχων, γαίῃ δ' ἐνέρεισεν ὀδόντας
βεβρυχώς· ψυχὴ δὲ καὶ ἄλγεα κάλλιπον ἄνδρα.
Ἀργεῖοι δὲ βόεσσιν ἐοικότες ἐπτοίηντο,
οὔστ' ἄμοτον μεμαῶτας ὑπὸ ζεύγλῃ καὶ ἀρότρῳ
τύψῃ ὑπὸ λαπάρην ταναοῖς ὑπὸ χείλεσιν οἶστρος
αἵματος ἱέμενος, τοὶ δ' ἄσπετον ἀσχαλόωσιν
ἔργου ἑκὰς φεύγοντες, ἐπὶ σφίσι δ' ἄχνυται ἀνὴρ
ἀμφ' ἄροτρον πονέων τε πόνον, τρομέων τ' ἐπὶ βουσί,
μὴ δή που κατόπισθεν ἐπαΐσσοντος ἀρότρου

κέρσῃ νεῦρα σίδηρος ἀμείλιχος ἐν ποσὶ κύρσας·
ὣς Δαναοὶ φοβέοντο. περὶ σφίσι δ' ἄχνυτο θυμὸν
υἱὸς Ἀχιλλῆος· μέγα δ' ἴαχε λαὸν ἐέργων·
„ὦ δειλοί, τί φέβεσθε, ἐοικότες οὐτιδανοῖσι
ψήρεσιν, οὔστ' ἐφόβησεν ἰὼν κατεναντία κίρκος;
ἀλλ' ἄγε θέσθ' ἔνι θυμόν, ἐπεὶ πολὺ λωίόν ἐστι
τεθνάμεν ἐν πολέμῳ, ἢ ἀνάλκιδα φύζαν ἐλέσθαι.“
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐπίθοντο, θρασὺν νόον ἐν φρεσὶ θέντες
ἐσσυμένως· ὃ δὲ Τρωσὶ μέγα φρονέων ἐνόρουσε
πάλλων ἐν χείρεσσι θοὸν δόρυ· τῷ δ' ἄρα λαοὶ
Μυρμιδόνων ἐφέποντο, βίην ἀτάλαντον ἀέλλῃ
ἐν στέρνοισιν ἔχοντες· ἀνέπνευσαν δὲ κυδοιμοῦ
Ἀργεῖοι· ὃ δ' ἄρ' αἶψα φίλῳ πατρὶ θυμὸν ἐοικὼς
ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ ἔπεφνε κατὰ μόθον· οἳ δ' ἀπιόντες
χάζονθ', ἠύτε κύμαθ', ἅθ' ἐκ βορέαο θυέλλης
πόλλ' ἐπιπαφλάζοντα κυλίνδεται αἰγιαλοῖσιν
ὀρνύμεν' ἐκ πόντοιο, τὰ δ' ἔκποθεν ἄλλος ἀήτης
ἀντίον ἀίξας μεγάλῃ περὶ λαίλαπι θύων
ὥσῃ ἀπ' ἠιόνων Βορέω ἔτι βαιὸν ἀέντος·
ὣς Τρῶας Δαναοῖσιν ἐποιχομένους τὸ πάροιθεν
υἱὸς Ἀχιλλῆος θεοειδέος ὦσεν ὀπίσσω
τυτθόν, ἐπεὶ μένος ἠὺ θρασύφρονος Αἰνείαο
φευγέμεν οὐκ εἴασε, μένειν δ' ἀνὰ φύλοπιν αἰνὴν
* * * * * *
θαρσαλέως· ἑκάτερθε δ' ἴσην ἐτάνυσσεν Ἐνυὼ
ὑσμίνην· ἀλλ' οὔτι καταντίον Αἰνείαο
υἱὸς Ἀχιλλῆος πῆλεν δόρυ πατρὸς ἑοῖο,
ἀλλ' ἄλλῃ τρέπε θυμόν, ἐπεὶ Θέτις ἀγλαόπεπλος
ἄξομένη Κυθέρειαν ἀπέτραπεν υἱωνοῖο
θυμὸν καὶ μέγα κάρτος, ἐπ' ἄλλων δ' ἔθνεα λαῶν
* * * * * *

δάμνατο μυρία φῦλα· δαϊκταμένων δ' ἐνὶ χάρμῃ
οἰωνοὶ κεχάροντο μεμαότες ἔγκατα φωτῶν
δαρδάψαι καὶ σάρκας· ἐπεστενάχοντο δὲ Νύμφαι
καλλιρόου Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο θύγατρες.
καί ῥ' οἳ μὲν πονέοντο· κόνιν δ' ἀκάμαντες ἀῆται
ὦρσαν ἀπειρεσίην· ἤχλυσε δὲ πᾶσαν ὕπερθεν
ἠέρα θεσπεσίην, ὥστ' ἀπροτίοπτος ὁμίχλη,
οὐδ' ἄρα φαίνετο γαῖα, βροτῶν δ' ἀμάθυνεν ὀπωπάς·
ἀλλὰ καὶ ὡς μάρναντο· καὶ ἐς χέρας ὅντιν' ἕλοντο
κτεῖνον ἀνηλεγέως, εἰ καὶ μάλα φίλτατος ἦεν·
οὐ γὰρ ἔην φράσσασθαι ἀνὰ κλόνον οὔτ' ἐπιόντα
δήιον, οὔτ' ἄρ' ἑταῖρον· ἀμηχανίη δ' ἔχε λαούς·
καί νύ κε μίγδ' ἐγένοντο καὶ ἀργαλέως ἀπόλοντο
πάντες ὁμῶς ὀλοοῖσι περὶ ξιφέεσσι πεσόντες
ἀλλήλων, εἰ μή σφιν ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
ἤρκεσε τειρομένοισι, κόνιν δ' ἀπάτερθεν ἔλασσεν
ὑσμίνης, ὀλοὰς δὲ κατεπρήυνεν ἀέλλας·
οἳ δ' ἔτι δηριόωντο· πόνος δ' ἄρα τοῖσιν ἐτύχθη
πολλὸν ἐλαφρότερος· δέρκοντο γὰρ εἴτε δαΐξαι
χρειὼ δήιον ἄνδρα κατὰ κλόνον, εἴτ' ἀλέασθαι
* * * * * *
καί ῥ' ὁτὲ μὲν Δαναοὶ Τρώων ἀνέεργον ὅμιλον,
ἄλλοτε δ' αὖ Τρῶες Δαναῶν στίχας· ἔπλετο δ' αἰνὴ
ὑσμίνη· νιφάδεσσι δ' ἐοικότα πῖπτε βέλεμνα
ἀμφοτέρωθεν ἰόντα· δέος δ' ἔχε μηλοβοτῆρας
ἔκποθεν Ἰδαίων ὀρέων ὁρόωντας ἀυτήν.
καί τις ἐς αἰθέρα δῖον ἐπουρανίοισιν ἀείρων
* * * * * *
εὔχετο, δυσμενέας μὲν ὑπ' ἄρεϊ πάντας ὀλέσθαι,
Τρῶας δὲ στονόεντος ἀναπνεῦσαι πολέμοιο,
ἦμαρ δ' εἰσιδέειν ποτ' ἐλεύθερον· ἀλλά οἱ οὔτι
ἔκλυον· Αἶσα γὰρ ἄλλα πολύστονος ὁρμαίνεσκεν·

ἄξετο δ' οὔτε Ζῆνα πελώριον, οὔτε τιν' ἄλλων
ἀθανάτων· οὐ γάρ τι μετατρέπεται νόος αἰνὸς
κείνης, ὅντινα πότμον ἐπ' ἀνδράσι γεινομένοισιν,
ἀνδράσιν ἢ πολίεσσιν ἐπικλώσηται ἀφύκτῳ
νήματι· τῇ δ' ὕπο πάντα τὰ μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἀέξει·
τῆς καὶ ὑπ' ἐννεσίῃσι πόνος καὶ δῆρις ὀρώρει
ἱπποµάχοις Τρώεσσι καὶ ἀγχεμάχοισιν Ἀχαιοῖς.
τεῦχον δ' ἀλλήλοισι φόνον καὶ ἀνηλέα πότμον
νωλεμέως· οὐ γάρ τιν' ἔχεν δέος, ἀλλ' ἐμάχοντο
προφρονέως· θάρσος γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρας ἐς αἰχμήν.

ἀλλ' ὅτε δὴ πολλοὶ μὲν ἀπέφθιθεν ἐν κονίῃσι,
δὴ τότ' ἄρ' Ἀργείοισιν ὑπέρτερον ὦρνυτο κάρτος
Παλλάδος ἐννεσίῃσι δαΐφρονος, ἥ ῥα μολοῦσα
ὑσμίνης ἄγχιστα μέγ' Ἀργείοισιν ἄμυνεν,
ἐκπέρσαι μεμαυῖα κλυτὴν Πριάμοιο πόληα·
καὶ τότ' ἄρ' Αἰνείαν ἐρικυδέα δῖ' Ἀφροδίτη,
ἥ ῥα μέγα στενάχιξεν Ἀλεξάνδροιο δαμέντος,
αὐτὴ ἀπὸ πτολέμοιο καὶ οὐλομένης ὑσμίνης
ἤρπασεν ἐσσυμένως· περὶ δ' ἠέρα χεύατο πουλύν·
οὐ γὰρ ἔτ' αἴσιμον ἦεν ἀνὰ μόθον ἀνέρι κείνῳ
μάρνασθ' Ἀργείοισι πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο·
τῷ καὶ ἄδην ἀλέεινε περίφρονα Τριτογένειαν
ἐκ θυμοῦ Δαναοῖσιν ἀρηγέμεναι μεμαυῖαν,
μὴ καὶ ὑπὲρ κῆράς μιν ἕλῃ θεός· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ
φείσατο πρόσθεν Ἄρηος, ὅπερ πολὺ φέρτερος ἦεν.

Τρῶες δ' οὐκέτ' ἔμιμνον ἀνὰ στόμα δηιοτῆτος,
ἀλλ' ὀπίσω χάζοντο τεθηπότα θυμὸν ἔχοντες·
ἐν γάρ σφιν θήρεσσιν ἐοικότες ὠμοβόροισιν
ἔνθορον Ἀργεῖοι μέγα μαιμώωντες ἄρηι·
τῶν δ' ἄρα δαμναμένων ποταμοὶ πλήθοντο νέκυσσι
καὶ πεδίον· πολλοὶ γὰρ ἄδην πέσον ἐν κονίῃσιν
ἀνέρες ἠδ' ἵπποι· μάλα δ' ἅρματα πολλὰ κέχυντο

βαλλομένων· πάντῃ δ' ἀπερείσιον ἔρρεεν αἷμα
ὑετὸς ὡς· ὀλοὴ γὰρ ἐπήιεν Αἶσα κυδοιμόν.
καί ῥ' οἳ μὲν ξιφέεσσι πεπαρμένοι ἠ μελίῃσι
κεῖντο παρ' ἀλλήλοισιν, ἀλίγκιον ἐκχυμένοισι
δούρασιν, εὖτ' ἐπὶ θινὶ βαρυγδούποιο θαλάσσης
ἀνέρες ἄσπετα δεσμὰ πολυκμήτων ἀπὸ γόμφων
λυσάμενοι σκεδάσωσι διὰ ξύλα μακρὰ καὶ ὕλην
ἠλιβάτου σχεδίης, πάντῃ δ' ἀναπλήθεται εὐρὺς
αἰγιαλός, τοῖσιν δὲ μέλαν ποτικλύζεται οἶδμα·
ὣς οἵγ' ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι δηωθέντες
κεῖντο πολυκλαύτοιο λελασμένοι ἰωχμοῖο.
παῦροι δὲ προφυγόντες ἀνηλέα δηιοτῆτα
δῦσαν ἀνὰ πτολίεθρον, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα·
τῶν δ' ἄλοχοι καὶ παῖδες ἀπὸ χροὸς αἱματόεντος
τεύχεα πάντα δέχοντο κακῷ πεφορυγμένα λύθρῳ·
πᾶσι δὲ θερμὰ λοετρὰ τετεύχατο· πᾶν δ' ἀνὰ ἄστυ
ἔσσυντ' ἰητῆρες ἐς οὐταμένων αἰζηῶν
οἰκία ποιπνύοντες, ἵν' οὐταμένους ἀκέσωνται·
τοὺς δ' ἄλοχοι καὶ τέκνα περιστενάχοντο μολόντας
ἐκ πολέμου· πολλοὺς δὲ καὶ οὐ παρεόντας ἀύτευν·
καί ῥ' οἳ μὲν στυγερῇ βεβολημένοι ἦτορ ἀνίῃ
κεῖντο βαρυστενάχοντες ἐπ' ἄλγεσιν· οἳ δ' ἐπὶ δόρπον
ἐκ καμάτοιο τρέποντο· θοοὶ δ' ἐπαΰτεον ἵπποι
φορβῇ ἐπιχρεμέθοντες ἄδην. ἑτέρωθι δ' Ἀχαιοὶ
πὰρ κλισίῃς νήεσσί θ' ὁμοίια Τρωσὶ πένοντο.
ἦμος δ' ὠκεανοῖο ῥοὰς ὑπερήλασεν Ἠὼς
ἵππους μαρμαίροντας, ἀνέγρετο δ' ἔθνεα φωτῶν·
δὴ τότ' ἀρήιοι υἷες ἐυσθενέων Ἀργείων,
οἳ μὲν ἔβαν Πριάμοιο ποτὶ πτόλιν αἰπήεσσαν,
οἳ δ' ἄρ' ἐνὶ κλισίῃσιν ἅμ' ἀνδράσιν οὐταμένοισι
μίμνον, μή ποτε λαὸς ἐπιβρίσας ἀλεγεινὸς
νῆας ἕλῃ Τρώεσσι φέρων χάριν· οἳ δ' ἀπὸ πύργων

μάρναντ' Ἀργείοισι· μόθος δ' ἀλεγεινὸς ὀρώρει.
Σκαιῆς μὲν προπάροιθε πύλης Καπανήιος υἱὸς
μάρναθ' ἅμ' ἀντιθέῳ Διομήδεϊ· τοὺς δ' ἄρ' ὕπερθε
Δηίφοβός τε μενεπτόλεμος κρατερός τε Πολίτης
σύν τ' ἄλλοις ἑτάροισιν * * *
* * * ἐρητύοντες ὀιστοῖς
ἠδ' ἄρα χερμαδίοισι· περικτυπέοντο δὲ φωτῶν
βαλλόμεναι κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες, αἵτ' ἀλεγεινὸν
αἴζηῶν ῥύοντο μόρον καὶ ἀμείλιχον αἶσαν.
ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἰδαίῃσιν ἐριδμαίνεσκε πύλῃσιν
υἱὸς Ἀχιλλῆος· πονέοντο δέ οἱ πέρι πάντες
Μυρμιδόνες κρατεροῖο δαήμονες ἰωχμοῖο·
τοὺς δ' ἀπὸ τείχεος εἶργον ἀπειρεσίοις βελέεσσι
θαρσαλέως Ἕλενός τε καὶ ὀβριμόθυμος Ἀγήνωρ,
Τρῶας ἐποτρύνοντες ἀνὰ μόθον· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
προφρονέως μάρναντο φίλης περὶ τείχεσι πάτρης.
ἐς πεδίον δὲ πύλῃσι καὶ ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας
νισσομένῃς Ὀδυσεύς τε καὶ Εὐρύπυλος πονέοντο
νωλεμέως· τοὺς δ' ἠὺς ἀφ' ἕρκεος ὑψηλοῖο
Αἰνείας λάεσσι μέγα φρονέων ἀπέρυκε.
πρὸς δὲ ῥόον Σιμόεντος ἔχεν πόνον ἀλγινόεντα
Τεῦκρος ἐυμμελίης· ἄλλῃ δ' ἔχεν ἄλλος ὀιζύν.
καὶ τότ' ἄρ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα κύδιμοι ἄνδρες
κείνου τεχνήεντι νόῳ ποτὶ μῶλον ἄρηος
ἀσπίδας ἐντύναντο, βάλον δ' ἐφύπερθε καρήνων
θέντες ἐπ' ἀλλήλῃσι· μιῇ δ' ἅπαν ἥρμοσεν ἁρμῇ·
φαίης κεν μεγάροιο κατηρεφὲς ἔμμεναι ἕρκος
πυκνόν, ὅ τ' οὔτ' ἀνέμοιο διέρχεται ὑγρὸν ἄεντος
ῥιπὴ ἀπειρεσίη, οὔτ' ἐκ Διὸς ἄσπετος ὄμβρος·
τοῖαι ἄρ' Ἀργείων πεπυκασμέναι ἀμφὶ βοείῃς
καρτύναντο φάλαγγες· ἔχον δ' ἕνα θυμὸν ἐς ἀλκὴν
εἰς ἓν ἀρηράμενοι· καθύπερθε δὲ Τρῶιοι υἷες

βάλλον χερμαδίοισι· τὰ δ' ὡς στυφελῆς ἀπὸ πέτρης
γαῖαν ἐπὶ τραφερὴν ἐκυλίνδετο· πολλὰ δὲ δοῦρα
καὶ βέλεα στονόεντα καὶ ἀλγινόεντες ἄκοντες
πήγνυντ' ἐν σακέεσσι, τὰ δ' ἐν χθονί, πολλὰ δ' ἄπωθε
μαψιδίως φορέοντο παλιμπλαγχθέντα βοείης
* * * ἀναγναμφθέντα βέλεμνα
πάντοθε βαλλομένων· οἳ δὲ κτύπον οὔτι φέβοντο
ἄσπετον, οὐδ' ὑπόεικον, ἅτε ψεκάδων ἀίοντες
δοῦπον· ἄνω δ' ὑπὸ τεῖχος ὁμῶς ἴσαν· οὐδέ τις αὐτῶν
χόσφιν ἀφειστήκει· συναρηράμενοι δ' ἐφέποντο,
ὡς νέφος ἠερόεν, τό ῥά που περὶ χείματι μέσσῳ
αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο μακρὸν διέτεινε Κρονίων.
πουλὺς δ' ἀμφὶ φάλαγγι βρόμος, καναχὴ θ' ὑπὸ ποσσὶ
νισσομένων ἐτέτυκτο· κόνιν δ' ἀπάτερθεν ἀῆται
ὀρνυμένην μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαπέδοιο φέρεσκον
αἰζηῶν μετόπισθε· περίαχε δ' ἄκριτος αὐδή,
οἷον ὑπὸ σμήνεσσι περιβρομέουσι μέλισσαι·
ἆσθμα δ' ἀνήιε πουλὺ χύδην, περίχευε δ' ἀυτμὴν
λαοῦ ἀποπνείοντος· ἀπειρέσιον δ' ἄρα θυμῷ
Ἀτρεΐδαι κεχάροντο περὶ σφίσι κυδιόωντες,
δερκόμενοι πολέμοιο δυσηχέος ἄτρομον ἔρκος·
ὥρμηναν δὲ πύλῃσι θεηγενέος Πριάμοιο
ἀθρόοι ἐγχριμφθέντες ὑπ' ἀμφιτόμοις πελέκεσσι
ῥῆξαι τείχεα μακρά, πύλας δ' εἰς οὖδας ἐρεῖσαι
θαιρῶν ἐξερύσαντες· ἔχεν δ' ἄρα μῆτις ἀγαυὴ
ἐλπωρήν· ἀλλ' οὔ σφιν ἐπήρκεσαν οὔτε βόειαι,
οὔτε θοοὶ βουπλῆγες, ἐπεὶ μένος Αἰνείαο
ὄβριμον ἀμφοτέρῃς ἐπαρηρότα χείρεσι λᾶαν
ἐμμεμαὼς ἐφέηκε, δάμασσε δὲ τλήμονι πότμῳ
ἀνέρας, οὓς κατέμαρψεν ἐν ἀσπίσιν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
φερβομένας ὑπὸ πρῶνα βίη κρημνοῖο ῥαγέντος
αἶγας, ὑποτρομέουσι δ', ὅσαι σχεδὸν ἀμφινέμονται·

ὣς Δαναοὶ θάμβησαν· ὃ δ' εἰσέτι λᾶας ὕπερθεν
βάλλεν ἐπασσυτέρους, κλονέοντο δὲ πάγχυ φάλαγγες·
ὡς δ' ὅτ' ἐν οὔρεσι πρῶνας Ὀλύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς
ἀμφὶ μιῇ κορυφῇ συναρηρότας ἄλλυδις ἄλλον
ῥήξῃ ὑπὸ βροντῇσι καὶ αἰθαλόεντι κεραυνῷ,
ἀμφὶ δὲ μῆλα νομοῖσι καὶ ἄλλ' ὅσα νέρθε νέμονται
* * * κατ' ἄλσεα πάντα φέβονται·
ὣς ἄρ' Ἀχαιῶν υἷες ὑπέτρεσαν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶν
Αἰνείας συνέχευε θοῶς ἔρυμα πτολέμοιο
ἀσπίσιν ἀκαμάτῃσι τετυγμένον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῷ
κάρτος ἀπειρέσιον θεὸς ὤπασεν· οὐδέ τις αὐτῶν
ἔσθενέ οἱ κατὰ δῆριν ἐναντίον ὅσσε βαλέσθαι,
οὕνεκά οἱ μάρμαιρε περὶ βριαροῖς μελέεσσι
τεύχεα θεσπεσίῃσιν ἐειδόμενα στεροπῇσιν·
εἱστήκει δέ οἱ ἄγχι δέμας κεκαλυμμένος ὄρφνῃ
δεινὸς Ἄρης, καὶ πάντα κατιθύνεσκε βέλεμνα
ἢ μόρον ἢ δέος αἰνὸν ἐπ' Ἀργείοισι φέροντα·
μάρνατο δ' ὡς ὁπότ' αὐτὸς Ὀλύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς
ἀσχαλόων ἐδάιξεν ὑπέρβια φῦλα Γιγάντων
σμερδαλέων, καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίναξε,
τηθύν τ' ὠκεανόν τε καὶ οὐρανόν, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
γυῖ' ἐλελίζετ' Ἄτλαντος ὑπ' ἀκαμάτου Διὸς ὁρμῇ·
ὣς ἄρ' ὑπ' Αἰνείαο κατηρείποντο φάλαγγες
Ἀργείων ἀνὰ δῆριν· ὃ γὰρ περὶ τεῖχος ἅπάντῃ
ἔσσυτο δυσμενέεσσι χολούμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
πᾶν, ὅ τι οἱ παρέκυρσεν ἐπειγομένῳ ποτὶ μῶλον,
βάλλεν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ κακῆς ἀλκτήρια χάρμης
κεῖτο μενεπτολέμων ἐπὶ τείχεσι Δαρδανιώνων,
τοῖσί περ Αἰνείας μεγάλῳ περὶ κάρτεϊ θύων
δυσμενέων ἀπέρυκε πολὺν στρατόν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καρτύναντο· κακὴ δ' ἔχε πάντας ὀιζὺς
ἀμφὶ πόλιν· πολλοὶ δὲ κατέκταθεν ἠμὲν Ἀχαιῶν,

ἠδ' ἄρα καὶ Τρώων· μέγα δ' ἴαχον ἀμφοτέρωθεν,
Αἰνείας μὲν Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι κελεύων
μάρνασθ' ἀμφὶ πόληος ἑῶν * * *
* * * τεκέων τε καὶ αὐτῶν
προφρονέως· υἱὸς δὲ μενεπτολέμου Ἀχιλῆος
Ἀργείους ἐκέλευε παρὰ κλυτὰ τείχεα Τροίης
μίμνειν, ἄχρι πόληα πυρὶ πρήσαντες ἕλωσι·
τοὺς δ' ἄμφω στονόεσσα καὶ ἄσπετος ἄμφεχ' ἀυτὴ
μαρναμένους πρόπαν ἦμαρ ἀνὰ κλόνον· οὐδέ τις ἦεν
ἄμπνευσις πολέμοιο λιλαιομένων ἀνὰ θυμόν,
τῶν μὲν ἑλεῖν πτολίεθρον ὑπ' ἄρεϊ, τῶν δὲ σαῶσαι.
Αἴας δ' αὖτ' ἀπάτερθε θρασύφρονος Αἰνείαο
μαρνάμενος Τρώεσσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴαλλε
σφῇσιν ἐκηβολίῃσιν, ἐπεί ῥά οἱ ἄλλοτε μέν που
ἰθὺ βέλος πεπότητο δι' ἠέρος, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἀλγινόεντες ἄκοντες· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλον ἔπεφνεν·
οἳ δὲ περιπτώσσοντες ἀμύμονος ἀνέρος ἀλκὴν
ἐς μόθον οὐκέτ' ἔμιμνον· ἔλειπε δὲ τείχεα λαός.
καὶ τότε οἱ θεράπων πολὺ φέρτατος ἐν δαΐ Λοκρῶν,
Ἀλκιμέδων ἐρίθυμος, ἑῷ πίσυνος βασιλῆι
κάρτεΐ τε σφετέρῳ καὶ θαρσαλέῃ νεότητι,
ἐμμεμαὼς πολέμοιο θοοῖς ἐπεβήσατο ποσσὶ
κλίμακος, ὄφρα κέλευθον ἐπὶ πτόλιν ἀνδράσι θείη
λευγαλέην * * * * *
* σφετέροιο καρήατος ἠδὲ καὶ ἄλκαρ
ἀσπίδα θεὶς καθύπερθεν ἀνήιε λυγρὰ κέλευθα
ἄτρομον ἐνθέμενος κραδίῃ νόον· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἄλλοτε μὲν δόρυ πάλλεν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ' αὖτε
εἶρπεν ἄνω· τὸν δ' αἶψα διηερίη φέρεν οἶμος·
καί νύ κε δὴ Τρώεσσιν ἄχος γένετ', εἰ μὴ ἄρ' αὐτῷ
ἤδη ὑπερκύπτοντι καὶ εἰσορόωντι πόληα
ὑστάτιον καὶ πρῶτον ἀφ' ἕρκεος ὑψηλοῖο

Αἰνείας ἐπόρουσεν, ἐπεί ῥά μιν οὐ λάθεν ὁρμή,
οὐδ' ἀπάτερθεν ἐόντα· βάλεν δέ μιν εὐρέι πέτρῳ
κὰκ κεφαλῆς· μεγάλη δὲ βίη κρατερόφρονος ἀνδρὸς
κλίμακά οἱ συνέαξεν· ὃ δ' ὑψόθεν ἠύτ' ὀιστὸς
ἔσσυτ' ἀπὸ νευρῆς· ὀλοὸς δέ οἱ ἔσπετο πότμος
ἀμφελελιξαμένῳ· στονόεις δέ οἱ ἠέρι θυμὸς
αἶψα μίγη, πρὶν γαῖαν ἐπὶ στυφελὴν ἀφικέσθαι·
ἤριπε δ' ἐν θώρηκι κατὰ χθονός, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
νόσφιν ἀπεπλάγχθη βριαρὸν δόρυ καὶ σάκος εὐρὺ
καὶ κρατερὴ τρυφάλεια· περιστονάχησε δὲ Λοκρῶν
λαός, ὅτ' ἔδρακον ἄνδρα κακῇ δεδμημένον ἄτῃ·
δὴ γάρ οἱ λασίοιο καρήατος ἄλλυδις ἄλλῃ
ἐγκέφαλος πεπάλακτο· συνηλοίηντο δὲ πάντα
ὀστέα καὶ θοὰ γυῖα λυγρῷ πεπαλαγμένα λύθρῳ.
καὶ τότε δὴ Ποίαντος ἐὺς πάις ἀντιθέοιο,
ὡς ἴδεν Αἰνείαν περὶ τείχεα μαιμώωντα
θηρὶ βίην ἀτάλαντον, ἄφαρ προέηκεν ὀιστὸν
ἰθύνων ἐς φῶτα περικλυτόν· οὐδ' ἀφάμαρτεν
ἀνέρος, ἀλλά οἱ οὔτι δι' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο
ἐς χρόα καλὸν ἵκανεν· ἀπέτραπε γὰρ Κυθέρεια
καὶ σάκος, ἀλλ' ἄρα τυτθὸν ἐπέγραφε δέρμα βοείης·
οὐδ' ἄρα μαψιδίως χαμάδις πέσεν, ἀλλὰ Μένοντα
* * * * * *
μεσσηγὺς σάκεός τε καὶ ἱπποκόμου τρυφαλείης
τύψεν· ὃ δ' ἐκ πύργοιο κατήριπεν, εὖτ' ἀπὸ πέτρης
ἄγριον αἶγα βάλῃσιν ἀνὴρ στονόεντι βελέμνῳ·
ὣς ὃ πεσὼν τετάνυστο· λίπεν δέ μιν ἱερὸς αἰών.
Αἰνείας δ' ἑτάροιο χολωσάμενος βάλε πέτρην,
καί ῥα Φιλοκτήταο κατέκτανεν ἐσθλὸν ἑταῖρον
Τοξαίχμην· θλάσσεν δὲ κάρη, συνέαξε δὲ πάντα
ὀστέα σὺν πήληκι· λύθη δέ οἱ ἀγλαὸν ἦτορ.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε πάις Ποίαντος ἀγαυοῦ·

„Αἰνεία, νὺν ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ σῇσιν ἄριστος
ἔμμεναι, ἐκ πύργοιο πονεύμενος, ἔνθα γυναῖκες
δυσμενέεσσι μάχονται ἀνάλκιδες· εἰ δὲ τὶς ἐσσί,
ἴκεο τείχεος ἐκτὸς ἐν ἔντεσιν, ὄφρα δαείης
Ποίαντος θρασὺν υἷα καὶ ἔγχεσι καὶ βελέεσσιν.“
ὣς ἄρ᾽ ἔφη· τὸν δ᾽ οὔτι θρασὺς πάις Ἀγχίσαο
καίπερ ἐελδόμενος προσεφώνεεν, οὕνεκ᾽ ὀρώρει
δῆρις ὀιζυρὴ περὶ τείχεα μακρὰ καὶ ἄστυ
νωλεμέως· οὐ γάρ τι κακοῦ παύοντο μόθοιο·
οὐδέ σφιν μάλα δηρὸν ὑπ᾽ ἄρεϊ τειρομένοισιν
ἔσκε λύσις καμάτοιο· πόνος δ᾽ ἄπρηκτος ὀρώρει.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΣ.

Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μάλα πολλὰ κάμον περὶ τείχεα Τροίης
αἰχμηταὶ Δαναοί, πολέμου δ᾽ οὐ γίνετο τέκμωρ,
δὴ τότ᾽ ἀριστήων ἄγυριν ποιήσατο Κάλχας,
εὖ εἰδὼς ἀνὰ θυμὸν ὑπ᾽ ἐννεσίης Ἑκάτοιο
πτήσιας οἰωνῶν ἠδ᾽ ἀστέρας ἄλλα τε πάντα
σήμαθ᾽, ὅσ᾽ ἀνθρώποισι θεῶν ἰότητι πέλονται,
καί σφιν ἀγειρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·
„μηκέτι πὰρ τείχεσσιν ἐφεζόμενοι πονέεσθε,
ἀλλ᾽ ἄλλην τινὰ μῆτιν ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθε
καὶ δόλον, ὃς λαοῖσι καὶ ἡμῖν ἔσσετ᾽ ὄνειαρ·
ἦ γὰρ ἔγωγε χθιζὸν ἐσέδρακον ἐνθάδε σῆμα·

ἴρηξ σεῦε πέλειαν· ἐπειγομένη δ' ἄρα κείνη
χηραμὸν ἐς πέτρης κατεδύσατο· τῇ δ' ὃ χολωθεὶς
ἀργαλέως μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀγχόθι μίμνε
χηραμοῦ· ἣ δ' ἀλέεινεν· ὃ δ' ἐνθέμενος χόλον αἰνὸν
θάμνῳ ὑπεκρύφθη· ἣ δ' ἔκθορεν ἀφραδίῃσιν,
ἔμμεναι ἐλπομένη μιν ἀπόπροθεν· ὃς δ' ἐπαερθεὶς
δειλαίῃ τρήρωνι φόνον στονόεντ' ἐφέηκε·
τῷ νῦν μήτι βίῃ πειρώμεθα Τρώιον ἄστυ
περσέμεν, ἀλλ' εἴ πού τι δόλος καὶ μῆτις ἀνύσσῃ."
ὣς ἄρ' ἔφη· τῶν δ' οὔτις ἔφη φρεσὶ τεκμήρασθαι
ἄλκαρ ὀιζυροῖο μόθου· δίζοντο δὲ μῆχος
εὑρεμέναι· μοῦνος δὲ σαοφροσύνῃσι νόησεν
υἱὸς Λαέρταο καὶ ἀντίον ἔκφατο μῦθον·
„ὦ φίλ', ἐπουρανίοισι τετιμένε πάγχυ θεοῖσιν,
εἰ ἐτεὸν πέπρωται ἐυπτολέμοισιν Ἀχαιοῖς
ἐκπέρσαι Πριάμοιο δολοφροσύνῃσι πόληα,
ἵππον τεκτήναντες ἀριστέες ἐς λόχον ἄνδρες
βησόμεθ' ἀσπασίως· λαοὶ δ' ἀπὸ νόσφι νέεσθαι
ἐς Τένεδον σὺν νηυσίν, ἐνιπρῆσαι δ' ἄρα πάντες
ἂς κλισίας, ἵνα Τρῶες ἀπ' ἄστεος ἀθρήσαντες
ἐς πεδίον προχέωνται ἀταρβέες· ἀλλά τις ἀνὴρ
θαρσαλέος, τόνγ' οὔτις ἐπίσταται ἐν Τρώεσσι,
μιμνέτω ἔκτοθεν ἵππου ἀρήιον ἐνθέμενος κῆρ,
ὅστις ὑποκρίναιτο βίην ὑπέροπλον Ἀχαιῶν
ῥέξαι ὑπὲρ νόστοιο λιλαιομένων μὲν ἀλύξαι
ἵππῳ ὑποπτήξας εὐεργέι· „τὸν δ' ἐκάμοντο
Παλλάδι, χωομένῃ Τρώων ὑπὲρ αἰχμητάων."
καὶ τὰ μὲν ὡς ἐπὶ δηρὸν ἀνειρομένοισι πιφαύσκειν,
εἰσόκε οἱ πεπίθωνται ἀταρτηροί περ ἐόντες,
ἐς δὲ πόλιν μιν ἄγωσι θοῶς ἐλεεινὸν ἐόντα,
ὄφρ' ἡμῖν ἀλεγεινὸν ἐς ἄρεα σῆμα πέληται,
τοῖς μὲν ἄρ' αἰθαλόεντα θοῶς ἀνὰ πυρσὸν ἀείρας,

τοὺς δ' ἄρ' ἐποτρύνας ἐκβήμεναι εὐρέος ἵππου,
ὁππότε Τρῳοὶ υἷες ἀκηδέες ὑπνώωσιν."
ὣς φάτο· τὸν δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· ἔξοχα δ' ἄλλων
Κάλχας μιν θαύμαξεν, ὅπως ὑπεθήκατ' Ἀχαιοῖς
μῆτιν καὶ δόλον ἐσθλόν, ὃς Ἀργείοισιν ἔμελλε
νίκης ἔμμεναι ἄλκαρ, ἀτὰρ μέγα Τρῳέσι πῆμα·
τοὔνεκ' ἀριστήεσσιν ἐυπτολέμοισι μετηύδα·
„μηκέτι νῦν δόλον ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθαι,
ὦ φίλοι, ἀλλὰ πιθέσθαι ἐυπτολέμῳ Ὀδυσῆι·
οὐδέ οἱ ἔσσετ' ἄπρηκτον ἐυφρονέοντι νόημα·
ἤδη γὰρ Δαναοῖσι θεοὶ τελέουσιν ἐέλδωρ,
σήματα δ' οὐκ ἀτέλεστ' ἀναφαίνεται ἄλλοθεν ἄλλα·
Ζηνὸς μὲν γὰρ ὕπερθε μέγα κτυπέουσι δι' αἴθρης
βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσι· παραΐσσουσι δὲ λαοὺς
δεξιοὶ ὄρνιθες ταναῇ ὀπὶ κεκλήγοντες.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀμφὶ πόληα
μίμνωμεν· Τρωσὶν γὰρ ἐνέπνευσεν μέγ' ἀνάγκη
θάρσος, ὅπερ πρὸς ἄρηα καὶ οὐτιδανόν περ ἐγείρει·
κάρτιστοι δὲ τότ' ἄνδρες ἐπὶ μόθον, ὁππότε θυμὸν
παρθέμενοι στονόεντος ἀφειδήσωσιν ὀλέθρου·
ὡς νῦν Τρῳοὶ υἷες ἀταρβέες ἀμφιμάχονται
ἄστυ περὶ σφέτερον· μέγα δέ σφισι μαίνεται ἦτορ."
ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
„ὦ Κάλχαν, δηίοισι καταντίον ἄλκιμοι ἄνδρες
μάρνανται· τοὶ δ' ἐντὸς ἀλευόμενοι ἀπὸ πύργων
οὐτιδανοὶ πονέονται, ὅσων φρένα δεῖμα χαλέπτει·
τῷ νῦν μήτε δόλον φραζώμεθα, μήτε τι μῆχος
ἄλλο· πόνῳ γὰρ ἔοικεν ἀριστέας * *
* * * * ἔμμεναι ἄνδρας
καὶ δορί· θαρσαλέοι γὰρ ἀμείνονες ἐν δαΐ φῶτες."
ὣς φάμενον προσέειπε μένος Λαερτιάδαο·
„ὦ τέκος ὀβριμόθυμον ἀταρβέος Αἰακίδαο,

ταῦτα μέν, ὡς ἐπέοικεν ἀμύμονι φωτὶ καὶ ἐσθλῷ,
θαρσαλέως μάλα πάντα διίκεο χερσὶ πεποιθώς·
ἀλλ' οὔτ' ἀκαμάτοιο τεοῦ πατρὸς ἄτρομος ἀλκὴ
ἔσθενεν ὅλβιον ἄστυ διαπραθέειν Πριάμοιο,
οὔθ' ἡμεῖς μάλα πολλὰ πονεύμενοι· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
Κάλχαντος βουλῇσι θοὰς ἐπὶ νῆας ἰόντες
ἵππον τεκταίνωμεν ὑπαὶ παλάμῃσιν Ἐπειοῦ,
ὅς ῥά τε πολλὸν ἄριστος ἐν Ἀργείοισι τέτυκται
εἵνεκα τεκτοσύνης· δέδαεν δέ μιν ἔργον Ἀθήνη."
ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πάντες ἀριστῆες πεπίθοντο
νόσφι Νεοπτολέμοιο δαΐφρονος, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν
πεῖθε Φιλοκτήταο νόον κρατερὰ φρονέοντος·
ὑσμίνης γὰρ ἔτ' ἔσκον ὀιζυρῆς ἀκόρητοι·
ὥρμαινον δὲ μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον· ἀμφὶ δὲ λαοὺς
σφωιτέρους ἐκέλευον ἀπειρέσιον περὶ τεῖχος
πάντα φέρειν, ὅσα δῆριν ἐνὶ πτολέμοισιν ὀφέλλει,
ἐλπόμενοι πτολίεθρον ἑύκτιτον ἐξαλαπάξαι·
ἄμφω γὰρ βουλῇσι θεῶν ἐς δῆριν ἵκοντο.
καί νύ κεν αἶψ' ἐτέλεσσαν, ὅσα σφίσιν ἤθελε θυμός,
εἰ μὴ Ζεὺς νεμέσησεν ἀπ' αἰθέρος, ἀμφὶ δὲ γαῖαν
Ἀργείων ἐλέλιξεν ὑπαὶ ποσί, σὺν δ' ἐτίναξεν
ἠέρα πᾶσαν ὕπερθε, βάλεν δ' ἀκάμαντα κεραυνὸν
ἡρώων προπάροιθεν· ὑπεσμαράγησε δὲ πᾶσα
Δαρδανίη· τῶν δ' αἶψα μετετράπετ' ἠὺ νόημα
ἐς φόβον· ἐκ δ' ἐλάθοντο βίης καὶ κάρτεος ἐσθλοῦ·
καί ῥα κλυτῷ Κάλχαντι καὶ οὐκ ἐθέλοντε πίθοντο·
ἐς δ' ἄρα νῆας ἵκοντο σὺν Ἀργείοισι καὶ ἄλλοις
μάντιν ἀγασσάμενοι, τὸν ἄρ' ἐκ Διὸς ἔμμεν ἔφαντο,
ἐκ Διὸς ἢ Φοίβοιο· πίθοντο δέ οἱ μάλα πάντα.
ἦμος δ' αἰγλήεντα περιστρέφετ' οὐρανὸν ἄστρα
πάντοθε μαρμαίροντα, πόνου δ' ἐπιλήθεται ἀνήρ,
δὴ τότ' Ἀθηναίη μακάρων ἔδος αἰπὺ λιποῦσα

ἦλυθε παρθενικῇ ἀπαλόχροϊ πάντ' εἰκυῖα
ἐς νῆας καὶ λαόν· ἀρηιφίλου δ' ἄρ' Ἐπειοῦ
ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς ἐν ὀνείραϊ, καί μιν ἀνώγει
τεῦξαι δούριον ἵππον· ἔφη δέ οἱ ἐγκονέοντι
αὐτὴ συγκαμέειν, αὐτὴ δ' ἄφαρ ἀγχόθι βῆναι
ἔργον ἐς ὀτρύνουσα· θεῆς δ' ὅγε μῦθον ἀκούσας
καγχαλόων ἀνὰ θυμὸν ἀκηδέος ἔκθορεν ὕπνου·
ἔγνω δ' ἀθάνατον θεὸν ἄμβροτον· οὐδέ οἱ ἦτορ
ἄλλο παρὲξ ὥρμαινε, νόον δ' ἔχεν αἰὲν ἐπ' ἔργῳ
θεσπεσίῳ· πινυτὴ δὲ περὶ φρένας ἤιε τέχνη.

Ἠὼς δ' ὁππόθ' ἵκανεν ἀπωσαμένη κνέφας ἠὺ
εἰς ἔρεβος, χαροπὴ δὲ δι' ἠέρος ἤιεν αἴγλη,
δὴ τότε θεῖον ὄνειρον ἐν Ἀργείοισιν Ἐπειός,
ὡς ἴδεν, ὡς ἤκουσεν, ἐελδομένοισιν ἔειπεν·
οἳ δέ οἱ εἰσαΐοντες ἀπειρέσιον κεχάροντο.
καὶ τότ' ἄρ' Ἀτρέος υἷες ἐς ἄγκεα τηλεθάοντα
Ἴδης ὑψικόμοιο θοοὺς προέηκαν ἰκέσθαι
ἀνέρας· οἳ δ' ἐλάτῃσιν ἐπιβρίσαντες ἀν' ὕλην,
τάμνον δένδρεα μακρά· περικτυπέοντο δὲ βῆσσαι
θεινομένων· δολιχαὶ δὲ κατ' οὔρεα μακρὰ κολῶναι
δεύοντ' ἐκ ξυλόχοιο· νάπη δ' ἀνεφαίνετο πᾶσα
θήρεσιν οὐκέτι τόσσον ἐπήρατος, ὡς τὸ πάροιθε·
πρέμνα δ' ἀπαυαίνοντο βίην ποθέοντ' ἀνέμοιο·
καὶ τὰ μὲν ἂρ πελέκεσσι διατμήγοντες Ἀχαιοὶ
ἐσσυμένως φορέεσκον ἐπ' ἠόνας Ἑλλησπόντου
ἐξ ὄρεος λασίοιο· μόγησε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ
αἰζηῶν τε καὶ ἡμιόνων· πονέοντο δὲ λαοὶ
* ἄλλοθεν ἄλλος ὑποδρήσσοντες Ἐπειῷ·
οἳ μὲν γὰρ τέμνεσκον ὑπ' ὀκριόεντι σιδήρῳ
δούρατα καὶ σανίδας διεμέτρεον· οἳ δ' ἄρ' ἀπ' ὄζους
λείαινον πελέκεσσιν ἔτ' ἀπρίστων ἀπὸ φιτρῶν·
ἄλλος δ' ἄλλο τι ῥέζε πονεύμενος· αὐτὰρ Ἐπειὸς

ἵππου δουρατέοιο πόδας κάμεν, αὐτὰρ ἔπειτα
νηδύα, τῇ δ' ἐφύπερθε συνήρμοσε νῶτα καὶ ἰξὺν
ἐξόπιθεν, δειρὴν δὲ πάρος, καθύπερθε δὲ χαίτην
αὐχένος ὑψηλοῖο καθήρμοσεν, ὡς ἐτεόν περ,
κινυμένην, λάσιον δὲ κάρη καὶ ἐύτριχον οὐρήν,
οὔατά τ' ὀφθαλμούς τε διειδέας ἄλλα τε πάντα,
οἷς ἐπικίνυται ἵππος· ἀέξετο δ' ἱερὸν ἔργον
ὡς ἐτεὸν ζώοντος, ἐπεὶ θεὸς ἀνέρι τέχνην
δῶκ' ἐρατήν· τετέλεστο δ' ἐνὶ τρισὶν ἤμασι πάντα
Παλλάδος ἐννεσίῃσι· πολὺς δ' ἐπεγήθεε λαὸς
Ἀργείων, θαύμαξε δ', ὅπως ἐπὶ δούρατι θυμὸς
καὶ τάχος ἐκπεπόνητο ποδῶν, χρεμέθοντί τ' ἐῴκει.
καὶ τότε δῖος Ἐπειὸς ὑπὲρ μεγακήτεος ἵππου
εὔχετ' ἐπ' ἀκαμάτῳ Τριτωνίδι χεῖρας ὀρέξας·
„κλῦθι, θεὰ μεγάθυμε, σάου δ' ἐμὲ καὶ τεὸν ἵππον."
ὣς φάτο· τοῦ δ' ἐσάκουσε θεὰ πολύμητις Ἀθήνη,
καί ῥά οἱ ἔργον ἔτευξεν ἐπιχθονίοισιν ἀγητὸν
πᾶσιν, ὅσοι μιν ἴδοντο καὶ οἳ μετόπισθε πύθοντο.
ἀλλ' ὅτε δὴ Δαναοὶ μὲν ἐγήθεον ἔργον Ἐπειοῦ
δερκόμενοι, Τρῶες δὲ πεφυζότες ἔνδοθι πύργων
μίμνον ἀλευάμενοι θάνατον καὶ ἀνηλέα κῆρα,
δὴ τότ' ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς καὶ Τηθύος ἄντρα
Ζηνὸς ὑπερθύμοιο θεῶν ἀπάτερθε μολόντος
ἔμπεσεν ἀθανάτοισιν ἔρις· δίχα δέ σφισι θυμὸς
ἔπλετ' ὀρινομένων· ἀνέμων δ' ἐπιβάντες ἀέλλαις
οὐρανόθεν φορέοντο ποτὶ χθόνα· τοῖσι δ' ὕπ' αἰθὴρ
ἔβραχεν· οἳ δὲ μολόντες ἐπὶ Ξάνθοιο ῥέεθρα
ἀλλήλων ἵσταντο κατ' αντίον, οἳ μὲν Ἀχαιῶν
οἳ δ' ἄρ' ὑπὲρ Τρώων· πολέμου δ' ἔρος ἔμπεσε θυμῷ·
τοῖσι δ' ὁμῶς ἀγέροντο καὶ οἳ λάχον εὐρέα πόντον·
καί ῥ' οἳ μὲν δολόεντα κοτεσσάμενοι μενέαινον
ἵππον ἀμαλδῦναι σὺν νήεσιν, οἳ δ' ἐρατεινὴν

Ἴλιον· Αἶσα δ' ἔρυκε πολύτροπος, ἐς δὲ κυδοιμὸν
τρέψε νόον μακάρεσσιν· Ἄρης δ' ἐξῆρχε μόθοιο,
ἆλτο δ' Ἀθηναίης κατεναντίον· ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
σύμπεσον ἀλλήλοισι· περὶ σφίσι δ' ἄμβροτα τεύχη
χρύσεα κινυμένοισι μέγ' ἴαχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
εὐρὺς ἐπεσμαράγησε· κελαινὴ δ' ἔτρεμε γαῖα
ἀθανάτων ὑπὸ ποσσί· μακρὸν δ' ἅμα πάντες ἄυσαν·
σμερδαλέη δ' ἐνοπὴ μέχρις οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε,
μέχρις ἐπ' Ἀιδονῆος ὑπερθύμοιο βέρεθρον·
Τιτῆνες δ' ὑπένερθε μέγ' ἔτρεσαν· ἀμφὶ δὲ μακρὴ
Ἴδη ἐπέστενε πᾶσα καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα
ἀενάων ποταμῶν, δολιχαὶ δ' ἅμα τοῖσι χαράδραι
νηές τ' Ἀργείων Πριάμοιό τε κύδιμον ἄστυ.
ἀλλ' οὐκ ἀνθρώποισι πέλεν δέος· οὐδ' ἐνόησαν
αὐτῶν ἐννεσίῃσι θεῶν ἔριν· οἳ δὲ κολώνας
χερσὶν ἀπορρήξαντες ἀπ' οὔρεος Ἰδαίοιο
βάλλον ἐπ' ἀλλήλους· αἳ δὲ ψαμάθοισιν ὁμοῖαι
ῥεῖα διεσκίδναντο, θεῶν περὶ δ' ἄσχετα γυῖα
ῥηγνύμεναι διὰ τυτθὰ * * *
* * * Διὸς δ' ἐπὶ πείρασι γαίης
οὐ λάθον ἠὺ νόημα· λιπὼν δ' ἄφαρ Ὠκεανοῖο
χεύματ' ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιε· τὸν δὲ φέρεσκον
Εὖρος καὶ Βορέης, Ζέφυρος δ' ἐπὶ τοῖσι Νότος τε,
τοὺς ὑπὸ θεσπέσιον ζυγὸν αἰόλος ἦγαγεν Ἶρις
ἅρματος αἰὲν ἐόντος, ὅ οἱ κάμεν ἄμβροτος Αἰὼν
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσιν ἀτειρέος ἐξ ἀδάμαντος·
ἵκετο δ' Οὐλύμποιο ῥίον μέγα· σὺν δ' ἐτίναξεν
ἠέρα πᾶσαν ὕπερθε χολούμενος· ἄλλοθε δ' ἄλλαι
βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσι μέγ' ἔκτυπον· ἐκ δὲ κεραυνοὶ
ταρφέες ἐξεχέοντο ποτὶ χθόνα· καίετο δ' ἀὴρ
ἄσπετον· ἀθανάτοισι δ' ὑπὸ φρένας ἔμπεσε δεῖμα·
πάντων δ' ἔτρεμε γυῖα καὶ ἀθανάτων περ ἐόντων·

τῶν δὲ περιδδείσασα κλυτὴ Θέμις εὖτε νόημα
ἅλτο διὰ νεφέων· τάχα δέ σφεας εἰσαφίκανεν·
οἵη γὰρ στονόεντος ἀπόπροθι μίμνε μόθοιο·
τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον ἐρυκανόωσα μάχεσθαι·
„ἴσχεσθ' ἰωχμοῖο δυσηχέος· οὐ γὰρ ἔοικε
Ζηνὸς χωομένοιο μινυνθαδίων ἕνεκ' ἀνδρῶν
μάρνασθ' αἰὲν ἐόντας, ἐπεὶ τάχα πάντες ἄιστοι
ἔσσεσθ'· ἦ γὰρ ὕπερθεν ἐφ' ὑμέας οὔρεα πάντα
εἰς ἓν ἀναρρήξας οὔθ' υἱῶν οὔτε θυγατρῶν
φείσεται, ἀλλ' ἄρα πάντας ὁμῶς ἐφύπερθε καλύψει
γαίῃ ἀπειρεσίῃ· οὐδ' ἔσσεται ὔμμιν ἄλυξις
ἐς φάος· ἀργαλέος δὲ περὶ ζόφος αἰὲν ἐρύξει."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐπίθοντο Διὸς τρομέοντες ὁμοκλήν,
ὑσμίνης δ' ἴσχοντο, χόλον δ' ἀπὸ νόσφι βάλοντο
ἀργαλέον, φιλότητα δ' ὁμήθεα ποιήσαντο·
καί ῥ' οἳ μὲν νίσσοντο πρὸς οὐρανόν, οἳ δ' ἁλὸς εἴσω,
οἳ δ' ἀνὰ γαῖαν ἔμιμνον. ἐυπτολέμοισι δ' Ἀχαιοῖς
υἱὸς Λαέρταο πύκα φρονέων φάτο μῦθον·
„ὦ κλυτοὶ Ἀργείων σημάντορες ὀβριμόθυμοι,
νῦν μοι ἐελδομένῳ τεκμήρατε, οἵτινές ἐστε
ἐκπάγλως κρατεροὶ καὶ ἀμύμονες· ἦ γὰρ ἱκάνει
ἔργον ἀναγκαίης· ἀλλὰ μνησώμεθ' ἄρηος,
ἐς δ' ἵππον βαίνωμεν ἐύξοον, ὄφρα κε τέκμωρ
εὕρωμεν πολέμοιο δυσηχέος· ὣς γὰρ ἄμεινον
ἔσσεται, ἤν κε δόλῳ καὶ μήδεσιν ἀργαλέοισιν
ἄστυ μέγ' ἐκπέρσωμεν, οὗ εἵνεκα δεῦρο μολόντες
πάσχομεν ἄλγεα πολλὰ φίλης ἀπὸ τηλόθι γαίης.
ἀλλ' ἄγε δή, μένος ἠὺ καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θέντες
* * * * * *
καὶ γάρ τις κατὰ δῆριν ἀνιηρῇ ὑπ' ἀνάγκῃ
θαρσήσας ἀνὰ θυμὸν ἀμείνονα φῶτα κατέκτα
χειρότερος γεγαώς· μάλα γὰρ μέγα θυμὸν ἀέξει

θάρσος, ὅπερ τε μάλιστα πέλει * *
* * * πολὺ λώιον ἀνθρώποισιν.
ἀλλ' ἄγ', ἀριστῆες μὲν ἐὺν λόχον ἐντύνεσθε·
οἳ δ' ἄλλοι Τενέδοιο πρὸς ἱερὸν ἄστυ μολόντες
μιμνέμεν, εἰσόκεν ἄμμε ποτὶ πτόλιν εἰρύσσωσι
δήιοι ἑλπόμενοι Τριτωνίδι δῶρον ἄγεσθαι·
αἰζηῶν δέ τις ἐσθλός, ὃν οὐ σάφα Τρῶες ἴσασι,
μιμνέτω ἄγχ' ἵπποιο σιδήρεον ἐνθέμενος κῆρ·
καί οἱ πάντα μέλοιτο μάλ' ἔμπεδον, ὁππόσ' ἔγωγε
πρόσθ' ἐφάμην· καὶ μή τι περὶ φρεσὶν ἄλλο νοήσῃ,
ὅφρα μὴ ἀμφαδὰ Τρωσὶν Ἀχαιῶν ἔργα πέληται."

ὣς φάτο· τὸν δὲ Σίνων ἀπαμείβετο κύδιμος ἀνὴρ
ἄλλων δειδιότων· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἔμελλεν
ἐκτελέειν· τῷ καί μιν ἐυφρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν
ἠὺς ἀγάσσατο λαός· ὃ δ' ἐν μέσσοισιν ἔειπεν·

„ὦ Ὀδυσεῦ καὶ πάντες Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,
ἔργον μὲν τόδ' ἔγωγε λιλαιομένοισι τελέσσω,
εἰ καὶ ἀεικίζωσι καὶ εἰ πυρὶ μητιόωνται
βάλλειν ζωὸν ἐόντα· τὸ γάρ νύ μοι εὔαδε θυμῷ,
ἢ θανέειν δηίοισιν ὑπ' ἀνδράσιν, ἢ ὑπαλύξαι
Ἀργείοις μέγα κῦδος ἐελδομένοισι φέροντα."

ὣς φάτο θαρσαλέως· μέγα δ' Ἀργεῖοι κεχάροντο·
καί τις ἔφη· „ὡς τῷδε θεὸς μέγα θάρσος ἔδωκε
σήμερον· οὐ γὰρ πρόσθεν ἔην θρασύς· ἀλλά ἑ δαίμων
ὀτρύνει πάντεσσι κακὸν Τρώεσσι γενέσθαι
ἢ νῶιν· νῦν γάρ που ὀίομαι ἐσσυμένως περ
ἀργαλέου πολέμοιο τέκμωρ ἀίδηλον ἔσεσθαι."

ὣς ἄρ' ἔφη κατὰ λαὸν ἀρηιφίλων τις Ἀχαιῶν·
Νέστωρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐποτρύνων μετέειπε·

„νῦν χρειώ, φίλα τέκνα, βίης καὶ θάρσεος ἐσθλοῦ·
νῦν γὰρ τέρμα πόνοιο θεοὶ καὶ ἀμύμονα νίκην
ἡμιν ἐελδομένοισι φίλας ἐς χεῖρας ἄγουσιν·

ἀλλ' ἄγε, θαρσαλέως πολυχανδέος ἔνδοθεν ἵππου
βαίνετ', ἐπεὶ μερόπεσσι κλέος μέγα θάρσος ὀπάζει·
ὡς ὄφελον μέγα κάρτος ἐμοῖς ἔτι γούνασι κεῖτο,
οἷον ὅτ' Αἴσονος υἱὸς ἔσω νεὸς ὠκυπόροιο
Ἀργώης καλέεσκεν ἀριστέας, ὁππότ' ἔγωγε
πρῶτος ἀριστήων καταβήμεναι ὁρμαίνεσκον,
εἰ μὴ ἄρ' ἀντίθεος Πελίης ἀέκοντά μ' ἔρυκε·
νῦν δέ με γῆρας ἔπεισι πολύστονον· ἀλλ' ἄρα καὶ ὥς,
ὡς νέος ἡβώων, καταβήσομαι ἔνδοθεν ἵππου
θαρσαλέως· θάρσος δὲ κλέος καὶ κῦδος ὀπάσσει."

ὣς φάμενον προσέειπε πάις ξανθοῦ Ἀχιλῆος·
„ὦ Νέστορ, σὺ μέν ἐσσι νόῳ προφερέστατος ἀνδρῶν
πάντων· ἀλλά σε γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρπεν,
οὐδέ τοι ἔμπεδός ἐστι βίη χατέοντι πόνοιο·
τῷ σε χρὴ Τενέδοιο πρὸς ἠόνας ἀπονέεσθαι·
ἐς δὲ λόχον νέοι ἄνδρες ἔθ' ὑσμίνης ἀκόρητοι
βησόμεθ', ὡς σὺ γεραιὲ λιλαιομένοις ἐπιτέλλεις."

ὣς φάτο· τοῦ δ' ἄγχιστα κιὼν Νηλήιος υἱὸς
ἀμφοτέρας οἱ ἔκυσσε χέρας κεφαλήν τ' ἐφύπερθεν,
οὕνεχ' ὑπέσχετο πρῶτος ἐς εὐρέα δύμεναι ἵππον,
αὐτὸν δ' αὖτε κέλευε γεραίτερον ἔκτοθι μίμνειν
ἄλλοις σὺν Δαναοῖσιν· ἐέλδετο γὰρ πονέεσθαι·
καί ῥά μιν ἰωχμοῖο λιλαιόμενον προσέειπεν·

„ἐσσὶ πατρὸς κείνοιο βίῃ καὶ εὐφρονι μύθῳ
ἀντιθέου Ἀχιλῆος· ἔολπα δὲ σῇσι χέρεσσιν
Ἀργείους Πριάμοιο διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ·
ὑψὲ δ' ἄρ' ἐκ καμάτοιο μέγα κλέος ἔσσεται ἡμῖν
πολλὰ πονησαμένοισι κατὰ κλόνον ἄλγεα λυγρά·
ἄλγεα μὲν παρὰ ποσσὶ θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν,
ἐσθλὰ δὲ πολλὸν ἄπωθε· πόνον δ' ἐς μέσσον ἔλασσαν·
τοὔνεκα ῥηιδίη μὲν ἐς ἀργαλέην κακότητα
αἴζηοῖσι κέλευθος, ἀνιηρὴ δ' ἐπὶ κῦδος,

μέσφ' ὅτε τις στονόεντα πόνον διὰ ποσσὶ περήσῃ."
ὣς φάτο· τὸν δ' Ἀχιλῆος ἀμείβετο κύδιμος υἱός·
„ὦ γέρον, ὡς σύγ' ἔολπας ἐνὶ φρεσί, τοῦτο πέλοιτο
ἡμῖν εὐχομένοισιν, ἐπεὶ πολὺ λώιον οὕτως·
εἰ δ' ἑτέρως ἐθέλουσι θεοί, καὶ τοῦτο τετύχθω·
βουλοίμην γὰρ ὑπ' ἄρει ἐυκλειῶς ἀπολέσθαι,
ἠὲ φυγὼν Τροίηθεν ὀνείδεα πολλὰ φέρεσθαι."
ὣς εἰπὼν ὤμοισι κατ' ἄμβροτα θήκατο τεύχη
πατρὸς ἑοῦ· τοὶ δ' αἶψα καὶ αὐτοὶ θωρήχθησαν
ἡρώων οἱ ἄριστοι, ὅσοις θρασὺς ἔπλετο θυμός.
τούς μοι νῦν καθ' ἕκαστον ἀνειρομένῳ σάφα Μοῦσαι
ἔσπεθ', ὅσοι κατέβησαν ἔσω πολυχανδέος ἵππου·
ὑμεῖς γὰρ πᾶσάν μοι ἐνὶ φρεσὶ θήκατ' ἀοιδήν,
πρίν μοι ἔτ' ἀμφὶ παρειὰ κατασκίδνασθαι ἴουλον,
Σμύρνης ἐν δαπέδοισι περικλυτὰ μῆλα νέμοντι
τρὶς τύσον Ἑρμοῦ ἄπωθεν, ὅσον βοόωντος ἀκοῦσαι,
Ἀρτέμιδος περὶ νηόν, Ἐλευθερίῳ ἐνὶ κήπῳ,
οὔρεΐ τ' οὔτε λίην χθαμαλῷ οὔθ' ὑψόθι πολλῷ.
πρῶτος μὲν κατέβαινεν ἐς ἵππον κητώεντα
υἱὸς Ἀχιλλῆος, σὺν δὲ κρατερὸς Μενέλαος,
ἠδ' Ὀδυσεὺς Σθένελός τε καὶ ἀντίθεος Διομήδης·
βῆ δὲ Φιλοκτήτης τε καὶ Ἄντικλος ἠδὲ Μενεσθεύς,
σὺν δὲ Θόας ἐρίθυμος ἰδὲ ξανθὸς Πολυποίτης,
Αἴας τ' Εὐρύπυλός τε καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης,
Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀριδεικέτω ἄμφω,
σὺν δ' ἄρ' ἐυμμελίης Ποδαλείριος Εὐρύμαχός τε,
Τεῦκρός τ' ἀντίθεος καὶ Ἰαλμενὸς ὀβριμόθυμος,
Θάλπιος Ἀντίμαχός τε μενεπτόλεμός τε Λεοντεύς·
σὺν δ' Εὔμηλος ἔβη θεοείκελος Εὐρύαλός τε,
Δημοφόων τε καὶ Ἀμφίμαχος κρατερός τ' Ἀγαπήνωρ,
σὺν δ' Ἀκάμας τε Μέγης τε κραταιοῦ Φυλέος υἱός·
ἄλλοι δ' αὖ κατέβαινον, ὅσοι ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,

ὅσσους χάνδανεν ἵππος ἐύξοος ἐντὸς ἐέργειν·
ἐν δέ σφιν πύματος κατεβήσατο δῖος Ἐπειός,
ὅς ῥα καὶ ἵππον ἔτευξεν· ἐπίστατο δ' ᾧ ἐνὶ θυμῷ
ἠμὲν ἀναπτύξαι κείνου πτύχας ἠδ' ἐπερεῖσαι·
τοὔνεκα δὴ πάντων βῆ δεύτατος· εἴρυσε δ' εἴσω
κλίμακας, ᾗς ἀνέβησαν· ὃ δ' αὖ μάλα πάντ' ἐπερείσας
αὐτοῦ πὰρ κληῖδι καθέζετο· τοὶ δὲ σιωπῇ
πάντες ἔσαν μεσσηγὺς ὁμῶς νίκης καὶ ὀλέθρου.

οἳ δ' ἄλλοι νήεσσιν ἐπέπλεον εὐρέα πόντον
ἂς κλισίας πρήσαντες, ὅπῃ πάρος αὐτοὶ ἴανον.
τοῖσι δὲ κοιρανέοντε δύω κρατερόφρονε φῶτε
σήμαινον, Νέστωρ τε καὶ αἰχμητὴς Ἀγαμέμνων·
τοὺς δὲ καὶ ἑλδομένους καταβήμεναι ἔνδοθεν ἵππου
Ἀργεῖοι κατέρυξαν, ἵν' ἐν νήεσσι μένοντες
λαοῖς σημαίνωσιν, ἐπεὶ πολὺ λώιον ἄνδρες
ἔργον ἐποίχονται, ὁπότ' εἰσορόωσιν ἄνακτες·
τοὔνεκ' ἄρ' ἔκτοθι μίμνον ἀριστῆές περ ἐόντες.
οἳ δὲ θοῶς ἀφίκοντο πρὸς ἠιόνας Τενέδοιο·
εὐνὰς δ' ἔνθ' ἔβαλον κατὰ βένθεος· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
νηῶν ἐσσυμένως· ἀπὸ δ' ἔκτοθι πείσματ' ἔδησαν
ἠιόνων· αὐτοὶ δὲ παραυτόθι μίμνον ἔκηλοι
δέγμενοι, ὁππότε πυρσὸς ἐελδομένοισι φανείη.

οἳ δ' ἄρ' ἐν ἵππῳ ἔσαν δηίων σχεδόν, ἄλλοτε μέν που
φθεῖσθαι ὀιόμενοι, ὁτὲ δ' ἱερὸν ἄστυ δαΐξαι·
καὶ τὰ μὲν ἑλπομένοισιν ἐπήλυθεν ἠριγένεια.

Τρῶες δ' εἰσενόησαν ἐπ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου
καπνὸν ἔτ' ἀίσσοντα δι' ἠέρος· οὐδ' ἄρα νῆας
δέρκονθ', αἳ σφιν ἔνεικαν ἀφ' Ἑλλάδος αἰνὸν ὄλεθρον·
γηθόσυνοι δ' ἄρα πάντες ἐπέδραμον αἰγιαλοῖσι
τεύχε' ἐφεσσάμενοι· ἔτι γὰρ δέος ἄμφεχε θυμόν·
ἵππον δ' εἰσενόησαν ἐύξοον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
θάμβεον ἑσταότες· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἐτύχθη·

ἀγχόθι δ' αὖτε Σίνωνα δυσάμμορον εἰσενόησαν·
καί μιν ἀνειρόμενοι Δαναῶν ὕπερ ἄλλοθεν ἄλλος
μέσσον ἐκυκλώσαντο περισταδόν· ἀμφὶ δὲ μύθοις
μειλιχίοις εἴροντο πάρος, μετέπειτα δ' ὁμοκλῇ
σμερδαλέῃ, καὶ πολλὰ δολόφρονα φῶτα δάιζον
πολλὸν ἐπὶ χρόνον αἰέν· ὃ δ' ἔμπεδον ἠύτε πέτρη
μίμνεν ἀτειρέα γυῖ' ἐπιειμένος· ὀψὲ δ' ἄρ' αὐτοῦ
οὔαθ' ὁμῶς καὶ ῥῖνας ἀπὸ μελέων ἐτάμοντο
πάμπαν ἀεικίζοντες, ὅπως νημερτέα εἴπῃ,
ὅππῃ ἔβαν Δαναοὶ σὺν νήεσιν, ἤ τί καὶ ἵππος
ἔνδον ἐρητύεσκεν· ὃ δ' ἐνθέμενος φρεσὶ κάρτος
λωβῆς οὐκ ἀλέγιζεν ἀεικέος, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
ἔτλη καὶ πληγῇσι καὶ ἐν πυρὶ τειρόμενός περ
ἀργαλέως· Ἥρη γὰρ ἐνέπνευσεν μέγα κάρτος·
τοῖα δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δολοφρονέων ἀγόρευεν·
„Ἀργεῖοι μὲν νηυσὶν ὑπὲρ πόντοιο φέβονται
κρῷ ἀκηδήσαντες ἐπὶ πτολέμῳ καὶ ἀνίῃ·
Χάλχαντος δ' ἰότητι δαΐφρονι Τριτογενείῃ
ἵππον ἐτεκτήναντο, θεῆς χόλον ὅφρ' ἀλέωνται
πάγχυ κοτεσσαμένης Τρώων ὕπερ· ἀμφὶ δὲ νόστου
ἐννεσίῃς Ὀδυσῆος ἐμοὶ μενέαινον ὄλεθρον,
ὄφρα με δῃώσωσι δυσηχέος ἄγχι θαλάσσης
δαίμοσιν εἰναλίοις· ἐμὲ δ' οὐ λάθον, ἀλλ' ἀλεγεινὰς
σπονδάς τ' οὐλοχύτας τε μάλ' ἐσσυμένως ὑπαλύξας
ἀθανάτων βουλῇσι παραὶ ποσὶ κάππεσον ἵππου·
οἳ δὲ καὶ οὐκ ἐθέλοντες ἀναγκαίῃ με λίποντο,
ἀζόμενοι μεγάλοιο Διὸς κρατερόφρονα κούρην.“
ὣς φάτο κερδοσύνῃσι καὶ οὐ κάμεν ἄλγεσι θυμόν·
ἀνδρὸς γὰρ κρατεροῖο, κακὴν ὑποτλῆναι ἀνάγκην.
τῷ δ' οἳ μὲν πεπίθοντο κατὰ στρατόν, οἳ δ' ἄρ' ἔφαντο
ἔμμεναι ἠπεροπῆα πολύτροπον, οἷς ἄρα βουλὴ
ἤνδανε Λαοκόωντος· ὃ γὰρ πεπνυμένα βάζων

φῆ δόλον ἔμμεναι αἰνὸν ὑπ' ἐννεσίῃσιν Ἀχαιῶν,
πάντας δ' ὀτρύνεσκε θοῶς ἐμπρησέμεν ἵππον,
ἵππον δουράτεον καὶ γνώμεναι εἴ τι κεκεύθει.
καί νύ κέ οἱ πεπίθοντο καὶ ἐξήλυξαν ὄλεθρον,
εἰ μὴ Τριτογένεια κοτεσσαμένη περὶ θυμῷ
αὐτῷ καὶ Τρώεσσι καὶ ἄστεϊ γαῖαν ἔνερθεν
θεσπεσίην ἐλέλιξεν ὑπαὶ ποσὶ Λαοκόωντος·
τῷ δ' ἄφαρ ἔμπεσε δεῖμα· τρόμος δ' ἀμφέκλασε γυῖα
ἀνδρὸς ὑπερθύμοιο· μέλαινα δέ οἱ περὶ κρατὶ
νὺξ ἐχύθη· στυγερὸν δὲ κατὰ βλεφάρων πέσεν ἄλγος,
σὺν δ' ἔχεεν λασίῃσιν ὑπ' ὀφρύσιν ὄμματα φωτός·
γλῆναι δ' ἀργαλέῃσι πεπαρμέναι ἀμφ' ὀδύνῃσι
ῥιζόθεν ἐκλονέοντο· περιστρωφῶντο δ' ὀπωπαὶ
τειρόμεναι ὑπένερθεν· ἄχος δ' ἀλεγεινὸν ἵκανεν
ἄχρι καὶ ἐς μήνιγγας ἰδ' ἐγκεφάλοιο θέμεθλα·
τοῦ δ' ὁτὲ μὲν φαίνοντο μεμιγμένοι αἵματι πολλῷ
ὀφθαλμοί, ὁτὲ δ' αὖτε δυσαλθέα γλαυκιόωντες·
πολλάκι δ' ἔρρεον, οἷον ὅτε στυφελῆς ἀπὸ πέτρης
εἴβεται ἐξ ὀρέων νιφετῷ πεπαλαγμένον ὕδωρ·
μαινομένῳ δ' ἤικτο, καὶ ἔδρακε διπλόα πάντα,
αἰνὰ μάλα στενάχων· καὶ ἔτι Τρώεσσι κέλευεν,
οὐδ' ἀλέγιζε μόγοιο· φάος δέ οἱ ἐσθλὸν ἄμερσε
δῖα θεά· λευκαὶ δ' ἄρ' ὑπὸ βλέφαρ' ἔσταν ὀπωπαὶ
αἵματος ἐξ ὀλοοῖο· περιστενάχιζε δὲ λαὸς
οἰκτείρων φίλον ἄνδρα, καὶ ἀθανάτην Ἀγελείην
ἐρριγῶς, μὴ δή τι παρήλιτεν ἀφραδίῃσιν.
καί σφιν ἐς αἰνὸν ὄλεθρον ἀνεγνάμφθη νόος ἔνδον,
* * * * * *
οὕνεκα λωβήσαντο δέμας μογεροῖο Σίνωνος,
ἐλπόμενοι κατὰ θυμὸν ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν·
τοὔνεκα προφρονέως μιν ἄγον ποτὶ Τρώιον ἄστυ
ὀψέ περ οἰκτείραντες. ἀγειρόμενοi δ' ἅμα πάντες

σειρὴν ἀμφεβάλοντο θοῶς περιμήκεϊ ἵππῳ
δησάμενοι καθύπερθεν, ἐπεί ῥά οἱ ἐσθλὸς Ἐπειὸς
ποσσὶν ὑπὸ βριαροῖσιν εὐτροχα δούρατ' ἔθηκεν,
ὄφρα κεν αἰζηοῖσιν ἐπὶ πτολίεθρον ἕπηται
ἑλκόμενος Τρώων ὑπὸ χείρεσιν· οἳ δ' ἅμα πάντες
εἵλκον ἐπιβρίσαντες ἀολλέες, ἠύτε νῆα
ἕλκωσιν μογέοντες ἔσω ἁλὸς ἠχηέσσης
αἰζηοί, στιβαραὶ δὲ περιστενάχουσι φάλαγγες
τριβόμεναι, δεινὸν δὲ τρόπις περιτετριγυῖα
ἀμφὶς ὀλισθαίνουσα κατέρχεται εἰς ἁλὸς οἶδμα·
ὣς οἵγε σφίσι πῆμα ποτὶ πτόλιν ἔργον Ἐπειοῦ
πανσυδίῃ μογέοντες ἀνείρυον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
πολλὸν ἄδην στεφέων ἐριθηλέα κόσμον ἔθεντο·
αὐτοὶ δ' ἐστέψαντο κάρη· μέγα δ' ἤπυε λαὸς

— — — — — —

ἀλλήλοις ἐπικεκλομένων· ἐγέλασσε δ' Ἐνυὼ
δερκομένη πολέμοιο κακὸν τέλος, ὑψόθι δ' Ἥρη
τέρπετ', Ἀθηναίη δ' ἐπεγήθεεν· οἳ δὲ μολόντες
ἄστυ ποτὶ σφέτερον μεγάλης κρήδεμνα πόληος
λυσάμενοι λυγρὸν ἵππον ἐσήγαγον· αἳ δ' ὀλόλυξαν
Τρωιάδες, πᾶσαι δὲ περισταδὸν εἰσορόωσαι
θάμβεον ὄβριμον ἔργον· ὃ δέ σφισιν ἔκρυφε πῆμα.
Λαοκόων δ' ἔτ' ἔμιμνεν ἐποτρύνων ἑτάροισιν
ἵππον ἀμαλδῦναι μαλερῷ πυρί· τοὶ δέ οἱ οὔτι
πείθοντ', ἀθανάτων γὰρ ὑποτρομέεσκον ὁμοκλὴν

* * * * * *

τῷ δ' ἔπι κύντερον ἄλλο θεὰ μεγάθυμος Ἀθήνη
δυστήνοις τεκέεσσιν ἐμήδετο Λαοκόωντος.
δὴ γάρ που πέλεν ἄντρον ὑπὸ στυφελῷδεϊ πέτρῃ
ἠερόεν, θνητοῖσιν ἀνέμβατον, ᾧ ἔνι θῆρες
σμερδαλέοι ναίεσκον, ἔτ' οὐλομένοιο γενέθλης
Τυφῶνος, νήσοιο κατὰ πτύχας, ἥντε Καλύδνην

λαοὶ ἐπικλείουσιν ἔσω ἁλὸς ἀντία Τροίης·
ἔνθεν ἀναστήσασα βίην καλέεσκε δρακόντων
ἐς Τροίην· οἳ δ' αἶψα θεῆς ὕπο κινηθέντες
νῆσον ὅλην ἐτίναξαν· ἐπεσμαράγησε δὲ πόντος
νισσομένων καὶ κῦμα διίστατο· τοὶ δ' ἐφέροντο
αἰνὸν λιχμώωντες· ἔφριξε δὲ κήτεα πόντου·
ἀμφὶ δ' ἄρα στενάχοντο μέγα Ξάνθοιο θύγατρες
Νύμφαι καὶ Σιμόεντος, ἀπ' Οὐλύμποιο δὲ Κύπρις
ἄχνυτο· τοὶ δ' ἄφαρ ἶξον, ὅπῃ θεὸς ὀτρύνεσκε,
θήγοντες βλοσυρῇσι γενειάσι λοιγὸν ὀδόντων
δυστήνοις ἐπὶ παισί· κακὴ δ' ἐπενίσσετο φύζα
Τρῶας, ὅτ' εἰσενόησαν ἀνὰ πτόλιν αἰνὰ πέλωρα·
οὐδέ τις αἰῶν, οὐδ' εἰ μένος ἄτρομος ἦεν,
μεῖναι ἔτλη· πάντας γὰρ ἀμείλιχον ἄμφεχε δεῖμα
θῆρας ἀλευομένους, ὀδύνη δ' ἔχεν· ἂν δὲ γυναῖκες
οἴμωζον· καί πού τις ἑῶν ἐπελήσατο τέκνων
αὐτὴ ἀλευομένη στυγερὸν μόρον· ἀμφὶ δὲ Τροίη
ἔστεν' ἐπεσσυμένων· πολλοὶ δ' ἄφαρ εἰς ἓν ἰόντες
γυῖα περιδρύφθησαν· ἐνεστείνοντο δ' ἀγυιαῖς
ἀμφιπεριπτώσσοντες· ἔλειπτο δὲ μοῦνος ἄπωθε
Λαοκόων ἅμα παισί· πέδησε γὰρ οὐλομένη Κὴρ
καὶ θεός· οἳ δέ οἱ υἷας ὑποτρομέοντας ὄλεθρον
ἀμφοτέρους ὀλοῇσιν ἀνηρείψαντο γένυσσι
πατρὶ φίλῳ ὀρέγοντας ἐὰς χέρας· οὐδ' ὅγ' ἀμύνειν
ἔσθενεν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες ἀπόπροθεν εἰσορόωντες
κλαῖον ὑπὸ κραδίῃσι τεθηπότες. οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνης
προφρονέως τελέσαντες ἀπεχθέα Τρωσὶν ἐφετμὴν
ἄμφω ἀιστώθησαν ὑπὸ χθόνα· τῶν δ' ἔτι σῆμα
φαίνεθ', ὅπου κατέδυσαν ἐς ἱερὸν Ἀπόλλωνος
Περγάμῳ ἐν ζαθέῃ· προπάροιθε δὲ Τρῳοὶ υἷες
παίδων Λαοκόωντος ἀμείλιχα δηωθέντων
τεῦξαν ἅμ' ἀγρόμενοι κενεὸν τάφον, ᾧ ἔπι δάκρυ

χεῦε πατὴρ ἀλαοῖσιν ὑπ' ὄμμασιν· ἀμφὶ δὲ μήτης
πολλὰ κινυρομένη κενεῷ ἐπαΰτεε τύμβῳ
ἐλπομένη τι καὶ ἄλλο κακώτερον, ἔστενε δ' ἄτην
ἀνέρος ἀφραδίης, μακάρων δ' ὑπεδείδιε μῆνιν·
ὡς δ' ὅτ' ἐρημαίην περιμύρεται ἀμφὶ καλιὴν
πολλὰ μάλ' ἀχνυμένη κατὰ δάσκιον ἄγκος ἀηδών,
ἧς ἔτι νήπια τέκνα, πάρος κελαδεινὸν ἀείδειν,
δάμναθ' ὑπὸ γναθμοῖσι μένος βλοσυροῖο δράκοντος,
μητέρι δ' ἄλγεα θῆκε, καὶ ἄσπετον ἀσχαλόωσα
μύρεται ἀμφὶ δόμον κενεὸν μάλα κεκληγυῖα·
ὣς ἧγε στενάχιζε λυγρῷ τεκέων ἐπ' ὀλέθρῳ
μυρομένη κενεῷ περὶ σήματι· σὺν δέ οἱ ἄλλο
πῆμα μάλ' ἀργαλέον πόσιος πέλεν ἀμφ' ἀλαοῖ.
καί ῥ' ἢ μὲν φίλα τέκνα καὶ ἀνέρα κωκύεσκε,
τοὺς μὲν ἀποφθιμένους, τὸν δ' ἄμμορον ἠελίοιο·
Τρῶες δ' ἀθανάτοισιν ἐπεντύνοντο θυηλὰς
λείβοντες μέθυ λαρόν, ἐπεί σφισιν ἦτορ ἐώλπει
λευγαλέου πολέμοιο βαρὺ σθένος ἐξυπαλύξαι·
ἱερὰ δ' οὐ καίοντο, πυρὸς δ' ἐσβέννυτ' ἀυτμή,
ὄμβρου ὅπως καθύπερθε δυσηχέος ἐσσυμένοιο·
καπνὸς δ' αἱματόεις ἀνεκήκιε· μηρὰ δὲ πάντα
πῖπτε χαμαὶ τρομέοντα· κατηρείποντο δὲ βωμοί·
σπονδαὶ δ' αἷμα γένοντο· θεῶν δ' ἐξέρρεε δάκρυ,
καὶ νηοὶ δεύοντο λύθρῳ· στοναχαὶ δ' ἐφέροντο
ἔκποθεν ἀπροφάτοιο· περισσείοντο δὲ μακρὰ
τείχεα καὶ πύργοι μεγάλ' ἔκτυπον, ὡς ἐτεόν περ
* * * * * *
αὐτόματοι δ' ἄρ' ὀχῆες ἀνωίγνυντο πυλάων
αἰνὸν κεκλήγοντες· ἐπεστενάχοντο δὲ λυγρὸν
ἐννύχιοι ὄρνιθες ἐρημαῖον βοόωντες·
ἄστρα δὲ πάντ' ἐφύπερθε θεοδμήτοιο πόληος
ἀχλὺς ἀμφεκάλυψε καὶ ἀννεφέλου περ ἐόντος

οὐρανοῦ αἰγλήεντος· ἀπαυαίνοντο δὲ δάφναι
πὰρ νηῷ Φοίβοιο πάρος θαλεραί περ ἐοῦσαι·
ἐν δὲ λύκοι καὶ θῶες ἀναιδέες ὠρύσαντο
ἔντοσθεν πυλέων· μάλα μυρία δ' ἄλλα φαάνθη
σήματα, Δαρδανίδῃσι καὶ ἄστεϊ πῆμα φέροντα.
ἀλλ' οὐ δεῖμ' ἀλεγεινὸν ὑπὸ Τρώων φρένας ἶξε
δερκομένων ἀλεγεινὰ τεράατα πάντα κατ' ἄστυ·
Κῆρες γὰρ πάντων νόον ἔκβαλον, ὄφρ' ἐπὶ δαιτὶ
πότμον ἀναπλήσωσιν ὑπ' Ἀργείοισι δαμέντες.
οἴη δ' ἔμπεδον ἦτορ ἔχεν πινυτόν τε νόημα
Κασσάνδρη, τῆς οὔποτ' ἔπος γένετ' ἀκράαντον,
ἀλλ' ἄρ' ἐτήτυμον ἔσκεν, ἀκούετο δ' ἔκ τινος αἴσης
ὡς ἀνεμώλιον αἰέν, ἵν' ἄλγεα Τρωσὶ γένηται·
ἦ ῥ' ὅτε σήματα λυγρὰ κατὰ πτόλιν εἰσενόησεν
εἰς ἓν ἅμ' ἀίσσοντα, μέγ' ἴαχεν, εὖτε λέαινα,
ἥν ῥά τ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἀνὴρ λελιημένος ἄγρης
οὐτάσῃ ἠὲ βάλῃ, τῆς δ' ἐν φρεσὶ μαίνεται ἦτορ
* * * * * *
πάντῃ ἀν' οὔρεα μακρά, πέλει δέ οἱ ἄσχετος ἀλκή·
ὣς ἄρα μαιμώωσα θεόπροπον ἔνδοθεν ἦτορ
ἤλυθεν ἐκ μεγάροιο· κόμαι δέ οἱ ἀμφεκέχυντο
ὤμοις ἀργυφέοισι μετάφρενον ἄχρις ἰοῦσαι·
ὅσσε δέ οἱ μάρμαιρεν ἀναιδέα· τῆς δ' ὑπὸ δειρή,
ἐξ ἀνέμων ἅτε πρέμνον, ἄδην ἐλελίζετο πάντῃ.
καί ῥα μέγα στονάχησε καὶ ἴαχε παρθένος ἐσθλή·
„ἆ δειλοί, νῦν βῆμεν ὑπὸ ζόφον· ἀμφὶ γὰρ ἡμῖν
ἔμπλειον πυρὸς ἄστυ καὶ αἵματος ἠδὲ καὶ οἴτου
λευγαλέου· πάντῃ δὲ τεράατα δακρυόεντα
ἀθάνατοι φαίνουσι, καὶ ἐν ποσὶ τέρματ' ὀλέθρου·
σχέτλιοι, οὐδέ τι ἴστε κακὸν μόρον, ἀλλ' ἅμα πάντες
χαίρετ' ἄρ' ἀφραδέοντες — — —
— — — ὃ γὰρ μέγα πῆμα κέκευθεν.

ἀλλά μοι οὐ πείθεσθ', οὐδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύω,
οὕνεκ' Ἐριννύες ἄκρα γάμου κεχολωμέναι αἰνοῦ
ἀμφ' Ἑλένης, καὶ Κῆρες ἀμείλιχοι ἀίσσουσι
πάντῃ ἀνὰ πτολίεθρον· ἐπ' εἰλαπίνῃ δ' ἀλεγεινῇ
δαίνυσθ' ὕστατα δόρπα κακῷ πεφορυγμένα λύθρῳ,
ἤδη ἐπιψαύοντες ὁμὴν ὁδὸν εἰδώλοισι."

καί τις κερτομέων ὀλοφώιον ἔκφατο μῦθον·
„ὦ κούρη Πριάμοιο, τίη νύ σε μάργος ἀνώγει
γλῶσσα κακοφραδίη τ' ἀνεμώλια πάντ' ἀγορεύειν;
οὐδέ σε παρθενικὴ καὶ ἀκήρατος ἀμφέχει αἰδώς,
ἀλλά σε λύσσ' ὀλοὴ περιδέδρομε· τῷ νύ σε πάντες
αἰὲν ἀτιμάζουσι βροτοὶ πολύμυθον ἐοῦσαν·
ἔρρε καὶ Ἀργείοισι κακὴν προτιόσσεο φήμην
ἠδ' αὐτῇ· τάχα γάρ σε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλγος
μίμνει Λαοκόωντος ἀναιδέος· οὐ γὰρ ἔοικεν
ἀθανάτων φίλα δῶρα δαϊξέμεν ἀφραδέοντα."

ὣς ἄρ' ἔφη Τρώων τις ἀνὰ πτόλιν· ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
κούρην μωμήσαντο καὶ οὐ φάσαν ἄρτια βάξειν,
οὕνεκ' ἄρα σφίσι πῆμα καὶ ἀργαλέον μένος Αἴσης
ἄγχι παρειστήκει· τοὶ δ' οὐ νοέοντες ὄλεθρον
κείνην κερτομέοντες ἀπέτρεπον εὐρέος ἵππου·
ἦ γάρ οἱ μενέαινε διὰ ξύλα πάντα κεδάσσαι,
ἠὲ καταπρῆσαι μαλερῷ πυρί· τοὔνεκα πεύκης
αἰθομένης ἔτι δαλὸν ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἑλοῦσα
ἔσσυτο μαιμώωσ', ἑτέρῃ δ' ἐν χειρὶ φέρεσκεν
ἀμφίτυπον βουπλῆγα· λυγροῦ δ' ἐπεμαίετο ἵππου,
ὄφρα λόχον στονόεντα καὶ ἀμφαδὸν ἀθρήσωσι
Τρῶες· τοὶ δέ οἱ αἶψα χερῶν ἀπὸ νόσφι βαλόντες
πῦρ ὀλοόν τε σίδηρον ἀκηδέες ἐντύνοντο
δαῖτα λυγρήν· μάλα γάρ σφας ἐπήιεν ὑστατίη νύξ.

Ἀργεῖοι δ' ἔντοσθεν ἐγήθεον εἰσαΐοντες
δαινυμένων ὅμαδον κατὰ Ἴλιον οὐδ' ἀλεγόντων

Κασσάνδρης, τήν ῥ' αὐτοὶ ἐθάμβεον, ὡς ἐτέτυκτο
ἀτρεκέως εἰδυῖα νόον καὶ μῆτιν Ἀχαιῶν.
ἦ δ' ἅτε πόρδαλις ἔσσυτ' ἐν οὔρεσιν ἀσχαλόωσα,
ἥντ' ἀπὸ μεσσαύλοιο κύνες μογεροί τε νομῆες
σεύοντ' ἐσσυμένως, ἣ δ' ἄγριον ἦτορ ἔχουσα
ἐντροπαλιζομένη ἀναχάζεται ἐσσυμένη περ·
ὣς ἦγ' εὐρέος ἵππου ἀπέσσυτο τειρομένη κῆρ
Τρώων ἀμφὶ φόνῳ· μάλα γὰρ μέγα δέχνυτο πῆμα.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΣ.

Οἳ δ' ἄρ' ἀνὰ πτολίεθρον ἐδόρπεον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
αὐλοὶ ὁμῶς σύριγξι μέγ' ἤπυον· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
μολπὴ ἐπ' ὀρχηθμοῖσι καὶ ἄκριτος ἔσκεν ἀυτὴ
δαινυμένων, οἵη τε πέλει περὶ δαιτὶ καὶ οἴνῳ·
ὧδε δέ τις χείρεσσι λαβὼν ἔμπλειον ἄλεισον
πῖνεν ἀκηδέστως· βαρύθοντο δέ οἱ φρένες ἔνδον·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὀφθαλμοὶ στρεφεδίνεον· ἄλλο δ' ἐπ' ἄλλῳ
ἐκ στόματος προΐεσκεν ἔπος κεκολουμένα βάζων·
καί ῥά οἱ ἐν μεγάρῳ κειμήλια καὶ δόμος αὐτὸς
φαίνετο κινυμένοισιν ἐοικότα· πάντα δ' ἐώλπει
ἀμφιπεριστρωφᾶσθαι ἀνὰ πτόλιν· ὅσσε δ' ἄρ' ἀχλὺς
ἄμφεχεν· ἀκρήτῳ γὰρ ἀμαλδύνονται ὀπωπαὶ
καὶ νόος αἰζηῶν, ὁπότ' ἐς φρένα χανδὸν ἵκηται·
καί ῥα καρηβαρέων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·

„ἦ ῥ᾽ ἅλιον Δαναοὶ πουλὺν στρατὸν ἐνθάδ᾽ ἄγειραν,
σχέτλιοι, οὐδ᾽ ἐτέλεσσαν, ὅσα φρεσὶ μηχανόωντο,
ἀλλ᾽ αὖτως ἀπόρουσαν ἀπ᾽ ἄστεος ἠμετέροιο
νηπιάχοις παίδεσσιν ἐοικότες ἠὲ γυναιξίν.“
ὣς ἄρ᾽ ἔφη Τρώων τις ἐεργόμενος φρένας οἴνῳ,
νήπιος· οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἐφράσσατ᾽ ἐπὶ προθύροισιν ὄλεθρον.
εὖτε γὰρ ὕπνος ἔρυκεν ἀνὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλον
οἴνῳ ἀναπλήθοντας ἀπειρεσίῳ καὶ ἐδωδῇ,
δὴ τότ᾽ ἄρ᾽ αἰθαλόεντα Σίνων ἀνὰ πυρσὸν ἄειρε
δεικνὺς Ἀργείοισι πυρὸς σέλας· ἀμφὶ δέ οἱ κῆρ
ἄσπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μή μιν ἴδωνται
Τρῶες ἐυσθενέες, τάχα δ᾽ ἀμφαδὰ πάντα γένηται·
ἀλλ᾽ οἳ μὲν λεχέεσι πανύστατον ὕπνον ἴανον
πολλῷ ὑπ᾽ ἀκρήτῳ βεβαρηότες· οἳ δ᾽ ἐσιδόντες
ἐκ Τενέδου νήεσσιν ἐπὶ πλόον ἐντύνοντο.
αὐτὸς δ᾽ ἄγχ᾽ ἵπποιο Σίνων κίεν· ἦκα δ᾽ ἄυσεν,
ἦκα μάλ᾽, ὡς μήπου τις ἐνὶ Τρώεσσι πύθηται,
ἀλλ᾽ οἷοι Δαναῶν ἡγήτορες, ὧν ἀπὸ νόσφιν
ὕπνος ἄδην πεπότητο λιλαιομένων πονέεσθαι·
οἳ ῥά οἱ ἔνδον ἐόντες ἐπέκλυον, ἐς δ᾽ Ὀδυσῆα
πάντες ἐπ᾽ οὔατ᾽ ἔνευσαν· ὃ δέ σφεας ὀτρύνεσκεν
ἦκα καὶ ἀτρεμέως ἐκβήμεναι· οἳ δ᾽ ἐπίθοντο
ἐς μόθον ὀτρύνοντι, καὶ ἐξ ἵπποιο χαμᾶζε
ὥρμαινον προνέεσθαι· ὃ δ᾽ ἰδρείῃσιν ἔρυκε
πάντας ἅμ᾽ ἐσσυμένους· αὐτὸς δ᾽ ἄρα χερσὶ θοῇσιν
ἵππου δουρατέοιο μάλ᾽ ἀτρέμας ἔνθα καὶ ἔνθα
πλευρὰ διεξώιξεν ἐυμμελίῃ ὑπ᾽ Ἐπειῷ·
βαιὸν δ᾽ ἐξανέδυ σανίδων ὕπερ, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
Τρῶας παπταίνεσκεν, ἐγρηγορότ᾽ εἴπου ἴδοιτο·
ὡς δ᾽ ὅταν ἀργαλέῳ λιμῷ βεβολημένος ἦτορ
ἐξ ὀρέων ἔλθῃσι λύκος χατέων μάλ᾽ ἐδωδῆς
ποίμνης πρὸς σταθμὸν εὐρύν, ἀλευόμενος δ᾽ ἄρα φῶτας

καὶ κύνας, οἵ ῥά τε μῆλα φυλασσέμεναι μεμάασι,
βαίνῃ ποσσὶν ἔκηλος ὑπὲρ ποιμνήιον ἔρκος·
ὣς Ὀδυσεὺς ἵπποιο κατήιεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ὄβριμοι ἄλλοι ἕποντο Πανελλήνων βασιλῆες,
νισσόμενοι κλίμαξι κατὰ στίχας, ἅσπερ Ἐπειὸς
τεῦξεν ἀριστήεσσιν ἐυσθενέεσσι κέλευθα
ἵππον ἐσερχομένοισι καὶ ἐξ ἵπποιο κιοῦσιν·
οἵ ῥα τότ' ἀμφ' αὐτῇσι κατήιον ἄλλοθεν ἄλλοι,
θαρσαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οὔστε κλονήσῃ
δρυτόμος, οἳ δ' ἅμα πάντες ὀρινόμενοι περὶ θυμῷ
ὄζου ὑπεκπροχέονται, ὅτε κτύπον εἰσαΐουσιν·
ὣς οἵγ' ἐξ ἵπποιο μεμαότες ἐξεχέοντο
ἐς Τρώων πτολίεθρον ἐύκτιτον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι
πάλλετ' ἐνὶ στέρνοισι κέαρ· τάχα δ' οἳ μὲν ἔναιρον
δυσμενέας — — — — —
— τοὶ δ' ἔτ' ἔρεσσον ἔσω ἁλός· αἳ δ' ἐφέροντο
νῆες ὑπὲρ μέγα χεῦμα· Θέτις δ' ἴθυνε κέλευθα
οὖρον ἐπιπροϊεῖσα· νόος δ' ἄρ' ἰαίνετ' Ἀχαιῶν·
καρπαλίμως δ' ἐλθόντες ἐπ' ἠόνας Ἑλλησπόντου,
ἔνθ' αὖθις στήσαντο νέας, σὺν δ' ἄρμενα πάντα
εἷλον ἐπισταμένως, ὅσα νήεσιν αἰὲν ἔπονται·
αὐτοὶ δ' αἶψ' ἐκβάντες ἐς Ἴλιον ἐσσεύοντο
ἄβρομοι, ἠύτε μῆλα ποτὶ σταθμὸν ἀίσσοντα
ἐκ νομοῦ ὑλήεντος ὀπωρινὴν ὑπὸ νύκτα·
ὣς οἵγ' αὐίαχοι Τρώων ποτὶ ἄστυ νέοντο
πάντες ἀριστήεσσιν ἀρηγέμεναι μεμαῶτες.
οἳ δ' ὡς ἀργαλέῳ λιμῷ περιπαιφάσσοντες
* * * * * *
σταθμῷ ἐπιβρίσωσι κατ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλην
εὔδοντος μογεροῦ σημάντορος, ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις
δάμνανθ' ἕρκεος ἐντὸς ὑπὸ κνέφας, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
— — — — — —

αἵματι καὶ νεκύεσσιν, ὀρώρει δ' αἰνὸς ὅλεθρος
καίπερ ἔτι πλεόνων Δαναῶν ἔκτοσθεν ἐόντων.
ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἔβαν ποτὶ τείχεα Τροίης,
δὴ τότε μαιμώωντες ἀνηλεγέως ἐπέχυντο
ἐς Πριάμοιο πόληα μένος πνείοντες Ἄρηος·
πᾶν δ' εὗρον πτολίεθρον ἐνίπλειον πολέμοιο
καὶ νεκύων, πάντῃ δὲ πυρὶ στονόεντα μέλαθρα
καιόμεν' ἀργαλέως· μέγα δὲ φρεσὶν ἰαίνοντο·
ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ Τρωσὶ κακὰ φρονέοντες ὄρουσαν·
μαίνετο δ' ἐν μέσσοισιν Ἄρης στονόεσσά τ' Ἐνυώ·
πάντῃ δ' αἷμα κελαινὸν ὑπέρρεε, δεύετο δὲ χθὼν
Τρώων τ' ὀλλυμένων ἠδ' ἀλλοδαπῶν ἐπικούρων·
τῶν οἳ μὲν θανάτῳ δεδμημένοι ὀκρυόεντι
κεῖντο κατὰ πτολίεθρον ἐν αἵματι· τοὶ δ' ἐφύπερθε
πῖπτον ἀποπνείοντες ἑὸν μένος· οἳ δ' ἄρα χερσὶ
δράγδην ἔγκατ' ἔχοντες ὀιζυρῶς ἀλάληντο
ἀμφὶ δόμους· ἄλλοι δὲ ποδῶν ἑκάτερθε κοπέντων
ἀμφὶ νεκροὺς εἵρπυζον ἀάσπετα κωκύοντες·
πολλῶν δ' ἐν κονίῃσι μαχέσσασθαι μεμαώτων
χεῖρες ἀπηράχθησαν ὁμῶς κεφαλῇσι καὶ αὐτῆς·
φευγόντων δ' ἑτέρων μελίαι διὰ νῶτα πέρησαν
ἀντικρὺς ἐς μαζούς, τῶν δ' ἰξύας ἄχρις ἱκέσθαι
αἰδοίων ἐφύπερθε διαμπερές, ᾗχι μάλιστα
ἄρεος ἀκαμάτοιο πέλει πολυώδυνος αἰχμή.
πάντῃ δ' ἀμφὶ πόληα κυνῶν ἀλεγεινὸς ὀρώρει
ὠρυθμός· στοναχὴ δὲ δαϊκταμένων αἰζηῶν
ἔπλετο λευγαλέη· περὶ δ' ἴαχε πάντα μέλαθρα
ἄσπετον. οἰμωγὴ δὲ πέλε στονόεσσα γυναικῶν
εἰδομένων γεράνοισιν, ὅτ' αἰετὸν ἀθρήσωσιν
ὑψόθεν ἀίσσοντα δι' αἰθέρος, οὐδ' ἄρα τῇσι
θαρσαλέον στέρνοισι πέλει μένος, ἀλλά ἑ μοῦνον
μακρὸν ἀνατρύζουσι φοβεύμεναι ἱερὸν ὄρνιν·

ὣς ἄρα Τρωιάδες μέγα κώκυον ἄλλοθεν ἄλλαι,
αἳ μὲν ἀνεγρόμεναι λεχέων ἄπο, ταὶ δ' ἐπὶ γαῖαν
θρώσκουσαι· τῆς δ' οὔτι μίτρης ἔτι μέμβλετο λυγρῇς,
ἀλλ' αὕτως ἀλάληντο περὶ μελέεσσι χιτῶνα
μοῦνον ἐφεσσάμεναι· ταὶ δ' οὐ φθάσαν οὔτε καλύπτρην
οὔτε βαθὺν μελέεσσιν ἑλεῖν πέπλον, ἀλλ' ἐπιόντας
δυσμενέας τρομέουσαι ἀμηχανίῃ πεπέδηντο
παλλόμεναι κραδίην, μοῦνον δ' ἄρα χερσὶ θοῇσιν
αἰδῶ ἀπεκρύψαντο δυσάμμοροι· αἳ δ' ἀλεγεινῶς
ἐκ κεφαλῆς τίλλοντο κόμην καὶ στήθεα χερσὶ
θεινόμεναι γοάασκον ἄδην· ἕτεραι δὲ κυδοιμὸν
δυσμενέων ἔτλησαν ἐναντίον, ἐκ δ' ἐλάθοντο
δείματος, ὀλλυμένοισιν ἀρηγέμεναι μεμαυῖαι
ἀνδράσιν ἢ τεκέεσσιν, ἐπεὶ μέγα θάρσος ἀνάγκη
ὤπασεν. οἰμωγὴ δ' ἀταλάφρονας ἔκβαλεν ὕπνου
νηπιάχους, τῶν οὔπω ἐπίστατο κήδεα θυμός·

— — — — — —

ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλοισιν ἀπέπνεον· — —

— — — — οἳ δ' ἐπέχυντο
πότμον ὁμῶς ὁρόωντες ὀνείρασιν· ἀμφὶ δὲ λυγραὶ
Κῆρες ὀιζυρῶς ἐπεγήθεον ὀλλυμένοισιν·
οἳ δ' ὡς ἀφνειοῖο σύες κατὰ δώματ' ἄνακτος
εἰλαπίνην λαοῖσιν ἀπείριτον ἐντύνοντος
μυρίοι ἐκτείνοντο· λυγρῷ δ' ἀνεμίσγετο λύθρῳ
οἶνος ἔτ' ἐν κρητῆρσι λελειμμένος· οὐδέ τις ἦεν,
ὅς κεν ἄνευθε φόνοιο φέρε στονόεντα σίδηρον,
οὐδ' εἴ τις μάλ' ἄναλκις ἔην· ὀλέκοντο δὲ Τρῶες.
ὡς δ' ὑπὸ θώεσι μῆλα δαΐζεται ἠὲ λύκοισι
καύματος ἐσσυμένοιο δυσαέος ἤματι μέσσῳ
ποιμένος οὐ παρεόντος, ὅτε σκιερῷ ἐνὶ χώρῳ
ἱλαδὸν ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρηρότα πάντα
μίμνωσιν, κείνοιο γλάγος ποτὶ δῶμα φέροντος,

* * * * * *

νηδύα πλησάμενοι πολυχανδέα πάντ' ἐπιόντες
αἷμα μέλαν πίνουσιν, ἅπαν δ' ὀλέκουσι μένοντες
πῶυ, κακὴν δ' ἄρα δαῖτα λυγρῷ τεύχουσι νομῆι·
ὣς Δαναοὶ Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
κτεῖνον ἐπεσσύμενοι πυμάτην ἀνὰ δηιοτῆτα·
οὐδ' ἄρ' ἔην Τρώων τις ἀνούτατος, ἀλλ' ἅμα πάντων
γναμπτὰ μέλη πεπάλακτο μελαινόμεν' αἵματι πολλῷ.
οὐδὲ μὲν Ἀργείοισιν ἀνούτατος ἔπλετο δῆρις,
ἀλλ' οἳ μὲν δεπάεσσι τετυμμένοι, οἳ δὲ τραπέξαις,
οἳ δ' ἔτι καιομένοισιν ἐπ' ἐσχαρεῶνι τυπέντες
δαλοῖς, οἳ δ' ὀβελοῖσι πεπαρμένοι ἐκπνείεσκον,
οἷς ἔτι που καὶ σπλάγχνα συῶν περὶ θερμὰ λέλειπτο
Ἡφαίστου μαλεροῖο περιζείοντος ἀυτμῇ·
ἄλλοι δ' αὖ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι θοῇσιν
ἤσπαιρον δμηθέντες ἐν αἵματι· τῶν δ' ἀπὸ χειρῶν
δάκτυλοι ἐτμήθησαν, ἐπὶ ξίφος εὖτε βάλοντο
χεῖρας, ἐελδόμενοι στυγερὰς ἀπὸ κῆρας ἀμύνειν·
καί πού τις βρεχμόν τε καὶ ἐγκέφαλον συνέχευε
λᾶα βαλὼν ἑτάροιο κατὰ μόθον· οἳ δ' ἅτε θῆρες
οὐτάμενοι σταθμοῖς ἔνι ποιμένος ἀγραύλοιο
ἀργαλέως μαίνοντο διεγρομένοιο χόλοιο
νύχθ' ὑπὸ λευγαλέην· μέγα δ' ἰσχανόωντες ἄρηος
ἀμφὶ δόμους Πριάμοιο κυδοίμεον ἄλλοθεν ἄλλον
σεύοντες· πολλοὶ δὲ καὶ ἐγχείῃσι δάμησαν
Ἀργείων· Τρῶες γὰρ ὅσοι φθάσαν ἐν μεγάροισιν
ἢ ξίφος ἢ δόρυ μακρὸν ἑῆς ἀνὰ χερσὶν ἀεῖραι,
δυσμενέας δάμναντο καὶ ὥς, βεβαρηότες οἴνῳ.
αἴγλη δ' ἄσπετος ὦρτο δι' ἄστεος, οὕνεκ' Ἀχαιῶν
πολλοὶ ἔχον χείρεσσι πυρὸς σέλας, ὄφρ' ἀνὰ δῆριν
δυσμενέας τε φίλους τε μάλ' ἀτρεκέως ὁρόωσι.
καὶ τότε Τυδέος υἱὸς ἀνὰ μόθον ἀντιόωντα

αἰχμητῆρα Κόροιβον, ἀγανοῦ Μύγδονος υἷα,
ἐγχείῃ κοίλοιο διὰ στομάχοιο πέρησεν,
ᾗχι θοαὶ πόσιός τε καὶ εἴδατός εἰσι κέλευθοι·
καὶ τὸν μὲν περὶ δουρὶ μέλας ἐκιχήσατο πότμος·
κάππεσε δ' ἐς μέλαν αἷμα καὶ ἄλλων ἔθνεα νεκρῶν,
νήπιος· οὐδ' ἀπόνητο γάμων, ὧν οὕνεχ' ἵκανε
χθιζὸς ὑπὸ Πριάμοιο πόλιν * *
* * * * καὶ ὑπέσχετ' Ἀχαιοὺς
Ἰλίου ἄψ ὧσαι· τῷ δ' οὐ θεὸς ἐξετέλεσσεν
ἐλπωρήν· Κῆρες γὰρ ἄφαρ προέηκαν ὄλεθρον.
σὺν δέ οἱ Εὐρυδάμαντα κατέκτανεν ἀντιόωντα
γαμβρὸν ἐυμμελίην Ἀντήνορος, ὅς ῥα μάλιστα
θυμὸν ἐνὶ Τρώεσσι σαοφροσύνῃσι κέκαστο.
ἔνθα καὶ Ἰλιονῆι συνήντετο δημογέροντι,
καί οἱ ἔπι ξίφος αἰνὸν ἐρύσσατο· τοῦ δ' ἄρα πάγχυ
γηραλέου κλάσθησαν ἄδην ἐπὶ σώματι γυῖα·
καί ῥα περιτρομέων ἅμα χείρεσιν ἀμφοτέρῃσι,
τῇ μὲν ἄορ συνέδραξε θοόν, τῇ δ' ἥψατο γούνων
ἀνδροφόνου ἥρωος· ὃ δ' ἐς μόθον ἐσσύμενός περ
ἦ χόλου ἀμβολίῃ, ἦ καὶ θεοῦ ὀτρύνοντος,
βαιὸν ἀπέσχε γέροντος ἑὸν ξίφος, ὄφρα τι εἴπῃ
λισσόμενος θοὸν ἄνδρα καὶ ὄβριμον· ὃς δ' ἀλεγεινὸν
ἴαχεν ἐσσυμένως· στυγερὸν δέ μιν ἄμφεχε δεῖμα·
„γουνοῦμαί σ', ὅτις ἐσσὶ πολυσθενέων Ἀργείων,
αἴδεσαι ἀμφὶ γέροντος * * *
* * * τεὰς χέρας, ἀργαλέου τε
λῆγε χόλου· καὶ γάρ ῥα πέλει μακρὸν ἀνέρι κῦδος
ἄνδρα νέον κτείναντι καὶ ὄβριμον· ἢν δὲ γέροντα
κτείνῃς, οὔ νύ τοι αἶνος ἐφέψεται εἵνεκεν ἀλκῆς·
τοὔνεκ' ἐμεῦ ἄπο νόσφιν ἐς αἰζηοὺς τρέπε χεῖρας,
ἐλπόμενός ποτε γῆρας ὁμοίιον εἰσαφικέσθαι."
ὣς φάμενον προσέειπε κραταιοῦ Τυδέος υἱός·

„ὦ γέρον, ἔλπομ' ἔγωγ' ἐσθλὸν ποτὶ γῆρας ἱκέσθαι·
ἀλλά μοι ἔως ἔτι κάρτος ἀέξεται, οὔτιν' ἐάσω
ἐχθρὸν ἐμῆς κεφαλῆς, ἀλλ' Ἄιδι πάντας ἰάψω,
οὕνεκ' ἄρ' ἐσθλὸς ἀνὴρ * * *
* * * καὶ δήιον ἄνδρ' ἀπαμύνει."

ὣς εἰπὼν λαιμοῖο διήλασε λοίγιον ἔγχος
δεινὸς ἀνήρ, ἴθυνε δ', ὅπῃ θνητοῖς ἐπὶ πότμον
ψυχῆς εἰσι τάχιστα καὶ αἵματος αἰνὰ κέλευθα·
καὶ τὸν μὲν μόρος αἰνὸς ὑπέκλασε δηωθέντα
Τυδείδαο χέρεσσιν· ὃ δ' εἰσέτι Τρῶας ἐναίρων
ἔσσυτ' ἀνὰ πτολίεθρον ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων·
δάμνατο δ' ἠὺν Ἄβαντα· βάλεν δ' ὑπὸ δούρατι μακρῷ
υἷα Περιμνήστοιο περικλυτὸν Εὐρυκόωντα.
Αἴας δ' Ἀμφιμέδοντα, Δαμαστορίδην δ' Ἀγαμέμνων,
Ἰδομενεὺς δὲ Μίμαντα, Μέγης δ' ἔλε Δηιοπίτην.
υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἀμαιμακέτῳ ὑπὸ δουρὶ
Πάμμονα δῖον ὄλεσσε, βάλεν δ' ἐπιόντα Πολίτην,
Ἀντίφονόν τ' ἐπὶ τοῖσι κατέκτανε, τοὺς ἅμα πάντας
υἱῆας Πριάμοιο· καὶ ἀντιόωντ' ἀνὰ δῆριν
δάμνατ' Ἀγήνορα δῖον· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλον ἔπεφνεν
ἡρώων· πάντῃ δὲ μέλας ἀνεφαίνετ' ὄλεθρος
ὀλλυμένων· ὃ δὲ πατρὸς ἑοῦ καταειμένος ἀλκὴν
μαιμώων ἐδάιζεν, ὅσους κίχεν· ἐν δὲ καὶ αὐτῷ
δυσμενέων βασιλῆι κακὰ φρονέων ἐνέκυρσεν
Ἑρκείου ποτὶ βωμόν· ὃ δ' ὡς ἴδεν υἷ' Ἀχιλῆος,
ἔγνω ἄφαρ τὸν ἐόντα καὶ οὐ τρέσεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸς
θυμὸν ἐέλδετο παισὶν ἐπὶ σφετέροισιν ὀλέσσαι·
τοὔνεκά μιν προσέειπε λιλαιόμενος θανέεσθαι·

„ὦ τέκος ὀβριμόθυμον ἐυπτολέμου Ἀχιλῆος,
κτεῖνον, μηδ' ἐλέαιρε δυσάμμορον· οὐ γὰρ ἔγωγε
τοῖα παθὼν καὶ τόσσα λιλαίομαι εἰσοράασθαι
ἠελίοιο φάος πανδερκέος, ἀλλά που ἤδη

φθεῖσθαι ὁμῶς τεκέεσσι καὶ ἐκλελαθέσθαι ἀνίης
λευγαλέης, ὁμάδου τε δυσηχέος· ὡς ὄφελόν με
σεῖο πατὴρ κατέπεφνε, πρὶν αἰθομένην ἐσιδέσθαι
Ἴλιον, ὁππότ' ἄποινα περὶ κταμένοιο φέρεσκον
Ἕκτορος, ὅν μοι ἔπεφνε πατὴρ τεός· ἀλλὰ τὸ μέν που
Κῆρες ἐπεκλώσαντο· σὺ δ' ἡμετέροιο φόνοιο
ἄασον ὄβριμον ἦτορ, ὅπως λελάθωμ' ὀδυνάων."
ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
„ὦ γέρον, ἐμμεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀνώγεις·
οὐ γάρ σ' ἐχθρὸν ἐόντα μετὰ ζωοῖσιν ἐάσω·
οὐ γάρ τι ψυχῆς πέλει ἀνδράσι φίλτερον ἄλλο."
ὣς εἰπὼν ἀπέκοψε κάρηνα πολιοῖο γέροντος
ῥηιδίως, ὡς ἤν τις ἀπὸ στάχυν ἀμήσηται
ληίου ἀξαλέοιο θέρευς εὐθαλπέος ὥρῃ.
ἣ δὲ μέγα μύζουσα κυλίνδετο πολλὸν ἐπ' αἶαν
νόσφ' ἄλλων μελέων, ὁπόσοις ἐγκίνυται ἀνήρ·
κεῖτο δ' ἄρ' ἐς μέλαν αἷμα καὶ εἰς ἑτέρων φόνον ἀνδρῶν
* * * * * *
ὄλβῳ καὶ γενεῇ καὶ ἀπειρεσίοις τεκέεσσιν·
οὐ γὰρ δὴν ἐπὶ κῦδος ἀέξεται ἀνθρώποισιν,
ἀλλ' ἄρα που καὶ ὄνειδος ἐπέσσυται ἀπροτίοπτον·
καὶ τὸν μὲν πότμος εἶλε· κακῶν δ' ὄγε λήσατο πάντων.
οἳ δὲ καὶ Ἀστυάνακτα βάλον Δαναοὶ ταχύπωλοι
πύργου ἀφ' ὑψηλοῖο, φίλου δέ οἱ ἦτορ ὄλεσσαν
μητρὸς ἀφαρπάξαντες ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐόντα,
Ἕκτορι χωόμενοι, ἐπειή σφισι πῆμα κύρυσσε
ζωὸς ἐών· τῷ καί οἱ ἀπηχθήραντο γενέθλην,
καί οἱ παῖδ' ἐβάλοντο καθ' ἕρκεος αἰπεινοῖο,
νήπιον, οὔπω δῆριν ἐπιστάμενον πολέμοιο.
ἠύτε πόρτιν ὄρεσφι λύκοι χατέοντες ἐδωδῆς
κρημνὸν ἐς ἠχήεντα κακοφραδίῃσι βάλωνται
μητρὸς ἀποτμήξαντες ἐυγλαγέων ἀπὸ μαζῶν,

ἣ δὲ θέῃ γοόωσα φίλον τέκος ἔνθα καὶ ἔνθα
μακρὰ κινυρομένη, τῇ δ' ἐξόπιθεν κακὸν ἄλλο
ἔλθῃ, ἐπεί ἑ λέοντες ἀναρπάξωσι καὶ αὐτήν·
ὣς τὴν ἀσχαλόωσαν ἄδην περὶ παιδὸς ἑοῖο
ἦγον δήιοι ἄνδρες ἅμ' ἄλλῃς ληιάδεσσι,
κούρην Ἠετίωνος ἀμύμονος αἰνὰ βοῶσαν·
ἣ δ' ἄρα παιδὸς ἑοῖο καὶ ἀνέρος ἠδὲ τοκῆος
μνησαμένη φόνον αἰνὸν ἐύσφυρος Ἠετιώνη
ὥρμηνεν θανέεσθαι, ἐπεὶ βασιλεῦσιν ἄμεινον
τεθνάμεν ἐν πολέμῳ, ἢ χείροσιν ἀμφιπολεύειν·
καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄυσε μέγ' ἀχνυμένη κέαρ ἔνδον·
„εἰ δ' ἄγε νῦν καὶ ἐμεῖο δέμας κατὰ τείχεος αἰνοῦ
ἢ κατὰ πετράων ἢ ἔσω πυρὸς αἶψα βάλεσθε,
Ἀργεῖοι· μάλα γάρ μοι ἀάσπετα πήματ' ἔασι·
καὶ γάρ μευ πατέρ' ἐσθλὸν ἐνήρατο Πηλέος υἱὸς
Θήβῃ ἐνὶ ζαθέῃ, Τροίῃ δ' ἔνι φαίδιμον ἄνδρα,
ὅς μοι ἔην μάλα πάντα, τάτ' ἔλδετο θυμὸς ἐμεῖο·
καί μοι κάλλιπε τυτθὸν ἐνὶ μεγάροις ἔτι παῖδα,
ᾧ ἔπι κυδιάασκον ἀπείριτον, ᾧ ἔπι πολλὰ
ἐλπομένην ἀπάφησε κακὴ καὶ ἀτάσθαλος Αἶσα·
τῷ νύ μ' ἀκηχεμένην πολυτειρέος ἐκ βιότοιο
νοσφίσατ' ἐσσυμένως, μηδ' εἰς ἑὰ δώματ' ἄγεσθε
μίγδα δορυκτήτοισιν, ἐπεί νύ μοι οὐκέτι θυμῷ
εὔαδεν ἀνθρώποισι μετέμμεναι, οὕνεκα δαίμων
κηδεμονῆας ὄλεσσεν· ἄχος δέ με δέχνυται αἰνὸν
ἐκ Τρώων στυγεροῖσιν ἐπ' ἄλγεσιν οἰωθεῖσαν."
ἦ ῥα λιλαιομένη χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔοικε
ζωέμεναι κείνοισιν, ὅσων μέγα κῦδος ὄνειδος
ἀμφιχάνῃ· δεινὸν γὰρ ὑπόψιον ἔμμεναι ἄλλων·
οἳ δὲ βίῃ ἀέκουσαν ἄγον ποτὶ δούλιον ἦμαρ.

ἄλλοι δ' αὖτ' ἄλλοις ἐν δώμασι θυμὸν ἔλειπον
ἀνέρες· ἐν δ' ἄρα τοῖσι βοὴ πολύδακρυς ὀρώρει·

ἀλλ' οὐκ ἐν μεγάροις Ἀντήνορος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Ἀργεῖοι μνήσαντο φιλοξενίης ἐρατεινῆς,
ὡς ξείνισσε πάροιθε κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐσάωσεν
ἰσόθεον Μενέλαον ὁμῶς Ὀδυσῆι μολόντα·
τῷ δ' ἐπίηρα φέροντες Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες
αὐτὸν μὲν ζώοντα λίπον καὶ * *
* * * * καὶ κτῆσιν ἅπασαν,
καὶ Θέμιν ἀξόμενοι πανδερκέα καὶ φίλον ἄνδρα.
καὶ τότε δὴ πάις ἐσθλὸς ἀμύμονος Ἀγχίσαο
πολλὰ καμὼν περὶ ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο
δουρὶ καὶ ἠνορέῃ, πολλῶν δ' ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσας,
ὡς ἴδε δυσμενέων ὑπὸ χείρεσι λευγαλέῃσιν
αἰθόμενον πτολίεθρον, ἀπολλυμένους θ' ἅμα λαοὺς
πανσυδίῃ, καὶ κτῆσιν ἀπείριτον, ἔκ τε μελάθρων
ἑλκομένας ἀλόχους ἅμα παίδεσιν, οὐκέτ' ἄρ' αὐτοῦ
ἐλπωρὴν ἔχε θυμὸς ἰδεῖν εὐτειχέα πάτρην,
ἀλλά οἱ ὁρμαίνεσκε νόος μέγα πῆμ' ὑπαλύξαι·
ὡς δ' ὅθ' ἁλὸς κατὰ βένθος ἀνὴρ οἰήια νωμῶν
νηὸς ἐπισταμένως ἄνεμον καὶ κῦμ' ἀλεγεινὸν
* * * * ἀλεείνων
πάντοθεν ἐσσύμενον στυγερῇ ὑπὸ χείματος ὥρῃ
χεῖρα κάμῃ καὶ θυμόν, ὑποβρυχίης δ' ἄρα νηὸς
ὀλλυμένης ἀπάνευθε λιπὼν οἰήια μοῦνα
τυτθὸν ἐπὶ σκάφος εἶσι, μέλει δέ οἱ οὐκέτι νηὸς
φορτίδος· ὣς πάις ἐσθλὸς ἐύφρονος Ἀγχίσαο
ἄστυ λιπὼν δηίοισι καταιθόμενον πυρὶ πολλῷ
υἱέα καὶ πατέρα σφὸν ἀναρπάξας φορέεσκε,
τὸν μὲν ἐπὶ πλατὺν ὦμον ἐφεσσάμενος κρατερῇσι
χερσὶ πολυτλήτῳ ὑπὸ γήραϊ μοχθίζοντα,
τὸν δ' ἅπαλῆς ἅμα χειρὸς ἐπιψαύοντα πόδεσσι
γαίης οὐλομένου τε φοβεύμενον ἔργα μόθοιο
ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος· ὃς δ' ὑπ' ἀνάγκης

ἐκρέματ' ἐμπεφυὼς ἀταλὸς πάις· ἀμφὶ δὲ δάκρυ
χεύατό οἱ ἁπαλῇσι παρηίσιν· αὐτὰρ ὃ νεκρῶν
σώμαθ' ὑπέρθορε πολλὰ θοοῖς ποσί, πολλὰ δ' ἐν ὄρφνῃ
οὐκ ἐθέλων στείβεσκε· Κύπρις δ' ὁδὸν ἡγεμόνευεν,
υἱωνὸν καὶ παῖδα καὶ ἀνέρα πήματος αἰνοῦ
πρόφρων ῥυομένη· τοῦ δ' ἐσσυμένου ὑπὸ ποσσὶ
πάντῃ πῦρ ὑπόεικε· περισχίζοντο δ' ἀυτμαὶ
Ἡφαίστου μαλεροῖο· καὶ ἔγχεα καὶ βέλε' ἀνδρῶν
πῖπτον ἐτώσια πάντα κατὰ χθονός, ὁππόσ' Ἀχαιοὶ
κείνῳ ἐπέρριψαν πολέμῳ ἐνὶ δακρυόεντι.
καὶ τότε δὴ Κάλχας μέγαλ' ἴαχε λαὸν ἐέργων·
„Ἴσχεσθ' Αἰνείαο κατ' ἰφθίμοιο καρήνου
βάλλοντες στονόεντα βέλη καὶ λοίγια δοῦρα·
τὸν γὰρ θέσφατόν ἐστι θεῶν ἐρικυδέι βουλῇ
Θύμβριν ἐπ' εὐρυρέεθρον ἀπὸ Ξάνθοιο μολόντα
τευξέμεν ἱερὸν ἄστυ καὶ ἐσσομένοισιν ἀγητὸν
ἀνθρώποις, αὐτὸν δὲ πολυσπερέεσσι βροτοῖσι
κοιρανέειν· ἐκ τοῦ δὲ γένος μετόπισθεν ἀνάξειν
ἄχρις ἐπ' ἀντολίην τε καὶ ἀκαμάτου δύσιν ἠοῦς·
καὶ δ' αὐτῷ θέμις ἐστὶ μετέμμεναι ἀθανάτοισιν,
οὕνεκα δὴ πάις ἐστὶν ἐυπλοκάμου Ἀφροδίτης.
καὶ δ' ἄλλως τοῦδ' ἀνδρὸς ἐὰς ἀπεχώμεθα χεῖρας,
οὕνεκά οἱ χρυσοῖο καὶ ἄλλων * *
* * * ἄλλοις ἐν κτεάτεσσιν
ἄνδρα σάοι φεύγοντα καὶ ἀλλοδαπὴν ἐπὶ γαῖαν,
τῶν πάντων προβέβουλεν ἑὸν πατέρ' ἠδὲ καὶ υἷα·
νὺξ δὲ μί' ἦμιν ἔφηνε καὶ υἱέα πατρὶ γέροντι
ἤπιον ἐκπάγλως, καὶ ἀμεμφέα παιδὶ τοκῆα."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐπίθοντο καὶ ὡς θεὸν εἰσοράασκον
πάντες· ὃ δ' ἐσσυμένως ἐξ ἄστεος οἷο βεβήκει,
ἧχί ἑ ποιπνύοντα πόδες φέρον· οἳ δ' ἔτι Τροίης
Ἀργεῖοι πτολίεθρον ἐυκτίμενον διέπερθον.

καὶ τότε δὴ Μενέλαος ὑπὸ ξίφεϊ στονόεντι.
Δηίφοβον κατέπεφνε καρηβαρέοντα κιχήσας
ἀμφ' Ἑλένης λεχέεσσι δυσάμμορον· ἣ δ' ὑπὸ φύζῃ
κεύθετ' ἐνὶ μεγάροισιν· ὃ δ' αἵματος ἐκχυμένοιο
γήθεεν ἀμφὶ φόνῳ· τοῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπεν·
„ὦ κύον, ὥς τοι ἔγωγε φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
σήμερον· οὐδέ σε δῖα κιχήσεται Ἠριγένεια
ζωὸν ἔτ' ἐν Τρώεσσι, καὶ εἰ Διὸς εὔχεαι εἶναι
γαμβρὸς ἐρισμαράγοιο· μέλας δέ σε δέξατ' ὄλεθρος
ἡμετέρης ἀλόχοιο παρὰ μεγάροισι δαμέντα
ἀργαλέως· ὣς εἴθε καὶ οὐλομένοιο πάροιθε
θυμὸν Ἀλεξάνδροιο κατὰ μόθον ἀντιόωντος
νοσφισάμην· καί κέν μοι ἐλαφρότερον πέλεν ἄλγος·
ἀλλ' ὃ μὲν ἤδη ἵκανεν ὑπὸ ζόφον ὀκρυόεντα
τίσας αἴσιμα πάντα· σὲ δ' οὐκ ἄρα μέλλεν ὀνήσειν
ἡμετέρη παράκοιτις, ἐπεὶ Θέμιν οὔποτ' ἀλιτροὶ
ἀνέρες ἐξαλέονται ἀκήρατον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
εἰσορόα νυκτός τε καὶ ἤματος, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
ἀνθρώπων ἐπὶ φῦλα διηερίη πεπότηται,
τινυμένη σὺν Ζηνὶ κακῶν ἐπιίστορας ἔργων."
ὣς εἰπὼν δηίοισιν ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον·
μαίνετο γάρ οἱ θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἀέξων
ξηλήμων· καὶ πολλὰ περὶ φρεσὶ θαρσαλέῃσι
Τρωσὶ κακὰ φρονέεσκε, τὰ δὴ θεὸς ἐξετέλεσσε
πρέσβα Δίκη· κεῖνοι γὰρ ἀτάσθαλα πρῶτοι ἔρεξαν
ἀμφ' Ἑλένης, πρῶτοι δὲ καὶ ὅρκια πημήναντο,
σχέτλιοι, ὁππότε κεῖνο διὲκ μέλαν αἷμα καὶ ἱρὰ
ἀθανάτων ἐλάθοντο παραιβασίῃσι νόοιο·
τῷ καί σφιν μετόπισθεν Ἐρινύες ἄλγεα τεῦχον·
τοὔνεκ' ἄρ' οἳ μὲν ὅλοντο πρὸ τείχεος, οἳ δ' ἀνὰ ἄστυ
τερπόμενοι παρὰ δαιτὶ καὶ ἠυκόμοις ἀλόχοισιν.
ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἐνὶ μυνάτοισι δόμοιο

εὗρεν ἑὴν παράκοιτιν ὑποτρομέουσαν ὁμοκλὴν
ἀνδρὸς κουριδίοιο θρασύφρονος, ὅς μιν ἀθρήσας
ὥρμηνε κτανέειν ζηλημοσύνῃσι νόοιο,
εἰ μή οἱ κατέρυξε βίην ἐρόεσσ' Ἀφροδίτη,
ἦ ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλε ξίφος, ἔσχε δ' ἐρωήν·
τοῦ γὰρ ζῆλον ἐρεμνὸν ἀπώσατο· καί οἱ ἔνερθεν
ἠδὺν ὑφ' ἵμερον ὦρσε κατὰ φρενὸς ἠδὲ καὶ ὄσσων·
τῷ δ' ἄρα θάμβος ἄελπτον ἐπήλυθεν· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
κάλλος ἰδὼν ἀρίδηλον ἐπὶ ξίφος αὐχένι κῦρσαι,
ἀλλ' ὥστε ξύλον αὖον ἐν οὔρεϊ ὑλήεντι
εἱστήκει, τὸ μὲν οὔτε θοαὶ βορέαο θύελλαι
ἐσσύμεναι κλονέουσι δι' ἠέρος, οὔτε νότοιο·
ὣς ὃ ταφὼν μένε δηρόν· ὑπεκλάσθη δέ οἱ ἀλκὴ
δερκομένου παράκοιτιν· ἄφαρ δ' ὅγε λήσατο πάντων,
ὅσσα οἱ ἐν λεχέεσσι παρήλιτε κουριδίοισι·
πάντα γὰρ ἠμάλδυνε θεὰ Κύπρις, ἧπερ ἀπάντων
ἀθανάτων δάμνησι νόον θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
ἀλλὰ καὶ ὣς θοὸν ἦορ ἀπὸ χθονὸς αὖθις ἀείρας
κουριδίῃ ἐπόρουσε· νόος δέ οἱ ἄλλ' ἐνὶ θυμῷ
ὡρμᾶτ' ἐσσυμένοιο· δόλῳ δ' ἄρα θέλγεν Ἀχαιούς·
καὶ τότε μιν κατέρυξεν ἀδελφεὸς ἱέμενόν περ
μειλιχίοις μάλα πολλὰ παραυδήσας ἐπέεσσι·
δείδιε γὰρ μὴ δή σφιν ἐτώσια πάντα γένηται·
„ἴσχεο νῦν, Μενέλαε, χολούμενος· οὐ γὰρ ἔοικε
κουριδίην παράκοιτιν ἐναιρέμεν, ἧς πέρι πολλὰ
ἄλγε' ἀνέτλημεν Πριάμῳ κακὰ μητιόωντες·
οὐ γάρ τοι Ἑλένη πέλει αἰτίη, ὡς σύγ' ἔολπας,
ἀλλὰ Πάρις, ξενίοιο Διὸς καὶ σεῖο τραπέζης
λησάμενος· τῷ καί μιν ἐν ἄλγεσι τίσατο δαίμων."
ὣς φάθ'· ὃ δ' αἶψ' ἐπίθησε. θεοὶ δ' ἐρικυδέα Τροίην
κυανέοις νεφέεσσι καλυψάμενοι γοάασκον,
νόσφιν ἐυπλοκάμου Τριτωνίδος ἠδὲ καὶ Ἥρης,

αἳ μέγα κυδιαασκον ἀνὰ φρένας, εὖτ' ἐσίδοντο
περθόμενον κλυτὸν ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο.
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' αὐτὴ ἐύφρων Τριτογένεια
πάμπαν ἄδακρυς ἦην, ἐπειή ῥά οἱ ἔνδοθι νηοῦ
Κασσάνδρην ἤσχυνεν Ὀιλέος ὄβριμος υἱός,
θυμοῦ τ' ἠδὲ νόοιο βεβλαμμένος· ἣ δέ οἱ αἰνὸν
εἰσοπίσω βάλε πῆμα, καὶ ἀνέρα τίσατο λώβης·
οὐδὲ μὲν ἔργον ἀεικὲς ἐσέδρακεν, ἀλλά οἱ αἰδὼς
καὶ χόλος ἀμφεχύθη· βλοσυρὰς δ' ἔτρεψεν ὀπωπὰς
νηὸν ἐς ὑψόροφον· περὶ δ' ἔβραχε θεῖον ἄγαλμα,
καὶ δάπεδον νηοῖο μέγ' ἔτρεμεν· οὐδ' ὅγε λυγρῆς
λῆγεν ἀτασθαλίης, ἐπειὴ φρένας ἄασε Κύπρις.
πάντῃ δ' ἄλλοθεν ἄλλα κατηρείποντο μέλαθρα
ὑψόθεν· ἀξαλέη δὲ κόνις συνεμίσγετο καπνῷ·
ὦρτο δ' ἄρα κτύπος αἰνὸς * * *
* * * * καίοντο δὲ πάντα

— — — — — —

Ἀντιμάχοιο μέλαθρα· καταίθετο δ' ἄσπετος ἄκρη
Πέργαμον ἀμφ' ἐρατὴν περί θ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος
νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος ἀμφί τε βωμὸν
Ἑρκείου· θάλαμοι δὲ κατεπρήθοντ' ἐρατεινοὶ
υἱωνῶν Πριάμοιο· πόλις δ' ἀμαθύνετο πᾶσα.
Τρῶες δ' οἳ μὲν παισὶν ὕπ' Ἀργείων ὀλέκοντο,
οἳ δ' ὑπὸ λευγαλέου τε πυρὸς σφετέρων τε μελάθρων,
ἔνθα σφιν καὶ μοῖρα κακὴ καὶ τύμβος ἐτύχθη,
ἄλλοι δὲ ξιφέεσσιν ἑὸν διὰ λαιμὸν ἔλασσαν
πῦρ ἅμα δυσμενέεσσιν ἐπὶ προθύροισιν ἰδόντες,
οἳ δ' ἄρ' ὁμῶς τεκέεσσι κατακτείναντες ἄκοιτιν
κάππεσον ἄσχετον ἔργον ἀναπλήσαντες ἀνάγκῃ·
καί ῥά τις οἰόμενος δηίων ἑκὰς ἔμμεν' ἀυτὴν
ἔκποθεν Ἡφαίστοιο θοῶς ἀνὰ κάλπιν ἀείρας
ὥρμηνεν πονέεσθαι ἐφ' ὕδατι· τὸν δὲ παραφθὰς

Ἀργείων τις ἔτυψεν ὑπ' ἔγχεϊ καί οἱ ὄλεσσε
θυμὸν ὑπ' ἀκρήτῳ βεβαρημένον· ἤριπε δ' εἴσω
δώματος· ἀμφὶ δέ οἱ κενεὴ περικάππεσε κάλπις·
ἄλλῳ δ' αὖ φεύγοντι διὰ μεγάροιο μεσόδμη
ἔμπεσε καιομένη, ἐπὶ δ' ἤριπεν αἰπὺς ὄλεθρος.
πολλαὶ δ' αὖτε γυναῖκες ἀνιηρὴν ἐπὶ φύζαν
ἐσσύμεναι μνήσαντο φίλων ὑπὸ δώματι παίδων,
οὓς λίπον ἐν λεχέεσσιν· ἄφαρ δ' ἀνὰ ποσσὶν ἰοῦσαι
παισὶν ὁμῶς ἀπόλοντο δόμων ἐφύπερθε πεσόντων.
ἵπποι δ' αὖτε κύνες τε δι' ἄστεος ἐπτοίηντο
φεύγοντες στυγεροῖο πυρὸς μένος· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
στεῖβον ἀποκταμένους, ζωοῖσι δὲ πῆμα φέροντες
αἰὲν ἐπερρώοντο· βοὴ δ' ἀμφίαχεν ἄστυ·
καί τινος αἰζηοῖο διὰ φλογὸς ἐσσυμένοιο

— — — — — —

φθεγγομένου· τοὺς δ' ἔνδον ἀμείλιχος Αἶσα δάμασσεν·
ἄλλον δ' ἄλλα κέλευθα φέρον στονόεντος ὀλέθρου.
φλὸξ δ' ἄρ' ἐς ἠέρα δῖαν ἀνέγρετο· πέπτατο δ' αἴγλη
ἄσπετος· ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων ὁρόωντο
μέχρις ἐπ' Ἰδαίων ὀρέων ὑψηλὰ κάρηνα
Θρηικίης τε Σάμοιο καὶ ἀγχιάλου Τενέδοιο·
καί τις ἁλὸς κατὰ βένθος ἔσω νεὸς ἔκφατο μῦθον·
„ἤνυσαν Ἀργεῖοι κρατερόφρονες ἄσπετον ἔργον
πολλὰ μάλ' ἀμφ' Ἑλένης ἑλικοβλεφάροιο καμόντες,
πᾶσα δ' ἄρ' ἡ τὸ πάροιθε πανόλβιος ἐν πυρὶ Τροίη
καίεται· οὐδὲ θεῶν τις ἐελδομένοισιν ἄμυνε·
πάντα γὰρ ἄσχετος Αἶσα βροτῶν ἐπιδέρκεται ἔργα·
καὶ τὰ μὲν ἀκλέα πολλὰ καὶ οὐκ ἀρίδηλα γεγῶτα
κυδήεντα τίθησι, τὰ δ' ὑψόθι μείον' ἔθηκε·
πολλάκι δ' ἐξ ἀγαθοῖο πέλει κακόν, ἐκ δὲ κακοῖο
ἐσθλὸν ἀμειβομένοιο πολυτλήτου βιότοιο."
ὣς ἄρ' ἔφη μερόπων τις ἀπόπροθεν ἄσπετον αἴγλην

εἰσορόων· στονόεσσα δ' ἔτ' ἄμφεχε Τρῶας ὀιζύς·
Ἀργεῖοι δ' ἅνα ἄστυ κυδοίμεον, ἠύτ' ἀῆται
λάβροι ἀπείρονα πόντον ὀρινόμενοι κλονέουσιν,
ὁππότ' ἄρ' ἀντιπέρηθε δυσαέος Ἀρκτούροιο
βηλὸν ἐς ἀστερόεντα θυτήριον ἀντέλλῃσιν
ἐς νότον ἠερόεντα τετραμμένον, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
πολλαὶ ὑπόβρυχα νῆες ἁμαλδύνοντ' ἐνὶ πόντῳ
ὀρνυμένων ἀνέμων· τοῖς εἴκελοι υἷες Ἀχαιῶν
πόρθεον Ἴλιον αἰπύ· τὸ δ' ἐν πυρὶ καίετο πολλῷ·
ἠύτ' ὄρος λασίῃσιν ἄδην καταειμένον ὕλῃς
ἐσσυμένως καίηται ὑπαὶ πυρὸς ὀρνυμένοιο
ἐξ ἀνέμων, δολιχαὶ δὲ περιβρομέουσι κολῶναι,
τῷ δ' ἄρα λευγαλέως ἐνιτείρεται ἄγρια πάντα
Ἡφαίστοιο βίῃφι περιστρεφθέντα καθ' ὕλην·
ὣς Τρῶες κτείνοντο κατὰ πτόλιν· οὐδέ τις αὐτοὺς
ῥύετ' ἐπουρανίων· περὶ γὰρ λίνα πάντοθε Μοῖραι
μακρὰ περιστήσαντο, τά περ βροτὸς οὔποτ' ἄλυξε.
καὶ τότε Δημοφόωντι μενεπτολέμῳ τ' Ἀκάμαντι
Θησῆος μεγάλοιο δι' ἄστεος ἤντετο μήτηρ
καίπερ * * * * *
* ἐελδομένη· μακάρων δέ τις ἡγεμόνευεν,
ὅς μιν ἄγεν κείνοισι καταντίον· ἣ δ' ἀλάλυκτο
φεύγουσ' ἐκ πολέμοιο καὶ ἐκ πυρός· οἳ δ' ἐσιδόντες
αἴγλῃ ἓν Ἡφαίστοιο δέμας μέγεθός τε γυναικός,
αὐτὴν ἔμμεν ἔφαντο θεηγενέος Πριάμοιο
ἀντιθέην παράκοιτιν· ἅφαρ δέ οἱ ἐμμεμαῶτες
χεῖρας ἐπερρίψαντο, λιλαιόμενοί μιν ἄγεσθαι
ἐς Δαναούς· ἣ δ' αἰνὸν ἀναστενάχουσα μετηύδα·
„μή νύ με, κύδιμα τέκνα φιλοπτολέμων Ἀργείων,
δήιον ὣς ἐρύοντες ἐὰς ἐπὶ νῆας ἄγεσθε·
οὐ γὰρ Τρωιάδων γένος εὔχομαι, ἀλλά μοι ἐσθλὸν
αἷμα πέλει Δαναῶν μάλ' ἐυκλεές, οὕνεκα Πιτθεὺς

γείνατό μ' ἐν Τροιζῆνι, γάμῳ δ' ἐδνώσατο δῖος
Αἰγεύς, ἐκ δ' ἄρ' ἐμεῖο κλυτὸς πάις ἔπλετο Θησεύς·
ἀλλά με, πρὸς μεγάλοιο Διός, τερπνῶν τε τοκήων,
εἰ ἐτεὸν Θησῆος ἀμύμονος ἐνθάδ' ἵκοντο
υἷες ἅμ' Ἀτρείδῃσι, φίλοις παίδεσσιν ἐκείνου
δείξατ' ἐελδομένοισι κατὰ στρατόν, οὕσπερ ὀίω
ὔμμιν ὁμήλικας ἔμμεν· ἀναπνεύσει δέ μευ ἦτορ,
ἢν κείνους ζώοντας ἴδω καὶ ἀριστέας ἄμφω."

ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀίοντες ἑοῦ μνήσαντο τοκῆος,
ἀμφ' Ἑλένης ὅσ' ἔρεξε, καὶ ὡς διέπερσαν Ἀφίδνας
κοῦροι ἐριγδούποιο Διὸς πάρος, ὁππότ' ἄρ' αὐτοὺς
ὑσμίνης ἀπάνευθεν ἀπεκρύψαντο τιθῆναι
νηπιάχους ἔτ' ἐόντας· ἀνεμνήσαντο δ' ἀγαυῆς
Αἴθρης, ὅσσ' ἐμόγησε δορυκτήτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ,
ἄμφω ὁμῶς ἑκυρή τε καὶ ἀμφίπολος γεγαυῖα
ἀντιθέης Ἑλένης· σὺν δ' ἀμφασίῃ κεχάροντο·
Δημοφόων δέ μιν ἠὺς ἐελδομένην προσέειπε·

„σοὶ μὲν δὴ τελέουσι θεοὶ θυμηδὲς ἐέλδωρ
αὐτίκ', ἐπεί ῥα δέδορκας ἀμύμονος υἱέος υἷας
ἡμέας, οἵ σε φίλης συναειράμενοι παλάμῃσιν
οἴσομεν ἐς νῆας, καὶ ἐς Ἑλλάδος ἱερὸν οὖδας
ἄξομεν ἀσπασίως, ὅθι περ πάρος ἐμβασίλευες."

ὣς φάμενον μεγάλοιο πατρὸς προσπτύξατο μήτηρ
χείρεσιν ἀμφιβαλοῦσα, κύσεν δέ οἱ εὐρέας ὤμους
καὶ κεφαλὴν καὶ στέρνα γένειά τε λαχνήεντα·
ὣς δ' αὖτως Ἀκάμαντα κύσεν, περὶ δέ σφισι δάκρυ
ἡδὺ κατὰ βλεφάροιιν ἐχεύατο μυρομένοισιν·
ὡς δ' ὑπότ' αἰζηοῖο μετ' ἀλλοδαποῖσιν ἐόντος
λαοὶ φημίξωσι μόρον, τὸν δ' ἔκποθεν υἷες
ὕστερον ἀθρήσαντες ἐς οἰκία νοστήσαντα
κλαίουσιν μάλα τερπνόν· ὃ δ' ἔμπαλι παισὶ καὶ αὐτὸς
μύρεται ἐν μεγάροισιν ἐπωμαδόν, ἀμφὶ δὲ δῶμα

ἡδὺ κινυρομένων γοερὴ περιπέπτατ' ἰωή·
ὣς τῶν μυρομένων λαρὸς γόος ἀμφιδεδήει.
καὶ τότε που Πριάμοιο πολυκτήτοιο θύγατρα
Λαοδίκην ἐνέπουσιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ὀρέξαι
εὐχομένην μακάρεσσιν ἀτειρέσιν, ὄφρα ἑ γαῖα
ἀμφιχάνῃ, πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δούλια ἔργα·
τῆς δὲ θεῶν τις ἄκουσε καὶ αὐτίκα γαῖαν ἔνερθε
ῥῆξεν ἀπειρεσίην· ἣ δ' ἐννεσίῃσι θεοῖο
κούρην δέξατο δῖαν ἔσω κοίλοιο βερέθρου,
Ἰλίου ὀλλυμένης, ἧς εἵνεκά φασι καὶ αὐτὴν
Ἠλέκτρην βαθύπεπλον ἑὸν δέμας ἀμφικαλύψαι
ἀχλύι καὶ νεφέεσσιν ἀκηχεμένην *
* * * * * χορὸν ἄλλων
Πληιάδων, αἳ δή οἱ ἀδελφειαὶ γεγάασιν·
ἀλλ' αἳ μὲν μογεροῖσιν ἐπόψιαι ἀνθρώποισιν
ἰλαδὸν ἀντέλλουσιν ἐς οὐρανόν· ἣ δ' ἄρα μούνη
κεύθεται αἰὲν ἄιστος, ἐπεί ῥά οἱ υἱέος ἐσθλοῦ
Δαρδάνου ἱερὸν ἄστυ κατήριπεν· οὐδέ οἱ αὐτὸς
Ζεὺς ὕπατος χραίσμησεν ἀπ' αἰθέρος, οὕνεκα Μοίραις
εἴκει καὶ μεγάλοιο Διὸς μένος· ἀλλὰ τὸ μέν που
ἀθανάτων τάχ' ἔρεξεν ἐὺς νόος, ἠὲ καὶ οὐκί.
Ἀργεῖοι δ' ἔτι θυμὸν ἐπὶ Τρώεσσιν ὄρινον.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΣ.

Καὶ τότ᾽ ἀπ᾽ ὠκεανοῖο θεὰ χρυσόθρονος Ἠὼς
οὐρανὸν εἰσανόρουσε· χάος δ᾽ ὑπεδέξατο νύκτα·
οἳ δὲ βίῃ Τροίην εὐερκέα δῃώσαντο
Ἀργεῖοι, καὶ κτῆσιν ἀπείρονα λῃίσσαντο,
χειμάρροις ποταμοῖσιν ἐοικότες, οἵτε φέρονται
ἐξ ὀρέων καναχηδὸν ὀρινομένου ὑετοῖο,
πολλὰ δὲ δένδρεα μακρὰ καὶ ὁππόσα φύετ᾽ ὄρεσφιν
αὐτοῖς σὺν πρώνεσσιν ἔσω φορέουσι θαλάσσης·
ὣς Δαναοὶ πέρσαντες ὑπαὶ πυρὶ Τρώιον ἄστυ
κτήματα πάντα φέρεσκον ἐυσκάρθμους ἐπὶ νῆας·
σὺν δ᾽ ἄρα Τρωιάδας καταγίνεον ἄλλοθεν ἄλλας,
τὰς μὲν ἔτ᾽ ἀδμῆτας καὶ νηίδας οἷο γάμοιο,
τὰς δ᾽ ἄρ᾽ ὑπ᾽ αἰζηοῖσι νέον φιλότητι δαμείσας,
ἄλλας δ᾽ αὖ πολιοπλοκάμους, ἑτέρας δ᾽ ἄρ᾽ ἐκείνων
ὁπλοτέρας, ὧν παῖδας ἀπειρύσσαντ᾽ ἀπὸ μαζῶν
ὑστάτιον χείλεσσι γλάγος περιμαιμώωντας.
τοῖσιν δὴ Μενέλαος ἐνὶ μέσσοισι καὶ αὐτὸς
ἦγεν ἑὴν παράκοιτιν ἀπ᾽ ἄστεος αἰθομένοιο,
ἐξανύσας μέγα ἔργον· ἔχεν δέ ἑ χάρμα καὶ αἰδώς·
Κασσάνδρην δ᾽ ἄγε δῖαν ἐυμμελίης Ἀγαμέμνων,
Ἀνδρομάχην δ᾽ Ἀχιλῆος ἐὺς πάις· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
εἵλκε βίῃ Ἑκάβην· τῆς δ᾽ ἀθρόα δάκρυ᾽ ἀπ᾽ ὄσσων
πίδακος ὣς ἐχέοντο· περιτρομέεσκε δὲ γυῖα,
καὶ κραδίη ἀλάλυκτο φόβῳ, δεδάικτο δὲ χαίτας

κράατος ἐκ πολιοῖο· τέφρη δ' ἐπεπέπτατο πολλή,
τήν που ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἄδην κατεχεύατο χερσὶν
ὀλλυμένου Πριάμοιο καὶ ἄστεος αἰθομένοιο·
καί ῥα μέγα στονάχιζεν, ὅτ' ἄμφεχε δούλιον ἦμαρ
μὰψ ἀεκαζομένην. ἕτερος δ' ἑτέρην γοόωσαν
ἦγεν Τρωιάδων σφετέρας ἐπὶ νῆας ἀνάγκῃ·
αἳ δ' ἀδινὸν γοόωσαι ἀνίαχον ἄλλοθεν ἄλλαι,
νηπιάχοις ἅμα παισὶ κινυρόμεναι μάλα λυγρῶς·
ὡς δ' ὁπότ' ἀργιόδουσιν ὁμῶς συσὶ νήπια τέκνα
σταθμοῦ ἀπὸ προτέροιο ποτὶ σταθμὸν ἄλλον ἄγωσιν
ἀνέρες ἐγρομένῳ ὑπὸ χείματι, τοὶ δ' ἀλεγεινὸν
μίγδα περιτρύζουσι διηνεκὲς ἀλλήλοισιν·
ὣς Τρωαὶ Δαναοῖσιν ὑπ' ἐστενάχοντο δαμεῖσαι·
ἴσην δ' αὖ καὶ ἄνασσα φέρεν καὶ δμωὶς ἀνάγκην.

ἀλλ' οὐ μὰν Ἑλένην γόος ἄμφεχεν· ἀλλά οἱ αἰδὼς
ὄμμασι κυανέοισιν ἐφίζανε, καί οἱ ὕπερθε
καλὰς ἀμφερύθηνε παρηίδας· ἐν δέ οἱ ἦτορ
ἄσπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μή ἑ κιοῦσαν
κυανέας ἐπὶ νῆας ἀεικίσσωνται Ἀχαιοί·
τοὔνεχ' ὑποτρομέουσα φίλῳ περιπάλλετο θυμῷ·
καί ῥα καλυψαμένη κεφαλὴν ἐφύπερθε καλύπτρῃ
ἕσπετο νισσομένοιο κατ' ἴχνιον ἀνδρὸς ἑοῖο
αἰδοῖ πορφύρουσα παρήιον, ἠύτε Κύπρις,
εὖτέ μιν Οὐρανίωνες ἐν ἀγκοίνῃσιν Ἄρηος
ἀμφαδὸν εἰσενόησαν ἑὸν λέχος αἰσχύνουσαν
δεσμοῖς ἐν θαμινοῖσι δαήμονος Ἡφαίστοιο,
τοῖς ἔνι κεῖτ' ἀχέουσα περὶ φρεσὶν αἰδομένη τε
ἰλαδὸν ἀγρομένων μακάρων γένος ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Ἥφαιστον· δεινὸν γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀκοίτεω
ἀμφαδὸν εἰσοράασθαι ἐπ' αἴσχεϊ θηλυτέρῃσι·
τῇ Ἑλένῃ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀκήρατον αἰδῶ
ἧιε σὺν Τρωῇσι δορυκτήτοισι καὶ αὐτὴ

νῆας ἔπ' Ἀργείων εὐήρεας· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
θάμβεον ἀθρήσαντες ἀμωμήτοιο γυναικὸς
ἀγλαΐην καὶ κάλλος ἐπήρατον· οὐδέ τις ἔτλη
κείνην οὔτε κρυφηδὸν ἐπεσβολίῃσι χαλέψαι,
οὔτ' οὖν ἀμφαδίην, ἀλλ' ὡς θεὸν εἰσορόωντο
ἀσπασίως· πᾶσιν γὰρ ἐελδομένοισι φαάνθη·
ὡς δ' ὅτ' ἀλωομένοισι δι' ἀκαμάτοιο θαλάσσης
πατρὶς ἐὴ μετὰ δηρὸν ἀποιχομένοισι φανείη,
οἳ δὲ καὶ ἐκ πόντοιο καὶ ἐκ θανάτοιο φυγόντες
πάτρῃ χεῖρ' ὀρέγουσι γεγηθότες ἄσπετα θυμῷ·
ὣς Δαναοὶ περὶ πάντες ἐγήθεον· οὔ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
μνῆστις ἔην καμάτοιο δυσαλγέος οὐδὲ κυδοιμοῦ·
τοῖον γὰρ Κυθέρεια νόον ποιήσατο πάντων,
ἧρα φέρουσ' Ἑλένῃ ἑλικώπιδι καὶ Διὶ πατρί.

καὶ τότ' ἄρ', ὡς ἐνόησε φίλον δεδαϊγμένον ἄστυ
Ξάνθος, ἔθ' αἱματόεντος ἀναπνείων ὀρυμαγδοῦ,
μύρετο σὺν Νύμφῃσιν, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσε Τροίῃ
ἔκποθε καὶ Πριάμοιο κατημάλδυνε πόληα·
ὡς δ' ὅτε λήιον αὖον ἐπιβρίσασα χάλαζα
τυτθὰ διατμήξῃ, στάχυας δ' ἀπὸ πάντας ἀμέρσῃ
ῥιπῇ ὑπ' ἀργαλέῃ, καλάμη δ' ἄρα χεύατ' ἔραζε
μαψιδίη, καρποῖο κατ' οὔδεος ὀλλυμένοιο
λευγαλέως, λυγρῷ δὲ πέλει μέγα πένθος ἄνακτι·
ὣς ἄρα καὶ Ξάνθοιο περὶ φρένας ἦλυθεν ἄλγος
Ἰλίου οἰωθέντος· ἔχεν δέ μιν αἰὲν ὀιζὺς
ἀθάνατόν περ ἐόντα· μακρὴ δ' ἀμφέστενεν Ἴδη
καὶ Σιμόεις· μύροντο δ' ἀπόπροθι πάντες ἔναυλοι
Ἰδαῖοι Πριάμοιο πόλιν περικωκύοντες.

Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα καγχαλόωντες,
μέλποντες νίκης ἐρικυδέος ὄβριμον ἀλκήν,
ἄλλοτε δὲ ξάθεον μακάρων γένος ἠδὲ καὶ αὐτῶν
θυμὸν τολμήεντα καὶ ἄφθιτον ἔργον Ἐπειοῦ·

μολπὴ δ' οὐρανὸν ἶκε δι' αἰθέρος, εὖτε κολοιῶν
κλαγγὴ ἀπειρεσίη, ὁπότ' εὔδιον ἦμαρ ἵκηται
χείματος ἐξ ὀλοοῖο, πέλει δ' ἄρα νήνεμος αἰθήρ·
ὣς τῶν πὰρ νήεσσι μέγ' ἔνδοθι γηθομένων κὴρ
* * * * * *
ἀθάνατοι τέρποντο κατ' οὐρανόν, ὅσσοι ἀρωγοὶ
ἐκ θυμοῖο πέλοντο φιλοπτολέμων Ἀργείων·
ἄλλοι δ' αὖ χαλέπαινον, ὅσοι Τρώεσσιν ἄμυνον,
δερκόμενοι Πριάμοιο καταιθόμενον πτολίεθρον·
ἀλλ' οὐ μὰν ὑπὲρ Αἶσαν ἐελδόμενοί περ ἀμύνειν
ἔσθενον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ὑπὲρ μόρον οὐδὲ Κρονίων
ῥηιδίως δύνατ' Αἶσαν ἀπωσέμεν, ὃς περὶ πάντων
ἀθανάτων σθένος ἐστί, Διὸς δ' ἐκ πάντα πέλονται.

Ἀργεῖοι δ' ἄρα πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρία θέντες
καῖον ὁμῶς σχίζῃσι, καὶ ἐσσύμενοι περὶ βωμοὺς
λείβεσκον μέθυ λαρὸν ἐπ' αἰθομένῃσι θυηλῇς,
ἦρα θεοῖσι φέροντες, ἐπεὶ μέγα ἤνυσαν ἔργον·
πολλὰ δ' ἐν εἰλαπίνῃ θυμηδέι κυδαίνεσκον
πάντας, ὅσους ὑπέδεκτο σὺν ἔντεσι δούριος ἵππος·
θαύμαζον δὲ Σίνωνα περικλυτόν, οὕνεχ' ὑπέτλη
λώβην δυσμενέων πολυκηδέα· καί ῥά ἑ πάντες
μολπῇ καὶ γεράεσσιν ἀπειρεσίοισι τίεσκον·
ὃς δ' ἄρ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἐγήθεε τλήμονι θυμῷ
νίκῃ ἔπ' Ἀργείων, σφετέρῃ δ' οὐκ ἄχνυτο λώβῃ·
ἀνέρι γὰρ πινυτῷ καὶ ἐπίφρονι πολλὸν ἄμεινον
κῦδος καὶ χρυσοῖο καὶ εἴδεος ἠδὲ καὶ ἄλλων
ἐσθλῶν, ὁππόσα τ' ἐστὶ καὶ ἔσσεται ἀνθρώποισιν·
οἳ δ' ἄρα πὰρ νήεσσιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντες
δόρπεον ἀλλήλοισι διηνεκέως ἐνέποντες·

„ἠνύσαμεν πολέμοιο μακροῦ τέλος· ἠράμεθ' εὐρὺ
κῦδος ὁμῶς θηίοισι μέγα πτολίεθρον ἑλόντες·
ἀλλά, Ζεῦ, καὶ νόστον ἐελδομένοις κατάνευσον."

ὣς ἔφαν· ἀλλ' οὐ πᾶσι πατὴρ ἐπὶ νόστον ἔνευσε·
τοῖς δέ τις ἐν μέσσοισιν ἐπιστάμενος * *
* * * * οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
δεῖμα πέλεν πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλ' ἐπὶ ἔργα
εὐνομίης ἐτράποντο καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς·
ὃς δ' ἤτοι πρῶτον μὲν ἐελδομένοισιν ἄειδεν,
λαοὶ ὅπως συνάγερθεν ἐς Αὐλίδος ἱερὸν οὖδας,
ἠδ' ὡς Πηλείδαο μέγα σθένος ἀκαμάτοιο
δώδεκα μὲν κατὰ πόντον ἰὼν διέπερσε πόληας,
ἕνδεκα δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ὅσσα τ' ἔρεξε
Τήλεφον ἀμφὶς ἄνακτα καὶ ὄβριμον Ἠετίωνα,
ὡς δὲ Κύκνον κατέπεφνεν ὑπέρβιον, ἠδ' ὅσ' Ἀχαιοὶ
μαρνάμενοι κατὰ μῆνιν Ἀχιλλέος ἔργα κάμοντο,
Ἕκτορα δ' ὡς εἴρυσσεν ἑῆς περὶ τείχεα πάτρης,
ὥς θ' ἕλε Πενθεσίλειαν ἀνὰ μόθον, ὥς τ' ἐδάμασσεν
υἱέα Τιθωνοῖο, καὶ ὡς κτάνε καρτερὸς Αἴας
Γλαῦκον ἐυμμελίην, ἠδ' ὡς ἐρικυδέα φῶτα
Εὐρύπυλον κατέπεφνε θοοῦ πάις Αἰακίδαο,
ὡς δὲ Πάριν δαμάσαντο Φιλοκτήταο βέλεμνα,
ἠδ' ὁπόσοι δολόεντος ἐσήλυθον ἔνδοθεν ἵππου
ἀνέρες, ὥς τε πόληα θεηγενέος Πριάμοιο
πέρσαντες δαίνυντο κακῶν ἀπὸ νόσφι κυδοιμῶν.
ἄλλα δ' ἄρ' ἄλλος ἄειδεν, ὅ τι φρεσὶν ἧσι μενοίνα.

ἀλλ' ὅτε δαινυμένοισι μέσον περιτέλλετο νυκτός,
δὴ τότε που δόρποιο καὶ ἀκρήτοιο πότοιο
παυσάμενοι πάντες λαθικηδέα κοῖτον ἔλοντο·
χθιζὸν γὰρ καμάτοιο μένος κατεδάμνατο πάντας·
τῷ καὶ παννύχιοι λελιημένοι εἰλαπινάζειν
παύσανθ', οὕνεκεν ὕπνος ἄδην ἀέκοντας ἔρυκεν·
ἄλλῃ δ' ἄλλος ἴαυεν· ὃ δ' ἐν κλισίῃσιν ἑῇσιν
Ἀτρείδης ὀάριζε μετ' ἠυκόμοιο γυναικός·
οὐ γάρ πω κείνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὕπνος ἔπιπτεν,

ἀλλὰ Κύπρις πεπότητο περὶ φρένας, ὄφρα παλαιοῦ
λέκτρου ἐπιμνήσωνται, ἄχος δ' ἀπὸ νόσφι βάλωνται·
πρώτη δ' αὖθ' Ἑλένη τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
„μή νύ μοι, ὦ Μενέλαε, χόλον ποτιβάλλεο θυμῷ·
οὐ γὰρ ἐγὼν ἐθέλουσα λίπον σέο δῶμα καὶ εὐνήν,
ἀλλά μ' Ἀλεξάνδροιο βίη καὶ Τρῳοὶ υἷες
σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος ἀνηρείψαντο κιόντες,
καί μ' ἄμοτον μεμανῖαν ὀιζυρῶς ἀπολέσθαι
ἢ βρόχῳ ἀργαλέῳ ἢ καὶ ξίφεϊ στονόεντι
εἶργον ἐνὶ μεγάροισι παρηγορέοντες ἔπεσσι
σεῦ ἕνεκ' ἀχνυμένην καὶ τηλυγέτοιο θυγατρός·
τῆς νύ σε πρός τε γάμου πολυγηθέος ἠδὲ σεῦ αὐτοῦ
λίσσομαι, ἀμφ' ἐμέθεν στυγερῆς λελαθέσθαι ἀνίης."
ὣς φαμένην προσέειπε πύκα φρονέων Μενέλαος·
„μηκέτι νῦν μέμνησ', ἀλλ' ἰσχέμεν ἄλγεα θυμῷ·
ἀλλὰ τὰ μέν που πάντα μέλας δόμος ἐντὸς ἐέργοι
λήθης· οὐ γὰρ ἔοικε κακῶν μεμνῆσθαι ἔτ' ἔργων."
ὣς φάτο· τὴν δ' ἕλε χάρμα, δέος δ' ἐξέσσυτο θυμοῦ·
ἔλπετο γὰρ παύσασθαι ἀνιηροῖο χόλοιο
ὃν πόσιν· ἀμφὶ δέ μιν βάλε πήχεε· καί σφιν ἅμ' ἄμφω
δάκρυ κατὰ βλεφάροιιν ἐλείβετο ἡδὺ γοώντων·
ἀσπασίως δ' ἄρα τώγε παρ' ἀλλήλοισι κλιθέντε
σφωιτέρου κατὰ θυμὸν ἀνεμνήσαντο γάμοιο·
ὡς δ' ὅτε που κισσός τε καὶ ἡμερὶς ἀμφιβάλωνται
ἀλλήλοις περὶ πρέμνα, τὰ δ' οὔποτε ἴς ἀνέμοιο
σφῶν ἄπο νόσφι βαλέσθαι ἐπισθένει· ὣς ἄρα τώγε
ἀλλήλοις συνέχοντο λιλαιόμενοι φιλότητος.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ τοῖσιν ἐπήλυθεν ὕπνος ἀπήμων,
δὴ τότ' Ἀχιλλῆος κρατερὸν κῆρ ἰσοθέοιο
ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς οὗ υἱέος, οἷος ἔην περ
ζωὸς ἐών, ὅτε Τρωσὶν ἄχος πέλε, χάρμα δ' Ἀχαιοῖς·
κύσσε δέ οἱ δειρὴν καὶ φάεα μαρμαίροντα

ἀσπασίως· καὶ τοῖα παρηγορέων προσέειπε·
„χαῖρε, τέκος, καὶ μήτι δαΐζεο πένθεϊ θυμὸν
εἵνεκ' ἐμεῖο θανόντος, ἐπεὶ μακάρεσσι θεοῖσιν
ἤδη ὁμέστιός εἰμι· σὺ δ' ἴσχεο τειρόμενος κῆρ
ἀμφ' ἐμέθεν, καὶ κάρτος ἄδην ἐμὸν ἔνθεο θυμῷ·
αἰεὶ δ' Ἀργείων πρόμος ἵστασο μηδενὶ εἴκων
ἠνορέῃ· ἀγορῇ δὲ παλαιοτέροισι βροτοῖσι
πείθεο· καὶ νύ σε πάντες ἐύφρονα μυθήσονται.
τῖε δ' ἀμύμονας ἄνδρας, ὅσοις νόος ἔμπεδός ἐστιν·
ἐσθλῷ γὰρ φίλος ἐσθλὸς ἀνήρ, χαλεπῷ δ' ἀλεγεινός.
ἦν δ' ἀγαθὸν φρονέῃς, ἀγαθῶν καὶ τεύξεαι ἔργων·
κεῖνος δ' οὔποτ' ἀνὴρ Ἀρετῆς ἐπὶ τέρμαθ' ἵκανεν,
ᾧτινι μὴ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος· οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆς
πρέμνον δύσβατόν ἐστι, μακρὸν δέ οἱ ἄχρις ἐπ' αἶθρην
ὄζοι ἀνηέξηνθ'· ὁπόσοισι δὲ κάρτος ὀπηδεῖ
καὶ πόνος, ἐκ καμάτου πολυγηθέα καρπὸν ἀμῶνται
εἰς Ἀρετῆς ἀναβάντες ἐυστεφάνου κλυτὸν ἕρνος·
ἀλλ' ἄγε, κύδιμος ἔσσο, καὶ ἐν φρεσὶ πευκαλίμῃσι
μήτ' ἐπὶ πήματι πάγχυ δαΐζεο θυμὸν ἀνίῃ,
μήτ' ἐσθλῷ μέγα χαῖρε· νόος δέ τοι ἤπιος ἔστω
ἔς τε φίλους ἑτάρους ἔς θ' υἱέας ἔς τε γυναῖκας
μνωομένῳ κατὰ θυμόν, ὅτι σχεδὸν ἀνθρώποισιν
οὐλομένοιο μόροιο πύλαι καὶ δώματα νεκρῶν·
ἀνδρῶν γὰρ γένος ἐστὶν ὁμοίιον ἄνθεσι ποίης,
ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι· τὰ μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἀέξει·
τοὔνεκα μείλιχος ἔσσο. καὶ Ἀργείοισιν ἔνισπε,
Ἀτρείδῃ δὲ μάλιστ' Ἀγαμέμνονι, εἴ γέ τι θυμῷ
μέμνηνθ', ὅσσ' ἐμόγησα περὶ Πριάμοιο πόληα,
ἠδ' ὅσα λησάμην, πρὶν Τρώιον οὖδας ἱκέσθαι,
τῷ μοι νῦν κατὰ θυμὸν ἐελδομένῳ περὶ πάντων
λῃίδος ἓκ Πριάμοιο Πολυξείνην εὔπεπλον
* * * * * *

ὄφρα θοῶς ῥέξωσιν, ἐπεί σφισι χώομαι ἔμπης
μᾶλλον ἔτ', ἢ τὸ πάρος Βρισηίδος· ἀμφὶ δ' ἄρ' οἶδμα
κινήσω πόντοιο, βαλῶ δ' ἐπὶ χείματι χεῖμα,
ὄφρα καταφθινύθοντες ἀτασθαλίῃσιν ἑῇσι
μίμνωσ' ἐνθάδε πολλὸν ἐπὶ χρόνον, εἰσόκ' ἔμοιγε
λοιβὰς ἀμφιχέωνται ἐελδόμενοι μέγα νόστου·
αὐτὴν δ', εἴ κ' ἐθέλωσιν, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸν ἕλωνται,
κούρην ταρχύσασθαι ἀπόπροθεν οὔτι μεγαίρω."

ὣς εἰπὼν ἀπόρουσε θοῇ ἐναλίγκιος αὔρῃ·
αἶψα δ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον κίεν, ἧχι τέτυκται
οὐρανοῦ ἐξ ὑπάτοιο καταιβασίη τ' ἄνοδός τε
ἀθανάτοις μακάρεσσιν· ὃ δ', ὁππότε μιν λίπεν ὕπνος,
μνήσατο πατρὸς ἑοῖο· νόος δέ οἱ ἠὺς ἰάνθη.

ἀλλ' ὅτ' ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιεν Ἠριγένεια
νύκτα διασκεδάσασα, φάνη δ' ἄρα γαῖα καὶ αἰθήρ,
δὴ τότ' Ἀχαιῶν υἷες ἀπὲκ λεχέων ἀνόρουσαν
ἱέμενοι νόστοιο· νέας δ' ἐς βένθεα πόντου
εἷλκον καγχαλόωντες ἀνὰ φρένας, εἰ μὴ ἄρ' αὐτοὺς
ἐσσυμένους κατέρυκεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός,
εἰς ἀγορήν τ' ἐκάλεσσε καὶ ἔκφατο πατρὸς ἐφετμήν·

„κέκλυτέ μευ, φίλα τέκνα μενεπτολέμων Ἀργείων,
πατρὸς ἐφημοσύνην ἐρικυδέος, ἣν μοι ἔνισπε
χθιζὸς ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας ὑπνώοντι·
φῇ γὰρ ἀειγενέεσσι μετέμμεναι ἀθανάτοισιν·
ἠνώγει δ' ὑμέας τε καὶ Ἀτρείδην βασιλῆα,
ὄφρα οἱ ἐκ πολέμοιο γέρας περικαλλὲς ἄροισθε
τύμβον ἐπ' εὐρώεντα Πολυξείνην εὔπεπλον·
καί μιν ἔφη ῥέξαντας ἀπόπροθι ταρχύσασθαι·
εἰ δέ οἱ οὐκ ἀλέγοντες ἐπιπλώοιτε θάλασσαν,
ἠπείλει κατὰ πόντον ἐναντία κύματ' ἀείρας
λαὸν ὁμῶς νήεσσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξειν."

ὣς φαμένου πείθοντο, καὶ ὡς θεῷ εὐχετόωντο·

καὶ γὰρ δὴ κατὰ βένθος ἀέξετο κῦμα θυέλλῃ
εὐρύτερον καὶ μᾶλλον ἐπήτριμον, ἢ πάρος ἦεν,
μαινομένου ἀνέμοιο· μέγας δ' ὀροθύνετο πόντος
χερσὶ Ποσειδάωνος· ὃ γὰρ κρατερῷ Ἀχιλῆι
ἦρα φέρεν· πᾶσαι δὲ θοῶς ἐνόρουσαν ἄελλαι
ἐς πέλαγος· Δαναοὶ δὲ μέγ' εὐχόμενοι Ἀχιλῆι
πάντες ὁμῶς μάλα τοῖα πρὸς ἀλλήλους ὀάριζον·
„ἀτρεκέως γενεὴ μεγάλου Διὸς ἦεν Ἀχιλλεύς·
τῷ καὶ νῦν θεός ἐστι, καὶ εἰ πάρος ἔσκε μεθ' ἡμῖν·
οὐ γὰρ ἀμαλδύνει μακάρων γένος ἄμβροτος αἰών."
ὣς φάμενοι ποτὶ τύμβον Ἀχιλλέος ἀπονέοντο·
τὴν δ' ἄγον, ἠύτε πόρτιν ἐς ἀθανάτοιο θυηλὰς
μητρὸς ἀπειρύσσαντες ἐνὶ ξυλόχοισι βοτῆρες,
ἣ δ' ἄρα μακρὰ βοῶσα κινύρεται ἀχνυμένη κῆρ·
ὣς τῆμος Πριάμοιο πάις περικωκύεσκε
δυσμενέων ἐν χερσίν· ἄδην δέ οἱ ἔκχυτο δάκρυ·
ὡς δ' ὁπότε βριαρῷ ὑπὸ χέρματι καρπὸς ἐλαίης
οὔπω χειμερίῃσι μελαινόμενος ψεκάδεσσι
χεύῃ πολλὸν ἄλειφα, περιτρίζωσι δὲ μακρὰ
ἄρμεν' ὑπὸ σπάρτοισι βιαζομένων αἰζηῶν·
ὣς ἄρα καὶ Πριάμοιο πολυτλήτοιο θυγατρὸς
ἑλκομένης ποτὶ τύμβον ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος
αἰνὸν ὁμῶς στοναχῇσι κατὰ βλεφάρων ῥέε δάκρυ,
καί οἱ κόλπος ἔνερθεν ἐπλήθετο· δεύετο δὲ χρὼς
ἀτρεκέως ἀτάλαντος ἐυκτεάνῳ ἐλέφαντι.
καὶ τότε λευγαλέοις ἐπὶ πένθεσι κύντερον ἄλγος
τλήμονος ἐς κραδίην Ἑκάβης πέσεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
μνήσατ' ὀιζυροῖο καὶ ἀλγινόεντος ὀνείρου,
τόν ῥ' ἴδεν ὑπνώουσα παροιχομένῃ ἐνὶ νυκτί·
ἦ γὰρ ὀίετο τύμβον ἔπ' ἀντιθέου Ἀχιλῆος
ἑστάμεναι γοόωσα· κόμαι δέ οἱ ἄχρις ἔπ' οὖδας
ἐκ κεφαλῆς ἐκέχυντο, καὶ ἀμφοτέρων ἀπὸ μαζῶν

ἔρρεε φοίνιον αἷμα ποτὶ χθόνα, δεῦε δὲ σῆμα·
τοῦ πέρι δειμαίνουσα καὶ ὀσσομένη μέγα πῆμα
οἰκτρὸν ἀνοιμώξεσκε, γόῳ δ' ἐπὶ μακρὸν ἀύτει·
εὖτε κύων προπάροιθε κινυρομένη μεγάροιο
μακρὸν ὑλαγμὸν ἵησι, νέον σφαραγεῦσα γάλακτι,
τῆς ἄπο νήπια τέκνα, πάρος φάος εἰσοράασθαι,
νόσφι βάλωσιν ἄνακτες ἔλωρ ἔμεν οἰωνοῖσιν,
ἣ δ' ὁτὲ μέν θ' ὑλακῇσι κινύρεται, ἄλλοτε δ' αὖτε
ὠρυθμῷ, στυγερὴ δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀυτή·
ὣς Ἑκάβη γοόωσα μέγ' ἴαχεν ἀμφὶ θυγατρί·

„ὤ μοι ἐγώ, τί νυ πρῶτα, τί δ' ὕστατον ἀχνυμένη κῆρ
κωκύσω πολέεσσι περιπλήθουσα κακοῖσιν,
υἱέας ἢ πόσιν αἰνὰ καὶ οὐκ ἐπίελπτα παθόντας,
ἢ πόλιν ἠὲ θύγατρας ἀεικέας, ἢ ἐμὸν αὐτῆς
ἦμαρ ἀναγκαῖον καὶ δούλιον; οὕνεκα Κῆρες
σμερδαλέαι πολέεσσί μ' ἐνειλήσαντο κακοῖσι·
τέκνον ἐμόν, σοὶ δ' αἰνὰ καὶ οὐκ ἐπίελπτα καὶ αὐτῇ
ἄλγε' ἐπεκλώσαντο· γάμου δ' ἄπο νόσφι βάλοντο
ἐγγὺς ἐόνθ' Ὑμέναιον, ἐπεκρήναντο δ' ὄλεθρον
ἄσχετον ἀργαλέον τε καὶ οὐ φατόν· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
καὶ νέκυς ἡμετέρῳ ἔτ' ἰαίνεται αἵματι θυμόν·
ὥς μ' ὄφελον μετὰ σεῖο, φίλον τέκος, ἤματι τῷδε
γαῖα χανοῦσα κάλυψε, πάρος σέο πότμον ἰδέσθαι."

ὣς φαμένης ἄλληκτα κατὰ βλεφάροιιν ἔχυντο
δάκρυα· λευγαλέον γὰρ ἔχεν μετὰ πένθεσι πένθος·
οἳ δ' ὅτ' ἔβαν ποτὶ τύμβον Ἀχιλλῆος ζαθέοιο,
δὴ τότε οἱ φίλος υἱὸς ἐρυσσάμενος θοὸν ἄορ
σκαιῇ μὲν κούρην κατερήτυε, δεξιτερῇ δὲ
τύμβῳ ἐπιψαύων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·

„κλῦθι, πάτερ, σέο παιδὸς ἐπευχομένοιο καὶ ἄλλων
Ἀργείων, μηδ' ἄμμιν ἔτ' ἀργαλέως χαλέπαινε·
ἤδη γάρ τοι πάντα τελέσσομεν, ὅσσα μενοινᾷς

σῇσιν ἐνὶ πραπίδεσσι· σὺ δ' ἵλαος ἄμμι γένοιο,
τεύξας εὐχομένοισι θοῶς θυμηδέα νόστον."
ὣς εἰπὼν κούρης διὰ λοίγιον ἤλασεν ἆορ
λευκανίης· τὴν δ' αἶψα λίπεν πολυήρατος αἰὼν
οἰκτρὸν ἀνοιμώξασαν ἐφ' ὑστατίῃ βιότοιο·
καί ῥ' ἣ μὲν πρηνὴς χαμάδις πέσε· τῆς δ' ὑπὸ δειρὴ
φοινίχθη πέρι πάντα, χιὼν ὥς, ἥτ' ἐν ὄρεσσιν
ἢ συὸς ἢ ἄρκτοιο κατουταμένης ὑπ' ἄκοντι
αἵματι πορφυρόεντι θοῶς ἐρυθαίνεθ' ὕπερθεν.
Ἀργεῖοι δέ μιν αἶψα δόσαν ποτὶ ἄστυ φέρεσθαι
ἐς δόμον ἀντιθέου Ἀντήνορος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὴν
κεῖνος ἐνὶ Τρώεσσιν ἑῷ πάρος υἱέι δίῳ
Εὐρυμάχῳ ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἄκοιτιν·
ὅς δ' ἐπεὶ οὖν τάρχυσε κλυτὴν Πριάμοιο θύγατρα
ἐγγὺς ἑοῖο δόμοιο, παραὶ Γανυμήδεος ἱρὸν
* * * * * *
δώματα καὶ νηοῖο καταντίον Ἀτρυτώνης·
δὴ τότε παύσατο κῦμα, κατευνήθη δὲ θύελλα
σμερδαλέη, καὶ χεῦμα κατεπρήυνε γαλήνη.
οἳ δὲ θοῶς ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα καγχαλόωντες,
μέλποντες μακάρων ἱερὸν γένος ἠδ' Ἀχιλῆα·
αἶψα δὲ δαῖτ' ἐπάσαντο βοῶν ἀπὸ μῆρα ταμόντες
ἀθανάτοις· ἐρατὴ δὲ θυηπολίη πέλε πάντῃ·
οἵ δέ που ἀργυρέοισι καὶ ἐν χρυσέοισι κυπέλλοις
πῖνον ἀφυσσάμενοι λαρὸν μέθυ· γήθεε δέ σφι
θυμὸς ἐελδομένων σφετέρην ἐπὶ γαῖαν ἱκέσθαι·
ἀλλ' ὅτε δὴ δόρποιο καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
δὴ τότε Νηλέος υἱὸς ἐελδομένοισιν ἔειπε·
„κλῦτε, φίλοι, πολέμοιο μακρὴν προφυγόντες ὁμοκλήν,
ὄφρα λιλαιομένοισιν ἔπος θυμῆρες ἐνίσπω·
ἤδη γὰρ νόστοιο πέλει θυμηδέος ὥρη·
ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ που Ἀχιλλέος ὄβριμον ἧτορ

παύσατ' ὐιξυροῖο χόλου, κατέρυξε δὲ κῦμα
ὄβριμον Ἐννοσίγαιος, ἐπιπνείουσι δ' ἀῆται
μείλιχοι, οὐδ' ἔτι κῦμα κορύσσεται· ἀλλ' ἄγε νῆας
εἰς ἁλὸς οἶδμ' ἐρύσαντες ἀναμνησώμεθα νόστου."
ὣς φάτ' ἐελδομένοις· οἳ δ' ἐς πλόον ἐντύνοντο·
ἔνθα τέρας θηητὸν ἐπιχθονίοισι φαάνθη,
οὕνεκα δὴ Πριάμοιο δάμαρ πολυδακρύτοιο
ἐκ βροτοῦ ἀλγινόεσσα κύων γένετ'· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
θάμβεον ἀγρόμενοι· τῆς δ' ἄψεα λάινα πάντα
θῆκε θεός, μέγα θαῦμα καὶ ἐσσομένοισι βροτοῖσι·
καὶ τὴν μὲν Κάλχαντος ὑπ' ἐννεσίῃσιν Ἀχαιοὶ
νηὸς ἐπ' ὠκυπόροιο πέραν θέσαν Ἑλλησπόντου·
καρπαλίμως δ' ἄρα νῆας ἔσω ἁλὸς εἰρύσσαντες
κτήματα πάντ' ἐβάλονθ', ὁπόσ' Ἴλιον εἰσανιόντες
λῃίσσαντο πάροιθε περικτίονας δαμάσαντες,
ἠδ' ὁπόσ' ἐξ αὐτῆς ἄγον Ἰλίου, οἷσι μάλιστα
γήθεον, οὕνεκ' ἔσαν μάλα μυρία· τοῖς δ' ἅμα πολλαὶ
λῃάδες συνέποντο μάλ' ἀχνύμεναι κατὰ θυμόν·
αὐτοὶ δ' ἐντὸς ἵκοντο νεῶν. ἀλλ' οὔ σφισι Κάλχας
ἔσπετ' ἐπειγομένοισιν ἔσω ἁλός, ἀλλὰ καὶ ἄλλους
Ἀργείους κατέρυκε· Καφηρίσι γὰρ περὶ πέτρῃς
δείδιεν αἰνὸν ὄλεθρον ἐπεσσύμενον Δαναοῖσιν·
οἳ δέ οἱ οὔτι πίθοντο· παρήπαφε γὰρ νόον ἀνδρῶν
Αἶσα κακή· μοῦνος δὲ θεοπροπίας εὖ εἰδὼς
Ἀμφίλοχος, θοὺς υἱὸς ἀμύμονος Ἀμφιαράου,
μίμνεν ὁμῶς Κάλχαντι περίφρονι· τοῖσι γὰρ ἦεν
αἴσιμον ἀμφοτέροισιν, ἐῆς ἀπὸ τηλόθι γαίης
Παμφύλων Κιλίκων τε ποτὶ πτολίεθρα νέεσθαι.
ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπισθε θεοὶ θέσαν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
νηῶν πείσματ' ἔλυσαν ἀπὸ χθονὸς ἠδὲ καὶ εὐνὰς
ἐσσυμένως ἀνάειραν· ἐπίαχε δ' Ἑλλήσποντος
σπερχομένων· νῆες δὲ περικλύζοντο θαλάσσῃ·

ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι πολλὰ περὶ πρώρῃσιν ἕκειντο
ἔντε' ἀποκταμένων· καθύπερθε δὲ σήματα νίκης
μυρί' ἀπῃώρηντο· κατεστέψαντο δὲ νῆας
καὶ κεφαλὰς καὶ δοῦρα καὶ ἀσπίδας, οἷσι μάχοντο
ἀντία δυσμενέων· ἀπὸ δὲ πρώρηθεν ἄνακτες
εἰς ἅλα κυανέην λεῖβον μέθυ, πολλὰ θεοῖσιν
εὐχόμενοι μακάρεσσιν ἀκηδέα νόστον ὀπάσσαι·
εὐχωλαὶ δ' ἀνέμοισι μίγεν καὶ ἀπόπροθι νηῶν
μαψιδίως νεφέεσσι καὶ ἠέρι συμφορέοντο.

αἳ δ' ἄρα παπταίνεσκον ἐς Ἴλιον ἀχνύμεναι κῆρ
λῃάδες· καὶ πολλὰ κινυρόμεναι γοάασκον
κρύβδην Ἀργείων, μέγ' ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχουσαι·
καί ῥ' αἳ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἳ δὲ μέτωπα
* * * * αἳ δ' ἓὰ τέκνα
ἄμφεχον ἀγκοίνῃσι· τὰ δ' οὔπω δούλιον ἦμαρ
ἔστενον, οὐδὲ πάτρης ἐπὶ πήμασιν, ἀλλ' ἐπὶ μαζῷ
θυμὸν ἔχον· κηδέων γὰρ ἀπόπροθι νήπιον ἦτορ·
πάσῃσιν δ' ἐλέλυντο κόμαι καὶ στήθεα λυγρὰ
ἀμφ' ὀνύχεσσι δέδρυπτο· παρειῇσιν δ' ἔπι δάκρυ
αὐαλέον περίκειτο, κατείβετο δ' ἄλλ' ἐφύπερθε
πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων· δέρκοντο δὲ τλήμονα πάτρην
αἰθομένην ἔτι πάγχυ, πολὺν δ' ἀνὰ καπνὸν ἰόντα·
ἀμφὶ δὲ Κασσάνδρην περικυδέα παπταίνουσαι
πᾶσαί μιν θηεῦντο, θεοπροπίης ἀλεγεινῆς
μνωόμεναι· ἣ δέ σφιν ἐπεγγελάασκε γοώσαις,
καίπερ ἀκηχεμένη στυγεροῖς ἐπὶ πήμασι πάτρης.

Τρώων δ' ὅσσοι ἄλυξαν ἀνηλέος ἐκ πολέμοιο,
ἀγρόμενοι κατὰ ἄστυ περὶ νέκυας πονέοντο
θαπτέμεναι μεμαῶτες· ἄγεν δ' ἀλεγεινὸν ἐς ἔργον
Ἀντήνωρ· αὐτὴν δὲ πυρὴν πολέεσσι τίθεντο.

Ἀργεῖοι δ' ἄλληκτον ἐνὶ φρεσὶ καγχαλόωντες
ἄλλοτε μὲν κώπῃσι διέπρησσον μέλαν ὕδωρ,

ἄλλοτε δ' ἱστία νηυσὶ μεμαότες ἐντύνοντο
ἐσσυμένως· ὀπίσω δὲ θοῶς ἀπελείπετο πᾶσα
Δαρδανίη καὶ τύμβος Ἀχιλλέος· οἳ δ' ἀνὰ θυμὸν
καίπερ ἰαινόμενοι κταμένων μνησθέντες ἑταίρων
ἀργαλέως ἀκάχοντο καὶ ἀλλοδαπῶν ἐπὶ γαῖαν
* * * * * *
εἰσέβαλον· ἣ δέ σφιν ἐφαίνετο τηλόθι νηῶν
χαζομένη· τοὶ δ' αἶψα παρ' ἀγχιάλοιο φέροντο
ῥηγμῖνας Τενέδοιο· παρημείβοντο δὲ Χρῦσαν
καὶ Φοίβου Σμινθῆος ἕδος ζαθέοιό τε Κίλλης·
Λέσβος δ' ἠνεμόεσσ' ἀνεφαίνετο· κάμπτετο δ' ἄκρη
ἐσσυμένως Λεκτοῖο, τόθι ῥίον ὕστατον Ἴδης·
λαίφεα δὲ πρησθέντα περίαχεν· ἀμφὶ δὲ πρῴραις
ἔβραχεν οἶδμα κελαινόν· ἐπεσκιόωντο δὲ μακρὰ
κύματα· λευκαίνοντο δ' ὑπὲρ πόντοιο κέλευθοι.
καί νύ κεν Ἀργεῖοι κίον Ἑλλάδος ἱερὸν οὖδας
πάντες ἁλὸς κατὰ βένθος ἀκηδέες, εἰ μὴ ἄρα σφι
κούρη ἐριγδούποιο Διὸς νεμέσησεν Ἀθήνη·
καί ῥ' ὁπότ' Εὐβοίης σχεδὸν ἦλυθον ἠνεμοέσσης,
δὴ τότε μητιόωσα βαρὺν καὶ ἀνηλέα πότμον
ἀμφὶ Λοκρῶν βασιλῆι καὶ ἄσχετον ἀσχαλόωσα
Ζηνὶ θεῶν μεδέοντι παρισταμένη φάτο μῦθον
ἀθανάτων ἀπάνευθε· χόλον δέ οἱ οὐ χάδε θυμός·
„Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἀνεκτὰ θεοῖς ἐπιμηχανόωνται
ἀνέρες, οὐκ ἀλέγοντες ἀνὰ φρένας οὔτε σεῦ αὐτοῦ,
οὔτ' ἄλλων μακάρων, ἐπειὴ τίσις οὐκέτ' ὀπηδεῖ
ἀνδράσι λευγαλέοισι, κακοῦ δ' ἄρα πολλάκις ἐσθλὸς
συμφέρετ' ἄλγεσι μᾶλλον, ἔχει δ' ἄλληκτον ὀιζύν·
τοὔνεκ' ἄρ' οὔτε δίκην τις ἔθ' ἅζεται, οὐδέ τις αἰδὼς
ἔστι παρ' ἀνθρώποισιν. . ἔγωγε μὲν οὔτ' ἐν Ὀλύμπῳ
ἔσσομαι, οὔτ' ἔτι σεῖο κεκλήσομαι, εἰ μὴ Ἀχαιῶν
τίσομ' ἀτασθαλίην, ἐπειή νύ μοι ἔνδοθεν ἦτορ

* * * ἐπεί ῥά μοι ἔνδοθι νηοῦ
υἱὸς Ὀιλῆος μέγ' ἐνήλιτεν, οὐδ' ἐλέαιρε
Κασσάνδρην ὀρέγουσαν ἀκηδέας εἰς ἐμὲ χεῖρας
πολλάκις, οὐδ' ὅγ' ἔδεισεν ἐμὸν μένος, οὐδέ τι θυμῷ
ἠδέσατ' ἀθανάτην, ἀλλ' ἄσχετον ἔργον ἔρεξε·
τῷ νύ μοι ἀμβροσίῃσι περὶ φρεσὶ μή τι μεγήρῃς
ῥέξαι, ὅπως μοι θυμὸς ἐέλδεται, ὄφρα καὶ ἄλλοι
αἰζηοὶ τρομέωσι θεῶν ἀρίδηλον ὁμοκλήν."

ὣς φαμένην προσέειπε πατὴρ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν·
„ὦ τέκος, οὔτι ἔγωγ' ἀνθίσταμαι εἵνεκ' Ἀχαιῶν,
ἀλλὰ καὶ ἔντεα πάντα, τά μοι πάρος ἦρα φέροντες
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσιν ἐτεκτήναντο Κύκλωπες,
δώσω ἐελδομένῃ· σὺ δὲ σῷ κρατερόφρονι θυμῷ
αὐτὴ χεῖμ' ἀλεγεινὸν ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρινον."

ὣς εἰπὼν στεροπήν τε θοὴν ὀλοόν τε κεραυνὸν
καὶ βροντὴν στονόεσσαν ἀταρβέος ἀγχόθι κούρης
θήκατο· τῆς δ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἰάνθη·
αὐτίκα δ' αἰγίδα θοῦριν ἐδύσατο παμφανόωσαν,
ἄρρηκτον, βριαρήν τε, καὶ ἀθανάτοισιν ἀγητήν·
ἐν γάρ οἱ πεπόνητο κάρη βλοσυροῖο Μεδούσης
σμερδαλέον· κρατεροὶ δὲ καὶ ἀκαμάτου πυρὸς ὁρμὴν
λάβρον ἀποπνείοντες ἔσαν καθύπερθε δράκοντες·
ἔβραχε δ' αἰγὶς ἅπασα περὶ στήθεσσιν ἀνάσσης,
οἷον ὅτε στεροπῇσιν ἐπιβρέμει ἄσπετος αἰθήρ·
λάζετο δ' ἔντεα πατρός, ἅπερ θεὸς οὔτις ἀείρει
νόσφι Διὸς μεγάλοιο· τίναξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον·
σὺν δ' ἔχεεν νεφέλας τε καὶ ἠέρα πᾶσαν ὕπερθε·
νὺξ δ' ἐχύθη περὶ γαῖαν· ἐπήχλυσεν δὲ θάλασσα·
Ζεὺς δὲ μέγ' εἰσορόων ἐπετέρπετο· κίνυτο δ' εὐρὺς
οὐρανὸς ἀμφὶ πόδεσσι θεῆς· περὶ δ' ἔβραχεν αἰθήρ,
ὡς Διὸς ἀκαμάτοιο ποτὶ κλόνον ἐμμεμαῶτος·
ἣ δ' ἄφαρ ἠερόεντος ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι

οὐρανόθεν προέηκεν ἐς Αἰόλον ἄμβροτον Ἶριν,
ὄφρ' ἀνέμους ἅμα πάντας ἐπιβρίσαντας ἀέλλῃ
* * * * * ἰάλλῃ
ἐλθέμεναι κραναοῖο Καφηρέος, ἔνθεν Ἀχαιῶν
* * * * * *
νωλεμέως χριμφθέντας, ἀνοιδῆναί τε θάλασσαν,
λευγαλέῃς ῥιπῇσι μεμηνότας· ἣ δ' ἀίουσα
ἐσσυμένως οἴμησε περιγναμφθεῖσα νέφεσσι·
φαίης κεν πῦρ ἔμμεν ἅμ' ἠέρι καὶ μέλαν ὕδωρ·
ἵκετο δ' Αἰολίην, ἀνέμων ὅθι λάβρον ἀέντων
ἄντρα πέλει στυφελῇσιν ἀρηράμεν' ἀμφὶ πέτρῃσι,
κυῖλα καὶ ἠχήεντα· δόμοι δ' ἄγχιστα πέλονται
Αἰόλου Ἱπποτάδαο· κίχεν δέ μιν ἔνδον ἐόντα
σύν τ' ἀλόχῳ καὶ παισὶ δυώδεκα· καί οἱ ἔειπεν,
ὁππόσ' Ἀθηναίη Δαναῶν ἐπεμήδετο νόστῳ·
αὐτὰρ ὅγ' οὐκ ἀπίθησε, μολὼν δ' ἔκτοσθε μελάθρων
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσιν ὄρος μέγα τύψε τριαίνῃ,
ἔνθ' ἄνεμοι κελαδεινὰ δυσηχέες ηὐλίζοντο
ἐν κενεῷ κευθμῶνι· περίαχε δ' αἰὲν ἰωὴ
βρυχομένη ἀλεγεινά· βίῃ δ' ἔρρηξε κολώνην·
οἳ δ' ἅφαρ ἐξεχέοντο· κέλευσε δὲ πάντας ἐρεμνὴν
λαίλαπα συμφορέοντας ἀήμεναι, ὄφρ' ἀλεγεινὸν
ὀρνυμένης ἁλὸς οἶδμα Καφηρέος ἄκρα καλύψῃ·
οἳ δὲ θοῶς ὤρνυντο, πάρος βασιλῆος ἀκοῦσαι
πᾶν ἔπος· ἐσσυμένοισι δ' ἐπεστενάχιζε θάλασσα
ἄσχετον· ἠλιβάτοισι δ' ἐοικότα κύματ' ὄρεσσιν
ἄλλοθεν ἄλλα φέροντο· κατεκλάσθη δ' ἄρ' Ἀχαιῶν
θυμὸς ἐνὶ στέρνοισιν, ἐπεὶ νέας ἄλλοτε μέν που
ὑψηλὸν φέρε κῦμα δι' ἠέρος, ἄλλοτε δ' αὖτε
οἷα κατὰ κρημνοῖο κυλινδομένας φορέεσκε
βυσσὸν ἐς ἠερόεντα· βίη δέ τις ἄσχετος αἰεὶ
ψάμμον ἀναβλύζεσκε διοιγομένοιο κλύδωνος·

οἳ δ' ἄρ' ἀμηχανίῃ βεβολημένοι οὔτ' ἐπ' ἐρετμῷ
χεῖρα βαλεῖν ἐδύναντο τεθηπότες, οὔτ' ἄρα λαίφη
ἔσθενον ἀμφὶ κέρα λελιημένοι εἰρύσσασθαι
ῥηγνύμεν' ἐξ ἀνέμων, οὐδ' ἔμπαλιν ἰθύνασθαι
ἐς πλόον· ἀργαλέαι γὰρ ἐπεκλονέοντο θύελλαι·
οὐδὲ κυβερνήτῃσι πέλεν μένος εἰσέτι νηῶν
χερσὶν ἐπισταμένῃσι θοῶς οἰήια νωμᾶν·
πάντα γὰρ ἄλλυδις ἄλλα κακαὶ διέχευαν ἄελλαι·
οὐδέ τις ἐλπωρὴ βιότου πέλεν, οὕνεκ' ἐρεμνὴ
νὺξ ἅμα καὶ μέγα χεῖμα καὶ ἀθανάτων χόλος αἰνὸς
ὦρτο· Ποσειδάων γὰρ ἀνηλέα πόντον ὄρινεν,
ἦρα κασιγνήτοιο φέρων ἐρικυδέι κούρῃ,
ἦ ῥα καὶ αὐτὴ ὕπερθεν ἀμείλιχα μαιμώωσα
θῦνε μετ' ἀστεροπῇσιν· ἐπέκτυπε δ' οὐρανόθεν Ζεὺς
κυδαίνων ἀνὰ θυμὸν ἑὸν τέκος, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
νῆσοί τ' ἤπειροί τε κατεκλύζοντο θαλάσσῃ
Εὐβοίης οὐ πολλὸν ἀπόπροθεν, ᾗχι μάλιστα
τεῦχεν ἀμειλίκτοισιν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγεα δαίμων
Ἀργείοις. στοναχὴ δὲ καὶ οἰμωγὴ κατὰ νῆας
ἔπλετ' ἀπολλυμένων· κανάχιζε δὲ δούρατα νηῶν
ἀγνυμένων· αἰ γάρ ῥα συνωχαδὸν ἀλλήλῃσιν
αἰὲν ἐπερρήγνυντο· πόνος δ' ἄπρηκτος ὀρώρει·
καί ῥ' οἳ μὲν κώπῃσιν ἀπωσέμεναι μεμαῶτες
νῆας ἐπεσσυμένας αὐτοῖς ἅμα δούρασι λυγροὶ
κάππεσον ἐς μέγα βένθος, ἀμειλίκτῳ δ' ὑπὸ πότμῳ
κάτθανον, οὕνεκ' ἄρα σφιν ἐπέχραον ἄλλοθεν ἄλλα
νηῶν δούρατα μακρά· συνηλοίηντο δὲ πάντων
σώματα λευγαλέως· οἳ δ' ἐν νήεσσι πεσόντες
κεῖντο καταφθιμένοισιν ἐοικότες· οἳ δ' ὑπ' ἀνάγκης
νήχοντ' ἀμφιπεσόντες ἐυξέστοισιν ἐρετμοῖς·
ἄλλοι δ' αὖ σανίδεσσιν ἐπέπλεον· ἔβραχε δ' ἅλμη
βυσσόθεν, ὥστε θάλασσαν ἰδ' οὐρανὸν ἠδὲ καὶ αἶαν

φαίνεσθ' ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρηρότα πάντα.
ἦ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο βαρύκτυπος Ἀτρυτώνη
οὔτι καταισχύνεσκε βίην πατρός· ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰθὴρ
ἴαχεν· ἦ δ' Αἴαντι χόλον καὶ πῆμα φέρουσα
ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν, ἄφαρ δέ μιν ἄλλυδις ἄλλῃ
ἐσκέδασεν διὰ τυτθά· περίαχε δ' αἶα καὶ αἰθήρ·
ἐκλύσθη δ' ἄρα πᾶσα περίδρομος ἀμφιτρίτη·
οἳ δ' ἔκτοσθε νεὸς πέσον ἀθρόοι· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοὺς
κύματα μακρὰ φέροντο· περὶ στεροπῇσι δ' ἀνάσσης
αἴγλη μαρμαίρεσκε διὰ κνέφας ἀίσσουσα·
οἳ δ' ἄποτον λάπτοντες ἁλὸς πολυηχέος ἅλμην
θυμὸν ἀποπνείοντες ὑπὲρ πόντοιο φέροντο·
λιαίσιν δ' ἄρα χάρμα καὶ ὀλλυμένῃσι τέτυκτο·
καί ῥ' αἳ μὲν κατέδυσαν ἔσω ἁλὸς ἀμφιβαλοῦσαι
χεῖρας ἑοῖς τεκέεσσι δυσάμμοροι· αἳ δ' ἀλεγειναὶ
δυσμενέων περὶ κρᾶτα βάλον χέρας, οἷς ἅμα λυγραὶ
σπεῦδον ἀποφθίσασθαι ἑῆς ἀντάξια λώβης,
τινύμεναι Δαναούς· ἦ δ' ὑψόθεν εἰσορόωσα
τέρπεθ' ἑὸν κατὰ θυμὸν ἀγαυὴ Τριτογένεια.
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν περινήχετο δούρατι νηός,
ἄλλοτε δ' αὖ χείρεσσι διήνυεν ἁλμυρὰ βένθη
ἀκαμάτῳ Τιτῆνι βίην ὑπέροπλον ἐοικώς·
σχίζετο δ' ἁλμυρὸν οἶδμα περὶ κρατερῇσι χέρεσσιν
ἀνδρὸς ὑπερθύμοιο· θεοὶ δέ μιν εἰσορόωντες
ἠνορέην καὶ κάρτος ἐθάμβεον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
ἄλλοτε μὲν φορέεσκε πελώριον ἠύτ' ἐπ' ἄκρην
οὔρεος ὑψηλοῖο δι' ἠέρος, ἄλλοτε δ' αὖτε
ὑψόθεν οἷα φάραγξιν ἐνέκρυφεν· οὐδ' ὅγε χεῖρας
κάμνε πολυτλήτους· πολλοί γε μὲν ἔνθα καὶ ἔνθα
σβεννύμενοι σμαράγιζον ἔσω πόντοιο κεραυνοί·
οὔπω γάρ οἱ θυμὸν ἐμήδετο κηρὶ δαμάσσαι
κούρῃ ἐριγδούποιο Διὸς μάλα περ κοτέουσα,

πρὶν τλῆναι κακὰ πολλὰ καὶ ἄλγεσι πάγχυ μογῆσαι·
τοὔνεκά μιν κατὰ βένθος ἐδάμνατο δηρὸν ὀιζὺς
πάντοθε τειρόμενον· περὶ γὰρ κακὰ μυρία Κῆρες
ἀνδρὶ περιστήσαντο· μένος δ' ἐνέπνευσεν ἀνάγκη·
φῇ δέ, καὶ εἰ μάλα πάντες Ὀλύμπιοι εἰς ἓν ἵκωνται
χωόμενοι καὶ πᾶσαν ἀναστήσωσι θάλασσαν,
ἐκφυγέειν· ἀλλ' οὔτι θεῶν ὑπάλυξεν ὁμοκλήν·
δὴ γάρ οἱ νεμέσησεν ὑπέρβιος Ἐννοσίγαιος,
εὖτέ μιν εἰσενόησεν ἐφαπτόμενον χερὶ πέτρης
Γυραίης, καί οἱ μέγ' ἐχώσατο· σὺν δ' ἐτίναξε
πόντον ὁμῶς καὶ γαῖαν ἀπείριτον· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κρημνοὶ ὑπεκλονέοντο Καφηρέος· αἳ δ' ἀλεγεινὸν
θεινόμεναι ῥηγμῖνες ἐπέβραχον οἴδματι λάβρῳ
χωομένοιο ἄνακτος· ἀπέσχισε δ' εἰς ἅλα πέτρου
εὐρέα, τοῦπερ ἐκεῖνος ἑῆς ἐπεμαίετο χερσί·
καί ῥά οἱ ἀμφὶ πάγοισιν ἑλισσομένου μάλα δηρὸν
χεῖρες ἀπεδρύφθησαν, ὑπέδραμε δ' αἷμ' ὀνύχεσσι·
μορμῦρον δέ οἱ αἰὲν ὀρινομένου περὶ κῦμα
ἀφρὸς ἄδην λεύκαινε κάρη λάσιόν τε γένειον·
καὶ νύ κεν ἐξήλυξε κακὸν μόρον, εἰ μὴ ἄρ' αὐτῷ
ῥήξας γαῖαν ἔνερθεν ἐπιπροέηκε κολώνην
* * * * * *
εὖτε πάρος μεγάλοιο κατ' Ἐγκελάδοιο δαΐφρων
Παλλὰς ἀειραμένη Σικελὴν ἐπικάββαλε νῆσον,
ἥ ῥ' ἔτι καίεται αἰὲν ὑπ' ἀκαμάτοιο Γίγαντος
αἰθαλόεν πνείοντος ἔσω χθονός· ὣς ἄρα Λοκρῶν
ἀμφεκάλυψεν ἄνακτα δυσάμμορον οὔρεος ἄκρη
ὑψόθεν ἐξεριποῦσα· βάρυνε δὲ καρτερὸν ἄνδρα·
ἀμφὶ δέ μιν θανάτοιο μέλας ἐκιχήσατ' ὄλεθρος
γαίῃ ὁμῶς δμηθέντα καὶ ἀτρυγέτῳ ἐνὶ πόντῳ.
ὣς δὲ καὶ ἄλλοι Ἀχαιοὶ ὑπὲρ μέγα λαῖτμα φέροντο,
οἳ μὲν ἄρ' ἐν νήεσσι τεθηπότες, οἳ δὲ πεσόντες

ἔκτοσθεν νηῶν· ὁλοὴ δ' ἔχε πάντας ὀιζύς·
αἳ μὲν γὰρ φορέοντ' ἐπικάρσιαι εἰν ἁλὶ νῆες,
ἄλλαι δ' ἀνστρέψασαι ἄνω τρόπιν· ὧν δέ που ἱστοὶ
ἐκ κεράων ἐάγησαν ἐπισπέρχοντος ἀήτεω·
τῶν δὲ διὰ ξύλα πάντα θοαὶ σκεδάσαντο θύελλαι·
αἳ δὲ καὶ ἐς μέγα βένθος ὑποβρύχιαι κατέδυσαν
ὄμβρου ἐπιβρίσαντος ἀπείρονος, οὐδ' ὑπέμειναν
λάβρον ὁμῶς ἀνέμοισι θαλάσσης καὶ Διὸς ὕδωρ
μισγόμενον· ποταμῷ γὰρ ἀλίγκιος ἔρρεεν αἰθὴρ
συνεχές· ἣ δ' ὑπένερθεν ἐμαίνετο δῖα θάλασσα·
καί τις ἔφη· „τάχα τοῖον ἐπέχραεν ἀνδράσι χεῖμα,
ὁππότε Δευκαλίωνος ἀθέσφατος ὑετὸς ἦλθε,
ποντώθη δ' ἄρα γαῖα, βυθὸς δ' ἐπεχεύατο πάντῃ."

ὣς ἄρ' ἔφη Δαναῶν τις ἐνὶ φρεσὶ χεῖμα τεθηπὼς
λευγαλέον· πολλοὶ δὲ κατέφθιθεν· ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
πλήθεθ' ἁλὸς μέγα κεῦμα, περιστείνοντο δὲ πᾶσαι
ἠιόνες· πολέας γὰρ ἀπέπτυσε κῦμ' ἐπὶ χέρσον·
ἀμφὶ δὲ νήια δοῦρα βαρύβρομον ἀμφιτρίτην
πᾶσαν ἄδην ἐκάλυψε· μέσον δ' ἀνεφαίνετο κῦμα.

ἄλλοι δ' ἄλλην κῆρα κακὴν λάχον· οἳ μὲν ἀν' εὐρὺν
πόντον ὀρινομένης ἁλὸς ἄσχετον, οἳ δ' ἐνὶ πέτρῃς
ἄξαντες πέρι νῆας ὀιζυρῶς ἀπόλοντο
Ναυπλίου ἐννεσίῃσιν· ὃ γὰρ κοτέων μάλα παιδὸς
χείματος ὀρνυμένοιο καὶ ὀλλυμένων Ἀργείων
καίπερ ἀκηχέμενος μέγ' ἐγήθεεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῷ
δῶκε τίσιν θεὸς αἶψα, καὶ ἔδρακεν ἐχθρὸν ὅμιλον
τειρόμενον κατὰ βένθος· ἑῷ δ' ἄρα πολλὰ τοκῆι
εὔχεθ' ὁμῶς νήεσσιν ὑπόβρυχα πάντας ὀλέσθαι·
τοῦ δὲ Ποσειδάων μάλα μὲν κλύεν — — — —
— — — — ἄλλα δὲ πόντου
ἄψ μέλαν οἶδμα φέρεσκεν· ὃ δ' ἁψάμενος χερὶ πεύκην
αἰθομένην ἀνάειρε· δόλῳ δ' ἐπέλασσεν Ἀχαιούς,

ἐλπομένους εὔορμον ἔδος λιμένων ἀφικέσθαι·
αἰνῶς γὰρ πέτρῃσι περὶ στυφελῇσι δάμησαν
αὐτῆς σὺν νήεσσι· κακῷ δ' ἔπι κύντερον ἄλγος
τλῆσαν ἀνιηρῇσι προσαγνύμενοι περὶ πέτρῃς
νυκτὶ θοῇ· παῦροι δὲ φύγον μόρον, οὕστ' ἐσάωσεν
ἦ Θεὸς ἦ δαίμων τις ἐπίρροθος. αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄλλοτε μὲν θυμῷ μέγ' ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἄχνυτ' Ὀδυσσῆος πινυτόφρονος, οὕνεκ' ἔμελλε
πάσχειν ἄλγεα πολλὰ Ποσειδάωνος ὁμοκλῇ,
ὅς ῥα τότ' ἀκαμάτῃσι περὶ φρεσὶ πάγχυ μεγαίρων
τείχεσι καὶ πύργοισιν ἐυσθενέων Ἀργείων,
οὓς ἔκαμον Τρώων στυγερῆς ἕμεν ἄλκαρ ἀυτῆς,
ἐσσυμένως μάλα πᾶσαν ἀνεπλήμμυρε θάλασσαν,
ὅσση ἀπ' Εὐξείνοιο κατέρχεται Ἑλλήσποντον,
καί μιν ἐπ' ἠιόνας Τροίης βάλεν· ὗε δ' ὕπερθε
Ζεὺς ἐπίηρα φέρων ἐρικυδέι Ἐννοσιγαίῳ·
οὐ μὴν οὐδ' Ἔκάεργος ἄτερ καμάτοιο τέτυκτο,
ἀλλ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων μάλα πάντα ῥέεθρα
εἰς ἕνα χῶρον ἄγεσκε, κατέκλυσε δ' ἔργον Ἀχαιῶν·
* * * * * *
καὶ τόσση δὲ θάλασσα καὶ εἰσέτι * *
* * * * κελάδοντες
χείμαρροί τ' ἀλεγεινὸν ἀεξόμενοι Διὸς ὄμβρῳ,
τοὺς μέλαν οἶδμ' ἀνέεργε πολυστόνου Ἀμφιτρίτης
πόντον ἐπελθέμεναι, πρὶν τείχεα πάντ' ἀμαθῦναι
ἀργαλέως Δαναῶν· αὐτὸς δ' ἄρα γαῖαν ἔνερθε
ῥῆξε Ποσειδάων, ἀνὰ δ' ἔβλυσεν ἄσπετον ὕδωρ
ἰλύν τε ψάμαθόν τε· βίῃ δ' ἐλέλιξε κραταιῇ
Σίγεον· ἠιόνες δὲ μέγ' ἔβραχον· ἐκ δὲ θεμέθλων
Δαρδανίη * * * * *
* καὶ ἄϊστον ὑποβρύχιόν τ' ἐκαλύφθη
ἕρκος ἀπειρέσιον, κατεδύσατο δ' ἔνδοθι γαίης

μακρὰ διισταμένης· ψάμαθος δ' ἔτι φαίνετο μούνη
χασσαμένου πόντοιο, καὶ ἐκ θινῶν ἐριδούπων
* * * * * *
νόσφιν ἀπ' αἰγιαλοῖο κατεκτάθη· ἀλλὰ τὰ μέν που
ἀθανάτων ἐτέλεσσε κακὸς νόος· οἳ δ' ἐνὶ νηυσὶν
Ἀργεῖοι πλώεσκον, ὅσους διὰ χεῖμα κέδασσεν·
ἄλλῃ δ' ἄλλος ἴκανεν, ὅπῃ θεὸς ἦγεν ἕκαστον,
ὅσσοι ὑπὲρ πόντοιο λυγρὰς ὑπάλυξαν ἀέλλας.

INDEX NOMINUM.

A.

Ἄβας Tros a Sthenelo interfectus *ἴβαντα* 11, 81.

Ἄβας Tros a Diomede interfectus *ἴβαντα* 13, 209.

Ἄβυδος patria terra Pisandri *ἴβύδου* 3, 299.

Ἀγαμέμνων 4, 127 cedit Nestori in foro. 4, 405 sagittariis cassidem, quem jaculando feriant, ponit. 5, 165 Nestoris consilium de armorum Achivorum judicio datum comprobat. 5, 659 Tecmessae dolorem solatur. 6, 510 Iures Trojanorum caedit. 7, 686 Neoptolemum laudat. 8, 99 Stratum Thraecem interimit. 9, 202 fortiter pugnam iet. 9, 490 Philoctetae se excusat. 1, 85 Melium Trojanum interficit. 2, 339 Graecis Tenedum redeuntibus um Nestore praeest. 14, 20 Casandram praemii loco aufert. 5, 427 um Menelao colloquitur. — *Ἀγαμέμνονος* 1, 829 in tentorio epulatur Achilles. 9, 486 Philocteta ibidem excipitur. — *Ἀγαμέμνονι* 5, 474 iras imprecatur Ajax. 14, 210 nuntium ferri jubet Achillis umbra. — *Ἀγαμέμνονα* 4, 581 is equo celete victoriam aufert. 9, 34 mittit ad ipsum Priamus Menoeten praeconem de induciis petendis. 5, 135 Ajax ad ejus judicium provocat. 6, 337 dux Argivorum in bellum proficiscentium.— *Ἀγάμεμνον* 3, 518 a Nestore appellatur. 7, 701 a Neoptolemo.

Ἀγαμήστωρ pater Cliti 6, 464 *Ἀγαμήστορος*.

Ἀγάνιππος Tros ab Ajace interfectus *Ἀγάνιππον* 3, 230.

Ἀγαπήνωρ 4, 466 Graecus saltu vincit in certaminibus. 12, 325 cum reliquis ducibus selectis equum intrat.

Ἀγέλαος 4, 334 Acamantis socius caestum induit Acamanti cum Epeo congressuro.

Ἀγέλαος Maeonides interficitur ab Ajace Telamonio 3, 229 *Ἀγέλαον*.

Ἀγέλαος Hippasides interfectus a Megete 1, 279 *Ἀγέλαον*.

Ἀγέλεια Minerva 12, 416 *Ἀγελείην*.

Ἀγέστρατος Trojanus interficitur ab Ajace Telamonio 3, 230 *Ἀγέστρατον*.

Ἀγήνωρ dux Trojanus 3, 214. Molum Argivum interficit 6, 624. Hippomenem Teucri socium 8, 310. Hippasum Phthium 11, 86. alium Argivum ignotum 11, 188. cum Heleno portas Idaeas defendit 11, 349. in eum Teucer tendit sagittam 8, 315 *Ἀγήνορος*. eum interficit Neoptolemus 13, 217 *Ἀγήνορα*.

Ἀγκαῖος 4, 312 pugilatu Nestorem timuit.

Ἀγλαΐη nympha, mater Nirei 6, 492 *Ἀγλαΐης*.

Ἄγριος pater Thersitae, frater Oenei 1, 770. 771 *Ἀγρίου*.

Ἀγχίσης pater Aeneae. *Ἀγχίσαο*

3, 282. 8, 97 Anchisae strata Dardani. 10, 26 filius colloquitur cum Polydamante. 11, 166 instat Achaeorum tergis. 11, 496 nihil respondet Philoctetae in ipsum convicia ingerenti. 13, 315 urbem flagrantem relinquit. ib. 300 de Trojae salute desperat.

Ἄδρηστος 4, 572 dono accepit a Diis Ariona equum.

Ἀθήνη 8, 342 adversus Martem in pugnam procedit. 9, 404 Philoctetae iram placat. 436 secundum navi, qua Philoctetes Trojam petit, mittit ventum. 12, 80 Epei magistra. 154 Epei precibus annuit. 447 Laocoontis filiis perniciem meditatur. 14, 421 Argivis redeuntibus infesta. — *Ἀθήνης* 3, 233 Melanippium Minervae sacrum. 12, 478 mandatum ejus faciunt serpentes missi. — *Ἀθηναίη* 12, 106 virginis habitu ad Epeum descendit. 12, 439 Trojanorum perversitate delectatur. 14, 479 perniciem Graecis redeuntibus molitur Aeolo in societatem vocato. 7, 556 Achaeis auxilio venit. — *Ἀθηναίης* 12, 173 ejus adversarius Mars. — *Ἀθηναίην* 1, 365 Trojani Penthesileam cum Dea comparant.

Ἀθηναῖος Ἀθηναίων 8, 358 abit in terram Minerva.

Αἰακίδης 3, 399 Achilles cadit Phoebi telo percussus. — *Αἰακίδῃ* 4, 450 Telamoni discum Antaei dederat Hercules. 8, 37 Achilli similis filius Neoptolemus. — *Αἰακίδην* 1, 496 Achillem Ajax adhortatur strepitu pugnae audito. 1, 825 ejus fortitudinem celebrant Achaei. 2, 99 *Αἰακίδην Ἀχιλῆα* exspectant Trojani in urbe. 3. 244 Ajacem adoritur Glaucus. — *Αἰακίδαο* 1, 4 Achillem metuunt Troes. 331 objurgat Penthesilea. 392 Achilles fatalis Penthesileae. 508 obsequitur Ajacis mor[illegible]. 548 ejus clupeum frustra petit [illegible]enthesilea. 607 Penthesilea ejus misericordiam i[illegible] ploratura. 3, 16 Achilles multos Tr[illegible] janos interficit. 461 eum caesum lug[illegible] Phoenix. 522 lavant Achaei mortuum 7, 403 tumulus Achillis. 472 Neopto[illegible] lemi Achillis filii virtus. 599 Neopto[illegible] lemi imperia. 689 verum Achillis fi[illegible] lium Neoptolemum praedicat Aga[illegible] memno. 708 Neoptolemus in patri[illegible] tentorium se confert. 727 patri simil[illegible] limus. 2, 388 Nestor Achillis opem implorat. 430 Achilles Memnonem in[illegible] crepat. 3, 34 obvius Achilli fit Apollo. 66 procumbit Achilles. 119 eo interfecto Trojani non erunt superiores. 2[illegible] Trojani mortuum invadunt. 418 eum deplorant Graeci. 602 Nymphae de[illegible] flent. 617 Aeacidae domus Pelei. 6[illegible] Jupiter ambrosiam in Achillis corpus spargit. 701 Mercurius Aeolum invitat ad rogum Achillis comburendum. 743 equi immortales Achillem deflent. 4, 476 Thetis Aeacidae mater pateram donat Euryalo jaculando victori. 595 Ulixes in pugna de Achillis cadavere facta vulneratus. 5, 5 Achillis clupeus. 75 Thetidos nuptiae cum Peleo. 225 arma Achillis Ulixi minus apta. 423 Achille interfecto Ajax solum Graecis praesidium. 9, 211 Neoptolemus Achillis filius. 236 Achillis equos et filium obstupet Deiphobus. 12, 74 Neoptolemus admonetur a[illegible] Ulixe. 14, 137 Eurypylum Neoptolemus interficit. — *Αἰακίδαι* 1, 3[illegible] Achilles et Ajax pugnae superveniunt. — *Αἰακίδῃσιν* 7, 291 genus ab Aeaco oriundum.

Αἴας Telamonis filius 1, 3[illegible] nondum audivit pugnam redintegratam. 495 audit pugnae strepitum et Achillem novae rei admonet. 5[illegible] interficit plures Trojanos. 568 Amazonas non curans in Troas vertitur. 3, 217. 227 defendit Achillis corpus. 2[illegible] Glaucum increpat. 279 Glaucum cae[illegible]

it. 287 vulnerat Aeneam. 293 fortiter ugnat. 343 Hectori minatur. 356 Tro-anos fugat. 427 Achillem luget. 431 em. 4, 38 timendus Trojanis post chillis caedem. 217 lucta pugnat cum iomede. 224. 232. 253 item. 282 par irtute abit et pari praemio ornatur. 39. 456. 479 disco vincit. 496 ei ad pan-ratium provocanti nemo obviam it. , 130. 180 de Achillis armis Ulixis rodit aemulus. 291 respondet Ulixi. 52 certamine victus Achivis irasci-ur. 390 in furorem conjicitur. 404. 411 uribundus greges mactat. 456 e fu-ore resipiscens de caede sibimet in-erenda consilia agit. 651 mortuus ogo crematur. 14, 135 virtus ejus can-atur. 4, 88 Graecos a bello retinet, donec Thetis exsequia Achilli filio peregerit. — *Αἴαντος* 1, 332 convi-ciis perstringitur a Penthesilea. 552 Penthesilea in eum telum dirigit. 564 ferit, nec vero vulnerat Ajacem. 3, 364 Ajacis vocem exhorrent Trojani. 4, 250. 258 de certamine cum Diomede. 5, 143 Nestor suadet, quomodo de ejus et Ulixis lite sit judicandum. 322 Ajax aegre fert Ulixis victoriam. 416 ejus iram timet Menelaus. 424 in-terfecto Achille unum ejus reliquum praesidium. 522 interfectum deplorat Tecmessa uxor. 564 Tecmessae au-xilium spondet Agamemnon. 603 Ne-stor erigit Achivos Achillis et Ajacis morte fractos. 639 Thetis Ajaci mor-tuo amica ventum mittit marinum, ut citius flammis impositus absuma-tur. 6, 21 Achille et Ajace exstinctis Menelaus reditum suadet. 633 Ajacis quosdam socios caedit Paris. — *Αἴαντι* 3, 330 magnae curae est Achil-les caesus. 5, 158 Trojani judicent de Ajacis et Ulixis lite. — *Αἴαντα* 3, 239. 244 in pugna adoritur Glaucus. 4, 491 cum Ajace congredi recusat Euryalus. 5, 497 Ajacem deflent Achivi. *Αἴαντ'* 4, 499 Thetis Ajacem intuens filii recordatur. 5, 633 Aja-cem mortuum honore prosequuntur Achivi. — *Αἶαν* 3, 246 Ajacem Glau-cus alloquitur in pugna. 5, 239 ob-jurgat Ulixes. 307 idem alloquitur. 509 Tecmessa de ejus morte conqueritur.

Αἴας Oilides 4, 186. 7 cursu certat cum Teucro. 206 victor discedit. 410 sagittae certamine a Teucro vin-citur. 11, 440 stragem Troum edit. 12, 319 equo ligneo inest. 13, 211 Am-phimedontem interficit. 14, 548 mari immergitur. — *Αἴαντος* 6, 556 so-cius Alcimedes. — *Αἴαντι* 14, 532 tonitru immittit Minerva irata. — *Αἴαντα* 6, 502 cum paucis is strenue contra Eurypylum pugnat. 521 eum vulnerat Aeneas.

Αἰγαῖος -γαίοιο — θαλάσσης 9, 337 vada nave percurrunt Dio-medes et Ulixes Lemnum petentes. *Αἰγαίοιο* (nude positum) 7, 241 ejus undae alluunt litus.

Αἰγεύς 13, 511 ducit Aethram.

Αἰγίς -ίδος descriptio 14, 452.

Ἄις -ιδος 3, 157. 198. 6, 429. *Ἄιδι* 13, 201. *Ἄιδα* 3, 71. 8, 139.

Ἀίδης 3, 774 non retinebit Achil-lem. — *Ἀίδαο* 2, 650. 6, 263. 7, 52. 9, 12. 51.

Ἀιδονεύς -ῆος 3, 15. 6, 490. 12, 179.

Αἰθαλίδης -ίδην interimit Ae-neas 11, 202.

Αἴθικος -ον 6, 318 Paphlago-num ducem, 511 Agamemnon inva-dit, sed is effugit.

Αἰθίοπες 2, 191 in pugnam pro-cedunt. *Αἰθιόπων* 2, 356 manus mul-tos Danaos caedunt. 2, 468 eorum cla-mor. *Αἰθιόπεσσιν* 2, 101 praeest Memnon. 108 idem. — *Αἰθιοπῆες* 2, 216 bello insignes. 570 Memnone in-terfecto in volucres mutantur. 642 sepeliunt Memnonem.

Αἰθιόπεια -αν 2, 32 habitat Memnonis gens.

Αἴθοψ Αἴθοπα Πυρρασίδην 2, 247 Memnonis socium interficit Antilochus.

Αἴθρη -ης 13, 523 agnoscunt eam Troja capta nepotes Demophon et Acamas.

Αἴθων Martis equus 8, 242.

Αἱμονίδης -ην interimit Penthesilea 1, 229.

Αἰνείας cum aliis Trojanis ducibus Achillis cadaver studet abstrahere 3, 214. Ajacem Oilidem adoritur 6, 520. Pheretem et Antimachum obtruncat 622. Aristolochum interimit 8, 93. Damantem caedit 303. Harpalionem occidit 10, 74. 78 id. 11, 41 Bremontem et Andromachum caedit. 183 strenue rem gerit. 201 Aethalidem obtruncat. 355 unam portam defendit. 406 Achivorum testudinem frangit lapide injecto. 426 lapides jacit. 431 Trojanos adhortatur. 460 arcet Graecos. 486 Toxaechmen saxo opprimit. — *Αἰνείαο* 6, 545 clupeum hasta ferit Teucer. 10, 112 vis duos Epei famulos caedit. 11, 50 famuli equos captos abducunt. 129 ei accedit Apollo. 235 is Trojanos a fuga prohibet. 393 Graecos saxis fugat. 420 prosternit Graecorum ordines. 440 procul ab eo Ajax Trojanorum ciet stragem. 13, 334 ab eo Achivorum impetum Calchas arcet. — *Αἰνείαν* cum aliis Trojanorum ducibus sibi legit Eurypylus 6, 316. servat Venus 11, 289. sagitta frustra petit Philoctetes 475. — *Αἰνεία* 11, 137 compellat eum humana forma indutus Apollo. 491 idem facit Philoctetes.

Αἶνος -ον 11, 79 Ceteum Ulixes interimit.

Αἴολος 3, 702 ventos ad Achillis rogum mittit. — *Αἰόλου* 14, 477 aedes. — *Αἴολον* adit Mercurius 3, 6 Iris ad eundem mittitur 14, 467.

Αἰολίη -ίην 14, 474 (*νῆσον*)

Αἶσα 1, 390. 3, 650. 5, 582. 7, 6 10, 107. 344. 377. 11, 272. 306. 12, 13, 280. 462. 473. 14, 365. — *δαίμον Αἶσα* 1, 104. 3, 374. 6, 13. 416. *Δι Αἶσα* 10, 331. — *Αἴσης* 12, 564. (*τινος αἴσης* 7, 10. 12, 527.) — *Αἰ* 2, 236. 3, 331. 5, 594. 6, 184. 9, 502. 396. — *Αἶσαν* 3, 487. 14, 97. 99. (*αἶσ* 6, 392. 11, 344.)

Αἴσηπος fluvius *-οιο* 2, 587 *ῥ ϑρα.* 590 ejus filiae. 606 *ῥόος.*

Αἴσων -ονος 12, 267 filius Jas Colchida profectus.

Αἰών 12, 194 Jovis currum bricatus erat.

Ἀκάμας -αντα 10, 168 Anten filium occidit Philoctetes.

Ἀκάμας 12, 326 Thesei fili equum ligneum ingreditur. 4, pugnat caestu cum Epeo. — *Ἀκάμα τα* 363 Epeus affligit. 13, 535 agnos eum Aethra. — *Ἀκάμαντι* occur Aethra Thesei mater 13, 496.

Ἄκαστος caestu insignis i nere Peliae 4, 308.

Ἀλέξανδρος Priami filius h spitio excipit Eurypylum 6, 160. 1 ejus fatum 10, 51. — *Ἀλεξάνδρο* 6, 36 mortuo eo Troja facilius pienda. 180 hospes ejus Eurypyl 9, 88 bellum non propter solum A xandrum geritur. 10, 370 mors Hecubae nuntiatur. 429 Oenone eo mori decernit. 459 nymphae lugent. 11, 5 bellum continuatur Alexandri mortem. 288. 13, 365 A xander pugnans Menelai e manib ereptus. 14, 157 Helenam abstulit. *Ἀλέξανδρον* 6, 316 socium sibi pit Eurypylus.

Ἀλεξίνομος -όμοιο 8, 78 fil caedit Neoptolemus.

Ἀλέξιππος Memnonis famulus 2, 365.
Ἀλκάθοος -όου 3, 158 eum interficit Achilles. — -όῳ 10, 352 (alteri) Tydeus fatalis.
Ἀλκαῖος -αίῳ 10, 138 Meges eum occidit.
Ἀλκείδης -αο 6, 222 is fert caprum Erymanthium Eurystheo. 292 ejus opera descripta.
Ἀλκιβίη 1, 45 Penthesileae comes. -ίης 260 eam interficit Diomedes.
Ἀλκιδάμας -αντα 8, 77 caedit Neoptolemus.
Ἀλκιμέδης 6, 557 Ajacis Oilei socius interficit Trojanum Hippasidem.
Ἀλκιμέδων 11, 448 Locrus Aeneae manu a Trojanorum muro dejicitur.
Ἄλκιμος -ον 11, 86 interficit Deiphobus.
Ἀλκυονεύς 2, 364 Memnonis famulus.
Ἄλκων 3, 308 Megaclis filius vulnerat Ulixem, sed ejus manu perit. 4, 594 id. iterum commemoratur.
Ἀλφειός fluvius -φειοῖο 2, 241. 6, 234.
Ἀλωεύς -ωῆος 1, 516 filii Olympum invasuri.
Ἀμαζών -αζόνος 1, 568 eam non curat Ajax. 724 amorem ejus Achilli exprobrat Thersites. — Ἀμαζόνες 1, 178 sequuntur Penthesileam. 6, 245 timuerunt Herculis vim. — Ἀμαζόσιν 1, 53 eminet inter eas Penthesilea. 448 eas imitari student mulieres Troum. 456 delectantur equis et pugnis. 559 magna earum vis. — Ἀμαζόνας sepulcro condunt Achivi 1, 804.
Ἀμαρυγκεύς -έος 4, 316 herois Graeci sepulcrum.
Ἀμίδης -ην 9, 186 Trojanum interficit Neoptolemus.
Ἀμφιάλη 10, 222 Cleodori Rhodii mater.
Ἀμφιάραος -αράου 14, 366 filius Amphilochus.
Ἀμφίλοχος vates 14, 366.
Ἄμφιμαχος 12, 325 dux Graecus cum aliis equo ligneo includitur. — Ἀμφιμάχῳ 1, 281 ejus sub imperio sunt Cares.
Ἀμφινόμη 10, 75 mater Harpalionis Graeci.
Ἄμφινομος -ον 10, 88 Trojanum caedit Neoptolemus.
Ἀμφιμέδων -έδοντα 13, 211 interficit Ajax.
Ἀμφίνοος -οον 10, 118 Trojanum interficit Diomedes.
Ἀμφιτρίτη -ης 7, 374 maritus. 14, 611 fluctus.
ἀμφιτρίτη mare 14, 535. — -ης 8, 63. -ην 14, 609.
Ἀμφίων 10, 111 famulus Epei.
Ἀνδρομάχη 1, 99 secum ipsa colloquitur. — Ἀνδρομάχην 14, 21 sortitur Achillis filius.
Ἀνδρόμαχος -ον 11, 41 interficit Aeneas.
Ἀνταῖος -αίοιο 6, 286 is ab Hercule necatus. 4, 445 ejus discus.
Ἀντάνδρη 1, 43 comes Penthesileae. -ην 531 Achilles trucidat.
Ἀντηνορίδης -αο 11, 130 Eurymachus.
Ἀντήνωρ -ήνορος 10, 168 filius interfectus a Philocteta: vid. Ἀχάμας. -ήνορος 13, 293 aedibus abstinent Graeci. 14, 321 ei reddunt Polyxenam mactatam. — Ἀντήνωρ 14, 402 Trojanos capta urbe insepultos humat. 9, 8 Jovis auxilium implorat.
Ἀντιβρότη 1, 45 comes Penthesileae. -ην 532 Achilles caedit.
Ἀντίθεος -εον 1, 288 caedit Penthesilea.
Ἄντικλος 12, 317 socius eorum lectus, qui equo ligneo absconduntur.

Ἀντίλοχος 2, 244 Nestoris filius adversus Memnonem in pugnam procedit. 252 saxo petit Memnonem. — *Ἀντιλόχοιο* 2, 400 ob caedem Memnoni iratus Achilles. 447 item. 3, 2 corpus ad naves defertur. 10 ob eum in Trojanos saevit Achilles. 517 recordatur ejus Nestor. *-όχου* 5, 605. — *Ἀντιλόχῳ* imminet Memnon 2, 248. 256. — *Ἀντίλοχον* 2, 633 deflent Graeci.

Ἀντίμαχος 12, 323 equum ligneum inscendit.

Ἀντίμαχος -οιο 13, 433 Trojani aedes igne cremantur. 1, 405 ejus filia Tisiphone.

Ἀντίμαχος -ον 6, 622 Cretensem caedit Aeneas.

Ἀντίφονος -φονον 13, 215 interficit Neoptolemus.

Ἄντιφος -ον 6, 616 Mycenaeum caedit Eurypylus.

Ἄντιφος 8, 116 Ulixis socius Eurypylum adoritur. *-ίφῳ* 8, 123 eum aggreditur Eurypylus, sed hic fuga petit salutem.

Ἀξιός fluvius 3, 610. *Ἀξιοῦ* 6, 551.

Ἀπόλλων 3, 394. 4, 40. 9, 256. 304. 11, 129. — *-όλλωνος* 11, 169. 12, 481. 13, 434. — *-όλλωνι* 3, 87. — *-όλλωνα* 3, 79.

Ἀργεῖοι 1, 205. 514. 662. 811. 2, 17. 202. 378. 630. 3, 740. 784. 4, 13. 59. 65. 171. 198. 206. 459. 5, 334. 348. 632. 6, 173. 336. 365. 649. 7, 149. 627. 733. 8, 39. 285. 360. 369. 428. 491. 9, 32. 39. 68. 531. 10, 480. 11, 207. 226. 301. 12, 253. 341. 345. 576. 13, 274. 353. 469. 480. 562. 14, 4. 85. 320. 403. 419. 656. — *Ἀργείων* 1, 95. 194. 313. 713. 716. 780. 2, 52. 390. 468. 3, 6. 19. 247. 346. 435. 448. 518. 653. 747. 4, 76. 112. 127. 192. 268. 439. 5, 260. 294. 364. 477. 604. 6, 32. 59. 85. 500. 643. 7, 3. 121. 414. 452. 552. 674. 8, 233. 452. 485. 504. 9, 3. 459. 519. 11, 179. 184. 332. 365. 421. 12, 95. 183. 220. 13, 162. 438. 448. 506. 14, 57. 94. 111. 189. 235. 309. 385. 615. 633. — *Ἀργείους* 1, 269. 767. 3, 121. 6, 42. 7, 191. 9, 305. 12, 252. 14, 515. — *Ἀργείοισι* 1, 335. 359. 805. 819. 2, 24. 211. 3, 191. 597. 5, 121. 258. 310. 352. *-σιν* 4, 162. 194. 293. 5, 168. 267. 401. 472. 480. 6, 309. 7, 143. 601. 699. 8, 16. 22. 260. 9, 19. 21. 10, 49. 11, 138. 145. 286. 12, 48. 119. 13, 145. 14, 289. *-σι* 6, 77. 367. 7, 107. 422. 654. 8, 260. 328. 9, 53. 248. 485. 10, 77. 11, 293. 337. 414. 12, 82. 101. 524. 13, 24. — *Ἀργείους* 1, 500. 648. 2, 99. 129. 236. 354. 397. 3, 188. 541. 4, 31. 209. 5, 357. 512. 6, 299. 369. 7, 481. 497. 730. 11, 434. 12, 289.

Ἀργικέραυνος -ον 2, 412 Thetis vinculis liberavit.

Ἄργος terra 3, 570 *πολυδίψιον*. — *Ἄργεος* 4, 563 *ἐξ Ἄργεος*. 6, 625 *ἀπ' Ἄργεος*. 7, 187 *Ἄργεος ἱπποβότοιο*.

Ἄργος -γον 10, 190. 191 Ius custodem interfecit Mercurius.

Ἀργῶος -ώης 12, 268 navis.

Ἀρέθουσα 10, 82 Hylli Cretensis mater.

Ἀρετή -ῆς 5, 50 *ὄρος*.

Ἄρης 1, 141 Penthesileam armis instruxit. 561 pater Penthesileae. 585 neque eam servabit. 681 ab Olympo descendit. 702 Jovis fulminibus territus abit invitus. 2, 451. 484. 3, 420 a Minerva olim in agro Trojano prostratus. 6, 55. 7, 17. 359 comparatur cum eo Neoptolemus. 669. 8, 239 Trojanis opem fert. 276. 326 ejus clamor. 340 in Neoptolemum arma stringit. 353 a Jove territus abit e pugna. 9, 218 comparatur cum eo Neoptolemus. 10, 10. 11, 12 Troes impellit. 139. 152 laetatur Troum fortitudine. 419 adest Aeneae. 12, 172 Mi-

nervam aggreditur. 13, 85. — Ἄρεος 1, 55 ejus filia. 197. 4, 168. 328. 7, 196 ejus arma. 367. 620. 8, 284. 11, 198 Graecos terret. 13, 99. — Ἄρηος 1, 461 ejus filia. 641 item. 667 Venus ejus conjux (παράκοιτις). 739. 8, 263. 271. 336 eum non horret Neoptolemus. 9, 102. 11, 297 ei non pepercit Minerva. 359 12, 223. 13, 80. 159. 14, 48 cum eo Venus concubuit. — Ἄρεϊ 1, 370. 675 dolet de filia interfecta. 2, 213 Memnon cum eo comparatur. 5, 567. 6, 453. 7, 289. 11, 269. 439. 500. — Ἄρηι 1, 513. 803. 6, 294. 7, 20. 98 cum eo comparatur Eurypylus. 192. 478. 8, 46. 258. 350 Minerva cum eo congressura. 485. 10, 170. 11, 301. 12, 301. — Ἄρεα 2, 110. 8, 20. 67. 12, 42. — Ἄρηα 1, 343. 3, 20. 440. 6, 35. 367. 7, 536. 8, 290 reveretur eum Enyo. 9, 110. 10, 47. 12, 61. — Ἄρην 1, 189. — Ἀρηιάς Penthesilea 1, 318. Ἀρηιάδος 187. — Ἀρηΐς -ηίδα 1, 206 Πενθεσίλειαν.

Ἀρίζηλος -οιο 10, 75 pater Harpalionis Boeoti.

Ἄρίων -ίονος 4, 569 equi divini soboles.

Ἀριστόλοχος -ον 8, 93 caedit Aeneas.

Ἀρκεσίλαος -άῳ 8, 304 dux Graecus.

Ἀρκτοῦρος -οιο 13, 482.

Ἁρμοθόη 1, 44 socia Penthesileae. -όην 533 caedit Achilles.

Ἄρμων -ονα 10, 86 Trojanum caedit Neoptolemus.

Ἁρπαλίων -ωνα 10, 74 Boeotum interficit Aeneas.

Ἅρπαλος -ον 8, 113 Ulixis socium caedit Eurypylus.

Ἅρπασος -άσου 10, 144 fluvius, qui in Maeandrum influit.

Ἅρπυια 4, 570 mater Arionis. 8, 155 equorum Achilleorum. — Ἁρπυίῃσιν 1, 169 iis praestat equus Penthesileae. 4, 513 iis similes equi. — Ἅρπυιαι 10, 395.

Ἄρτεμις 1, 664 ei comparatur Penthesilea. -τέμιδος 12, 313 templum prope Smyrnam.

Ἀρχέλοχος -ον 11, 91 Troem Menelaus occidit.

Ἀσιάδης 2, 364 Memnonis socius.

Ἀσκάνιος -ον 9, 192 Troem interficit Neoptolemus.

Ἀσκληπιός -οῦ 9, 466 filius a Graecis laudatus.

Ἀσσάρακος -σαράκοιο 6, 145 tumulus.

Ἀστεροπαῖος -αίου 3, 609 pater Axius fluvius. 4, 587 galeam Sthenelus praemium aufert. 6, 552 socius Laophoon. — Ἀστεροπαῖον 4, 155 vicit Achilles.

Ἀστραῖος -αῖον 8, 307 Eurya-lus interimit.

Ἀστυάναξ -ακτα 13, 251 de turri dejiciunt Achivi.

Ἀστυόχη 6, 136 Priami soror, Telephi conjux.

Ἄτη 1, 753 linguae immodestiam castigat.

Ἄτλας -αντος 11, 419 corpus quatitur.

Ἀτρείδης 3, 491 Agamemnon deflet Achillem. 4, 194 cursoribus metam describit. 541 Menelaus curru vincit. 580 Agamemnon equo celete victor. 14, 150 Menelaus cum Helena confabulatur. — Ἀτρείδαο 4, 99 Atridem horrent Troes. — Ἀτρείδῃ 4, 585 victori praemium offert Thetis. 5, 474 diras imprecatur Ajax. 14, 210 nuntium mittit Achillis umbra. — Ἀτρείδην 3, 515 appellat Agamemnonem Nestor. 4, 534 Menelaum laudant. 14, 239 quid Achilles ab Agamemnone velit. — Ἀτρεῖδαι 1, 783 lugent Penthesileam. 807 permittunt eam Troibus sepeliendam. 3, 676 mittunt, qui ligna congerant ad ro-

gum construendum. 5, 194 Ulixem invitum secum duxerunt. 6, 528 soli relicti in pugna. 594. 599 pedem referunt. 9, 334 Lemnum mittunt Diomedem et Ulixem. 480 mirantur Philoctetem sanatum. 11, 386 Trojanos muros perrumpere student. — *Ἀτρείδῃσιν* 5, 257 subsidio venit Neoptolemus. 277 Ulixes cum iis semper consilia contulit. 6, 543 Graeci de iis timent. 7, 381 iis gloriam attulit Achilles. 13, 541 Thesei filii eos secuti. — *Ἀτρείδας* 9, 414 indignatos dicunt injuria Philoctetae facta.

Ἀτρεύς -έος υἷες 4, 38 fortes. *υἱέι* 5, 139 Agamemnoni consilium suadet Nestor. 6, 41 Menelaum objurgat Diomedes. 502. 516 *υἷε* Agamemnon et Menelaus fortiter Troibus resistunt. 12, 122 in Idam mittunt lignatores.

Ἀτρυτώνη 1, 514 propitia Aeacidis. 14, 530 patri similis. — *Ἀτρυτώνης* 14, 326 aedes Trojae.

Ἀτύμνιος -ον 3, 300 Trojanum occidit Ajax.

Αὐγείας -αο 6, 232 stabula.

Αὔγη mater Telephi 6, 138.

Αὐλίς -ίδα 8, 304 habitavit Damas. *-ίδος* 14, 126 ibi convenerunt Graeci Trojam navigaturi.

Αὖραι 1, 684 Boreae filiae.

Αὐτομέδων 8, 35 equos Achillis Neoptolemo tradit. 9, 225 auriga Neoptolemi. *-μέδοντι* 213 imperat Neoptolemus.

Ἄφιδναι -ας 3, 519 everterunt Dioscuri.

Ἀφροδίτη 11, 289 servat Aeneam. 13, 389 Menelai iram mitigat. *-ίτης* 13, 343 filius Aeneas.

Ἀχαιός 9, 13. — *Ἀχαιόν* 9, 101. — *Ἀχαιοί* 1, 477. 2, 386. 3, 722. 4, 369. 5, 652. 6, 5. 114. 7, 96. 158. 193. 206. 220. 578. 8, 132. 374. 9, 167. 325. 445. 465. 10, 29. 153. 11, 5. 328. 12, 130. 13, 331. 14, 43. 131. 352. 370. 590. — *Ἀχαιῶν* 1, 401. 747. 764. 776. 2, 3. 48. 3, 381. 389. 417. 449. 494. 569. 587. 659. 4, 28. 123. 330. 490. 5, 125. 260. 564. 6, 44. 526. 7, 290. 375. 461. 475. 8, 3. 220. 422. 9, 99. 209. 214. 318. 414. 10, 4. 56. 347. 11, 405. 429. 12, 35. 166. 242. 247. 259. 392. 579. 13, 63. 165. 297. 14, 230. 434. 444. 491. 641. — *Ἀχαιοῖς* 1, 521. 3, 94. 400. 575. 5, 193. 573. 6, 71. 301. 7, 661. 8, 476. 9, 17. 299. 301. 11, 131. 150. 279. 12, 26. 47. 218. — *Ἀχαιούς* 1, 470. 3, 520. 4, 116. 5, 163. 7, 501. 563. 9, 35. 13, 175. 405.

Ἀχαικός -κὸν 1, 186 *λαόν*. 9. 412 *στρατόν*.

Ἀχαιΐς Ἀχαιΐδι 5, 565.

Ἀχιλλεύς 1, 377 nihil audierat de bello iterum exorto, lugens Patroclum. 3, 116 Diis carus. 4, 274 Lesbum cepit. 476 Lyrnessum cepit. 9, 12 Troes Neoptolemum ei aequiparant. 97 interfectus. 14, 254 Jovis progenies. 298 vel mortuus Priamidis infestus. — *Ἀχιλεύς* 1, 672 dolet de Penthesilea interfecta. — *Ἀχιλῆος* equi Hectorem raptarunt 1, 113. Penthesilea a Somno incitata eum vult adoriri 130. idem 165. idem 602. Achivis adest in pugna 2, 25. Achilli timent Nymphae 499. ejus vocem horrent Troes 3, 174. interfectum cingunt Troes 204. 265. Thetis eum luget 769. ejus corpus servavit Ajax 347. Achille interfecto Graeci perditi 503. Briseis Achillis uxor 552. Nymphae ad corpus Achillis 599. 616 Thetis loquitur. 671 Nereidarum planctus de Achille. 677 venti incendunt Achillis rogum. 709 rogus Achillis. 739 urna Achillis. 753 filius Achillis. 4, 29 Achille interfecto fugient Graeci. 39 fortes Achille interfecto supersunt. 70 dolent Achivi Achillem. 146 Achillis facta pro concione laudat Nestor. 268

Ajax et Diomedes Graecorum fortissimi Achille caeso. 421 Achillis hasta. 579 certamina in ejus funere. 5, 122 mater ejus dolore correpta. 183 ab Achille mortuo quis Troas prohibuerit. 230 ejus arma. 289. 305. 442. 603. 6, 21. 79. 7, 170. 184. 245 325. 355. 365. 445. 564. 576. 583. 633. 667. 723. 8, 76. 172. 285. 335. 401. 9, 26. 46. 65. 247. 305. 313. 11, 433. 12, 275. 288. 297. 13, 213. 222. 226. 14, 21. 268. 276. — *Ἀχιλλῆος* 4, 590. 5, 2. 6, 86. 7, 629. 686. 725. 8, 33. 135. 150. 366. 9, 222. 11, 216. 234. 239. 346. 12, 315. 14, 180. 304. — *Ἀχιλλέος* 2, 14. 3, 235. 329. 4, 85. 5, 578. 6, 66. 7, 219. 351. 642. 700. 8, 5. 13. 38. 146. 170. 195. 329. 9, 181. 12, 66. 13, 237. 14, 132. 233. 257. 341. 407. — *Ἀχιλῆι* 1, 571. 709. 767. 2, 4. 3, 123. 248. 286. 759. 4, 107. 173. 385. 393. 5, 113. 219. 222. 236. 285. 290. 7, 177. 674. 14, 250. 252. — *Ἀχιλλεῖ* 5, 658. — *Ἀχιλῆα* 1, 94. 96. 825. 2, 99. 511. 3, 12. 37. 183. 279. 322. 422. 667. 4, 13. 22. 544. 7, 538. 8, 21. 9, 100. 316. 14, 330. — *Ἀχιλλέα* 1, 632. 3, 196. 734. 5, 294. 9, 306. — *Ἀχιλεῦ* 1, 427. 723. 2, 390. 3, 435.

Ἀχιλήιος 7, 377 *Ἀχιλήιον νἷα.*

B.

Βελλεροφόντης -ου 10, 162 nemus et sepulcrum.

Βοιωτός -ῶν 10, 76 terra.

Βορέης -αο ἄλοχος 1, 167. *βίη* 625. *θύγατρες* 684. *ἄελλαι* 4, 552. *πνοιαί* 8, 50. *ὑπωρινοῦ* 91. *βίη* 205. *θύελλα* 11, 228. — *Βορέω ἀέντος* 11, 232. — *Βορέῃ κελάδοντι* 8, 243. — *Βορέην* 3, 703.

Βουκολίων -ωνα 6, 615 Grajum interficit Eurypylus.

Βράγχος -άγχου 1, 283 *ἄγκεα.*

Βρέμουσα 1, 43 Penthesileae comes. *-σαν* 247 interficit Idomeneus.

Βρέμων -οντα 11, 41 Cretensem caedit Aeneas.

Βρισηίς 3, 552 deplorat Achillem. 687 conspicit Achillis filium. 7, 723 item. — *Βρισηίδος* 4, 276 ea carissima Achilli. 14, 216 Polyxenam ei praefert Achillis umbra.

Γ.

Γαληνός -ύν 10, 89 Troem interficit Neoptolemus.

Γανυμήδης 8, 429 Trojae ruinam precibus ad Jovem fusis avertit. *-μήδεος* 8, 443 *ἦτορ.* 14, 325 aedes.

Γάργαρος -άρῳ 10, 90 urbs Troadis.

Γηρυονεύς -ῆος 6, 249 *δέμας* effictum in clupeo Eurypyli.

Γίγας -αντος 14, 584 Enceladi halitu adhuc ardet Sicilia. — *Γιγάντων* 1, 179 hostis Minerva. 11, 416 *φῦλα.* — *Γίγαντας* 2, 518.

Γλαῦκος 2, 214 irruit in Achillem interfectum. 243 idem. — *Γλαύκοιο* 8, 102 socius Chlemus. — *Γλαύκου* 105. 10, 147 socius Scylaceus. — *Γλαύκῳ* 3, 332 ejus sodales. — *Γλαῦκον* 14, 136 interfecit Ajax. — *Γλαῦκον* 4, 11 fluvium ad Glauci sepulcrum excitant Nymphae.

Γοργών -όνες 5, 38.

Γρήνικος -ίκου 3, 302 *ῥόος.*

Γυγαίη -ῃ 11, 68 *λίμνῃ.*

Γυραῖος -αίης 14, 570 *πέτρης.*

Δ.

Δάμας -αντα 8, 303 caedit Aeneas.

Δαμαστορίδης -ίδην 13, 211 interficit Agamemnon.

Δαναοί 2, 583. 3, 322. 328. 667. 5, 487. 6, 97. 494. 7, 12. 140. 8, 365. 392. 450. 498. 9, 59. 10, 12. 15. 255. 11, 215. 263. 399. 12, 2. 157. 13, 15. 141. 251. 14, 9. 67. 252. — *Δαναῶν* 1, 324. 492. 749. 755. 2, 114. 216. 357. 3, 418. 493.

512. 4, 34. 96. 5, 167. 432. 414. 6, 600. 7, 154. 8, 211. 10, 74. 382. 400. 11, 55. 264. 12, 361. 13, 32. 77. 509. 14, 479. 605. 646. — *Δαναοῖσιν* 1, 280. 318. 455. 556. 2, 260. 3, 134. 4, 44. 88. 5, 130. 586. 9, 204. 232. 11, 233. 12, 285. 14, 37. — *Δαναοῖσι* 1, 650. 772. 2, 53. 360. 368. 3, 28. 348. 5, 138. 412. 6, 452. 605. 7, 168. 222. 12, 54. — *Δαναοῖς* 3, 189. — *Δαναούς* 1, 344. 4, 91. 167. 5, 147. 9, 211. 13, 505. 14, 546.

Δαρδανίδης 12, 93 *Πρίαμος*. Trojanus 12, 520 *-ίδῃσι*.

Δαρδανίη 12, 98 intonuit. 14, 407 ab Achivis relicta. 650 fremuit.

Δαρδάνιος -ίης πύλης 4, 3. 9, 44.

Δαρδανιῶνες -ώνων 11, 425.

Δάρδανος ὁ -άνου 1, 196 posteri Troes. 9, 19 pater Jupiter. *-άνῳ* 2, 141 donum dedit Jupiter. — *Δάρδανοι* 3, 167.

Δάρδανος ἡ 8, 97 *αἰπήεσσα*.

Δεῖμος 10, 57 belli daemon. 11, 13 iterum commemoratur. 5, 29 in Achillis clupeo effictus.

Δευκαλίων -ωνος 14, 603 diluvies.

Δηιδάμεια 7, 254 sentit filii abitum. 334 luget filium. 349 socios ei legit. — *-αν* 7, 184 matrem fuisse Neoptolemi dicunt. 228 ea plorat Achillem. 242 somno caret. — *Δηιδαμείῃ* 7, 249 luctum attulit mors Achillis.

Δηιλέων 10, 111 Epei famulus interfectus ab Aenea.

Δηιονεύς -ῆα 10, 167 caedit Neoptolemus.

Δηιοπίτης -ην 13, 212 Meges interficit.

Δηιοφόντης -ῃ 8, 317 sagitta infigitur.

Δήϊοχος -ον 1, 529 trucidat Ajax Telamonius.

Δηίφοβος Priami filius 8, 300 caedit Lyconem. 9, 149 aurigam Hippasidem. 171 Graecos in Xanthum propellit. 234 horret Neoptolemum. 11, 86 Dryantem et Alcimum caedit. 340 Scaeas tuetur portas. — *Δηιφόβοιο* 9, 167 manibus multi cadunt Argivi. 223 ei occurrit Neoptolemus. 227 ejus caterva. — *Δηιφόβῳ* 9, 81 deus dat robur. 10, 346 nubit Helena. — *Δηίφοβον* 6, 318 Eurypylus sibi legit. 518 vulnerat Menelaus. 13, 355 Menelaus interficit.

Δημολέων -έοντα 10, 119 Paris caedit.

Δημοφόων 12, 325 cum aliis in equum ligneum inscendit. 13, 526 alloquitur Aethram. — *Δημοφόωντι* 13, 496 Aethra occurrit.

Δηριμάχεια 1, 45 socia Penthesileae. *-μαχείης* 260 caput abscidit Diomedes.

Δηρινόη 1, 42 socia Penthesileae. 230 interficit Laogonum. *-νόην* 258 Ajax Oilides caedit.

Δίη -ῃ 4, 389 hac in insula relicta Ariadna.

Δίκη 13, 378 Trojanos ulta est. 5, 46 omnia administrat.

Διομήδης 1, 773 Tydei filius. 7, 487 repellit Trojanos a muro. 12, 316 in equum adscendit. — *Διομήδεος* 7, 244 nomen Deidamiam terret. 9, 423 verbis placatur Philocteta. — *Διομήδεϊ* 7, 443 arma Soci dat Ulixes. 11, 339 is cum Sthenelo ad portas Scaeas pugnat.

Διομήδης rex Thraciae *-εος* 6, 246 equi.

Διώνυσος 3, 737 urnam dat Thetidi. *Διόννσος* 4, 390 filium Thoantem habet. 3, 772 Deus. — *Διονύσῳ* 4, 386 crateras fecit Vulcanus. — *Διόννσον* 2, 438 fugientem recepit sinu Thetis.

Δόλοπες -λόπεσσι 3, 469 praefuit Phoenix.

Δουλίχιον -οιο 1, 275 Evenor inde oriundus.

Δρησαῖος -ον 1, 291 Troem occidit Polypoetes.

Δρύας -αντα 11, 86 Graecum interficit Deiphobus.

Δύμας Troum princeps 7, 607.

E.

Ἐγκέλαδος 5, 642 a Jove in mari domitus. *-λάδοιο* 14, 582 contra eum pugnavit Minerva.

Ἐλισσός -όν 1, 228 Graecum Penthesilea interficit.

Ἑκάβη 4, 420 mater Troili. 14, 288 Polyxenam luget. *-άβης* 273 animus saucius. *-άβην* 22 abstrahit Ulixes.

Ἑκάεργος 14, 639 interitum Trojae aegre fert.

Ἕκατος -οιο 11, 136 famulus. 12, 4 monitus.

Ἑκτόρεος -έοιο 5, 120 *αἵματος*. *-όρεον* 5, 483 *ξίφος*. *-έοισι* 3, 193. 339 *ἵπποις*.

Ἕκτωρ interfectus 1, 1. fortior Penthesilea 105. horruit Ajacem et Achillem 579. Andromachae non gessit morem 2, 62. fortior Glauco 3, 253. — *Ἕκτορος* 10, 386 tumulo assidet Priamus. 13, 234 Priamus eum redemit. 1, 342 ejus fratres et socii. 2, 12 is interfectus. 4, 30 utinam in vivis esset. 5, 216 adversus Hectorem processit Ulixes. 282 idem. 6, 145 ejus aedes. 8, 401 caesus. — *Ἕκτορι* 1, 817 occubuit Protesilaus. 3, 198 Hectori decus promittit Alexander. 6, 133 ut Hectorem honore prosequitur Paris Eurypylum. 13, 254 ei infesti Graeci. — *Ἕκτορα* 1, 12 vicit Achilles. 212 eo interfecto nullus Trojanis dux. 2, 447 ob Patroclum eum caedit Achilles. 3, 50 Apollo olim eum servavit. 4, 160 Achilles eum obtruncat. 7, 730 is Argivos fugavit. 10, 375 Paris Hectore excepto Priamo carissimus filius. 14, 133 contumelia eum affecit Achilles.

Ἐλάσιππος -ον 1, 220 Graecum interficit Penthesilea.

Ἑλένη 9, 143 domi remanet. 10, 363 non vidit Paridem ex Ida redeuntem. 389 ingemit. 14, 55 similis Veneri. 154 confabulatur cum Menelao. 6, 152. 156 Eurypylum domi excipit. 13, 412 Helena non in causa. — *Ἑλένης* 2, 97 ab ea separari non vult Paris. 6, 24 *κυνώπιδος (εἵνεκ')*. 9, 89 non de Helena pugnatur. 12, 548 de ejus nuptiis Dii irati. 13, 356. 379 Deiphobo ob Helenam iratus Menelaus. 470 de Helena laborantes Graeci. 519 ob Helenam Dioscuri Aphidnas ceperunt. 529 ejus serva Aethra. — *Ἑλένῃ* 14, 70 gratificatur Venus. — *Ἑλένην* 2, 54 reddendam suadet Polydamas. 66 verentur Troes. 10, 287 Keres Paridem ad Helenam duxerunt. 324 ad eam Paridem ablegat Oenone. 14, 39 ea non luget Trojam incensam.

Ἕλενος 11, 349 defendit portas Idaeas. — *Ἑλένοιο* 8, 254 consilium. 10, 346 ira.

Ἑλεοῦς -οῦντος 7, 408 *ἕδος*.

Ἑλεφήνωρ -ορος 8, 112 duo socios interficit Eurypylus.

Ἑλίκη -ίκης 2, 105 splendor.

Ἑλικών -ῶνα 3, 594 in eo Musae. 785 eo redeunt Pierides.

Ἑλλάς -άδος 3, 468 regio Thessalica. 785 Graecia tota. 12, 355 eadem. 13, 530. 14, 419. — *Ἑλλάδι* 4, 55 Graeciae i. e. Graecis. — *Ἑλλάδα* 1, 371. 6, 88. 7, 214.

Ἑλλήσποντος 3, 585. 5, 569. — *Ἑλλησπόντου* 2, 353. 3, 4. 391. 601. 741. 4, 81. 6, 289. 8, 488. 9, 31. 172. 12, 131. 353. 13, 64. 14, 353. — *Ἑλλήσποντον* 2, 489. 3, 373. 9, 444. 14, 636.

Ἕλλος -ον 11, 67 interficit Eurypylus.
Ἐνδυμίων -ίωνος 10, 455 recordatur Luna. -ίωνα 128 amavit Luna.
Ἐννοσίγαιος 3, 767 Graecis auxilio venit. 5, 89 effictus in clupeo Achillis. 14, 343. 568. -γαίου 8, 394. -ιγαίῳ 14, 638.
Ἐνοσίχθων 9, 300.
Ἐνναλίη 1, 402 κούρη.
Ἐννεύς -έα 1, 530 Troem interficit Ajax.
Ἐννώ Bellona (nomin.) 2, 525. 5, 29. 8, 186. 286. 425. 11, 8. 152. 237. 12, 437. 13, 85. — 1, 365 καρτερόθυμον.
Ἔπειοί populus -οῖς 4, 314.
Ἐπειός 4, 329 in certamine. 395 praemium aufert. 12, 119 somnium ei mittitur. 329 ultimus inscendit equum. 151 preces fundit ob equum factum. 13, 51. 12, 424. — Ἐπειοῦ 12, 157 equo ab Epeo facto laetantur Achivi. 108 Minerva ei in somno apparet. 12, 81 equum ligneum fabricatur. 157. 433. 10, 110. 14, 88. — Ἐπειῷ 12, 134 populus subjectus. 13, 41. — Ἐπειόν 4. 337 socii hortantur.
Ἔρεσθος -ον 2, 239 interficit Memnon.
Ἐριννύς 8, 243 βλοσυρῶπις. -ύν 10, 303. — Ἐριννύες 13, 382. 5, 31. 454. 471. 13, 382. 12, 547. — Ἐριννύσιν 3, 169. 11, 9. — Ἐριννύας 1, 29.
Ἔρις 1, 159. 180. 2, 460. 540. 4, 195. 5, 31. 7, 165. 8, 68. 191. 325. 9, 147. 324. 10, 53. 11, 8. 161. — Ἔριδ' 1, 366.
Ἐριχθόνιος 2, 142 Trojanorum proavus. -ονίῳ 141.
Ἑρκεῖος -είοιο 6, 147 βωμός. -είου 13, 222. 436.
Ἑρμείης 10, 189 Ionem liberat custodia. -ην 3, 699 mittit Jupiter ad Aeolum.
Ἑρμιόνη -ην 6, 90 Menelaus spondet Neoptolemo.
Ἕρμος fluvius -ον 1, 296 ῥοαί. 12, 311.
Ἐρύλαος -άῳ 8, 121 parit Clite filium Milanionem.
Ἐρύμας -ύμαντα 3, 231 interficit Ajax.
Ἑσπερίδες 2, 419 ad Oceanum nutritae. -ίδων 6, 257 aurea mala.
Ἕσπερος stella 5, 132.
Εὐάδνη -ην 10, 481 conjugem Capanei fidam admirantur Argivi.
Εὐάνδρη 1, 43 Penthesileae socia. -ην 254 Meriones caedit.
Εὔβοια -ης 14, 492. 513 in vicinia tempestate affliguntur Graeci.
Εὔβιος 7, 611 Periboeae filius interfectus.
Εὐηνός -οῖο 6, 283 ῥόος.
Εὐηνορίδης Ἀγέλαος 4, 334.
Εὐήνωρ -ορα 1, 274 Dulichium interficit Paris. 11, 33 Trojanum ejusdem nominis caedit Neoptolemus.
Εὔμαιος -ον 8, 96 Trojanum interficit Diomedes.
Εὔμηλος 4, 503 curru certat. 12, 324 in equum adscendit ligneum. — Εὐμήλοιο 4, 522 equi.
Ἔυνηος 4, 383 Jasonis filius.
Εὔνομος -ον 10, 88 interficit Neoptolemus.
Εὔξεινος πόντος -ον 6, 467. 3, 776. — Εὐξείνοιο 14, 636.
Εὖρος 12, 192. -ῳ 3, 581.
Εὐρύαλος 4, 473 jaculo victor. 8, 306 Astraeum occidit. 11, 108 lapidem mittit. 12, 324 in equum ligneum adscendit. — Εὐρυάλοιο 11, 118 saxum metuunt Troes. -άλῳ 4, 487 in eum intuentur Graeci.
Εὐρυδάμας -αντα 13, 178 Troem caedit Diomedes.
Εὐρυκύων -όωντα 13, 210 Perimnesti filium interficit Ajax.
Εὐρύμαχος 11, 168 Tros fortitudine insignis. — -άχοιο 11, 130 Antenoris filio Apollo adest. 137 Εὐ-

ρυμαχ' Apollo alloquitur. -φ 14, 323 ei desponsa Cassandra.

Εὐρύμαχος -ύμαχον Graecum 11, 60 caedit Polydamas. — Alius 12, 321 in equum inscendit.

Εὐρυμένης -νην 10, 98 Aeneae socium Parca incitat.

Εὐρύνομος -ον 1, 530 Ajax interficit.

Εὐρύπυλος Graecus 4, 502 curru certat. 11, 67 Hellum caedit. 353 cum Ulixe contra Aeneam pugnat. 12, 319 ligneum equum inscendit. — Εὐρύπυλον 4, 538 sauciatum sanat Podalirius.

Εὐρύπυλος Telephi filius Trojanorum socius. 6, 161. 186 Alexandri hospes. 196 armis induitur. 368 fortiter pugnat. 406 Machaonis victor. 384 Nirei. 412 triumphat de Machaone caeso. 513 Atridas aggreditur. 602 Danaos dissipat. 615 Bucolionis victor. 646 nocte ingruente se recipit. 7, 98 in Graecos saevit. 495 Troes cohibet a fuga. 511 Graecis minatur. 553 Troes adhortatur. 8, 109 multos sternit. 122 in Antiphum irruit. 128 alios obit. 137 occurrit Neoptolemo. — Εὐρυπύλοιο 6, 293 scutum. 544 occurrunt ei Atridae. 579. 584 famulus cum eo caedit Echemmonem. 591 ejus brachium saxo percutit Idomeneus. 7, 5 ei obviam eunt Argivi. 122 is multos caedit. 166 socios hortatur. 417 Graecorum moenia paene dejicit. 541 Trojani eum suum tremorem celant. 622 exercitus ejus se recipit. 8, 133 ejus ense cadunt Achivi. 171 is non horret Neoptolemum. 200 haurit ejus guttura Neoptolemus. 207 is humi procumbit. 9, 41 eo interfecto in urbem redeunt Troes. — Εὐρύπυλον 6, 120 Trojam ducunt Dii. 156 Helena obstupet. 429 eo gaudent Troes 7, 153 nuntium ad eum mittunt Achivi. 479 is Graecorum munitionibus instat. 630 Neoptolemus eum arcet. 664 Neoptolemi gloria ob Eurypylum victum. 729 Troes Eurypylum honore prosequuntur. 8, 196 Dii ei favent. 14, 137 Neoptolemus eum interficit. — Εὐρυπύλῳ 7, 376 ab eo affliguntur Graeci. 529 id. — Εὐρύπυλ' 6, 426 eum alloquitur Machaon moriens. 8, 211 alloquitur Neoptolemus.

Εὐρυσάκης -άκην 5, 527 peperit Tecmessa.

Εὐρυσθενής -ῆα 6, 222 ei affert Hercules aprum Erymanthium.

Εὐρυτίων 6, 255 bubulcus ab Hercule caesus.

Εὔρυτος -υτον 8, 111 Graecum caedit Eurypylus.

Εὐρώτης -αο 10, 121 fluvius Laconiae.

Ἐχέμμων -ονα 6, 589 Thoantis amicum caedit Eurypylus.

Ἔχιδνα 6, 261 mater Cerberi.

Z.

Ζεύς 1, 678. 690 terret Martem. 2, 348. 380. 458 et Achilli et Memnoni favet. 504. 618 Aurora eo indignatur. 640. 3, 446. 597 is Argivis dat robur. 617 quae Thetidi promiserit. 4, 56 Junoni nihil respondet. 5, 103. 207. 6, 371 Herculi favet. 7, 497 Eurypyli vim auget. 8, 444 Ilium nubibus cingit. 9, 23 Antenoris preces exaudit. 107 mortalibus lumen fert. 10, 40. 11, 401. 415 Gigantes adoritur. 12, 94 Achivis iratus. 13, 559 non defendit Ilium. 14, 463. 510 fulgura mittit. 638 pluit. — Διός 14, 643. 599. 560 Minerva. 465. 421 Minerva. 254 ejus soboles Achilles. 100 omnia sub ejus arbitrio. 13, 560 Parcis cedit. 520 κοῦροι Castor et Pollux. 512. 413 ξένιος. 361. 12, 386 Minerva. 214. 189 videt Deos pugnam cientes. 103. 102. 11, 419. 364. 22 δάμαρ Juno. 10, 482. 361 δάμαρ. 335 ἀλωή. 331 fatum. 189 Jovis filius

Mercurius. 47. 9, 45. 8, 479. 470. 453. 450. 354. 351. 225. 223. 72. 7, 567 Jovis sanguis Pelidae. 531. 6, 265 filius Hercules. 259 id. 141. 5, 641 fulmine ejus combustus Enceladus. 290 ejus sanguis Achilles. 3, 774. 709. 697 is Achillem mortuum honorat. 627 ejus aedes. 612. 487 *αἶσα*. 128 *νἷα* Apollo. 126 *δῶμα*. 96 *παράκοιτις*. 88. 2, 659 *οὐδας*. 616. 597. 524 stirps ejus Achilles et Memnon. 508. 223. 164 *μέγαρα*. 1, 702 *υἱός* Mars. 697. 664 *τέκος Ἀρτεμις*. 605. 504. 360. 154. 66. — *Διί* 5, 105. 6, 204. 7, 206. 14, 70. — *Ζηνὸς Ἰδαίοιο* 1, 185. 711 *υἱέες*. 2, 434 *αἷμα*. 662 *ἐνιπή*. 3, 635 *υἷες*. 762. 5, 108 *κάρτος*. 402 *δόμος*. 485 *κεραννοί*. 10, 250. 301 *θύγατρες*. 12, 56 *σήματα*. 207. — *Ζηνί* 2, 140 poculum dono dedit Vulcanus. 10, 344. 13, 373. 14, 425 *θεῶν μεδέοντι*. — *Ζῆνα* 11, 273. — *Ζεῦ* 3, 499. 4, 49. 8, 431. 9, 9. 17. 14, 119. 427.

Ζέφυρος 10, 250. 12, 192. *Ζεφύροιο* 3, 703. 4, 80. 520. 10, 417. — *Ζεφύρῳ* 3, 751 concubuit Podarge. 4, 570 eo natus Arion. 8, 155 equi Achillis.

Ζέχις -ιν 10, 125 Medontis filium interficit Teucer.

Ζωρός -όν 3, 231 caedit Ajax.

H.

Ἠέλιος 1, 118. 5, 629. 8, 489. *Ἠελίοιο* 5, 626 filiae. 2, 502 eaedem. — *Ἠελίῳ* 10, 337 peperit Luna Horas.

ἠέλιος 5, 8. 346. 7, 301. 3, 656. *ἠελίου* 1, 658. 2, 119. 534. 9, 530. *ἀτειρέος ἠελίοιο* 2, 2. 478. 593. 7, 230 *ἀτειρ.* 9, 387. 10, 475. 13, 229. 564. *ἠελίῳ* 2, 503. 10, 198.

Ἠετίων -ωνος 1, 98 filia Andromacha. 3, 546 urbs Theba. 4, 152 *βίη*. 543 poculum. 13, 266 filia. *-ίωνα* 14, 130 Achilles vincit. — 6, 639 Graecum hujus nominis percutit Paris.

Ἠετιώνη 1, 115 Andromacha. 13, 268.

Ἠλέκτρη -ην 13, 552 una Pleiadum.

Ἠλύσιον πέδον 2, 651. 3, 761. 14, 224.

Ἦλις -ιδος 4, 526 *δίης*.

Ἡμαθίων -ίωνι 3, 301 filium peperit Nympha.

Ἡράκλεια -αν 6, 474 urbs Paphlagonum.

Ἡρακλέης 4, 448 cepit Antaeum. 6, 230 Stymphalidas aves persequitur. 235 Augeae stabulum purgat. 5, 635 Nesso iratus. 7, 106 Centauros adortus. 131 honore prosequitur Eurypylum. — *Ἡρακλῆος* 3, 772. 4, 447. 6, 120. 142 Eurypylus nepos. 199 res gestas in clupeo gerit Eurypylus. 209 ab eo victus leo Nemeaeus. 302. 9, 397 Herculis arcus. 10, 179 arma. — *Ἡρακλῆι* 1, 505 is Trojam adortus. 2, 274 ei obvius Periclymenus. 6, 137 ei peperit Astyoche Telephum. 275 pugna cum Centauris. 371 Jupiter eum honore afficit. 10, 204 arma fecit Vulcanus. — *Ἡρακλῆα* 6, 215 labor terit.

Ἥρη 3, 128 rixatur cum Apolline. 4, 48 Jovem appellat. 10, 334 gaudet de Paridis morte. 12, 373 Sinoni animum addit. 438 laetatur de Trojae excidio. — *Ἥρης* 13, 417. 3, 137. — *Ἥρῃ* 5, 397 occurrit Somnus.

Ἠριγένεια 1, 138. 2, 290. 509. 608. 643. 3, 608. 13, 360. 14, 228. — *Ἠριγενείης* 2, 111. 186. 235. 592. 656. 3, 1. 4, 161. 8, 2. — *Ἠριγενείῃ* 2, 627. *Ἠριγένειαν* 6, 191.

ἠριγένεια 2, 597. 12, 352. *ἠριγενείης* 1, 79. 9, 433. 10, 478. *ἠριγένειαν* 5, 660. 7, 51.

Ἠρίδανος -άνοιο 5, 628 fluvius. 10, 192 idem.

Ἡσιόνη -όνης 6, 291 vincula solvit Hercules.

Ἥφαιστος 2, 139 donum Jovi

dedit. 455 clupeos Achillis et Memnonis fecerat. 4, 138 ignem accendit. 386 crateras fecit Baccho. 7, 199 arte sua laetatur. — Ἡφαίστοιο dona 1, 550. μένος 793. -ου 3, 711 flamma. 738 ἔργον. -οιο 729 ῥιπή. 5, 4 quae fecerit in Achillis clupeo. 98 manus ejus artifices. 380 focus. -ου 7, 447 παλάμῃσι. -οιο 570 μένος. -ου 589. -οιο πόλις 9, 336. χάρις 10, 203. πέτρη 11, 93. -ου 13, 150 ἀντμή. 446. 492 βίη. 501 αἴγλη. 14, 50 vincula. — Ἥφαιστον 2, 440 Thetis recepit. 14. 53 reveretur Venus.

Ἠώς 1, 49. 827. 2, 189 mater Memnonis. 549. 593. 635 deplorat filium. 652. 657 ejus filius immortalis. 4, 75. 5, 395 χρυσήνιος. 6, 1. 7, 400. 11, 330. 12, 117. 14, 1. — Ἠοῦς 2, 115. 418. 494. 568. — Ἠῶ 2, 641 tremor corripit.

ἠώς 1, 119. 7, 1. 253. 621. 8, 473. 9, 1. 67. 10, 431. — ἠοῖ πρωτέρῃ 5, 398. 6, 177. 9, 434. 503. — ἠῶ 5, 639. 6, 191. 9, 528. 10, 259.

Ἠώιος -ώιον 2, 553 νῖα.

Θ.

Θάλιος -ον 2, 228 caedit Achilles.

Θάλπιος 12, 323 in equum ingreditur.

Θάνατος -άτοιο 1, 310 τέλος. -άτου 5, 35 μένος.

Θεανώ 1, 449 matrona Trojana retinet mulieres Trojanas.

Θειοδάμας -αντι 1, 292 pater Trojani Dresaei.

Θέμις 1, 753. 4, 136 deorum mensam apparat. 12, 202 prohibet Deos a pugna. — Θέμιν 8, 73 ea punit injustos. 13, 299 eam qui verentur beati. 369 non effugiunt improbi.

Θερμώδωσα 1, 46 inter Amazonas. -ώδωσαν 254 caedit Meriones.

Θερμώδων fluvius 1, 18 -ώδοντος.

Θέρσανδρος -οιο 10, 80 filium caedit Aeneas.

Θερσίτης 1, 722 conviciis proscindit Achillem. -αο 768 mors. 774 genealogia. 823 sepultura.

Θέστωρ -ορα 3, 229 interficit Ajax.

Θέστωρ -ορος 6, 57 Calchas filius. 68 quae Graecis suaserit.

Θέτις 3, 631 plorat filium. 4, 93 certamina instituit. 103. 115. 172 Nestori equos dat. 180 cursus praemia exponit. 273 luctae praemia distribuit. 288 Idomeneo currum dat. 381 crateras dat Acamanti et Epeo. 497 Ajaci praemium dat ἀκονίτῳ. 585 Agamemnoni praebet praemium. 5, 3 Achillis arma proponit. 121 idem. 233. 235 in mare abit. 419. 638 ventum e mari immittit Ajacis rogo. 7, 211. 8, 24 gaudens adspicit Neoptolemum. 494 eum fovet. 9, 183 Neoptolemo delectatur. 11, 240 verecundia prosequitur Venerem. 13, 62 cursum Achivorum a Tenedo temperat. — Θέτιδος 3, 109 ex ea natus Achilles. — Θέτιν 2, 437 honorant Dii. 444. 498 circa ipsam Nereides. 619 in eam invehitur Aurora. 3, 101 Peleus uxorem duxit. 661 ea non dormit. 769 solatur eam Neptunus. 782. 5, 340 invita nupsit Peleo. 7, 354 cum ipsa gaudent Nereides. 8, 290 Enyo eam reveretur. — Θέτι 3, 633 solatur eam Calliope.

Θήβη -ης 4, 153 regia Eetionis. -ης 544 urbem vastavit Achilles. — -βῃ 13, 276 interfecit ibi Achilles Eetiona. -ην 3, 546 cepit Achilles. — Θήβηθε 10, 33 nemo frumentum afferet.

Θησεύς 4, 388 reliquit Ariadnam. 13, 511 Aethrae filius. — Θησέος 4, 331. 394 Acamas ejus filius. -ῆος 13. 497 mater. 513 filii.

Θόας 4, 503 Aetolus equo certat.

6, 540 subsidio venit sociis. 587 vulnerat Paridem. 11, 90 Lalum et Lyncum vincit. 12, 318 in equum ligneum inscendit cum aliis. — *Θόαντος* 4, 523 equi. 6, 580 ejus socius Echemmon. — *Θόαντα* 4, 538 sanat Podalirius.

Θρασυμήδης Nestoris filius 2, 342 cedit Memnoni. 6, 540 opem fert sociis. *Θρασυμήδεος βίη* 2, 297. *Θρασυμήδεα* 2, 267 Antilocho interfecto advocat Nestor pater. — *Θρασύμηδες* 2, 268.

Θρηίκιος -κίης 9, 342 *γυναιξί. -κίης* 13, 467 *Σάμοιο. -ίην* 6, 246 *γαῖαν.*

Θρήιξ -ίκων 9, 343 *ἀρηιφίλων.*

Θρήκη -ην 8, 355. *Θρήκηνδε* 1, 168 ivit Penthesilea.

Θρινακίη -ης 5, 643.

Θρύον 2, 241 urbs ad Alpheum fluvium.

Θύμβρις -βριν 13, 337 ibi regnum condet Aeneas.

Θυμοίτης 2, 9 senex Trojanus orationem habet.

I.

Ἰάλμενος 12, 322 in equum ligneum inscendit.

Ἰαπετός -οῖο 10, 199 filius Prometheus Caucaso affixus.

Ἰδαῖος -αίοιο 1, 10 *Σκαμάνδρου.* 184 *Ζηνός.* 3, 671 *οὔρεος.* 12, 186 *οὔρεος.* — *Ἰδαίων ὀρέων* 1, 686. 5, 618. 7, 401. 11, 267. 13, 466. 14, 640. *Ἰδαῖοι* 14, 84 *ἔναυλοι. Ἰδαίοις* 1, 799 *ὄρεσσι. Ἰδαίησιν* 11, 345 *πύλῃσιν.*

Ἴδη mons Troadis 5, 498 *δάσκιος.* 12, 181 *μακρή.* 14, 82 *μακρή.* — *Ἴδης* 1, 688 *πόδες.* 2, 120 *πρώονες.* 561 *μακρῆς.* 3, 304 *μακεδνῆς.* 4, 184. 5, 401 *κάρηνα.* 9, 9. 10, 332 *λασίης.* 12, 123 *ὑψικόμοιο.* 14, 415 *ῥίον.* — *Ἴδῃ* 10, 362. *Ἴδην* 8, 343 *δάσκιον.* 2, 480 *Ἰδηθεν.*

Ἰδομενεύς 1, 247 caedit Bren sam. 4, 292 victor pugilatus. 6, sociis opem fert. 12, 320 socius al rum ducum in equo ligneo. 13, Mimantem caedit. — *Ἰδομενῆος* 282 is caestu pugnaturus surgit. *Ἰδομενῆι* 4, 294. 5, 139 is Nestore appellat. 6, 623 Pheres et Antimachu Idomenei socii caeduntur ab Aene — *Ἰδομενῆα* 10, 83 pungit Hyll cae des. *Ἰδομενῆ* 5, 134 provocat ad ej. judicium Ajax.

Ἰήσων -σονος 4, 383 filius Eu neus.

Ἰθάκηθεν 7, 187. 442 Ulixes.

Ἰκάριος -ίοιο 4, 78 *πόντος.*

Ἰλιονεύς -ῆι 13, 181 obvius Diomedes eumque interficit.

Ἴλιον sive *Ἴλιος* nominativ haud legitur. — *Ἰλίου* 2, 242 *ἄστυ.* 216. 284 id. 4, 451 *εὐπύργοιο ἄστυ* 5, 191. 9, 4 *ἄκρην.* 51 *ἱερῆς.* 327. 13 176. 551 *ὀλλυμένης.* 14, 81 *οἰωθέντος.* 357 *αὐτῆς.* — *Ἴλιον* acc. 1, 18 3, 192. 5, 301. 6, 62 *αἰπύ.* 193. 44 551 *ἱρήν.* 7, 212. 263 *πολύδακρυ.* 41 9, 319. 10, 153 *αἰπύ.* 12, 171 *ἐρατει νήν.* 577. 13, 67. 233 *αἰθομένην.* 4 *αἰπύ.* 14. 355. 383.

Ἴλος Ἴλου 1, 784 *ἄστυ.* — *Ἴλ* 2, 142 poculum a patre relictum.

Ἰμβράσιος -ον 10, 87 Troe interficit Neoptolemus.

Ἴμβρος -ῳ 8, 80 *νιφόεντι.*

Ἵμερος 5, 71 Venerem circum volat in clupeo Achillis.

Ἴναχος fluvius Argivus *-άχοι* 10, 190 *ῥέεθρα.*

Ἰόλαος -αον 6, 216 *θαρσαλέοι* labor premit Herculi opitulantem.

Ἵππαλμος -ον 1, 229 caedit Penthesilea.

Ἱππασίδης 1) *-ην* 1, 279 *Ἀγέλαον* Troem obtruncat Meges. 2) 10, 120 *-ην Δημολέοντα* interficit Paris. 3) *Ἱππασίδην* Pammonis aurigam

6, 562 interimit Locrus Alcimedes. 4) Ἱππασίδην 9, 150 Graecum quendam interficit Deiphobus.

Ἵππασος -ον 11, 87 Thessalum caedit Agenor.

Ἱπποδάμεια -είης 4, 529 Oenomai filia et de ea certamina juvenum.

Ἱπποθόη 1, 44 inter Amazonas. -όην 532 caedit Achilles.

Ἱππόλοχος -όχοιο πάις 3, 237 Glaucus. 278 domat eum Ajax. 4, 1 deflent Trojani.

Ἱππολύτη 6, 242 ab Hercule victa. — Ἱπολύτης 1, 24 sororis Penthesileae caedes.

Ἱπποµέδων -έδοντα 8, 86 interficit Neoptolemus. -οντα 11, 36 alium Maenali et Nymphae Ocyrrhoae filium caedit Neoptolemus.

Ἱπποµέδων -οντος 11, 99 filius Menoetes a Teucro caesus.

Ἱππoµένης -ένην 8, 311 Teucri socium interficit Agenor.

Ἵππόνοος -οον 3, 155 necat Achilles.

Ἱποτάδης -αο 14, 477 Aeoli.

Ἶρις 12, 193 equos Jovis currui jungit. Ἶριν 14, 467 ad Aeolum mittit Minerva. 1. 64 vident rustici.

Ἰτυµονεύς -ῆα 1, 279 interficit Meges.

Ἰφιάνασσα 8, 295 mater Menalcae.

Ἰφικληιάδης -η 1, 234 Podarci.

Ἰφιτίων -ίωνα 11, 36 caedit Neoptolemus.

K.

Κάβειρος -ον 1, 267 interficit Sthenelus.

Κάικος -ου 4, 174. 6, 122. 8, 120 προχοαί.

Καλλιόπη Musa 3, 632 mater Orphei Thetin solatur 655.

Καλυδναῖος -αίας 7, 407 νήσους. — Καλύδνη -ην 12, 452 νῆσον.

Κάλχας concionem habet 12, 3. miratur Ulixem 47. Achivorum incursum ab Aenea retinet 13, 333. non sequitur abeuntes 14, 360. — Κάλχαντος 6, 70 φάτις. 8, 475 µῦθος. 9, 325 consilium. 12, 377 voluntas. 14, 352 consilium. — Κάλχαντι 12, 100 Graeci obediunt. 14, 367 manet cum Calchante Amphilochus. — Κάλχαν 12, 67 alloquitur eum Neoptolemus.

Καπανεύς -ῆος 10, 481 fida uxor Evadne.

Καπανήιος υἱός 11, 338 Sthenelus pugnat ad portas Scaeas. 4, 566 equo infeliciter certat.

Κάρ Καρῶν 1, 285 γαῖαν. 8, 83 πείρατα.

Κασσάνδρη Priami filia 12, 526 sola sapit inter Troas. Κασσάνδρης 12, 578 monitis non obediunt Troes. Κασσάνδρην 13, 422 stuprat Ajax Oilides. 14, 395 admirantur Trojanae mulieres. 437 ob virtutem illatam poenas dat Ajax. 14, 20 captivam abducit Agamemnon.

Κάσσανδρος -οιο 8, 81 filium Menetem caedit Neoptolemus.

Καύκασος -άσου 6, 269 ἄγκεα. 10, 200 κολώνη.

Καῦνος Καύνῳ 8, 79 κοίλῃ.

Καφηρεύς -έος 14, 469 κραναοῖο. 487 ἄκρα. 572 κρημνοί.

Καφηρίς -ίσιν 6, 524 πέτρῃσι. -ίσι 14, 362 πέτρης.

Κέβρος -ον 10, 86 Troem interficit Neoptolemus.

Κέλτος -ον 7, 611 Troem caedit Neoptolemus.

Κένταυρος -αύρων 6, 273 vis in pugna contra Lapithas. -αύροις 7, 109 Hercules fortiter resistit.

Κέρβερος 6, 261 quibus parentibus sit editus. -έρῳ 254 similis Orthrus.

Κέστρος -ον 8, 293 caedit Neoptolemus.

Κεφαλλήν -ήνων 5, 429 Ulixes rex.

Κήρ 9, 190 *οὐλομένη*. 10, 449 id. 12, 473. 6, 427 id. — *Κηρί* 1, 336. 10, 251 *ἀνηλέι*. 2, 266 *κακῇ*. 3, 636 *κ*. 5, 594 *στυγερῇ*. — *κῆρα* 6, 570. 8, 309. *ἀνηλέα* 12, 159. *κακήν* 14, 611. *κῆρ'* 1, 307. 6, 405. *ἀίδηλον* 4, 77. 6, 605. 10, 226. 7, 272. — *Κῆρες* 1, 172 *λυγραί*. 193. 204. 273 *ἀμείλιχοι*. 310 *λευγαλέαι*. 591 *ἀμείλιχοι*. 651 *ἐρεμναί*. 2, 172 *ἀμείλ*. 483 *ὀλοαί*. 510. 3, 14. 44 *ἀμείλ*. 615. 5, 34 *ἀμείλ*. 536 *κακαί*. 601. 611 *ἀμείλ*. 8, 11. 139 *ἀμείλικτοι*. 152 *κακ*. 173. 324. 9, 145. 10, 286 *ἄφυκτοι*. 330. 428 *μέλαιναι*. 11, 11. 39 *κακ*. 105. 151 *ἐρ*. 12, 520. 548. *ἀμ*. 13, 126. 177. 235. 14, 293 *σμερδαλέαι*. 563. — *Κῆρας* 2, 515 *ἑποιχομένας*. 10, 37. 262. 304 *κακάς*. 13, 154 *στυγεράς*. *κῆρας* 2, 13. 7, 289. 10, 262. 11, 296. *ἀργαλέας* 5, 500. *στυγεράς* 7, 127. *ἐρεμνάς* 3, 266. *κελαινάς* 6, 499. *κακάς* 3, 349. 5, 412. 6, 307. 8, 109. 11, 441.

Κήτειοι 6, 168. 7, 149 Eurypyli gens. *Κητείων* 541. *Κητείοισιν* 533 *ἀνδράσιν*. *Κητείους* 11, 80.

Κίλιξ Κιλίκων 3, 545 *πτολίεθρον*. 14, 369 *πτολίεθρα*.

Κίλλα -ης 14, 413 *ζαθέοιο* rex Phoebus. 8, 295 *πόδα*.

Κλεῖτος -εῖτον 6, 465 Agamestoris filium caedit Podalirius.

Κλείτη 8, 121 mater Milanionis Trois.

Κλειτώ 11, 69 mater Helli.

Κλεόδωρος -ον 10, 213 caedit Paris.

Κλεόλαος -αον 6, 634 Megetis famulum interficit Paris.

Κλεομήδη 6, 550 mater Laophoontis Paeonis.

Κλέων -να 11, 60 Graecum interficit Polydamas.

Κλονίη 1, 42 inter Amazonas. 230 caedit Menippum. *-ίην* 235 interficit Podarces.

Κλύδων 2, 365 famulus Memnonis.

Κνωσσός -ῷ 11, 42 urbs Cretae.

Κόναβος 8, 242 Martis equus.

Κόροιβος -ον 13, 169 Mygdonis filium interimit Diomedes.

Κρέουσα 8, 82 Menetis Trojani e Cassandro mater.

Κρήτη -η 10, 83 *ἀμφιάλῳ*. — *Κρήτηθεν* 6, 623. *Κρήτηθε* 5, 330.

Κρονίδης 3, 58. *-αο* 1, 707. 2, 615. 177 *ἐριγδούπου*.

Κρονίων 2, 165 *πατήρ*. 4, 20. 5, 339. 9, 264. 10, 359. 11, 257. 375. 14, 98. — *Κρονίωνος* 1, 578 *ἐριγδουποιο*. *Κρονίωνι* 182. — *Κρονίωνα* 4, 48. 5, 400.

Κυανοχαίτης 7, 354 delectatur Neoptolemo. *-χαίτην* 9, 309 retinet Apollinem a caede Neoptolemi.

Κυδοιμός 1, 308 in mediis pugnantibus versatur.

Κυθέρεια 10, 318. 11, 479 servat Aeneam. 14, 69 Helenam tuetur. — *Κυθέρειαν* 8, 98 Anchises subigit. 11, 241 reveretur Enyo.

Κύκλωψ -ωπος 8, 126 Polyphemi saevitia. *-ωπες* 14, 446 fulmina duxerunt.

Κύκνος -οιο 4, 468 arma Agapenori dat Thetis. *Κύκνον* 4, 153 occidit Achilles. 14, 131 idem.

Κυμοθόη 5, 341. 345 Nereis adest Thetidi.

Κύπρις 1, 667 Penthesileae mortuae venustatem addit. 5, 71 e mari procedit. 10, 450 urget Oenonen. 12. 460 luget. 13, 326 duxit Aeneam ex Troja. 401 omnium domina. 429 mentes seducit. 14, 47 ei similis Helena. 152 conciliat eam Menelao.

Κυπρογένεια -αν 2, 139 duxit Vulcanus.

Κωρύκιος -υκίην 11, 92 *δειράδα*.

Λ.

Λαέρτης -έρταο υἱός 3, 296 Ulixes fortiter pugnat. 4, 125 eloquentia et prudentia soli Nestori cedit. 592 vulnere prohibitus non potest pugnare. 5, 129 cum Ajace de Achillis certat armis. 238. 317. 420 dolet de hac re Menelaus. 598 plorat Ajacem. 6, 71 Achivos adloquitur. 7, 404 Neoptolemo non monstrat tumulum patris. 12, 24 equum fabricandum suadet. 219 Achivos adpellat.

Λαερτιάδης -αο 12, 73 *μένος.*

Λακεδαίμων -αίμονι 6, 617 ibi habitant quos interficit Eurypylus.

Λακωνίς -ίδα 10, 120 *γαῖαν.*

Λάλος -λον 11, 90 interficit Thoas.

Λαόγονος -ονον 1, 230 Derinoe caedit.

Λαοδάμας -άμαντα 11, 20 caedit Neoptolemus.

Λαοδίκη -ην Priami filiam 13, 545 terra haurit.

Λαόδοκος -ον 11, 85 caedit Tydides.

Λαοκόων 12, 441 suadet Trojanis, ut equum ligneum comburant. 473 una cum pueris pernicie obruitur. — *Λαοκόωντος* 12, 391 consilium. 398 sub pedibus terra tremit. 448 filiis perniciem immittit Minerva. 483 liberis justa persolvunt Troes. 560 *ἄλγος.*

Λαομεδοντιάδης 2, 107 Priamus.

Λαομέδων 2, 144 poculum reliquit Priamo, *Λαομέδοντι* 143 Ilus. — *Λαομέδοντος υἱός* 1, 83 Priamus. 183 *γόνος* Jovi precatur. 505 injustitia Herculem impulit, ut Trojam vastaret. 788 ad ejus tumulum comburitur Penthesilea. 802. 2, 26 *υἱός* excipit Memnonem. 3, 110 genti favet Apollo.

Λαομέδων -οντα 2, 293 caedit Thrasymedes.

Λαοφόων -όωντι 6, 549 necem infert Meriones.

Λᾶσσος -ον 6, 469 Pronoes filium caedit Podalirius.

Λάτμος -οιο 1, 282 *κάρηνα.*

Λεκτόν -οῖο 14, 415 *ἄκρη.*

Λεοντεύς 7, 484 Trojanos a muris repellit. 12, 323 in equum ligneum intrat.

Λέρνος -ον 1, 228 interficit Penthesilea. *-νον υἱέι* 10, 221 Rhodii Cleodoro Parca perniciem infert.

Λέσβος 14, 414 apparet Graecis redeuntibus. *Λέσβοιο* 4, 277 inde rapuit Achilles mulieres.

Ληθαῖος -αίοιο 10, 82 fluvius Cretae.

Λῆμνος -ω 4, 385 ibi rex Euneus Jasonis filius. 5, 196 reliquerunt Philoctetam. 9, 492. *Λήμνοιο* 9, 434 ad littora manent Ulixes et Diomedes. *Λῆμνον* cepit Achilles 3, 545. 9, 334. 338. 353 petunt Tydides et Ulixes.

Λητοΐδης 9, 293 Apollo Neoptolemo perniciem intendit. *Λητοΐδαο* 10, 165 consilium.

Λητώ acc. 3, 392 ei vim parat Tityus. 11, 23 nom. Xanthum fluvium aperuit. 3, 398 Tityum irrisit.

Λητωίς -ίδα 1, 366 ei comparant Troes Penthesileam.

Λιμυρός -οῖο 8, 103 *προχοαί.*

Λίνδος -δον 8, 83 fluvius in Cariae finibus.

Λιταί -τῇς 10, 300.

Λοκροί 4, 208 Ajaci subditi. *Λοκροῖσι* 4, 187 *ἰοβόλοισι. Λοκρῶν* 11, 469 gens ingemit. 447 Alcimedon. 14, 424 regis mors. 585 id.

Λύγκος -ον 11, 90 domat Thoas.

Λυκάων -άονος 4, 158 eum vita privavit Achilles. 384. 393 eum emit Euneus.

Λυκίη -ης 4, 6 deferunt venti huc Glaucum. 8, 84 ejus fines. *-ην* 10, 154 huc cedit Scylaceus. *-ίῃ* 11, 21. 24 inde oriundus Laodamas. — *Λυκίηθεν* 3, 232.

Λύκιος -ίων 4, 12 rex. *-ίοισι* 3, 270 multis mortem infert Achilles.

Λυκομήδης 7, 202 pater Deidamiae, avus Neoptolemi.

Λύκουργος -ούργου 2, 439 eum fugit Bacchus.

Λύκτος -ῳ 11, 42 urbs Cretae.

Λύκων -ωνα 8, 300 interficit Deiphobus Graecum.

Λύκων -ωνα 11, 91 interficit Meriones Trojanum.

Λυρνησσός -οῖο 4, 478 *ἄστυ* diruit Achilles.

M.

Μαίανδρος -άνδρῳ 10, 145 fluvius. *-άνδρου* 1, 284 *ῥέεθρα*.

Μαίναλος -άλου 11, 37 filius Hippomedon. Alium 3, 299 Pisandri filium caedit Ulixes.

Μαιονίδης -ην 3, 229 *Ἀγέλαον*.

Μαιονίηθεν 10, 35.

Μανίη -ίην 5, 452 disjicit Minerva.

Μάργασος 10, 143 pater Alcaei.

Μασσίκυτος -ύτοιο 3, 234. 8, 107 *ξίον*.

Μαχάων Aesculapii filius 6, 391 obvius it Eurypylo. *Μαχάονος* 6, 408 pectori ensem adigit Eurypylus. 441. 7, 45 eo non inferior Antilochus. *Μαχάονι* 6, 399 irruit in eum Eurypylus. *Μαχάονα* 436 jacentem videt Teucer. 492 super eum alii caeduntur. 7, 6. 14 eum sepeliunt ac lugent Graeci.

Μεγακλῆς -ακλέος 3, 309 filius Alco vulnerat hasta Ulixem.

Μέγης 1, 282 caedit Itymoneum et Agelaum. 10, 108 Eurymenem interficit. 12, 326 in equum ligneum inscendit. 13, 212 Deiopitem interficit. *-γητος* 6, 634 famulum Cleolaum interficit Paris.

Μέγης Tros *-ητος* 7, 606 duos filios Celtum et Eubium occidit Neoptolemus. — Graecus *-ητος* 2, 292 filium Polymnium caedit Phereus.

Μέδουσα -αν 10, 195 vicit Perseus. *-ούσης* 14, 454 caput effictum.

Μέδων -οντι 8, 296 peperit Iphianassa Menalcam. *Μέδοντος* 10, 125 filium Zechin interficit Teucer.

Μειλανίων -ίωνι 8, 119 hasta vulneratur ab Antipho in Eurypylum vibrata.

Μελανεύς -ῆα 8, 77 Troem domat Neoptolemus.

Μελάνθιος 9, 154 Graecus.

Μελανίππιον 3, 233 in Lycia Minervae sacrum.

Μέλης -ητος 11, 119 caput lapide comminuitur.

Μέλιος -ιον 11, 85 interficit Agamemnon.

Μέμνων 2, 31 exspectatur a Priamo. 43 Polydamas ei non ita multum tribuit. 100. 101 advenit. 146 miratur Priami poculum. 212 insignis inter Troas. 287 superbit. 295 occidit Antilochum. 307 Nestorem averti. 353 Argivos fugat. 357 instat hostium catervis. 370 multos interficit. 377. 391 Antilocho arma detraxit. 453 cum Achille congreditur. — *Μέμνονι* 2, 281 obviam eunt ei Phereus et Thrasymedes. 510 adit eum *Κήρ*. 5 dies interitus (*ἦμαρ*). 586 corpus ejus venti auferunt. 4, 458 Achillis Memnonis arma offert Thetis. — *Μέμνονι* 2, 628 eum lugent Troja — *Μέμνονα* 2, 137 excipit Primus. 396 petit Achilles. 542 ei tale vulnus infligit Achilles. 453 eum lugentes. — *Μέμνον* 2, 43 crepat Neoptolemus. 127 adtur Priamus. 320 Nestor.

Μενάλκης -ην 8, 294 Medontis filium Neoptolemus caedit.

Μένεκλος 2, 365 Memnonis socius aggreditur Graecos. *-κλον* 368 caedit Thrasymedes.

Μενέλαος 4, 502 curru certaturus. 6, 84 offert Neoptolemo filiam. 508 vulnerat Deiphobum. 11, 91 Archelochum caedit. 13, 355 Deiphobum obtruncat. 385 Helenam invenit. 14, 17 conjugem abducit ex urbe Troja. 165 cum Helena confabulatur. 5, 413 Agamemnonem appellat. 7, 213 de Hermione Neoptolemo desponsata. 12, 315 equo ligneo inest. *Μενελάου* 6, 6 is in concionem Graecos vocat. *Μενελάῳ* 10, 122 Demoleo inter Menelai exercitum. *Μενέλαον* 6, 40 objurgat Tydides. 13, 295 eum et Ulixem servavit Antenor. *Μενέλαε* 14, 155 appellat Helena, 5, 428 Agamemnon.

Μενεπτόλεμος -έμοιο 1, 405 uxor.

Μενεσθεύς 12, 317 equum ligneum adit cum reliquis Graecis ducibus.

Μένης -ητα 8, 81 filium Cassandri caedit Neoptolemus.

Μένιππος -ον 1, 230 Achivum interficit Clonie.

Μενοίτης -ην 9, 34 praeconem Priamus mittit ad Agamemnonem. — *Μενοίτην* 11, 99 Hippomedontis filium caedit Teucer.

Μενοιτιάδης -αο 1, 378 tumulo assident Ajax et Achilles.

Μενοίτιος -ον 8, 111 Graecum caedit Eurypylus.

Μέντης -ην 2, 228 Troem interficit Achilles.

Μένων -ένοντα 10, 118 caedit Tydides. *Μένοντα* 11, 481 alium Philoctetes sternit.

Μηριόνης 1, 254 Evandram caedit. 6, 540 subsidio venit Atridis, 549. 553 Laophoontem occidit. 8, 101 Chlemum interficit. 403 Phylodamantem sagitta sternit. 11, 91 Lyconem. 12, 320 socius lectus reliquis, qui in equo ligneo includuntur.

Μίλητος -ήτοιο 1, 280 ejus cives socii Trojanorum.

Μίμας -αντα 13, 212 interficit Idomeneus.

Μίνως -ωος 4, 388 filiam Ariadnen relinquit Theseus.

Μνήσαιος -ήσαιον 10, 88 caedit Neoptolemus.

Μοῖρα 2, 361 *πολύστονος*. 4, 433. 5, 332. 6, 561. 7, 75. 247 *ἄτροπος*. 8, 323 *ἀργαλέη*. 10, 97 *Μοῖρ'*. 109. *Μοίρης* 11, 185. *Μοίρῃ* 8, 127. *Μοῖραι* 3, 757. 7, 612. 11, 140. 13, 494. *Μοιράων* 1, 493. 9, 500. *Μοίραις* 13, 559. *Μοίρας* 9, 416. — (*μοῖρα* 8, 474. 13, 440 *κακή*. *μοίρῃσι* 10, 341.)

Μολίων -ίονα 1, 227 interficit Penthesilea.

Μόλος -οιο 8, 409 filius Meriones successu laetatur.

Μόρος 8, 325 junctus Keribus.

Μόρυς -υν 8, 85 interficit Neoptolemus.

Μόσυνος -ον 6, 631 Paris percutit.

Μοῦσα -αι 3, 594 Helicona relinquunt. 662 ingemunt de Achille interfecto. 4, 141 canunt. 12, 306 invocat eas poeta.

Μύγδων -ονος νΐα 13, 169 Coroebum caedit Diomedes.

Μυκάλη -ην 1, 282 qui tenebant.

Μυκήνη -ην 6, 616.

Μύνης -ύνητα 4, 477 caedit Achilles.

Μυρμιδόνες 2, 547 spoliant Memnonis corpus. 3, 422 deflent Achillem. 686 crines tondent. 719 Achillis Manibus dona offerunt. 7, 605 gaudent de Neoptolemo. 11, 317 oc-

cupati sunt circa eum. — *Μυρμιδόνων* 3, 712 planctus. 742 ii regem lugent. 9, 64. 12, 224 sequuntur regem. — *Μυρμιδόνεσσι* 7, 661. 8, 13 ducit eos Neoptolemus. 1, 689 Myrmidones urgere vult Mars Jove vetante.

Μῶλος -ον 6, 624 interficit Agenor.

N.

Νάστης -η 1, 281 is Mileto venit subsidio Priamo.

Ναύπλιος -ίου 14, 614 fraude Graeci patiuntur naufragium.

Νέαιρα 1, 202 mater Dresaei.

Νεμειαῖος -αίου 6, 208 *λέοντος βίῃ* ab Herc... devincitur.

Νεοπτόλεμος 7, 484 repellit Trojanos a muris. 8, 297 interficit Perimedem. 11, 20 Laodamantem. *Νεοπτολέμοιο* 7, 433 is non horret Troas. 462 eo gaudet populus Achivorum. 524 Eurypylo ab eo fatum instat. 615 ab eo interficiuntur Celtus et Eubius. 640 eum osculatur Phoenix. 684 gaudet patris opibus. 8, 40 Neoptolemi *βίῃ*. 165 Neoptolemi clupeus petitus saxo. 9, 187 multi ejus manibus sunt interfecti. 12, 85, is non morem gerit Calchanti et Ulixi. *Νεοπτολέμῳ* 3, 760 equi immortales. *Νεοπτόλεμον* 7, 534 fugiunt Troes.

Νέσσος -οιο 5, 615 fraude iratus Hercules.

Νέστωρ 2, 300 lamentatur. 389 Achillis opem implorat. 3, 516 quid Agamemnoni suaserit. 4, 178 donum acceptum amicis tradit auferendum. 264 certamen Diomedis et Ajacis dirimit. 5, 139 Idomeneo et Atridae dat consilium. 12, 260 adhortatur duces. 339 praeest cum Agamemnone exercitui Tenedum reverso. — *Νέστορος* 2, 254 *νἱα* Antilochum Memnon ferit. 291 Thrasymedes caedit Laodamantem. 6, 575 *νἱός* Thrasymedes Acamantem vulnerat. — *Νέστορι* 2, 242 ejus socii duo caesi. 262 luctus invadit Antilocho interfecto. 3, omnes Graeci Nestori gratificantes deflent Antilochum. — *Νέστορ* 12, eum alloquitur Neoptolemus.

Νηλείδης 2, 369 Thrasymedes interficit Meneclum.

Νηλεύς -έος νἱός 14, 337 Nestor verba facit Graecis redituris. 451 revocat Graecos a pugna. 7, Podalirium consolatur. 5, 609 Graecos oratione firmat. 134 provocat ejus judicium Ajax. 4, 302 adhortatur Graecos Nestor. 3, 525. 515 Agamemnoni consilium suadet. 2, aggreditur eum Memno. — *Νηλῆ πάις* 4, 144 laudavit Achillem concione.

Νηλήιος 4, 178 *Νέστωρ*. 281 *νἱός* laudat Neoptolemum.

Νηρεύς 3, 606 valde plorat. *-ῆι* 2, 435 eo prognata Thetis. 498. 3, filiae. 734 *κοῦραι*. 5, 73 *θύγατρες*

Νηρηίνη -ῃ 3, 596 *ἑλικώπι* Thetidi. *-ίνην* 3, 125 Thetin. 4, *ἐύφρονα*. *Νηρηΐναι* 7, 353. 3, 7 *Νηρηίνῃς* 3, 768 *θεῇσι*.

Νηρηίς -ίδες 5, 336. *-ηίσιν* 662 *ἀθανάτῃς*. *-ίδας* 4, 191 *εἰν λίας*. — *Νηρεΐδας* 2, 436 *εἰναλία* — *Νηρηΐς* 4, 457 donat Ajaci Mennonis arma. *Νηρηίδος* 2, 416. *ἀθανάτης* Thetis. 2, 616. *Νηρη* 3, 698 *δίῃ*.

Νῆσος -ον 6, 616 caedit Eurypylus.

Νιόβη -όβην 1, 294 Dii lapid fecerunt.

Νιρεύς -ῆος 6, 382 is humi procumbit. 392 de ejus caede indignatur Machaon. 440 caesum tuetur Teucer. *Νιρῆι* 445 eum servari jubet Teucer. 7, 11 ei forma insignis nec vero fortitudo. 11, 61 Cleon et Eurymachus

ejus socii. *Νιρέα* 7, 7 eum sepeliunt.

Νῖρος -ον 11, 27 caedit Neoptolemus.

Νίσσος -ον 3, 231 caedit Ajax.

Νότος 12, 192. *Νότον* 4, 520. 553.

Νυμφαῖος -αίον 6, 470 *ποταμοῖο*.

Νύμφη 3, 300 *Πηγασίς*. 6, 465 mater Parthenii. 10, 477 Trojana. 1, 37 Ocyrrhoe. — *Νύμφαι* 4, 9. 138. 1, 480 *ἐρατειναί*. 10, 364. 459. 468. 11, 45 Simoentis et Xanthi filiae. 12, 460 aedem. 6, 235. — *Νυμφάων* 2, 588 *καλλιπλοκάμων*. 6, 472. 8, 346. 10, 27 *καλλιπλοκάμων*. — *Νύμφῃσιν* 73.

Νύξ 2, 625 *ἀμβροσίη*. (*νύξ* 9, *δῖα*. *νυκτός* 6, 262 *μελαίνης*. *νύκτα* 14, 2.)

Νύχιος 2, 364 socius Memnonis.

Ξ.

Ξάνθος 2, 488. 14, 72 Trojanus fluvius. *Ξάνθου* 1, 589. 3, 24. 4, 4, 57. 8, 345. 11, 21. 12, 459. 13, 337. 14, 80. *Ξάνθοιο* 5, 433. 8, 143. 9, 170. 178. 298. 11, 136. 246.

O.

Ὀδυσσεύς 3, 320 etiam vulneratus pugnat. 5, 479 honoratur ab Achivis. 7, 182 missus ad Neoptolemum. 7, 442 arma induit patria. 11, 79 caedit Ceteos duos. 14, 21 Hecubam abducit. — *Ὀδυσεύς* 5, 137 provocat ad judicium principum. 11, 353 resistit Eurypylo. 12, 315 socius est reliquis equo ligneo inclusis. 13, 49 ex equo descendit. 7, 483 cum Tydide et Neoptolemo opem fert Graecis laborantibus. — *Ὀδυσσῆος* 14, 630 is luget. 7, 438 plura ejus arma. 189 *πυκιμήδεος*. 1, 759 *ταλαὸν κῆρ*. — *Ὀδυσῆος* 12, 380 consilium. 10, 351 consilio in moenia Trojana irrumpunt. 9, 422 persuadet Philoctetae, ut in gratiam redeat. 8, 113 ejus sodalis Harpalus caesus. 7, 435 ejus tentorium. 243 abduxit olim Achillem. 5, 361 *πολυτλήτου* ejus curam gerit Minerva. 5, 306 respondet Ajaci. 5, 143 *περιφραδέος*. — *Ὀδυσσέος* 3, 306 manu cadit Oresbius. — *Ὀδυσῆι* 5, 158 *φιλοπτολέμῳ*. 320 *ἐνπτολέμῳ* tribuunt Achillis arma. 6, 97 is legatus abit cum Diomede. 7, 347 idem. 12, 52 ei moram geri jubet Calchas. 13, 296 pepercit Antenor. — *Ὀδυσῆα* 13, 34 omnes duces intuentur. 11, 358 Graeci eo duce testudinem faciunt. 9, 225 eum mittunt Atridae ad Philoctetam. 6, 64 Scyrum mittunt. 5, 449 *δολόεντα* Ajax putat interfectum. 5, 358 perdere vult Ajax. — *Ὀδυσσέα* 5, 571 *μητιόεντα* dolor corripit. — *Ὀδυσεῦ* 5, 181 *φρένας αἰνέ* compellat Ajax. 292 *δολομῆτα* idem. 6, 85 *μέγ' ὄνειαρ* vocat Menelaus.

Ὀιλεύς -έος υἱός 1, 258 Derinoen interficit. 4, 405 cum Teucro arcu decertat. 6, 505 Polydamantem vulnerat. 517 Eurypylus eum petit. 13, 422 is Cassandram vitiat. — *Ὀιλῆος* 14, 436 scelus admittit. 10, 148 Scylaceum Lycium vulnerat.

Ὀιλιάδης -αο 6, 556 socius Alcimedes.

Οἰνείδης -αο 5, 253 *θρασὺς πάις* Diomedes sibi Ulixem legit adjutorem.

Οἰνεύς 1, 772 procreat Tydeum. *-ῆος* 771 frater Agrius.

Οἰνόμαος -άοιο 4, 527 currus.

Οἰνώνη 10, 272 nympha stupet Paridis adventum. 412 gravi luctu affligitur. — *Οἰνώνης* 10, 262 manibus Paris vitare poterat mortem. — *Οἰνώνην* 270 ad eam venit Paris. 484 ea comburitur cum Paride.

Οἴνωψ -οπα 9, 192 caedit Neoptolemus.

Οἴτη 5, 646 in eo combustus Hercules.

Ὄλεθρος 2, 486 *μέλας*.

Ὀλύμπιοι 1, 704 cedunt Jovi. 2, 492 alii Achille alii Memnone delectantur. 14, 565 vel iis invitis se effugere velle jactat Oilides. — *Ὀλύμπιος Ζεύς* 11, 415. 401. 3, 623. 9, 314 solum positum.

Ὄλυμπος 1, 680 *μέγας*. — *Ὀλύμπου* 1, 153. 2, 176 *ἀτειρέος*. 424 id. 6, 422 *ἠνεμόεντος*. 7, 75. 8, 194. — *Οὐλύμποιο* 1, 48 *ἀκαμάτοιο*. 676. 690. 2, 441. 3, 32. 42. 696. 4, 20. 7, 557 *θυώδεος*. 8, 240. 343. 9, 257. 292. 10, 48. 359. 11, 257. 12, 196 *ῥίον*. 460. 14, 530. — *Ὀλύμπῳ* 2, 436. 444 *ζαθέῳ*. 14, 433. — *Ὄλυμπον* 1, 517 *εὐρύν*. 2, 619. 636 *μέγαν*. 3, 90 *μακρόν*. 134. 611. 5, 397. 10, 335. 14, 460 *μακρόν*. — *Οὔλυμπον* 4, 387.

Ὄνειρος 1, 129 *λυγρός* fallit Penthesileam. *Ὀνείρου* 125 *δολόεντος*. *Ὀνείρῳ* 134 *ὀιζυρῷ*.

Ὀρέσβιος -ον 3, 303 interficit Ajax.

Ὄρθρος 6, 253 Geryonis canis.

Ὀρυθάων -άονα 3, 150 caedit Achilles.

Ὀρφεύς 3, 638 etiam mortuus est.

Ὄσσα -αν 1, 518 *αἰπεινήν* Olympo imposuerunt Aloidae.

Οὐρανίωνες 2, 443 *πανδερκέες*. 3, 137. 5, 142 *ἀκηδέες*. 7, 704 id. 14, 48.

Π.

Παιονίδης -η 6, 550 Laophoonti Meriones mortem infert.

Παλαμήδης -εϊ 5, 198 Ulixes insidias struxit.

Παλλάς 14, 583 Sicilia obruit Gigantem. *-άδος* 1, 125 consilio Somnium Penthesileae mittitur. 11, 285 Achivis addit robur. 12, 148 ejus consilio equus ligneus fabricatus. *-άδι* 12, 38 ei exstructus equus. — *Παλλάς* 8, 357 Troja relicta Athenas petit.

Πάμμων -μονα 6, 317 sibi socium legit Eurypylus. — *Πάμμονος* 6, 562 auriga cadit sagitta Locri Alcimedontis. — *-ονι* 6, 568 luctus fit. — *Πάμμονα* 13, 214 interficit Neoptolemus.

Πάμφυλος -ύλων 14, 369.

Πανάκεια 3, 305 nympha, mater Oresbii.

Πανέλλην -ήνων 13, 50 reges equo inclusi.

Πάν -ᾶνες 6, 480.

Πανοπεύς -ῆος 4, 324 filius Epeus.

Πανοπηιάδης -αο 4, 336.

Πάνορμος -μον 1, 283 *ἠιόεντα*.

Παρθένιος -ίου 6, 466 fluvii mentio.

Πάρις 1, 270 dolet de Cabiro interfecto. 2, 67 rixatur cum Polydamante. 3, 186 hortatur populum. 332 Ajacis saxo frangitur. 6, 133 excipit hospitio Eurypylum. 143. 297 cum Eurypylo colloquitur. 520 comes Eurypyli. 631 Mosynum percutit. 10, 119. 123 sternit Demoleontem. 207. 223 aggreditur Philoctetam interfecto Cleodoro. 253 a Philocteta graviter vulneratur. 471 Paris fuit improbus. 13, 413 Paris Menelaum offendit. — *Πάριν* 14, 138 interficit Philocteta. 10, 484 cum Oenone ignis absumit. 362 is occubuit in Ida. 259 insomnis est. 6, 587 Thoas eum vulnerat.

Πασιθέη -έης 5, 403 maritus Somnus.

Πασίθεος -εον 10, 86 caedit Neoptolemus.

Πάτροκλος -όκλοιο 1, 721 eum interfectum dolet Achilles. 2, 447 ob eum cecidit Hectorem. 3, 538 super

ejus cadaver fusus Achilles. 4, 289 Sarpedonis currum abstulit. 5, 315 ludos ei vovit Achilles. 7, 697 iratus Achilles de ejus caede.

Παφλαγόνειος -ειον 2, 560 fluvium e cruore Memnonis Dii faciunt.

Παφλαγών -όνων 6, 319 inter eos eminet Aethicus. 473 *οὖρεα*.

Πείρασος -ον 11, 52 sagitta sternit Philoctetes.

Πείσανδρος -άνδροιο 3, 298 filium caedit Ulixes.

Πεισήνωρ -ήνορος 8, 101 filius Chlemus caesus.

Πελίης 12, 270 prohibuit Nestorem ab Argonautarum expeditione. *-ίην* 4, 307 humant.

Πενθεσίλεια 1, 19 advenit. 36 insignis est. 52 Trojam profecta. 139 somnio confirmatur. 171 in pugnam tendit. 181 cum deabus comparata. 227 quos ceciderit. 238 indignatur caede Cloniae sociae. 477 Graecos affligit. 538 videt Ajacem et Achillem. 548 pugnat cum Achille. 628 cadit. *-σιλείης* 1, 314 *μένος* furit. 403 multi caduut ejus hasta. 655 extrahit hastam ejus ex corpore Achilles. 818 Protesilai frater Podarces ab ea interfectus. *-σιλείη* 1, 47 ejus sociae. 122 lectus ei paratur in Priami aedibus. 375 pernicies ei imminet. 382 multi ab ea interficiuntur. *-σίλειαν* 1, 71 ea laetantur Troes. 83 et ipse Priamus. 202 idem ejus salutem desperat. 206 Achivi eam obstupent. 354 Trojanus ea gloriatur. 545 manent eam Ajax et Achilles. 570 eam Achilli relinquit Ajax. 594 vulnerat eam Achilles. 619 perforat eam. 782 eam lugent Atridae. 2, 17 Achilles eam vicit. 4, 160. 14, 134 idem.

Πέργαμος ἡ -άμῳ 12, 482 *ξαθέῃ*. *-αμον* 13, 434 *ἐρατήν*.

Περίβοια 7, 610 mater Celti et Eubii.

Περικλύμενος -ένοιο 2, 273 frater Nestoris.

Περίλαος -ίλαον 8, 294 caedit Neoptolemus.

Περιμήδης -μήδεα 8, 291 interficit Neoptolemus.

Περίμνηστος -νήστοιο 13, 210 filius Eurycoon.

Περσεύς 10, 195 Medusae caput abscidit.

Περσίνοος -οον 1, 227 caedit Penthesilea.

Πηγασίς nympha 3, 301.

Πηλείδης 1, 531 duas Amazonas caedit. 621 Penthesileam ipsam. 742 Thersiten pugno interimit. 756 de eo loquitur. 761 Thersitae perniciosus. 2, 228 Thalium et Menten caedit. 543 Memnonem vulnerat. 3, 10 ob Antilochum interfectum Troibus infensus. 21 multos interimit. 139 furit. 5, 316 Patrocło ludos funebres instituit. — *Πηλείδαο* 1, 829 is apud Agamemnonem coenat. 2, 204 eo freti Achivi. 3, 147 et vulneratus graviter pugnat magna vi. 179 cadit. 189 eo interfecto res Achivorum inclinata. 4, 183 boves in Ida cepit. 5, 133 ejus arma petit Ajax. 7, 592 filius fortissimus. 721 patrem luget Neoptolemus. 9, 200 Deiphobus ab impetu Neoptolemi liberatus. 10, 84 Neoptolemus XII Trojanos caedit. 14, 127 quot urbes Trojae Achilles everterit. 4, 431 Achilles interfecit Troilum. — *Πηλείδην* 1, 778 retinent Graeci a pugna cum Diomede. 3, 542 mortuum obstupent. — *Πηλείδη* 3, 40 increpat eum Apollo. 493 deflet eum Agamemnon.

Πηλείων -ωνος 1, 775 ei obvius Tydides. 2, 234 ejus hasta duo Trojani fusi. 403 ejus clupeum ferit Memnon. 3, 350 de ejus corpore pugnatur. 606 exosculatur mortuum mater. 4, 299 umbra ejus. — *Πηλείωνι*

1, 1 vincitur Hector. 101 impar Penthesilea. 569 Penthesileam relinquit Ajax. 2, 493 is Diis gratus. 3, 281 super eum cadit Glaucus. 410 id. 7, 631 ei similis Neoptolemus. 9, 183 eum dolore prosequitur mater Thetis. — *Πηλείωνα* interfectum 3, 193 rapere volunt Troes. 459 luget Ajax. 505 deflet populus. 513. id. 532 curant ejus corpus. 549 deflent. 574 id. 5, 111 thorax Achilli aptus.

Πηλεύς Achillis pater 3, 102 duxit Thetin. 450. 457 interfecto filio infelix. — *Πηλέος υἱός* Achilles 1, 574 alloquitur Penthesileam. 611 ei iratus idem. 643 gaudet. 654 hastam e corpore extrahit. 718 miseret eum Penthesileae. 2, 211 insignis inter Achivos. 4, 97 mortuus est. 470 cecidit Cycnum. 13, 275 interfecit Eetionem. — *Πηλῆος υἷα* 1, 668 dolore afficit Venus. 4, 110 *ἄκοιτις* Thetis e mari surgit. 131 *γάμος*. 190 *ἄκοιτιν* Thetin reverentur Graeci. 418 eadem Teucro offert praemia. 5, 256 *υἷα* Achillem ad Graecorum expeditionem duxit Ulixes. — *Πηλῆι* 3, 100 Dii nuptias apparārunt. 109 prolem Dii sunt ei precati. 759 equi ei immortales. 4, 51 Jupiter Thetidem uxorem dedit. 5, 340 Nereides hac de re Prometheo auctori invisae. 7, 249 Achillis mors luctum infert Peleo. — *Πηλῆα* 3, 468 ad eum fugit Phoenix. 483 ille miser.

Πηληιάδης -αο 3, 432 mortem luget Ajax. 672 *νέκυν* igni tradunt Achivi. 5, 159 arma decernuntur ei, qui mortuum Trojanis eripuerit.

Πηλήιος -ον υἷα 3, 383 cremandum curant Graeci.

Πηλιὰς μακρή 8, 200 Eurypylum perforat. 5, 119 *ὄβριμον ἔγχος* adjacet Achilli interfecto. 7, 450 non gravat Neoptolemum.

Πήλιον ὑψικάρηνον 1, 518 Olympo imposuerunt Aloidae. — *Πηλίου ἐν βήσσῃσι* 4, 52 duxit Peleus Thetin. 133 *ἀμφὶ κάρηνα* idem. 5, 76 *ἄκρην* ibi coenarunt Dii. 8, 161 *αἰπεινοῖο* in ejus convallibus crevit hasta.

Πηνειός -οῦ 11, 88 *ποταμοῦ*.

Πηνέλεως -εων 7, 104 Boeotorum ducem caedit Eurypylus. 125 eripiunt Graeci e pugna. 159 mortuum sepeliunt.

Πιερίδες 3, 786 Heliconem adeunt. 6, 76 amant poetas. *Πιερίδων* 3, 647 afflatus.

Πιτθεύς 13, 509 pater Aethrae.

Πληιάς -άδες 2, 605 lugent Memnonem. 665 procedunt. *Πληιὰς ἀκάμαντος* 5, 367 in Oceanum mergitur. *Πληιάδων* 7, 308 *δύσις*. 13, 554 *χορόν* reliquarum una soror fugit.

Ποδαλείριος 9, 463 medetur Philoctetae. 12, 321 in equum ingreditur cum aliis. 7, 22 luget fratrem caesum. 6, 456 sero caedem animadvertit fratris. 4, 539 medetur Thoanti et Eurypylo. 397 Epeo.

Ποδάργη 3, 750 mater equorum Achillis.

Ποδάρκης frater Protesilai *-άρκεος* 1, 815 lugent eum. *-άρκεϊ* 233 is ira movetur et caedit Cloniam. *-άρκεα* 1, 238 interficit Penthesilea.

Ποιάντιος -ον υἷα 9, 487 laudant principes. 5, 195 Ulixis fraude in Lemno relictum dicit Ajax.

Ποίας -αντος 9, 354 *παῖς* in Lemno jacet. 448 claudus incedit. 517 iram Graecis et Agamemnoni remittit. 535 ad bellum adhortatur. 10, 167 Deioneum caedit. 205 arcum ab Hercule accepit. 224 arcum tendit. 241 Paridem percutit. 11, 474 in Aeneam mittit sagittam. 490. 495 ira

percitus ob interfectum socium Toxaechmen.

Πόλεμος -έμοιο 8, 426 soror *Ἔρις* dicitur.

Πολίτης Priami filius *-ίτεω* 8, 403 amicum Phylodamantem caedit Meriones. *-ίτην* 8, 411 in eum sagittam tendit Meriones. — *Πολίτης* 11, 340 defendit portam Scaeam. *-ίτην* 13, 214 caedit Neoptolemus.

Πολεμοῦσα 1, 42 socia Penthesileae. *-σαν* 531 caedit Ajax.

Πόλυβος -βον 8, 86 Neoptolemus caedit.

Πολυδεύκης Castoris frater *-εύκεϊ* 4, 309 adversarius Nestor in caestu.

Πολύδωρος -ου 4, 586 thorax praemii loco cedit Agamemnoni. *-ύδωρον* 4, 154 interfecit Achilles.

Πολύιδος -ον 11, 79 obtruncat Ulixes.

Πολυμήστωρ -ήστορι 11, 135 vati Trojano assimilitatur Apollo.

Πολύμνιος -μνιον 2, 292 Megetis filium caedit Phereus.

Πολυξείνη -ην 14, 214. 241 victimam sibi expetit Achilles.

Πολυποίτης 12, 318 equum ingreditur. 4, 503 curru decertat. 1, 291 Dresaeum caedit.

Ποσειδάων 14, 507 Argivis perniciem meditatur. 647 eorum vallum destruit. 620 diluviem mittit. — *Ποσειδάωνος* 14, 631 ira Ulixem persequitur. 250 manibus pontus commovetur. 4, 154 filium Cycnum Achilles olim interfecit. — *Ποσειδάωνι* 3, 758 equi illi Peleo dono dati.

Πουλυδάμας Trojanus 2, 82 in Paridem invehit. 10, 9 quid Trojanis suaserit. 217 vulnerat Graecum Cleodorum. 11, 60 Cleonem et Eurymachum caedit. — *Πουλυδάμαντος* 2, 63 *σθένος* Helenae reddendae auctor. *Πουλυδάμαντι* 2, 41 displicet pugna. *Πουλυδάμαντα* 2, 93 ad ejus verba nihil respondet Paris. 6, 317 socium eum legit Eurypylus sibi. 6, 505 Ajax Oilei filius eum vulnerat. *Πουλυδάμα* 2, 68 eum increpat Paris. 10, 27 Aeneas.

Πριαμίδης -η 9, 248 Deiphobum appellat Neoptolemus.

Πρίαμος 6, 182 bona sperat ab Eurypylo. 10, 93 magna praemia promittit. — *Πριάμοιο πόληα* 1, 3. *νόος* 74 paullisper recreatur. *δόμοισι* 122 Penthesilea. *νόος* 201 turbatur. 326 poenam ei solvent Achivi. 361 ejus recordatur Jupiter. 647 dona ab eo acceptura erat Penthesilea. 785 nuntius missus Graecis. 2, 120 via ad ejus urbem ab Aethiopia. 192 circa *βίην* collecti socii. 552 *πεδίον*. 3, 17 *πόληι*. 29 idem. 362. 500 *ἄνακτος ἄστυ*. 610 *γενέθλη*. 652 *πόληα*. 4, 325. 430 *υἱόν*. 6, 135 *κασιγνήτη*. 7, 213 *πόληα*. 381 *πόλιν*. 694 *πόληα*. 8, 346 *πόληος*. 370 *πτόλιν*. 392 *πόληι*. 411 *νίᾳ*. 445 *πόληα*. 477 *πόλιν*. 502 *πτόλιν*. 9, 14 *ἄστυ*. 40 *μέλαθρα*. 42 *τέκεσσιν*. 153 *υἱός*. 157 *πάις*. 245 *υἱός*. 10, 1 *πόληος*. 21 *μελάθροις*. 96 *δῶρα*. 356 *ἄστυ*. 360 *πόληα*. 369 *γυναικί*. 11, 287 *πόληα*. 333 *πτόλιν*. 388 *πύλῃσιν*. 12, 27 *πόληα*. 78 *ἄστυ*. 183. 289. 553 *κούρη*. 13, 80 *πόληα*. 141 *πτόλιν*. 160 *δόμους*. 175 *πόλιν*. 216 *νῖῆας*. 301 *ἄστυ*. 419 *ἄστυ*. 437 *θάλαμοι*. 502 *παράκοιτιν*. 544 *θύγατρα*. 14, 27 *ὀλλυμένου*. 74 *πόληα*. 96 *πτολίεθρον*. 140 *πόληα*. 211. 214 *Πολυξείνην*. 261 *πάις*. 267 *θυγατρός*. 324 *θύγατρα*. 348 *δάμαρ*. — *Πριάμου* 4, 58 *πόλιν*. — *Πριάμῳ* 2, 144 dedit Laomedon poculum. 3, 667 candidam lucem Priamo Aurora vehit. 6, 29 ei et Trojanis Helena erit eu-

rae. 13, 411 Priamo mala meditati sunt Graeci.

Προθοήνωρ -ήνορι 10, 76 duci Boeotorum.

Προμηθεύς -έος 6, 269 *δεσμά* solvit Hercules. *-ηθέι* 5, 338 infestae Nereides.

Προνόη 6, 469 mater Lassi.

Πρωτεσίλαος 1, 818 ab Hectore caesus. *-άου* 816 frater Podarces non inferior eo. 4, 469 ob ejus caedem multos vita privat Achilles. 7, 408 ejus sepulcrum. — *Πρωτεσιλάῳ* 1, 231 ejus socium caedit Clonie.

Πρωτεύς -έος 3, 303 Oresbium filium interficit Ulixes.

Πυθώ -ῶδε 3, 393 venit Latona.

Πύλιος -ιοι 3, 3 Antilochi corpus ad naves deferunt.

Πυρρασίδης -ίδην Αἰθοπα 2, 247 Antilochi socium caedit Memnon.

P.

Ῥόδιος -ίων 10, 222 *γαίῃ*.

Ῥοιτηίς -ηίδος 5, 656 *ἀκτῆς*.

Σ.

Σαγγάριος -αρίου 11, 38 *ποταμοῖο*. 7, 611 *ὄχθῃς*.

Σαλαμίς -ῖνος 5, 548 reginam facere voluit Tecmessam Ajax. *-ῖνα* 5, 519 habitant parentes Ajacis. *-ῖνος* 6, 632 inde advecti Mosynus et Phorcys fratres.

Σάμος -οιο 13, 467 *Θρηικίης*.

Σαρπηδών -όνα 4, 290 interfecit Patroclus.

Σείριος 8, 31 *ἀστήρ* mortalibus gravis.

Σελήνη 10, 129. 451 de caelo delapsa Endymionis gratia. 337 cum Sole congressa.

Σηστός -οῖο 1, 268 inde venit Cabirus.

Σθένελος 1, 267 caedit Cabirum. 11, 81 Abantem caedit. 12, 316 in equum ligneum adscendit. *-έλοιο* 4, 564 equus fortissimus. 582 idem. 1, 271 in eum Paris jaculatur. 4, 387 *-έλῳ* galea Asteropaei praemii loco datur. 6, 625 miles in ejus exercitu Molus ab Agenore caesus.

Σίγειον -έου 7, 562 *ἠνεμόεντος κολώνη*. 14, 649 *Σίγειον* intremit.

Σιγιάς 7, 402 *ἄκρη*.

Σικελός -ελὴν 14, 583 *νῆσον* injecit Encelado Minerva.

Σιμόεις 2, 488 fluvius Trojanus. 14, 83. *-όεντος* 3, 24. 6, 647 *προχοάς*. 11, 246 *καλιρρόου*. 356 *ῥόον*. 12, 460.

Σίνων 12, 243 se ipsum offert, ut Trojanos in fraudem inducat, mutilandum. 13, 23 facem attollit. 30 ad equum accedit. *-νωνος* 12, 419 *δέμας*. *-νωνα* 12, 360 Troes animadvertunt. 14, 107 mirantur Graeci.

Σίπυλος mons *-ύλου* 1, 297 *κορυφαὶ περιμήκεες*. *-ύλοιο* 304 *ἀποῤῥώξ*. *-ύλῳ* 293 *νιφόεντι*.

Σκαιός -ῆς 11, 338 *πύλης*. *-ῇς* 3, 82. 9, 268 *πύλῃσι*.

Σκάμανδρος fluvius Troicus *-άνδρου* 1, 10 *προχοῇσι*. 9, 210 idem.

Σκυλακεύς -ῆα 10, 147 Glauci socium interficit Ajax Oilei filius.

Σκῦρος insula *-οιο* 3, 120 inde venit Neoptolemus. 754 idem. 6, 87. 7, 239 *πέδον*. — *Σκῦρον* 7, 169 veniunt Ulixes et Diomedes. *Σκύρόνδε* 6, 65 navem mittunt.

Σμίνθειος -ειον 7, 402 *ἕδος*.

Σμινθεύς cognomen Phoebi *-ῆος* 14, 413 *ἕδος*.

Σμινθήιος -ον 8, 292 *ἄλσος*.

Σμύρνα -ης 12, 310 *ἐν δαπέδοισιν*.

Σόλυμος -λύμων 2, 122 *στρατόν*.

Σπάρτη -ηθεν 2, 55 rapuit Paris Helenam. *-ην* 3, 570 abducet Argivorum aliquis Briseida. 10, 15 Danai Spartam venient.

Στράτος -ον 8, 99 caedit Agamemnon.

Στυμφηλίς -ίδες 6, 227 ab Hercule devictae.

Στύξ -υγός 5, 453 *ῥέεθρα* adiit Tritonis. 6, 266 inde eduxit Hercules Cerberum.

Σύμη -ηθεν 11, 61 venerunt Cleo et Eurymachus.

Σχέδιος -ον 10, 87 interficit Neoptolemus.

Σῶκος -οιο 7, 444 arma tradit mutua Ulixes Diomedi.

T.

Τάρβηλος mons *-ήλοιο* 8, 80 *ποσί.*

Τέκμησσα 5, 521 Ajacem deplorat.

Τελαμών -ῶνος υἱός Ajax 4, 100 Achivis Thetidis refert consilium. 5, 129 certat cum Ulixe de Achillis armis. 482 sibi ipse mortem infert. 580 causa mortis voluntariae.

Τελαμωνιάδης -αο 3, 273 *βίην* horrent Trojani. 5, 363 *μένος* ab Argivis avertit Minerva. 663 eo mortuo nocturnum Troum impetum timent Graeci. *Τελαμωνιάδῃ* 1, 534 cum eo Graecorum exercitum obit Achilles.

Τελαμώνιος 4, 186 Teucer pedibus certaturus surgit. *-ώνιον* 227 *ὄβριμον νἱα* inclinat Diomedes luctando.

Τένεδος 7, 407 post tergum relinquitur Ulixi et Diomedi cum Neoptolemo in castra Graecorum redeuntibus. *-έδοιο* 12, 235 *ἄστυ* repetunt Graeci. 345 ad ejus littora devecti. 13, 467. 14, 411 *ἀγχιάλοιο*. *-νεδον* 12. 30 cum classe redeunt Graeci. *-νέδου* 13, 29.

Τεῦκρος 4, 186 cursu certaturus. 405 arcu. 412. 5, 500 sequi vult fratrem mortuum. 10, 25 Zechin occidit. 11, 99 Menoeten sagitta sternit. 357 ad Simoenta pugnat. 12, 322 in equum ligneum cum aliis ingreditur. 6, 539 auxilio venit Graecis laborantibus. 546 Aeneae clupeum perforat. — *Τεύκροιο* 4, 200 cadit. 8, 311 ejus socium Hippomenem Agenor caedit. — *Τεύκρου* 5, 561 vivus defendet Tecmessam. — *Τεύκρῳ* 8, 314 luctus movetur. — *Τεῦκρον* 4, 210 ad naves reducunt socii.

Τηθύς 5, 14 in clupeo efformata. *-ύος* 2, 117 *ῥέεθρα*. 3, 748 *ἄντρα*. 5, 398 ab ea redit Juno. 12, 160 *ἄντρα*. 11, 418 *τηθύν* conquassavit Jupiter in pugna Gigantum.

Τήλανδρος -άνδροιο 4, 7 *ὑπ' ἄγκεα.*

Τηλεφίδης 6, 181 Eurypylus a Paride hospitio exceptus. 192 lecto surgit. *-δαο* 404 Machaon caput saxo petit. 8, 125 *ἔγχος*. 7 Trojanos incitat.

Τήλεφος 4, 174 Achilli equos obtulit. *Τηλεφον* 152 Achilles vulneravit. 14, 130 idem. *Τηλέφου* 6, 137 mater Astyoche Priami filia, quae eum ex Hercule peperit. 7, 141 filium horrent Achaei. 380 quae in ejus terra gesserit Achilles.

Τιθωνός -οῦ 6, 2 thalamum relinquit Aurora. *-οῖο* 2, 494 et Aurorae filius Memnon. 14, 135 eum interfecit Achilles.

Τισιφόνη -ην 1, 406 filiam Antimachi et uxorem Meneptolemi belli cupido capit.

Τιτήν -ῆνι 14, 550 similis Ajax. *-ῆνα μέγαν* 6, 271 Prometheum vinculis solvit Hercules. — *Τιτῆνες* 12, 180 tremunt. *Τιτήνων* 5, 105 in Deos irrumpentium vis. *Τιτῆσι* 1, 714. *Τιτήνεσσι* similis 2, 205 Achilles. 8, 461 infestus Jupiter. *Τιτῆνας* 2, 519 pugnare putares.

Τιτηνίς -ίδος 10, 163 *πέτρης*.
Τιτυός 3, 392 Latonae vim illaturus sternitur ab Apolline.
Τοξαίχμης -ην 11, 488 Philoctetae socium interfecit Aeneas.
Τριτογένεια 1, 128 somnium mittit Penthesileae. 289 Megeti animum addit. 3, 533 miseret eam Achillis interfecti. 7, 143 animum addit Argivis. 9, 484 Philoctetae formam auget. 12, 396 dracones immittit Laocoontis filiis. 13, 420 eam offendit Ajax Oilei filius. 14, 547 Graecorum interitu delectatur. — *Τριτογενείῃ* 12, 377 equum exstruunt Trojani. — *Τριτογένειαν* 10, 353 abstulit Trojanis Diomedes cum Ulixe. 11, 294 vitat Aeneas.
Τριτωνίς -ίδος 13, 417 ea excidio Trojae gaudet. 6, 146 ejus templum. 13, 435 comburitur. — *Τριτωνίδι* 12, 152 manus tendit precans Epeus. 237 Troes equum dono oblaturi. — *Τριτωνίς* 1, 179 ei similis Penthesilea. 5, 360 Ajaci furorem injicit. 451 ejus rabiem aufert.
Τροιζήν -ῆνι 13, 510 ibi Aethram genuit Pittheus.
Τροίη 12, 469. 13, 471. — *Τροίης* 1, 17. 26 *ἐρικυδέος*. 6, 45 *κρήδεμνα*. 7, 412. 8, 427 *τείχεα*. 9, 279 *ἄστυ*. 539 *εὐπύργοιο*. 11, 434 *τείχεα*. 12, 1 id. 453. 13, 78 *τείχεα*. 352 *πτολίεθρον*. *Τροίηθε* 5, 549. 7, 269. *Τροίηθεν* 7, 299. 12, 302. — *Τροίῃ* 3, 436. 4, 22. 420 *ἠγαθέῃ*. 575 *ζαθέῃ*. 5, 536. 7, 430. 14, 74. 634. 13, 276. — *Τροίην* 1, 369. 2, 37. 3, 530. 704. 4, 453. 7, 192. 561. 8, 246. 305. 10, 92. 122. 12, 455. 13, 415 *ἐρικυδέα*. 14, 3 *εὐερκέα*.
Τρωαί 3, 204 mulieres. 11, 1. 14, 37. 10, 402. 407. — *Τρωῇσι* 10, 383. 412. 14, 56 *δορυκτήτοισι*.
Τρώς -ωί 2, 142 antiquus heros Trojanus.
Τρῶες 1, 3. 53. 173. 178 *ἐυσθενέες*. 499. 630. 640. 800. 2, 5. 27. 63. 102. 190. 547. 582. 628. 3, 50. 167. 185. 273. 4, 2 *δειλοί*. 17. 97. 5, 161. 181. 207. 294. 300. 311. 652. 662. 6, 116 *ἀταρβέες*. 168. 178 *ἀγανοί*. 295. 315. 446. 644. 7, 97. 149. 426 *ἐυπτόλεμοι*. 538. 551. 728. 8, 3. 218. 283. 395. 421. 9, 6. 26. 32. 40. 75. 259. 10, 1. 255. 402. 11, 264. 298. 428. 12, 31. 158. 238. 353. 477. 500. 573. 13, 26 *ἐυσθενέες*. 132. 438. 493. — *Τρώων* 1, 266. 313. 373. 495. 504. 568. 813. 2. 12. 216. 468. 3, 19. 40. 123. 141. 173 *ἱπποπόλων*. 421. 653. 680. 727. 4, 23. 32. 290. 5, 177. 280. 6, 162. 557. 571. 7, 713. 8, 21. 32. 232. 253. 355. 357. 485. 500. 502. 9, 206. 288. 511. 10, 56. 85. 354. 11, 109. 263. 430. 12, 38. 167. 379. 427. 562. 585. 13, 19. 59. 70. 87. 143. 286. 14, 399. 637. — *Τρωσί* 1, 375. 650. 784. 5, 157 *-σὶν ἐύφροσιν*. 174 *ἐυπτολέμοισι*. 6, 23. 49. 341. 552 *-σίν*. 7, 376. 8, 240 *φιλοπτολέμοισι*. 249 *-σίν*. 262. 401 *ἐυπτολέμοισι*. *-σίν* 454 10, 91 *ἐυσθενέεσσιν*. 392. 473. 11, 6 222. 329. 431 *φιλοπτ*. 12, 60 *-σίν*. 242 479. 528. 13, 84. 14, 182 *-σίν*. — *Τρώεσι* 12, 49. — *Τρώεσσιν* 1, 14 353. 557 *ἱπποδάμοισι*. 2, 94. 212. 3 47 *ὑπερφιάλοισιν*. 118. 267. 403. 496 4, 49. 6, 301. 7, 473 *ἐυπτολέμοισιν*. 696. 8, 6. 227. 471. 9, 84. 169. 291. 10, 390. 11, 457. 13, 562. 14, 95. 322 — *Τρῶας* 1, 106. 162. 206. 212. 2 398. 414. 3, 39. 53. 199. 270. 331. 381. 4, 471. 5, 270. 6, 34. 7, 380. 494. 527. 8, 337. 9, 21. 267. 273. 10, 49. 11, 233. 270. 350. 12, 464. 13, 43. 479. — *Τρώεσσι* 1, 92. 126. 181. 219. 275. 382. 807 *ἐυπτολέμοισι*. 2, 60. 360. 3, 11. 93. 113. 135. 400. 448. 666. 4, 47. 77. 6, 305. 373. 603. 8, 327. 9, 285. 290. 10, 349. 11, 279 *ἱππομάχοις*. 336. 441. 12, 33. 256. 397. 412. 13, 31. 180. 361.
Τρωιάς -ιάδες 1, 403 intuentur

Penthesileae virtutem. 444. 3, 200. 9, 138 a moenibus bellum spectant. 12, 442 obstupent equum ligneum. 13, 108 lugent. — *Τρωιάδων* 13, 508. 14, 30. — *Τρωιάδας* 14, 11 abducunt Argivi.

Τρώιλος -ίλοιο 4, 419 arma praemii loco dantur Ajaci Oilei filio. *-ιλον* 4, 155 *θῆητόν* occidit Achilles.

Τρώιος -ιοι 1, 70 *νῖες*. 351 *ἵπποι*. 2, 97 *v*. 5, 318. 511. 578. 6, 124. 128. 182. 646. 7, 164. 533. 624. 733. 8, 237. 271. 359. 11, 150. 367. 12, 45. 64. 482. 14, 157. — *Τρώιος -ιον* 12, 19 *ἄστυ*. 421. 14, 9. 212 *οὐδας*. 1, 52 *ἄστυ*. 226 *οὐδας*. 2, 359. 3, 339 *ἄστυ*. 4, 261 *οὐδας*. 478 *οὐδας*. 6, 428 *πεδίον* 7, 518 *οὐδ*. 8, 207. 14, 212.

Τυδείδης 1, 260 Amazonas duas interficit. 767 Achilli iratus ob Thersitem caesum. 4, 38 fortis. 251 cum Ajace pugnat. 6, 39 surgit. 56 iterum residet. 8, 96 Eumaeum caedit. 9, 203 fortiter pugnat. 10, 118 Menontem et Amphinoum caedit. 11, 85 iterum plures Trojanos. — *Τυδείδαο* 13, 207 manu Ilioneus cadit. 7, 188 *ὄνομα*. 6, 78 socium sibi expetit Ulixes. 4, 282 servam praemii loco capit. 262 sternitur ab Ajace. 109 Ajaci respondet. 1, 331 invehitur in eum Penthesilea. 265 Amazonas caedit. — *Τυδείδῃ* 7, 443 Soci arma offert Ulixes. — *Τυδείδην* corripit 4, 225 Ajax. 235 in certamen provocat idem. 257 verbis hortantur socii. — *Τυδείδῃ* 4, 89 eum alloquitur Ajax.

Τυδεύς -έος 1, 770 filius Diomedes. 3, 260 *νῖα* Glaucus effugit. 4, 82 *νίός* quid suaserit Graecis. 102 respondet Ajaci. 217 cum Ajace luctatur. 574 equus ab eo Sthenelo concessus. 6, 64 mittunt eum Achivi in insulam Scyrum. 97 navem is instruit cum Ulixe. 7, 347 cum eo Trojam venit Diomedes. 419 is strepitum belli audit. 9, 335 Argivi eum Lemnum mittunt. 10, 350 cum Ulixe Trojam adit. 13, 168 occurrit Coroebo. 198 Ilioneo seni Trojano quid responderit. — *Τυδέα* 1, 773 Oeneus ejus pater.

Τυνδαρίς Τυνδαρίδος 10, 310 *πολυκηδέος*. 345 *γάμον*.

Τυφωεύς -ωέι 6, 261 Echidna peperit Cerberum.

Τυφών 5, 485 Jovis fulmine combustus. *-ῶνος* 12, 452 *γενέθλη*.

Υ.

Ὕδρα Ὕδρης 6, 212 Lernaeae effigies.

Ὕλλος -ον 1, 529 Trojanum interficit Ajax. *Ὕλλον* 10, 81 alium Graecum interficit Aeneas.

Ὑμέναιος -αιον 14, 297.

Ὑπερίων -ίονος 2, 596 *κέλευθα*.

Ὕπνος 5, 396 caelum adit.

Ὑσμῖναι 5, 36 cruentis membris in Achillis clupeo formatae.

Ὑσμινός -όν 10, 87 Troem caedit Neoptolemus.

Ὑψιπύλεια -είῃ 4, 391 crateres a patre relicti.

Φ.

Φαέθων Φαέθοντος 10, 192 mors. 5, 627 lacrimae super eo fusae.

Φάληρος -ον 8, 293 interficit Neoptolemus.

Φάσις -ιν 10, 89 interficit Neoptolemus.

Φέρης -ητα 6, 622 caedit Aeneas.

Φέρων -ωνα 2, 238 interficit Memnon.

Φηρεύς 2, 279 Pylius Memnonem petit. 293 caedit Polymnium. 343 cedit. — *Φηρέος* 2, 298 curam non gerit Memnon.

Φθίη -ίης 3, 436 procul ab ea

periit Achilles. -*ίην* 1, 673 non duxit Achilles Briseidem.

Φιλοκτήτης 11, 52 sagitta sternit Pirasum. 12, 317 in equum ingreditur. — *Φιλοκτήταο* 9, 328 sine eo capi non potuit Troja. 477 antea dolore affectus restituitur. 11, 487 ejus socium Toxaechmen caedit Aeneas. 12, 86 ei non placet dolus. 14, 138 Paridem domuit ejus sagitta.

Φλέγης -*ην* 10, 87 interficit Neoptolemus.

Φλόγιος 8, 242 Martis equus.

Φόβος 8, 242 Martis equus. 5, 29 belli daemon. 10, 57. 11, 12.

Φοῖβος 3, 30 infestus Achilli. 56 item. 8, 399 Trojanorum auget animum. 11, 178 delectatur fuga Achivorum. — *Φοίβοιο* 12, 103 is praeses oraculorum. 517 laurus ad ejus templum arefacta. *Φοίβου* 14, 413 sedes. — *Φοῖβε* 3, 46 appellat eum Achilles. 98 Juno increpat.

Φοῖνιξ 4, 293 in Argivorum concione verba facit. 7, 630 obstupet Neoptolemum. 3, 460. 9, 64 luget Achillem.

Φοῖνιξ -*ικος* 8, 106 *ἔδος* in Lycia.

Φολόη -*ης* 7, 108 *κάρηνα*.

Φόλος -*οιο* 6, 274 *μέλαθρα* ibi Hercules Centauros fugat.

Φόρκυς -*υν* 6, 631 interficit Paris.

Φρυγίη -*ην* 10, 126 tenuit Zechis. -*ίης* 1, 285 *πολυμήλου*. -*ίηθε* 8, 85.

Φυλάκη -*ῆθεν* 1, 231 urbs Protesilai.

Φύλακες ejus cives 1, 244 -*άκεσσιν*.

Φυλεύς -*ῆος* 1, 276 *πάις* Meges. -*έος* 12, 326 *υἱός* equum ingreditur.

Φυλήιος 10, 138 *υἱός* idem.

Φύλλις 10, 143 mater Alcaei.

Φυλοδάμας -*άμαντα* 8, 403 interficit Meriones.

X.

Χάος -*άους* 3, 756 filiae [illegible]. (*χάος* 14, 2 excipit noctem.)

Χάρις -*ιτες* 4, 140 choreas ducunt. -*ίτων* 6, 152 facies Helenae. -*ίτεσσιν* 5, 72 eae comites Veneris.

Χείρων -*ωνος* 4, 143 antra. 1, 593 Achillis hasta a Chirone facta.

Χελιδονίη -*ίης* 3, 234 *ἄκρης* in vicinia.

Χίμαιρα -*ης* 8, 107 vorago.

Χλέμος -*ον* 8, 101 occidit Meriones.

Χρόμιος -*ιον* 6, 616 interficit Eurypylus.

Χρῦσα insula 7, 402. -*ῦσαν* 14, 412 praetervehuntur Argivi.

Ω.

Ὠκεανός -*οῦ* 5, 14 *χεῦμ*[illegible] 12, 160 *ῥοάς*. *Ὠκεανόν* 11, 418. *ὠκεανοῖο* 1, 119. 148 *βαθυρρόου*. 2, 117. 119. 208 *γαιηόχου*. 663. 3, 656. 748. 4, 62. 5, 99. 367 *ἀκάμαντος*. 395. 6, 1. 7, 303. 673. 8, 28. 463. 10, 197 *βαθυρρόου*. 436. 11, 330. 12, 190. 14, 1.

Ὠκύθοος -*ον* 3, 230 Lycium caedit Ajax Telamonius.

Ὠκυρόη 11, 37 nympha Maenali mater.

Ὧραι 4, 135 dapes apponunt in nuptiis Pelei. *Ὡράων* 1, 50 comites Aurorae. *Ὧραις* 2, 658.

Ὠρείθυια 1, 168 equum donavit Penthesileae.

Ὠρίων -*ίωνος* 7, 304 tenebrae. -*ίωνι* 5, 404 similis Ajax. -*ίωνα* 368 timet Pleias.

Lege 3, 610 *Ἀξιὸς*. 8, 300. 11. 91 *Λύκωνα*. 11, 85 *Λαόδοκον*. 11, 91 *Ἀρχέλοχον*. 12, 311 *Ἕρμον*. 12, 322 *Ἰάλμενος*.

Digitized by Google

HOMERI CARMINA.

VOL. III.

HYMNI HOMERICI

EX RECENSIONE

AUGUSTI BAUMEISTER.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXX.

HYMNI HOMERICI

ACCEDENTIBUS

EPIGRAMMATIS ET BATRACHOMYOMACHIA

HOMERO VULGO ATTRIBUTIS.

EX RECENSIONE

AUGUSTI BAUMEISTER.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXX.

PRAEFATIO.

Qui factum sit, ut inter tot tantosque viros doctos, qui Homericos sese profitentur, ego potissimum accesserim ad recensenda haec carmina, quae si minus ipsius Homeri, tamen Homericae poesi et argumento et dicendi genere habentur proxima, paucis attinet explicare. Nam inde ab illo tempore, quo almam Georgiam Augustam adii, Frid. Guil. Schneidewinum prae ceteris nactus sum moderatorem studiorum prudentissimum et in me benevolentissimum, qui et publicis exercitationibus et sermonibus domesticis miros quosdam (ut ille ait) amores mihi excitavit Homeri, capitis ac fontis Graecarum litterarum, atque ad hunc iterum iterumque tractandum ut me converterem, auctor fuit gravissimus. Et quam disserendo tradidit discipulis monstravitque viam, qua esset in his studiis ingrediendum, eam ipse exemplo praeivit doctrinaeque documenta proposuit luculentissima commentationibus duabus de hymnis Homericis conscriptis (altera inserta Studiis Gottingensibus a. 1847 editis, altera Philologi Vol. III). Cui viro egregie de me merito quantum debere me sentiam quum coram ipso, dum in vivis erat, nunquam dissimulaverim, ne eos quidem qui haec lecturi sint ignorare volui. Sed exacto quadriennio posteaquam spatiis Academiae relictis praeparatoque itinere Graeco accessi ad loca illa cum ipsorum amoenitate conspicua, tum summis rebus per triginta saecula gestis nobilitata, non immemor equidem summi poetae, cujus nullus mons, nullus rivus me non admonebat, et Iliadem memoriter recitavi, quum agrum Trojanum inviserem Achilleumque tumulum adequitarem, et in Aegeo insulas circumvehens Ulixis errores ita relegi, ut non semel ad vesperam unda vento exagitata exemplar quoque ertenebam sale puro conspergeret: *ἀμφὶ δὲ κῦμα στεφάνt*, sed *φύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης*. Sed dum illud sa versuum

simus quisque harum rerum judex ne ab ullo quidem exspectabit); sed intellexi nova quasi fundamenta jacienda esse, in quibus futura aliquando horum carminum recensio possit exstrui. Nam quod in unoquoque antiquo auctore fieri debere nunc omnes consentiunt, ut codicibus diligenter excussis pretioque eorum constituto scriptura primum ad solam fidem et auctoritatem librorum revocetur, deinde conjectura emendetur, id ad hunc diem factum non est in his hymnis, quum neque codices satis accurate essent collati neque quo quisque loco habendus esset constaret. Quod ut tandem recte fieret, Schneidewinus operam impenderat impigerrimam. Ipse contulerat cura diligentissima codicem Moscoviensem, et ab amicitia Henrici Keilii V. Cl. impetraverat, ut is in itinere Italico duorum librorum lectiones primus enotaret, alterius Laurentiani, alterius Ambrosiani. Has collationes posteaquam ex Schneidewini libris comparavi per Ernestum de Leutsch, praeceptorem in me benevolentissimum, tum demum judicare potui, quae via ac ratio textus quem vocant constituendi in his hymnis esset ingredienda. Sed quoniam institutum hujus editionis me non sinit vel omnium librorum afferre lectiones vel eam quam mihi informavi sententiam de scriptura codicum eligenda argumentis et disserendo comprobare, spero me iis qui haec accuratius cupient cognoscere satisfacturum esse editione majori anno proximo, si deus faveat officiique ratio permiserit, proditura. Interea hoc tantum monitum velim falsam esse ac plane evertendam opinionem quae inde a Ruhnkenii temporibus invaluit de praestantia codicis Moscoviensis. Hic enim liber etsi ex fonte puro originem traxit, postea in locis et sanis et corruptis ita inquinatus est interpolationibus molestissimis, ut solus per se nullam fidem mereatur. Summa autem auctoritas tribuenda est Laurentiano, qui menda exhibet plurima, locupletia (ut ita dicam) sincerae scripturae testimonia, vacuus est a correctionibus importuni doctoris. Nam quae ad marginem lectiones appictae sunt, eam singularem condicionem habent, ut neque ex ingenio provenerint nescio cujus grammatici neque errori (qui mirus regnat in his rebus) originem debeant, sed pluris aestimandae sint quam quae in continua versuum

cum contemptu grassarer adversus codices. Ac si numerum locorum spectes, perraro tantum, id est locis viginti sex, ipse periculum feci conjecturae, nec si quem locum probabiliter emendavi, id magnae mihi laudi postulo tribui. Sin hoc effecero, ut aequis et benevolis harum rerum existimatoribus in aliorum emendationibus aut recipiendis aut rejiciendis recto et circumspecto judicio usus esse, in meis parcus fuisse videar, omnia quae et in votis erant et in facultate mea posita, consecutum me esse profiteor.

Iam ut cognoscant lectores, quae sint cujusque in his rebus, recensum dabo omnium locorum conjectura ut spero sanatorum; qui sunt numero fere ducenti et nonaginta Codices ubi dico aliquam lectionem exhibere, non semper omnes consentientes, sed aut plurimos aut eos tantum de quibus interest scire, imprimis Laurentianum intellectum volo.

I. *Εἰς Ἀπόλλωνα Δήλιον.* Sic Ilgenius inscripsit priorem partem totius hymni qui est in Apollinem. — 3. *ῥά τ'* Hermannus; codd. *ῥά γ'*. — 18. *ἐπ'* Reizius; codd. *ὑπ'*. — 19. *τ' ἄρ* Matthias; codd. *γάρ*. — 26. *Κύνθου* Holstenius; codd. *Κύνθος*. — 30. *τ'* inseruit Hermannus. — 31. *Αἰγίνης* Schneidewinus; codd. *Αἴγινα*. — 32. *Πειρεσίαι* Ruhnkenius; codd. *τ' Εἰρεσίαι*. — 33. *Ἀθόως* Barnesius; codd. *Ἄθως*. — 46. Matthias versum restituit. — 59. Corruptus. — 62. *μεγάλου Κοίοιο* Barnesius; codd. *μεγάλοιο Κρόνοιο*. — 65. *γενοίμην* Stephanus; codd. *γ' ἐροίμην*. — 81. Lacunae signum Hermannus. — 90. *γονῇ* Frankius; codd. *γόνῳ*. — 104. *χρύσεον ἠλέκτροισιν ἐερμένον* ego scripsi; codd. *χρυσείοισι λίνοισιν ἐεργμένον*. — 116. *δὴ τότε τὴν* Ilgenius; codd. *τὴν τότε δή*. — 125. *ἀθανάτοις χείλεσσιν* Xaverius Eble; codd. *ἀθανάτῃσιν χερσὶν*. — 133. *ἐπὶ* Matthias; codd. *ἀπὸ*. — 152. Versum restituerunt Bernardus Martinus et Ilgenius; codd. *οἳ τότ' ἐπαντία σεῖο τ' Ἰάονες*. — 165. *Ἀλλ' ἄγεθ' ἑλήκοι μὲν* Normannus ex Thucyd. III 104; codd. *ἀλλ ἄγε δὴ Λητὼ μὲν*. — 171. *ὑποκρίνασθ' εὐφήμως* Ruhnkenius ex Thucyd. III 104; codd. *ὑποκρίνασθε ἀφ' ἡμέων*. — 173. Quod scripsi, Hermannus dedit; codd. *τοῦ πᾶσαι μετόπισθεν ἀριστεύουσιν ἀοιδαί*. —

II. *Εἰς Ἀπόλλωνα Πύθιον.* In codicibus versus con-

tinuantur nullo spatio interposito. Ruhnkenius hymnos divisit; inscriptionem posuit Ilgenius. — 6. *ἔχων τεθυωμένα* Barnesius; codd. *ἔχων τε θυώδεα*. — 30. *μνηστῆρσιν* B. Martinus, codd. *μνηστῆσιν*. — 31. *ὅππως μνωόμενος* Wolfius, codd. *ὁππόσ' ἀνωόμενος*; *Ἀξανίδα* Martinus, codd. *Ἀξαντίδα*. — 33. Exhibui conjecturam Schneidewini, codd. *ἢ ἅμα Φόρβαντι Τριόπω γένος, ἢ ἅμ' ἐρευθεῖ*. — 35. Post verba *οὐ μὴν* codd. addunt *Τριοπός γ' ἐνέλιπεν*. — Lacunas post 34 et 35 indicarunt Hermannus et Schneidewinus. — 39. *Λάκμον* ego, codd. *Λέκτον*; *τ' Ἠμαθίην τε* Matthias, codd. *τ' ἠμαθόεντα*; *ἠδ' Ἐνιῆνας* idem, codd. *ἢ μαγνησίδας*. — 50. *ὕλη* Barnesius, codd. *ὕλην*. — 57. *ἄγωσιν* Barnesius, codd. *ἄγησιν*. — 64. *πολύπυρον* Barnesius, codd. *πολύπυργον*. — 65. *Ἁλίαρτον* Martinus, codd. *Ἄμαρτον*. — 81. *οἵ τε* Ilgenius, codd. *οἱ δέ*. — 94. *ἀλλ' ἀκέων* ego, codd. *ἀλλὰ καὶ ὣς*. — 103. *θείων* Hermannus; codd. *θύων*. — 121. *ξεστοῖσιν* Ernestius, codd. *κτιστοῖσιν*. — 131. *ἐκ κορυφῆς* Barnesius, codd. *ἐν κορυφῇ*. — 139. Lacunam Matthias instituit. — 147[b]. Hunc versum inserui cum Schneidewino ex margine Laur. — 148. Schneidewinus emendavit ex cod. Mosc. — 150. *αἰσχύνασ'* Barnesius, codd. *αἰσχύνας*. — 153. *κῆρ* Barnesius, codd. *περ*. — 159. *αὐτὰρ* ego posui, codd. *αὐτοὶ*. — 161. *εἴη ὅσον* Hermannus, codd. *ἦ πόσσον* vel *πάροσον*. — 177. *ἢ* Wolfius, codd. *ὅς*. — 186. *ζώουσα* Ilgenius, codd. *ζωοῖσι*. — 205. *πετραίης προχοῇσιν* Ruhnkenius, codd. *πέτρῃσι προχυτῇσιν*. — 212—219. Ordinem versuum et lacunae signa post 218 dedi ex Hermanni sententia; in codd. post v. 212 sequuntur 216—218, tum 213—215. 219 sqq. — 216. *ἄρ' ὅγ' ὁρμ.* Schneidewinus, codd. *ἄρα ὁρμ.* — 224. *ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησε* Matthias, codd. *ἐπεφράσσατο νοῆσαι*. — 228. *οὐδ' ἔλκον* ego, codd. *οὐδ' ἔλυον*. — 230. *ἔπειγε* Ruhnkenius, codd. *ἔγειρε*. — 232. *Ἕλος τ'*, *ἔφαλον* Matthias, codd. *ἁλιστέφανον*. — 239. *αὖθις* Piersonus, codd. *ἀμφὶς*. — 241. *ἑκοῦσα* ego, codd. *ἔχουσα*. — 253. *τάχ' ἐφαίνετο* Schneidewinus, codd. *κατεφαίνετο*. — 264. *ἷκεν* Barnesius, codd. *ἧκεν*. — 268. *Κρισαίων* Hermannus, codd. *Κρισσαγῶν*. — 278. *τετιηότε* ego, codd. *τετιηότες*. — 287. Lacunam statuit Hermannus. — 290. *ἐγγεγάασιν* Ilgenius, codd. *ἐκγεγάασιν*. — 301. *τετιμένοι* Hermannus, codd. *τετιμένον*. — 310. *μέλαιναν ἐπ'* Matthias, codd. *θοὴν ἐπὶ*. —

313. δ' post πῦρ addidit Ilgenius. — 329. ὑπὸ Matthias, codd. παρὰ. — 332. περὶ Ernestius, codd. παρὰ. — 343. 344. ἔμελλον — τετιμένοι Piersonus, codd. ἔμελλεν — τετιμένος. — 344. ἄδυτον ζάθεον ex margine Laur., ceteri αὐτοῦ δάπεδον. — 351. corruptus. — 360. δ' εὖ πεφύλαχθε Schneidewinus, codd. δὲ προφύλαχθε. — 361. Verba extrema corrupta; fort. καὶ ἐμὴν ἰθύντε θέμιστα. — 362. εἰ δέ τι Reizius, codd. ἠέ τι. —

III. *Εἰς Ἑρμῆν.* 17. μεσσημάτιος κιθάριζεν Schneidewinus, codd. μέσῳ ἤματι ἐγκιθάριζεν. — 25. Damnatus a Ruhnkenio. — 37. ἔχμα Ruhnkenius; codd. αἴχμά. — 38. τότε κεν Hermannus; codd. τότε ἄν. — 41. ἀναπιλήσας Hermannus; codd. ἀναπηλήσας. — 43. περήσῃ Frankius; codd. περήσει. — 44. θαμειαὶ Barnesius; codd. θαμιναὶ. — 45. αἵ δέ τε ego scripsi, codd. αἳ ὅτε vel ἃς ὅτε. — 48. λιθορρίνοιο Piersonus; codd. διὰ ῥινοῖο. — 52. χεροῖν Schneidewinus; codd. φέρων. — 58. ὡς Ernestius; codd. ὃν. — 76. ἴχνι' Hermannus; codd. ἴχνη. — 77. 78. ego e textu removi. — 79. δ' εὖτ' ἔρριψεν Schneidewinus; codd. δ' αὐτίκ' ἔριψεν. — 84. Verba τὰ — *Πιερίηθεν* Hermannus uncis inclusit. — 86. Corruptus. — 91. πολυοινήσεις Ilgenius; codd. πολὺ οἰνήσεις. Lacunam indicavit Groddeckius. — 99. 100. ego ejeci. — 103. ἀκμῆτες Ilgenius; codd. ἀδμῆτες. — ἐπ' Schneidewinus; codd. ἐς. — 111. ego ejeci. — 114. φῦσαν Hemsterhusius; codd. φύζαν. — 116. ἐριβρύχους Barnesius; codd. ὑποβρυχίας. — 124. ἐπὶ Barnesius; codd. ἐνὶ. — 125. τὰ μέταζε scripsi ex Schneidewini suspicione (post ab ipso improbata); codd. τάμετ' ἄσσα vel ἃσσα. — 127. χαρμόφρων Stephanus; codd. χαρμοφέρων vel χάρμα φέρων. — 132. ἡδεῖ' Ruhnkenius; codd. ἤδει. — 133. περᾶν Barnesius; codd. πέρην. — 136. φωρῆς Hermannus; codd. φωνῆς. — ἀγείρας Ilgenius; codd. ἀείρας. — 141. ego ejeci. — 152. corruptus. — 157. ἦ σὲ κακὸν τὰ μέταζε J. C. Schmittius; codd. ἤ σε λαβόντα μεταξὺ. — 160. τάλαν Ruhnkenius; codd. πάλιν. — 163. δεδίσκεαι Piersonus; codd. τιτύσκεαι. — 168. ἄλιστοι

λι

Schneidewinus ex cod. Laur.: ἄπαστοι. — 172. τιμῇ Schneidewinus; codd. τιμῆς. — 188. Corruptus. — 211. ἔχον Hermanus; codd. ἔχεν. — 224. κένταυρον λασιαύχενα Schneidewinus; codd. κενταύρου λασιαύχενος. — 238. οὔλη Herman-

nus; codd. *ὕλης*.— 239. Corruptus.— 241. *φή* Hermannus; codd. *δή*.— 242. *ἐγρήσσων ἐτεόν γε* Hermannus; codd. *ἄγρης· εἰνέτεόν τε*. — 248. *ἐμπλείους* Ilgenius; codd. *ἐκπλείους*. — 256. *λαβὼν* Ilgenius; codd. *βαλὼν*.— 259. *ὀλοοῖσι* Bothius; codd. *ὀλίγοισι*.— 262. *ἦ* Matthias; codd. *καὶ*.— 265. *οὔτι* Hermannus; codd. *οὔτε*. — 279. *ὀφρῦς* Hermannus; codd. *ὀφρύσι*. — 280. *ὑποσχών* ego; codd. *ἀκούων*.— 288. Dedi lectionem marginalem cod. Laur.; codd. in textu *ἀντήσεις ἀγέλῃσι βοῶν καὶ πώεσι μήλων*. — 313. *ἐρίδαινον* Schneidewinus; codd. *ἐρέεινεν*. — 316. *ἐκδεδαὼς* ego scripsi; codd. *οὐκ ἀδίκως*. — 325. *εὐδίη* ego scripsi; codd. *εὐμυλίη*. — 326. *ἀθρόοι* Groddeckius; codd. *ἄφθιτοι — μετὰ χρυσόθρονον ἠῶ* margo Laur.; codd. in textu *ποτὶ πτύχας Οὐλύμποιο*. — 342. *Πύλονδ'* Clarkius; codd. *πόρονδ'*. — 343. *ἀγάσσασθαι* Ilgenius; codd. *ἀγάσσεσθαι*.— 346. *ἄϊκτος* Hermannus; codd. *ὅδ' ἐκτὸς*. — 357. *διαπυρπαλάμησεν* Ilgenius; codd. *διὰ πῦρ μάλ' ἄμησεν*. — 361. *ὠμόργαξε* Ilgenius; codd. *ὠμάρταξε*. — 366. Dedi lectionem marginalem Laur., qui pro *αὐτίκα* praebet *αὖ τὸν* vel *ἄλλον*; textus codd. *Ἑρμῆς δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀμειβόμενος ἔπος ηὔδα*. — 380. *τὸ δέ τ'* Hermanus; codd. *τόδε δ'*. — 383. *ἐπιδώσομαι* Barnesius; codd. *ἐπιδαίομαι*. — 385. *που* Hermannus; codd. *ποτ'*. — 400. *ἦχι ῥα οἱ* Hermannus; codd. *ἦχ' οὗ δὴ*. — *τἄγρευμ'* Doederlinus; codd. *τὰ χρήματ'*. — 406. *αὐτὰρ* Hermannus; codd. *αὐτὸς*. — 407. *δειμαίνω* Stephanus; codd. *θαυμαίνω*. — 414. *ὁ δὲ δὴ* Schneidewinus; codd. *τότε δὴ*. — 415. *πύκν'* Barnesius; codd. *πῦρ*. — 416. Lacunae signa ego appinxi. — 418. Lacunam Hermannus indicavit. — 419. *μέρος* Martinus; codd. *μέλος*. — 458. *μῦθον* Ruhnkenius; codd. *θυμὸν*. — 459. *τὸ δ'* Hermannus; codd. *τόδ'*. — 460. *κρανέϊνον* Ilgenius; codd. *κρανάιον*. — 472. *γὰρ* Kaemmerer; codd. *παρὰ*. — 473. *ἐγώ σε πανομφαῖον* Hermannus; codd. *ἔγωγε παῖδ' ἀφνειὸν*. — 478. *εὔμολπον* Schneidewinus; codd. *εὐμόλπει*. — 479. *ἐπισταμένην* Barnesius; codd. *ἐπισταμένως*. — 482. *ὃς γὰρ ἂν* Schneidewinus; codd. *ὅστις ἄν*. — 486. *θέλγουσα* Schneidewinus; codd. *φθέγγουσα*. — 488. *θρυλλίζοι* Ruhnkenius; codd. *θρυαλίζοι*. — 497. *ἔχειν* Matthias; codd. *ἔχων*. — 501. *μέρος* Martinus; codd. *μέλος*. — *ὑπὸ χειρὸς* Schneidewinus; codd. *ὑπὸ καλὸν*. — 502. *ἄειδε* Ilgenius; codd. *ἄεισε*. — 507. *καί ῥ' ὁ μὲν* Matthias; codd. *καὶ τὸ μὲν*. —

508. *ἐξέτι κείνου* Hermannus; codd. *ὡς ἔτι καὶ νῦν*. — 520. *ἔρδειν* Hermannus; codd. *ἔρδοις*. — 526. *ἤ σε* Schneidewinus; codd. *ἐκ δὲ*. — 527. *ἀνθρώπων* Schneidewinus; codd. *ἅμα πάντων*. — 531. *ἐπικραίνουσ' οἴμους* Hermannus; codd. *ἐπικραίνουσα θεοὺς*. — 552. *Θριαὶ* Hermannus; codd. *Μοῖραι*. — 557. *ἀλέγιζεν* Hermannus; codd. *ἀλέγυνεν* vel *ἀλέγεινεν*. — 558. *ἄλλοτε ἄλλῃ* Schneidewinus; codd. *ἄλλοτ' ἐπ' αλλῃ*. — 563. Margo Laur. *γρ. ψεύδονται δ' ἤπειτα δι' ἀλλήλων δενέουσαι*. unde ego dedi *δονέουσαι*. Ejeci versum qui in textu codd. et in editt. adhuc legebatur: *πειρῶνται δ' ἤπειτα παρὲξ ὁδὸν ἡγεμονεύειν*. —

IV. *Εἰς Ἀφροδίτην*. 9. *ἄδεν* Hermannus, codd. *εὕαδεν*. — 13. *σατίνας τε καὶ* Ruhnkenius, codd. *σατίνα καὶ*. — 52. *συνέμιξε* Schaeferus, codd. *ἀνέμιξε*. — 63. *ἕδανῳ* Ruhnkenius, codd. *ἑανῷ*. — 72. *ἧισαν* Ilgenius, codd. *ἧεσαν*. — 87. *ἐϋγνάμπτας* ego, codd. *ἐπιγναμπτὰς*. — 103. *ἀνδρῶν* Schneidewinus, codd. *ἄνδρα*. — 113. *τε* inseruit Wolfius. — 116. *γε* Hermannus, codd. *τε*. — 132. *οὐ μὲν γάρ τε* ego, codd. *οὐ γάρ τε* vel *οὐ γάρ τοι*. — 136. Hunc versum concinnavit Ruhnkenius ex duobus, qui sunt in plerisque codd., his:

οὔ σφιν ἀεικελίη νύος ἔσσομαι, ἀλλ' εἰκυῖα.
εἴ τι ἀεικελίη γυνὴ ἔσσομαι, ἠὲ καὶ οὐκί. —

139. Matthias hunc restituit ex varia codicum depravatione. — 173. *εὐποιήτου δὲ μελ.* Ruhnkenius, codd. *εὐποιήτοιο μελ.* — 194. *τοι δεῖος* Hermannus, codd. *τοι τι δέος* vel *τι δέος*. — 212. *δὲ* Wolfius, codd. *τε*. — 252. *στόμα χείσεται* Martinus, codd. *στοναχήσεται*. — 276. *κε* inseruit Barnesius. — 280. *μιν* Hermannus, codd. *νιν*. — 283. *τῷ δὲ* Hermannus, codd. *τῷδε*. — 284. *φάσθαι* Matthias, codd. *φασί*. — 285. *ἔκγονον* Barnesius, codd. *ἔγγονον*. — 290. *ὀνόμαινε* Hermannus, codd. *ὀνόμηνε*. —

V. *Εἰς Δήμητραν*. In codice Moscoviensi, qui solus habet hunc hymnum, legitur: *τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι εἰς τὴν δήμητραν*. — 1. *θεὸν* Vossius, cod. *θεὰν*. — 10. *δέ τε* Wyttenbachius, cod. *τό τε*. — 13. *κηώδει δ' ὀδμῇ πᾶς τ' οὐρ.* Ruhnkenius, cod. *κῶδις τ'. ὀδμῇ πᾶς δ' οὐρ.* — 23. *Ἔλειαι* Ilgenius, cod. *ἐλαῖαι*. — 37. Lacunam indicavit Hermannus. — 46. *οὐδέ οἱ οἰωνῶν τις ἐτήτ.* Hermannus, cod. *οὔτ' οἰωνῶν τις. τῇ ἐτήτ.* — 58. Lacunam indicavit Hermannus. —

85. τιμῇ Schneidewinus, cod. τιμὴν. — 112. δ' inseruit Ruhnkenius. — 115. πιλνᾷ Hermannus, cod. πιλνᾷς. — 119. φίλ', αἵτινες Fonteinius, cod. φίλα, τινες. — 120. οὔ τοι Fonteinius, cod. οὔτι. — 122. μὲν addidit Brunckius. — 128. δ' ἠρτύν. Hermannus, cod. ἐπηρτ. — 134. ἐγγεγ. Ruhnkenius, cod. ἐκγεγ. — 144. διδασκήσαιμι Vossius, cod. διαθήσαιμι. — 162. ἀνώγῃ Matthias, cod. ἀνώγει. — 179. θεὸν Vossius, cod. θεὰν. — 182. Cod. κατ' ἄκρηθεν. — 207. οἱ Matthias, cod. τοι. — 211. ἐπέβη Vossius, cod. ἕνεκεν. — 220. πολυάρητος Ruhnkenius, cod. πολυήρατος. — 221. Ita Hermannus, cod. τόν γε θρέψαιο. — 227. θρέψασθ' · οὔ Vossius, cod. θρέψω· κοὔ. — 228. οὔτε τομαῖον Vossius, cod. οὐθ' ὑποταμνὸν. — 229. οὐλοτόμοιο Vossius, cod. ὑλοτόμοιο. — 336. Codex unum versum exhibet οὔτ' οὖν σῖτον ἔδων. οὐ θησάμενος. δημήτηρ. Ex conjectura mea, quae intercidisse videntur, reposui. — 256. καὶ ante ἀφράδμ. in codice positum delevit Vossius. — 258. νήκεστον Vossius, cod. μήκιστον. — 263. ἄφθιτος Ruhnkenius; cod. ἄφθιτον. — 267. Ἀθηναίοισι conj. Matthias, cod. ἐν ἀλλήλοισι. — συνάξουσ' Ilgenius, cod. συναυξήσουσι. — Lacunam indicavit Hermannus. — 269. ὅναρ Hermannus; cod. ὀνείαρ. — 280. αὐγῆς Ruhnkenius, cod. αὐτῆς. — 302. ῥ' ἴμεν Wyttenbachius, cod. δ' ἴμεν. — 317. τὸ μεσηγὺ Matthias, cod. μεσσηγὺ (e correctione). — 325. πατὴρ inseruit Hermannus. — 328. κεν ἕλοιτο Hermannus, cod. κ' ἐθέλοιτο. — 337. ὑπὸ Vossius, cod. ἀπὸ. — 344. 345. Dedi emendationem Matthiae; codex habet haec: ἠδ' ἐπ' ἀτλήτων ἔργοις θεῶν μακάρων μητίσετο βουλῇ. — 348. με Wyttenbachius, cod. σε. — 364. δ' ἐοῦσα Ruhnkenius, cod. δ' ἰοῦσα. — 371. Ἄιδης Schneidewinus, cod. αὐτὸς. — Quaecunque inde a v. 387 litteris minoribus exprimenda curavi, ea manu recentiori in codice sunt scripta, in ceteris vestigia primae manus nusquam prorsus evanuerunt. De hac re, in quam Schneidewinus diligentissime investigavit, accuratiora tradam in editione majori. — 402. ὑπὸ Vossius, cod. ἀπὸ. — 404. τίνι σ' ἐξαπ. Ruhnkenius, cod. τιν' ἐξαπ. — 411. αὐτίκ' Frankius, cod. αὐτὰρ. — 420. Μηλόβοσις ex Pausania, cod. Μηλοβότη. — Cod. Ὠκύρθη καλλικῶπις. — 426. κρόκον τ' ἀγανὸν Vossius, cod. κροκοέντα γανόν. — 428. ὥσπερ κρόκον corruptum. — 429. δρε-

πόμην Ruhnkenius, cod. δρεπομένη. — 442. Δημήτερα Fonteinius, cod. ἣν μητέρα. — 450. Ῥάριον Ruhnkenius, cod. ῥίον. — 462. κεν ἕλοιο recte Vossius; nam in codice κε θέλησθα totum est a manu secunda. — 465. Totus versus excepta voce ἀθανάτοισιν ab Hermanno confectus certissima ut videtur conjectura. In codice sequuntur deinde quinque versuum fragmenta ex vv. 448—452 male huc translata. — 446. Verba ὥς τοι ὑπέστη sunt Hermanni; codex a manu sec. habet δύο δὲ πὰρ σοὶ. — 456. βρισέμεν Ruhnkenius; cod. βρυσέμεν. — 465. Verba uncis inclusa supplevit Hermannus. — 473. δεῖξε Ruhnkenius, et hoc ipsum scriptum fuisse a manu prima suspicatur Schneidewinus; manus secunda dedit εἶπε. — 476. δρησμοσύνην et πᾶσιν Ruhnkenius, cod. χρησμ. et καλά. — 479. οὔτε χανεῖν Ilgenius; cod. οὔτ' ἀχέειν. — ἄγος Ruhnkenius; cod. ἄχος. — 481. ὁμοίως Vossius, cod. ὁμοίων. — 490. Ἀλλ' ἄγ' Ἐλευσ. Ruhnkenius, cod. Ἀλλὰ θελευσ. — 494. ὀπάζειν Vossius, cod. ὄπαζε.

VII. Διόνυσος ἣ λησταί. Ita codd. potiores. Vulgo Εἰς Διόνυσον. — 22. αὖτις ego scripsi; codd. αὐτὸν. — 27. σὺμ πάνθ' ὅπλα ego; codd. σύμπανθ' ὅπλα. — 43. νῆ' ἤδη Hermannus; codd. μὴ δήδειν. — 55. δῖε κάτωρ corruptum; an δῖ ἵκτωρ? —

XII, 2. ἀθανάτων Matthias; codd. ἀθανάτην. —

XIII, 3. σάω Barnesius; codd. σάου. —

XIX, 9. ἐφεξόμενος ego reposui; codd. ἐφελκόμενος. — 12. ἀργινόεντα Barnesius; codd. αἰγινόεντα. — 14. οἷος Hermannus; codd. οἷον. — 15. ἄγρης Piersonus; codd. ἄκρης. — 16. ἤδυμον ego; codd. νήδυμον. — 18. ἴει ego scripsi; codd. χέει. — 22. δ' inseruit Buttmannus. — 26. ποίῃ Hermannus; codd. ποίην. — 30. ὅτ' ego; codd. ὅγ'. — 31. τέ Hermannus; codd. δέ. — 33. λάθε Ruhnkenius; codd. θάλε. — 38. ἀναΐξασα, λίπεν Martinus; codd. ἀναΐξας, λεῖπεν. — 40. Ἑρμείης Matthias; codd. Ἑρμείας. — 45. ἔτερφθεν Stephanus; codd. ἔτερφθον. — 48. λίτομαι Barnesius; codd. λίσσομαι. —

XX, 1. ἀείσεο Frankius; codd. ἀείδεο. —

XXIV, 4. εὐμενέουσα Schneidew.; codd. θυμὸν ἔχουσα. —

XXVI, 13. Hunc v. spurium judicavit Frankius. —

XXVIII, 10. ὑπὸ βρίμης Ilgenius; codd. ὑπ' ὀμβρίμης. — 12. ἔκχυτο ego scripsi; codd. ἔσχετο. —

XXIX, 4. *τίμιον* Frankius; codd. *τιμήν*. — Versum 11, qui in codd. legitur ante v. 9, transposuit Martinus. —

XXX, 14. *φερεσανθέσιν* Ernestius; codd. *περεσανθέσιν*. — 15. *παίζουσαι σκαίρουσι* Ruhnkenius; codd. *παίζουσι χαίρουσι*. —

XXXI, 14. Post hunc versum lacunam esse vidit Hermannus. — 16. *ἑσπέριος* Ruhnkenius; codd. *θεσπέσιος*. —

XXXII, 1. *εὐειδῆ* Bothius; codd. *ἀείδειν*. —

XXXIII, 16. *κρίσιν* ipse tentavi; codd. *σφίσιν*. —

XXXIV. VV. 1—9 ex Homeri hymnis affert Diodor. III, 66; vv. 10—21 in cod. Moscoviensi praemissi sunt hymno qui est in Cererem. — 16. *ἐπένευσε* Ruhnkenius; cod. *ἐκέλευσε*. — 17. *ἵληθ'* Hermannus; cod. *ἵλαθ'*. —

Epigrammata. I, 2. *Κύμης ἐριώπιδα κούρην* Ilgenius, idemque v. 4 *ξαθεοῦ* pro *ξανθοῦ*. — In carmine III Herodoti qui fertur lectiones secutus sum. — IV, 6. *ποντοτίνακτον* Piersonus; codd. *ποτνιάνακτον*. — 10. *φῆμιν ἀοιδῆς* Wolfius; codd. *φημὶ ἀοιδὴν*. — 12. corruptus. — 17. *ἀλαὸν* ego scripsi; codd. *ὀλίγον*. — VI, 2. *ξαθέου* Ruhnkenius; codd. *ξανθοῦ*. — VIII, 1. *ἐναλίγκιοι* corruptum. — IX, 1 et 2 metro vinxit Barnesius. — XIV, 6. Lectio Suidae corrupta. — A carmine XV lacero et corruptissimo manum abstinendam putavi dedique integram Herodoti qui fertur lectionem. — Postremo Batrachomyomachiae adjeci eam recensionem, quae a me prodiit Gottingae ante hos sex annos. Paucula quaedam ipse mutavi, v. 72 *καὶ ἐπὶ* pro eo quod erat *κἀπὶ*, 83 *πᾶσιν ὁμῶς* pro *ἀμφοτέροις*, 99 *ὕδατι* pro *ὕδασι*, 260 *μύεσιν* pro *μυσὶν*, 303 *μονοημέρου* pro *μονοήμερος*. Commodissime autem Augustus Nauckius mecum communicavit complures emendationes, e quibus certissimas meo judicio in versus recepi has: 114 *ἔχθιστος* et *ἔκτοσθεν*, ex codicibus optimis, quos hoc loco nescio quomodo contempseram; 132 *ἐν ὅπλοις* pro *ἔνοπλοι*; 144 *εἰς οὔατ' ἀμύμων*, ubi meliores libri *εἰς οὔατα μυῶν*; 298 *ἀτειρέες* pro *ἀχειρέες*. Ceteras viri doctissimi suspiciones alio loco publici juris faciam. —

Scribebam Elberfeldae ipsis Calendis
Martiis anni MDCCCLVIII.

AUG. BAUMEISTER.

ΥΜΝΟΙ ΟΜΗΡΙΚΟΙ.

ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

I.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΔΗΛΙΟΝ.

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
ὅν τε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν ἰόντα·
καί ῥά τ' ἀναΐσσουσιν ἐπισχεδὸν ἐρχομένοιο
πάντες ἀφ' ἑδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνει.
Λητὼ δ' οἴη μίμνε παραὶ Διὶ τερπικεράυνῳ,
ἧ ῥα βιόν τ' ἐχάλασσε καὶ ἐκλήισε φαρέτρην,
καί οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χείρεσσιν ἑλοῦσα
τόξον ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἑοῖο
πασσάλου ἐκ χρυσέου· τὸν δ' εἰς θρόνον εἷσεν ἄγουσα.
τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατὴρ δέπαϊ χρυσείῳ
δεικνύμενος φίλον υἱόν· ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι
ἔνθα καθίζουσιν· χαίρει δέ τε πότνια Λητὼ,
οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.
Πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω πάντως εὔυμνον ἐόντα;

Χαῖρε, μάκαιρ' ὦ Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα,
Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ,
κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ Κύνθιον ὄχθον,
ἀγχοτάτω φοίνικος, ἐπ' Ἰνωποῖο ῥεέθροις.

πάντη γάρ τοι, Φοῖβε, νόμοι βεβλήαται ᾠδῆς,
ἠμὲν ἀν' ἤπειρον πορτιτρόφον ἠδ' ἀνὰ νήσους.
πᾶσαι δὲ σκοπιαί τοι ἄδον καὶ πρώονες ἄκροι
ὑψηλῶν ὀρέων ποταμοί θ' ἅλαδε προρέοντες,
ἀκταί τ' εἰς ἅλα κεκλιμέναι λιμένες τε θαλάσσης.

ἄνθρωποί τοι πάντες ἀγινήσουσ' ἑκατόμβας
ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, κνίσση δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ
* δηρὸν ἄναξ εἰ βόσκοις θεοὶ κέ σ' ἔχωσιν
χειρὸς ἀπ' ἀλλοτρίης, ἐπεὶ οὔ τοι πῖαρ ὑπ' οὖδας.
Ὣς φάτο· χαῖρε δὲ Δῆλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα·
Λητοῖ, κυδίστη θύγατερ μεγάλου Κοίοιο,
ἀσπασίη μὲν ἔγωγε γονὴν ἑκάτοιο ἄνακτος
δεξαίμην· αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσηχὴς
ἀνδράσιν· ὧδε δέ κεν περιτιμήεσσα γενοίμην.
ἀλλὰ τόδε τρομέω, Λητοῖ, ἔπος, οὐδέ σε κεύσω·
λίην γάρ τινα φασὶν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα
ἔσσεσθαι, μέγα δὲ πρυτανευσέμεν ἀθανάτοισι
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ξείδωρον ἄρουραν.
τῷ ῥ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
μὴ, ὁπόταν τὸ πρῶτον ἴδῃ φάος ἠελίοιο,
νῆσον ἀτιμήσας, ἐπεὶ ἠραναήπεδός εἰμι,
ποσσὶ καταστρέψας ὤσῃ ἁλὸς ἐν πελάγεσσιν.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦμα κατὰ κρατὸς ἅλις αἰεὶ
κλύσσει· ὁ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξεται, ἥ κεν ἄδῃ οἱ,
τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
πουλύποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμας φῶκαί τε μέλαιναι
οἰκία ποιήσονται ἀκηδέα, χήτεϊ λαῶν.
ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
ἐνθάδε μιν πρῶτον τεύξειν περικαλλέα νηὸν,
ἔμμεναι ἀνθρώπων χρηστήριον, αὐτὰρ ἔπειτα
* * *
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ πολυώνυμός ἐστιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ὄμοσσεν·
Ἴστω νῦν τάδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν·
ἦ μὴν Φοίβου τῇδε θυώδης ἔσσεται αἰεὶ

ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φόωσδε· θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.
Ἔνθα σέ, ἦιε Φοῖβε, θεαὶ λόον ὕδατι καλῷ
ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, σπάρξαν δ' ἐν φάρεϊ λευκῷ,
λεπτῷ, νηγατέῳ· περὶ δὲ χρύσεον στρόφον ἧκαν.
οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θῆσατο μήτηρ,
ἀλλὰ Θέμις νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
ἀθανάτοις χείλεσσιν ἐπήρξατο· χαῖρε δὲ Λητὼ,
οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ, Φοῖβε, κατέβρως ἄμβροτον εἶδαρ,
οὔ σέ γ' ἔπειτ' ἴσχον χρύσεοι στρόφοι ἀσπαίροντα,
οὐδ' ἔτι δεσμά σ' ἔρυκε, λύοντο δὲ πείρατα πάντα.
αὐτίκα δ' ἀθανάτῃσι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,
χρήσω δ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βουλήν.
Ὣς εἰπὼν ἐβίβασκεν ἐπὶ χθονὸς εὐρυοδείης
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἑκατηβόλος· αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
θάμβεον ἀθάναται· χρυσῷ δ' ἄρα Δῆλος ἅπασα
ἤνθησ', ὡς ὅτε τι ῥίον οὔρεος ἄνθεσιν ὕλης.
Αὐτὸς δ', ἀργυρότοξε ἄναξ, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
ἄλλοτε μέν τ' ἐπὶ Κύνθου ἐβήσαο παιπαλόεντος,
ἄλλοτε δ' αὖ νήσους τε καὶ ἀνέρας ἠλάσκαξες.
πολλοί τοι νηοί τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
πᾶσαι δὲ σκοπιαί τε φίλαι καὶ πρώονες ἄκροι
ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοί θ' ἅλαδε προρέοντες·
ἀλλὰ σὺ Δήλῳ, Φοῖβε, μάλιστ' ἐπιτέρπεαι ἦτορ,
ἔνθα τοι ἑλκεχίτωνες Ἴάονες ἠγερέθονται
αὐτοῖς σὺν παίδεσσι καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν.
οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ
μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅταν στήσωνται ἀγῶνα.

βεβρίθει, καθορῶσα Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην,
γηθοσύνῃ, ὅτι μιν θεὸς εἵλετο οἰκία θέσθαι
νήσων ἠπείρου τε, φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον.

II.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΠΥΘΙΟΝ.

[Ὦ ἄνα, καὶ Λυκίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
καὶ Μίλητον ἔχεις, ἔναλον πόλιν ἱμερόεσσαν,
αὐτὸς δ' αὖ Δήλοιο περικλύστης μέγ' ἀνάσσεις.]

* * *

εἶσι δὲ φορμίζων Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς
φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς Πυθὼ πετρήεσσαν,
ἄμβροτα εἵματ' ἔχων τεθυωμένα· τοῖο δὲ φόρμιγξ
χρυσέου ὑπὸ πλήκτρου καναχὴν ἔχει ἱμερόεσσαν.
ἔνθεν δὲ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονός, ὥστε νόημα,
εἶσι Διὸς πρὸς δῶμα θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων.
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις καὶ ἀοιδή·
Μοῦσαι μέν θ' ἅμα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ
ὑμνεῦσίν ῥα θεῶν δῶρ' ἄμβροτα ἠδ' ἀνθρώπων
τλημοσύνας, ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
ζώουσ' ἀφραδέες καὶ ἀμήχανοι, οὐδὲ δύνανται
εὑρέμεναι θανάτοιό τ' ἄκος καὶ γήραος ἄλκαρ·
αὐτὰρ ἐϋπλόκαμοι Χάριτες καὶ �εὔφρονες Ὧραι
Ἁρμονίη θ' Ἥβη τε Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη
ὀρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι·
τῇσι μὲν οὔτ' αἰσχρὴ μεταμέλπεται οὔτ' ἐλάχεια,
ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγητή,
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.
ἐν δ' αὖ τῇσιν Ἄρης καὶ εὔσκοπος Ἀργειφόντης
παίζουσ'· αὐτὰρ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐγκιθαρίζει,
καλὰ καὶ ὕψι βιβάς· αἴγλη δέ μιν ἀμφιφαείνει
μαρμαρυγῆς τε ποδῶν καὶ εὐκλώστοιο χιτῶνος.
οἱ δ' ἐπιτέρπονται θυμὸν μέγαν εἰσορόωντες,
Λητώ τε χρυσοπλόκαμος καὶ μητίετα Ζεύς,
υἷα φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

ὣς γὰρ τὰ πρώτισθ' ὁσίη γένεθ'· οἱ δὲ ἄνακτι
εὔχονται, δίφρον δὲ θεοῦ τότε μοῖρα φυλάσσει.
[ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·
Κηφισσὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κιχήσαο καλλιρέεθρον,
ὅστε Λιλαίηθεν προχέει καλλίρροον ὕδωρ.
τὸν διαβὰς, Ἑκάεργε, καὶ Ὠκαλέην πολύπυργον]
ἔνθεν ἄρ' εἰς Ἀλίαρτον ἀφίκεο ποιήεντα.
βῆς δ' ἐπὶ Τελφούσης· τόθι τοι ἅδε χῶρος ἀπήμων
τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
στῆς δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπες·
Τελφοῦσ', ἐνθάδε δὴ φρονέω περικαλλέα νηὸν
ἀνθρώπων τεῦξαι χρηστήριον, οἵτε μοι αἰεὶ
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελήεσσας ἑκατόμβας,
ἠμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
ἠδ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
χρησόμενοι· τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
πᾶσι θεμιστεύοιμι χρέων ἐνὶ πίονι νηῷ.
Ὣς εἰπὼν διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων
εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· ἡ δ' ἐσιδοῦσα
Τελφοῦσα κραδίην ἐχολώσατο εἶπέ τε μῦθον·
Φοῖβε ἄναξ ἑκάεργε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
ἐνθάδ' ἐπεὶ φρονέεις τεῦξαι περικαλλέα νηὸν,
ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἵτε τοι αἰεὶ
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελήεσσας ἑκατόμβας —
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
πημανέει σ' αἰεὶ κτύπος ἵππων ὠκειάων,
ἀρδόμενοί τ' οὐρῆες ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγέων·
ἔνθά τις ἀνθρώπων βουλήσεται εἰσοράασθαι
ἅρματά τ' εὐποίητα καὶ ὠκυπόδων κτύπον ἵππων,
ἢ νηόν τε μέγαν καὶ κτήματα πόλλ' ἐνεόντα.
ἀλλ' εἰ δή τι πίθοιο, σὺ δὲ κρείσσων καὶ ἀρείων
ἐσσὶ, ἄναξ, ἐμέθεν, σεῦ δὲ σθένος ἐστὶ μέγιστον,

ἐν Κρίσσῃ ποίησαι ὑπὸ πτυχὶ Παρνησσοῖο.
ἔνθ' οὔθ' ἅρματα καλὰ δονήσεται, οὔτε τοι ἵππων [270]
ὠκυπόδων κτύπος ἔσται ἐΰδμητον περὶ βωμόν.
ἀλλ' ἀκέων προσάγοιεν Ἰηπαιήονι δῶρα
ἀνθρώπων κλυτὰ φῦλα· σὺ δὲ φρένας ἀμφιγεγηθὼς
δέξαι' ἱερὰ καλὰ περικτιόνων ἀνθρώπων.
Ὡς εἰποῦσ' Ἑκάτου πέπιθε φρένας, ὄφρα οἱ αὐτῇ [275]
Τελφούσῃ κλέος εἴη ἐπὶ χθονὶ, μηδ' Ἑκάτοιο.
ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·
ἵξες δ' ἐς Φλεγύων ἀνδρῶν πόλιν ὑβριστάων,
οἳ Διὸς οὐκ ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον
ἐν καλῇ βήσσῃ Κηφισίδος ἐγγύθι λίμνης. [280]
ἔνθεν καρπαλίμως προσέβης πρὸς δειράδα θείων·
ἵκεο δ' ἐς Κρίσην ὑπὸ Παρνησὸν νιφόεντα,
κνημὸν πρὸς Ζέφυρον τετραμμένον, αὐτὰρ ὕπερθεν
πέτρη ἐπικρέμαται, κοίλη δ' ὑποδέδρομε βῆσσα,
τρηχεῖ'· ἔνθα ἄναξ τεκμήρατο Φοῖβος Ἀπόλλων [285]
νηὸν ποιήσασθαι ἐπήρατον εἶπέ τε μῦθον·
Ἐνθάδε δὴ φρονέω τεύξειν περικαλλέα νηὸν,
ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἵτέ μοι αἰεὶ
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελήεσσας ἑκατόμβας,
ἠμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν, [290]
ἠδ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
χρησόμενοι· τοῖσιν δ' ἄρ' ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
πᾶσι θεμιστεύοιμι χρέων ἐνὶ πίονι νηῷ.
Ὡς εἰπὼν διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων
εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς [295]
λάϊνον οὐδὸν ἔθηκε Τροφώνιος ἠδ' Ἀγαμήδης,
υἱέες Ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
ἀμφὶ δὲ νηὸν ἔνασσαν ἀθέσφατα φῦλ' ἀνθρώπων
ξεστοῖσιν λάεσσιν, ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεί.
ἀγχοῦ δὲ κρήνη καλλίρροος, ἔνθα δράκαιναν [300]

κτεῖνεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπὸ κρατεροῖο βιοῖο,
ζατρεφέα, μεγάλην, τέρας ἄγριον, ἣ κακὰ πολλὰ
ἀνθρώπους ἔρδεσκεν ἐπὶ χθονὶ, πολλὰ μὲν αὐτοὺς,
πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδ', ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφοινόν.
[καί ποτε δεξαμένη χρυσοθρόνου ἔτρεφεν Ἥρης
δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν·
ἔνθ' ἄρ' Ἥρη ἔτικτε χολωσαμένη Διΐ πατρὶ,
ὅππότ' ἄρα δὴ Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ' Ἀθήνην
ἐκ κορυφῆς· ἡ δ' αἶψα χολώσατο πότνια Ἥρη,
ἠδὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔειπε·
Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
ὡς ἔμ' ἀτιμάξειν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς
πρῶτος, ἐπεί μ' ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν·
καὶ νῦν νόσφιν ἐμεῖο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
ἣ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
αὐτὰρ ὅγ' ἠπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσι
παῖς ἐμὸς Ἥφαιστος, ῥικνὸς πόδας, ὃν τέκον αὐτή·
* * *
ῥίψ' ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα καὶ ἔμβαλον εὐρέϊ πόντῳ·
ἀλλά ἑ Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεξα
δέξατο καὶ μετὰ ἧσι κασιγνήτῃσι κόμισσεν.
ὡς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσι.
σχέτλιε, ποικιλομῆτα, τί νῦν ἔτι μήσεαι ἄλλο;
πῶς ἔτλης οἷος τεκέειν γλαυκώπιδ' Ἀθήνην;
οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην; καὶ σὴ κεκλημένη ἔμπης
ἦν ἄρ' ἐν ἀθανάτοισιν, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
φράζεο νῦν, μή τοί τι κακὸν μητίσομ' ὀπίσσω.
καὶ νῦν μέντοι ἐγὼ τεχνήσομαι, ὥς κε γένηται
παῖς ἐμοὶ, ὅς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν,
οὔτε σὸν αἰσχύνασ' ἱερὸν λέχος οὔτ' ἐμὸν αὐτῆς.
οὐδέ τοι εἰς εὐνὴν πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σεῖο
τηλόθεν οὖσα θεοῖσι μετέσσομαι ἀθανάτοισιν.

Ὣς εἰποῦσ' ἀπονόσφι θεῶν κίε χωομένη κῆρ.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοῶπις πότνια Ἥρη,
χειρὶ καταπρηνεῖ δ' ἔλασε χθόνα καὶ φάτο μῦθον·
Κέκλυτε νῦν μοι, Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Τιτῆνές τε θεοὶ, τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
Τάρταρον ἀμφὶ μέγαν, τῶν ἔξ ἄνδρες τε θεοί τε·
αὐτὰρ νῦν μευ πάντες ἀκούσατε καὶ δότε παῖδα
νόσφι Διὸς, μηδέν τι βίην ἐπιδευέα κείνου·
ἀλλ' ὄγε φέρτερος εἴη, ὅσον Κρόνου εὐρύοπα Ζεύς.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἵμασε χθόνα χειρὶ παχείῃ·
κινήθη δ' ἄρα Γαῖα φερέσβιος· ἡ δ' ἐσιδοῦσα
τέρπετο ὃν κατὰ θυμόν· ὄἴετο γὰρ τελέεσθαι.
ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
οὔτε πότ' εἰς εὐνὴν Διὸς ἦλυθε μητιόεντος,
οὔτε πότ' εἰς θῶκον πολυδαίδαλον, ὡς τὸ πάρος περ,
[αὐτῷ ἐφεξομένη πυκινὰς φραξέσκετο βουλάς·]
ἀλλ' ἧγ' ἐν νηοῖσι πολυλλίστοισι μένουσα
τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια Ἥρη.
ἀλλ' ὅτε δὴ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
ἄψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
ἡ δ' ἔτεκ' οὔτε θεοῖς ἐναλίγκιον οὔτε βροτοῖσι,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν.
αὐτίκα τόνδε λαβοῦσα βοῶπις πότνια Ἥρη
δῶκεν ἔπειτα φέρουσα κακῷ κακόν· ἡ δ' ὑπέδεκτο.
ἦ κακὰ πόλλ' ἔρδεσκε κατὰ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·]
ὅς τῆγ' ἀντιάσειε, φέρεσκέ μιν αἴσιμον ἦμαρ,
πρίν γέ οἱ ἰὸν ἐφῆκεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
καρτερόν· ἡ δ' ὀδύνῃσιν ἐρεχθομένη χαλεπῇσι,
κεῖτο μέγ' ἀσθμαίνουσα κυλινδομένη κατὰ χῶρον.
θεσπεσίη δ' ἐνοπὴ γένετ' ἄσπετος· ἡ δὲ καθ' ὕλην
πυκνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, λεῖπε δὲ θυμὸν
φοινὸν ἀποπνείουσ'· ὁ δ' ἐπηύξατο Φοῖβος Ἀπόλλων·

Ἐνταυθοῖ νῦν πύθευ ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ·
οὐδὲ σύγε ζώουσα κακὸν δήλημα βροτοῖσιν
ἔσσεαι, οἳ γαίης πολυφόρβου καρπὸν ἔδοντες [365]
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τελήεσσας ἑκατόμβας·
οὐδέ τί τοι θάνατόν γε δυσηλεγέ' οὔτε Τυφωεὺς
ἀρκέσει οὔτε Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλὰ σέ γ' αὐτοῦ
πύσει Γαῖα μέλαινα καὶ ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
Ὣς φάτ' ἐπευχόμενος· τὴν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε. [370]
τὴν δ' αὐτοῦ κατέπυσ' ἱερὸν μένος Ἠελίοιο,
ἐξ οὗ νῦν Πυθὼ κικλήσκεται· οἱ δὲ ἄνακτα
Πύθιον καλέουσιν ἐπώνυμον, οὕνεκα κεῖθι
αὐτοῦ πῦσε πέλωρ μένος ὀξέος Ἠελίοιο.
Καὶ τότ' ἄρ' ἔγνω ᾗσιν ἐπὶ φρεσὶ Φοῖβος Ἀπόλλων, [375]
οὕνεκά μιν κρήνη καλλίρροος ἐξαπάφησε·
βῆ δ' ἐπὶ Τελφούσῃ κεχολωμένος, αἶψα δ' ἵκανε·
στῆ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Τελφοῦσ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἐμὸν νόον ἐξαπαφοῦσα
χῶρον ἔχουσ' ἐρατὸν προρέειν καλλίρροον ὕδωρ. [380]
ἐνθάδε δὴ καὶ ἐμὸν κλέος ἔσσεται, οὐδὲ σὸν οἴης.
Ἦ καὶ ἐπὶ ῥίον ὦσεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
πετραίῃς προχοῇσιν, ἀπέκρυψεν δὲ ῥέεθρα,
καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι,
ἄγχι μάλα κρήνης καλλιρρόου· ἔνθα δ' ἄνακτι [385]
πάντες ἐπίκλησιν Τελφουσίῳ εὐχετόωνται,
οὕνεκα Τελφούσης ἱερῆς ἤσχυνε ῥέεθρα.
Καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο Φοῖβος Ἀπόλλων,
οὔστινας ἀνθρώπους ὀργίονας εἰσαγάγοιτο,
οἳ θεραπεύσονται Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ [390]
ἱερά τε ῥέξουσι καὶ ἀγγελέουσι θέμιστας
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅττι κεν εἴπῃ
χρείων ἐκ δάφνης γυάλων ὕπο Παρνησοῖο.
ταῦτ' ἄρα ὁρμαίνων ἐνόησ' ἐπὶ οἴνοπι πόντῳ

νῆα θοήν· ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
Κρῆτες ἀπὸ Κνωσοῦ Μινωίου, οἵ ῥα τ' ἄνακτι
* * *
οἱ μὲν ἐπὶ πρῆξιν καὶ χρήματα νηὶ μελαίνῃ
ἐς Πύλον ἠμαθόεντα Πυληγενέας τ' ἀνθρώπους
ἔπλεον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι συνήντετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἐν πόντῳ δ' ἐπόρουσε δέμας δελφῖνι ἐοικὼς
νηὶ θοῇ, καὶ κεῖτο πέλωρ μέγα τε δεινόν τε·
τῶν δ' οὔτις κατὰ θυμὸν ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησε·
* * *
πάντυθ' ἀνασσείασκε, τίνασσε δὲ νήια δοῦρα.
οἱ δ' ἀκέων ἐνὶ νηὶ καθείατο δειμαίνοντες·
οὐδ' οἵ γ' ὅπλ' ἔλυον κοίλην ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
οὐδ' ἕλκον λαῖφος νηὸς κυανοπρῴροιο,
ἀλλ' ὡς τὰ πρώτιστα κατεστήσαντο βοεῦσιν,
ὣς ἔπλεον· κραιπνὸς δὲ Νότος κατόπισθεν ἔπειγε
νῆα θοήν· πρῶτον δὲ παρημείβοντο Μάλειαν,
πὰρ δὲ Λακωνίδα γαῖαν Ἔλός τ', ἔφαλον πτολίεθρον,
ἶξον καὶ χῶρον τερψιμβρότου Ἠελίοιο,
Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαθύτριχα βόσκεται αἰεὶ
Ἠελίοιο ἄνακτος, ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον.
οἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἔθελον νῆα σχεῖν ἠδ' ἀποβάντες
φράσσασθαι μέγα θαῦμα καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι,
εἰ μενέει νηὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρον,
ἦ εἰς οἶδμ' ἅλιον πολυΐχθυον αὖθις ὀρούσει.
ἀλλ' οὐ πηδαλίοισιν ἐπείθετο νηῦς εὐεργὴς,
ἀλλὰ παρὲκ Πελοπόννησον πίειραν ἐκοῦσα
ἤι' ὁδόν· πνοιῇ δὲ ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
ῥηιδίως ἴθυν'· ἡ δὲ πρήσσουσα κέλευθον
Ἀρήνην ἵκανε καὶ Ἀργυφέην ἐρατεινὴν,
καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκτίτου Αἰπυ
καὶ Πύλον ἠμαθόεντα Πυληγενέας τ' ἀνθρώπους.

βῆ δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα καὶ παρὰ Δύμην,
ἠδὲ παρ' Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
εὖτε Φερὰς ἐπέβαλλεν, ἀγαλλομένη Διὸς οὔρῳ,
καί σφιν ὑπὲκ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺ πέφαντο,
Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρενίσσετο πᾶσαν,
καὶ δὴ ἐπὶ Κρίσης τάχ' ἐφαίνετο κόλπος ἀπείρων,
ὅστε διὲκ Πελοπόννησον πίειραν ἐέργει·
ἦλθ' ἄνεμος Ζέφυρος μέγας, αἴθριος, ἐκ Διὸς αἴσης,
λάβρος ἐπαιγίζων ἐξ αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἄψορροι δὴ ἔπειτα πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε
ἔπλεον· ἡγεμόνευε δ' ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
ἶξον δ' ἐς Κρίσην εὐδείελον, ἀμπελόεσσαν,
ἐς λιμέν'· ἡ δ' ἀμάθοισιν ἐχρίμψατο ποντοπόρος νηῦς.
ἔνθ' ἐκ νηὸς ὄρουσεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
ἀστέρι εἰδόμενος μέσῳ ἤματι· τοῦ δ' ἀπὸ πολλαὶ
σπινθαρίδες πωτῶντο, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἷκεν·
ἐς δ' ἄδυτον κατέδυσε διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
ἔνθ' ἄρ' ὅγε φλόγ' ἔδαιε πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα·
πᾶσαν δὲ Κρίσην κάτεχεν σέλας· αἱ δ' ὀλόλυξαν
Κρισαίων ἄλοχοι καλλίζωνοί τε θύγατρες
Φοίβου ὑπὸ ῥιπῆς· μέγα γὰρ δέος εἷλεν ἕκαστον.
ἔνθεν δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα νόημ' ὣς ἅλτο πέτεσθαι,
ἀνέρι εἰδόμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε,
πρωθήβῃ, χαίτης εἰλυμένος εὐρέας ὤμους·
καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
ἦ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
τίφθ' οὕτως ἧσθον τετιηότε, οὐδ' ἐπὶ γαῖαν

ἐκβῆτ', οὐδὲ καθ' ὅπλα μελαίνης νηὸς ἔθεσθε;
αὕτη μέν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἁλφηστάων,
ὁππόταν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νηῒ μελαίνῃ
ἔλθωσιν καμάτῳ ἀδδηκότες, αὐτίκα δέ σφεας
σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ.
Ὣς φάτο καί σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε.
τὸν καὶ ἀμειβόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
Ξεῖν', ἐπεὶ οὐ μὲν γάρ τι καταθνητοῖσιν ἔοικας,
οὐ δέμας οὐδὲ φυὴν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
* * *
οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ·
τίς δῆμος; τίς γαῖα; τίνες βροτοὶ ἐγγεγάασιν;
ἄλλῃ γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα,
εἰς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἔνθεν γένος εὐχόμεθ' εἶναι·
νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ κατήλθομεν οὔτι ἑκόντες,
[νόστου ἱέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα·]
ἀλλά τις ἀθανάτων δεῦρ' ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντας.
Τοὺς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ξεῖνοι, τοὶ Κνωσσὸν πολυδένδρεον ἀμφινέμεσθε
τὸ πρὶν, ἀτὰρ νῦν οὐκ ἔθ' ὑπότροποι αὖθις ἔσεσθε
ἔς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δώματα καλὰ ἕκαστος,
ἔς τε φίλας ἀλόχους· ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
ἕξετ' ἐμὸν πολλοῖσι τετιμένοι ἀνθρώποισιν.
εἰμὶ δ' ἐγὼ Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων δ' εὔχομαι εἶναι·
ὑμέας δ' ἤγαγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
οὔτι κακὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
ἕξετ' ἐμὸν πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισι,
βουλάς τ' ἀθανάτων εἰδήσετε, τῶν ἰότητι
αἰεὶ τιμήσεσθε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πείθεσθε τάχιστα·
ἱστία μὲν πρῶτον κάθετον λύσαντε βοείας,

νῆα δ' ἔπειτα μέλαιναν ἐπ' ἠπείρου ἐρύσασθε,
ἐκ δὲ κτήματ' ἕλεσθε καὶ ἔντεα νηὸς εἴσης,
καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
πῦρ δ' ἐπικαίοντες, ἐπί τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες,
εὔχεσθαι δὴ ἔπειτα παριστάμενοι περὶ βωμόν·
ὡς μὲν ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
εἰδόμενος δελφῖνι θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρουσα,
ὣς ἐμοὶ εὔχεσθαι Δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς
* αὐτὸς δέλφιος καὶ ἐπύψιος ἔσσεται αἰεί.
δειπνῆσαι τ' ἄρ' ἔπειτα θοῇ παρὰ νηΐ μελαίνῃ,
καὶ σπεῖσαι μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπὴν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἧσθε,
ἔρχεσθαί θ' ἅμ' ἐμοὶ καὶ ἰηπαιήον' ἀείδειν,
εἰσόκε χῶρον ἵκησθον, ἵν' ἕξετε πίονα νηόν.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
ἱστία μὲν πρῶτον κάθεσαν, λῦσαν δὲ βοείας,
ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἐκ δ' ἁλὸς ἤπειρόνδε θοὴν ἀνὰ νῆ' ἐρύσαντο
ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
καὶ βωμὸν ποίησαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
πῦρ δ' ἐπικαίοντες ἐπί τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες
εὔχονθ', ὡς ἐκέλευε, παριστάμενοι περὶ βωμόν.
δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο θοῇ παρὰ νηΐ μελαίνῃ,
καὶ σπεῖσαν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
φόρμιγγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἐρατὸν κιθαρίζων,
καλὰ καὶ ὕψι βιβάς· οἱ δὲ ῥήσσοντες ἕποντο
Κρῆτες πρὸς Πυθὼ καὶ Ἰηπαιήον' ἄειδον,
οἷοί τε Κρητῶν παιήονες, οἷσί τε Μοῦσα
ἐν στήθεσσιν ἔθηκε θεὰ μελίγηρυν ἀοιδήν.

ἄκμητοι δὲ λόφον προσέβαν ποσὶν, αἶψα δ' ἵκοντο
Παρνησὸν καὶ χῶρον ἐπήρατον, ἔνθ' ἄρ' ἔμελλον
οἰκήσειν πολλοῖσι τετιμένοι ἀνθρώποισι·
δείξε δ' ἄγων ἄδυτον ζάθεον καὶ πίονα νηόν.
τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
τὸν καὶ ἀνειρόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·

Ὦ ἄν', ἐπειδὴ τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἤγαγες· οὕτω που τῷ σῷ φίλον ἔπλετο θυμῷ·
πῶς καὶ νῦν βιόμεσθα; τό σε φράξεσθαι ἄνωγμεν.
* οὔτε τρυγηφόρος ἥδε γ' ἐπήρατος οὔτ' εὐλείμων,
ὥστ' ἀπό τ' εὖ ζώειν καὶ ἅμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν.

Τοὺς δ' ἐπιμειδήσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Νήπιοι ἄνθρωποι, δυστλήμονες, οἳ μελεδῶνας
βούλεσθ' ἀργαλέους τε πόνους καὶ στείνεα θυμῷ·
ῥηΐδιον ἔπος ὔμμ' ἐρέω καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.
δεξιτερῇ μάλ' ἕκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν,
σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέσται,
ὅσσα ἐμοί κ' ἀγάγωσι περικλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·
νηὸν δὲ προφύλαχθε, δέδεχθε δὲ φῦλ' ἀνθρώπων,
ἐνθάδ' ἀγειρομένων καὶ ἐμὴν ἰθύν τε μάλιστα.
εἰ δέ τι τηΰσιον ἔπος ἔσσεται, ἠέ τι ἔργον,
ὕβρις θ', ἣ θέμις ἐστὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων,
ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσονται,
τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμήσεσθ' ἤματα πάντα.
εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

III.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἑρμῆν ὕμνει, Μοῦσα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸν,
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
νύμφη ἐϋπλόκαμος, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἠλεύαθ' ὅμιλον,
ἄντρον ἔσω ναίουσα παλίσκιον, ἔνθα Κρονίων
νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
ὄφρα κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,
λήθων ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους.
ἀλλ' ὅτε δὴ μεγάλοιο Διὸς νόος ἐξετελεῖτο,
[τῇ δ' ἤδη δέκατος μεὶς οὐρανῷ ἐστήρικτο,
εἷς τε φόως ἄγαγεν, ἀρίσημά τε ἔργα τέτυκτο·]
καὶ τότ' ἐγείνατο παῖδα πολύτροπον, αἱμυλομήτην,
ληϊστῆρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἡγήτορ' ὀνείρων,
νυκτὸς ὀπωπητῆρα, πυληδόκον, ὃς τάχ' ἔμελλεν
ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
[ἠῷος γεγονὼς μέσῳ ἤματι ἐγκιθάριζεν,
ἑσπέριος βοῦς κλέψεν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
τετράδι τῇ προτέρῃ, τῇ μιν τέκε πότνια Μαῖα.]
ὃς καὶ, ἐπειδὴ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυίων,
οὐκέτι δηρὸν ἔκειτο μένων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ,
ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ζήτει βόας Ἀπόλλωνος,
οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηρεφέος ἄντροιο.
ἔνθα χέλυν εὑρὼν, ἐκτήσατο μυρίον ὄλβον·
ἦ ῥά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι,
βοσκομένη προπάροιθε δόμων ἐριθηλέα ποίην,
σαῦλα ποσὶν βαίνουσα· Διὸς δ' ἐριούνιος υἱὸς
ἀθρήσας ἐγέλασσε, καὶ αὐτίκα μῦθον ἔειπε·

Ἑρμῆς τοι πρώτιστα χέλυν τεκτήνατ' ἀοιδόν· 4.

καὶ τὰ μὲν οὖν ἤειδε, τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοίνα.
καὶ τὴν μὲν κατέθηκε φέρων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ
φόρμιγγα γλαφυρήν· ὁ δ' ἄρα κρειῶν ἐρατίζων
ἅλτο κατὰ σκοπιὴν εὐώδεος ἐκ μεγάροιο,
ὁρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσίν, οἷά τε φῶτες
φηληταὶ διέπουσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
Ἠέλιος μὲν ἔδυνε κατὰ χθονὸς Ὠκεανόνδε
αὐτοῖσίν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν· αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς
Πιερίης ἀφίκανε θέων ὄρεα σκιόεντα,
ἔνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὖλιν ἔχεσκον,
βοσκόμεναι λειμῶνας ἀκηρασίους, ἐρατεινούς.
τῶν τότε Μαιάδος υἱὸς, ἐΰσκοπος Ἀργειφόντης,
πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βοῦς ἐριμύκους.
πλανοδίας δ' ἤλαυνε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
ἴχνι' ἀποστρέψας· δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης.
σάνδαλα δ' εὖτ' ἔρριψεν ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσιν,
ἄφραστ' ἠδ' ἀνόητα διέπλεκε θαυματὰ ἔργα,
συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζους.
τῶν τότε συνδήσας νεοθηλέος ἄγκαλον ὕλης,
εὐλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα κοῦφα,
αὐτοῖσιν πετάλοισι, [τὰ κύδιμος Ἀργειφόντης
ἔσπασε Πιερίηθεν] ὁδοιπορίην ἀλεείνων,
* οἷά τ' ἐπειγόμενος δολιχὴν ὁδὸν, αὐτοπρεπὴς ὥς.
τὸν δὲ γέρων ἐνόησε δέμων ἀνθοῦσαν ἀλωὴν,
ἱέμενον πεδίονδε δι' Ὀγχηστὸν λεχεποίην·
τὸν πρότερος προσέφη Μαίης ἐρικυδέος υἱός·
Ὦ γέρον, ὅστε φυτὰ σκάπτεις ἐπικαμπύλος ὤμους,
ἦ πολυοινήσεις, εὖτ' ἂν τάδε πάντα φέρῃσι.
* * *
καί τε ἰδὼν μὴ ἰδὼν εἶναι καὶ κωφὸς ἀκούσας,

ἀντία ποιήσας ὁπλὰς, τὰς πρόσθεν ὄπισθεν,
τὰς δ' ὄπιθεν πρόσθεν· κατὰ δ' ἔμπαλιν αὐτὸς ἔβαινε.

* καὶ σιγᾷν, ὅτε μή τι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτοῦ.

Τόσσον φὰς συνέσευε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
πολλὰ δ' ὄρη σκιόεντα καὶ αὐλῶνας κελαδεινοὺς
καὶ πεδί' ἀνθεμόεντα διήλασε κύδιμος Ἑρμῆς.
ὀρφναίη δ' ἐπίκουρος ἐπαύετο δαιμονίη νὺξ,
ἠΰ πλείων, τάχα δ' ὄρθρος ἐγίγνετο δημιοεργός·
τῆμος ἐπ' Ἀλφειὸν ποταμὸν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
Φοίβου Ἀπόλλωνος βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους.
ἀκμῆτες δ' ἵκανον ἐπ' αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
καὶ ληνοὺς προπάροιθεν ἀριπρεπέος λειμῶνος.
ἔνθ' ἐπεὶ εὖ βοτάνης ἐπεφόρβει βοῦς ἐριμύκους,
καὶ τὰς μὲν συνέλασσεν ἐς αὔλιον * ἀθρόας οὔσας,
λωτὸν ἐρεπτομένας ἠδ' ἑρσήεντα κύπειρον·
σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλὰ, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην·
δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἑλὼν ἐπέλεψε σιδήρῳ
ἄρμενον ἐν παλάμῃς· * ἄμπνυτο δὲ θερμὸς ἀϋτμή·
πολλὰ δὲ κάγκανα κᾶλα κατουδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ
οὖλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανά· λάμπετο δὲ φλὸξ
τηλόσε φῦσαν ἰεῖσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο.
ὄφρα δὲ πῦρ ἀνέκαιε βίῃ κλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
τόφρα δ' ἐριβρύχους ἕλικας βοῦς εἵλκε θύραζε
δοιὰς ἄγχι πυρός· — δύναμις δέ οἱ ἔπλετο πολλή· —
ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιοώσας·
* ἐγκλίνων δ' ἐκύλινδε, δι' αἰῶνάς τε τορήσας
ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζε, ταμὼν κρέα πίονα δημῷ·
ὤπτα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα δουρατέοισι,
σάρκας ὁμοῦ καὶ νῶτα γεγάσμια καὶ μέλαν αἷμα
ἐργμένον ἐν χολάδεσσι· τὰ δ' αὐτοῦ κεῖτ' ἐπὶ χώρης·

ἡ δὲ νέον σκοπιὴν προσεβήσατο δῖα Σελήνη, 99
Πάλλαντος θυγάτηρ Μεγαμηδείδαο ἄνακτος, 100

Ἑρμῆς τοι πρώτιστα πυρήϊα πῦρ τ' ἀνέδωκε 111

ῥινοὺς δ' ἐξετάνυσσε καταστυφέλῳ ἐπὶ πέτρῃ,
ὡς ἔτι νῦν τὰ μέταξε πολυχρόνιοι πεφύασι,
δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἑρμῆς χαρμόφρων εἰρύσατο πίονα ἔργα
λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι καὶ ἔσχισε δώδεκα μοίρας
κληροπαλεῖς· τέλεον δὲ γέρας προσέθηκεν ἑκάστῃ.
ἔνθ' ὁσίης κρεάων ἠράσσατο κύδιμος Ἑρμῆς·
ὀδμὴ γάρ μιν ἔτειρε καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα
ἡδεῖ'· ἀλλ' οὐδ' ὣς οἱ ἐπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
καί τε μάλ' ἱμείροντι, περᾶν ἱερῆς κατὰ δειρῆς.
ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
δημὸν καὶ κρέα πολλά, μετήορα δ' αἶψ' ἀνάειρε,
σῆμα νέης φωρῆς· ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' ἀγείρας
οὐλόποδ', οὐλοκάρηνα πυρὸς κατεδάμνατ' ἀϋτμῇ.
αὐτὰρ ἐπεί τοι πάντα κατὰ χρέος ἤνυσε δαίμων,
σάνδαλα μὲν προέηκεν ἐς Ἄλφειὸν βαθυδίνην·
ἀνθρακιὴν δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθυνε μέλαιναν.
Κυλλήνης δ' αἶψ' αὖτις ἀφίκετο δῖα κάρηνα
ὄρθριος, οὐδέ τίς οἱ δολιχῆς ὁδοῦ ἀντεβόλησεν
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
οὐδὲ κύνες λελάκοντο· Διὸς δ' ἐριούνιος Ἑρμῆς
δοχμωθεὶς μεγάροιο διὰ κληῖθρον ἔδυνεν,
αὔρῃ ὀπωρινῇ ἐναλίγκιος, ἠΰτ' ὀμίχλη.
[ἰθύσας δ' ἄντρου ἐξίκετο πίονα νηὸν,
ἦκα ποσὶ προβιβῶν· οὐ γὰρ κτύπεν, ὥσπερ ἐπ' οὔδει.]
ἐσσυμένως δ' ἄρα λίκνον ἐπῴχετο κύδιμος Ἑρμῆς·
σπάργανον ἀμφ' ὤμοις εἱλυμένος, ἠΰτε τέκνον
* νήπιον, ἐν παλάμῃσι περ ἰγνύσι λαῖφος ἀθύρων,
κεῖτο, χέλυν ἑρατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐέργων.
μητέρα δ' οὐκ ἄρ' ἔληθε θεὰν θεὸς, εἶπέ τε μῦθον·

παννύχιος· καλὸν δὲ φόως ἐπέλαμπε Σελήνης. 141

ἀγνὸν ἐρισφαράγου Γαιήοχου· ἔνθα γέροντα
* κνώδαλον εὗρε νέμοντα παρὲξ ὁδοῦ ἕρκος ἀλωῆς·
τὸν πρότερος προσέφη Λητοῦς ἐρικυδέος υἱός·
Ὦ γέρον Ὀγχηστοῖο βατοδρόπε ποιήεντος,
βοῦς ἀπὸ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνω,
πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσιν ἑλικτὰς,
ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μοῦνος ἀπ' ἄλλων
κυάνεος· χαροποὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἕποντο
τέσσαρες, ἠΰτε φῶτες, ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν,
οἵ τε κύνες ὅ τε ταῦρος· ὃ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκται·
ταὶ δ' ἔβαν ἠελίοιο νέον καταδυομένοιο
ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος, ἀπὸ γλυκεροῖο νομοῖο.
ταῦτά μοι εἰπὲ, γεραιὲ παλαιγενὲς, εἶπου ὄπωπας
ἀνέρα ταῖσδ' ἐπὶ βουσὶ διαπρήσσοντα κέλευθον.
Τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ὦ φίλος, ἀργαλέον μὲν, ὅσ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο,
πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήσσουσιν ὁδῖται,
τῶν οἱ μὲν κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλὰ,
φοιτῶσιν· χαλεπὸν δὲ δαήμεναί ἐστιν ἕκαστον·
αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἔσκαπτον περὶ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο·
παῖδα δ' ἔδοξα, φέριστε, σαφὲς δ' οὐκ οἶδα, νοῆσαι,
ὅστις ὁ παῖς ἅμα βουσὶν ἐϋκραίρῃσιν ὀπήδει
νήπιος, εἶχε δὲ ῥάβδον· ἐπιστροφάδην δ' ἐβάδιζεν.
ἐξοπίσω δ' ἀνέεργε, κάρη δ' ἔχον ἀντίον αὐτῷ.
Φῆ ῥ' ὁ γέρων· ὁ δὲ θᾶσσον ὁδὸν κίε μῦθον ἀκούσας·
οἰωνὸν δ' ἐνόει ταυσίπτερον, αὐτίκα δ' ἔγνω
φηλητὴν γεγαῶτα Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
ἐσσυμένως δ' ἤιξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
ἐς Πύλον ἠγαθέην διζήμενος εἰλίποδας βοῦς,
πορφυρέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους·
ἴχνια τ' εἰσενόησεν Ἑκηβόλος εἶπέ τε μῦθον·
μάλ' οἴω

οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν·
ἔνθ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχοὺς μεγάλοιο δόμοιο
Λητοΐδης, μύθοισι προσηύδα κύδιμον Ἑρμην·
Ὦ παῖ, ὃς ἐν λίκνῳ κατάκειαι, μήνυέ μοι βοῦς
θᾶττον· ἐπεὶ τάχα νῶι διοισόμεθ' οὐ κατὰ κόσμον.
ῥίψω γάρ σε λαβὼν ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
εἰς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· οὐδέ σε μήτηρ
ἐς φάος οὐδὲ πατὴρ ἀναλύσεται, ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
ἐρρήσεις ὀλοοῖσιν ἐν ἀνδράσιν ἡγεμονεύων.
Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·
Λητοΐδη, τίνα τοῦτον ἀπηνέα μῦθον ἔειπας;
ἦ βοῦς ἀγραύλους διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις;
οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
οὐκ ἂν μηνύσαιμ', οὐκ ἂν μήνυτρον ἀροίμην·
οὔτι βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῷ φωτὶ, ἔοικα.
οὐκ ἐμὸν ἔργον τοῦτο, πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλεν·
ὕπνος ἔμοιγε μέμηλε καὶ ἡμετέρης γάλα μητρὸς,
σπάργανά τ' ἀμφ' ὤμοισιν ἔχειν καὶ θερμὰ λοετρά.
μή τις τοῦτο πύθοιτο, πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη·
καί κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο,
παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο περῆσαι
βουσὶν ἐπ' ἀγραύλοισι· τὸ δ' ἀπρεπέως ἀγορεύεις.
χθὲς γενόμην, ἁπαλοὶ δὲ πόδες, τρηχεῖα δ' ὑπὸ χθών.
εἰ δὲ θέλεις, πατρὸς κεφαλὴν μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
μὴ μὲν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶναι,
μήτε τιν' ἄλλον ὅπωπα βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,
αἵτινες αἱ βόες εἰσί· τὸ δὲ κλέος οἷον ἀκούω.
Ὣς ἄρ' ἔφη καὶ πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσων
ὀφρῦς ῥιπτάζεσκεν, ὁρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
μάκρ' ἀποσυρίζων, ἅλιον τὸν μῦθον ὑποσχών.
τὸν δ' ἁπαλὸν γελάσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ὦ πέπον, ἠπεροπευτὰ, δολοφραδὲς, ἦ σε μάλ' οἴω

πολλάκις ἀντιτορῦντα δόμους εὖ ναιετάοντας
ἔννυχον οὐχ ἕνα μοῦνον ἐπ' οὔδεϊ φῶτα καθίσσαι,
σκευάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ ψόφου, οἷ' ἀγορεύεις.
πολλοὺς δ' ἀγραύλους ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας
οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὁπόταν κρειῶν ἐρατίζων
ἀντᾶς βουκολίοισι καὶ εἰροπόκοις ὀΐεσσιν.
ἀλλ' ἄγε, μὴ πύματόν τε καὶ ὕστατον ὕπνον ἰαύσῃς,
ἐκ λίκνου κατάβαινε, μελαίνης νυκτὸς ἑταῖρε.
τοῦτο γὰρ οὖν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοις γέρας ἕξεις,
ἀρχὸς φηλητέων κεκλήσεαι ἤματα πάντα.

Ὣς ἄρ' ἔφη καὶ παῖδα λαβὼν φέρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
σὺν δ' ἄρα φρασσάμενος τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
οἰωνὸν προέηκεν, ἀειρόμενος μετὰ χερσὶ,
τλήμυνα γαστρὸς ἔριθον, ἀτάσθαλον ἀγγελιώτην.
ἐσσυμένως δὲ μετ' αὐτὸν ἐπέπταρε· τοῖο δ' Ἀπόλλων
ἔκλυεν, ἐκ χειρῶν δὲ χαμαὶ βάλε κύδιμον Ἑρμῆν.
ἕζετο δὲ προπάροιθε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
Ἑρμῆν κερτομέων, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

Θάρσει, σπαργανιῶτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
εὑρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἴφθιμα κάρηνα,
τούτοις οἰωνοῖσι· σὺ δ' αὖθ' ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.

Ὣς φάτ'· ὁ δ' αὖτ' ἀνόρουσε θοῶς Κυλλήνιος Ἑρμῆς,
σπουδῇ ἰών· ἄμφω δὲ παρ' οὔατα χερσὶν ἐώθει
σπάργανον ἀμφ' ὤμοισιν ἐελμένον, εἶπε δὲ μῦθον·

Πῇ με φέρεις, Ἑκάεργε, θεῶν ξαμενέστατε πάντων;
ἦ με βοῶν ἕνεχ' ὧδε χολούμενος ὀρσολοπεύεις;
ὤ πόποι, εἴθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος· οὐ γὰρ ἔγωγε
ὑμετέρας ἔκλεψα βόας, οὐδ' ἄλλον ὄπωπα,
αἵτινές εἰσι βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἷον ἀκούω.
δὸς δὲ δίκην καὶ δέξο παρὰ Ζηνὶ Κρονίωνι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα διαρρήδην ἐρίδαινον
Ἑρμῆς τ' οἰοπό[illegible] [illegible]ητοῦς ἀγλαὸς υἱὸς,

ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες· (ὁ μὲν νημερτέα φωνὴν
ἐκδεδαὼς ἐπὶ βουσὶν ἐλάξυτο κύδιμον Ἑρμῆν,
αὐτὰρ ὁ τέχνῃσίν τε καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν
ἤθελεν ἐξαπατᾶν Κυλλήνιος Ἀργυρότοξον·)
αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἐὼν πολυμήχανον εὗρεν,
ἐσσυμένως δὴ ἔπειτα διὰ ψαμάθοιο βάδιζε
πρόσθεν, ἀτὰρ κατόπισθε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱός
αἶψα δ' ἵκοντο κάρηνα θυώδεος Οὐλύμποιο
ἐς πατέρα Κρονίωνα Διὸς περικαλλέα τέκνα·
κεῖθι γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.
εὐδίη δ' ἔχ' Ὄλυμπον ἀγάννιφον, ἀθάνατοι δὲ
ἀθρόοι ἠγερέθοντο μετὰ χρυσόθρονον ἠῶ.
ἔστησαν δ' Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
πρόσθε Διὸς γούνων· ὁ δ' ἀνείρετο φαίδιμον υἱὸν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

Φοῖβε, πόθεν ταύτην μενοεικέα ληίδ' ἐλαύνεις,
παῖδα νέον γεγαῶτα, φυὴν κήρυκος ἔχοντα;
σπουδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἦλθε.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
ὦ πάτερ, ἦ τάχα μῦθον ἀκούσεαι οὐκ ἀλαπαδνὸν,
κερτομέων, ὡς οἷος ἐγὼ φιλολήιός εἰμι.
παῖδά τιν' εὗρον τόνδε διαπρύσιον κεραϊστὴν
Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι, πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσσας,
κέρτομον, οἷον ἔγωγε θεῶν οὐκ ἄλλον ὄπωπα,
οὐδ' ἀνδρῶν, ὁπόσοι λησίμβροτοί εἰσ' ἐπὶ γαίῃ.
κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμὰς βοῦς ᾤχετ' ἐλαύνων
ἑσπέριος παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
εὐθὺ Πύλονδ' ἐλάων· τὰ δ' ἄρ' ἴχνια τοῖα πέλωρα,
οἷά τ' ἀγάσσασθαι, καὶ ἀγανοῦ δαίμονος ἔργα.
τῇσιν μὲν γὰρ βουσὶν ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα
ἀντία βήματ' ἔχουσα κόνις ἀνέφαινε μέλαινα·
αὐτὸς δ' οὗτος ἄϊκτος, ἀμήχανος, οὔτ' ἄρα ποσσὶν

[ὡς οὐκ οἴκαδ' ἔλασσα βόας, ὣς ὄλβιος εἴην,
οὐδ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην· τὸ δέ τ' ἀτρεκέως ἀγορεύω.
Ἥλιον δὲ μάλ' αἰδέομαι καὶ δαίμονας ἄλλους,
καί σε φιλῶ καὶ τοῦτον ὀπίζομαι· οἶσθα καὶ αὐτὸς,]
ὡς οὐκ αἴτιός εἰμι· μέγαν δ' ἐπιδώσομαι ὅρκον·
οὐ μὰ τάδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια.
καί που ἐγὼ τούτῳ τίσω ποτὲ νηλέα φώρην,
καὶ κρατερῷ περ ἐόντι· σὺ δ' ὁπλοτέροισιν ἄρηγε.
Ὣς φάτ' ἐπιλλίζων Κυλλήνιος Ἀργειφόντης·
καὶ τὸ σπάργανον εἶχεν ἐπ' ὠλένῃ οὐδ' ἀπέβαλλε.
Ζεὺς δὲ μέγ' ἐξεγέλασσεν ἰδὼν κακομηδέα παῖδα,
εὖ καὶ ἐπισταμένως ἀρνεύμενον ἀμφὶ βόεσσιν.
ἀμφοτέρους δ' ἐκέλευσεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
ξητεύειν, Ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμονεύειν,
καὶ δεῖξαι τὸν χῶρον ἐπ' ἀβλαβίῃσι νόοιο,
ὅππη δ' αὖτ' ἀπέκρυψε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
νεῦσεν δὲ Κρονίδης, ἐπεπείθετο δ' ἀγλαὸς Ἑρμῆς·
ῥηιδίως γὰρ ἔπειθε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
τὼ δ' ἄμφω σπεύδοντε Διὸς περικαλλέα τέκνα
ἐς Πύλον ἠμαθόεντα ἐπ' Ἀλφειοῦ πόρον ἶξον·
ἀγροὺς δ' ἐξίκοντο καὶ αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
ἦχί ῥα οἱ τἄγρευμ' ἀτιτάλλετο νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
ἔνθ' Ἑρμῆς μὲν ἔπειτα κιὼν παρὰ λάϊνον ἄντρον,
εἰς φῶς ἐξήλαυνε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα·
Λητοΐδης δ' ἀπάτερθεν ἰδὼν ἐνόησε βοείας
πέτρῃ ἐπ' ἠλιβάτῳ, τάχα δ' ἤρετο κύδιμον Ἑρμῆν·
Πῶς ἐδύνω, δολομῆτα, δύω βόε δειροτομῆσαι,
ὦδε νεογνὸς ἐὼν καὶ νήπιος; αὐτὰρ ἔγωγε
δειμαίνω κατόπισθε τὸ σὸν κράτος· οὐδέ τί σε χρὴ
μακρὸν ἀέξεσθαι, Κυλλήνιε, Μαιάδος υἱέ.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶ περίστρεφε καρτερὰ δεσμὰ
* ἄγνου· ταὶ δ' ὑπὸ ποσσὶ κατὰ χθονὸς αἶψα φύοντ'

ἠέ τις ἀθανάτων ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων
δῶρον ἀγαυὸν ἔδωκε καὶ ἔφρασε θέσπιν ἀοιδήν;
θαυμασίην γὰρ τήνδε νεήφατον ὄσσαν ἀκούω,
ἣν οὐ πώποτέ φημι δαήμεναι οὔτε τιν' ἀνδρῶν,
οὔτε τιν' ἀθανάτων οἳ Ὄλύμπια δώματ' ἔχουσι, 445
νόσφι σέθεν, φηλῆτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ.
τίς τέχνη, τίς μοῦσα ἀμηχανέων μελεδώνων,
τίς τρίβος· ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεστιν,
εὐφροσύνην καὶ ἔρωτα καὶ ἡδυμον ὕπνον ἑλέσθαι.
καὶ γὰρ ἐγὼ Μούσῃσιν Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδὸς, 450
τῇσι χοροί τε μέλουσι καὶ ἀγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς,
καὶ μολπὴ τεθαλυῖα καὶ ἱμερόεις βρόμος αὐλῶν·
ἀλλ' οὔπω τί μοι ὧδε μετὰ φρεσὶν ἄλλο μέλησεν,
οἷα νέων θαλίῃς ἐνδέξια ἔργα πέλονται.
θαυμάζω, Διὸς υἱὲ, τάδ', ὡς ἐρατὸν κιθαρίζεις. 455
νῦν δ' ἐπεὶ οὖν ὀλίγος περ ἐὼν κλυτὰ μήδεα οἶδας,
ἶξε, πέπον, καὶ μῦθον ἐπαίνει πρεσβυτέροισι·
νῦν γάρ τοι κλέος ἔσται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
σοί τ' αὐτῷ καὶ μητρί· τὸ δ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
ναὶ μὰ τόδε κρανέϊνον ἀκόντιον, ἦ μὲν ἐγώ σε 460
* κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι καὶ ὄλβιον ἡγεμονεύσω,
δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα καὶ ἐς τέλος οὐκ ἀπατήσω.

Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·
Εἰρωτᾷς μ', Ἑκάεργε, περιφραδές· αὐτὰρ ἐγώ σοι
τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι οὔτι μεγαίρω. 465
σήμερον εἰδήσεις· ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι
βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δὲ φρεσὶ πάντ' εὖ οἶδας.
πρῶτος γὰρ, Διὸς υἱὲ, μετ' ἀθανάτοισι θαάσσεις,
ἠΰς τε κρατερός τε· φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεὺς
ἐκ πάσης ὁσίης, ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα 470
καὶ τιμάς· σὲ δέ φασι δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς
μαντείας, Ἑκάεργε· Διὸς γὰρ θέσφατα πάντα·

ἄψορροι πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἐρρώσαντο,
τερπόμενοι φόρμιγγι· χάρη δ᾽ ἄρα μητιέτα Ζεύς
* * *

Καὶ τότε Λητοΐδης Ἑρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δείδια, Μαιάδος υἱὲ, διάκτορε, ποικιλομῆτα,
μή μοι ἅμα κλέψῃς κίθαριν καὶ καμπύλα τόξα·
τιμὴν γὰρ πὰρ Ζηνὸς ἔχεις ἐπαμοίβια ἔργα
θήσειν ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πουλυβότειραν.
ἀλλ᾽ εἴ μοι τλαίης γε θεῶν μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
πάντ᾽ ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδειν.
Καὶ τότε Μαιάδος υἱὸς ὑποσχόμενος κατένευσε,
μή ποτ᾽ ἀποκλέψειν, ὅσ᾽ Ἑκηβόλος ἐκτεάτισται,
μηδέ ποτ᾽ ἐμπελάσειν πυκινῷ δόμῳ· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Λητοΐδης κατένευσεν ἐπ᾽ ἀρθμῷ καὶ φιλότητι,
μή τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι,
μήτε θεὸν μήτ᾽ ἄνδρα Διὸς γόνον· ἦ σε τέλειον
σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι ἠδ᾽ ἀνθρώπων,
πιστὸν ἐμῷ θυμῷ καὶ τίμιον· αὐτὰρ ἔπειτα
ὄλβου καὶ πλούτου δώσω περικαλλέα ῥάβδον,
χρυσείην, τριπέτηλον, ἀκήριον ἥ σε φυλάξει,
πάντας ἐπικραίνουσ᾽ οἵμους ἐπέων τε καὶ ἔργων
τῶν ἀγαθῶν, ὅσα φημὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς.
μαντείην δὲ, φέριστε, Διοτρεφὲς, ἣν ἐρεείνεις,
οὔτε σὲ θέσφατόν ἐστι δαήμεναι οὔτε τιν᾽ ἄλλον

ἄμφω δ᾽ ἐς φιλότητα συνήγαγε· καί ῥ᾽ ὁ μὲν Ἑρμῆς
Λητοΐδην ἐφίλησε διαμπερὲς ἐξέτι κείνου,
σήματ᾽ ἐπεὶ κίθαριν μὲν Ἑκηβόλῳ ἐγγυάλιξεν
ἱμερτὴν, δεδαὼς ὁ δ᾽ ὑπωλένιον κιθάριζεν·
αὐτὸς δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρης σοφίης ἐκμάσσατο τέχνην·
συρίγγων ἐνοπὴν ποιήσατο τηλόθ᾽ ἀκουστήν.

ἦ κεφαλῇ νεύσας, ἦ ἐπὶ Στυγὸς ὄμβριμον ὕδωρ,

ἀθανάτων· τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε
πιστωθεὶς κατένευσα καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
μή τινα νόσφιν ἐμεῖο θεῶν αἰειγενετάων
ἄλλόν γ' εἴσεσθαι Ζηνὸς πυκινόφρονα βουλήν.
καὶ σὺ, κασίγνητε χρυσόρραπι, μή με κέλευε
θέσφατα πιφαύσκειν, ὅσα μήδεται εὐρύοπα Ζεύς.
ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,
πολλὰ περιτροπέων ἀμεγάρτων φῦλ' ἀνθρώπων.
καὶ μὲν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, ὅστις ἂν ἔλθῃ
φωνῇ καὶ πτερύγεσσι τεληέντων οἰωνῶν·
οὗτος ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, οὐδ' ἀπατήσω.
ὃς δέ κε μαψιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσι
μαντείην ἐθέλῃσι παρὲκ νόον ἐξερεείνειν
ἡμετέρην, νοέειν δὲ θεῶν πλέον αἰὲν ἐόντων,
φήμ', ἀλίην ὁδὸν εἶσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, Μαίης ἐρικυδέος υἱὲ
καὶ Διὸς αἰγιόχοιο, θεῶν ἐριούνιε δαῖμον·
Θριαὶ γάρ τινες εἰσὶ, κασίγνηται γεγαυῖαι,
παρθένοι, ὠκείῃσιν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
τρεῖς· κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαγμέναι ἄλφιτα λευκὰ
οἰκία ναιετάουσιν ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο,
μαντείης ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἣν ἐπὶ βουσὶ
παῖς ἔτ' ἐὼν μελέτησα· πατὴρ δ' ἐμὸς οὐκ ἀλέγιξεν.
ἐντεῦθεν δὴ ἔπειτα ποτώμεναι ἄλλοτε ἄλλῃ,
κηρία βόσκονται καί τε κραίνουσιν ἕκαστα.
αἱ δ' ὅτε μὲν θυΐωσιν ἐδηδυῖαι μέλι χλωρὸν,
προφρονέως ἐθέλουσιν ἀληθείην ἀγορεύειν·
ἢν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἡδεῖαν ἐδωδὴν,
ψεύδονται δὴ ἔπειτα δι' ἀλλήλων δονέουσαι.
τάς τοι ἔπειτα δίδωμι· σὺ δ' ἀτρεκέως ἐρεείνων,
σὴν αὐτοῦ φρένα τέρπε, καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαείης,
πολλάκι σῆς ὀμφῆς ἐπακούσεται, αἴκε τύχῃσι.

ταῦτ' ἔχε, Μαιάδος υἱὲ, καὶ ἀγραύλους ἕλικας βοῦς,
ἵππους τ' ἀμφιπόλευε καὶ ἡμιόνους ταλαεργούς·
[καὶ χαροποῖσι λέουσι καὶ ἀργιόδουσι σύεσσι
καὶ κυσὶ καὶ μήλοισιν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθὼν,]
πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀνάσσειν κύδιμον Ἑρμῆν·
οἷον δ' εἰς Ἀΐδην τετελεσμένον ἄγγελον εἶναι,
ὅστ' ἄδοτός περ ἐὼν δώσει γέρας οὐκ ἐλάχιστον.

Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων
παντοίῃ φιλότητι· χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίων.
πᾶσι δ' ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμιλεῖ.
παῦρα μὲν οὖν ὀνίνησι, τὸ δ' ἄκριτον ἠπεροπεύει
νύκτα δι' ὀρφναίην φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

IV.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Μοῦσά μοι ἔννεπε ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Κύπριδος, ἥτε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρσε,
καί τ' ἐδαμάσσατο φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
οἰωνούς τε διιπετέας καὶ θηρία πάντα,
ἠμὲν ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδ' ὅσα πόντος·
πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
τρισσὰς δ' οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδ' ἀπατῆσαι·
κούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκώπιδ' Ἀθήνην·
οὐ γάρ οἱ ἅδεν ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἄδον καὶ ἔργον Ἄρηος,
ὑσμῖναί τε μάχαι τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.
πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξε
ποιῆσαι σατίνας τε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ.

ἣ δέ τε παρθενικὰς ἁπαλόχροας ἐν μεγάροισιν
ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἑκάστῃ.
οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδεινὴν
δάμναται ἐν φιλότητι φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη.
καὶ γὰρ τῇ ἅδε τόξα καὶ οὔρεσι θῆρας ἐναίρειν,
φόρμιγγές τε χοροί τε διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαὶ
ἄλσεά τε σκιόεντα δικαίων τε πτόλις ἀνδρῶν.
οὐδὲ μὲν αἰδοίῃ κούρῃ ἅδεν ἔργ' Ἀφροδίτης,
Ἱστίῃ, ἣν πρώτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
πότνιαν, ἣν ἐμνῶντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
ἣ δὲ μάλ' οὐκ ἔθελεν, ἀλλὰ στερεῶς ἀπέειπεν·
ὤμοσε δὲ μέγαν ὅρκον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστὶν,
ἁψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
παρθένος ἔσσεσθαι πάντ' ἤματα, δῖα θεάων.
τῇ δὲ πατὴρ Ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο,
καί τε μέσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἕζετο πῖαρ ἑλοῦσα.
πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάοχός ἐστι,
καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβειρα τέτυκται.
τάων οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδ' ἀπατῆσαι·
τῶν δ' ἄλλων οὔπερ τι πεφυγμένον ἔστ' Ἀφροδίτην
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
καί τε παρὲκ Ζηνὸς νόον ἤγαγε τερπικεραύνου,
ὅστε μέγιστός τ' ἐστὶ, μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς·
καί τε τοῦ, εὖτε θέλοι, πυκινὰς φρένας ἐξαπαφοῦσα,
ῥηϊδίως συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξὶν,
Ἥρης ἐκλελαθοῦσα, κασιγνήτης ἀλόχου τε,
ἣ μέγα εἶδος ἀρίστη ἐν ἀθανάτῃσι θεῇσι.
κυδίστην δ' ἄρα μιν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
μήτηρ τε Ῥείη· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν.

αὖτις δ' ὁπλοτάτην, βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο,

Τῇ δὲ καὶ αὐτῇ Ζεὺς γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
ἀνδρὶ καταθνητῷ μιχθήμεναι, ὄφρα τάχιστα
μηδ' αὐτὴ βροτέης εὐνῆς ἀποεργμένη εἴη,
καί ποτ' ἐπευξαμένη εἴπῃ μετὰ πᾶσι θεοῖσιν,
ἡδὺ γελοιήσασα, φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
ὥς ῥα θεοὺς συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξὶ,
καί τε καταθνητοὺς υἱεῖς τέκον ἀθανάτοισιν,
ὥς τε θεὰς συνέμιξε καταθνητοῖς ἀνθρώποις.
Ἀγχίσεω δ' ἄρα οἱ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
ὃς τότ' ἐν ἀκροπόλοις ὄρεσιν πολυπιδάκου Ἴδης
βουκολέεσκεν βοῦς, δέμας ἀθανάτοισιν ἐοικώς.
τὸν δὴ ἔπειτα ἰδοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
ἠράσατ', ἐκπάγλως δὲ κατὰ φρένας ἵμερος εἷλεν.
ἐς Κύπρον δ' ἐλθοῦσα θυώδεα νηὸν ἔδυνεν·
ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυώδης.
ἔνθ' ἦγ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς·
ἔνθα δέ μιν Χάριτες λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας.
ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῒ εἵματα καλὰ,
χρυσῷ κοσμηθεῖσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
σεύατ' ἐπὶ Τροίην προλιποῦσ' εὐώδεα Κύπρον,
ὕψι μετὰ νεφέεσσι θοῶς πρήσσουσα κέλευθον.
Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
βῆ δ' ἰθὺς σταθμοῖο δι' οὔρεος· οἱ δὲ μετ' αὐτὴν
σαίνοντες πολιοί τε λύκοι χαροποί τε λέοντες,
ἄρκτοι, παρδάλιές τε θοαὶ προκάδων ἀκόρητοι
ἦισαν· ἡ δ' ὀρόωσα μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμὸν,
καὶ τοῖς ἐν στήθεσσι βάλ' ἵμερον· οἱ δ' ἅμα πάντες
σύνδυο κοιμήσαντο κατὰ σκιόεντας ἐναύλους.
αὐτὴ δ' ἐς κλισίας εὐποιήτους ἀφίκανε·

ἀμβροσίῳ, ἑανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν. 63

τὸν δ' εὗρε σταθμοῖσι λελειμμένον οἷον ἀπ' ἄλλων
Ἀγχίσην ἥρωα, θεῶν ἄπο κάλλος ἔχοντα.
οἱ δ' ἅμα βουσὶν ἕποντο νομοὺς κατὰ ποιήεντας
πάντες· ὁ δὲ σταθμοῖσι λελειμμένος οἷος ἀπ' ἄλλων
πωλεῖτ' ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρύσιον κιθαρίζων.
στῆ δ' αὐτοῦ προπάροιθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
παρθένῳ ἀδμήτῃ μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη,
μή μιν ταρβήσειεν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
Ἀγχίσης δ' ὁρόων ἐφράζετο θαύμαινέν τε
εἶδός τε μέγεθός τε καὶ εἵματα σιγαλόεντα.
πέπλον μὲν γὰρ ἕεστο φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,
εἶχε δ' ἐϋγναμπτὰς ἕλικας κάλυκάς τε φαεινάς·
ὅρμοι δ' ἀμφ' ἁπαλῇ δειρῇ περικαλλέες ἦσαν,
καλοὶ, χρύσειοι, παμποίκιλοι· ὡς δὲ σελήνη
στήθεσιν ἀμφ' ἁπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἀγχίσην δ' ἔρος εἷλεν, ἔπος δέ μιν ἀντίον ηὔδα·

Χαῖρε, ἄνασσ', ἥτις μακάρων τάδε δώμαθ' ἱκάνεις,
Ἄρτεμις ἢ Λητὼ ἠὲ χρυσέη Ἀφροδίτη
ἢ Θέμις ἠϋγενὴς ἠὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἤ πού τις Χαρίτων δεῦρ' ἦλυθες, αἵτε θεοῖσι
πᾶσιν ἑταιρίζουσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται,
ἤ τις Νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.
σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ, περιφαινομένῳ ἐνὶ χώρῳ,
βωμὸν ποιήσω, ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ
ὥρῃσιν πάσῃσι· σὺ δ' εὔφρονα θυμὸν ἔχουσα
δός με μετὰ Τρώεσσιν ἀριπρεπέ' ἔμμεναι ἀνδρῶν,
ποίει δ' εἰσοπίσω θαλερὸν γόνον, αὐτὰρ ἔμ' αὐτὸν
δηρὸν ἐὺ ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο,
ὄλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.

ἢ Νυμφῶν, αἳ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσι,

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἀγχίση, κύδιστε χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
οὔτις τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτῃσιν ἐίσκεις;
ἀλλὰ καταθνητή τε, γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ.
Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, εἴπου ἀκούεις,
ὃς πάσης Φρυγίης εὐτειχήτοιο ἀνάσσει.
γλῶσσαν δ' ὑμετέρην καὶ ἡμετέρην σάφα οἶδα.
Τρωὰς γὰρ μεγάρῳ με τροφὸς τρέφεν· ἡ δὲ διαπρὸ
σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε, φίλης παρὰ μητρὸς ἑλοῦσα.
ὣς δ' ἤτοι γλῶσσάν γε καὶ ὑμετέρην εὖ οἶδα.
νῦν δέ μ' ἀνήρπαξε χρυσόρραπις Ἀργειφόντης
ἐκ χοροῦ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
πολλαὶ δὲ νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
παίζομεν, ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο·
ἔνθεν μ' ἥρπαξε χρυσόρραπις Ἀργειφόντης·
πολλὰ δ' ἔπ' ἤγαγεν ἔργα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
πολλὴν δ' ἄκληρόν τε καὶ ἄκτιτον, ἣν διὰ θῆρες
ὠμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σκιόεντας ἐναύλους·
οὐδὲ ποσὶ ψαύειν ἐδόκουν φυσιζόου αἴης·
Ἀγχίσεω δέ με φάσκε παραὶ λέχεσιν καλέεσθαι
κουριδίην ἄλοχον, σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκεῖσθαι.
αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξε καὶ ἔφρασεν, ἦτοι ὅγ' αὖτις
ἀθανάτων μετὰ φῦλ' ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
αὐτὰρ ἐγώ σ' ἱκόμην, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι ἠδὲ τοκήων
ἐσθλῶν· οὐ μὲν γάρ τε κακοὶ τοῖόνδε τέκοιεν·
ἀδμήτην μ' ἀγαγὼν καὶ ἀπειρήτην φιλότητος
πατρί τε σῷ δεῖξον καὶ μητέρι κέδν' εἰδυίῃ,
σοῖς τε κασιγνήτοις, οἵ τοι ὁμόθεν γεγάασιν·
εἴ σφιν ἀεικελίη νυὸς ἔσσομαι, ἠὲ καὶ οὐκί.
πέμψαι δ' ἄγγελον ὦκα μετὰ Φρύγας αἰολοπώλους,
εἰπεῖν πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητέρι κηδομένῃ περ·

οἱ δέ κέ τοι χρυσόν τε ἄλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντὴν
πέμψουσιν· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
ταῦτα δὲ ποιήσας δαίνυ γάμον ἱμερόεντα,
τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ὣς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ.
Ἀγχίσην δ' ἔρος εἷλεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Εἰ μὲν θνητή τ' ἐσσὶ, γυνὴ δέ σε γείνατο μήτηρ,
Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, ὡς ἀγορεύεις,
ἀθανάτοιο δ' ἔκητι διακτόρου ἐνθάδ' ἱκάνεις
Ἑρμέω, ἐμὴ δ' ἄλοχος κεκλήσεαι ἤματα πάντα·
οὔτις ἔπειτα θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
ἐνθάδε με σχήσει, πρὶν σῇ φιλότητι μιγῆναι
αὐτίκα νῦν· οὐδ' εἴ κεν ἑκηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων
τόξου ἀπ' ἀργυρέου προΐῃ βέλεα στονόεντα.
βουλοίμην κεν ἔπειτα, γύναι εἰκυῖα θεῇσι,
σῆς εὐνῆς ἐπιβὰς, δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω.

Ὣς εἰπὼν λάβε χεῖρα· φιλομμειδὴς δ' Ἀφροδίτη
ἔρπε μεταστρεφθεῖσα, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα,
ἐς λέχος εὔστρωτον, ὅθι περ πάρος ἔσκεν ἄνακτι
χλαίνῃσιν μαλακῇς ἐστρωμένον· αὐτὰρ ὕπερθεν
ἄρκτων δέρματ' ἔκειτο βαρυφθόγγων τε λεόντων,
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν λεχέων εὐποιήτων ἐπέβησαν,
κόσμον μέν οἱ πρῶτον ἀπὸ χροὸς εἷλε φαεινὸν,
πόρπας τε γναμπτάς θ' ἕλικας κάλυκάς τε καὶ ὅρμους.
λῦσε δέ οἱ ζώνην, ἰδὲ εἵματα σιγαλόεντα
ἔκδυε καὶ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
Ἀγχίσης· ὁ δ' ἔπειτα θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ
ἀθανάτῃ παρέλεκτο θεᾷ βροτὸς, οὐ σάφα εἰδώς.

Ἦμος δ' ἂψ εἰς αὖλιν ἀποκλίνουσι νομῆες
βοῦς τε καὶ ἴφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων·
τῆμος ἄρ' Ἀγχίσῃ μὲν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε

νήδυμον, αὐτὴ δὲ χροΐ ἕννυτο εἵματα καλά.
ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροΐ δῖα θεάων
ἕστη πὰρ κλισίῃ· εὐποιήτου δὲ μελάθρου
κῦρε κάρη· κάλλος δὲ παρειάων ἀπέλαμπεν
ἄμβροτον, οἷόν τ' ἐστὶν ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
ἐξ ὕπνου τ' ἀνέγειρεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ὄρσεο, Δαρδανίδη· τί νυ νήγρετον ὕπνον ἰαύεις;
καὶ φράσαι, εἴ τοι ὁμοίη ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι,
οἵην δή με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας;
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἐμμαπέως ὑπάκουσεν.
ὡς δὲ ἴδεν δειρήν τε καὶ ὄμματα κάλ' Ἀφροδίτης,
τάρβησέν τε καὶ ὄσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἂψ δ' αὖτις χλαίνῃ τε καλύψατο καλὰ πρόσωπα,
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αὐτίκα σ' ὡς τὰ πρῶτα, θεά, ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
ἔγνων, ὡς θεὸς ἦσθα· σὺ δ' οὐ νημερτὲς ἔειπες.
ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι αἰγιόχοιο,
μή με ζῶντ' ἀμενηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἐάσῃς
ναίειν, ἀλλ' ἐλέαιρ'· ἐπεὶ οὐ βιοθάλμιος ἀνὴρ
γίγνεται, ὅστε θεαῖς εὐνάζεται ἀθανάτῃσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἀγχίση, κύδιστε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
θάρσει, μηδέ τι σῇσι μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην·
οὐ γάρ τοί τι δέος παθέειν κακὸν ἐξ ἐμέθεν γε,
οὐδ' ἄλλων μακάρων· ἐπεὶ φίλος ἐσσὶ θεοῖσι.
σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱὸς, ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει,
καὶ παῖδες παίδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάονται·
τῷ δὲ καὶ Αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται, οὕνεκά μ' αἰνὸν
ἔσχεν ἄχος, ἕνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ·
ἀγχίθεοι δὲ μάλιστα καταθνητῶν ἀνθρώπων
αἰεὶ ἀφ' ὑμετέρης γενεῆς εἶδός τε φυήν τε.
ἦτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητιέτα Ζεὺς

ἥρπασεν ὃν διὰ κάλλος, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη,
καί τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἐπιοινοχοεύοι,
θαῦμα ἰδεῖν, πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισι,
χρυσέου ἐν κρητῆρος ἀφύσσων νέκταρ ἐρυθρόν.
Τρῶα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας, οὐδέ τι ἤδει,
ὅππη οἱ φίλον υἱὸν ἀνήρπασε θέσπις ἄελλα·
τὸν δὴ ἔπειτα γόασκε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
καί μιν Ζεὺς ἐλέησε, δίδου δέ οἱ υἷος ἄποινα,
ἵππους ἀρσίποδας, τοί τ' ἀθανάτους φορέουσι.
τούς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἶπεν δὲ ἕκαστα
Ζηνὸς ἐφημοσύνῃσι διάκτορος Ἀργειφόντης,
ὡς ἔοι ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἶσα θεοῖσιν.
αὐτὰρ ἐπειδὴ Ζηνὸς ὅγ' ἔκλυεν ἀγγελιάων,
οὐκέτ' ἔπειτα γόασκε, γεγήθει δὲ φρένας ἔνδον,
γηθόσυνος δ' ἵπποισιν ἀελλοπόδεσσιν ὀχεῖτο.
ὣς δ' αὖ Τιθωνὸν χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠὼς,
ὑμετέρης γενεῆς, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
βῆ δ' ἴμεν αἰτήσουσα κελαινεφέα Κρονίωνα,
ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζώειν ἤματα πάντα·
τῇ δὲ Ζεὺς ἐπένευσε καὶ ἐκρήηνεν ἐέλδωρ.
νηπίη, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶ πότνια Ἠὼς
ἤβην αἰτῆσαι, ξῦσαί τ' ἀπὸ γῆρας ὀλοιόν.
τὸν δ' ἤτοι εἶως μὲν ἔχεν πολυήρατος ἥβη,
Ἠοῖ τερπόμενος χρυσοθρόνῳ ἠριγενείῃ,
ναῖε παρ' Ὠκεανοῖο ῥοῇς ἐπὶ πείρασι γαίης·
αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶται πολιαὶ κατέχυντο ἔθειραι
καλῆς ἐκ κεφαλῆς εὐηγενέος τε γενείου,
τοῦ δ' ἤτοι εὐνῆς μὲν ἀπείχετο πότνια Ἠὼς,
αὐτὸν δ' αὖτ' ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα,
σίτῳ τ' ἀμβροσίῃ τε καὶ εἵματα καλὰ διδοῦσα.
ἀλλ' ὅτε δὴ πάμπαν στυγερὸν κατὰ γῆρας ἔπειγεν,
οὐδέ τι κινῆσαι μελέων δύνατ' οὐδ' ἀναεῖραι,

ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ἐν θαλάμῳ κατέθηκε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς.
τοῦ δ' ἤτοι φωνὴ ῥεῖ ἄσπετος, οὐδέ τι κίκυς
ἔσθ', οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
οὐκ ἄν ἔγωγέ σε τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἑλοίμην
ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζώειν ἤματα πάντα.
ἀλλ' εἰ μὲν τοιοῦτος ἐὼν εἶδός τε δέμας τε
ζώοις, ἠμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἴης,
οὐκ ἄν ἔπειτά μ' ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.
νῦν δέ σε μὲν τάχα γῆρας ὁμοίϊον ἀμφικαλύψει
νηλειὲς, τό τ' ἔπειτα παρίσταται ἀνθρώποισιν,
οὐλόμενον, καματηρὸν, ὅ τε στυγέουσι θεοί περ.
αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἔσσεται ἤματα πάντα διαμπερὲς εἵνεκα σεῖο,
οἳ πρὶν ἐμοὺς ὀάρους καὶ μήτιας, αἷς ποτε πάντας
ἀθανάτους συνέμιξα καταθνητῇσι γυναιξὶ,
τάρβεσκον· πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα.
νῦν δὲ δὴ οὐκέτι μοι στόμα χείσεται ἐξονομῆναι
τοῦτο μετ' ἀθανάτοισιν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσθην,
σχέτλιον, οὐκ ὀνομαστὸν, ἀπεπλάγχθην δὲ νόοιο,
παῖδα δ' ὑπὸ ζώνῃ ἐθέμην βροτῷ εὐνηθεῖσα.
τὸν μὲν, ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃ φάος ἠελίοιο,
Νύμφαι μιν θρέψουσιν ὀρεσκῷοι βαθύκολποι,
αἳ τόδε ναιετάουσιν ὄρος μέγα τε ξάθεόν τε·
αἵ ῥ' οὔτε θνητοῖς οὔτ' ἀθανάτοισιν ἔπονται·
δηρὸν μὲν ζώουσι καὶ ἄμβροτον εἶδαρ ἔδουσι,
καί τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρρώσαντο.
τῇσι δὲ Σειληνοί τε καὶ εὔσκοπος Ἀργειφόντης
μίσγοντ' ἐν φιλότητι μυχῷ σπείων ἐροέντων.
τῇσι δ' ἅμ' ἢ ἐλάται ἠὲ δρύες ὑψικάρηνοι
γεινομένῃσιν ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ,
καλαὶ, τηλεθάουσαι, ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν·

[ἑστᾶσ' ἠλίβατοι· τεμένη δέ ἑ κικλήσκουσιν
ἀθανάτων· τὰς δ' οὔτι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ·]
ἀλλ' ὅτε κεν δὴ μοῖρα παρεστήκῃ θανάτοιο,
ἀζάνεται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλὰ,
φλοιὸς δ' ἀμφιπεριφθινύθει, πίπτουσι δ' ἄπ' ὄζοι,
τῶν δὲ θ' ὁμοῦ ψυχὴ λείπει φάος ἠελίοιο.
αἱ μὲν ἐμὸν θρέψουσι παρὰ σφίσιν υἱὸν ἔχουσαι.
σοὶ δ' ἐγὼ, ὅφρα κε ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
ἐς πέμπτον ἔτος αὖτις ἐλεύσομαι υἱὸν ἄγουσα.
τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃς θάλος ὀφθαλμοῖσι,
γηθήσεις ὑρόων· μάλα γὰρ θεοείκελος ἔσται·
ἄξεις δ' αὐτίκα μιν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
ἤν δέ τις εἴρηταί σε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
ἥτις σοι φίλον υἱὸν ὑπὸ ζώνῃ θέτο μήτηρ,
τῷ δὲ σὺ μυθεῖσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω·
φάσθαι τοι Νύμφης καλυκώπιδος ἔκγονον εἶναι,
αἳ τόδε ναιετάουσιν ὄρος καταειμένον ὕλῃ.
εἰ δέ κεν ἐξείπῃς καὶ ἐπεύξεαι ἄφρονι θυμῷ,
ἐν φιλότητι μιγῆναι ἐϋστεφάνῳ Κυθερείῃ,
Ζεύς σε χολωσάμενος βαλέει ψολόεντι κεραυνῷ.
εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι νοήσας,
ἴσχεο μηδ' ὀνόμαινε, θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν.

Ὣς εἰποῦσ' ἤϊξε πρὸς οὐρανὸν ἠνεμόεντα.

Χαῖρε, θεὰ, Κύπροιο ἐϋκτιμένης μεδέουσα·
σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἔλῃ πολυήρατος ἥβη,
ἄξουσίν σοι δεῦρο θεαὶ, δείξουσί τε παῖδα.

V.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Δήμητρ' ἠΰκομον, σεμνὴν θεὸν, ἄρχομ' ἀείδειν,
αὐτὴν ἠδὲ θύγατρα τανύσφυρον, ἣν Ἀϊδωνεὺς
ἥρπαξεν, δῶκεν δὲ βαρύκτυπος εὐρυόπα Ζεὺς,
νόσφιν Δήμητρος χρυσαόρου, ἀγλαοκάρπου,
παίζουσαν κούρῃσι σὺν Ὠκεανοῦ βαθυκόλποις,
ἄνθεά τ' αἰνυμένην, ῥόδα καὶ κρόκον ἠδ' ἴα καλὰ
λειμῶν' ἄμ μαλακὸν καὶ ἀγαλλίδας ἠδ' ὑάκινθον
νάρκισσόν θ', ὃν ἔφυσε δόλον καλυκώπιδι κούρῃ
Γαῖα Διὸς βουλῇσι χαριζομένη Πολυδέκτῃ,
θαυμαστὸν γανόωντα, σέβας δέ τε πᾶσιν ἰδέσθαι
ἀθανάτοις τε θεοῖς ἠδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις·
τοῦ καὶ ἀπὸ ῥίζης ἑκατὸν κάρα ἐξεπεφύκει·
κηώδει δ' ὀδμῇ πᾶς τ' οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε
γαῖά τε πᾶσ' ἐγέλασσε καὶ ἁλμυρὸν οἶδμα θαλάσσης.
ἡ δ' ἄρα θαμβήσασ' ὠρέξατο χερσὶν ἅμ' ἄμφω
καλὸν ἄθυρμα λαβεῖν· χάνε δὲ χθὼν εὐρυάγυια
Νύσιον ἄμ πεδίον, τῇ ὄρουσεν ἄναξ Πολυδέγμων
ἵπποις ἀθανάτοισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
ἁρπάξας δ' ἀέκουσαν ἐπὶ χρυσείοισιν ὄχοισιν
ἦγ' ὀλοφυρομένην· ἰάχησε δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ,
κεκλομένη πατέρα Κρονίδην ὕπατον καὶ ἄριστον.
οὐδέ τις ἀθανάτων οὐδὲ θνητῶν ἀνθρώπων
ἤκουσεν φωνῆς, οὐδ' ἀγλαόκαρποι Ἐλειαι·
εἰ μὴ Περσαίου θυγάτηρ ἀταλὰ φρονέουσα
ἄϊεν ἐξ ἄντρου, Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος,
Ἠέλιός τε ἄναξ, Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς,
κούρης κεκλομένης πατέρα Κρονίδην· ὁ δὲ νόσφιν
ἧστο θεῶν ἀπάνευθε πολυλλίστῳ ἐνὶ νηῷ,
δέγμενος ἱερὰ καλὰ παρὰ θνητῶν ἀνθρώπων.

τὴν δ' ἀεκαζομένην ἦγεν Διὸς ἐννεάκτης
πατροκασίγνητος, πολυσπάντωρ πολυδέγμων,
ἵπποις ἀθανάτοισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
ὄφρα μὲν οὖν γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
λεύσσε θεὰ, καὶ πόντον ἀγάρροον ἰχθυόεντα,
αὐγάς τ' ἠελίου, ἔτι δ' ἔλπετο μητέρα κεδνὴν
ὄψεσθαι καὶ φῦλα θεῶν αἰειγενετάων·
τόφρα οἱ ἐλπὶς ἔθελγε μέγαν νόον ἀχνυμένης περ·
* * *
ἤχησαν δ' ὀρέων κορυφαὶ καὶ βένθεα πόντου
φωνῇ ὑπ' ἀθανάτῃ· τῆς δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ.
ὦξε δέ μιν κραδίην ἄχος ἐλλιπὲς, ἄμφι δὲ χαῖτας
ἄμβροτίαις κρήδεμνα θαΐκτο χερσὶ φάεσι,
κὰπίνυσ' δὲ κάλυμμα κατ' ἄμφοτέροιν βάλετ' ὄμμιν,
σεύατο δ', ὥστ' οἰωνὸς, ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν
μαιομένη· τῇ δ' οὔτις ἐτήτυμα μυθήσασθαι
ἤθελεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
οὐδέ οἱ οἰωνῶν τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθεν.
ἔννυμον μὲν ἔπειτα κατὰ χθόνα πότνια Δηὼ
στορέσθη', αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα,
οὐδὲ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἡδυπότοιο
πάσσατ' ἀκηχεμένη, οὐδὲ χροΐ βάλλετο λουτροῖς.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη οἱ ἐπήλυθε φαινολὶς Ἠὼς,
ἤντετό οἱ Ἑκάτη, σέλας ἐν χείρεσσιν ἔχουσα,
καί ῥά οἱ ἀγγελέουσα ἔπος φάτο φάσγανά τε·
* * *
Πότνια Δημήτηρ, ἀφρηγόρε, ἀγλαόδωρε,
τίς θεῶν οὐρανίων ἢ θνητῶν ἀνθρώπων
ἥρπασε Περσεφόνην, καὶ σὸν φίλον ἤκαχε θυμόν;
φωνῆς γὰρ ἤκουσ', ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
ὅστις ἔην· σοὶ δ' ἄκα λέγω νημερτέα πάντα

* * *
Ὣς ἄρ' ἔφη Ἑκάτη· τὴν δ' οὔτι ἡμείβετο μύθῳ

Ῥείης ἠϋκόμοιο θυγάτηρ, ἀλλ' ὦκα σὺν αὐτῇ
ἤϊξ', αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα.
Ἠέλιον δ' ἵκοντο, θεῶν σκοπὸν ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
στὰν δ' ἵππων προπάροιθε, καὶ εἴρετο δῖα θεάων·
Ἠέλι', αἴδεσσαί με θέας ὕπερ, εἴ ποτε δή σευ
ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ κραδίην καὶ θυμὸν ἴηνα·
κούρην, τὴν ἔτεκον, γλυκερὸν θάλος, εἶδεϊ κυδρὴν,
τῆς ἀδινὴν ὄπ' ἄκουσα δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο
ὥστε βιαζομένης, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
ἀλλὰ, σὺ γὰρ δὴ πᾶσαν ἐπὶ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
αἰθέρος ἐκ δίης καταδέρκεαι ἀκτίνεσσι,
νημερτέως μοι ἔνισπε φίλον τέκος, εἴ που ὄπωπας,
ὅστις νόσφιν ἐμεῖο λαβὼν ἀέκουσαν ἀνάγκῃ
οἴχεται ἠὲ θεῶν ἢ καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.
Ὣς φάτο· τὴν δ' Ὑπεριονίδης ἠμείβετο μύθῳ·
Ῥείης ἠϋκόμου θύγατερ, Δήμητερ ἄνασσα,
εἰδήσεις· δὴ γὰρ μέγα ἄζομαι ἠδ' ἐλεαίρω
ἀχνυμένην περὶ παιδὶ τανυσφύρῳ· οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος ἀθανάτων, εἰ μὴ νεφεληγερέτα Ζεύς,
ὅς μιν ἔδωκ' Ἀΐδῃ θαλερὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν
αὐτοκασιγνήτῳ· ὁ δ' ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα
ἁρπάξας ἵπποισιν ἄγεν μεγάλα ἰάχουσαν.
ἀλλὰ, θεὰ, κατάπαυε μέγαν γόον [οὐδέ τι σε χρὴ
μάψ αὕτως ἄπληστον ἔχειν χόλον·] οὔ τοι ἀεικὴς
γαμβρὸς ἐν ἀθανάτοις πολυσημάντωρ Ἀϊδωνεύς,
αὐτοκασίγνητος καὶ ὁμόσπορος· ἀμφὶ δὲ τιμῇ,
ἔλλαχεν, ὡς τὰ πρῶτα διάτριχα δασμὸς ἐτύχθη·
τοῖς μεταναιετάει, τῶν ἔλλαχε κοίρανος εἶναι.
Ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὀμοκλῆς
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα, τανύπτεροι ὥστ' οἰωνοί.
τὴν δ' ἄχος αἰνότερον καὶ κύντερον ἵκετο θυμόν.
χωσαμένη δὴ ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι

νοσφισθεῖσα θεῶν ἀγορὴν καὶ μακρὸν Ὄλυμπον
ᾤχετ' ἐπ' ἀνθρώπων πόλιας καὶ πίονα ἔργα,
εἶδος ἀμαλδύνουσα πολὺν χρόνον· οὐδέ τις ἀνδρῶν
εἰσορόων γίνωσκε βαθυζώνων τε γυναικῶν,
πρίν γ' ὅτε δὴ Κελεοῖο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
ὃς τότ' Ἐλευσῖνος θυοέσσης κοίρανος ἦεν.
ἕζετο δ' ἐγγὺς ὁδοῖο φίλου τετιημένη ἦτορ,
Παρθενίῳ φρέατι, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
ἐν σκιῇ, αὐτὰρ ὕπερθε πεφύκει θάμνος ἐλαίης,
γρηῒ παλαιγενέϊ ἐναλίγκιος, ἥ τε τόκοιο
εἴργηται δώρων τε φιλοστεφάνου Ἀφροδίτης,
οἷαί τε τροφοὶ εἰσὶ θεμιστοπόλων βασιλήων
παίδων καὶ ταμίαι κατὰ δώματα ἠχήεντα.
τὴν δὲ ἴδον Κελεοῖο Ἐλευσινίδαο θύγατρες,
ἐρχόμεναι μεθ' ὕδωρ εὐήρυτον, ὄφρα φέροιεν
κάλπισι χαλκείῃσι φίλα πρὸς δώματα πατρὸς,
τέσσαρες, ὥστε θεαὶ, κουρήϊον ἄνθος ἔχουσαι,
Καλλιδίκη καὶ Κλεισιδίκη Δημώ τ' ἐρόεσσα
Καλλιθόη θ', ἣ τῶν προγενεστάτη ἦεν ἁπασῶν·
οὐδ' ἔγνων· χαλεποὶ δὲ θεοὶ θνητοῖσιν ὁρᾶσθαι.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμεναι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Τίς πόθεν ἐσσὶ γρῆϋ παλαιγενέων ἀνθρώπων;
τίπτε δὲ νόσφι πόληος ἀπέστιχες, οὐδὲ δόμοισι
πιλνᾷς; ἔνθα γυναῖκες ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα
τηλίκαι, ὡς σύ περ ὧδε, καὶ ὁπλότεραι γεγάασιν,
αἵ κέ σε φίλωνται ἠμὲν ἔπει ἠδὲ καὶ ἔργῳ.

Ὣς ἔφαν· ἡ δ' ἐπέεσσιν ἀμείβετο πότνα θεάων·
τέκνα φίλ', αἵτινες ἐστὲ γυναικῶν θηλυτεράων,
χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν μυθήσομαι· οὔ τοι ἀεικὲς
ὑμῖν εἰρομένῃσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Δῶς μὲν ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστί· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ.
ἦ αὖτε Κρήτηθεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης

ἦλυθον οὐκ ἐθέλουσα, βίῃ δ' ἀέκουσαν ἀνάγκῃ
ἄνδρες λιστῆρες ἀπήγαγον. οἱ μὲν ἔπειτα
νηῒ θοῇ Θορικόνδε κατέσχεθον, ἔνθα γυναῖκες
ἠπείρου ἐπέβησαν ἀολλέες, ἠδὲ καὶ αὐτοί·
δεῖπον δ' ἠρτύνοντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
ἀλλ' ἐμοὶ οὐ δόρποιο μελίφρονος ἤρατο θυμός·
λάθρῃ δ' ὁρμηθεῖσα δι' ἠπείροιο μελαίνης,
φεῦγον ὑπερφιάλους σημάντορας, ὄφρα κε μή με
ἀπριάτην περάσαντες ἐμῆς ἀπονaίατο τιμῆς.
οὕτω δεῦρ' ἱκόμην ἀλαλημένη, οὐδέ τι οἶδα,
ἥτις δὴ γαῖ' ἐστὶ, καὶ οἵτινες ἐγγεγάασιν.
ἀλλ' ὑμῖν μὲν πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
δοῖεν κουριδίους ἄνδρας, καὶ τέκνα τεκέσθαι,
ὡς ἐθέλουσι τοκῆες· ἐμὲ δ' αὖτ' οἰκτείρατε, κοῦραι,
προφρονέως, φίλα τέκνα, τέως πρὸς δώμαθ' ἵκωμαι
ἀνέρος ἠδὲ γυναικὸς, ἵνα σφίσιν ἐργάξωμαι
πρόφρων, οἷα γυναικὸς ἀφήλικος ἔργα τέτυκται.
καί κεν παῖδα νεογνὸν ἐν ἀγκοίνῃσιν ἔχουσα
καλὰ τιθηνοίμην, καὶ δώματα τηρήσαιμι,
καί κε λέχος στορέσαιμι μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων
δεσπόσυνον, καί κ' ἔργα διδασκήσαιμι γυναῖκας.
Φῆ ῥα θεά· τὴν δ' αὐτίκ' ἀμείβετο παρθένος ἁδμὴς,
Καλλιδίκη, Κελεοῖο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη·
Μαῖα, θεῶν μὲν δῶρα καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκῃ
τέτλαμεν ἄνθρωποι· δὴ γὰρ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
ταῦτα δέ τοι σαφέως ὑποθήσομαι, ἠδ' ὀνομήνω
ἀνέρας, οἷσιν ἔπεστι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς,
δήμου τε προὔχουσιν, ἰδὲ κρήδεμνα πόληος
εἱρύαται βουλῇσι καὶ ἰθείῃσι δίκῃσιν·
ἠμὲν Τριπτολέμου πυκιμήδεος ἠδὲ Διόκλου
ἠδὲ Πολυξείνου καὶ ἀμύμονος Εὐμόλποιο
καὶ Δολίχου καὶ πατρὸς ἀγήνορος ἡμετέροιο.

τῶν πάντων ἄλοχοι κατὰ δώματα πορσαίνουσιν·
τάων οὐκ ἄν τίς σε κατὰ πρώτιστον ὀπωπὴν
εἶδος ἀτιμήσασα δόμων ἀπονοσφίσσειεν,
ἀλλά σε δέξονται· δὴ γὰρ θεοείκελός ἐσσι.
εἰ δὲ θέλεις, ἐπίμεινον, ἵνα πρὸς δώματα πατρὸς
ἔλθωμεν καὶ μητρὶ βαθυζώνῳ Μετανείρῃ
εἴπωμεν τάδε πάντα διαμπερὲς, αἴ κέ σ' ἀνώγῃ
ἡμέτερόνδ' ἰέναι μηδ' ἄλλων δώματ' ἐρευνᾶν.
τηλύγετος δέ οἱ υἱὸς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ
ὀψίγονος τρέφεται, πολυεύχετος ἀσπάσιός τε.
εἰ τόν γ' ἐκθρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
ῥεῖά κε τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
ξηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίη.

Ὣς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐπένευσε καρήατι· ταὶ δὲ φαεινὰ
πλησάμεναι ὕδατος φέρον ἄγγεα κυδιάουσαι.
ῥίμφα δὲ πατρὸς ἵκοντο μέγαν δόμον, ὦκα δὲ μητρὶ
ἔννεπον, ὡς εἶδόν τε καὶ ἔκλυον. ἡ δὲ μάλ' ὦκα
ἐλθούσας ἐκέλευε καλεῖν ἐπ' ἀπείρονι μισθῷ.
αἱ δ' ὥστ' ἢ ἔλαφοι ἢ πόρτιες εἴαρος ὥρῃ
ἄλλοντ' ἂν λειμῶνα κορεσσάμεναι φρένα φορβῇ,
ὣς αἳ ἐπισχόμεναι ἑανῶν πτύχας ἱμεροέντων
ἤϊξαν κοίλην κατ' ἀμαξιτόν· ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοις ἀΐσσοντο κροκηΐῳ ἄνθει ὁμοῖαι.
τέτμον δ' ἐγγὺς ὁδοῦ κυδρὴν θεὸν, ἔνθα πάρος περ
κάλλιπον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα πρὸς δώματα πατρὸς
ἡγεῦνθ'· ἡ δ' ἄρ' ὄπισθε φίλον τετιημένη ἦτορ
στεῖχε κατὰ κρῆθεν κεκαλυμμένη· ἀμφὶ δὲ πέπλος
κυάνεος ῥαδινοῖσι θεῆς ἐλελίζετο ποσσίν.
εἶψα δὲ δώμαθ' ἵκοντο διοτρεφέος Κελεοῖο,
βὰν δὲ δι' αἰθούσης, ἔνθα σφίσι πότνια μήτηρ
ἧστο παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσα, νέον θάλος· αἱ δὲ παρ' αὐτὴν

ἕδραμον· ἡ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἔβη ποσὶ, καί ῥα μελάθρου
κῦρε κάρη, πλῆσεν δὲ θύρας σέλαος θείοιο.
τὴν δ' αἰδώς τε σέβας τε ἰδὲ χλωρὸν δέος εἷλεν·
εἶξε δέ οἱ κλισμοῖο καὶ ἕδριάασθαι ἄνωγεν.
ἀλλ' οὐ Δημήτηρ ὡρηφόρος ἀγλαόδωρος
ἤθελεν ἕδριάασθαι ἐπὶ κλισμοῖο φαεινοῦ,
ἀλλ' ἀκέουσα ἔμιμνε, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα,
πρίν γ' ὅτε δή οἱ ἔθηκεν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
πηκτὸν ἕδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφεον βάλε κῶας.
ἔνθα καθεζομένη προκατέσχετο χερσὶ καλύπτρην·
δηρὸν δ' ἄφθογγος τετιημένη ἧστ' ἐπὶ δίφρου,
οὐδέ τιν' οὔτ' ἔπεϊ προσπτύσσετο οὔτε τι ἔργῳ,
ἀλλ' ἀγέλαστος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
ἧστο, πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρὸς,
πρίν γ' ὅτε δὴ χλεύης μιν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
πολλὰ παρασκώπτουσ' ἐτρέψατο πότνιαν, ἁγνὴν,
μειδῆσαι γελάσαι τε καὶ ἵλαον σχεῖν θυμόν·
ἣ δή οἱ καὶ ἔπειτα μεθύστερον εὔαδεν ὀργαῖς.
τῇ δὲ δέπας Μετάνειρα δίδου μελιηδέος οἴνου
πλήσασ'· ἡ δ' ἀνένευσ'· οὐ γὰρ θεμιτόν οἱ ἔφασκε
πίνειν οἶνον ἐρυθρόν· ἄνωγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδωρ
δοῦναι μίξασαν πιέμεν γλήχωνι τερείνῃ.
ἡ δὲ κυκεῶ τεύξασα θεᾷ πόρεν, ὡς ἐκέλευε·
δεξαμένη δ' ὁσίης ἐπέβη πολυπότνια Δηώ.
τῇσι δὲ μύθων ἦρχεν εὔζωνος Μετάνειρα·

Χαῖρε, γύναι, ἐπεὶ οὔ σε κακῶν ἄπ' ἔολπα τοκήων
ἔμμεναι, ἀλλ' ἀγαθῶν· ἐπί τοι πρέπει ὄμμασιν αἰδὼς
καὶ χάρις, ὥσεί πέρ τε θεμιστοπόλων βασιλήων.
ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκῃ
τέτλαμεν ἄνθρωποι· ἐπὶ γὰρ ζυγὸς αὐχένι κεῖται.
νῦν δ', ἐπεὶ ἵκεο δεῦρο, παρέσσεται, ὅσσα τ' ἐμοί περ.
παῖδα δέ μοι τρέφε τόνδε, τὸν ὀψίγονον καὶ ἄελπτον

ὤπασαν ἀθάνατοι, πολυάρητος δέ μοι ἐστίν.
εἰ τόν γ' ἐκθρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
ἦ ῥά κε τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίην.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ·
καὶ σὺ, γύναι, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ἐσθλὰ πόροιεν. 22
παῖδα δέ τοι πρόφρων ὑποδέξομαι, ὥς με κελεύεις
θρέψασθ'· οὔ μιν, ἔολπα, κακοφραδίῃσι τιθήνης
οὔτ' ἄρ' ἐπηλυσίη δηλήσεται οὔτε τομαῖον·
οἶδα γὰρ ἀντίτομον μέγα φέρτερον οὐλοτόμοιο,
οἶδα δ' ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν.

Ὣς ἄρα φωνήσασα θυώδεϊ δέξατο κόλπῳ
χερσίν τ' ἀθανάτῃσι· γεγήθει δὲ φρένα μήτηρ.
ὣς ἡ μὲν Κελεοῖο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν,
Δημοφόωνθ', ὃν ἔτικτεν ἐΰζωνος Μετάνειρα,
ἔτρεφεν ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἀέξετο δαίμονι ἶσος,
οὔτ' οὖν σῖτον ἔδων, οὐ θησάμενος [γάλα μητρός·
ἀλλὰ γὰρ ἤματα μέν μιν ἐϋστέφανος] Δημήτηρ 236 b.
χρίεσκ' ἀμβροσίῃ, ὡσεὶ θεοῦ ἐκγεγαῶτα,
ἡδὺ καταπνείουσα καὶ ἐν κόλποισιν ἔχουσα·
νύκτας δὲ κρύπτεσκε πυρὸς μένει, ἠΰτε δαλόν,
λάθρα φίλων γονέων· τοῖς δὲ μέγα θαῦμ' ἐτέτυκτο,
ὡς προθαλὴς τελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἄντα ἐῴκει.
καί κέν μιν ποίησεν ἀγήρων τ' ἀθάνατόν τε,
εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίῃσιν ἐΰζωνος Μετάνειρα
νύκτ' ἐπιτηρήσασα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο
σκέψατο· κώκυσεν δὲ καὶ ἄμφω πλήξατο μηρὼ
δείσασ' ᾧ περὶ παιδὶ καὶ ἀάσθη μέγα θυμῷ,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον Δημοφόων, ξείνη σε πυρὶ ἔνι πολλῷ
κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ τίθησιν.

Ὣς φάτ' ὀδυρομένη· τῆς δ' ἄϊε δῖα θεάων.

τῇ δὲ χολωσαμένη καλλιστέφανος Δημήτηρ
παῖδα φίλον, τὸν ἄελπτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτε,
χείρεσσ' ἀθανάτῃσιν ἀπὸ ἕο θῆκε πέδονδε,
ἐξανελοῦσα πυρὸς, θυμῷ κοτέσασα μάλ' αἰνῶς,
καί ῥ' ἄμυδις προσέειπεν ἐΰζωνον Μετάνειραν·
Νήϊδες ἄνθρωποι, ἀφράδμονες οὔτ' ἀγαθοῖο
αἶσαν ἐπερχομένου προγνώμεναι οὔτε κακοῖο·
καὶ σὺ γὰρ ἀφραδίῃσι τεῇς νήκεστον ἀάσθης.
ἴστω γὰρ θεῶν ὅρκος, ἀμείλικτον Στυγὸς ὕδωρ,
ἀθάνατον κέν τοι καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα
παῖδα φίλον ποίησα καὶ ἄφθιτον ὤπασα τιμήν·
νῦν δ' οὐκ ἔσθ', ὥς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι·
τιμὴ δ' ἄφθιτος αἰὲν ἐπέσσεται, οὕνεκα γουνῶν
ἡμετέρων ἐπέβη καὶ ἐν ἀγκοίνῃσιν ἴαυσεν.
ὥρῃσιν δ' ἄρα τοῦγε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
παῖδες Ἐλευσινίων πόλεμον καὶ φύλοπιν αἰνὴν
αἰὲν Ἀθηναίοισι συνάξουσ' ἤματα πάντα.

* * *

εἰμὶ δὲ Δημήτηρ τιμάοχος, ἥτε μέγιστον
ἀθανάτοις θνητοῖσί τ' ὄναρ καὶ χάρμα τέτυκται.
ἀλλ' ἄγε μοι νηόν τε μέγαν καὶ βωμὸν ὑπ' αὐτῷ
τευχόντων πᾶς δῆμος ὑπαὶ πόλιν αἰπύ τε τεῖχος,
Καλλιχόρου καθύπερθεν, ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.
ὄργια δ' αὐτὴ ἐγὼν ὑποθήσομαι, ὡς ἄν ἔπειτα
εὐαγέως ἔρδοντες ἐμὸν νόον ἱλάσκοισθε.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ μέγεθος καὶ εἶδος ἄμειψε,
γῆρας ἀπωσαμένη, περί τ' ἀμφί τε κάλλος ἄητο·
ὀδμὴ δ' ἱμερόεσσα θυηέντων ἀπὸ πέπλων
σκίδνατο, τῆλε δὲ φέγγος ἀπὸ χροὸς ἀθανάτοιο
λάμπε θεῆς, ξανθαὶ δὲ κόμαι κατενήνοθεν ὤμους,
αὐγῆς δ' ἐπλήσθη πυκινὸς δόμος, ἀστεροπῆς ὥς·
βῆ δὲ διὲκ μεγάρων· τῆς δ' αὐτίκα γούνατ' ἔλυντο,

δηρὸν δ' ἄφθογγος γένετο χρόνον, οὐδέ τι παιδὸς
μνήσατο τηλυγέτοιο ἀπὸ δαπέδου ἀνελέσθαι.
τοῦ δὲ κασίγνηται φωνὴν ἐσάκουσαν ἐλεινὴν,
κἀδ δ' ἄρ' ἀπ' εὐστρώτων λεχέων θόρον· ἡ μὲν ἔπειτα
παῖδ' ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ·
ἡ δ' ἄρα πῦρ ἀνέκαι'· ἡ δ' ἔσσυτο πόσσ' ἀπαλοῖσι,
μητέρ' ἀναστήσουσα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο.
ἀγρόμεναι δέ μιν ἀμφὶς ἑλούεον ἀσπαίροντα
ἀμφαγαπαζόμεναι· τοῦ δ' οὐ μειλίσσετο θυμός·
χειρότεραι γὰρ δή μιν ἔχον τροφοὶ ἠδὲ τιθῆναι.

Αἳ μὲν παννύχιαι κυδρὴν θεὸν ἱλάσκοντο,
δείματι παλλόμεναι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένῃφιν
εὐρυβίῃ Κελεῷ νημερτέα μυθήσαντο,
ὡς ἐπέτελλε θεὰ, καλλιστέφανος Δημήτηρ.
αὐτὰρ ὅγ' εἰς ἀγορὴν καλέσας πολυπείρονα λαὸν
ἤνωγ' ἠϋκόμῳ Δημήτερι πίονα νηὸν
ποιῆσαι καὶ βωμὸν ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.
οἱ δὲ μάλ' αἶψ' ἐπίθοντο καὶ ἔκλυον αὐδήσαντος,
τεῦχον δ', ὡς ἐπέτελλ'· ὁ δ' ἀέξετο δαίμονος αἴσῃ·
αὐτὰρ ἐπεὶ τέλεσαν καὶ ἐρώησαν καμάτοιο,
βάν ῥ' ἴμεν οἶκαδ' ἕκαστος· ἀτὰρ ξανθὴ Δημήτηρ
ἔνθα καθεζομένη μακάρων ἀπὸ νόσφιν ἁπάντων,
μίμνε πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρός.
αἰνότατον δ' ἐνιαυτὸν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν
ποίησ' ἀνθρώποις καὶ κύντατον, οὐδέ τι γαῖα
σπέρμ' ἀνίει· κρύπτεν γὰρ ἐϋστέφανος Δημήτηρ.
πολλὰ δὲ καμπύλ' ἄροτρα μάτην βόες εἵλκον ἀρούραις·
πολλὸν δὲ κρῖ λευκὸν ἐτώσιον ἔμπεσε γαίῃ.
καί νύ κε πάμπαν ὄλεσσε γένος μερόπων ἀνθρώπων
λιμοῦ ὑπ' ἀργαλέης, γεράων τ' ἐρικυδέα τιμὴν
καὶ θυσιῶν ἤμερσεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντας,
εἰ μὴ Ζεὺς ἐνόησεν ἑῷ τ' ἐφράσσατο θυμῷ.

Ἶριν δὲ πρῶτον χρυσόπτερον ὦρσε καλέσσαι
Δήμητρ' ἠΰκομον, πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν.
ὣς ἔφαθ'· ἡ δὲ Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίωνι
πείθετο καὶ τὸ μεσηγὺ διέδραμεν ὦκα πόδεσσιν.
ἵκετο δὲ πτολίεθρον Ἐλευσῖνος θυοέσσης,
εὗρεν δ' ἐν νηῷ Δημήτερα κυανόπεπλον,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Δήμητερ, καλέει σε πατὴρ Ζεὺς ἄφθιτα εἰδὼς
ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν αἰειγενετάων.
ἀλλ' ἴθι, μηδ' ἀτέλεστον ἐμὸν ἔπος ἐκ Διὸς ἔστω.
Ὣς φάτο λισσομένη· τῆς δ' οὐκ ἐπεπείθετο θυμός.
αὖτις ἔπειτα πατὴρ μάκαρας θεοὺς αἰὲν ἐόντας
πάντας ἐπιπροΐαλλεν· ἀμοιβηδὶς δὲ κιόντες
κίκλησκον καὶ πολλὰ δίδον περικαλλέα δῶρα,
τιμάς θ', ἅς κεν ἕλοιτο μετ' ἀθανάτοισιν ἑλέσθαι·
ἀλλ' οὔτις πεῖσαι δύνατο φρένας ἠδὲ νόημα
θυμῷ χωομένης· στερεῶς δ' ἠναίνετο μύθους.
οὐ μὲν γάρ ποτ' ἔφασκε θυώδεος Οὐλύμποιο
πριν γ' ἐπιβήσεσθαι, οὐ πρὶν γῆς καρπὸν ἀνήσειν,
πρὶν ἴδοι ὀφθαλμοῖσιν ἑὴν εὐώπιδα κούρην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
εἰς Ἔρεβος πέμψε χρυσόρραπιν Ἀργειφόντην,
ὄφρ' Ἀΐδην μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσσιν
ἀγνὴν Περσεφόνειαν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος
ἐς φάος ἐξαγάγοι μετὰ δαίμονας, ὄφρα ἑ μήτηρ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα μεταλλήξειε χόλοιο.
Ἑρμῆς δ' οὐκ ἀπίθησεν, ἄφαρ δ' ὑπὸ κεύθεα γαίης
ἐσσυμένως κατόρουσε, λιπὼν ἕδος Οὐλύμποιο.
τέτμε δὲ τόν γε ἄνακτα δόμων ἔντοσθεν ἐόντα,
ἧμενον ἐν λεχέεσσι σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
πόλλ' ἀεκαζομένῃ μητρὸς πόθῳ· ἡ δ' ἔτ' ἄτλητον
ὀργισθεῖσα θεῶν μακάρων μηνίετο βουλῇ.

ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη κρατὺς Ἀργειφόντης·
Ἄιδη κυανοχαῖτα, καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,
Ζεύς με πατὴρ ἤνωγεν ἀγαυὴν Περσεφόνειαν
ἐξαγαγεῖν Ἐρέβευσφι μετὰ σφέας, ὄφρα ἑ μήτηρ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς
ἀθανάτοις παύσειεν· ἐπεὶ μέγα μήδεται ἔργον,
φθῖσαι φῦλ' ἀμενηνὰ χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
σπέρμ' ὑπὸ γῆς κρύπτουσα, καταφθινύθουσα δὲ τιμὰς
ἀθανάτων· ἡ δ' αἰνὸν ἔχει χόλον, οὐδὲ θεοῖσι
μίσγεται, ἀλλ' ἀπάνευθε θυώδεος ἔνδοθι νηοῦ
ἧσται, Ἐλευσῖνος κραναὸν πτολίεθρον ἔχουσα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεὺς
ὀφρύσιν, οὐδ' ἀπίθησε Διὸς βασιλῆος ἐφετμῆς.
ἐσσυμένως δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι Περσεφονείῃ·
Ἔρχεο, Περσεφόνη, παρὰ μητέρα κυανόπεπλον,
ἤπιον ἐν στήθεσσι μένος καὶ θυμὸν ἔχουσα,
μηδέ τι δυσθύμαινε λίην περιώσιον ἄλλων.
οὔ τοι ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικὴς ἔσσομ' ἀκοίτης,
αὐτοκασίγνητος πατρὸς Διός· ἔνθα δ' ἐοῦσα
δεσπόσσεις πάντων, ὁπόσα ζώει τε καὶ ἕρπει,
τιμὰς δὲ σχήσεισθα μετ' ἀθανάτοισι μεγίστας.
τῶν δ' ἀδικησάντων τίσις ἔσσεται ἤματα πάντα,
οἵ κεν μὴ θυσίαισι τεὸν μένος ἱλάσκωνται,
εὐαγέως ἕρδοντες, ἐναίσιμα δῶρα τελοῦντες.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ περίφρων Περσεφόνεια,
καρπαλίμως δ' ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος· αὐτὰρ ὅγ' Ἄιδι
ῥοιῆς κόκκον ἔδωκε φαγεῖν μελιηδέα, λάθρη
ἀμφί ἑ νωμήσας, ἵνα μὴ μένοι ἤματα πάντα
αὖθι παρ' αἰδοίῃ Δημήτερι κυανοπέπλῳ.
ἵππους δὲ προπάροιθεν ὑπὸ χρυσέοισιν ὄχεσφιν
ἔντυεν ἀθανάτους πολυσημάντωρ Ἀϊδωνεύς.
ἡ δ' ὀχέων ἐπέβη, παρὰ δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης

Ἶριν δ' μάστιγα λαβὼν μετὰ χερσὶ φίλῃσι
Δήμητρὸς μεγάρων· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
ὣς ἴ δὲ μακρὰ κέλευθα διήνυσαν· οὐδὲ θάλασσα
πε ὕδωρ ποταμῶν οὔτ' ἄγκεα ποιήεντα
ων ἀθανάτων οὔτ' ἄκριες ἔσχεθον ὁρμὴν,
λ' ὑπὲρ αὐτάων βαθὺν ἠέρα τέμνον ἰόντες.
στῆσε δ' ἄγων, ὅθι μίμνεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ,
νηοῖο προπάροιθε θυώδεος· ἡ δὲ ἰδοῦσα
ἤιξ', ἠΰτε μαινὰς ὄρος κάτα δάσκιον ὕλῃ.
Περσεφόνη δ' ἑτέρω * * * * *
μητρὸς ἑῆς κατ * * * * * *
ἅλτο θέειν * * * * * * *
τῇδε * * * * * * * *
ἀ * * * * * * * *
* * * * * * * * *
τέκνον, μὴ ῥά τι μ * * * * *
βρώμης· ἐξαύδ * * * * * *
ὣς μὲν γάρ κε νέουσ * * * * *
καὶ παρ' ἐμοὶ καὶ πατρὶ κελαινεφέϊ Κρονίωνι
ναιετάοις πάντεσσι τετιμένη ἀθανάτοισι.
εἰ δ' ἐπάσω, πάλιν αὖτις ἰοῦσ' ὑπὸ κεύθεσι γαίης
οἰκήσεις ὡρῶν τρίτατον μέρος εἰς ἐνιαυτὸν,
τὰς δὲ δύω παρ' ἐμοί τε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
ὁππότε δ' ἄνθεσι γαῖ' εὐώδεσιν εἰαρινοῖσι
παντοδαποῖς θάλλει, τόθ' ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος
αὖτις ἄνει μέγα θαῦμα θεοῖς θνητοῖς τ' ἀνθρώποις.
* * *
καὶ τίνι σ' ἐξαπάτησε δόλῳ κρατερὸς Πολυδέγμων;
Τὴν δ' αὖ Περσεφόνη περικαλλὴς ἀντίον ηὔδα·
Τοιγὰρ ἐγώ σοι, μῆτερ, ἐρῶ νημερτέα πάντα·
εὖτέ μοι Ἑρμῆς ἦλθ' ἐριούνιος ἄγγελος ὠκὺς
παρὰ πατέρος Κρονίδαο καὶ ἄλλων οὐρανιώνων,

ἐλθεῖν ἐξ Ἐρέβευς, ἵνα μ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα
λήξαις ἀθανάτοισι χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς,
αὐτίκ' ἐγὼν ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος· αὐτὰρ ὃ λάθρῃ
ἔμβαλέ μοι ῥοιῆς κόκκον, μελιηδέ' ἐδωδήν,
ἄκουσαν δὲ βίῃ με προσηνάγκασσε πάσασθαι.
ὡς δέ μ' ἀναρπάξας Κρονίδεω πυκινὴν διὰ μῆτιν
ᾤχετο, πατρὸς ἐμοῖο, φέρων ὑπὸ κεύθεα γαίης,
ἐξερέω, καὶ πάντα διΐξομαι, ὡς ἐρεείνεις.
ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἀν' ἱμερτὸν λειμῶνα,
Λευκίππη Φαινώ τε καὶ Ἠλέκτρη καὶ Ἰάνθη,
καὶ Μελίτη Ἰάχη τε Ῥοδεία τε Καλλιρόη τε,
Μηλόβοσίς τε Τύχη τε καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις,
Χρυσηΐς τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάστη τ' Ἀδμήτη τε,
καὶ Ῥοδόπη Πλουτώ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ,
καὶ Στὺξ Οὐρανίη τε Γαλαξαύρη τ' ἐρατεινὴ,
παίζομεν ἠδ' ἄνθεα δρέπομεν χείρεσσ' ἐρόεντα,
μίγδα κρόκον τ' ἀγανὸν καὶ ἀγαλλίδας ἠδ' ὑάκινθον,
καὶ ῥοδέας κάλυκας καὶ λείρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
* νάρκισσόν θ', ὃν ἔφυσ', ὥσπερ κρόκον, εὐρεῖα χθών.
αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμην περὶ χάρματι· γαῖα δ' ἔνερθε
χώρησεν· τῇ δ' ἔκθορ' ἄναξ κρατερὸς Πολυδέγμων.
βῆ δὲ φέρων ὑπὸ γαῖαν ἐν ἅρμασι χρυσείοισι
πόλλ' ἀεκαζομένην· ἐβόησα δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ.
ταῦτά τοι ἀχνυμένη περ ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω.

Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσαι
πολλὰ μάλ' ἀλλήλων κραδίην καὶ θυμὸν ἴαινον
ἀμφαγαπαζόμεναι· ἀχέων δ' ἀπεπαύετο θυμός.
γηθοσύνας δ' ἐδέχοντο παρ' ἀλλήλων ἔδιδόν τε.
τῇσιν δ' ἐγγύθεν ἦλθ' Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος·
πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφαγάπησε κόρην Δημήτερος ἁγνήν·

Παλλάς τ' ἐγρεμάχη καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,

πρόπολος καὶ ὀπάων ἔπλετ' ἄνασσα.
μετ' ἄγγελον ἦκε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
ἠΰκομον, Δημήτερα κυανόπεπλον
μιγναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
ὡσέμεν, ἅς κεν ἕλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
νεῦσε δέ οἱ κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο
τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
τὰς δὲ δύω παρὰ μητρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Διὸς ἀγγελιάων.
ἐσσυμένως δ' ἧιξε κατ' Οὐλύμποιο καρήνων,
εἰς δ' ἄρα Ῥάριον ἷξε, φερέσβιον οὖθαρ ἀρούρης
τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε γ' οὔτι φερέσβιον, ἀλλὰ ἔκηλον
εἵστήκει πανάφυλλον· ἔκευθε δ' ἄρα κρῖ λευκὸν
μήδεσι Δήμητρος καλλισφύρου· αὐτὰρ ἔπειτα
μέλλεν ἄφαρ ταναοῖσι κομήσειν ἀσταχύεσσιν,
ἦρος ἀεξομένοιο, πέδῳ δ' ἄρα πίονες ὄγμοι
βριαρέμεν ἀσταχύων, τὰ δ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δεδέσθαι.
ἔνθ' ἐπέβη πρώτιστον ἀπ' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·
ἀσπασίως δ' ἴδον ἀλλήλας, κεχάρηντο δὲ θυμῷ.
τὴν δ' ὧδε προσέειπε Ῥέη λιπαροκρήδεμνος·

Δεῦρο τέκος, καλέει σε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
δωσέμεν, ἅς κεν ἕλοιο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
νεῦσε δέ σοι κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο
τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
[τὰς δὲ δύω παρὰ σοί τε καὶ ἄλλοις] ἀθανάτοισιν.
ὣς τοι ὑπέστη ἔσεσθαι· ἐῷ δ' ἐπένευσε κάρητι.
ἀλλ' ἴθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ πείθεο, μηδέ τι λίην
ἀζηχὲς μενέαινε κελαινεφέϊ Κρονίωνι.
αἶψα δὲ καρπὸν ἄεξε φερέσβιον ἀνθρώποισι.

Ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ·
αἶψα δὲ καρπὸν ἀνῆκεν ἀρουράων ἐριβώλων.

πᾶσα δὲ φύλλοισίν τε καὶ ἄνθεσιν εὐρεῖα χθὼν
ἔβρισ'· ἣ δὲ κιοῦσα θεμιστοπόλοις βασιλεῦσιν
δεῖξε, Τριπτολέμῳ τε Διοκλεῖ τε πληξίππῳ,
Εὐμόλπου τε βίῃ Κελεῷ θ' ἡγήτορι λαῶν,
δρησμοσύνην θ' ἱερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ὄργια πᾶσιν,
σεμνὰ, τά τ' οὔπως ἐστὶ παρεξέμεν, οὔτε πυθέσθαι,
οὔτ' ἀχέειν· μέγα γάρ τι θεῶν ἄγος ἰσχάνει αὐδήν.
ὄλβιος, ὃς τάδ' ὄπωπεν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων·
ὃς δ' ἀτελὴς ἱερῶν, ὅς τ' ἄμμορος, οὔποθ' ὁμοίως
αἶσαν ἔχει φθίμενός περ ὑπὸ ζόφῳ εὐρώεντι.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάνθ' ὑπεθήκατο δῖα θεάων,
βάν ῥ' ἴμεν Οὔλυμπόνδε θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων.
ἔνθα δὲ ναιετάουσι παραὶ Διῒ τερπικεραύνῳ
σεμναί τ' αἰδοῖαί τε· μέγ' ὄλβιος, ὅν τιν' ἐκεῖναι
προφρονέως φίλωνται ἐπιχθονίων ἀνθρώπων.
αἶψα δέ οἱ πέμπουσιν ἐφέστιον ἐς μέγα δῶμα
Πλοῦτον, ὃς ἀνθρώποις ἄφενος θνητοῖσι δίδωσιν.

Ἀλλ' ἄγ' Ἐλευσῖνος θυοέσσης δῆμον ἔχουσαι,
καὶ Πάρον ἀμφιρύτην Ἄντρωνά τε πετρήεντα,
πότνια, ἀγλαόδωρ', ὡρηφόρε, Δηοῖ ἄνασσα,
αὐτὴ, καὶ κούρη περικαλλὴς Περσεφόνεια,
πρόφρονες ἀντ' ᾠδῆς βίοτον θυμήρε' ὀπάζειν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Τριπτυλέμῳ τε, Πολυξείνῳ τ', ἐπὶ τοῖς δὲ Διοκλεῖ 477

VI.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Αἰδοίην χρυσοστέφανον καλὴν Ἀφροδίτην
ᾄσομαι, ἣ πάσης Κύπρου κρήδεμνα λέλογχεν
εἰναλίης, ὅθι μιν Ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἀέντος
ἤνεικεν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἀφρῷ ἔνι μαλακῷ· τὴν δὲ χρυσάμπυκες Ὧραι
δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν·
κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὔτυκτον ἔθηκαν
καλὴν, χρυσείην· ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
ἄνθεμ' ὀρειχάλκου χρυσοῦό τε τιμήεντος·
δειρῇ δ' ἀμφ' ἁπαλῇ καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν
ὅρμοισι χρυσέοισιν ἐκόσμεον, οἷσί περ αὐταὶ
Ὧραι κοσμείσθην χρυσάμπυκες, ὁππότ' ἴοιεν
ἐς χορὸν ἱμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ κόσμον ἔθηκαν,
ἦγον ἐς ἀθανάτους· οἱ δ' ἠσπάζοντο ἰδόντες
χερσί τ' ἐδεξιόωντο καὶ ἠρήσαντο ἕκαστος
εἶναι κουριδίην ἄλοχον καὶ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
εἶδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου Κυθερείης.

Χαῖρ' ἑλικοβλέφαρε, γλυκυμείλιχε· δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

VII.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ Η ΛΗΣΤΑΙ.

Ἀμφὶ Διώνυσον, Σεμέλης ἐρικυδέος υἱὸν,
μνήσομαι, ὡς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικὼς,
πρωθήβῃ· καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι
κυάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὤμοις
πορφύρεον· τάχα δ' ἄνδρες ἐϋσσέλμου ἀπὸ νηὸς
λῃσταὶ προγένοντο θοῶς ἐπὶ οἰνοπα πόντον,
Τυρσηνοί· τοὺς δ' ἦγε κακὸς μόρος· οἱ δὲ ἰδόντες
νεῦσαν ἐς ἀλλήλους, τάχα δ' ἔκθορον· αἶψα δ' ἑλόντες
εἶσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς κεχαρημένοι ἦτορ.
υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο διοτρεφέων βασιλήων
εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν ἀργαλέοισι.
τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμὰ, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσε πῖπτον
χειρῶν ἠδὲ ποδῶν· ὁ δὲ μειδιάων ἐκάθητο
ὄμμασι κυανέοισι· κυβερνήτης δὲ νοήσας
αὐτίκα οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·

Δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ' ἑλόντες,
καρτερόν; οὐδὲ φέρειν δύναταί μιν νηῦς εὐεργής.
ἢ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστὶν ἢ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἠὲ Ποσειδάων· ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν
εἴκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἳ Ὄλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
ἀλλ' ἄγετ', αὖτις ἀφῶμεν ἐπ' ἠπείροιο μελαίνης
αὐτίκα· μηδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε, μή τι χολωθεὶς
ὄρσῃ ἀργαλέους τ' ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.

Ὣς φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς στυγερῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
δαιμόνι', οὖρον ὅρα, ἅμα δ' ἱστίον ἕλκεο νηὸς
σὺμ πάνθ' ὅπλα λαβών· ὅδε δ' αὖτ' ἄνδρεσσι μελήσει.
ἔλπομαι, ἢ Αἴγυπτον ἀφίξεται ἢ ὅγε Κύπρον
ἢ ἐς Ὑπερβορέους ἢ ἑκαστέρω· ἐς δὲ τελευτὴν

ἔκ ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα
οὕς τε κασιγνήτους, ἐπεὶ ἦμιν ἔμβαλε δαίμων.

Ὣς εἰπὼν ἱστόν τε καὶ ἱστίον ἕλκετο νηός.
ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπλα
καττάνυσαν· τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα.
οἶνος μὲν πρώτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
ἡδύποτος κελάρυξ' εὐώδης, ὤρνυτο δ' ὀδμὴ
ἀμβροσίη· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἱστίον ἐξετανύσθη
ἄμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ
βότρυες· ἀμφ' ἱστὸν δὲ μέλας εἱλίσσετο κισσὸς,
ἄνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει·
πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον· οἱ δὲ ἰδόντες,
νῆ' ἤδη τότ' ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον
γῇ πελάαν· ὁ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἔνδοθι νηὸς
δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔβραχεν, ἐν δ' ἄρα μέσσῃ
ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενα, σήματα φαίνων·
ἂν δ' ἔστη μεμαυῖα· λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρου
δεινὸν ὑπόδρα ἰδών· οἱ δ' εἰς πρύμνην ἐφόβηθεν,
ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα
ἔσταν ἄρ' ἐκπληγέντες· ὁ δ' ἐξαπίνης ἐπορούσας
ἀρχὸν ἕλ', οἱ δὲ θύραζε κακὸν μόρον ἐξαλύοντες
πάντες ὁμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἅλα δῖαν,
δελφῖνες δ' ἐγένοντο· κυβερνήτην δ' ἐλεήσας
ἔσχεθε καί μιν ἔθηκε πανόλβιον εἶπέ τε μῦθον·

Θάρσει, δῖε κάτωρ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ·
εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος, ὃν τέκε μήτηρ
Καδμηὶς Σεμέλη Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα.

Χαῖρε, τέκος Σεμέλης εὐώπιδος· οὐδέ πῃ ἔστι
σεῖό γε ληθόμενον γλυκερὴν κοσμῆσαι ἀοιδήν.

VIII.

ΕΙΣ ΑΡΕΑ.

Ἄρες ὑπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσεοπήληξ,
ὀμβριμόθυμε, φέρασπι, πολισσόε, χαλκοκορυστὰ,
καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυσθενὲς, ἕρκος Ὀλύμπου,
Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συναρωγὲ Θέμιστος,
ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,
ἠνορέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἑλίσσων
αἰθέρος ἑπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν, ἔνθα σε πῶλοι
ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι·
κλῦθι, βροτῶν ἐπίκουρε, δοτὴρ εὐθαρσέος ἥβης,
πρηΰ καταστίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότητα
ἡμετέρην καὶ κάρτος ἀρήιον, ὥς κε δυναίμην
σεύασθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμοῖο καρήνου,
καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμὴν,
θυμοῦ τ' αὖ μένος ὀξὺ κατισχέμεν, ὅς μ' ἐρέθῃσι
φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ σὺ θάρσος
δὸς, μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς
δυσμενέων προφυγόντα μόθον κῆράς τε βιαίους.

IX.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν ὕμνει, Μοῦσα, κασιγνήτην Ἑκάτοιο,
παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,
ἣθ' ἵππους ἅρσασα βαθυσχοίνοιο Μέλητος
ῥίμφα διὰ Σμύρνης παγχρύσεον ἅρμα διώκει
ἐς Κλάρον ἀμπελόεσσαν, ὅθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἧσται μιμνάζων ἑκατηβόλον ἰοχέαιραν.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε θεαὶ θ' ἅμα πᾶσαι ἀοιδῇ·
αὐτὰρ ἐγώ σε πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ' ἀείδειν,
ἣ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

X.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Κυπρογενῆ Κυθέρειαν ἀείσομαι, ἥτε βροτοῖσι
μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἱμερτῷ δὲ προσώπῳ
αἰεὶ μειδιάει καὶ ἐφ' ἱμερτὸν φέρει ἄνθος.
Χαῖρε, θεὰ, Σαλαμῖνος ἐϋκτιμένης μεδέουσα
καὶ πάσης Κύπρου· δὸς δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν. 5
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XI.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Παλλάδ' Ἀθηναίην ἐρυσίπτολιν ἄρχομ' ἀείδειν,
δεινὴν, ἣ σὺν Ἄρηι μέλει πολεμήια ἔργα
περθόμεναί τε πόληες ἀϋτή τε πτόλεμοί τε,
καί τ' ἐρύσατο λαὸν ἰόντα τε νισσόμενόν τε.
Χαῖρε, θεὰ, δὸς δ' ἄμμι τύχην εὐδαιμονίην τε. 5

XII.

ΕΙΣ ΗΡΑΝ.

Ἥρην ἀείδω χρυσόθρονον, ἣν τέκε Ῥείη,
ἀθανάτων βασίλειαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν,
Ζηνὸς ἐριγδούποιο κασιγνήτην ἄλοχόν τε,
κυδρὴν, ἣν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον
ἄξόμενοι τίουσιν ὁμῶς Διὶ τερπικεραύνῳ. 5

XIII.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Δήμητρ' ἠΰκομον, σεμνὴν θεὸν, ἄρχομ' ἀείδειν,
αὐτὴν καὶ κούρην, περικαλλέα Φερσεφόνειαν.
Χαῖρε, θεὰ, καὶ τήνδε σάω πόλιν· ἄρχε δ' ἀοιδῆς.

XIV.

ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΩΝ.

Μητέρα μοι πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
ὕμνει, Μοῦσα λίγεια, Διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο,
ἣ κροτάλων τυπάνων τ' ἰαχὴ, σύν τε βρόμος αὐλῶν
εὔαδεν, ἠδὲ λύκων κλαγγὴ χαροπῶν τε λεόντων,
οὔρεά τ' ἠχήεντα καὶ ὑλήεντες ἔναυλοι. 5
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε θεαὶ θ' ἅμα πᾶσαι ἀοιδῇ.

XV.

ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ ΛΕΟΝΤΟΘΥΜΟΝ.

Ἡρακλέα, Διὸς υἱὸν, ἀείσομαι, ὃν μέγ' ἄριστον
γείνατ' ἐπιχθονίων Θήβῃς ἔνι καλλιχόροισιν
Ἀλκμήνη μιχθεῖσα κελαινεφεῖ Κρονίωνι·
ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἠδὲ θάλασσαν
πλαζόμενος πομπῇσιν ὑπ' Εὐρυσθῆος ἄνακτος 5
πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη·
νῦν δ' ἤδη κατὰ καλὸν ἔδος νιφόεντος Ὀλύμπου
ναίει τερπόμενος καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.
Χαῖρε, ἄναξ, Διὸς υἱέ· δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

XVI.

ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

Ἰητῆρα νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' ἀείδειν,
υἱὸν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγείνατο δῖα Κορωνὶς
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κούρη Φλεγύου βασιλῆος,
χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὀδυνάων.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ' ἀοιδῇ. 5

XVII.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

Κάστορα καὶ Πολυδεύκε' ἀείσεο, Μοῦσα λίγεια,
Τυνδαρίδας, οἳ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐξεγένοντο·
τοὺς ὑπὸ Ταϋγέτου κορυφῆς τέκε πότνια Λήδη
λάθρῃ ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίωνι.
Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων. 5

XVIII.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἑρμῆν ἀείδω Κυλλήνιον, Ἀργειφόντην,
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
Ἄτλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὅμιλον, 5
ἄντρῳ ναιετάουσα παλισκίῳ· ἔνθα Κρονίων
νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
εὖτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην·
λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

XIX.

ΕΙΣ ΠΑΝΑ.

Ἀμφί μοι Ἑρμείαο φίλον γόνον ἔννεπε, Μοῦσα,
αἰγιπόδην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ὅστ' ἀνὰ πίση
δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροῇθεσι νύμφαις,
κῖτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης στείβουσι κάρηνα
Πᾶν' ἀνακεκλόμεναι, νόμιον θεὸν, ἀγλαέθειρον,
ιὐχμήενθ', ὃς πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχε
καὶ κορυφὰς ὀρέων καὶ πετρήεντα κέλευθα.
ροιτᾷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,
ἄλλοτε μὲν ῥείθροισιν ἐφεζόμενος μαλακοῖσιν,
ἄλλοτε δ' αὖ πέτρῃσιν ἐν ἠλιβάτοισι διοιχνεῖ,
ἀκροτάτην κορυφὴν μηλόσκοπον εἰσαναβαίνων.
τολλάκι δ' ἀργινόεντα διέδραμεν οὔρεα μακρὰ,
πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασε θῆρας ἐναίρων,
ὀξέα δερκόμενος· τότε δ' ἔσπερος ἔκλαγεν οἷος
ἄγρης ἐξανιὼν, δονάκων ὕπο μοῦσαν ἀθύρων
ἥδυμον· οὐκ ἂν τόν γε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
ὄρνις, ἦτ' ἔαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισι
θρῆνον ἐπιπροχέουσα ἴει μελίγηρυν ἀοιδήν.
σὺν δέ σφιν τότε Νύμφαι ὀρεστιάδες λιγύμολποι
φοιτῶσαι πυκνὰ ποσσὶν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ
μέλπονται· κορυφὴν δὲ περιστένει οὔρεος ἠχώ·
δαίμων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χορῶν, τότε δ' ἐς μέσον ἕρπων
πυκνὰ ποσὶν διέπει, λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφοινὸν

XVIII. *Χαῖρ', Ἑρμῆ χαριδῶτα, διακτορε, δῶτορ ἐάων.* 12

λυγκὸς ἔχει, λιγυρῇσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς,
ἐν μαλακῷ λειμῶνι, τόθι κρόκος ἠδ' ὑάκινθος
εὐώδης θαλέθων καταμίσγεται ἄκριτα ποίῃ.
ὑμνεῦσιν δὲ θεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὄλυμπον·
οἷόν θ' Ἑρμείην ἐριούνιον ἔξοχον ἄλλων
ἔννεπον, ὡς ὅγ' ἅπασι θεοῖς θοὸς ἄγγελός ἐστι,
καί ῥ' ὅτ' ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων,
ἐξίκετ', ἔνθα τέ οἱ τέμενος Κυλληνίου ἐστίν.
ἔνθ' ὅγε καὶ θεὸς ὢν ψαφαρότριχα μῆλ' ἐνόμευεν
ἀνδρὶ πάρα θνητῷ· λάθε γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθὼν
νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ Δρύοπος φιλότητι μιγῆναι·
ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερὸν, τέκε δ' ἐν μεγάροισιν
Ἑρμείῃ φίλον υἱὸν, ἄφαρ τερατωπὸν ἰδέσθαι,
αἰγιπόδην, δικέρωτα, πολύκροτον, ἡδυγέλωτα·
φεῦγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη·
δείσε γὰρ, ὡς ἴδεν ὄψιν ἀμείλιχον, ἠϋγένειον.
τὸν δ' αἶψ' Ἑρμείης ἐριούνιος εἰς χέρα θῆκε
δεξάμενος, χαῖρεν δὲ νόῳ περιώσια δαίμων.
ῥίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἕδρας κίε παῖδα καλύψας
δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν ὀρεσκῴοιο λαγωοῦ·
πὰρ δὲ Ζηνὶ κάθιζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν,
δεῖξε δὲ κοῦρον ἑόν· πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν
ἀθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος.
Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον, ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερψε.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ, λίτομαι δέ σ' ἀοιδῇ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XX.

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

Ἥφαιστον κλυτόμητιν ἀείσεο, Μοῦσα λίγεια,
ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονὸς, οἳ τὸ πάρος περ
ἄντροις ναιετάασκον ἐν οὔρεσιν, ἠΰτε θῆρες.
νῦν δὲ δι' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες
ῥηιδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
εὔκηλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.
Ἀλλ' ἵληθ', Ἥφαιστε· δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

XXI.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Φοῖβε, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει
ὄχθῃ ἐπιθρώσκων ποταμὸν πάρα δινήεντα,
Πηνειόν· σὲ δ' ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
ἡδυεπὴς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδει.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ, ἵλαμαι δέ σ' ἀοιδῇ.

XXII.

ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

Ἀμφὶ Ποσειδάωνα, θεὸν μέγαν, ἄρχομ' ἀείδειν,
γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
πόντιον, ὃς θ' Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγάς.
διχθά τοι, Ἐννοσίγαιε, θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
ἵππων τε δμητῆρ' ἔμεναι, σωτῆρά τε νηῶν.
Χαῖρε, Ποσείδαον γαιήοχε κυανοχαῖτα,
καὶ, μάκαρ, εὐμενὲς ἦτορ ἔχων πλώουσιν ἄρηγε.

XXIII.

ΕΙΣ Α΄ ΑΝΑ.

Ἔξω θεὸν τὸν ἄφθαρτον ἀπάντων ἐξῃρημένον,
Ἔξω τὸν ἀκήρατον ἀπάντων ἐξῃρημένον,
Ἔξω τὸν ἀκήρατον ἀπάντων ἐξῃρημένον,
Ἔξω τὸν ἀκήρατον ἀπάντων ἐξῃρημένον, πάντων ἐξῃρημένον.

XXIV.

ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

Θεσὶς, ἣν ἔκτισας Ἀπόστολος ἀκάπνως
Ἐν τῷ τόπῳ ἐμοῦ, ἔνθα τὸν ἄρχοντα ἔκτισας
Ἐν τῷ τόπῳ ἐμοῦ, ἔνθα τὸν ἄρχοντα ἔκτισας
Ἔχει κλοῦ· ἐκεῖ ἔκτισας, ἐκεῖνον ἐγκατάστησον
Ἐν τῷ ἐμοῦ τόπῳ· ἐκεῖ ἔκτισας, ἐκεῖνον ἐγκατάστησον.

XXV.

ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΝ.

Θεσσάλου ἐμφύτευμα Ἀπόστολος ἐν ἀλλοις τε
Καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐκφύτευε Θεσσαλονίκης
Ἐν τῷ ἐμοῦ τόπῳ· ἐκεῖ ἔκτισας, ἐκεῖνον ἐγκατάστησον
Ἐν τῷ ἐμοῦ τόπῳ· ἐκεῖ ἔκτισας, ἐκεῖνον ἐγκατάστησον.

XXVI.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Κισσοκόμην Διόνυσον ἐρίβρομον ἄρχομ' ἀείδειν,
Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱὸν,
ὃν τρέφον ἠΰκομοι νύμφαι παρὰ πατρὸς ἄνακτος
δεξάμεναι κόλποισι καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον
Νύσης ἐν γυάλοις· ὁ δ' ἀέξετο πατρὸς ἕκητι
ἄντρῳ ἐν εὐώδει μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεαὶ πολύυμνον ἔθρεψαν,
δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλους,
κισσῷ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος· αἱ δ' ἅμ' ἕποντο
νύμφαι, ὁ δ' ἐξηγεῖτο· βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, πολυστάφυλ' ὦ Διόνυσε·
δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὖτις ἱκέσθαι.

XXVII.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν ἀείδω χρυσηλάκατον κελαδεινὴν,
παρθένον αἰδοίην, ἐλαφηβόλον, ἰοχέαιραν,
αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρου Ἀπόλλωνος,
ἣ κατ' ὄρη σκιόεντα καὶ ἄκριας ἠνεμοέσσας
ἄγρῃ τερπομένη παγχρύσεα τόξα τιταίνει,
πέμπουσα στονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
ὑψηλῶν ὀρέων, ἰαχεῖ δ' ἔπι δάσκιος ὕλη
δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν· φρίσσει δέ τε γαῖα
πόντος τ' ἰχθυόεις· ἡ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα
πάντη ἐπιστρέφεται, θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην.

XXVI. ἐκ δ' αὖθ' ὡράων εἰς τοὺς πολλοὺς ἐνιαυτούς. 13

αὐτὰρ ἐπὴν τερφθῇ θηροσκόπος ἰοχέαιρα,
εὐφρῇνῃ δὲ νόον, χαλάσασ' εὐκαμπέα τόξα
ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο,
Φοί[illegible] πόλλωνος, Δελφῶν ἐς πίονα δῆμον,
[illegible]αὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα.
[illegible]ρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰοὺς
ἡγεῖται, χαρίεντα περὶ χροῒ κόσμον ἔχουσα,
ἐξάρχουσα χορούς· αἱ δ' ἀμβροσίην ὅπ' ἰεῖσαι
ὑμνεῦσιν Λητὼ καλλίσφυρον, ὡς τέκε παῖδας
ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους.
Χαίρετε, τέκνα Διὸς καὶ Λητοῦς ἠϋκόμοιο·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XXVIII.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Παλλάδ' Ἀθηναίην, κυδρὴν θεὸν, ἄρχομ' ἀείδειν,
γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν,
παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκήεσσαν,
Τριτογενῆ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήια τεύχε' ἔχουσαν,
χρύσεα, παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὁρῶντας
ἀθανάτους· ἡ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
ἐσσυμένως ὥρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου,
σείσασ' ὀξὺν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίξετ' Ὄλυμπος
δεινὸν ὑπὸ βρίμης γλαυκώπιδος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
σμερδαλέον ἰάχησεν· ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος,
κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος· ἔκχυτο δ' ἅλμη
ἐξαπίνης· στῆσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον, εἰσόκε κούρη
εἵλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοείκελα τεύχη

Παλλὰς Ἀθηναίη· γήθησε δὲ μητίετα Ζεύς.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς τέκος αἰγιόχοιο·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XXIX.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ.

Ἑστίη, ἣ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων
ἕδρην ἀΐδιον ἔλαχε, πρεσβηΐδα τιμήν,
καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τίμιον· οὐ γὰρ ἄτερ σοῦ
εἰλαπίναι θνητοῖσιν, ἵν' οὐ πρώτῃ πυμάτῃ τε
Ἑστίῃ ἀρχόμενος σπένδει μελιηδέα οἶνον·
καὶ σύ μοι, Ἀργειφόντα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ,
ἄγγελε τῶν μακάρων, χρυσόρραπι, δῶτορ ἐάων,
ἵλαος ὢν ἐπάρηγε σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε
Ἑστίῃ· ἀμφότεροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ναίετε δώματα καλά, φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν
εἰδότες, ἔργματα καλὰ νόῳ θ' ἕσπεσθε καὶ ἤβῃ.
Χαῖρε, Κρόνου θύγατερ, σύ τε καὶ χρυσόρραπις Ἑρμῆς·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XXX.

ΕΙΣ ΓΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ.

Γαῖαν παμμήτειραν ἀείσομαι, ἠϋθέμεθλον,
πρεσβίστην, ἣ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ', ὁπόσ' ἐστίν,
ἠμὲν ὅσα χθόνα δῖαν ἐπέρχεται, ἠδ' ὅσα πόντου,
ἠδ' ὅσα πωτῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβου.
ἐκ σέο δ' εὔπαιδές τε καὶ εὔκαρποι τελέθουσι,

πότνια, σεῦ δ' ἔχεται δοῦναι βίον ἠδ' ἀφελέσθαι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν· ὁ δ' ὄλβιος, ὅν κε σὺ θυμῷ
ὄρρων τιμήσεις· τῷ τ' ἄφθονα πάντα πάρεστι.
βριθεῖ μέν σφιν ἄρουρα φερέσβιος, ἠδὲ κατ' ἀγροὺς
κτήνεσιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπίπλαται ἐσθλῶν·
αὐτοὶ δ' εὐνομίῃσι πόλιν κατὰ καλλιγύναικα
κοιρανέουσ', ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ·
παῖδες δ' εὐφροσύνῃ νεοθηλέϊ κυδιόωσι,
παρθενικαί τε χοροῖς φερεσανθέσιν εὔφρονι θυμῷ
παίζουσαι σκαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποίης,
οὕς κε σὺ τιμήσεις, σεμνὴ θεά, ἄφθονε δαῖμον.

Χαῖρε, θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
πρόφρων δ' ἀντ' ᾠδῆς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε·
σεῖο γὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XXXI.

ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

Ἥλιον ὑμνεῖν αὖτε Διὸς τέκος ἄρχεο Μοῦσα
Καλλιόπη, φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις
γείνατο Γαίης παιδὶ καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ὑπερίων,
αὐτοκασιγνήτην, ἥ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα,
Ἠῶ τε ῥοδόπηχυν, ἐϋπλόκαμόν τε Σελήνην,
Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
ὃς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἵπποις ἐμβεβαώς· σμερδνὸν δ' ὅγε δέρκεται ὄσσοις
χρυσείης ἐκ κόρυθος· λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ
ἰνλῆεν στίλβουσι, παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ
ἵπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
σηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροΐ λάμπεται ἕσθος

λεπτουργὲς, πνοιῇ ἀνέμων· ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι
* * *
ἔνθ' ἄρ' ὄγε στήσας χρυσόξυγον ἅρμα καὶ ἵππους
ἑσπέριος πέμπῃσι δι' οὐρανοῦ Ὠκεανόνδε.

Χαῖρε, ἄναξ, πρόφρων δὲ βίου θυμήρε' ὄπαζε.
ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήῃσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
ἡμιθέων, ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν.

XXXII.

ΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΝ.

Μήνην εὐειδῆ τανυσίπτερον ἔσπετε, Μοῦσαι,
ἡδυεπεῖς κοῦραι Κρονίδεω Διὸς, ἴστορες ᾠδῆς·
ἧς ἄπο αἴγλη γαῖαν ἐλίσσεται οὐρανόδεικτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
αἴγλης λαμπούσης· στίλβει δέ τ' ἀλάμπετος ἀὴρ
χρυσέου ἀπὸ στεφάνου, ἀκτῖνες δ' ἐνδιάονται,
εὖτ' ἂν ἀπ' Ὠκεανοῖο λοεσσαμένη χρόα καλὸν,
εἵματα ἑσσαμένη τηλαυγέα δῖα Σελήνη,
ζευξαμένη πώλους ἐριαύχενας, αἰγλήεντας,
ἐσσυμένως προτέρωσ' ἐλάσῃ καλλίτριχας ἵππους,
ἑσπερίη, διχόμηνος· ὁ δὲ πλήθει μέγας ὄγμος,
λαμπρόταταί τ' αὐγαὶ τότ' ἀεξομένης τελέθουσιν
οὐρανόθεν· τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.
τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ·
ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Πανδείην γείνατο κούρην,
ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Χαῖρε, ἄνασσα, θεὰ λευκώλενε, δῖα Σελῆνη,
πρόφρον, εὐπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος κλέα φωτῶν
ᾄσομαι ἡμιθέων, ὧν κλείουσ' ἔργματ' ἀοιδοὶ,
Μουσάων θεράποντες, ἀπὸ στομάτων ἐροέντων.

XXXIII.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

Ἀμφὶ Διὸς κούρους ἐλικώπιδες ἕσπετε Μοῦσαι,
Τυνδαρίδας, Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα,
τοὺς ὑπὸ Ταϋγέτου κορυφῇ ὄρεος μεγάλοιο
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι κελαινεφέϊ Κρονίωνι
σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ὠκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἄελλαι
χειμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
εὐχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μεγάλοιο
ἄρνεσσιν λευκοῖσιν, ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
πρύμνης· τὴν δ' ἄνεμός τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης
θῆκαν ὑποβρυχίην· οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
ξουθῇσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος ἀΐξαντες,
αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀέλλας,
κύματα δ' ἐστόρεσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι,
ναύταις σήματα καλὰ, πόνου κρίσιν· οἱ δὲ ἰδόντες
γήθησαν, παύσαντο δ' ὀϊζυροῖο πόνοιο.

Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XXXIV.

Fragmenta hymni in Bacchum.

* * *

Οἱ μὲν γὰρ Δρακάνῳ σ', οἱ δ' Ἰκάρῳ ἠνεμοέσσῃ
φάσ', οἱ δ' ἐν Νάξῳ, δῖον γένος, Εἰραφιῶτα,
οἱ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδινήεντι
κυσαμένην Σεμέλην τεκέειν Διῒ τερπικεραύνῳ·

ἄλλοι δ' ἐν Θήβαισιν, ἄναξ, σε λέγουσι γενέσθαι,
ψευδόμενοι· σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἥρην.
Ἔστι δέ τις Νύση, ὕπατον ὄρος, ἀνθέον ὕλῃ,
τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτοιο ῥοάων,

* * *

Καί οἱ ἀναστήσουσιν ἀγάλματα πόλλ' ἐνὶ νηοῖς.
Ὡς δὲ τὰ μὲν τρία, σοὶ πάντως τριετηρίσιν αἰεὶ
ἄνθρωποι ῥέξουσι τελησσάμενοι ἑκατόμβας.
Ὡς εἰπὼν ἐπένευσε καρήατι μητίετα Ζεύς.
Ἴληθ', εἰραφιῶται, γυναιμανές· οἱ δέ σ' ἀοιδοὶ
ᾄδομεν ἀρχόμενοι λήγοντές τ'· οὐδέ πη ἔστι
σεῖ' ἐπιληθόμενον ἱερῆς μεμνῆσθαι ἀοιδῆς.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διώνυσ' εἰραφιῶτα,
σὺν μητρὶ Σεμέλῃ, ἥν περ καλέουσι Θυώνην.

Ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.

ΟΜΗΡΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Digitized by Google

I.

ΠΡΟΣ ΝΕΟΤΕΙΧΕΙΣ.

Αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον ἠδὲ δόμοιο,
ἴ πόλιν αἰπεινὴν, Κύμης ἐριώπιδα κούρην,
ναίετε, Σαιδήνης πόδα νείατον ὑψικόμοιο,
μβρόσιον πίνοντες ὕδωρ ξανθέου ποταμοῖο,
Ξρμου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς. 5

II.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΜΗΝ ΑΝΑΣΤΡΕΦΩΝ.

Αἶψα πόδες με φέροιεν ἐς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν·
ῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ μῆτις ἀρίστη.

III.

ΕΙΣ ΜΙΔΗΝ.

Χαλκέη παρθένος εἰμὶ, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κείμαι.
ἕς τ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,
ἠέλιός τ' ἀνιὼν λάμπῃ λαμπρή τε σελήνη,
καὶ ποταμοὶ πλήθωσιν, ἀνακλύζῃ δὲ θάλασσα,
κὑτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ 5
ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

IV.

ΠΡΟΣ ΚΥΜΑΙΟΥΣ.

Οἵῃ μ' αἴσῃ δῶκε πατὴρ Ζεὺς κύρμα γενέσθαι.
νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀτάλλων,
ἣν ποτ' ἐπύργωσαν βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο

λαοὶ Φρίκωνος, μάργων ἐπιβήτορες ἵππων,
ὁπλότεροι, μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἄρηα,
Αἰολίδα Σμύρνην ἁλιγείτονα, ποντοτίνακτον,
ἣν τε δι' ἀγλαὸν εἶσιν ὕδωρ ἱεροῖο Μέλητος.
ἔνθεν ἀπορνύμεναι κοῦραι Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
ἠθελέτην κλῆσαι δῖαν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν.
οἳ δ' ἀπανηνάσθην ἱερὴν ὅπα, φῆμιν ἀοιδῆς,
ἀφραδίῃ· τῶν μέν τε παθών τις φράσσεται αὖτις,
* ὅσφιν ὀνείδεσιν ἐμὸν διεμήσατο πότμον.
κῆρα δ' ἐγὼ, τήν μοι θεὸς ὤπασε γεινομένῳ περ,
τλήσομαι ἀκράαντα φέρων τετληότι θυμῷ·
οὐδέ τί μοι φίλα γυῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγυιαῖς
Κύμης ὁρμαίνουσι, μέγας δέ με θυμὸς ἐπείγει
δῆμον ἐς ἀλλοδαπὸν ἰέναι, ἀλαόν περ ἐόντα.

V.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΤΟΡΙΔΗΝ.

Θεστορίδη, θνητοῖσιν ἀνωίστων πολέων περ
οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόου ἀνθρώποισιν.

VI.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙ.

Κλῦθι Ποσειδάων μεγαλοσθενὲς ἐννοσίγαιε,
εὐρυχόρου μεδέων ἠδὲ ζαθέου Ἑλικῶνος,
δὸς δ' οὖρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἰδέσθαι
ναύτῃς, οἳ νηὸς πομποὶ ἠδ' ἀρχοὶ ἔασιν·
δὸς δ' ἐς ὑπωρείην ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
αἰδοίων μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων τε κυρῆσαι,
φῶτά τε τισαίμην, ὃς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας
ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον ξενίην τε τράπεζαν.

VII.

ΕΙΣ ΠΟΛΙΝ ΕΡΥΘΡΑΙΑΝ.

Πότνια γῆ, πάνδωρε, δότειρα μελίφρονος ὄλβου,
ὣς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὔοχθος ἐτύχθης,
τοῖσι δὲ δύσβωλος καὶ τρηχεῖ', οἷς ἐχολώθης.

VIII.

ΠΡΟΣ ΝΑΥΤΑΣ.

Ναῦται ποντοπόροι, στυγερῇ ἐναλίγκιοι ἄτῃ,
πτωκάσιν αἰθυίῃσι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
αἰδεῖσθε ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·
δεινὴ γὰρ μέτοπις ξενίου Διὸς, ὅς κ' ἀλίτηται.

IX.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ.

Ὑμέας, ὦ ξεῖνοι, ἄνεμος λάβεν ἀντίος ἐλθών·
ἀλλ' ἔτι νῦν δέξασθε, καὶ ὁ πλόος ἔσσεται ὑμῖν.

X.

ΕΙΣ ΠΕΥΚΗΝ.

Ἄλλη τίς σευ πεύκη ἀμείνονα καρπὸν ἴησιν
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἠνεμοέσσης,
ἔνθα σίδηρος ἄριστος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
ἔσσεται, εὖτ' ἄν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσιν.

XI.

ΠΡΟΣ ΓΛΑΥΚΟΝ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΟΝ.

Γλαῦκε, βοτῶν ἐπίοπτα, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
δοῦναι· τὼς γὰρ ἄμεινον· ὃ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει
ἀνδρὸς ἐπερχομένου καὶ ἐς ἕρκεα θηρὸς ἰόντος.

XII.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΕΡΕΙΑΝ ΕΝ ΣΑΜΩΙ.

Κλῦθί μοι εὐχομένῳ, κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα
τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν·
ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
ὧν ὥρη μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

XIII.

ΕΙΣ ΟΙΚΟΝ ΤΩΝ ΦΡΑΤΟΡΩΝ.

Ἀνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόληος,
ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,
χρήματα δ' αὔξει οἶκον, ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
ἥμενοι εἰν ἀγορῇ, κόσμος τ' ἄλλοισιν ὁρᾶσθαι·
αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι
ἥματι χειμερίῳ, ὁπότ' ἂν νίφῃσι Κρονίων.

XIV.

ΚΑΜΙΝΟΣ Η ΚΕΡΑΜΕΙΣ.

Εἰ μὲν δώσετε μισθόν, ἀείσω, ὦ κεραμῆες·
δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου,
εὖ δὲ περανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κάναστρα,
φρυχθῆναί τε καλῶς καὶ τιμῆς ὦνον ἀρέσθαι,
πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς,
* *πολλὰ δὲ κερδῆναι, ἡμῖν δὲ δή, ὥς σφιν ἀείσαι.*
ἦν δ' ἐπ' ἀναιδείην τρεφθέντες ψεύδε' ἄρησθε,
συγκαλέω δὴ ἔπειτα καμίνῳ δηλητῆρας,
Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγόν τε καὶ Ἄσβετον ἠδὲ Σαβάκτην
Ὠμόδαμόν θ', ὃς τῆδε τέχνῃ κακὰ πολλὰ πορίζει.
πέρθε πυραίθουσαν καὶ δώματα, σὺν δὲ κάμινος
πᾶσα κυκηθείη, κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
ὡς γνάθος ἱππείη βρύκει, βρύκοι δὲ κάμινος,
πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμήια λεπτὰ ποιοῦσα.
δεῦρο καὶ Ἠελίου θυγάτηρ, πολυφάρμακε Κίρκη,
ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτούς τε καὶ ἔργα.
δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας κενταύρους,
οἵ θ' Ἡρακλῆος χεῖρας φύγον, οἵ τ' ἀπόλοντο·
τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος,
αὐτοὶ δ' οἰμώξοντες ὁρῷατο ἔργα πονηρά·
γηθήσω δ' ὁρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
ὃς δέ χ' ὑπερκύψῃ, πυρὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
φλεχθείη, ὡς πάντες ἐπίσταιντ' αἴσιμα ῥέζειν.

XV.

ΕΙΡΕΣΙΩΝΗ.

Δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
ὃς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ πρέπει ὄλβιος αἰεί.
αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔσεισιν
πολλὸς, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα,
εἰρήνη τ' ἀγαθή· ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἕρποι μάζα,
νῦν μὲν κριθαίην εὐώπιδα σησαμόεσσαν,
* * *
* τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται ὔμμιν.
ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα·
* αὐτὴ δ' ἱστὸν ὑφαίνοι ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαυῖα.
νεῦμαί τοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδὼν
ἔστηκ' ἐν προθύροις ψιλὴ πόδας· ἀλλὰ φέρ' αἶψα
* πέρσαι τῷ Ἀπόλλωνι γυιάτιδος.

καὶ,

εἰ μέν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐχ ἑστήξομεν·
οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν.

XVI.

ΤΟΙΣ ΑΛΙΕΥΣΙΝ.

Ὅμηρος.

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης ἁλιήτορες, ἦ ῥ' ἔχομέν τι;

Ἁλιεῖς.

Ὅσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθ'· ὅσα δ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.

Ὅμηρος.

Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάασθε,
τε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ.

Digitized by Google

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ.

Ἀρχόμενος πρῶτον Μουσῶν χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος
ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι εἵνεκ' ἀοιδῆς,
ἣν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα,
δῆριν ἀπειρεσίην, πολεμόκλονον ἔργον Ἄρηος,
εὐχόμενος μερόπεσσιν ἐς οὔατα πᾶσι βαλέσθαι,
πῶς μύες ἐν βατράχοισιν ἀριστεύσαντες ἔβησαν,
γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα Γιγάντων,
ὡς ἔπος ἐν θνητοῖσιν ἔην· τοίην δ' ἔχεν ἀρχήν.

Μῦς ποτε διψαλέος, γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
πλησίον ἐν λίμνῃ ἅπαλὸν προσέθηκε γένειον,
ὕδατι τερπόμενος μελιηδέι· τὸν δὲ κατεῖδεν
λιμνοχαρὴς πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγξατο τοῖον·

Ξεῖνε, τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἠόνα; τίς δέ σ' ὁ φύσας;
πάντα δ' ἀλήθευσον, μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.
εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω·
δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήια πολλὰ καὶ ἐσθλά.
εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνην
τιμῶμαι βατράχων ἡγούμενος ἤματα πάντα·
καί με πατὴρ Πηλεὺς ἀνεθρέψατο, Ὑδρομεδούσῃ
μιχθεὶς ἐν φιλότητι παρ' ὄχθας Ἠριδανοῖο.
καὶ σὲ δ' ὁρῶ καλόν τε καὶ ἄλκιμον ἔξοχον ἄλλων,
σκηπτοῦχον βασιλῆα καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν
ἔμμεναι· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἐὴν γενεὴν ἀγόρευε.

Τὸν δ' αὖ Ψιχάρπαξ ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
Τίπτε γένος τοὐμὸν ζητεῖς; δῆλον δ' ἐν ἅπασιν
ἀνθρώποις τε θεοῖς τε καὶ οὐρανίοις πετεηνοῖς.

Ψιχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι· εἰμὶ δὲ κοῦρος
Τρωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορος· ἡ δέ νυ μήτηρ
Λειχομύλη, θυγατὴρ Πτερνοτρώκτου βασιλῆος.
γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς,
σύκοις καὶ καρύοις καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσιν.
πῶς δὲ φίλον ποιῇ με, τὸν ἐς φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον;
σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασιν· αὐτὰρ ἔμοιγε,
ὅσσα παρ' ἀνθρώποις, τρώγειν ἔθος· οὐδέ με λήθει
ἄρτος δισκοπάνιστος ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο,
οὐ πλακόεις τανύπεπλος ἔχων πολὺ σησαμότυρον,
οὐ τόμος ἐκ πτέρνης, οὐχ ἥπατα λευκοχίτωνα,
οὐ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος,
οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες ποθέουσιν,
οὐδ' ὅσα πρὸς θοίνας μερόπων τεύχουσι μάγειροι,
κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.
[οὐδέποτ' ἐκ πολέμοιο κακὴν ἀπέφευγον ἀυτὴν,
ἀλλ' ἰθὺς μετὰ μῶλον ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθην.
οὐ δέδι' ἄνθρωπον καίπερ μέγα σῶμα φορεῦντα,
ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν καταδάκνω δάκτυλον ἄκρον,
καὶ πτέρνης λαβόμην, καὶ οὐ πόνος ἄνδρα ἴκανεν,
νήδυμος οὐκ ἀπέφευγεν ὕπνος δάκνοντος ἐμεῖο.
ἀλλὰ δύω πάντων μάλα δείδια πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
κίρκον καὶ γαλέην, οἵ μοι μέγα πένθος ἄγουσιν,
καὶ παγίδα στονόεσσαν, ὅπου δολόεις πέλε πότμος·
πλεῖστον δὴ γαλέην περιδείδια, ἥτις ἀρίστη,
ἥ καὶ τρωγλοδύοντα κατὰ τρώγλην ἐρεείνει.]
οὐ τρώγω ῥαφάνας, οὐ κράμβας, οὐ κολοκύντας,
οὐ πράσσοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνοις·
ταῦτα γὰρ ὑμέτερ' ἐστὶν ἐδέσματα τῶν κατὰ λίμνην.

Πρὸς τάδε μειδιάσας Φυσίγναθος ἀντίον ηὔδα·
Ξεῖνε, λίην αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι· ἔστι καὶ ἡμῖν
πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι.

ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι Κρονίων,
[στοιχείοις διττοῖς μεμερισμένα δώματα ναίειν,]
σκιρτῆσαι κατὰ γῆν καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι.
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, εὐχερές ἐστιν.
βαῖνέ μοι ἐν νώτοισι, κράτει δέ με, μήποτ' ὄληαι,
ὅππως γηθόσυνος τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη καὶ νῶτ' ἐδίδου· ὁ δ' ἔβαινε τάχιστα
χεῖρας ἔχων τρυφεροῖο κατ' αὐχένος ἅλματι κούφῳ.
καὶ τὸ πρῶτον ἔχαιρεν, ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὄρμους,
νήξει τερπόμενος Φυσιγνάθου· ἀλλ' ὅτε δή ῥα
κύμασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο, πολλὰ δακρύων
ἄχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο, τίλλε δὲ χαίτας,
καὶ πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρα, ἐν δέ οἱ ἦτορ
πάλλετ' ἀηθείῃ, καὶ ἐπὶ χθόνα βούλεθ' ἱκέσθαι·
δεινὰ δ' ὑπεστονάχιξε φόβου κρυόεντος ἀνάγκῃ.
[οὐρὴν μὲν προπέτασσεν ἐφ' ὕδασιν, ἠύτε κώπην
σύρων, εὐχόμενος τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἱκέσθαι,
ὕδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο, πολλὰ δ' ἐβῶσεν·
καὶ τοῖον φάτο μῦθον ἀπὸ στόματός τ' ἀγόρευσεν·
Οὐχ οὕτω νώτοισιν ἐβάστασε φόρτον ἔρωτος
ταῦρος, ὅτ' Εὐρώπην διὰ κύματος ἦγ' ἐπὶ Κρήτην,
ὡς ἔμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἦγεν ἐς οἶκον
βάτραχος ἀμπετάσας ὠχρὸν δέμας ὕδατι λευκῷ;]
Ὕδρος δ' ἐξαίφνης ἀνεφαίνετο, δεινὸν ὅραμα
πᾶσιν ὁμῶς· ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον.
τοῦτον ἰδὼν κατέδυ Φυσίγναθος, οὔτι νοήσας,
οἷον ἑταῖρον ἔμελλεν ἀπολλύμενον καταλείπειν.
δῦ δὲ βάθος λίμνης καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
κεῖνος δ' ὡς ἀφέθη, πέσεν ὕπτιος εὐθὺς ἐφ' ὕδωρ,
καὶ χεῖρας ἔσφιγγε καὶ ὀλλύμενος κατέτρυζε.
πολλάκι μὲν κατέδυνεν ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε
λακτίζων ἀνέδυνε· μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι.

δευόμεναι δὲ τρίχες πλεῖστον βάρος ἦσαν ἐπ' αὐτῷ·
ὕστατα δ' ὀλλύμενος τοίους ἐφθέγξατο μύθους·

Οὐ λήσεις δολίως, Φυσίγναθε, ταῦτα ποιήσας,
ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος, ὡς ἀπὸ πέτρης.
οὐκ ἄν μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦσθα, κάκιστε,
παγκρατίῳ τε πάλῃ τε καὶ εἰς δρόμον· ἀλλὰ πλανήσας
εἰς ὕδωρ μ' ἔρριψας. ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα.
* ἦ ποινὴν τίσεις σὺ μυῶν στρατῷ, οὐδ' ὑπαλύξεις.

Ὣς εἰπὼν ἀπέπνευσεν ἐφ' ὕδατι· τὸν δὲ κατεῖδεν
Λειχοπίναξ ὄχθῃσιν ἐφεξόμενος μαλακῇσιν·
δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμὼν δ' ἤγγειλε μύεσσιν.
ὡς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἔδυ χόλος αἰνὸς ἅπαντας.
καὶ τότε κηρύκεσσιν ἑοῖς ἐκέλευσαν, ὑπ' ὄρθρον
κηρύσσειν ἀγορήνδ' ἐς δώματα Τρωξάρταο,
πατρὸς δυστήνου Ψιχάρπαγος, ὃς κατὰ λίμνην
ὕπτιος ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας, οὐδὲ παρ' ὄχθαις
ἦν ἤδη τλήμων, μέσσῳ δ' ἐπενήχετο πόντῳ.
ὡς δ' ἦλθον σπεύδοντες ἅμ' ἠοῖ, πρῶτος ἀνέστη
Τρωξάρτης ἐπὶ παιδὶ χολούμενος, εἶπέ τε μῦθον·

Ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῦνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πεπόνθειν
ἐκ βατράχων, ἦ πεῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.
εἰμὶ δὲ νῦν ἐλεεινὸς, ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσσα.
καὶ τὸν μὲν πρῶτόν γε κατέκτανεν ἁρπάξασα
ἔχθιστος γαλέη, τρώγλης ἔκτοσθεν ἑλοῦσα.
τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες ἐς μόρον εἷλξαν
καινοτέραις τέχναις ξύλινον δόλον ἐξευρόντες,
ἣν παγίδα καλέουσι, μυῶν ὀλέτειραν ἐοῦσαν.
ὃ τρίτος ἦν, ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κεδνῇ,
τοῦτον ἀπέπνιξεν Φυσίγναθος ἐς βυθὸν ἄξας.
ἀλλ' ἄγεθ' ὁπλισόμεσθα καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς
σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισιν.

Ταῦτ' εἰπὼν ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.

κνημῖδας μὲν πρῶτον ἐφήρμοσαν εἰς δύο μοίρας
ῥήξαντες κυάμους χλωροὺς, κνήμας δ' ἐκάλυπτον,
οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπιστάντες κατέτρωξαν.
θώρηκας δ' εἶχον καλαμοστεφέων ἀπὸ βυρσῶν,
οὓς γαλέην δείραντες ἐπισταμένως ἐποίησαν.
ἀσπὶς δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμφαλον· ἡ δέ νυ λόγχη
εὐμήκεις βελόναι, παγχάλκεον ἔργον Ἄρηος·
ἦ δὲ κόρυς τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοις ἐρεβίνθου.

Οὕτω μὲν μύες ἦσαν ἐν ὅπλοις· ὡς δ' ἐνόησαν
βάτραχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος, ἐς δ' ἕνα χῶρον
ἐλθόντες βουλὴν ξύναγον πολέμοιο κακοῖο.
σκεπτομένων δ' αὐτῶν, πόθεν ἡ στάσις, ἦ τίς ὁ θυμός,
κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων ῥάβδον μετὰ χερσὶν,
Τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος Ἐμβασίχυτρος,
ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιν, εἶπέ τε τοῖα·

Ὦ βάτραχοι, μύες ὔμμιν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν
εἰπεῖν ὁπλίζεσθαι ἐπὶ πτόλεμόν τε μάχην τε.
εἶδον γὰρ καθ' ὕδωρ Ψιχάρπαγα, ὅνπερ ἔπεφνεν
ὑμέτερος βασιλεὺς Φυσίγναθος. ἀλλὰ μάχεσθε,
οἵτινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες γεγάασθε.

Ὣς εἰπὼν ἀπέφηνε· λόγος δ' εἰς οὔατ' ἀμύμων
εἰσελθὼν ἐτάραξε φρένας βατράχων ἀγερώχων·
μεμφομένων δ' αὐτῶν Φυσίγναθος εἶπεν ἀναστάς

Ὦ φίλοι, οὐκ ἔκτεινον ἐγὼ μῦν, οὐδὲ κατεῖδον
ὀλλύμενον· πάντως δ' ἐπνίγη παίζων παρὰ λίμνην,
νήξεις τὰς βατράχων μιμούμενος· οἱ δὲ κάκιστοι
νῦν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον· ἀλλ' ἄγε βουλὴν
ζητήσωμεν, ὅπως δολίους μύας ἐξολέσωμεν.
τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
σώματα κοσμήσαντες ἐν ὅπλοις στῶμεν ἅπαντες

καὶ τοὺς μέν ῥ' ἐκόρυσσεν Ἄρης πολέμοιο μεμηλώς· 123

ἄκροις πὰρ χείλεσσιν, ὅπου κατάκρημνος ὁ χῶρος·
ἡνίκα δ' ὁρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
δραξάμενοι κορύθων, ὅστις σχεδὸν ἀντίος ἔλθῃ,
ἐς λίμνην αὐτοὺς σὺν ἐκείναις εὐθὺ βάλωμεν.
οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους
στήσομεν εὐθύμως τὸ μυοκτόνον ὧδε τρόπαιον.

Ὡς εἰπὼν ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.
φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας ἑὰς ἀμφεκάλυψαν,
θώρηκας δ' εἶχον καλῶν χλοερῶν ἀπὸ σεύτλων,
φύλλα δὲ τῶν κραμβῶν εἰς ἀσπίδας εὖ ἤσκησαν,
ἔγχος δ' ὀξύσχοινος ἑκάστῳ μακρὸς ἀρήρει,
καὶ τὰ κέρα κοχλιῶν λεπτῶν ἐκάλυπτε κάρηνα.
φραξάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθης ὑψηλῆσιν
σείοντες λόγχας, θυμοῦ δ' ἔμπλητο ἕκαστος.

Ζεὺς δὲ θεοὺς καλέσας εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
καὶ πολέμου πληθὺν δείξας κρατερούς τε μαχητάς,
πολλοὺς καὶ μεγάλους ἠδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας,
οἷος Κενταύρων στρατὸς ἔρχεται ἠδὲ Γιγάντων,
ἡδὺ γελῶν ἐρέεινε· τίνες βατράχοισιν ἀρωγοὶ
ἢ μυσὶν ἀθανάτων; καὶ Ἀθηναίην προσέειπεν·

Ὦ θύγατερ, μυσὶν ἦ ῥα βοηθήσουσα πορεύσῃ;
καὶ γάρ σου κατὰ νηὸν ἀεὶ σκιρτῶσιν ἅπαντες
κνίσσῃ τερπόμενοι καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσιν.

Ὣς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
Ὦ πάτερ, οὐκ ἄν πώποτ' ἐγὼ μυσὶ τειρομένοισιν
ἐλθοίην ἐπαρωγὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλά μ' ἔοργαν
στέμματα βλάπτοντες καὶ λύχνους εἵνεκ' ἐλαίου.
τοῦτο δέ μου λίην ἔδακε φρένας, οἷον ἔρεξαν.
πέπλον μου κατέτρωξαν, ὃν ἐξύφανα καμοῦσα
ἐκ ῥοδάνης λεπτῆς καὶ στήμονα λεπτὸν ἔνησα,
* καὶ τρώγλας ἐτέλεσσαν· ὁ δ' ἠπητής μοι ἐπέστη
καὶ πράσσει με τόκον· τὸ δὲ ῥίγιον ἀθανάτοισιν.

χρησαμένη γὰρ ὕφανα καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι.
ἀλλ' οὐδ' ὡς βατράχοισιν ἀρηγέμεν οὐκ ἐθελήσω.
εἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι, ἀλλά με πρώην
ἐκ πολέμου ἀνιοῦσαν, ἐπεὶ λίην ἐκοπώθην,
ὕπνου δευομένην οὐκ εἴασαν θορυβοῦντες
οὐδ' ὀλίγον καταμῦσαι· ἐγὼ δ' ἄυπνος κατεκείμην,
τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦσα, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
ἀλλ' ἄγε παυσώμεσθα, θεοί, τούτοισιν ἀρήγειν,
μή νύ τις ἡμείων τρωθῇ βέλει ὀξυόεντι·
εἰσὶ γὰρ ἀγχέμαχοι, καὶ εἰ θεὸς ἀντίον ἔλθοι· [196]
πάντες δ' οὐρανόθεν τερπώμεθα δῆριν ὁρῶντες.

Ὣς ἄρ' ἔφη· τῇ δ' αὖτ' ἐπεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι,
πάντες ὁμῶς δ' εἰσῆλθον ἀολλέες εἰς ἕνα χῶρον.
καὶ τότε κώνωπες μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες [201]
δεινὸν ἐσάλπιγξαν πολέμου κτύπον· οὐρανόθεν δὲ
Ζεὺς Κρονίδης βρόντησε, τέρας πολέμοιο κακοῖο.

Πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχήνορα οὔτασε δουρὶ
ἑσταότ' ἐν προμάχοις κατὰ γαστέρα ἐς μέσον ἦπαρ· [205]
κὰδ δ' ἔπεσεν πρηνὴς, ἁπαλὰς δ' ἐκόνισσεν ἐθείρας.
[δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.]
Τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πηλείωνα,
πῆξεν δ' ἐν στέρνῳ στιβαρὸν δόρυ· τὸν δὲ πεσόντα
εἷλε μέλας θάνατος, ψυχὴ στόματος δ' ἐξέπτη. [210]
Σευτλαῖος δ' ἄρ ἔπεφνε βαλὼν κέαρ Ἐμβασίχυτρον.
Ἀρτοφάγος δὲ Πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψεν·
ἤριπε δὲ πρηνὴς, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπτη.
Λιμνόχαρις δ' ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον Πολύφωνον, [215]
Τρωγλοδύτην ἁπαλοῖο δι' αὐχένος * * * * *
* * * * * * * * * * * * * * * * *
Ὠκιμίδην δ' ἄχος εἷλε καὶ ἤλασεν ὀξέι σχοίνῳ
οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναντίον· ἤριπε δ' εὐθύς· 215
Λειχήνωρ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ

καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, καθ' ἥπατος· ὡς δ' ἐνόησε
Κοστοφάγου φεύγοντα, βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μάχης, ἀλλ' ἥλασεν αὐτόν·
κάππεσε δ', οὐδ' ἀνένευσεν· ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη
πορφυρέῳ, αὐτὸς δὲ παρ' ἠιόν' ἐξετανύσθη
χορδῇσιν λιπαρῇσί τε πειρόμενος λαγόνεσσιν.
Τυροφάγον δ' αὐτῇσιν ἐπ' ὄχθαις ἐξενάριξεν
* * * * * * * * * * * * * * *
Πτερνογλύφον δ' ἐπιδὼν Καλαμίνθιος ἐς φόβον ἧλθεν,
ἥλατο δ' ἐς λίμνην φεύγων, τὴν ἀσπίδα ῥίψας.
Φιλτραῖον δ' ἀρ' ἔπεφνεν ἀμύμων Ἐμβασίχυτρος.
[Ὑδρόχαρις δέ τ' ἔπεφνεν Πτερνοφάγου βασιλῆα,]
χερμαδίῳ πλήξας κατὰ βρέγματος· ἐγκέφαλος δὲ
ἐκ ῥινῶν ἔσταξε, παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.
* Λειχοπίνακα δ' ἔπεφνεν ἀμύμων Βορβοροκοίτης,
ἔγχει ἐπαίξας· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Πρασσαῖος δ' ἐπιδὼν ποδὸς εἵλκυσε νεκρὸν ἐόντα,
ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε κρατήσας χειρὶ τένοντα.
Ψιχάρπαξ δ' ἤμυν' ἑτάρων περὶ τεθνειώτων
καὶ βάλε Πρασσαῖον μήπω γαίης ἐπιβάντα·
πῖπτε δὲ οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δ' Ἀιδόσδε βεβήκει.
Κραμβοβάτης δ' ἐσιδὼν πηλοῦ δράκα ῥίψεν ἐπ' αὐτὸν,
καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε καὶ ἐξετύφλου παρὰ μικρόν.
ὠργίσθη δ' ἄρ' ἐκεῖνος, ἑλὼν δέ τε χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν πεδίῳ λίθον ὄμβριμον, ἄχθος ἀρούρης,
τῷ βάλε Κραμβοβάτην ὑπὸ γούνατα· πᾶσα δ' ἐκλάσθη
κνήμη δεξιτερὴ, πέσε δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν.
Κραυγασίδης δ' ἤμυνε καὶ αὖθις βαῖνεν ἐπ' αὐτὸν,
τύψε δέ μιν μέσσην κατὰ γαστέρα· πᾶς δέ οἱ εἴσω
ὀξύσχοινος ἔδυνε, χαμαὶ δ' ἔκχυντο ἅπαντα
ἔγκατ' ἐφελκομένῳ ὑπὸ δούρατι χειρὶ παχείῃ·
Τρωγλοδύτης δ' ὡς εἶδεν ἐπ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο,

σκάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶς·
ἥλατο δ' ἐς τάφρους, ὅππως φύγῃ αἰπὺν ὄλεθρον.
Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν Φυσίγναθον ἐς πόδα ἄκρον.
ἔσχατα δ' ἐκ λίμνης ἀνεδύσατο, τείρετο δ' αἰνῶς·
* * * * * * * * * * * * * * * *
Πρασσαῖος δ' ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνουν προπεσόντα,
ἦλθε διὰ προμάχων καὶ ἀκόντισεν ὀξέϊ σχοίνῳ·
οὐδ' ἔρρηξε σάκος, σχέτο δ' αὐτοῦ δουρὸς ἀκωκή·
τοῦ δ' ἔβαλε τρυφάλειαν ἀμύμονα καὶ τετράχυτρον
δῖος Ὀριγανίων, μιμούμενος αὐτὸν Ἄρηα,
{ὃς μόνος ἐν βατράχοισιν ἀρίστευεν καθ' ὅμιλον·}
ὥρμησεν δ' ἄρ' ἐπ' αὐτόν· ὁ δ' ὡς ἴδεν, οὐχ ὑπέμεινεν
ἥρωα κρατερόφρον', ἔδυ δ' ἐν βένθεσι λίμνης.
Ἦν δέ τις ἐν μύεσιν Μεριδάρπαξ, ἔξοχος ἄλλων,
Κρείωνος φίλος υἱὸς ἀμύμονος Ἀρτεπιβούλου,
* οἵκαδ' ἰὼν πολέμοιο μετασχεῖν παῖδ' ἐκέλευσεν
* αὐτὸς δ' ἑστήκει γαυρούμενος ὡς κατὰ λίμνην —
οὗτος ἀναρπάξαι βατράχων γενεὴν ἐπαπείλει·
καὶ ῥήξας καρύου μέσσην ῥάχιν εἰς δύο μοίρας
* φράγδην ἀμφοτέροισιν ἐν ὤμοις χεῖρας ἔθηκεν·
οἱ δὲ τάχος δείσαντες ἔβαν πάντες κατὰ λίμνην·
καί νύ κεν ἐξετέλεσσεν, ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
καὶ τότ' ἀπολλυμένους βατράχους ὤκτειρε Κρονίων·
κινήσας δὲ κάρη τοίην ἐφθέγξατο φωνήν·
Ὤ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
οὐ μικρὸν ἐκπλήσσει Μεριδάρπαξ, ὃς κατὰ λίμνην
ἅρπαξ ἐν βατράχοισιν ἀμείβεται· ἀλλὰ τάχιστα
Παλλάδα πέμψωμεν πολεμόκλονον, ἢ καὶ Ἄρηα,
οἵ μιν ἐπισχήσουσι μάχης κρατερόν περ ἐόντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· Ἥρη δ' ἀπαμείβετο μῦθον·
Οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίης, Κρονίδη, σθένος, οὔτε Ἄρηος

ἰσχύσει βατράχοισιν ἀρηγέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
ἀλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες· ἢ τὸ σὸν ὅπλον
κινείσθω μέγα Τιτανοκτόνον ὀβριμοεργόν,
ᾧ ποτε καὶ Καπανῆα κατέκτανες ὄβριμον ἄνδρα
καὶ μέγαν Ἐγκέλαδον καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων,
κινείσθω· οὕτω γὰρ ἁλώσεται, ὅστις ἄριστος.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Κρονίδης δ' ἔβαλε ψολόεντα κεραυνόν.
πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον,
αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνὸν, δειμαλέον Διὸς ὅπλον,
ἧκ' ἐπιδινήσας· ὁ δ' ἄρ' ἔπτατο χειρὸς ἄνακτος.
πάντας μέν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν ἐπὶ τούσδε [κεραυνόν·]
ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μυῶν στρατὸς, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
ἔλπετο πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων,
εἰ μὴ ἀπ' Οὐλύμπου βατράχους ὤκτειρε Κρονίων,
ὅς ῥα τότ' ἐν βατράχοισιν ἀρωγοὺς εὐθὺς ἔπεμψεν.
Ἦλθον δ' ἐξαίφνης νωτάκμονες, ἀγκυλοχῆλαι,
λοξοβάται, στρεβλοὶ, ψαλιδόστομοι, ὀστρακόδερμοι,
ὀστοφυεῖς, πλατύνωτοι, ἀποστίλβοντες ἐν ὤμοις,
βλαισοὶ, χειροτένοντες, ἀπὸ στέρνων ἐσορῶντες,
ὀκτάποδες, δικέραιοι, ἀτειρέες, οἱ δὲ καλεῦνται
καρκίνοι, οἵ ῥα μυῶν οὐρὰς στομάτεσσιν ἔκοπτον
ἠδὲ πόδας καὶ χεῖρας· ἀνεγνάμπτοντο δὲ λόγχαι.
τοὺς δὴ ὑπέδδεισαν πάντες μύες, οὐδ' ἔτ' ἔμειναν,
ἐς δὲ φυγὴν ἐτράποντο· ἐδύσετο δ' ἦλιος ἤδη,
καὶ πολέμου τελετὴ μονοημέρου ἐξετελέσθη.

HESIODEA

QUAE FERUNTUR CARMINA

EX RECENSIONE

ARMINII KOECHLY

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXX

LIPSIAE. TYPIS B. G. TEUBNERI.

Parvo libello textum Hesiodeum cum recensionis diversitate e majore editione repetitum tenenti parva sit praefatio singulorum exhibens brevem recensum locorum, qui aperte corrupti conjecturis haud minus certis aut sanati sunt aut sanandi. Sunt vero hi:

Theog. v. 32 †θείην] θέσπιν Goettling 34 ὕστερον] ὕστατον Wolf 157 †ἀνίηςκε] ἀνίεςκε cum Pasore vulgo 281 ἐξέθορε] ἔκθορε Guiet 287 τρικέφαλον] τρικάρηνον post Trincavellum vulgo 312 πεντηκοντακέφαλον] πεντηκοντακάρηνον post Trincavellum vulgo 359 †Κρυςηίς] Χρυςηίς Hermann 373 θεοῖς] θεοῖςι Wolf 405 †δ' ἤπειτα] δὴ ἔπειτα Dindorf 428 Ζεὺς τίεται αὐτήν] καὶ Ζεὺς τίεν αὐτήν Koechly 453 Ῥείη δ' ὑποδμηθεῖςα] particula delenda 481 μὲν] μιν Hermann 497 †ἐξήμηςε] ἐξήμεσσε cum Hermanno vulgo 562 †δ' ἤπειτα] δὴ ἔπειτα Dindorf 563 †μελίοιςι] μελέοιςι post Stephanum vulgo 569 ἴδεν] ἴδ' ἐν Orelli 617 †Βριάρεῳ] Ὀβριάρεῳ Dindorf 628 †κείνοιςι] κείνοις post Heinsium vulgo 655 †ὅτι] ὅ τοι Hermann 734 †ὁ Βριάρεως] Ὀβριάρεως Dindorf 746 †ἔχετ'] ἔχει Hermann 802 †ἐπιμίςγεται] ἐπινίςσεται Ruhnken 813 πρόςθεν] νέρθεν Koechly 961 ἢ δέ οἱ] ἢ δή οἱ Guiet.

Op. et Di. 44 ὥς τέ ςε †κεἰς] ὥς τε καὶ εἰς Hermann 56 coì δ' αὐτῷ] coí τ' αὐτῷ vulgo 90 †Πρὶν

μὲν] πρὶν μὲν *γὰρ* vulgo, *πρῶτον* vel *τὸ* πρὶν μὲν Lehrs 121 ἐπεὶ μὲν] ἐπειδὴ vulgo 187 οὔτε] οὐδὲ οὐδὲ μὲν] οὐδέ *κεν* Brunck 263 †βασιλῆες] βασιλεῖς Goettling †δίκας] *μύθους* vulgo 283 †ἀάσθη] ἀασθῇ Schaefer 301 †πίμπλησι] πιμπλῇσι Spohn 327 †ἔρξει] ἔρξῃ Schaefer 328 †βαίνοι] βαίνῃ Schaefer 344 γένηται] γένοιτο Brunck 468 ὅρπηκα] ὅρπηκι Brunck 495 †ὀφέλλει] ὀφέλλοι Brunck 526 οὐ †γάρ οἱ] οὐ *δέ* οἱ Hermann 533 †βροτῷ] βροτοὶ Hermann 549 πυροφόρος] πυροφόροις Hermann.

Scuti v. 15. οὐ †γάρ οἱ] οὐ *δέ* οἱ Hermann 79 †μετ'] μέγ' Dorvillius 429 †ἐμμενέως] ἐμ μένεος Heyne 438 ἠχή] ἠχῇ Hermann.

Recensionis diversitati autem addenda erant haec: Γύης Theog. v. 149. 714. 734. 817 et Γύῃ 618. μεγήρατα v. 240 Ὄρθρον v. 309 et Ὄρθρῳ 327 πύλας pro θύρας v. 732.

Scripsi Heidebergae d. VIII. mens. Jun. MDCCCLXX.

Arminius Koechly.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
αἵ θ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἁπαλοῖσιν
ὀρχεῦνται καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος·

καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χρόα Περμησσοῖο
ἢ Ἵππου κρήνης ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο
ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο
καλοὺς ἱμερόεντας, ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.

ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῇ,
ἐννύχιαι στεῖχον περικαλλέα ὄσσαν ἱεῖσαι·

ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργείην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
κούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἠδὲ Ποσειδάωνα † γαιήοχον ἐννοσίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδοίην ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλήν τε Διώνην,
Ἠῶ τ' Ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην,
Λητώ τ' Ἰαπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖάν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν καὶ Νύκτα μέλαιναν,
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.

---

v. 5. Τερμησσοῖο

αἵ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν
ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπον
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
«ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἷον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.»
ὣς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι,
καί μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
δρέψασαι θηητόν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
θείην, †ἵνα κλείοιμι τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀείδειν.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην;

Τύνη Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
εἰρεῦσαι τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
ἐκ στομάτων ἡδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεᾶν ὀπὶ λειριοέσσῃ
σκιδναμένῃ· ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου

δώματά τ' ἀθανάτων· αἳ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἱεῖσαι
θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτεν,
οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ δωτῆρες ἐάων.
δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαὶ λήγουσαί † τ' ἀοιδῆς,
ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν κράτεΐ τε μέγιστος.
αὖτις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε Γιγάντων
ὑμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,

---

v. 28. γηρύσασθαι v. 31. δρέψασθαι

λησμοσύνην τε κακῶν ἄμπαυμά τε μερμηράων.
ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεύς,
νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι
μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
ἣ δ' ἔτεκ' ἐννέα κοῦρας ὁμόφρονας, ἦσιν ἀοιδὴ
μέμβλεται ἐν στήθεσσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου.

ἔνθα σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά·
πὰρ δ' αὐτῆς Χάριτές τε καὶ Ἵμερος οἰκί' ἔχουσιν

ἐν θαλίῃς· ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὄσσαν ἱεῖσαι
μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἤθεα κεδνὰ
ἀθανάτων κλείουσιν ἐπήρατον ὄσσαν ἱεῖσαι.

αἳ τότ' ἴσαν πρὸς Ὄλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπὶ καλῇ,
ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
ὑμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὕπο δοῦπος ὀρώρει
νισσομένων πατέρ' εἰς ὅν· ὃ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει
αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
κάρτεϊ νικήσας πατέρα Κρόνον· εὖ δὲ ἕκαστα
ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμάς.

ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη θ'· ἣ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.

ἣ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.

ὅν τινα τιμήσωσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο
γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλήων,
τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσῃ γλυκερὴν χείουσιν ἔερσην,
τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ
πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας

---

v. 83. ἀοιδήν

ἰθείῃσι δίκῃσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων
αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε.

τοὔνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὔνεκα λαοῖς
βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετάτροπα ἔργα τελεῦσι
ῥηιδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.

ἐρχόμενον δ' ἀν' ἀγῶνα θεὸν ὣς ἱλάσκονται
αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.

οἷά τε Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.

ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί,
ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος, ὅν τινα Μοῦσαι
φίλωνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέι θυμῷ
ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
ὑμνήσῃ μάκαράς τε θεούς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
αἶψ' ὅ γε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
μέμνηται, ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.

χαίρετε τέκνα Διός, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
οἳ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Νυκτός τε δνοφερῆς, οὓς θ' ἁλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος·

εἴπατε δ', ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο
καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος οἴδματι θύων
ἄστρα τε λαμπετόωντα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν·
οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
ὥς τ' ἄφενος δάσσαντο καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
ἠδὲ καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὄλυμπον.

—*ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι*

---

v. 91. ἀνὰ ἄστυ v. 94. ἐκ μὲν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο

— ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἴπαθ' ὅ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.

Ἤτοι μὲν πρώτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
— ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
— Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης,
ἠδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
λυσιμελὴς πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
ἐκ Χάεος δ' Ἔρεβός τε μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο·
Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο,
οὓς τέκε κυσαμένη Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα.
γαῖα δέ † τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον † ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀστερόεντ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,
ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί·
γείνατο δ' Οὔρεα μακρά, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὔρεα βησσήεντα.
ἣ δὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν οἴδματι θῦον,
Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,
Θείαν τε Ῥείαν τε, Θέμιν τε Μνημοσύνην τε,
Φοίβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
τοὺς δὲ μέθ' ὁπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην ὀμβριμόθυμον,
οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν τεῦξάν τε κεραυνόν·
οἳ δή τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσῳ ἐνέκειτο μετώπῳ·
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρα σφέων
κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ·
ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο

---

v. 116. Πάντων μὲν v. 120—122. ἠδ' Ἔρος, ὃς πάντεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν v. 142. οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντες

τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄμβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύγης θ', ὑπερήφανα τέκνα·
τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀίσσοντο
ἄπλαστοι, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ ἔτιβαροῖσι μέλεσσιν·
ἰσχὺς δ' ἄπλατος κρατερῇ, μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει.
ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῆι
ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίησκε,
Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
Οὐρανός. ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη,
στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην.
αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος
τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν·
εἶπε δὲ θαρσύνουσα φίλον τετιημένη ἦτορ·
«παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλου, αἴ κ' ἐθέλητε
πείθεσθαι, πατέρος κε κακὴν τισαίμεθα λώβην
ὑμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.»
ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
φθέγξατο· θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
ἂψ αὖτις μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνήν·
«μῆτερ, ἐγώ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
ἔργον, ἐπεὶ πατέρος γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
ἡμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.»
ὣς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη,
εἶσε δέ μιν κρύψασα λόχῳ, ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
ἅρπην καρχαρόδοντα, δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
ἦλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
ἱμείρων φιλότητος ἐπέσχετο καί ῥ' ἐτανύσθη
πάντῃ· ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο πάις ὠρέξατο χειρὶ
σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἅρπην,
μακρὴν καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς
ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
ἐξοπίσω· τὰ μὲν οὔ τι ἐτώσια ἔκφυγε χειρός.
ὅσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,

---

v. 160. ἀχνυμένη v. 178. λοχέοιο

πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ᾽ ἐνιαυτῶν
γείνατ᾽ Ἐρινῦς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας,
τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ᾽ ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ᾽, ἃς Μελίας καλέους᾽ ἐπ᾽ ἀπείρονα γαῖαν.
μήδεα δ᾽, ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
κάββαλ᾽ ἀπ᾽ ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ὣς φέρετ᾽ ἂμ πέλαγος πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
ἀφρὸς ἀπ᾽ ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ᾽ ἔνι κούρη
ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
ἔπλητ᾽, ἔνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.
ἐκ δ᾽ ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίη
ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο. τὴν δ᾽ Ἀφροδίτην
κικλήσκουσι θεοί τε καὶ ἀνέρες, οὕνεκ᾽ ἐν ἀφρῷ
θρέφθη, ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις.
τῇ δ᾽ Ἔρος ὡμάρτησε καὶ Ἵμερος ἕσπετο καλὸς
γεινομένῃ τὰ πρῶτα θεῶν τ᾽ ἐς φῦλον ἰούσῃ.
ταύτην δ᾽ ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἠδὲ λέλογχε
μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
παρθενίους τ᾽ ὀάρους μειδήματα τ᾽ ἐξαπάτας τε
τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότητά τε μειλιχίην τε.

τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκε
παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανός, οὕς τέκεν αὐτός·
φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
ἔργον, τοῖο δ᾽ ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.

Νὺξ δ᾽ ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν
καὶ Θάνατον, τέκε δ᾽ Ὕπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνείρων,
οὗ τινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νὺξ ἐρεβεννή·
δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀιζὺν ἀλγινόεσσαν,
Ἑσπερίδας θ᾽, αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
χρύσεα καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπόν.

Ἀφρογένειάν τε θεὰν καὶ ἐυστέφανον Κυθέρειαν 196

Κυπρογένειαν δ᾽, ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ, 199
ἠδὲ Φιλομηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.

καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους, 217
Κλωθώ τε Λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἵ τε βροτοῖσι
γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,

τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
Νὺξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα
Γῆράς τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
Ὑσμίνας τε Φόνους τε, Μάχας τ' Ἀνδροκτασίας τε,
Νείκεά τε Ψεύδεά τε, Λόγους Ἀμφιλογίας τε,
Δυσνομίην Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλῃσιν,
Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ.

Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος
πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
οὕνεκα νημερτής τε καὶ ἤπιος, οὐδὲ θεμιστέων
λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν·
αὖτις δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
Γαίῃ μιγόμενος καὶ Κητοῖ καλλιπάρῃον,
Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήρατα τέκνα θεάων
πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἠυκόμοιο,
κούρης Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο·
Πρωτώ τ' Εὐκράντη τε, Σαώ τ' Ἀμφιτρίτη τε,
Εὐδώρη τε Θέτις τε, Γαλήνη τε Γλαύκη τε·
Κυμοθόη Σπειώ τε θοή, Θαλίη τ' ἐρόεσσα,
Πασιθέη τ' Ἐρατώ τε καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυς,
καὶ Μελίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγαυή,
Δωτώ τε † Πρωτώ τε, Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
Νησαίη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Πρωτομέδεια·
Δωρὶς καὶ Πανόπη καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια,
Ἱππόθοή τ' ἐρόεσσα καὶ Ἱππονόη ῥοδόπηχυς,
Κυμοδόκη θ', ἣ κύματ' ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
ῥεῖα πρηΰνει καὶ ἐυσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ·

αἵ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσαι
οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
πρίν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅς τις ἁμάρτῃ.

---

v. 229. ψευδέας τε Λόγους v. 253. κυματολήγῃ

Κυμώ τ᾽ Ἠιόνη τε, ἐυστέφανός θ᾽ Ἁλιμήδη,
Γλαυκονόμη τε φιλομμειδὴς καὶ Ποντοπόρεια,
Λειαγόρη τε καὶ Εὐαγόρη καὶ Λαομέδεια,
Πουλυνόμη τε καὶ Αὐτονόη καὶ Λυσιάνασσα,
Εὐάρνη τε φυὴν τ᾽ ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος·
καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας δίη τε Μενίππη,
Νησώ τ᾽ Εὐπόμπη τε, Θεμιστώ τε Προνόη τε,
Νημερτής θ᾽, ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ᾽ εἰδυῖαι.
Θαύμας δ᾽ Ὠκεανοῖο βαθυρρείταο θύγατρα
ἠγάγετ᾽ Ἠλέκτρην· ἣ δ᾽ ὠκεῖαν τέκεν Ἶριν,
ἠυκόμους θ᾽ Ἅρπυιας, Ἀελλώ τ᾽ Ὠκυπέτην τε,
αἵ ῥ᾽ ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ᾽ ἕπονται
ὠκείῃς πτερύγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.

Φόρκυϊ δ᾽ αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπαρήους,
ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοί τ᾽ ἄνθρωποι,
Πεφριδώ τ᾽ εὔπεπλον Ἐνυώ τε κροκόπεπλον·
Γοργούς θ᾽, αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
ἐσχατιῇ πρὸς νυκτός, ἵν᾽ Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
Σθεινώ τ᾽ Εὐρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
ἣ μὲν ἔην θνητή, αἳ δ᾽ ἀθάνατοι καὶ ἀγήρῳ,
αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης
ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
τῆς δ᾽ ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
ἐξέθορε † Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος·
τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ᾽ ἄρ᾽ Ὠκεανοῦ περὶ πηγὰς
γένθ᾽, ὃ δ᾽ ἄορ χρύσειον ἔχων μετὰ χερσὶ φίλῃσι·
χὼ μὲν ἀποπτάμενος προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων
ἵκετ᾽ ἐς ἀθανάτους, Ζηνὸς δ᾽ ἐν δώμασι ναίει,
βροντήν τε στεροπήν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
Χρυσάωρ δ᾽ ἔτεκε † τρικέφαλον Γηρυονῆα
μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο·

---

v. 261 sq. Προνόη τε νημερτής, ἣ — v. 270. καλλιπάρηος — v. 273. Πεφρηδώ

τὸν μὲν ἄρ᾽ ἐξενάριξε βίη Ἡρακληείη
βουσὶ παρ᾽ εἰλιπόδεσσι περιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ,
ἤματι τῷ, ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
Τίρυνθ᾽ εἰς ἱερὴν διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
Ὄρθον τε κτείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
σταθμῷ ἐν ἠερόεντι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
ἣ δ᾽ ἔτεκ᾽ ἄλλο πέλωρον ἀμήχανον, οὐδὲν ἐοικὸς
θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ᾽ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
σπῇι ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον᾽ Ἔχιδναν,
ἥμισυ μὲν νύμφην ἑλικώπιδα, καλλιπάρῃον,
ἥμισυ δ᾽ αὖτε πέλωρον ὄφιν δεινόν τε μέγαν τε,
ποικίλον, ὠμηστήν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
ἔνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
τηλοῦ ἀπ᾽ ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ᾽ ἀνθρώπων
ἔνθ᾽ ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
ἣ δ᾽ ἔρυτ᾽ εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἔχιδνα,
ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
τῇ δὲ Τυφάονά φασι μιγῆμεναι ἐν φιλότητι,
δεινόν θ᾽ ὑβριστὴν ἄνομόν θ᾽ ἑλικώπιδι κούρῃ·
ἣ δ᾽ ὑποκυσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆι·
δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔ τι φατειὸν
Κέρβερον ὠμηστήν, Ἀΐδεω κύνα χαλκεόφωνον,
†πεντηκοντακέφαλον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
τὸ τρίτον Ὕδρην αὖτις ἐγείνατο λύγρ᾽ εἰδυῖαν
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
ἄπλητον κοτέουσα βίῃ Ἡρακληείῃ·
καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλέι χαλκῷ
☉ Ἀμφιτρυωνιάδης σὺν ἀρηιφίλῳ Ἰολάῳ,
☉ Ἡρακλέης βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
ἣ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
δεινήν τε μεγάλην τε, ποδώκεά τε κρατερήν τε·
τῆς δ᾽ ἦν τρεῖς κεφαλαί, μία μὲν χαροποῖο λέοντος,
ἣ δὲ χιμαίρης, ἣ δ᾽ ὄφιος, κρατεροῖο δράκοντος·

---

* *πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,*
δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

---

v. 307. ὑβριστήν τ᾽ ἄνεμον ἑλικώπιδι

τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
ἣ δ᾽ ἄρα Φῖκ᾽ ὀλοὴν τέκε Καδμείοισιν ὄλεθρον
Ὄρθῳ ὑποδμηθεῖσα Νεμειαῖόν τε λέοντα,
τόν ῥ᾽ Ἥρη θρέψασα Διὸς κυδρὴ παράκοιτις
γουνοῖσιν κατέναττε Νεμείης, πῆμ᾽ ἀνθρώποις·
ἔνθ᾽ ἄρ᾽ ὅ γ᾽ οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ᾽ ἀνθρώπων,
κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης ἠδ᾽ Ἀπέαντος·
ἀλλά ἑ ἷς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληείης.
Κητῷ δ᾽ ὁπλότατον Φόρκυι φιλότητι μιγεῖσα
γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης
πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεα μῆλα φυλάσσει.
τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυνος γένος ἐστί.

Τηθὺς δ᾽ Ὠκεανῷ Ποταμοὺς τέκε δινήεντας,
Νεῖλόν τ᾽ Ἀλφειόν τε καὶ Ἠριδανὸν βαθυδίνην,
Στρυμόνα Μαίανδρόν τε καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον,
Φᾶσίν τε Ῥῆσόν τ᾽, Ἀχελώιον ἀργυροδίνην,
Νέσσον τε Ῥοδίον θ᾽ Ἁλιάκμονά θ᾽ Ἑπτάπορόν τε,
Γρήνικόν τε καὶ Αἴσηπον, θεῖόν τε Σιμοῦντα,
Πηνειόν τε καὶ Ἕρμον, ἐυρρείτην τε Κάικον,
Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε Παρθένιόν τε,
Εὐηνόν τε καὶ Ἄρδησκον, θεῖόν τε Σκάμανδρον.
τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἳ κατὰ γαῖαν
ἄνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπόλλωνι ἄνακτι
καὶ Ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
Πειθώ τ᾽ Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ᾽ Ἠλέκτρη τε,
Δωρίς τε Πρυμνώ τε καὶ Οὐρανίη θεοειδής,
Ἱππώ τε Κλυμένη τε, Ῥόδειά τε Καλλιρόη τε,
Ζευξώ τε Κλυτίη τε, Ἰδυῖά τε Πεισιθόη τε,
Πληξαύρη τε Γαλαξαύρη τ᾽ ἐρατή τε Διώνη,
Μηλόβοσίς τε Θόη τε καὶ εὐειδὴς Πολυδώρη,
Κερκηίς τε φυὴν ἐρατή, Πλουτώ τε βοῶπις,
Περσηίς τ᾽ Ἰάνειρά τ᾽ Ἀκάστη τε Ξάνθη τε,
Πετραίη τ᾽ ἐρόεσσα, Μενεσθώ τ᾽ Εὐρώπη τε,
Μῆτίς τ᾽ Εὐρυνόμη τε, Τελεσθώ τε κροκόπεπλος,
†Κρυσηίς τ᾽ Ἀσίη τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ,
Εὐδώρη τε Τύχη τε καὶ Ἀμφιρὼ Ὠκυρόη τε,
καὶ Στύξ, ἣ δὴ σφεων προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.

αὗται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
πρεσβύταται κοῦραι· πολλαί γε μέν εἰσι καὶ ἄλλαι·
τρὶς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανῖναι,
αἳ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
πάντῃ ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι Ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνίσπειν,
οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν, οἳ ἂν περιναιετάωσι.
Θεία δ' Ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην
Ἠῶ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει
ἀθανάτοις τε θεοῖς, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
γείνατ' ὑποδμηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότητι.
Κρείῳ δ' Εὐρυβίη τέκεν ἐν φιλότητι μιγεῖσα
Ἀστραῖόν τε μέγαν Πάλλαντά τε δῖα θεάων
Πέρσην θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνῃσιν.
Ἀστραίῳ δ' Ἠὼς Ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
ἀργέστην Ζέφυρον Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον
καὶ Νότον, ἐν φιλότητι θεὰ θεῷ εὐνηθεῖσα.
τοὺς δὲ μέτ' ἀστέρα τίκτεν Ἑωσφόρον Ἠριγένεια,
ἄστρα τε λαμπετόωντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

Στὺξ δ' ἔτεκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖσα
Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
καὶ Κράτος ἠδὲ Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα.
τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος οὐδέ τις ἕδρη,
οὐδ' ὁδός, ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει,
ἀλλ' αἰεὶ πὰρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἑδριόωνται.
ὣς γὰρ ἐβούλευσε Στὺξ ἄφθιτος Ὠκεανίνη
ἤματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὄλυμπον·
εἶπε δ', ὃς ἂν μετὰ εἷο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
μή τιν' ἀπορραίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
ἐξέμεν ἣν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
τὸν δ' ἔφαθ', ὅς τις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραστος,
τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν, ἣ θέμις ἐστίν.

---

v. 379. Ἀργέστην, Ζέφυρον

ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στὺξ ἄφθιτος Οὐλυμπόνδε
σὺν σφοῖσιν παίδεσσι φίλου διὰ μήδεα πατρός.
τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα † δέδωκεν·
αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὅρκον,
παῖδας δ' ἤματα πάντα ἑοῦ μεταναιέτας εἶναι.
ὣς δ' αὕτως πάντεσσι διαμπερές, ὥς περ ὑπέστη,
ἐξετέλεσσ'· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.

Φοίβη δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνήν·
κυσαμένη † δ' ἤπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι
Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μείλιχον αἰεί,
ἤπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.
γείνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλην κεκλῆσθαι ἄκοιτιν·
ἡ δ' ὑποκυσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ἀπ' Οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.
καὶ γὰρ νῦν, ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
κικλήσκει Ἑκάτην, πολλή τέ οἱ ἕσπετο τιμὴ
ῥεῖα μάλ', ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς,
καί τέ οἱ ὄλβον ὀπάζει, ἐπεὶ δύναμίς γε πάρεστιν.
ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἁπάντων.
οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβιήσατο οὐδέ τ' ἀπηύρα,
ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
ἀλλ' ἔχει, ὡς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.
οὐδ', ὅτι μουνογενής, ἧσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,

καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάσσῃ,

ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
ᾧ δ' ἐθέλει, μεγάλως παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνησιν,

---

v. 401. ἑοὺς

ἔν τ᾽ ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὅν κ᾽ ἐθέλῃσιν.
ἣ δ᾽, ὁπότ᾽ ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
ἀνέρες, ἔνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ᾽ ἐθέλῃσι
νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι·
ἔν τε δίκῃ βασιλεῦσι παρ᾽ αἰδοίοισι καθίζει.
ἐσθλὴ δ᾽ αὖθ᾽, ὁπότ᾽ ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν·
ἔνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἠδ᾽ ὀνίνησι·
νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄεθλον
ῥεῖα φέρει χαίρων τε, τοκεῦσι δὲ κῦδος ὀπάζει.
ἐσθλὴ δ᾽ ἱππήεσσι παρεστάμεν, οἷς κ᾽ ἐθέλῃσι,
καὶ τοῖς, οἳ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται,
εὔχονται δ᾽ Ἑκάτῃ καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ.
ῥηιδίως δ᾽ ἄγρην κυδρὴ θεὸς ὤπασε πολλήν,
ῥεῖα δ᾽ ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
ἐσθλὴ δ᾽ ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληίδ᾽ ἀέξειν,
βουκολίας τ᾽ ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατέ᾽ αἰγῶν
ποίμνας τ᾽ εἰροπόκων οἰῶν, θυμῷ γ᾽ ἐθέλουσα,
ἐξ ὀλίγων βριάει † καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
οὕτω τοι καὶ μουνογενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
πᾶσι μετ᾽ ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἳ μετ᾽ ἐκείνην
ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἠοῦς.
οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος, αἳ δέ τε τιμαί.

Ῥείη δ᾽ † ὑποδμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἱστίην Δήμητρα καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον
ἴφθιμόν τ᾽ Ἀίδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει
νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ᾽ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
καὶ τοὺς μὲν κατέπινε μέγας Κρόνος, ὅς τις ἕκαστος
νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούνατ᾽ ἵκοιτο,
τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν Οὐρανιώνων
ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιληίδα τιμήν.
πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
οὕνεκά οἱ πέπρωτο ἑῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.

v. 465. πατρὸς μεγάλου

τῷ ὅτε † οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
παῖδας ἑοὺς κατέπινε· Ῥέην δ᾽ ἔχε πένθος ἄλαστον.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Δί᾽ ἔμελλε θεῶν πατέρ᾽ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
τέξεσθαι, τότ᾽ ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
μῆτιν συμφράσσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
παῖδα φίλον, τίσαιτο δ᾽ ἐρινῦς πατρὸς ἑοῖο
παίδων, οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ᾽ ἐπίθοντο,
καί οἱ πεφραδέτην, ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι
ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆι καὶ υἱέι καρτεροθύμῳ.
πέμψαν δ᾽ ἐς Λύκτον Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
ὁππότ᾽ ἄρ᾽ ὁπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
Ζῆνα μέγαν· τὸν μέν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ τρεφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.
ἔνθα μὲν ἶκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἑ χερσὶ λαβοῦσα
ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
Οὐρανίδῃ μέγ᾽ ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆι.
τὸν τόθ᾽ ἑλὼν χείρεσσιν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδύν,
σχέτλιος· οὐδ᾽ ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὥς οἱ ὀπίσσω
ἀντὶ λίθου ἔσσετο υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδὴς
λείπεθ᾽, ὅ μιν τάχ᾽ ἔμελλε βίῃ καὶ χερσὶ δαμάσσας
τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ᾽ ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
καρπαλίμως δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
ἤῦξετο τοῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένων δ᾽ ἐνιαυτῶν
Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεὶς
ὃν γόνον ἂψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφί τε παιδὸς ἑοῖο·
πρῶτον δ᾽ † ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ γυάλοις ὕπο Παρνησοῖο,
σῆμ᾽ ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.

λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀεσιφροσύνῃσιν·

οἵ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων,
δῶκαν δὲ βροντὴν ἠδ᾽ αἰθαλόεντα κεραυνὸν
καὶ στεροπήν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
τοῖς πίσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.

κούρην δ᾽ Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
ἠγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινεν·
ἣ δέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα,
τίκτε δ᾽ ὑπερκύδαντα Μενοίτιον ἠδὲ Προμηθέα
ποικίλον αἰολόμητιν, ἁμαρτίνοόν τ᾽ Ἐπιμηθέα·
ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ᾽ ἀνδράσιν ἀλφηστῆσι·
πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
παρθένον. ὑβριστὴν δὲ Μενοίτιον εὐρύοπα Ζεὺς
εἰς Ἔρεβος κατέπεμψε βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
εἵνεκ᾽ ἀτασθαλίης τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ᾽ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ᾽ ἀνάγκης,
πείρασιν ἐν γαίης πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων
ἑστηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσι·
ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεύς.
δῆσε δ᾽ ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόβουλον,
δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον᾽ ἐλάσσας·
καί οἱ ἐπ᾽ αἰετὸν ὦρσε τανύπτερον, αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἦπαρ
ἤσθιεν ἀθάνατον· τὸ δ᾽ ἀέξετο ἶσον ἁπάντῃ
νυκτός, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
τὸν μὲν ἄρ᾽ Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
Ἡρακλέης ἔκτεινε, κακὴν δ᾽ ἀπὸ νοῦσον ἄλαλκεν
Ἰαπετιονίδῃ καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων,
οὐκ ἀέκητι Διὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
ὄφρ᾽ Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη
πλεῖον ἔτ᾽ ἢ τὸ πάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
ταῦτ᾽ ἄρα † ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
καί περ χωόμενος παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν,
οὕνεκ᾽ ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενέι Κρονίωνι.
καὶ γὰρ ὅτ᾽ ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοί τ᾽ ἄνθρωποι
Μηκώνῃ, τότ᾽ ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
δασσάμενος προὔθηκε Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.

---

v. 521. δῆσας ἀλυκτοπέδῃσι

τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
ἐν ῥινῷ κατέθηκε καλύψας γαστρὶ βοείῃ·
τῷ δ᾽ αὖτ᾽ ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
εὐθετίσας κατέθηκε καλύψας ἀργέτι δημῷ.
δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
«᾽Ιαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ᾽ ἀνάκτων,
ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.»
ὣς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
ἦκ᾽ ἐπιμειδήσας, δολίης δ᾽ οὐ λήθετο τέχνης·
«Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰειγενετάων,
τῶνδ᾽ ἕλευ, ὁπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.»
φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ᾽ ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
γνῶ ῥ᾽ οὐδ᾽ ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ᾽ ὄσσετο θυμῷ
θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλε.
χερσὶ δ᾽ ὅ γ᾽ ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφα.
χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἵκετο θυμόν,
ὡς ἴδεν ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.
ἐκ τοῦ δ᾽ ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ᾽ ἀνθρώπων
καίους᾽ ὀστέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν.
τὸν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
«᾽Ιαπετιονίδη, πάντων περὶ μήδεα εἰδώς,
ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπελήθεο τέχνης.»
ὣς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
ἐκ τούτου δ᾽ ἤπειτα δόλου μεμνημένος αἰεὶ
οὐκ ἐδίδου † μελίοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
ἀλλά μιν ἐξαπάτησεν ἐὺς πάις ᾽Ιαπετοῖο
κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δ᾽ ἄρα νειόθι θυμὸν
Ζῆν᾽ ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγήν.
αὐτίκα δ᾽ ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι·
γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς ᾽Αμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς.
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις ᾽Αθήνη

---

v. 553. ἄλειφαρ

Sorcerer's Stone, 1997
Harry Potter and the Chamber of Secrets, 1998
Harry Potter and the Prisoner of Azkaban, 1999
Harry Potter and the Goblet of Fire, 2000
Harry Potter and the Order of the Phoenix, 2003
Harry Potter and the Half-Blood Prince, 2005
Harry Potter and the Deathly Hallows, 2007
Rowling, Joanne Kathleen, 1965–
Rowling, Joanne Kathleen, 1965–
Rowling, Joanne Kathleen, 1965–

ε αι· δς δέ κε τέτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθλης,
ι ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην
ῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακόν ἐστιν.

ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
ὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
ὶ γ᾽ ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης
πολύιδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.

Βριάρεῳ δ᾽ ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ,
τῳ τ᾽ ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
ρέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος
μέγεθος, κατέναττε δ᾽ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
οἵ γ᾽ ἄλγε᾽ ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
᾽ ἐπ᾽ ἐσχατιῇ μεγάλης ἐν πείρασι γαίης
ι μάλ᾽, ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες.
ἀλλά σφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
τέκεν ἠύκομος Ῥείη Κρόνου ἐν φιλότητι,
φραδμοσύνῃσιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις·
γὰρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
ίνοισι † νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
ρὸν γὰρ μάρναντο πόνον θυμαλγέ᾽ ἔχοντες
ές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο
ν ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
ἀφ᾽ ὑψηλῆς Ὀθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
ἄρ᾽ ἀπ᾽ Οὐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
κεν ἠύκομος Ῥείη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα.
ὅα τότ᾽ ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ᾽ ἔχοντες
ὡς ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς·
ἰς ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτὴ
οἷς, ἶσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.
᾽ ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
τ᾽ ἀμβροσίην τε, τά περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
ν ἐν στήθεσσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἆρ δ᾽ ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν,
τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
λυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
πω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ᾽ ἤματα πάντα
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.
ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
φαίνετε Τιτήνεσσιν ἐναντίον ἐν δαΐ λυγρῇ,
μνησάμενοι φιλότητος ἐνηέος, ὅσσα παθόντες
ἐς φάος ἆψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ
ἡμετέρας διὰ βουλὰς ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος.»
ὣς φάτο· τὸν δ᾽ ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
«δαιμόνι᾽, οὐκ ἀδάητα πιφαύσκεαι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἴδμεν, † ὅτι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ᾽ ἐστὶ νόημα,
ἀλκτὴρ δ᾽ ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο·
σῇσι δ᾽ ἐπιφροσύνῃσιν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος
ἄψορρον † δ᾽ ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ὑπὸ δεσμῶν
ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες.
τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.»
ὣς φάτ᾽. ἐπῄνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ᾽ ἐλιλαίετο θυμὸς
μᾶλλον ἔτ᾽, ἢ τὸ πάροιθε· μάχην δ᾽ ἀμέγαρτον ἔγειραν
πάντες, θήλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἤματι κείνῳ,
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
οὕς τε Ζεὺς Ἐρέβευσφιν ὑπὸ χθονὸς ἧκε φόωσδε,
δεινοί τε κρατεροί τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες·
τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ᾽ ὤμων ἀΐσσοντο
πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
οἳ τότε Τιτήνεσσι κατέσταθεν ἐν δαΐ λυγρῇ,
πέτρας ἠλιβάτους στιβαραῖς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Τιτῆνες δ᾽ ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ᾽ ἅμα ἔργον ἔφαινον
ἀμφότεροι. δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων,
γῆ δὲ μέγ᾽ ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ᾽ οὐρανὸς εὐρὺ
σειόμενος, πεδόθεν δ᾽ ἐτινάσσετο μακρὸς Ὄλυμπος
ῥιπῇ ὕπ᾽ ἀθανάτων· ἔνοσις δ᾽ ἵκανε βαρεῖα

---

v. 650. ἐναντίοι

Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν † αἰπεῖά τ᾽ ἰωὴ
ἀσπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατεράων·
ὣς ἄρ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοις ἵεσαν βέλεα στονόεντα.
φωνὴ δ᾽ ἀμφοτέρων ἵκετ᾽ οὐρανὸν ἀστερόεντα
κεκλομένων· οἳ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.

οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἑὸν μένος, ἀλλά νυ τοῦ γε
εἴθαρ μὲν μένεος πλῆντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
φαῖνε βίην· ἅμυδις δ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἠδ᾽ ἀπ᾽ Ὀλύμπου
ἀστράπτων ἔστειχε συνωχαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ
ἵκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτέοντο
χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφόωντες,
ταρφέες· ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζε
καιομένη, λάκε δ᾽ ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ᾽ ἄσπετος ὕλη.
ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα
πόντος τ᾽ ἀτρύγετος· τοὺς δ᾽ ἄμφεπε θερμὸς ἀυτμὴ
Τιτῆνας χθονίους· φλὸξ δ᾽ ἠέρα δῖαν ἵκανεν
ἄσπετος, ὄσσε δ᾽ ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν Χάος· εἴσατο δ᾽ ἄντα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν ἠδ᾽ οὔασιν ὄσσαν ἀκοῦσαι
αὕτως, ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε
πίλνατο· τοῖος γάρ † κε μέγας † ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει
τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ᾽ ὑψόθεν ἐξεριπόντος·
τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
σὺν δ᾽ ἄνεμοι ἔνοσίν τε κόνιν θ᾽ ἅμα † ἐσφαράγιζον,
βροντήν τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
κῆλα Διὸς μεγάλοιο, φέρον δ᾽ ἰαχήν τ᾽ ἐνοπήν τε
ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ᾽ ἄπλητος ὀρώρει
σμερδαλέης ἔριδος, κάρτος δ᾽ ἀνεφαίνετο ἔργων.
ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ᾽ ἀλλήλοις ἐπέχοντες
ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

οἳ δ᾽ ἄρ᾽ ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν,
Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύγης τ᾽ ἄατος πολέμοιο·

---

v. 703. μέγιστος δοῦπος v. 706. κονίην τ᾽ ἐσφαράγι-
v. 709. κόναβος δ᾽ ἄπλητος

οἵ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
πέμπον ἐπασσυτέρας, κατὰ δ᾽ ἐσκίασαν βελέεσσι
Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας,
τόσσον ἔνερθ᾽ ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανός ἐστ᾽ ἀπὸ γαίης·
ἶσον γάρ τ᾽ ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.

ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
οὐρανόθεν κατιὼν δεκάτῃ δ᾽ ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
ἐννέα δ᾽ αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
ἐκ γαίης κατιὼν δεκάτῃ δ᾽ ἐς Τάρταρ᾽ ἵκοιτο.

τὸν πέρι χάλκεον ἕρκος ἐλήλαται, ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
τριστοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὕπερθε
γῆς ῥίζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
κεκρύφαται βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο·

χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.

τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι· θύρας δ᾽ ἐπέθηκε Ποσειδῶν
χαλκείας, τεῖχος δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν·
ἔνθα Γύγης Κόττος τε καὶ † ὁ Βριάρεως μεγάθυμος
ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.

ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
πόντου τ᾽ ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ᾽ ἔασιν,
ἀργαλέ᾽, εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ·

χάσμα μέγ᾽· οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
οὖδας ἵκοιτ᾽, εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο,
ἀλλά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλῃ

---

v. 725. Τάρταρον ἵκοι
v. 730. Διὸς μεγάλοιο ἔκητι
v. 732. πύλας δ᾽ ἐπέθηκε

ἀργαλέη· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας· καὶ Νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
ἔστηκεν, νεφέλῃς κεκαλυμμένα κυανέῃσι.

τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πάις † ἔχετ' οὐρανὸν εὐρὺν
ἑστηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἀμφὶς ἰοῦσαι
ἀλλήλας προσέειπον ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
χάλκεον· ἣ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἣ δὲ θύραζε
ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἐέργει·
ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα
γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἣ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα
μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔς τ' ἂν ἵκηται·
ἣ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα,
ἣ δ' Ὕπνον μετὰ χερσὶ κασίγνητον Θανάτοιο,
Νὺξ ὀλοή, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.

ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὕπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν
οὐρανὸν εἰσανιὼν οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἡσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι,
τοῦ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβῃσιν
ἀνθρώπων, ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήεντες
ἰφθίμου τ' Ἄϊδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
ἑστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει
νηλειής, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν,
ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἐσθίει, ὅν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα.

ἔνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,

ἰφθίμου τ' Ἄϊδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης. 774

---

v. 748. ἄσσον ἰοῦσαι

δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀψορρόου ᾽Ωκεανοῖο
πρεσβυτάτη· νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
μακρῇσιν πέτρῃσι κατηρεφέ᾽· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἑστήρικται.
παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα ᾽Ιρις
ἀγγελίῃ πωλεῖται ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ὁππότ᾽ ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται,
καί ῥ᾽ ὅς τις ψεύδηται ᾽Ολύμπια δώματ᾽ ἐχόντων·
Ζεὺς δέ τε ᾽Ιριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὅρκον ἐνεῖκαι
τηλόθεν ἐν χρυσέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ
ψυχρόν, ὅ τ᾽ ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο,
ὑψηλῆς· πολλὸν δέ θ᾽ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
᾽Ωκεανοῖο κέρας, δεκάτη δ᾽ ἐπὶ μοῖρα δέδασται·
ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίνῃς ἀργυρέῃς εἱλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει·
ἡ δὲ μί᾽ ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψας ἐπομόσσῃ
ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος ᾽Ολύμπου,
κεῖται νήυτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν,
οὐδέ ποτ᾽ ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἆσσον
βρώσιος, ἀλλά τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἄναυδος
στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ᾽ ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,
ἄλλος δ᾽ ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἆθλος·
εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἐόντων,
οὐδέ ποτ᾽ ἐς βουλὴν † ἐπιμίσγεται οὐδ᾽ ἐπὶ δαῖτας
ἐννέα πάντ᾽ ἔτεα· δεκάτῳ δ᾽ ἐπιμίσγεται αὖτις
εἰρέας ἀθανάτων, οἳ ᾽Ολύμπια δώματ᾽ ἔχουσι.
τοῖον ἄρ᾽ ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ
ὠγύγιον· τὸ δ᾽ ἵησι κατασταφέλου διὰ χώρου.

ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος 807
πόντου τ᾽ ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ᾽ ἔασιν
ἀργαλέ᾽, εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ. 810

---

v. 781. ἀγγελίην v. 795. νήποτμος v. 801. ἀπομείρεται

ἐνθα δὲ μαρμάρεαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς
ἀστεμφής, ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρώς,
αὐτοφυής· πρόσθεν δὲ θεῶν ἕκτοσθεν ἁπάντων
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάεος ζοφεροῖο.
αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοις,
Κόττος τ' ἠδὲ Γύγης. Βριάρεών γε μὲν ἠὺν ἐόντα
γαμβρὸν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἥν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεύς,
ὁπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
Ταρτάρου ἐν φιλότητι διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην·
οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύι ἔργματ' ἔχουσαι
καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,
γλώσσῃσι δνοφερῇσι λελειχμότες· ἐκ δέ οἱ ὄσσων
θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο.
φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
παντοίην ὄπ' ἰεῖσαι ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ
φθέγγονθ', ὡς τε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
ταύρου ἐριβρύχεω, μένος ἄσχετον ὄσσαν ἀταύρου,
ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θαύματ' ἀκοῦσαι·
ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζεσχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.
καὶ νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ,
καί κεν ὅ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἄναξεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄμβριμον· ἀμφὶ δὲ γαῖα
σμερδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε
πόντος τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ Τάρταρα γαίης·
ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος
ὀρνυμένοιο ἄνακτος, ἐπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
βροντῆς τε στεροπῆς τε πυρός τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου,
πρηστήρων ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος·

---

v. 811. λάινος οὐδὸς

ἕζεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
θῦε δ᾽ ἄρ᾽ ἀμφ᾽ ἀκτὰς περί † τ᾽ ἀμφί τε κύματα μακρὰ
ῥιπῇ ὕπ᾽ ἀθανάτων, ἔνοσις δ᾽ ἄσβεστος ὀρώρει.
τρέε δ᾽ Ἀΐδης ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,
Τιτῆνές θ᾽ ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.

Ζεὺς δ᾽ ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἑὸν μένος, εἵλετο δ᾽ ὅπλα,
βροντήν τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
πλῆξεν ἀπ᾽ Οὐλύμποιο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας
ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
αὐτὰρ ἐπεὶ δή μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
ἤριπε γυιωθείς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος
οὔρεος ἐν βήσσῃσιν ἀιδνῆς παιπαλοέσσης
πληγέντος· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
ἀτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο, κασσίτερος ὡς
τέχνῃ ὕπ᾽ αἰζηῶν ὑπό τ᾽ εὐτρήτου χοάνοιο
θαλφθείς, ἠὲ σίδηρος, ὅ περ κρατερώτατός ἐστιν,
οὔρεος ἐν βήσσῃσι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ
τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ ὑπ᾽ Ἡφαίστου παλάμῃσιν·
ὣς ἄρα τήκετο γαῖα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
ῥῖψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρύν.

ἐκ δὲ Τυφωέος ἔστ᾽ ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων
νόσφι Νότου Βορέω τε καὶ ἀργέστεω Ζεφύροιο·
οἵ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ᾽ ὄνειαρ.
αἳ δ᾽ ἄλλαι μαψαῦραι ἐπιπνείουσι θάλασσαν,
αἳ δή τοι πίπτουσαι ἐς ἠεροειδέα πόντον
πῆμα μέγα θνητοῖσι κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ·
ἄλλοτε δ᾽ ἄλλαι ἄεισι διασκιδνᾶσί τε νῆας
ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ᾽ οὐ γίγνεται ἀλκὴ
ἀνδράσιν, οἳ κείνῃσι συνάντωνται κατὰ πόντον·
αἳ δ᾽ αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
ἔργ᾽ ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,

---

v. 850. τρέσσ᾽ Ἀΐδης v. 870. Ἀργέστεω Ζεφύρου τε
v. 875. ἄλλοι v. 877. κείνοισι

πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.

αὐτὰρ ἐπεί ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι,
δή ῥα τότ' ὦτρυνον βασιλευέμεν ἠδὲ ἀνάσσειν
Γαίης φραδμοσύνῃσιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν
ἀθανάτων· ὃ δὲ τοῖσιν ἐὺ διεδάσσατο τιμάς.

Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
αἰμυλίοισι λόγοισιν ἑὴν ἐσκάθετο νηδύν,
Γαίης φραδμοσύνῃσι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
τὼς γάρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληίδα τιμὴν
ἄλλος ἔχοι Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενετάων·
ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.
πρώτην μὲν κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
ἶσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
ἤμελλεν τέξεσθαι ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἑὴν ἐσκάθετο νηδύν,
ὡς δή οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὥρας,
Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν,
αἵ τ' ἔργ' ὠρεύουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι·
Μοίρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεύς,
Κλωθώ τε Λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἵ τε διδοῦσι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήους,
Ὠκεανοῦ κούρη πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαΐην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἐρατεινήν·
τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἵβετο δερκομενάων
λυσιμελής· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύσι δερκιόωνται.
αὐτὰρ ὃ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀιδωνεὺς
ἥρπασεν ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεύς.
Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο,

ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῆσιν ἄδον θαλίαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
Λητὼ δ᾽ Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανιώνων,
γείνατ᾽ ἄρ᾽ αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγεῖσα.
λοισθοτάτην δ᾽ Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ᾽ ἄκοιτιν·
ἣ δ᾽ Ἥβην καὶ Ἄρηα καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε
μιχθεῖς᾽ ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆι καὶ ἀνδρῶν.
αὐτὸς δ᾽ ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα γείνατ᾽ Ἀθήνην
δεινήν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
πότνιαν, ἣ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε μάχαι τε.
Ἥρη δ᾽ Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότητι μιγεῖσα
γείνατο, καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισεν ᾧ παρακοίτῃ,
ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον Οὐρανιώνων.

ἐκ δ᾽ Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
πυθμέν᾽ ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
ναίει χρυσέα δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηι
ῥινοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
δεινούς, οἵ τ᾽ ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
ἐν πολέμῳ κρυόεντι σὺν Ἄρηι πτολιπόρθῳ,
Ἁρμονίην θ᾽, ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ᾽ ἄκοιτιν.

Ζηνὶ δ᾽ ἄρ᾽ Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν
κήρυκ᾽ ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.
Καδμείη δ᾽ ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱὸν
μιχθεῖς᾽ ἐν φιλότητι Διώνυσον πολυγηθέα,
ἀθάνατον θνητή· νῦν δ᾽ ἀμφότεροι θεοί εἰσιν.
Ἀλκμήνη δ᾽ ἄρ᾽ ἔτικτε βίην Ἡρακληείην
μιχθεῖς᾽ ἐν φιλότητι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἀγλαΐην δ᾽ Ἥφαιστος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις
ὁπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ᾽ ἄκοιτιν.
χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ᾽ ἄκοιτιν·
τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
Ἥβην δ᾽ Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός,

---

v. 924. γλαυκώπιδα Τριτογένειαν

ἷς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου
αἰδοίην θέτ᾽ ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι·
ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας
ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
Ἠελίῳ δ᾽ ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίνη
Περσηὶς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ᾽ υἱὸς φαεσιμβρότου Ἠελίοιο
κούρην Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο
γῆμε θεῶν βουλῇσιν, Ἰδυῖαν καλλιπάρῃον·
ἣ δέ † οἱ Μήδειαν ἐύσφυρον ἐν φιλότητι
γείναθ᾽ ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ᾽, Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες.
νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ᾽ ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
Ἰασίῳ ἥρωι μιγεῖσ᾽ ἐρατῇ φιλότητι
νειῷ ἔνι τριπόλῳ Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
ἐσθλόν, ὃς εἶς᾽ ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
πᾶσαν· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὗ κ᾽ ἐς χεῖρας ἵκηται,
τὸν δ᾽ ἀφνειὸν ἔθηκε, πολύν τέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.
Κάδμῳ δ᾽ Ἁρμονίη θυγάτηρ χρυσέης Ἀφροδίτης
Ἰνὼ καὶ Σεμέλην καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρῃον
Αὐτονόην θ᾽, ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
γείνατο καὶ Πολύδωρον ἐυστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
Τιθωνῷ δ᾽ Ἠὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,
Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἄνακτα.
αὐτάρ † τοι Κεφάλῳ φιτύσατο φαίδιμον υἱόν,
ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα·

νῆσοί τ᾽ ἤπειροί τε καὶ ἁλμυρὸς ἔνδοθι πόντος. 964

κούρη δ᾽ Ὠκεανοῖο Χρυσάορι καρτεροθύμῳ 979
μιχθεῖσ᾽ ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης
Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἁπάντων,
Γηρυονέα, τὸν κτεῖνε βίῃ Ἡρακληείῃ
βοῶν ἕνεκ᾽ εἰλιπόδων ἀμφιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ. 983

τόν ῥα νέον, τέρεν ἄνθος ἔχοντ᾽ ἐρικυδέος ἥβης,
παῖδ᾽ ἀταλὰ φρονέοντα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
ὦρτ᾽ ἀνερειψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
νηοπόλον μύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
κούρην δ᾽ Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης βουλῇσι θεῶν αἰειγενετάων
ἦγε παρ᾽ Αἰήτεω, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
ὑβριστὴς Πελίης καὶ ἀτάσθαλος, ὀμβριμοεργός.
τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο πολλὰ μογήσας,
ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἑλικώπιδα κούρην
Αἰσονίδης, καί μιν θαλερὴν ποιήσατ᾽ ἄκοιτιν·
καί ῥ᾽ ἥ γε δμηθεῖσ᾽ ὑπ᾽ Ἰήσονι ποιμένι λαῶν
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι ἁλίοιο γέροντος,
ἤτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων
Αἰακοῦ ἐν φιλότητι διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην,
Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
γείνατ᾽ Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
Αἰνείαν δ᾽ ἄρ᾽ ἔτικτεν ἐυστέφανος Κυθέρεια
Ἀγχίσῃ ἥρωι μιγεῖς᾽ ἐρατῇ φιλότητι
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὑληέσσης.
Κίρκη δ᾽ Ἠελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο
γείνατ᾽ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότητι
Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε·
οἳ δή τοι μάλα τῆλε μυχῷ νήσων ἱεράων
πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν † ἀγακλυτοῖσιν ἄνασσον.
Ναυσίθοον δ᾽ Ὀδυσῆι Καλυψὼ δῖα θεάων
γείνατο Ναυσίνοόν τε μιγεῖς᾽ ἐρατῇ φιλότητι.

αὗται μὲν θνητοῖσι παρ᾽ ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα·
νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
* * * * * * * *

Τηλέγονον δ᾽ ἔτικτε διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην. 1014

v. 991. νύχιον

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

— Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδῇσι κλείουσαι,
— δεῦτε, Δί᾽ ἐννέπετε σφέτερον πατέρ᾽ ὑμνείουσαι,
— ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
— ῥητοί τ᾽ ἄρρητοί τε Διὸς μεγάλοιο ἕκητι·
— ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει,
— ῥεῖα δ᾽ ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἄδηλον ἀέξει,
— ῥεῖα δέ τ᾽ ἰθύνει σκολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει
— Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.

— *κλῦθι ἰδὼν ἀίων τε, δίκῃ δ᾽ ἴθυνε θέμιστας*
— *τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην.*

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἐρίδων γένος, ἀλλ᾽ ἐπὶ γαῖαν
εἰσὶ δύω· τὴν μέν κεν ἐπαινέσσειε νοήσας,
ἡ δ᾽ ἐπιμωμητή· διὰ δ᾽ ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
σχετλίη· οὔ τις τήν γε φιλεῖ βροτός, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης
ἀθανάτων βουλῇσιν Ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
τὴν δ᾽ ἑτέρην προτέρην μὲν ἐγείνατο Νὺξ ἐρεβεννή,
θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
γαίης τ᾽ ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω.
ἥ τε καὶ ἀπάλαμόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει·
εἰς ἕτερον γάρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτεύειν
οἰκόν τ᾽ εὖ θέσθαι, ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
εἰς ἄφενον σπεύδοντ᾽· ἀγαθὴ δ᾽ Ἔρις ἥδε βροτοῖσι.

---

v. 2. δεῦτε δὴ.

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων,
καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ·
μηδέ σ' Ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
νείκε' ὀπιπεύοντ', ἀγορῆς ἐπακουὸν ἐόντα.
ὥρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε,
ᾧ τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
ὡραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτήν.
τοῦ κε κορεσσάμενος νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
κτήμας' ἐπ' ἀλλοτρίοις· σοὶ δ' οὐκ ἔτι δεύτερον ἔσται
ὧδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος
ἰθείῃσι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διός εἰσιν ἄρισται.
ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ', ἄλλα τε πολλὰ
ἁρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι.

Νήπιοι· οὐδὲ ἴσασιν, ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός,

οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.

Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι·
ῥηιδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἤματι ἐργάσσαιο,
ὥς τέ σε † κεἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἐόντα·
αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.

ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ᾗσιν,
ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης·
τοὔνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά·

κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖθις ἐὺς πάις Ἰαπετοῖο
ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντος
ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
«Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,

---

v. 30. ὥρη. v. 48. ποικιλομήτης.

χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας,
σοὶ δ᾽ αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
τοῖς δ᾽ ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.»
ὣς ἔφατ᾽· ἐκ δ᾽ ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἥφαιστον δ᾽ ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα
γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ᾽ ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
καὶ σθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα ἐίσκειν
παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν,
καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσέην Ἀφροδίτην
καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Ἑρμείην ἤνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἐπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
αὐτίκα δ᾽ ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς·
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήν γε
Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
πάντα δέ οἱ χροῒ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.
ἐν δ᾽ ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργεϊφόντης
ψεύδεά θ᾽ αἱμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
— τεῦξε, Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ᾽ ἄρα φωνὴν
θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
Πανδώρην, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες
δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ᾽ ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσεν,
εἰς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργεϊφόντην
δῶρον ἄγοντα θεῶν, ταχὺν ἄγγελον· οὐδ᾽ Ἐπιμηθεὺς
ἐφράσαθ᾽, ὡς οἱ ἔειπε Προμηθεύς, μή ποτε δῶρον
δέξασθαι πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ᾽ ἀποπέμπειν
ἔξοπίσω, μή πού τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
αὐτὰρ ὃ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ᾽, ἐνόησε.

---

v. 66. γυιοβόρους

Πρὶν μὲν † ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ᾽ ἀνθρώπων
νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο
νοσφ[illegible]ων τ᾽ ἀργαλέων, αἵ τ᾽ ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
ἀλλὰ γυνὴ χείρεσσι πίθου μέγα πῶμ᾽ ἀφελοῦσα
ἐσκέδασ᾽· ἀνθρώποισι δ᾽ ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
μούνη δ᾽ αὐτόθι Ἐλπὶς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισιν
ἔδδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ θύραζε
ἐξέπτη· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο
αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο·
ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ᾽ ἀνθρώπους ἀλάληται.
πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα·
νοῦσοι δ᾽ ἀνθρώποισιν ἐφ᾽ ἡμέρῃ ἠδ᾽ ἐπὶ νυκτὶ
αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
— σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητίετα Ζεύς.

οὕτως οὔ τί πῃ ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.

εἰ δ᾽ ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.

†Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοί τ᾽ ἄνθρωποι.

Χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες·
οἳ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ᾽ οὐρανῷ ἐμβασίλευεν,
ὥς τε θεοὶ δ᾽ ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ ὀιζύος· οὐδέ τι δειλὸν
γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
τέρποντ᾽ ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων·
θνῆσκον δ᾽ ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι. ἐσθλὰ δὲ πάντα
τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ᾽ ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἳ δ᾽ ἐθελήμοι
ἥσυχοι ἔργ᾽ ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.

αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν· 93

---

v. 96. πίθοισιν

αὐτὰρ ἐπεὶ μὲν τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς
ἐσθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
ἠέρα ἑσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλήιον ἔσχον.

δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
ἐτρέφετ' ἀτάλλων μέγα νήπιος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἡβήσαι τε καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον ἄλγε' ἔχοντες
ἀφραδίης· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
ἣ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε χολούμενος, οὕνεκα τιμὰς
οὐκ ἐδίδων μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
χάλκειον ποίησ' οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον,
ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄμβριμον, οἷσιν Ἄρηος
ἔργ' ἔμελε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
ἤσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν
ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.
τῶν δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.

ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσιν.

---

v. 122 sq. οἳ μὲν δαίμονες ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι καλέονται (τελέθουσιν) | ἐσθλοὶ ἀλεξίκακοι φύλακες v. 123. ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι φύλακες μερόπων v. 139. ἐδίδουν v. 141. φύλακες θνητοὶ v. 149. στιβαροῖς μελέεσσι

καὶ τοὶ μὲν χείρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀΐδαο,
νώνυμνοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας
εἷλε μέλας, λαμπρὸν δ᾽ ἔλιπον φάος Ἠελίοιο
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
αὖτις ἔτ᾽ ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἳ καλέονται
ἡμίθεοι προτέρῃ γενεῇ κατ᾽ ἀπείρονα γαῖαν.
καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
τοὺς μὲν ἐφ᾽ ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηίδι γαίῃ,
ὤλεσε μαρναμένους μήλων ἕνεκ᾽ Οἰδιπόδαο,
τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἕνεκ᾽ ἠυκόμοιο.
ἔνθ᾽ ἤτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε·
τοῖς δὲ δίχ᾽ ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθε᾽ ὀπάσσας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης·
— καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
— ἐν μακάρων νήσοισι παρ᾽ Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
— ὄλβιοι ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
— τρὶς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
μηκέτ᾽ ἔπειτ᾽ ὤφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
ἀνδράσιν, ἀλλ᾽ ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι·
νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδέ ποτ᾽ ἦμαρ
παύσονται καμάτου καὶ ὀιζύος οὐδέ τι νύκτωρ
φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.

ἀλλ᾽ ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακοῖσι.

Ζεὺς δ᾽ ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
εὖτ᾽ ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοίιος οὐδέ τι παῖδες,
οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὡς τὸ πάρος περ·
αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας·
μέμψονται δ᾽ ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντ᾽ ἐπέεσσι

— τηλοῦ ἀπ᾽ ἀθανάτων, τοῖσιν Κρόνος ἐμβασίλευε.

v. 186. βάζοντες ἔπεσσι

☉ σχέτλιοι, † οὔτε θεῶν ὄπιν εἰδότες· οὐδὲ μὲν οἵ γε
☉ γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
χειροδίκαι· ἕτερος δ᾽ ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται οὐδὲ δικαίου,
οὔτ᾽ ἀγαθοῦ· μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ᾽ ἐν χερσὶ καὶ αἰδὼς
οὐκ ἔσται· βλάψει δ᾽ ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα
μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ᾽ ὅρκον ὀμεῖται·
ζῆλος δ᾽ ἀνθρώποισιν ὀιζυροῖσιν ἅπασι
δυσκέλαδος κακόχαρτος ὁμαρτήσει στυγερώπης.

καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένω χρόα καλόν,
ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτην, προλιπόντ᾽ ἀνθρώπους,
Αἰδὼς καὶ Νέμεσις. τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ᾽ οὐκ ἔσσεται ἀλκή.

νῦν δ᾽ αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς·
ὣδ᾽ ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον
ὕψι μάλ᾽ ἐν νεφέεσσι φέρων, ὀνύχεσσι μεμαρπώς·
ἣ δ᾽ ἐλεὸν γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ᾽ ὀνύχεσσι
μύρετο· τὴν δ᾽ ὅ γ᾽ ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
«δαιμονίη, τί λέληκας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων·
τῇ δ᾽ εἶς, ἣ σ᾽ ἂν ἐγώ περ ἄγω καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν·
δεῖπνον δ᾽, αἴ κ᾽ ἐθέλω, ποιήσομαι ἠὲ μεθήσω.
— ἄφρων δ᾽, ὅς κ᾽ ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν·
— νίκης τε στέρεται, πρός τ᾽ αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.»
ὣς ἔφατ᾽ ὠκυπέτης ἴρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις.
ὦ Πέρση, σὺ δ᾽ ἄκουε δίκης, μηδ᾽ ὕβριν ὄφελλε.
ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
ῥηιδίως φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ᾽ ὑπ᾽ αὐτῆς
ἐγκύρσας ἄτῃσιν· ὁδὸς δ᾽ ἑτέρηφι παρελθεῖν
κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ᾽ ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
ἐς τέλος ἐξελθοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.

αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὅρκος ἅμα σκολιῇσι δίκῃσι.

τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἑλκομένης, ἣ κ᾽ ἄνδρες ἄγωσι

δωροφάγοι, σκολιῇς δὲ δίκῃς κρίνωσι θέμιστας.
ἣ δ' ἕπεται κλαίουσα πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν,
ἠέρα ἑσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
οἵ τέ μιν ἐξελάσωσι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.

Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
ἰθείας καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς·
οὐδέ ποτ' ἰθυδίκῃσι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ
οὐδ' ἄτη, θαλίης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δρῦς
ἄκρη μέν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας,
εἰροπόκοι δ' ὄιες μαλλοῖς καταβεβρίθασι,
τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα τοκεῦσι.
θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
νίσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
οἷς δ' ὕβριν τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,
τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς.

πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα,
ὅς τις ἀλιτραίνει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.

τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
— οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἶκοι
— *Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν Ὀλυμπίου. ἄλλοτε δ' αὖτε*
ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἢ ὅ γε τεῖχος,
ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν.

ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
ἀθάνατοι φράζονται, ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσιν

---

v. 235. γονεῦσι v. 240. πολλάκι δὴ v. 241. ὅς κεν ἀλιτραίνῃ μητιάαται v. 247. πόντῳ ἀποτίνυται εὐρύοπα Ζεύς v. 250. ἀθάνατοι λεύσσουσιν

ἀλλήλους τρίβουσι θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες.

τρὶς γὰρ μυρίοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἀθάνατοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
ἠέρα ἑσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.

Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
κυδρή τ' αἰδοίη τε θεοῖς, οἳ Ὄλύμπον ἔχουσι·
καί ῥ' ὁπότ' ἄν τίς μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
αὐτίκα πὰρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὄφρ' ἀποτίσῃ

δῆμος ἀτασθαλίας † βασιλήων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες
ἄλλῃ παρκλίνωσι δίκας σκολιῶς ἐνέποντες.

ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, † ἰθύνετε † δίκας,
δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.

Οἳ τ' αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων.

Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη.

— πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας
— καί νυ τάδ', αἴ κ' ἐθέλῃς', ἐπιδέρκεται, οὐδέ ἑ λήθει,
— οἵην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργει.

— νῦν δὴ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
— εἴην μήτ' ἐμὸς υἱός, ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
— ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει.

— ἀλλὰ τά γ' οὔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν·

---

v. 253. δαίμονες ἀθάνατοι φύλακες μερόπων ἀνθρώπων
v. 273. Δία μητιόεντα

τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς
ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς·
ἀνθρώποισι δ᾽ ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη

γίγνεται. εἰ γάρ τίς κ᾽ ἐθέλῃ τὰ δίκαι᾽ ἀγορεῦσαι
γιγνώσκων, τῷ μέν τ᾽ ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς·
ὃς δέ κε μαρτυρίῃσιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσας
ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας νήκεστον ἀάσθη,
τοῦ δέ τ᾽ ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειπται·
ἀνδρὸς δ᾽ εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.

σοὶ δ᾽ ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση·
τὴν μέν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔστιν ἑλέσθαι
ῥηιδίως· ὀλίγη μὲν ὁδός, μάλα δ᾽ ἐγγύθι ναίει·
τῆς δ᾽ ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐς αὐτὴν
καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ᾽ εἰς ἄκρον ἵκηται,
ῥηιδίη δὴ ἔπειτα πέλει χαλεπή περ ἐοῦσα.

Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ
φρασσάμενος, τά κ᾽ ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνω·
ἐσθλὸς δ᾽ αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
ὃς δέ κε μήτ᾽ αὐτῷ νοέῃ μήτ᾽ ἄλλου ἀκούων
ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ᾽ αὖτ᾽ ἀχρήιος ἀνήρ.

ἀλλὰ σύ γ᾽ ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
ἐργάζευ, Πέρση, διὸν γένος, ὄφρα σε λιμὸς
ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δέ σ᾽ ἐυστέφανος Δημήτηρ
αἰδοίη, βιότου δὲ τεὴν † πίμπλησι καλιήν·
λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί.

Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
ζώῃ, κηφήνεσσι κοθούροις εἴκελος ὁρμήν,

---

v. 280. ἀγορεύειν v. 283. βλάψῃ νήκεστον ἀασθείς
v. 288. λείη μὲν ὁδός v. 290. ἐπ᾽ αὐτὴν v. 291. ἵκηαι
v. 293. αὐτὸς πάντα v. 296. αὐτὸς νοέῃ v. 304. κοτούροις ὀργήν

οἵ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
ἔσθοντες· σοὶ δ᾽ ἔργα φίλ᾽ ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
ὥς κέ τοι ὡραίου βιότου πλήθωσι καλιαί.

Ἐξ ἔργων ἄνδρες πολύμηλοί τ᾽ ἀφνειοί τε,
καί τ᾽ ἐργαζόμενος πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν.

Ἔργον δ᾽ οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ᾽ ὄνειδος.

Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
πλουτεῦντα· πλούτῳ δ᾽ ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

δαίμονι † δ᾽ οἷος ἔησθα, τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
εἴ κεν ἀπ᾽ ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
εἰς ἔργον τρέψας μελετᾷς βίου, ὥς σε κελεύω.

Αἰδὼς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ.

Χρήματα δ᾽ οὐχ ἁρπακτά, θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω·
εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἕληται
ἢ ὅ γ᾽ ἀπὸ γλώσσης λήσσεται, οἷά τε πολλὰ
γίγνεται, εὖτ᾽ ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ᾽ ἀναιδείη κατοπάζῃ,
ῥεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοί, μινύθουσι δὲ οἶκοι
ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ᾽ ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.

Ἶσον δ᾽ ὅς θ᾽ ἱκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν † ἔρξει,
ὅς τε κασιγνήτοιο ἑοῦ ἀνὰ δέμνια † βαίνοι,
κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέζων,
ὅς τέ τευ ἀφραδίῃς ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα,
ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
νεικείει χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσι·
τῷ δή τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
ἔργων ἀντ᾽ ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.

---

310 *ἔσσεαι ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργόν.*

317 — *Αἰδὼς δ᾽ οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,*
— *αἰδώς, ἥ τ᾽ ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ᾽ ὀνίνησιν.*

Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμόν·
καὶδ δύναμιν δ' ἔρδειν ἱέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν·
ἄλλοτε δὲ σπονδῇς θυέεσσί τε ἱλάσκεσθαι,
ἠμὲν ὅτ' εὐνάζῃ καὶ ὅτ' ἂν φάος ἱερὸν ἔλθῃ,
ὡς κέ τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν,
ὄφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.

Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι,
τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει·
εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγκώμιον ἄλλο γένηται,
γείτονες ἄζωστοι ἔκιον, ζώσαγτο δὲ πηοί.

Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.

Ἔμμορέ τοι τιμῆς, ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.

Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.

Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι
αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώιον, αἴ κε δύνηαι,
ὡς ἂν χρηίζων καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὕρῃς.

Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶσ' ἄτῃσι.

— *Τὸν φιλέοντα φιλεῖν καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι,*
— *καὶ δόμεν, ὅς κεν δῷ, καὶ μὴ δόμεν, ὅς κε μὴ δῷ.*

— *Δώτῃ μέν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὔ τις ἔδωκε*

Δὼς ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα.

Ὅς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅ τε καὶ μέγα δώῃ
χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν·

---

v. 344. ἐγχώριον v. 357. κἂν μέγα

ὃς δέ κεν αὐτὸς ἕληται ἀναιδείηφι πιθήσας
καί τε σμικρὸν ἐόν, τό γ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ. 360

Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο
καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.

Ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃ δ' ἀλύξεται αἴθοπα λιμόν.

Οὐ δὲ τό γ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.

Οἶκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν. 365

Ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἑλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
χρηίζειν ἀπεόντος· ἅ σε φράζεσθαι ἄνωγα.

Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
μεσσόθι φείδεσθαι· δεινὴ δ' ἐν πυθμένι φειδώ. 369

Μὴ δὲ γυνή σε νόον πυγοστόλος ἐξαπατάτω, 373
αἰμύλα κωτίλλουσα, τεὴν διφῶσα καλιήν.

— Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅ γε φηλήτῃσιν.

Μουνογενὴς δὲ πάις εἴη πατρώιον οἶκον 376
φερβέμεν· ὣς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.

ῥεῖα δέ κε πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον. 379

Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.

σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἧσιν, 381

— *Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.* 370
— *Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.*
— *Πίστεις δ' ἄρατ' ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.*
— *γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.* 378

---

v. 369. δειλὴ v. 375. φιλήτησι v. 376 (omisso v. 377) μουνογενὴς δὲ πάις σώζοι πατρώιον οἶκον v. 381. φρεσὶ σῆσιν

ὦδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότοιο δὲ δυομενάων·
αἳ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται τὰ πρῶτα χαραssομένοιο σιδήρου.
οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἵ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἵ τ' ἄγκεα βησσήεντα,
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πίονα χῶρον
ναίουσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
γυμνὸν δ' ἀμάειν, εἴ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλῃσθα
ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος, ὥς τοι ἕκαστα
ὥρι' ἀέξηται, μή πως τὰ μέταζε χατίζων
πτώσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους καὶ μηδὲν ἀνύσσῃς.
ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἔμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἐργάζευ, νήπιε Πέρση,
ἔργα, τά τ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο,
μή ποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων
ζητεύῃς βίοτον κατὰ γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσι.
δὶς μὲν γὰρ καὶ τρὶς τάχα τεύξεαι· ἢν δ' ἔτι λυπῇς,
χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις,
ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός. ἀλλά σ' ἄνωγα
φράζεσθαι χρειῶν τε λύσιν λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.
οἶκον μὲν πρώτιστα γυναῖκά τε βοῦν τ' ἀροτῆρα,
χρήματα δ' εἶν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,
μὴ σὺ μὲν αἰτῇς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,
ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὔριον ἐς τ' ἔννηφιν·
οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιήν,
οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει·
αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.

ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο

— *κτητήν, οὐ γαμετήν, ἥ τις καὶ βουσὶν ἕποιτο,*

---

v. 382. ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ v. 384. ἀμητοῦ v. 392. ἀμᾶσθαι v. 394. μεταξὺ

καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος
Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρὼς
πολλὸν ἐλαφρότερος· — δὴ γὰρ τότε Σείριος ἀστὴρ
βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων
ἔρχεται ἡμάτιος, πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ· —
τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
ὕλη, φύλλα δ᾽ ἔραζε χέει πτόρθοιό τε λήγει·
τῆμος ἄρ᾽ ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὥριον ἔργον.

ὅλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
ἄξονα δ᾽ ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω·
εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφῦράν κε τάμοιο.
τρισπίθαμον δ᾽ ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἀμάξῃ.
πόλλ᾽ ἐπικαμπύλα κῶλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ᾽ ἂν εὕρῃς,
εἰς οἶκον κατ᾽ ὄρος διζήμενος ἢ κατ᾽ ἄρουραν,
πρίνινον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν,
εὖτ᾽ ἂν Ἀθηναίης δμῶος ἐν ἐλύματι πήξας
γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῆι.

δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα πονησάμενος κατὰ οἶκον,
αὐτόγυον καὶ πηκτόν, ἐπεὶ πολὺ λώιον οὕτω·
εἴ χ᾽ ἕτερόν γ᾽ ἄξαις, ἕτερόν κ᾽ ἐπὶ βουσὶ βάλοιο.
δάφνης ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες,
δρυὸς ἔλυμα, † πρίνου δὲ γύην· βόε δ᾽ ἐννaετῆρε
ἄρσενε κεκτῆσθαι· τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
ἥβης μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω·
οὐκ ἂν τώ γ᾽ ἐρίσαντες ἐν αὔλακι κὰμ μὲν ἄροτρον
ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὖθι λίποιεν.

τοῖς δ᾽ ἅμα τεσσαρακονταετὴς αἰζηὸς ἕποιτο,
ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον,
ὅς κ᾽ ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὔλακ᾽ ἐλαύνοι,
μηκέτι παπταίνων μεθ᾽ ὁμήλικας, ἀλλ᾽ ἐπὶ ἔργῳ
θυμὸν ἔχων· τοῦ δ᾽ οὔ τι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
σπέρματα δάσσασθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι·
κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ᾽ ὁμήλικας ἑπτοίηται.

φράζεσθαι δ᾽, εὖτ᾽ ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσῃς
ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης,

---

v. 426. ἄψιν v. 435. ἀκιρώτατοι v. 436. ἐννaετήρ··

ἥ τ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρην
δεικνύει ὀμβρηροῦ, κραδίην δ' ἐδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω·
δὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βοῦς ἔνδον ἐόντας.

ῥηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν· «βόε δὸς καὶ ἄμαξαν·»
ῥηίδιον δ' ἀπανήσασθαι· «πάρα δ' ἔργα βόεσσιν.»

φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξασθαι ἄμαξαν,
νήπιος· οὐδὲ τό γ' οἶδ'· ἑκατὸν δέ τε δούρατ' ἀμάξης,
τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκήια θέσθαι.

εὖτ' ἂν δὴ πρώτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανείη,
δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
αὖην καὶ διερὴν ἀρόων ἀρότοιο καθ' ὥρην,
πρωὶ μάλα σπεύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.

ἔαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὔ σ' ἀπατήσει.

νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν.

νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα.

εὔχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ Δημήτερί θ' ἁγνῇ,
ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν,
ἀρχόμενος τὰ πρῶτ' ἀρότου, ὅτ' ἂν ἄκρον ἐχέτλης
χειρὶ λαβὼν ὄρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
ἕνδρυον ἑλκόντων μεσάβων· ὃ δὲ τυτθὸς ὄπισθε
δμῶος ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη
σπέρμα κατακρύπτων· εὐζημοσύνη γὰρ ἀρίστη
θνητοῖς ἀνθρώποις κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
ὥς κεν ἀδροσύνῃ στάχυες νεύοιεν ἔραζε,
εἰ τέλος αὐτὸς ὄπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι,
ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καί σε ἔολπα
γηθήσειν βιότου αἱρεύμενον ἔνδον ἐόντος·
εὐοχθέων δ' ἴξεαι πολιὸν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
αὐγάσεαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπῆς ἀρόῳς χθόνα δῖαν,
ἤμενος ἀμήσεις ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,

v. 469. μεσάβῳ

ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων,
οἴκοις δ᾽ ἐν φορμῷ· παῦροι δέ σε θηήσονται.

ἄλλοτε δ᾽ ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο,
ἀργαλέος δ᾽ ἄνδρεσσι καταθνητοῖσι νοῆσαι.

εἰ δέ κεν ὄψ᾽ ἀρόσῃς, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη· 485
ἦμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
τὸ πρῶτον τέρπει τε βροτοὺς ἐπ᾽ ἀπείρονα γαῖαν,
τῆμος Ζεὺς ὗοι τρίτῳ ἤματι μηδ᾽ ἀπολήγοι,
μήτ᾽ ἄρ᾽ ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλὴν μήτ᾽ ἀπολείπων·
οὕτω κ᾽ ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζοι. 490

ἐν θυμῷ δ᾽ εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
μήτ᾽ ἔαρ γιγνόμενον πολιὸν μήθ᾽ ὥριος ὄμβρος.

πὰρ δ᾽ ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλέα λέσχην
ὥρῃ χειμερίῃ, ὁπότε κρύος ἀνέρας ἔργων
ἰσχάνει, ἔνθα κ᾽ ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον †ὀφέλλει, 495
μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
σὺν πενίῃ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζῃς.
πολλὰ δ᾽ ἀεργὸς ἀνήρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρηίζων βιότοιο κακὰ προσελέξατο θυμῷ.

ἐλπὶς δ᾽ οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει
ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη. 501

δείκνυε δὲ δμῶεσσι θέρευς ἔτι μέσσου ἐόντος·
«οὐκ αἰεὶ θέρος ἔσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.»

Μῆνα δὲ Ληναιῶνα, κάκ᾽ ἤματα, βούδορα πάντα,
τοῦτον ἀλεύασθαι καὶ πηγάδας, αἵ τ᾽ ἐπὶ γαῖαν 505
πνεύσαντος Βορέαο δυσηλεγέες τελέθουσιν,
ὅς τε διὰ Θρῄκης ἱπποτρόφου εὐρέι πόντῳ
ἐμπνεύσας ὄρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·

---

v. 491. λήθῃ v. 493. ἐπ᾽ ἀλέα et ἐπ᾽ ἀλέᾳ v. 504. βουδόρα

πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
οὔρεος ἐν βήσσῃς πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη·
θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο,
τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατάσκιον· ἀλλά νυ καὶ τῶν
ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων·
καί τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει·
καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πώεα δ' οὔ τι,
οὕνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
ἰς ἀνέμου Βορέου· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι·
καὶ διὰ παρθενικῆς ἁπαλόχροος οὐ διάησιν,
ἥ τε δόμων ἔντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει
οὔ πω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
εὖτε λοεσσαμένη τέρενα χρόα καὶ λίπ' ἐλαίῳ
χρισαμένη μυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου
ἤματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει
ἔν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἤθεσι λευγαλέοισιν·
οὐ † γάρ οἱ ἠέλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι,
ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαείνει.
καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρία βησσήεντα
φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
οἳ σκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχουσι
καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι †βροτῷ ἶσοι,
οὔ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται,
τῷ ἴκελοι φοιτῶσιν ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.

καὶ τότε ἔσσασθαι ἔρυμα χροός, ὥς σε κελεύω,
χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα,
στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι·
τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
μηδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα·
ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἴφι κταμένοιο
ἄρμενα δήσασθαι, πίλοις ἔντοσθε πυκάσσας.

---

v. 523. νυχίη v. 528. παρ' Ἕλλήνεσσι v. 530. μαλκιόωντες

πρωτογόνων δ᾽ ἐρίφων, ὁπότ᾽ ἂν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
δέρματα συρράπτειν νεύρῳ βοός, ὄφρ᾽ ἐπὶ νώτῳ
ὑετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην· κεφαλῆφι δ᾽ ὕπερθε
πῖλον ἔχειν ἀσκητόν, ἵν᾽ οὔατα μὴ καταδεύῃ.
ψυχρὴ γάρ τ᾽ ἠὼς πέλεται Βορέαο πεσόντος·
ἠῷος δ᾽ ἐπὶ γαῖαν ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἀὴρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις,
ὅς τε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἄπο αἰεναόντων
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θυέλλῃ
ἄλλοτε μέν θ᾽ ὗει ποτὶ ἕσπερον, ἄλλοτ᾽ ἄησι
πυκνὰ Θρηικίου Βορέου νέφεα κλονέοντος.
τὸν φθάμενος ἔργον τελέσας οἰκόνδε νέεσθαι,
μή ποτέ σ᾽ οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
χρῶτα δὲ μυδαλέον θείῃ, κατὰ δ᾽ εἵματα δεύῃ,
ἀλλ᾽ ὑπαλεύασθαι· μεὶς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ᾽ ἀνθρώποις.
τῆμος τῶμισυ βουσίν, ἐπ᾽ ἀνέρι δὲ πλέον εἴη
ἁρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπίρροθοι εὐφρόναι εἰσί.
— *ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν*
— *ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἤματα, εἰς ὅ κεν αὖτις*
— *γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.*

εὖτ᾽ ἂν δ᾽ ἑξήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο
χειμέρι᾽ ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἤματα, δή ῥα τότ᾽ ἀστὴρ
Ἀρκτοῦρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο
πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκρονύχιος·
τὸν δὲ μέτ᾽ ὀρθογόη Πανδιονὶς ὦρτο χελιδὼν
ἐς φάος ἀνθρώποις ἔαρος νέον ἱσταμένοιο·
τὴν φθάμενος οἴνας περιτεμνέμεν· ὡς γὰρ ἄμεινον.
ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἅμ᾽ φυτὰ βαίνῃ
Πληιάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκ ἔτι οἰνέων·
ἀλλ᾽ ἅρπας τε χαράσσεμεναι καὶ δμῶας ἐγείρειν,
φεύγειν δὲ σκιεροὺς θώκους καὶ ἐπ᾽ ἠῶ κοῖτον,
ὥρῃ ἐν ἀμήτου, ὅτε τ᾽ ἠέλιος χρόα κάρφει·
τημοῦτος σπεύδειν καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν
ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη.

---

v. 549. ὀμβροφόρος v. 568. ὀρθρογόη et ὀρθοβόη βου 576. καρπὸν ἀγινεῖν

ἠὼς γάρ τ᾽ ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.

Ἠώς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου·
ἠώς, ἥ τε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ᾽ ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.

ἦμος δὲ σκόλυμός τ᾽ ἀνθεῖ, καὶ ἠχέτα τέττιξ
δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ᾽ ἀοιδὴν
πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ,
τῆμος πιότατοί τ᾽ αἶγες καὶ οἶνος ἄριστος,
μαχλότατοι δὲ γυναῖκες, ἀφαυρότατοι δέ † τοι ἄνδρες
εἰσίν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,
αὐαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότ᾽ ἤδη
εἴη πετραίη τε σκιὴ καὶ βίβλινος οἶνος,
μᾶζά τ᾽ ἀμολγαίη, γάλα τ᾽ αἰγῶν σβεννυμενάων,
καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μή πω τετοκυίης
πρωτογόνων τ᾽ ἐρίφων· ἐπὶ δ᾽ αἴθοπα πινέμεν οἶνον,
ἐν σκιῇ ἑζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
ἀντίον ἀκραέος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπον
κρήνης τ᾽ ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ᾽ ἀθόλωτος.

Τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἴνου.

δμωσὶ δ᾽ ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
δινέμεν, εὖτ᾽ ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος,
χώρῳ ἐν εὐαέι καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ·
μέτρῳ δ᾽ εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
πάντα βίον κατάθηαι ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἴκου,

θῆτά τ᾽ ἄοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
δίζεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ᾽ ὑπόπορτις ἔριθος·

καὶ κύνα καρχαρόδοντα τρέφειν — μὴ φείδεο σίτου —,
μή ποτέ σ᾽ ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήματ᾽ ἕληται·
χόρτον τ᾽ ἐσκομίσαι καὶ συρφετόν, ὄφρα τοι εἴη
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπητανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
δμῶας ἀναψῦξαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦσαι.
εὖτ᾽ ἂν δ᾽ Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ

---

v. 578. ἀπαμείρεται v. 589. Βύβλινος

οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἶκαδε βότρυς·
δεῖξαι δ' ἠελίῳ δέκα τ' ἤματα καὶ δέκα νύκτας
πέντε δὲ συσκιάσαι, ἕκτῳ δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Πληιάδες θ' Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
δύνωσιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
ὡραίου· πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη.

Εἰ δέ σε ναυτιλίης δυσπεμφέλου ἵμερος αἱρεῖ,
εὖτ' ἂν Πληιάδες σθένος ὄμβριμον Ὠρίωνος
φεύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,
δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἀῆται·
καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω·
νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι πυκάσαι τε λίθοισι
πάντοθεν, ὄφρ' ἴσχως' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος·
ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῷ ἐγκάθεο οἴκῳ,
εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο·
πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι·
αὐτὸς δ' ὡραῖον μίμνειν πλόον, εἰς ὅ κεν ἔλθῃ.
καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' ἑλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρηαι,
ὥς περ ἐμός τε πατὴρ καὶ σός, μέγα νήπιε Πέρση,
πλωίζεσκ' ἐν νηυσὶ βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ·
ὅς ποτε καὶ τῆδ' ἦλθε πολὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
Κύμην Αἰολίδα προλιπών, ἐν νηὶ μελαίνῃ,
οὐκ ἄφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἄνδρεσσι δίδωσι·
νάσσατο δ' [illegible] Ἑλικῶνος ὀιζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
Ἄσκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.
τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
ὡραίων πάντων, περὶ ναυτιλίης δὲ μάλιστα.

Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ' ἐν φορτία θέσθαι·
μείζων μὲν φόρτος, μείζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος
ἔσσεται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας.

εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀεσίφρονα θυμόν,
βούλεαι † δὲ χρέα τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπῆ,
δείξω δή τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
οὔτε τι ναυτιλίης σεσοφισμένος οὔτε τι νηῶν.
— οὐ γάρ πώ ποτε νηί γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
— εἰ μὴ ἐς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος, ἣ ποτ' Ἀχαιοὶ
— μείναντες χειμῶνα πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν
— Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
— ἔνθα δ' ἐγὼν ἐπ' ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
— Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
— ἆθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθα μέ φημι
— ὕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτώεντα·
— τὸν μὲν ἐγὼ Μούσαις Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
— ἔνθα με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
— τόσσον τοι νηῶν γε πεπείρημαι πολυγόμφων·
— ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω Διὸς νόον αἰγιόχοιο·
— Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν.

ἤματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο
ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος, καματώδεος ὥρης,
ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα
καυάξαις οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλησιν ὀλέσσαι·
ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὖραι καὶ πόντος ἀπήμων.
εὔκηλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
ἑλκέμεν ἐς πόντον φόρτον τ' ἐς πάντα τίθεσθαι.
σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι,
μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον
καὶ χειμῶν' ἐπιόντα Νότοιό τε δεινὰς ἀήτας,
ὅς τ' ὤρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ,
πολλῷ ὀπωρινῷ, χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν·
ἦμος δὴ τὸ πρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη

---

v. 646 sq. τρέψης — βούληαι δὲ χρέα τε φυγεῖν v. 647. ²τερπέα λιμόν v. 649. σεσοφιμένος

ἴχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ᾽ ἀνδρὶ φανείη
ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ᾽ ἄμβατός ἐστι θάλασσα·
εἰαρινὸς δ᾽ οὗτος πέλεται πλόος. οὔ μιν ἔγωγε
αἴνημ᾽· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν,
ἁρπακτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλά νυ καὶ τὰ
ἄνθρωποι ῥέζουσιν ἀιδρείῃσι νόοιο·
χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
δεινὸν δ᾽ ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν. ἀλλά σ᾽ ἄνωγα
φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσίν, ὡς ἀγορεύω.

Μηδ᾽ ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.

Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πήματι κῦρσαι.

Δεινὸν δ᾽, εἴ κ᾽ ἐφ᾽ ἅμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας
ἄξονα καυάξαις καὶ φορτί᾽ ἀμαυρωθείη.

Μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ᾽ ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ᾽ ἀπολείπων
μήτ᾽ ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος·
ἡ δὲ γυνὴ τέτορ᾽ ἡβώοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὡς κ᾽ ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς·
τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν, ἥ τις σέθεν ἐγγύθι ναίει,
πάντα μάλ᾽ ἀμφὶς ἰδών, μὴ γείτοσι χάρματα γήμῃς.
οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήιζετ᾽ ἄμεινον
τῆς ἀγαθῆς· τῆς δ᾽ αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
δειπνολόχης, ἥ τ᾽ ἄνδρα καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
εὔει ἄτερ δαλοῦ καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.

Εὖ δ᾽ ὄπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.

Μηδὲ καςιγνήτῳ ἶσον ποιεῖσθαι ἑταῖρον·
εἰ δέ κε ποιήσῃς, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξῃς,

---

v. 692. ἐπ᾽ ἄμαξαν v. 699. ἵνα ἤθεα v. 705. καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν

μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ σέ γ' ἄρχει
ἢ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον ἠὲ καὶ ἔρξας,
δὶς τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ σέ γ' αὖτις
ἡγεῖτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλησι παρασχεῖν,
δέξασθαι. δειλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
ποιεῖται· σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.

Μηδὲ πολύξεινον μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,
μηδὲ κακῶν ἕταρον μηδ' ἐσθλῶν νεικητῆρα.

Μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.

Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.

Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις.

Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι
ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.

Μηδέ ποτ' ἐξ ἠοῦς Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
οὐ γὰρ τοί γε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ' ἀράς.

Μηδ' ἀντ' ἠελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὁμιχεῖν,
αὐτὰρ ἐπεί κε δύῃ, μεμνημένος, ἔς τ' ἀνιόντα·
μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς
μήτ' ἀπογυμνωθείς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν·
ἑζόμενος δ' ὅ γε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
ἢ ὅ γε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερκέος αὐλῆς.

Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἔνδοθεν οἴκου
ἱστίῃ ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι·
μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα

---

v. 709. εἰ δέ κεν ἄρχῃ v. 711 sq. εἰ δέ κεν αὖθις | ἡγῆῃτ' ἐθέλῃσι v. 716. νεικεστῆρα v. 721. κακόν κ' εἴπῃς v. 730. μηδ' ἀπογυμνωθῇς

σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.

Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
ποσσὶ περᾶν, πρίν γ' εὔξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα
χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.

— Ὃς ποταμὸν διαβῇ, κακότητ' ἴδε χεῖρας ἄνιπτος·
— τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω. 741

Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι σιδήρῳ.

Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθε
πινόντων· ὀλοὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται. 745

Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
μή τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.

Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
ἔσθειν μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἔνι ποινή.

Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν — οὐ γὰρ ἄμεινον —
παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅ τ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ, 751
μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.
μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι
ἀνέρα· λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ
ποινή. μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας 755
μωμεύειν ἀίδηλα· θεός νύ τι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.

— Μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἅλαδε προρεόντων
— μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·

736ᵇ = 758. *μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·*

---

v. 740. κακότητι δὲ et κακότητ' ἔπι v. 746. ἀνεπίρρεκτον v. 756. θεός τοι

— μηδ᾽ ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ οὔ τοι λώιόν ἐστιν.

Ὧδ᾽ ἔρδειν, δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην·
φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν ἀεῖραι
ῥεῖα μάλ᾽, ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ᾽ ἀποθέσθαι.

Φήμη δ᾽ οὔ τις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥν τινα πολλοὶ
λαοὶ φημίζουσι· θεός νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή.

Ἥματα δ᾽ ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος εὖ κατὰ μοῖραν
πεφραδέμεν δμώεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
ἔργα τ᾽ ἐποπτεύειν ἠδ᾽ ἁρμαλιὴν δατέασθαι,
εὖτ᾽ ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.

Αἵδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητιόεντος.
πρῶτον ἔνη τετράς τε καὶ ἑβδόμη ἱερὸν ἦμαρ,
— τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ —
ὀγδοάτη τ᾽ ἐνάτη τε· δύω γε μὲν ἤματα μηνὸς
ἔξοχ᾽ ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι·
ἐνδεκάτη τε δυωδεκάτη τ᾽· ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί,
ἣ μὲν ὄις πείκειν, ἣ δ᾽ εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι·
ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μέγ᾽ ἀμείνων·
τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ᾽ ἀερσιπότητος ἀράχνης
ἤματος ἐκ πλείου, ὅτε τ᾽ ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται·
τῇ δ᾽ ἱστὸν στήσαιτο γυνὴ προβάλοιτό τε ἔργον.
μηνὸς δ᾽ ἱσταμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
σπέρματος ἄρξασθαι· φυτὰ δ᾽ ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
ἕκτη δ᾽ ἡ μέση μάλ᾽ ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν,
ἀνδρογόνος δ᾽ ἀγαθή· κούρῃ δ᾽ οὐ σύμφορός ἐστιν,
οὔτε γενέσθαι πρῶτ᾽ οὔτ᾽ ἂρ γάμου ἀντιβολῆσαι.
οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη κούρη † τε γενέσθαι
ἄρμενος, ἀλλ᾽ ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μήλων,

---

v. 764 sq. λαοὶ | πολλοὶ φημίξωσι v. 768. ἀληθείῃ
v. 777. νῇ v. 781. σπέρματα δάσσασθαι v. 782. μάλα σύμφορός

σηκόν τ᾽ ἀμφιβαλεῖν ποιμνήιον ἤπιον ἦμαρ·
ἑσθλὴ δ᾽ ἀνδρογόνος· φιλέοι δέ κε κέρτομα βάζειν
ψεύδεά θ᾽ αἱμυλίους τε λόγους κρυφίους τ᾽ ὀαρισμούς.
μηνὸς δ᾽ ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
εἰκάδι δ᾽ ἐν μεγάλῃ, πλέῳ ἤματι, ἵστορα φῶτα
γείνασθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
— ἑσθλὴ δ᾽ ἀνδρογόνος δεκάτη· κούρῃ δέ τε τετρὰς
— μέσση· τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
— καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργοὺς
— πρηῦνειν, ἐπὶ χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
τετράδ᾽ ἀλεύασθαι φθίνοντός θ᾽ ἱσταμένου τε
ἄλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθ᾽ εἰς οἶκον ἄκοιτιν,
οἰωνοὺς κρίνας, οἳ ἐπ᾽ ἔργματι τούτῳ ἄριστοι.
πέμπτας δ᾽ ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί
ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν
Ὅρκον γεινόμενον, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ᾽ ἐπιόρκοις.
μέσση δ᾽ ἑβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
εὖ μάλ᾽ ὀπιπεύοντας ἐυτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
βάλλειν, ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήια δοῦρα
νηιά τε ξύλα πολλά, τά τ᾽ ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
τετράδι δ᾽ ἄρχεσθαι νῆας πήγνυσθαι ἀραιάς.
εἰνὰς δ᾽ ἡ μέσση ἐπὶ δείελα λώιον ἦμαρ,
πρωτίστη δ᾽ εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν·
ἑσθλὴ μὲν γάρ θ᾽ ἥδε φυτευέμεν ἠδὲ γενέσθαι
ἀνέρι τ᾽ ἠδὲ γυναικί· καὶ οὔ ποτε πάγκακον ἦμαρ.
παῦροι δ᾽ αὖτε ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
ἄρξασθαί τε πίθου καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θεῖναι
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι,
νῆα πολυκλήιδα θοὴν εἰς οἴνοπα πόντον
εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ᾽ ἀληθέα κικλήσκουσι·
τετράδι δ᾽ οἵγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ
μέσση· παῦροι δ᾽ αὖτε μετ᾽ εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην

808ᵇ = 420 *τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ.*

---

v. 788. φιλέει δέ τε v. 804. Ὅρκον τινυμένας

ἡοῦς γιγνομένης· ἐπὶ δείελα δ' ἐστὶ χερείων.
αἵδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ,
αἱ δ' ἄλλαι μετάδουποι, ἀκήριοι, οὔ τι φέρουσαι.

Ἄλλος δ' ἀλλοίην αἰνεῖ,-παῦροι δέ τ' ἴσασιν.

Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὃς τάδε πάντα
εἰδὼς ἐργάζηται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
ὄρνιθας κρίνων καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Ἦ οἵη προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
ἦλυθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήιον Ἀμφιτρύωνα
Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἠλεκτρύωνος,
ἥ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
εἶδεΐ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔ τις ἔριζε
τάων, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι·
τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
τοῖον ἄηθ', οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἣ δὲ καὶ ὣς κατὰ θυμὸν ἑὸν τίεσκεν ἀκοίτην,
ὡς οὔ πώ τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων·
ἦ μήν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἶφι δαμάσσας,
χωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὅ γε πατρίδα γαῖαν
ἐς Θήβας ἱκέτευσε φερεσσακέας Καδμείους.
ἔνθ' ὅ γε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· οὐ γάρ †οἱ ἦεν
πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐυσφύρου Ἠλεκτρυώνης,
πρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
ἧς ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.

ὣς γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ᾽ ἐπιμάρτυροι ἦσαν.
τῶν ὅ γ᾽ ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ᾽ ὅττι τάχιστα
ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὅ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
τῷ δ᾽ ἅμα ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,
Λοκροί τ᾽ ἀγχέμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
ἕσποντ᾽· ἦρχε δὲ τοῖσιν ἐὺς πάις Ἀλκαίοιο,
κυδιόων λαοῖσι. πατὴρ δ᾽ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσίν, ὥς ῥα θεοῖσιν
ἀνδράσι τ᾽ ἀλφηστῆσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
ὦρτο δ᾽ ἀπ᾽ Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
ἱμείρων φιλότητος ἐυζώνοιο γυναικός,
ἐννύχιος· τάχα δ᾽ ἶξε Τυφαόνιον, τόθεν αὖτις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς·
ἔνθα καθεζόμενος φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα.
αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτρυώνης
εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγη, τέλεσεν δ᾽ ἄρ᾽ ἐέλδωρ·
αὐτῇ δ᾽ Ἀμφιτρύων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε,
οὐδ᾽ ὅ γ᾽ ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
ὦρτ᾽ ἰέναι, πρίν γ᾽ ἧς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῆς·
τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
νούσου ὑπ᾽ ἀργαλέης ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
ὥς ῥα τότ᾽ Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας
ἀσπασίως τε φίλως τε ἑὸν δόμον εἰσαφίκανε.
παννύχιος δ᾽ ἄρ᾽ ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἣ δὲ θεῷ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
οὐκ ἔθ᾽ ὁμὰ φρονέοντε· κασιγνήτω γε μὲν ἦστην·
τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ᾽ αὖ μέγ᾽ ἀμείνονα φῶτα,
δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληείην·
τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέι Κρονίωνι,
αὐτὰρ Ἰφικλῆα δορυσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,
κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα,

---

v. 23 sq. ὄφρα — φυτεύσῃ v. 54. Ἰφικλῆ λαοσσόῳ

τὸν δὲ Διὶ Κρονίωνι, θεῶν σημάντορι πάντων.

Ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην μεγάθυμον.
εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
αὐτὸν καὶ πατέρα ὃν Ἄρην, ἄτον πολέμοιο,
τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὣς πυρὸς αἰθομένοιο,
ἑσταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι
νύσσοντες χηλῇσι, κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήει,
κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἅρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
ἅρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον
ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήιον ἡνίοχόν τε
χαλκῷ δηώσειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
ἀλλά οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακληείην.
πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου
λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
πῦρ δ' ὣς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνῳ
ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι,
πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη, καὶ χεῖρες ἄαπτοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
ὅς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον·
«ἤρως ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
ἦ τι †μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
ἤλιτεν Ἀμφιτρύων, ὅτ' ἐυστέφανον ποτὶ Θήβην
ἦλθε λιπὼν Τίρυνθον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
κτείνας Ἠλεκτρύωνα βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων,
ἵκετο δ' ἐς Κρείοντα καὶ Ἠνιόχην τανύπεπλον,
οἵ ῥά μιν ἡσπάζοντο καὶ ἅρμενα πάντα παρεῖχον,
ἦ δίκη ἔσθ' ἱκέτῃσι, τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.
ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν ἐυσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ,
ἦ ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
γεινόμεθ', οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
σός τε πατὴρ καὶ ἐγώ· τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεύς,
ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας
ᾤχετο τιμήσων ἀλιτήμενον Εὐρυσθῆα,
σχέτλιος· ἦ που πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω,

ἦν ἄτην ἀχέων· ἣ δ᾽ οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπετέλλετ᾽ ἀέθλους.
ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ᾽ ἡνία φοινικόεντα
ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἅρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
Φοίβου Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
ἦ μὴν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο.»
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·
«ἠθεῖ᾽, ἦ μάλα δή τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
τιμᾷ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεταί τε πόληα·
οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι.
ἀλλ᾽ ἄγε, δύσεο τεύχε᾽ ἀρήια, ὄφρα τάχιστα
δίφρους ἐμπελάσαντες Ἄρηός θ᾽ ἡμέτερόν τε
μαρνώμεσθ᾽, ἐπεὶ οὔ τοι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
οὐδ᾽ Ἰφικλείδην δειδίξεται· ἀλλά μιν οἴω
φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
οἳ δή σφι σχεδόν εἰσι λιλαιόμενοι πολέμοιο
φυλόπιδα στήσειν, τά σφιν πολὺ φέρτερα θοίνης.»
ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βίη Ἡρακληείη,
θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπε·
καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
«ἥρως ὦ Ἰόλαε, Διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
ὑσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ᾽, ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
ὣς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
πάντῃ ἀναστρωφᾶν καὶ ἀρηγέμεν, ὥς κε δύνηαι.»
ὣς εἰπὼν κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε.
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
καλόν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὅν οἱ ἔδωκε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ὁππότ᾽ ἔμελλε
τὸ πρῶτον στονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
θήκατο δ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
δεινὸς ἀνήρ· κοίλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
καββάλετ᾽ ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ᾽ ἔντοσθεν ὀιστοὶ

ῥιγηλοί, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες·
πρόσθεν μὲν θάνατόν τ᾽ εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον,
μέσσοι δὲ ξεστοὶ περιμήκεες, αὐτὰρ ὄπισθε
μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
†ἦσαν· ὃ δ᾽ ὄμβριμον ἔγχος ἀκαχμένον αἴθοπι χαλκῷ,
κρατὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκε,
δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
ἥ τ᾽ εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
χερσί γε μὲν σάκος εἶλε παναίολον· οὐδέ τις αὐτὸ
οὔτ᾽ ἔρρηξε βαλὼν οὔτ᾽ ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.

πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ᾽ ἐλέφαντι
ἠλέκτρῳ θ᾽ ὑπολαμπὲς ἔην, χρυσῷ τε φαεινῷ
λαμπόμενον, κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.
ἐν μέσσῳ δὲ δράκοντος ἔην φόβος οὔ τι φατειός,
ἔμπαλιν ὄσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς·
τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων,
δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
δεινὴ ἔρις πεπότητο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἵλετο φωτῶν,
οἵ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν·
τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουσ᾽ Ἄϊδος εἴσω
αὐτῶν· ὀστέα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπείσης
Σειρίου ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἴῃ.
ἐν δὲ προΐωξίς τε παλίωξίς τε τέτυκτο,
ἐν δ᾽ ὅμαδός τε φόνος τ᾽ ἀνδροκτασίη τε δεδήει,
ἐν δ᾽ ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ᾽ ὀλοὴ κήρ,
ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν·
εἷμα δ᾽ ἔχ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν,
δεινὸν δερκομένη κάναχῇσί τε βεβρυχυῖα.
ἐν δ᾽ ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν οὔ τι φατειῶν
δώδεκα, ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ᾽ ἀνθρώπων,
οἵ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν·
τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὖτε μάχοιτο

---

v. 134. μόρφνοιο v. 135. εἵλετο χαλκῷ v. 144. δ᾽ ἀδάμαντος ἔην Φόβος v. 155. φόβος τ᾽

Ἀμφιτρυωνιάδης, τὰ δὲ δαίετο θαυματὰ ἔργα·
στίγματα δ' ὣς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι,
†κυάνεοι κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἠδὲ λεόντων
ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων θ' ἱεμένων τε,
τῶν καὶ ὁμιληδὸν στίχες ἦισαν· οὐδέ νυ τῶν γε
οὐδέτεροι τρεέτην· φρῖσσόν γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
ἤδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχάς, κατὰ δέ σφι κελαινὸν
αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'· οἳ δ' αὐχένας ἐξεριπόντες
κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.
τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην κοτέοντε μάχεσθαι,
ἀμφότεροι, χλοῦναί τε σύες χαροποί τε λέοντες.
ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητάων
Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε,
Ὁπλέα τ' Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε,
Μόψον τ' Ἀμπυκίδην Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος,
Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
Κένταυροι δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο
ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἄσβολον οἰωνιστήν,
Ἄρκτον τ' Οὐρειόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
καὶ δύο Πευκείδας Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,
ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
καί τε συναΐγδην ὠσεὶ ζωοί περ ἐόντες
ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτῃς αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἔσταν ἵπποι
χρύσεοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὔλιος Ἄρης,
αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
αἵματι φοινικόεις, ὠσεὶ ζωοὺς ἐναρίζων,
δίφρῳ ἐπεμβεβαώς· παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε
ἔσταν ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
τῇ ἰκέλη, ὠσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
†ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ χρυσέην τε τρυφάλειαν,
αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ὤχετο φύλοπιν αἰνήν.

---

v. 166 sq. δράκουσι | κυάνεα

ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
ἱμερόεν κιθάριζε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἕδος ἁγνὸς Ὄλυμπος·
ἐν δ' ἀγορή, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο
ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομέναις εἰκυῖαι.

ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος ἁμαιμακέτοιο θαλάσσης
κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,
κλυζομένῳ ἴκελος· πολλοί γε μὲν ἂμ μέσον αὐτοῦ
δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
νηχομένοις ἴκελοι· δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
ἀργύρεοι δελφῖνες † ἐφοίτων ἔλλοπας ἰχθῦς·
τῶν ὕπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
ἧστο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρίψοντι ἐοικώς.

ἐν δ' ἦν ἠυκόμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσεύς,
οὔτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσίν, οὔθ' ἑκὰς αὐτοῦ,
θαῦμα μέγα φράσσασθ', ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
τὼς γάρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
χρύσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα·
ὤμοισιν δέ † μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἆορ ἔκειτο
χάλκεον ἐκ τελαμῶνος· ὃ δ' ὥστε νόημ' ἐποτᾶτο·
πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου
Γοργοῦς· ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
ἀργυρέη, θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοί,
χρύσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος
κεῖτ' Ἄϊδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα·
αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικὼς
Περσεὺς Δαναΐδης ἐτιταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
Γοργόνες ἄπλητοί τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο,
ἱέμεναι μαπέειν· ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντες
δοιὼ ἀπηωρεῦντ', ἐπικυρτώοντε κάρηνα·
λίχμαζον δ' ἄρα τώ γε, μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
ἄγρια δερκομένω· ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοις
Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος. οἳ δ' ὑπὲρ αὐτέων
ἄνδρες ἐμαρνάσθην πολεμήια τεύχε' ἔχοντες,

τοὶ μὲν ὑπὲρ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
λοιγὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες·
πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ᾽ ἔτι δῆριν ἔχοντες
μάρνανθ᾽· αἱ δὲ γυναῖκες ἐυδμήτων ἐπὶ πύργων
χάλκεον ὀξὺ βόων, κατὰ δ᾽ ἐδρύπτοντο παρειάς,
ζωῇσιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο·
ἄνδρες δ᾽, οἳ πρεσβῆες ἔσαν γήρᾳ τε † μέμαρται,
ἀθρόοι ἔντοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
δειδιότες· τοὶ δ᾽ αὖτε μάχην ἔχον. αἳ δὲ μετ᾽ αὐτοὺς
Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
δεινωποὶ βλοσυροί τε δαφοινοί τ᾽ ἄπλητοί τε
δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων· πᾶσαι δ᾽ ἅρ᾽ ἵεντο
αἷμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον † μεμάρποιεν
κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
† βάλλ᾽ ὄνυχας μεγάλους· ψυχὴ δ᾽ Ἀιδόσδε † κατεῖεν
Τάρταρον ἐς κρυόεντ᾽· αἳ δὲ φρένας εὖτ᾽ ἀρέσαντο
αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
ἆψ δ᾽ ὅμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰοῦσαι.
Κλωθὼ καὶ Λάχεσίς σφιν ἐφέστασαν· ἣ μὲν ὑφήσσων
Ἄτροπος οὔ τι πέλεν μεγάλη θεός, ἀλλ᾽ ἄρα † ἥ γε
† τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερὴς τ᾽ ἦν πρεσβυτάτη τε.
πᾶσαι δ᾽ ἀμφ᾽ ἑνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο,
δεινὰ δ᾽ ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,
ἐν δ᾽ ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
πὰρ δ᾽ Ἀχλὺς εἱστήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
χλωρή, ἀυσταλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα,
γουνοπαχής· μακροὶ δ᾽ ὄνυχες χείρεσσιν ὑπῆσαν.
τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
αἷμ᾽ ἀπελείβετ᾽ ἔραζ᾽· ἣ δ᾽ ἄπλητον σεσαρυῖα
εἱστήκει, πολλὴ δὲ κόνις κατενήνοθεν ὤμους,
δάκρυσι μυδαλέη. παρὰ δ᾽ εὔπυργος πόλις ἀνδρῶν·
χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ᾽ ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ ἐυσσώτρου ἐπ᾽ ἀπήνης
ἦγον᾽ ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δ᾽ ὑμέναιος ὀρώρει·

---

v. 245. γῆράς τ᾽ ἐμέμαρπεν γῆράς τε μέμαρπον

τῆλε δ᾽ ἀπ᾽ αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
χερσὶν ἔνι δμωῶν· ταὶ δ᾽ ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι
πρόσθ᾽ ἔκιον· τῇσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἕποντο·
τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδὴν
ἐξ ἀπαλῶν στομάτων, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ·
αἳ δ᾽ ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα.
ἔνθεν δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ᾽ αὐλοῦ,
τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ᾽ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
τοί γε μὲν αὖ γελόωντες ὑπ᾽ αὐλητῆρι ἕκαστος
πρόσθ᾽ ἔκιον. πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
ἀγλαΐαι τ᾽ εἶχον. τοὶ δ᾽ αὖ προπάροιθε πόληος
νῶθ᾽ ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ᾽ ἀροτῆρες
ἦρεικον χθόνα δῖαν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
ἐστάλατ᾽. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήιον· οἵ γε μὲν ἧμων
αἰχμῆς ὀξείῃσι κορωνιόωντα πέτηλα,
βριθόμενα σταχύων, ὤρσεν Δημήτερος ἀκτήν·
οἳ δ᾽ ἄρ᾽ ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον καὶ ἔπιτνον ἀλωήν.
οἳ δ᾽ ἐτρύγων οἶνας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
οἳ δ᾽ αὖτ᾽ ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων
λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων
βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃς ἐλίκεσσιν·
οἳ δ᾽ αὖτ᾽ ἐς ταλάρους ἐφόρευν· παρὰ δέ σφισιν ὄρχος
χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο,
σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι,
βριθόμενος σταφυλῇσι· μελάνθησάν γε μὲν αἴδε.
οἵ γε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ᾽ ἤρυον. οἳ δ᾽ ἐμάχοντο
πύξ τε καὶ ἑλκηδόν. τοὶ δ᾽ ὠκύποδας λαγὸς ἦρευν
ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε πρό,
ἱέμενοι μαπέειν, οἳ δ᾽ ἱέμενοι ὑπαλύξαι.
πὰρ δ᾽ αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ᾽ ἀέθλῳ
δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. ἐυπλεκέων δ᾽ ἐπὶ δίφρων
ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
ῥυτὰ χαλαίνοντες· τὰ δ᾽ ἐπικροτέοντα πέτοντο
ἅρματα κολλήεντ᾽, ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ᾽ ἀύτευν·

τοί γε μὲν οὖν παίζοντες ὑπ᾽ αὐλητῆρι ἕκαστος 299

---

v. 289. κορωνιόεντα aut κορυνιόεντα

οἳ μὲν ἄρ᾽ ἀίδιον † ἔχον πόνον· οὐδέ ποτέ σφι
νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ᾽ ἄκριτον εἶχον ἄεθλον·
τοῖσι δὲ καὶ προὔκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
ἀμφὶ δ᾽ ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον· οἳ δὲ κατ᾽ αὐτὸν
κύκνοι ἀερσιπόται μεγάλ᾽ ἤπυον, οἵ ῥά γε πολλοὶ
νῆχον ἐπ᾽ ἄκρον ὕδωρ· πὰρ δ᾽ ἰχθύες ἐκλονέοντο.

θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
ἀρσάμενος παλάμῃσι. τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ᾽ ἵππειου θόρε δίφρου,
εἴκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
κοῦφα βιβάς. τῷ δ᾽ ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἅρμα.
ἀγχίμολον δέ σφ᾽ ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
καί σφεας θαρσύνουσ᾽ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
«χαίρετε, Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὔμμι διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσσων,
Κύκνον τ᾽ ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
ἄλλο δέ σοί τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
εὖτ᾽ ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς,
τὸν μὲν ἔπειτ᾽ αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
ἔνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἔνθ᾽ οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ·
ἂψ δ᾽ ἀναχάσσασθαι, ἐπεὶ οὔ νύ τοι αἴσιμόν ἐστιν
οὔθ᾽ ἵππους ἐλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.»
ὣς εἰποῦσ᾽ ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,
νίκην ἀθανάτῃς χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
ἐσσυμένως. τότε δή ῥα διόγνητος Ἰόλαος
σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ᾽ ὑπ᾽ ὁμοκλῆς
ῥίμφ᾽ ἔφερον θοὸν ἅρμα κονίοντες πεδίοιο.
ἐν γάρ σφιν μένος ἧκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
αἰγίδ᾽ ἀνασσείασα· περιστενάχιζε δὲ γαῖα.
τοὶ δ᾽ ἄμυδις προγένοντ᾽ ἴκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ
Κύκνος θ᾽ ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος ἀυτῆς.

τῶν θ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίον ἀλλήλοισιν
ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ.
τὸν πρότερος προσέειπε βίη Ἡρακληείη·
«Κύκνε πέπον, τί νυ νῶιν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους
ἀνδράσιν, οἵ τε πόνου καὶ ὀιζύος ἴδριές εἰμεν;
ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον ἐύξοον ἠδὲ κελεύθου
εἶκε παρὲξ ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
ἐς Κήυκα ἄνακτα· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
Τρηχῖνος προβέβηκε· σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·
τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
ὦ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶι συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
ἤδη μέν τέ ἔ φημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
ἔγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος
ἀντίος ἔστη ἐμεῖο μάχης ἄμοτον μενεαίνων·
τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἠρείσατο γαίῃ
οὐταμένου σάκεος· τὸ δὲ τέτρατον ἥλασα μηρὸν
παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξα·
πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος αἰχμῇ.
ἔνθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.»
ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος ἐυμμελίης ἐμενοίνα
τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
δὴ τότ' ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν
παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνυαλίοιο ἄνακτος·
ἡνίοχοι δ' ἔμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
τῶν δ' ὑπὸ σευομένων κανάχιζε †πός' εὐρεῖα χθών.
ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
πέτραι ἀποθρώσκουσαι ἐπ' ἀλλήλῃσι πέσωσι,
πολλαὶ δὲ δρῦς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι
αἴγειροί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
ῥίμφα κυλινδομένων, εἶως πεδίονδ' ἀφίκωνται·
ὣς οἳ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκός,
Ἄρνη τ' ἠδ' Ἑλίκη Ἀνθειά τε ποιήεσσα

---

v. 365. ἔγχεος ὁρμῇ
v. 375. ἀποθρώσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαισι δὲ πέσωσι

φωνῇ ὕπ᾽ ἀμφοτέρων μεγάλ᾽ ἴαχον· οἱ δ᾽ ἀλαλητῷ
θεσπεσίῳ σύνιαν· μέγα δ᾽ ἔκτυπε μητίετα Ζεύς,
κὰδ δ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρσέι παιδί.
οἷος δ᾽ ἐν βήσσῃς ὄρεος χαλεπὸς προϊδέσθαι
κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
δοχμωθείς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι
λείβεται, ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην,
ὀρθὰς δ᾽ ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δειρήν·
τῷ ἴκελος Διὸς υἱὸς ἀφ᾽ ἵππειου θόρε δίφρου.
ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
ὄζῳ ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
ἄρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἔέρση,
καί τε πανημέριός τε καὶ ἠῷος χέει αὐδὴν
ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὅτε τε χρόα Σείριος ἄζει,
τῆμος δὴ κέγχροισι περὶ γλῶχες τελέθουσι,
τούς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ᾽ ὄμφακες αἰόλλονται,
οἷα Διώνυσος δῶκ᾽ ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος·
τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ᾽ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ὡς δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
ἀλλήλοις κοτέοντες ἐπὶ σφέας ὁρμήσωσι,
δεινὴ δέ σφ᾽ ἰαχὴ ἄραβός θ᾽ ἅμα γίγνετ᾽ ὀδόντων·
ἠδ᾽ ὥστ᾽ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
πέτρῃ ἐφ᾽ ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται
αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο,
πίονος, ἥν τ᾽ ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήιος ἀνὴρ
ἰῷ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ᾽ ἀπαλήσεται ἄλλη
χώρου ἄιδρις ἐών· οἱ δ᾽ ὀτραλέως ἐνόησαν,
ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο·
ὣς οἱ κεκλήγοντες ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
ἔνθ᾽ ἤτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
κτεινέμεναι μεμαὼς σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,
οὐδ᾽ ἔρρηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
Ἀμφιτρυωνιάδης δέ, βίη Ἡρακληείη,
μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ

---

v. 405. οἱ δ᾽ ὥστ᾽ v. 406. μάχεσθον v. 415. χαλκός

αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου
ἤλας᾽ ἐπικρατέως· ἀπὸ δ᾽ ἄμφω κέρσε τένοντε
ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός·
ἤριπε δ᾽, ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρη
ἠλίβατος πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
ὣς ἔριπ᾽· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
τὸν μὲν ἔπειτ᾽ εἴασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην προσιόντα δοκεύσας
δεινὸν ὁρῶν ὄσσοισι, λέων ὣς σώματι κύρσας,
ὅς τε μάλ᾽ ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
σχίσσας ὅττι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
†ἐμμενέως δ᾽ ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ,
γλαυκιόων δ᾽ ὄσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὤμους
οὐρῇ μαστιόων ποσσὶ γλάφει, οὐδέ τις αὐτὸν
ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν οὐδὲ μάχεσθαι·
τοῖος ἄρ᾽ Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητος ἀυτῆς
ἀντίος ἔστη Ἄρηος, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
ἐσσυμένως· ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλυθεν ἀχνύμενος κῆρ·
ἀμφότεροι δ᾽ ἰάχοντες ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀπὸ μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὀρούσῃ,
μακρὰ δ᾽ ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἣ δέ τε ἠχὴ
ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
ὑψηλός, τῷ δὴ συνενείκεται, ἔνθα μιν ἴσχει·
τόσση ὃ μὲν ἰαχῇ βριτάρματος οὔλιος Ἄρης
κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὃ δ᾽ ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
ἀντίη ἦλθεν Ἄρηος, ἐρεμνὴν αἰγίδ᾽ ἔχουσα,
δεινὰ δ᾽ ὑπόδρα ἰδοῦσ᾽ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
«Ἄρες, ἐπίσχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους·
οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ἡρακλέα κτείναντα, Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
ἀλλ᾽ ἄγε, παῦε μάχης, μηδ᾽ ἀντίος ἴστας᾽ ἐμεῖο.»
ὣς ἔφατ᾽· ἀλλ᾽ οὐ πεῖθ᾽ Ἄρεος μεγαλήτορα θυμόν·
ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων
καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακλείῃ,
κακτάμεναι μεμαώς· καί ῥ᾽ ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,

---

v. 425. ἐπιόντα

εperχνὸν παιδὸς ἑοῦ κοτέων περὶ τεθνηῶτος,
ἐν cάκεϊ μεγάλῳ· ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἔγχεος ὁρμὴν ἔτραπ᾽ ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
δριμὺ δ᾽ Ἄρηϊ ἄχος εἷλεν· ἐρυccάμενος δ᾽ ἄορ ὀξὺ
ἔccυτ᾽ ἐφ᾽ †Ἡρακλῆι κρατερόφρονι· τὸν δ᾽ ἐπιόντα
Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος ἀυτῆς
μηρὸν γυμνωθέντα cάκευc ὑπὸ δαιδαλέοιο
οὔτας᾽ ἐπικρατέως, διὰ δὲ μέγα carκὸς ἄραξε
δούρατι νωμήcας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέccῃ.
τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἐύτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
ἤλαcαν αἶψ᾽ ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐc δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ᾽ ἔπειτα
ἵππους μαcτιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὄλυμπον.
υἱὸc δ᾽ Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος
Κύκνον cκυλεύcαντες ἀπ᾽ ὤμων τεύχεα καλὰ
νίccοντ᾽· αἶψα δ᾽ ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
ἵπποις ὠκυπόδεccιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἐξίκετ᾽ Οὔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
Κύκνον δ᾽ αὖ Κήυξ θάπτεν καὶ λαὸc ἀπείρων,
οἵ ῥ᾽ ἐγγὺc ναῖον πόλιοc κλειτοῦ βαcιλῆοc
Ἄνθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτήν τ᾽ Ἰαωλκόν
Ἄρνην τ᾽ ἠδ᾽ Ἑλίκην· πολλὸc δ᾽ ἠγείρετο λαός,
τιμῶντεc Κήυκα φίλον μακάρεccι θεοῖcι.
τοῦ δὲ τάφον καὶ cῆμ᾽ ἀιδὲc ποίηcεν Ἄναυροc
ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων· τὼc γάρ μιν Ἀπόλλων
Λητοΐδης ἤνωξ᾽, ὅτι ῥα, κλειτὰc ἑκατόμβαc
ὅc τιc ἄγοι †Πυθοῖδε, βίῃ cύλαcκε δοκεύων.

INDEX NOMINUM.

A.

᾽Αγαυή I. nom. Th. 247.
᾽Αγαυή II. acc. Th. 976.
᾽Αγλαΐη acc. Th. 909. 945.
᾽Αγριος acc. Th. 1013.
᾽Αγχίσης dat. Th. 1009.
᾽Αδμήτη nom. Th. 349.
᾽Αελλώ acc. Th. 267.
᾽Αθηναίη nom. S. 126. 443. — gen. Th. 318. O. 430.
᾽Αθήνη nom. Th. 573. 577. O. 72. 76. S. 325. 343. 455. 470. — acc. Th. 13. 888. 924. O. 63.
Αἰακός gen. Th. 1005.
Αἰγαῖον ὄρος dat. Th. 484.
Αἰγείδης acc. S. 182.
᾽Αίδης nom. Th. 850. — gen. Th. 311. 768. 774. O. 153. — acc. Th. 455.
᾽Αιδος S. 151. 227. — ᾽Αιδόσδε S. 254.
᾽Αιδωνεύς nom. Th. 913.
Αἰδώς nom. O. 200.
Αἰήτης nom. Th. 958. — gen. Th. 992. 994. — acc. Th. 957.
Αἰθήρ nom. Th. 124.
Αἰθίοπες gen. Th. 985.
Αἰνείας acc. Th. 1008.
Αἰολίς acc. (Κύμην) O. 636.
Αἴσηπος acc. Th. 342.
Αἰσονίδης nom. Th. 993. 999.
᾽Ακάστη nom. Th. 356.
᾽Ακραίη nom. Th. 249.
᾽Αλγεα acc. Th. 227.
᾽Αλιάκμων acc. Th. 341.
᾽Αλιμήδη nom. Th. 255.
᾽Αλκαῖος gen. S. 26.
᾽Αλκείδης gen. S. 112.
᾽Αλκμήνη nom. Th. 943. S. 3. — gen. Th. 526. 950. S. 467.
᾽Αλφειός acc. Th. 338.
᾽Αμπυκίδης acc. S. 181.
᾽Αμφιγυήεις nom. Th. 571. 579. 945. O. 70. S. 219.
᾽Αμφιδάμας gen. E. 654.
᾽Αμφιλογίαι acc. Th. 229.
᾽Αμφιρώ nom. Th. 360.
᾽Αμφιτρίτη nom. Th. 243. — gen. Th. 930. — dat. Th. 254.
᾽Αμφιτρύων nom. S. 37. 44. 80. — dat. S. 54. — acc. S. 2.
᾽Αμφιτρυωνιάδης nom. Th. 317. S. 165. 416. 433. 459.
᾽Αναυρος nom. S. 477.
᾽Ανδροκτασίη acc. plur. Th. 228.
᾽Ανεμοι acc. Th. 378.
᾽Ανθεια nom. S. 381.
᾽Ανθη acc. S. 474.
᾽Απάτη acc. Th. 224.
᾽Απέσας gen. Th. 331.
᾽Απόλλων nom. S. 68. 478. — gen. Th. 94. S. 58. 70. 100. — dat. Th. 347. — acc. Th. 14. 918. O. 771.

᾽Αργείη (Ἥρη) nom. Th. 12.
᾽Αργεϊφόντης nom. O. 77. — acc. O. 68. 84.
᾽Αργη acc. Th. 140.
᾽Αρδηςκος acc. Th. 345.
᾽Αρείων acc. S. 120.
᾽Αρης nom. S. 192. 346. 357. 441. — gen. O. 145. S. 98. 109. 181. 191. 434. 444. 450. — dat. Th. 933. 936. — acc. Th. 922. S. 59. 333. 425. 457. — voc. S. 446.
᾽Αρητιάδης acc. S. 57.
᾽Αριάδνη acc. Th. 947.
᾽Αριμοι dat. Th. 304.
᾽Αριςταῖος nom. Th. 977.
᾽Αρκτος acc. S. 186.
᾽Αρκτοῦρος nom. O. 566. — acc. O. 610.
᾽Αρμονίη nom. Th. 975. — acc. Th. 937.
᾽Αρνη nom. S. 381. — acc. S. 475.
᾽Αρπυιαι acc. Th. 267.
᾽Αρτεμις acc. Th. 14. 918.
᾽Ασβολος acc. S. 185.
᾽Ασίη nom. Th. 359.
᾽Ασκρη dat. O. 640.
᾽Αστερίη acc. Th. 409.
᾽Αστραῖος dat. Th. 378. — acc. Th. 376.
᾽Ατη acc. Th. 230.
᾽Ατλαγενής gen. plur. (Πληιάδων) O. 383.
᾽Ατλαντίς nom. Th. 938.
᾽Ατλας nom. Th. 517. — acc. Th. 509.
᾽Ατροπος nom. S. 259. — acc. Th. 218. 905.
Αὐλίς gen. O. 651.
Αὐτονόη I. nom. Th. 258.
Αὐτονόη II. acc. Th. 977.
᾽Αφρογένεια acc. Th. 196.
᾽Αφροδίτη nom. Th. 989. — gen. O. 521. S. 8. 47. — acc. Th. 16. 195. 822. 962. 975. 980. 1005. 1014. O. 65.
᾽Αχαιοί nom. O. 651.
᾽Αχελώιος acc. Th. 340.
᾽Αχιλλεύς acc. Th. 1007.
᾽Αχλύς nom. S. 264.

B.

Βελλεροφόντης nom. Th. 325.
Βίη acc. Th. 385.
Βοιωτοί nom. S. 24.
Βορέης gen. Th. 870. O. 506. 518. 547. 553. — acc. Th. 379.
Βριάρεως nom. Th. 149. 714. 734. — dat. Th. 617. — acc. Th. 817.
Βρόντης acc. Th. 140.

Γ.

Γαῖα nom. Th. 45. 117. 126. 159. 173. 184. 479. 505. 821. — gen. Th. 147. 154. 158. 421. 463. 494. 626. 644. 884. 891. — dat. Th. 176. 238. — acc. Th. 20. 470.
Γαλαξαύρη nom. Th. 353.
Γαλάτεια nom. Th. 250.
Γαλήνη nom. Th. 244.
Γῆ gen. Th. 106.
Γῆρας acc. Th. 225.
Γηρυονεύς dat. Th. 309. — acc. Th. 287. 982.
Γίγαντες gen. Th. 50. — acc. Th. 185.
Γλαύκη nom. Th. 244.
Γλαυκονόμη nom. Th. 256.
Γόργειος dat. plur. (καρήνοις) S. 237.
Γοργώ gen. sing. S. 224. — nom. plur. S. 230. — acc. plur. Th. 274.
Γραῖαι acc. Th. 270. 271.
Γρήνικος acc. Th. 342.
Γύγης nom. Th. 149. 714. 734. 817. — dat. Th. 618.

Δ.

Δανάη gen. S. 216.
Δαναΐδης nom. S. 229.

Δεῖμος nom. S. 195. 463. — acc. Th. 934.
Δημήτηρ nom. Th. 969. O. 300. — gen. Th. 912. O. 32. 393. 466. 597. 805. S. 290. — dat. O. 465. — acc. Th. 454.
Δίκη nom. O. 256. — gen. O. 220. — acc. Th. 902.
Διώνη nom. Th. 353. — acc. Th. 17.
Διώνυσος nom. Th. 947. S. 400. — gen. O. 614. — acc. Th. 941.
Δρύαλος acc. S. 187.
Δρύας acc. S. 179.
Δυναμένη nom. Th. 248.
Δυσνομίη acc. Th. 230.
Δωρίς I. gen. Th. 241.
Δωρίς II. nom. Th. 250.
Δωρίς III. nom. Th. 350.
Δωτώ nom. Th. 248.

Ε.

Εἰλείθυια acc. Th. 922.
Εἰρήνη acc. Th. 902.
Ἑκάτη dat. Th. 441. — acc. Th. 411. 418.
Ἑλένη gen. O. 165.
Ἐλευθήρ gen. Th. 54.
Ἑλίκη nom. S. 381. — acc. S. 475.
Ἑλικών gen. Th. 2. 23. O. 639. — dat. Th. 7.
Ἑλικωνιάδες (Μοῦσαι) gen. Th. 1. — dat. O. 658.
Ἑλλάς gen. O. 653.
Ἐλπίς nom. O. 96.
Ἐννοσίγαιος nom. Th. 818. S. 104. — gen. Th. 930. — dat. Th. 441. — acc. Th. 456.
Ἐνυάλιος gen. S. 371.
Ἐνυώ acc. Th. 273.
Ἐξάδιος acc. S. 180.
Ἐπιμηθεύς nom. O. 85. — acc. Th. 511. O. 84.
Ἑπτάπορος acc. Th. 341.
Ἐρατώ I. nom. Th. 78.
Ἐρατώ II. nom. Th. 246.
Ἔρεβος nom. Th. 123. — dat. Th. 125. — acc. Th. 515. —
Ἐρέβευσφιν Th. 669.
Ἐρινύες acc. Th. 185. 472. O. 803.
Ἔρις nom. Th. 226. O. 24. 28. 804. — acc. Th. 225. O. 16. — gen. plur. O. 11.
Ἑρμείης acc. O. 68.
Ἑρμῆς dat. Th. 444. — acc. Th. 938.
Ἕρμος acc. Th. 343.
Ἔρος nom. Th. 120. 201.
Ἐρυθείη dat. Th. 290. 983.
Ἑσπερίδες nom. Th. 275. — gen. Th. 518. — acc. Th. 215.
Εὐαγόρη nom. Th. 257.
Εὐάρνη nom. Th. 259.
Εὔβοια acc. O. 651.
Εὐδώρη I. nom. Th. 244.
Εὐδώρη II. nom. Th. 360.
Εὔηνος acc. Th. 345.
Εὐκράντη nom. Th. 243.
Εὐλιμένη nom. Th. 247.
Εὐνείκη nom. Th. 246.
Εὐνομίη acc. Th. 902.
Εὐπόμπη nom. Th. 261.
Εὐρυάλη nom. Th. 276.
Εὐρυβίη nom. Th. 375. — acc. Th. 239.
Εὐρυνόμη nom. Th. 358. 907.
Εὐρυσθεύς acc. S. 91.
Εὐρυτίων acc. Th. 293.
Εὐρώπη nom. Th. 357.
Εὐτέρπη nom. Th. 77.
Εὐφροσύνη acc. Th. 909.
Ἔχιδνα nom. Th. 304. — acc. Th. 297.
Ἑωσφόρος acc. Th. 381.

Ζ.

Ζευξώ nom. Th. 352.
Ζεύς nom. Th. 56. 399. 412. 428. 498. 514. 520. 545. 550. 558. 561. 601. 669. 687. 784.

820. 853. 886. 899. 904. 914. O. 8. 47. 53. 104. 138. 143. 158. 168. 180. 229. 239. 281. 323. 379. 488. 565. 638. 668. S. 33. 89. 328. 383. — gen. Ζηνός Th. 41. 285. 529. O. 87. 245. 253. 416. 483. 661. — gen. Διός Th. 13. 25. 29. 51. 52. 76. 81. 96. 105. 316. 328. 348. 386. 485. 513. 537. 613. 708. 730. 735. 815. 893. 920. 944. 952. 966. 1002. 1022. O. 4. 36. 51. 79. 99. 105. 122. 256. 267. 626. 676. 769. S. 66. 110. 126. 150. 163. 197. 202. 320. 322. 371. 392. 413. 422. 424. 443. 448. — dat. Ζηνί Th. 141. 388. 938. S. 318. — dat. Διί Th. 36. 286. 580. O. 69. 259. 465. 724. S. 56. — acc. Ζῆνα Th. 47. 457. 479. 568. — acc. Ζῆν Th. 884. — acc. Δία Th. 11. 468. O. 2. 52. 273. — voc. Th. 548. — Διόθεν O. 765. S. 22.
Ζέφυρος gen. Th. 870. O. 594. — acc. Th. 379.
Ζῆλος acc. Th. 384.

H.

Ἥβη acc. Th. 17. 922. 950.
Ἥλιος nom. Th. 760. — gen. Th. 958. 1011. — dat. Th. 956. — acc. Th. 18. 371
Ἡιόνη nom. Th. 255.
Ἠλέκτρη nom. Th. 349. — acc. Th. 266.
Ἠλεκτρύων gen. S. 3. — acc. S. 82.
Ἠλεκτρυώνη gen. S. 16. 35. — dat. S. 86.
Ἡμαθίων acc. Th. 985.
Ἡμέρη nom. Th. 124. 748.
Ἠνιόχη acc. S. 83.
Ἡρακλέης nom. Th. 318. 527. — gen. Th. 530. 951. S. 74. 138. — dat. S. 458. — acc. S. 448.
Ἡρακληείη (βίη) nom. Th. 289. 982. S. 115. 349. 416. — gen. Th. 332. — dat. Th. 315. S. 452. — acc. Th. 943. S. 52. 69.
Ἥρη nom. Th. 314. 328. 927. — gen. Th. 952. — acc. Th. 11. 454. 921.
Ἠριγένεια nom. Th. 381.
Ἠριδανός acc. Th. 338.
Ἡσίοδος acc. Th. 22.
Ἥφαιστος nom. Th. 945. S. 319. — gen. Th. 866. S. 123. 244. 297. 313. — acc. Th. 927. O. 60.
Ἠώς nom. Th. 378. 984. O. 610. — gen. Th. 451. — acc. Th. 18. 372.

Θ.

Θάλεια nom. Th. 77.
Θαλίη I. nom. Th. 245.
Θαλίη II. acc. Th. 909.
Θάνατος nom. Th. 759. — gen. Th. 756. — acc. Th. 211.
Θαύμας nom. Th. 265. — gen. Th. 780. — acc. Th. 237.
Θεία nom. Th. 371. — acc. Th. 135.
Θέμις acc. Th. 16. 135. 901.
Θεμιστονόη acc. S. 356.
Θεμιστώ nom. Th. 261.
Θέτις nom. Th. 244. 1006.
Θηβαγενής gen. (Ἡρακλῆος) Th. 530.
Θήβη gen. sing. S. 105. — dat. sing. Th. 978. O. 162. S. 49. — acc. sing. S. 80. — acc. plur. S. 2. 13.
Θησεύς acc. S. 182.
Θόη nom. Th. 354.
Θρηίκιος gen. sing. (Βορέου) O. 553.
Θρῄκη gen. O. 507.

I.

Ἰάνειρα nom. Th. 356.
Ἴανθη nom. Th. 349.
Ἰαπετιονίδης(Προμηθεύς)nom. Th. 614. — dat. Th. 528. — voc. Th. 543. 559. O. 54.
Ἰαπετός nom. Th. 507. — gen. Th. 565. 746. O. 50. — acc. Th. 19. 134.
Ἰάσιος dat. Th. 970.
Ἰαωλκός nom. S. 380. — acc. S. 474.
Ἴδη gen. Th. 1010.
Ἰδυῖα nom. Th. 352. — acc. Th. 960.
Ἰήσων dat. Th. 1000.
Ἵμερος nom. Th. 64. 201.
Ἰνώ acc. Th. 976.
Ἰόλαος nom. S. 102. 323. 340. 467. — gen. S. 74. — dat. Th. 317. — acc. S. 77. — voc. S. 78. 118.
Ἱπποθόη nom. Th. 251.
Ἱππονόη nom. Th. 251.
Ἵππου κρήνη gen. Th. 6.
Ἱππώ nom. Th. 351.
Ἶρις nom. Th. 780. — acc. Th. 266. 784.
Ἰστίη acc. Th. 454.
Ἴστρος acc. Th. 339.
Ἰφικλείδης acc. S. 111.
Ἰφικλῆς acc. S. 54.
Ἰωλκός acc. Th. 997.

K.

Καδμεῖος nom. sing. (Σεμέλη) Th. 940. — dat. plur. Th. 326. — acc. plur. S. 13.
Καδμηίς (γαῖα) dat. O. 162.
Κάδμος nom. Th. 937. — dat. Th. 975.
Κάικος acc. Th. 343.
Καινεύς acc. S. 179.
Καλλιόπη nom. Th. 79.
Καλλιρόη nom. Th. 351. 981. — dat. Th. 288.
Καλυψώ nom. Th. 359. 1017.
Κένταυροι nom. S. 184.
Κέρβερος acc. Th. 311.
Κερκηίς nom. Th. 355.
Κέφαλος dat. Th. 986.
Κήρ acc. sing. Th. 211. — nom. plur. S. 249. — acc. plur. Th. 217.
Κητώ nom. Th. 270. 333. — gen. Th. 336. — acc. Th. 238.
Κήυξ nom. S. 472. — acc. S. 354. 476.
Κίρκη nom. Th. 1011. — acc. Th. 957.
Κλειώ nom. Th. 77.
Κλυμένη nom. Th. 351. — acc. Th. 508.
Κλυτίη nom. Th. 352.
Κλωθώ nom. S. 258. — acc. Th. 218. 905.
Κοῖος gen. Th. 404. — acc. Th. 134.
Κόττος nom. Th. 149. 654. 714. 734. 817. — dat. Th. 618.
Κράτος acc. Th. 385.
Κρείων acc. S. 83.
Κρήτη gen. Th. 971. — dat. Th. 480. — acc. Th. 477.
Κρεῖος dat. Th. 375. — acc. Th. 134.
Κρονίδης nom. Th. 412. 423. 450. 624. O. 18. 138. 158. 168. 239. 247. — gen. Th. 572. O. 71. — dat. Th. 53.
Κρονίων nom. Th. 949. O. 242. 276. — gen. Th. 4. — dat. Th. 534. O. 69. 259. S. 53. 56.
Κρόνος nom. Th. 137. 168. 459. 473. 495. O. 169. — gen. Th. 395. 625. 630. 648. 660. 668. O. 111. — dat. Th. 453. 476. 634. — acc. Th. 19. 73. 851.
Κρυσηίς nom. Th. 359.
Κυανοχαίτης nom. Th. 278.
Κυθέρεια nom. Th. 934. 1008. — acc. Th. 196. 198.
Κύθηρα dat. Th. 192. 198.
Κύκλωπες nom. Th. 144. — acc. Th. 139.

Κύκνος nom. S. 65. 346. 368. 413. — acc. S. 57. 329. 331. 468. 472. — voc. S. 350.
Κυματολήγη dat. Th. 153.
Κύμη acc. O. 636.
Κυμοδόκη nom. Th. 252.
Κυμοθόη nom. Th. 245.
Κυμοπόλεια acc. Th. 819.
Κυμώ nom. Th. 255.
Κυπρογένεια acc. Th. 199.
Κύπρος dat. Th. 199. — acc. Th. 193.

Λ.

Λάδων acc. Th. 344.
Λαομέδεια nom. Th. 257.
Λαπίθαι acc. S. 178.
Λατῖνος acc. Th. 1013.
Λάχεσις nom. S. 258. — acc. Th. 218. 905.
Λειαγόρη nom. Th. 257.
Λερναῖος acc. sing. (Ὕδρην) Th. 314.
Λήθη acc. Th. 227.
Ληναιών acc. O. 504.
Ληϊτοΐδης nom. S. 479.
Λητώ nom. Th. 918. O. 771. — gen. S. 202. — acc. Th. 19. 406.
Λιμός acc. Th. 227.
Λόγοι acc. Th. 229.
Λοκροί nom. S. 25.
Λυγκεύς gen. S. 327.
Λύκτος acc. Th. 477. 482.
Λυσιάνασσα nom. Th. 258.

Μ.

Μαίανδρος acc. Th. 339.
Μαίη nom. Th. 938.
Μάχαι acc. Th. 228.
Μέδουσα nom. Th. 276.
Μελίαι acc. Th. 187.
Μελίτη nom. Th. 247.
Μελπομένη nom. Th. 77.
Μέμνων acc. Th. 984.
Μενεσθώ nom. Th. 357.
Μενίππη nom. Th. 260.
Μενοίτιος acc. Th. 510. 514.
Μήδεια acc. Th. 961.
Μήδειος acc. Th. 1001.
Μηκώνη dat. Th. 536.
Μηλόβοσις nom. Th. 354.
Μῆτις nom. Th. 358. — acc. Th. 886.
Μίμας acc. S. 186.
Μίνως gen. Th. 948.
Μνημοσύνη nom. Th. 54. — gen. Th. 915. — acc. Th. 135.
Μοῖραι acc. Th. 217. 904.
Μόρος acc. Th. 211.
Μοῦσαι nom. Th. 25. 52. 75. 96. 916. O. 662. — gen. Th. 1. 36. 93. 94. 100. — dat. O. 658. — voc. Th. 114. 966. 1022. O. 1.
Μόψος acc. S. 181.
Μυρμιδόνες gen. S. 380. 474.
Μῶμος acc. Th. 214.

Ν.

Ναυσίθοος acc. Th. 1017.
Ναυσίνοος acc. Th. 1018.
Νείκεα acc. Th. 229.
Νεῖλος acc. Th. 338.
Νεμεαῖος (λέων) acc. Th. 327.
Νεμείη gen. Th. 329. 331.
Νέμεσις nom. O. 200. — acc. Th. 223.
Νέσσος acc. Th. 341.
Νημερτής nom. Th. 262.
Νηρεύς gen. Th. 240. 263. 1003. — acc. Th. 233.
Νησαίη nom. Th. 249.
Νησώ nom. Th. 261.
Νίκη acc. Th. 384.
Νότος gen. Th. 870. O. 675. — acc. Th. 380.
Νύμφαι gen. Th. 130. — acc. Th. 187.
Νύξ nom. Th. 123. 211. 213. 224. 748. 757. O. 17. — gen. Th. 107. 124. 758. — acc. Th. 20.

Ξ.

Ξάνθη nom. Th. 356.

O.

'Οδυσσεύς gen. Th. 1012. — dat. ('Οδυσῆι) Th. 1017.
'Οθρυς gen. Th. 632.
Οἰδιπόδης gen. O. 163.
'Οιζύς acc. Th. 214.
'Ολμειός gen. Th. 6.
'Ολυμπιάδες (Μοῦσαι) nom. Th. 25. 52. — voc. Th. 966. 1022.
'Ολύμπιος nom. sing. masc. Th. 390. O. 474. — gen. sing. masc. Th. 529. O. 87. 245. — acc. sing. masc. Th. 884. — acc. plur. ntr. Th. 75. 114. 783. 804. 963. O. 81. 110. 128.
'Ολυμπος nom. Th. 680. 842. S. 203. — gen. Th. 37. 42. 51. 62. 118. 408. 689. 794. — acc. Th. 68. 101. 113. 391. O. 139. 197. 257. S. 79. 466.
'Ονειρος gen. plur. Th. 212.
'Οπλεύς acc. S. 180.
'Ορθος dat. Th. 927. — acc. Th. 293. 309.
'Ορκος nom. O. 219. — acc. Th. 231. O. 804.
Οὔλυμπος gen. Th. 633. 855. S. 30. — dat. Th. 953. — acc. S. 471. — Οὐλυμπόνδε Th. 397.
Οὐρανίδαι acc. Th. 502.
Οὐρανίδης dat. Th. 486.
Οὐρανίη I. nom. Th. 78.
Οὐρανίη II. nom. Th. 350.
Οὐρανίωνες gen. Th. 461. 919. 929.
Οὐρανός nom. Th 45. 159. 176. 208. — gen. Th. 106. 147. 154 421. 463. 644. 891. — dat. Th. 133. — acc. Th. 127. 470.
Οὔρεα acc. Th. 129.
Οὔρειος acc. S. 186.

Π.

Παγασαῖος ('Απόλλων) gen. S. 70.
Πάλλας dat. Th. 383. — acc. Th. 376.
Παλλάς nom. Th. 577. O. 76. S. 126.
Πανδιονίς nom. O. 568.
Πανδώρη acc. O. 81.
Πανέλληνες dat. O. 528.
Πανόπη nom. Th. 250.
Παρθένιος acc. Th. 344.
Παρνησός gen. Th. 499.
Πασιθέη nom. Th. 246.
Πειθώ I. nom. Th. 349.
Πειθώ II. nom. O. 73.
Πειρίθοος acc. S. 179.
Πεισιθόη nom. Th. 352.
Πελίης nom. Th. 996.
Περιμήδης acc. S. 187.
Περμησός gen. Th. 5.
Περσεύς nom. Th. 280. S. 216. 229.
Περσεφόνεια gen. Th. 768. 774.
Περσεφόνη acc. Th. 913.
Περσηίς nom. Th. 356. 957.
Πέρσης I. nom. Th. 409. — acc. Th. 377.
Πέρσης II. dat. O. 10. — voc. O. 27. 213. 274. 286. 299. 397. 611. 633. 641.
Πετραίη nom. Th. 357.
Πετραῖος acc. S. 185.
Πευκείδης acc. S. 187.
Πεφριδώ acc. Th. 273.
Πήγασος nom. Th. 281. 325.
Πηλεύς dat. Th. 1006.
Πηνειός acc. Th. 343.
Πιερίδες (Μοῦσαι) nom. S. 206.
Πιερίη dat. Th. 53. — Πιερίηθεν O. 1.
Πληιάδες nom. O. 615. 619. — gen. O. 383. — acc. O. 572.
Πληξαύρη nom. Th. 353.
Πλοῦτος acc. Th. 969.
Πλουτώ nom. Th. 355.
Πολυδώρη nom. Th. 354.

Πολύδωρος acc. Th. 978.
Πολυμνία nom. Th. 78.
Πόνος acc. Th. 226.
Ποντοπόρεια nom. Th. 256.
Πόντος nom. Th. 107. 233. — acc. Th. 132.
Ποσειδάων nom. O. 667. — acc. Th. 15.
Ποσειδῶν nom. Th. 732.
Ποταμοί nom. Th. 367. — dat. Th. 348. — acc. Th. 337.
Πουλυνόμη nom. Th. 258.
Πρόλοχος acc. S. 180.
Προμηθεύς nom. Th. 546. 614. O. 48. 86. — acc. Th. 510. 521.
Προνόη nom. Th. 261.
Πρυμνώ nom. Th. 350.
Πρωτομέδεια nom. Th. 249.
Πρωτώ I. nom. Th. 243.
Πρωτώ II. nom. Th. 248.
Πυθώ dat. Th. 499. — Πυθοῖδε S. 480.
Πύλος gen. S. 360.

P.

Ῥέη acc. Th. 467.
Ῥεῖα acc. Th. 135.
Ῥείη nom. Th. 453. 625. 634.
Ῥῆσος acc. Th. 340.
Ῥόδεια nom. Th. 351.
Ῥόδιος acc. Th. 341.

C.

Σαγγάριος acc. Th. 344.
Σαώ nom. Th. 243.
Σείριος nom. O. 417. 587. 609. S. 397. — gen. S. 153.
Σελήνη acc. Th. 18. 371.
Σεμέλη nom. Th. 940. — acc. Th. 976.
Σθεινώ nom. Th. 276.
Σιμόεις acc. Th. 342.
Σκάμανδρος acc. Th. 345.
Σπειώ nom. Th. 245.
Στερόπη acc. Th. 140.
Στρύμων acc. Th. 339.
Στύξ nom. Th. 361. 383. 389. 397. 776. — gen. Th. 805.

T.

Τάρταρα nom. Th. 119. 841. — acc. Th. 725.
Τάρταρος gen. Th. 736. 807. 822. — acc. Th. 682. 721. 868. S. 255.
Τάφιοι gen. S. 19.
Τελεσθώ nom. Th. 358.
Τερψιχόρη nom. Th. 78.
Τηθύς nom. Th. 337. 368. — gen. Th. 362. — acc. Th. 136.
Τηλεβόαι gen. S. 19.
Τηλέγονος acc. Th. 1014.
Τιθωνός dat. Th. 984.
Τίρυνθος acc. S. 81.
Τίρυνς acc. Th. 292.
Τιταρήσιος (Μόψος) acc. S. 181.
Τιτῆνες nom. Th. 207. 630. 632. 648. 668. 676. 729. 814. 851. — dat. Th. 392. 424. 650. 663. 674. 882. — acc. Th. 697. 717. 820.
Τρητός gen. Th. 331.
Τρηχίς gen. S. 355. 469. — acc. S. 353.
Τριτογένεια nom. S. 197. — acc. Th. 895.
Τρίτων nom. Th. 931.
Τροίη acc. O. 165. 653.
Τυρρηνοί dat. Th. 1016.
Τυφαόνιος acc. S. 32.
Τυφάων acc. Th. 306.
Τυφωεύς gen. Th. 869. — acc. Th. 821.
Τύχη nom. Th. 360.

Y.

Ὑάδες nom. O. 615.
Ὕδρη acc. Th. 313.
Ὑπεριονίδης gen. Th. 1011.
Ὑπερίων gen. Th. 374. — acc. Th. 134.
Ὕπνος nom. Th. 759. — acc. Th. 212. 756.
Ὑσμῖναι acc. Th. 228.

Φ.

Φαέθων acc. Th. 987.
Φάληρος acc. S. 180.
Φᾶcις acc. Th. 340.
Φέρουcα nom. Th. 248.
Φίκιον acc. S. 33.
Φιλομηδής acc. Th. 200.
Φιλότης acc. Th. 224.
Φιλυρίδης nom. Th. 1002.
Φίξ acc. Th. 326.
Φόβος nom. S. 195. 463. — acc. Th. 934.
Φοίβη nom. Th. 404. — acc. Th. 136.
Φοῖβος nom. S. 68. — gen. S. 100. — acc. Th. 14.
Φόνοι acc. Th. 228.
Φόρκυς gen. Th. 336. — dat. Th. 270. 333. — acc. Th. 237.
Φωκῆες nom. S. 25.
Φῶκος acc. Th. 1004.

Χ.

Χαλκίς acc. O. 655.
Χάος nom. Th. 116. 700. — gen. Th. 123. 814.
Χάριτες nom. Th. 64. O. 73. — gen. Th. 946. — acc. Th. 907.
Χείρων nom. Th. 1001.
Χίμαιρα acc. Th. 319.
Χρυcάωρ nom. Th. 281. 287. — dat. Th. 979.

Ψ.

Ψαμάθη nom. Th. 260. 1004.
Ψεύδεα acc. Th. 229.

Ω.

Ὠκεανίνη nom. sing. Th. 389. 956. — acc. sing. Th. 507. — nom. plur. Th. 364.
Ὠκεανός nom. S. 314. — gen. Th. 215. 242. 265. 274. 282. 288. 292. 294. 362. 368. 383. 695. 776. 789. 816. 841. 908. 959. 979. O. 566. — dat. Th. 337. — acc. Th. 20. 133. O. 171.
Ὠκυπέτη acc. Th. 267.
Ὠκυρόη nom. Th. 360.
Ὧραι nom. O. 75. — acc. Th. 901.
Ὠρίων nom. O. 609. — gen. O. 598. 615. 619.

JUL 14 1920

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google